μαθείσας παιδείας· καὶ τοῦ ἰσραὴλ
τοῦ μὲν λαμπρὰν χορηγίαν· καὶ τῶν
ἱερέων τὴν μετάστασιν· προσ
θέσεις δὲ καὶ τὰ ἐσόμενα· τοῦ
δὲ κατὰ τοῦ χριστοῦ τὴν παρουσίαν·
τὴν ἰουδαίων διασποράν· τὴν
τῶν ἐθνῶν σωτηρίαν· οὕτω καὶ ὁ
θεῖος δαυίδ· μετὰ τοῦτον πρῶτος
προφητείαν συγγράψας· καὶ
τῶν ἤδη γεγενημένων παρὰ
τοῦ θεοῦ τῶν θαυμάτων ἀνάμνησιν
ποιεῖται τὴν μεγάλην· καὶ τὰ
μακροῖς ὕστερον ἐσόμενα χρόνοις
προσημαίνει· οὐ μόνον δὲ τὴν προ
αγορευ... πλείοσι κα ἐπὶ ... γένοις· ἀλλ
καὶ παραινέσει καὶ ὕμνον
ἀθηνοῦν· μίαν δὲ ἐν δόγματι καὶ πρ
φορεῖ δὲ δὲ ὃς καὶ ἄλλαν· καὶ ποτὲ
μὲν τὰς ἰουδαίων ὀλοφύρεται συ
μφοράς· ποτὲ δὲ τὴν τῶν ἐθνῶν
σωτηρίαν προαιδεῖ· πολλαχοῦ δὲ
τοῦ δεσπότου χριστοῦ· καὶ τὸ πάθος·
καὶ τὴν ἀνάστασιν προθεσπίζει·
καὶ τῷ ποικίλματι τῆς προφητείας
πολλὴν τοῖς προσέχουσι τοῖς λόγοις
προφέρει ... τὴν ἡδονήν·

... ἅπαντας αὐτοῦ τινες ἔφασαν
εἶναι· ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς
οὕτω γεγονηκότες· τοῖς μὲν ὧ

...θοιμι· τοῖς δὲ τῶν ἑβραίων· ἀλλ
δὲ τοῖς υἱοῖς κορέ· καὶ ἑτέροις
τοῦ ἀσὰφ μεθ' ἵσαν· προφῆται καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς τῶν παραλειπο
μένων ἱστορίας εἶναι μεμαθη
κότες· ἐγὼ δὲ περὶ τούτων μὲν
οὐδὲν ἰσχυρίζομαι· πᾶσαν γάρ μοι
προτίθησιν ὠφέλειαν· εἴτε τὸ
τὸ πάντες· εἴτε καὶ ἐκείνων·
εἶεν τινες· δῆλον ποιῶν τῷ ὡς ἐκ
τῆς τοῦ θείου πνεύματος ἐνεργείας·
συνέγραψαν ἅπαντες· καὶ τὸν
θεσπέσιον γὰρ δαυὶδ προφήτην
ἴσμεν· καὶ ἑτέρους προφήτας τὸ
παραλειπομένων ἱστορεῖ κατὰ τὰ προ
φήτην ἴδιον· τὸ τελῶν τὴν λει
τουργίαν παρὰ τὴν τοῦ πνεύματος
χάριτι· καὶ ταῦτα τῶν ἐν ψαλμοῖς
φερομένην φωνήν· ἡ γλῶσσά μου
... κάλαμος γραμματέως ὀξυ
γράφου· κρατεῖ τοῦ δὲ ὅμως ἡ
... ψῆφος· τοῦ δαυὶδ
οἱ πλείους τῶν συγγραφέων τοῦ
τους ἔφασαν εἶναι· ἐπεὶ δὲ καὶ
τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν
... δεῖ τινες ...
... καὶ ...
...
τολμηρὸν εἶναι τὰς ...
... ἐπὶ ... τούτους

γύπτου μετὰ τὸν ἀπ' ὀζ' ἀνδρομῶ-
σι, μάσαντος ἀνατρέπτην ἐπιγρα-
φάς· ὡς οἶον πάντες πρεσβύ-
τεροι καὶ τέθεισαν εἰς τὴν ἑλλά-
δα φωνήν· ὡς καὶ τὴν ἄλλην
θείαν γραφὴν πρὸ τούτων τῶν
καὶ ἕκαστον τῆς ἑρμηνείας
ἐνιαυτῶν· θείας ἀναπλησθεὶς
χάριτι· ὁ θαυμάσιος Ἔσδρας·
τὰς ἱερὰς ἀνέγραψε βίβλους·
ὑπό τε τῶν Ἰουδαίων ἀμεληθείσας·
καὶ τῶν τῶν Βαβυλωνίων
διὰ σκαιείας παραδιαφθαρείσας·
εἰ δὲ καὶ ἐκ[illegible] ὑπὸ τούτων [illegible]
πρὸ τῶν τούτου ἀνδρῶν ὡς ἀνα-
μνήσομεν· καὶ οὗτοι μὲν δὴ κατὰ
θείας ἐπιπνοίας μετὰ πολλῆς
συμφωνίας μετήνεγκαν
τὰς ψαλμῶν εἰς τὴν ἑλλάδα φωνήν· πρὸ
δὲ ταῖς ἄλλαις θείαις γραφαῖς,
καὶ τὰς ἐπιγραφὰς ἑρμηνεύ-
κασιν· τολμηρὸν μὲν καὶ λίαν
θρασὺ· [illegible] δὲ εἰς ταύτας προ-
σφορὰν γὰρ τοῖς οἰκείοις λο-
γισμοῖς· τῆς τοῦ πνεύματος ἐνερ-
γείας· σοφωτέροις ὑπολαμ-
βάνοντα· τοῦτο δὲ δείξει σαφέ-
στερον καὶ κατὰ μέσον τῶν ψαλμῶν
ἑρμηνεία· καὶ τὸ διάψαλμα δὲ
διαφόρως ἡρμήνευσαν·

γὰρ πότε εἰ τῆς τοῦ πνεύματος ἐνεργεί-
ας [illegible] ὑπεμαίνοντο· οἱ δὲ
προφῆται ἐμάλλον· εἰ δέ τε
μέλλον [illegible]· εἰ δὲ τι
τοῦ αἰῶνος χρησάμενοι ἑρμηνεῖ-
ται τοῦ ἤχου μόνου στίχοι τούτοις συν-
πεσεῖν ἀφήσας· οἱ μὲν τῶν τρι-
ψαλμῶν μετὰ τὸ ἀφορμῆς τοῦ
πνεύματος κεκέκραξαι καὶ ἐπὶ τοῖς ἐν
ἐξόδοις τούτου αὐτοῦ· πρῶτος μὲν
ἀρίσκονται τὸ διάψαλμα· ὁ δὲ
Ἀκύλας οὕτως συνῆψε· καὶ ἐ-
πὶ τοῖς ἐν [illegible] ἐξόδοις τούτου αὐτ-
ῶν· καὶ οὗτος δὴ [illegible] τοῦ ἤχου
μόνου στίχου· τὸ ἀνάπαυμα·
διάνοιαν ἐργαζόμενος· ἐπεὶ δὲ καὶ
τοῖς ἑβδομήκοντα καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπαντας τῆς θείας γρα-
φῆς ἑρμηνευτὰς τοῦ διαψάλματος
κατερμηνεύουσα εὑρίσκω· οὐδὲ καὶ ὁ
[illegible] τοσούτων μὲν καὶ τοῖς
καταφρονῆσαι· ὑπὸ μόνου διάψαλ-
μα· καὶ δὴ χάριν [illegible]
[illegible] ὑπολαμβάνω σημαίνειν
τοῦ διαψάλματος τὴν γραφὴν·
ἐπειδὴ γὰρ χοροῖς ᾄσαι μέλη ὁ μὲν
Δαβίδ· τὸ θεῖον τὴν μουσικὴν
προσέφερεν· οὐ καὶ τοῦ χρεί-
α τὴν πλῆρες ὦν· ἀλλὰ τοὺς χαρι-
ζομένους [illegible]· δῆλον ὅτι μετὰ

τῆς ἁρμονικῆς τοῖς χοροῖς ᾄδειν·
καὶ τοῖς τοῖς ὀργάνοις [illegible]
σύμφωνον παρεσκεύαζε παρέ-
χεσθαι τὴν ἠχήν·
τὰ ᾄσματα τοῦ μέλους ἐχόμε-
να· καὶ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ κιθάραν· τῶν ἱερῶν
τῶν ἐμάλλον· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν αὐτῶν πάλιν τοιαύτη
εἶδος διαφόρως· τὸ τοίνυν
διάψαλμα δοκεῖ μοι σημαίνειν
ὡς ἔφην τὴν τοῦ μέλους με-
ταβολήν· τὸ δὲ ἀκριβὲς τῆς
ἑρμηνείας οἶδε ὁ ταύτην τὸ
θηκὼς τὴν ἐπιγραφήν· καὶ
[illegible] τοῦ θείου πνεύματος
τὴν αἴγλην ἐδέξατο· εἰδέναι
δὲ προσήκει τοῖς φιλοπόνοις
τοῖς ψαλμοῖς ἐντυγχάνουσι·
ὡς τοῦ χρόνου τὴν τάξιν οὐ
διασώζουσιν· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς
πρεσβυτέρας περιέχοντες
ἱστορίας· ἔσχατον τὴν [illegible]
ἔλαχον τάξιν· οἱ δὲ τὰς νε-
ωτέρας πρῶτοι. καὶ
γὰρ ὁ τρίτος ψαλμὸς· τοῦ κατὰ
τὸν Ἀβεσσαλὼμ διηγήματος
τὴν ἐπιγραφὴν ἔχει· ὁ δὲ πεν-
τηκοστὸς ὄγδοος καὶ ἑξηκοστὸς
τ· τοῦ Σαούλ· ὅσον δὲ πρεσβύ-

μέσον τὰ κατὰ τὸν Σαοὺλ τῶν
κατὰ τὸν Ἀβεσσαλώμ· παντί
που δῆλον· τοῖς τὴν ἱστορίαν ἐ-
πισταμένοις· οἶμαι· αὐτὸν μὲν τὸν
θεῖον Δαβὶδ τοὺς ψαλμοὺς εἰρηκέ-
ναι· τινὲς δὲ τῶν μετὰ χρόνον γε-
νομένων τὴν τούτων ποιή-
σασθαι σύνταξιν ταῦτα δὲ
ἐπεσημηνάμην. ἵνα μὴ δὴ
ἀκόπως τὴν ἑρμηνείαν πε-
ρὶ τούτων. μετὰ ξυγγραφῆς μὲν
γνωμένων. ἐν ταῦθα τοίνυν
τὴν προθεωρίαν συντεμοῦ-
σαν τις, σὺν θεῷ φέρε τῆς κα-
τὰ μέρος ἑρμηνείας ἀρξόμεθα +
[illegible]
Μακάριος ἀνὴρ [illegible] οὐκ ἐπορεύθη
[illegible]
[illegible]
καὶ ἐπὶ [illegible]
[illegible]
Καὶ ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ [illegible]
ὡς [illegible] παρ' Ἑβραίοις τὰς
ἐπιγραφὰς ἀρξάμενοι. οἱ τὰς
θείας ἑρμηνεύσαντες γραφὰς τῶν
μετέθεσαν εἰς τὴν ἑλλάδα φω-
νήν. τοῦτον γὰρ καὶ τὸν μετ' αὐ-
τὸν ψαλμὸν ἀνεπιγράφους
εὑρόντες, ἀνεπιγράφους καὶ
τεθείκασιν. οὕτω λοιπὸν τι-

προσθεῖναι παρ' ἑαυτῶν τοῖς
λόγοις τοῦ πνεύματος· τινὲς μὲν οἱ
τῶν τὰς ὑποθέσεις τῶν ψαλ-
μῶν συγγραφόντων· ἠθικὸν
τοῦτον ἔφασαν τὸν ψαλμόν·
πρὸς ἠθικὴν διδασκαλίαν· ἐμοὶ
δὲ οὐχ ἧττον δογματικὸς ἢ ἠθι-
κὸς εἶδος ἔχειν δοκεῖ· περὶ γὰρ οὐ
χ ἁμαρτωλῶν μόνον ἀλλὰ
καὶ ἀσεβῶν κατηγορίας καὶ
παραινεῖ τοῖς θείοις λογίοις
προσέχειν διηνεκῶς· ἐξ ὧν
οὐκ ἠθικὴν μόνον· ἀλλὰ καὶ
δογματικὴν ὠφέλειαν κερ-
δαίνομεν· ἁρμοδίως δὲ καὶ
ὁ μέγας Δαυὶδ μακαρισμὸν τῆς
οἰκείας προσέθηκε συγγραφῆς·
τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ὁμοῦ καὶ δε-
σπότην μιμούμενος· τὸν σω-
τῆρα Χριστόν· ὃς τὴν πρὸς τοὺς ἱερ(οὺς)
ἀποστόλους διδασκαλίας ἀ-
πὸ μακαρισμοῦ ἤρξατο· μα-
κάριοι λέγων οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· υἱὸς δὲ τοῦ Δαυὶδ
ὁ δεσπότης Χριστὸς καὶ ἄμφω· καὶ
ταύτην τῶν ἱερῶν εὐαγγε-
λίων φωνήν· εὐαγγελιστὰς
γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ
Ἀβραάμ· κατ' αὐτοῦ καὶ ποι-

ητὴς ὢν Θεός· αὐτοῦ γάρ ἐστιν ἡ
φωνή· εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου
κάθου κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
μακαρίζει τοίνυν τὸν μήτε
τοῖς ἀσεβέσι μήτε δὲ τοῖς λοιμοῖς μί-
σαντα, μήτε κεκοινωνηκότα τῶν ἁ-
μαρτωλῶν οὐδὲ ζηλώσαντα τὴν
κοινὴν· τούτων γὰρ δὴ ἡ φάσις
ἐκάλεσεν· καὶ τὴν μόνην μονὴν
λοιμῶν φυγόντα διαφθοράν·
τὸ δὲ μακάριος ὄνομα θεία
μὲν ὑπάρχει προσηγορία·
καὶ μάρτυς ὁ θεῖος ἀπόστολος
λέγων· ὁ μακάριος καὶ μόνος
δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν
βασιλευόντων· καὶ Κύριος τῶν
κυριευόντων· μετέδωκε δὲ
καὶ ταύτης τοῖς ἀνθρώποις· καὶ
πολλῶν καὶ τῶν ἄλλων ὧνπερ
ὥσπερ ὁ Θεός· καὶ γὰρ πιστὸς
καλούμενος· πιστὸς γὰρ φησὶν ὁ Θεός·
δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· καὶ ὁ Μωυσῆς
πιστὸς· ὁ Θεός φησι πιστὸς καὶ
οὐκ ἔστι μάρτυς καὶ παρ' αὐτῷ·
ἐκάλεσε καὶ τὸν ἄνθρωπον ποιη-
τὴν ἀναμφιβόλως αὐτοῦ δεξιοῖς
τοῖς λόγοις· οὕτως Θεὸς ὢν καὶ
καλούμενος μετέδωκε καὶ
ταύτης τῆς ἐκκλήσεως ὁ μεγάλο

δωρος τοῖς ἀνθρώποις. καὶ υἱοῦ·
ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑ-
ψίστου πάντες. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε· τὸ οὖν μα-
κάριος ὄνομα, τὴν κατ' ἀρε-
τὴν τελειότητα ὑπάρχει τῷ κυ-
ρίῳ· ὡς τὸ ὄνομα πατὴρ καλοῦντε(ς)
κατὰ τὸν υἱὸν ἐπιτηδεύμα-
των, εἴτε πτωχός ὁρᾶν· ἀθλη-
τικῶν μὲν εἰς τοῖς ἐκ κόπου
στεφάνων· στρατηγικῶν δὲ εἰς νίκ(ας)
καὶ τρόπαια. καὶ μὲν τοῖς
ἰατρικῶν· εἰς τὴν ὑγείαν καὶ
νόσων ἀπαλλαγήν· καὶ ἐμ-
πορικῶν· ἐς συλλογὴν χρημά-
των· καὶ πλούτου περιουσίαν.
οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιστήμη
καρπὸν ἔχει καὶ τέλος τὸν θεῖ-
ον μακαρισμόν· μηδεὶς δὲ ἐὰν
δρᾷ μόνον ὀνόματι ἀνδρῶν ἐνταῦθα
μακαριζόμενον· ἐστερῆσθαι
τοῦ δὲ τοῦ μακαρισμοῦ νομι-
ζέτω τὸ τῶν γυναικῶν· οὐδὲ γὰρ
ὁ δεσπότης Χριστὸς ἀρσενικοῖς τοῖς
μακαρισμοῖς σχήματι ... ἀπη-
γόρευσε ταῖς γυναιξὶ τὴν κτῆ-
σιν τῆς ἀρετῆς· συνεπέρανε
γὰρ εἰς γὰρ τοῖς ἄνδρασι καὶ
τὰς γυναῖκας ὁ λόγος· κεφα-
λὴ γὰρ γυναικὸς ὁ ἀνήρ· τί οὖν ὁ θεῖος

ἀπόστολος· συναπτικῶς δὲ τῇ
κεφαλῇ καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος
κεφαλῆς στεφανουμένης ἀγάλ-
λεται πρόσωπον· οὕτως τὸ
τιμᾶν διαλεγόμενοι· καὶ φαμὲν
κεφαλὴν ὀνομάζοντες· οὐχ ἁ-
ρίζομεν τῶν μορίων τοῦ σώματος.
ἀλλ' ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν προσ-
φθεγγόμεθα· οὐχ ἁπλῶς δὲ ἐπὶ
τὸν ὁδὸν εἶπε τὰ ἄστεως· εἶτα
καθέδρας ἐμνημόνευσεν·
ἀλλ' εἰδὼς ἀκριβῶς ὡς κίνησις
μὲν πρὸς τὸν ὁρισμὸν ὑπομέ-
νει· εἴτε φαῦλος εἴτε σπουδαῖος
εἴη· εἶτα στάσις· εἶτα τῆς ἑ-
δραίας μεταιώσις παραινεῖ
τοίνυν μὴ πεσόντα παραδέξα-
σθαι δυσσεβῆ τινα ἔννοιαν,
μήτε ἐπὶ πρᾶξιν ὁδὸν ὁρμᾶν
ἀνόμων· ἀσεβεῖς δὲ φησὶν ἡ
θεία γραφὴ καὶ τοὺς ἀθεΐ-
καὶ πολυθεΐαν θρησκεύοντας.
ἁμαρτωλοὺς δὲ τοὺς παρανό-
μους· συνήθως προαιρουμένους.
καὶ τοὺς διεφθαρμένους ἀπολοῦ-
λοιμοὺς τοὺς μὴ μόνον σφᾶς
αὐτοὺς λυμαινομένους ἀλλ'
καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδ-
ιδόντας. κατὰ τὴν ἐπισκή-
πτουσαν καὶ ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι
νόσον

ὁ μὲν γὰρ ἀγχαῖοι τοῖς νοσοῦσι
πορευόμενος· διὸ φεύγειν μόνον
παρακελεύεται καὶ τὰ τοιαῦτα
συνέδρια· ἐπειδὴ δὲ τοῦ κακοῦ ἀπο-
χὴ πρὸς ἀρετὴν τοῖς τελείοις οὐκ ἀρκεῖ
κακίας φυγή· ἔκκλινον γάρ φησιν
ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν·
ὁ μακάριος Ἡσαΐας· παύσασ-
θε φησὶ ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν·
μάθετε καλὸν ποιεῖν· [illegible]
κότως ἐπήγαγεν ὁ μακάριος Δαυίδ· –

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ
μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

Προσήκει δὲ καὶ μὴ μόνον τὸ προσφέρειν [illegible]
βδελύξασθαι· ἀλλὰ καὶ τοῦ θείου
νόμου νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν
προσέχειν· καὶ [illegible] βέλτιον
ὁ θεῖος Δαυὶδ ἐν ἑτέρᾳ· [illegible]
τὰ τοῦ [illegible] σκοπεῖ, τὸν οἰκεῖον
[illegible] θυσίαν· οὕτως [illegible]
ὁ τὸν νόμον θεοῦ διὰ [illegible]
ἐν [illegible] μέσον· καὶ [illegible]
τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου
διὰ παντὸς ἐν τῷ στόματί σου· καὶ
μελετήσεις ἐν αὐτοῖς· καθήμενος
καὶ διαναπαυόμενος· καὶ κοιταζό-
μενος· καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ· καὶ
ἀπαρτήσεις αὐτὰ τῇ χειρί σου·
καὶ ἔσται ἀσάλευτα πρὸ ὀφθαλμῶν

σου· εἶτα δὲ καὶ εἰκόνι τὸν καρπὸν
τὸν ἐν τῷ θείῳ φυτῷ ὁμοίωμα: –

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευ-
μένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν
ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ
φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευ-
οδωθήσεται.

Μιμεῖται γὰρ τῶν ὑδάτων τὰ
δένδρα· τὰ τοῦ θείου πνεύματος
καὶ καθάπερ ἐκεῖνα τὰ παρ'
ὕδασι πεφυτευμένα δένδρα πεθηλότα ποιεῖ,
[illegible] παρασκευάζει τὰ
θεῖα φέρειν καρποὺς· οὐδὲ χρ[illegible]
καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς· ὕδωρ τὸ ζῶν
διδασκαλίαν ὠνόμασε· εἰ τις διψᾷ,
φησί, ἐρχέσθω πρός με καὶ
πινέτω· καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐγὼ
δώσω αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ζῶντος
ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον·
καὶ πάλιν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
καθὼς εἶπεν ἡ γραφή· ποταμοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν
ὕδατος ζῶντος· καὶ μὴν καὶ πρὸ
τὴν Σαμαρεῖτιν· ὁ πίνων ἐκ τοῦ
ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς
δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ
δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶ-
να· οὕτως καὶ διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφή-

του, ὅτι ἐστὼ διδούς ἐν δίψει τοῖς
πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ· καὶ
ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων πηγάς·
καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ποταμούς·
ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν·
τὸν λαόν μου ὃν περιεποιησά-
μην· εἰκότως τοίνυν καὶ ὁ μα-
κάριος Δαυὶδ τὸν τοῖς θείοις λόγοις
ἐντρυφῶντα δένδροις ἀπεικά-
ζει· παρὰ ταῖς τῶν ὑδάτων
ὄχθαις πεφυτευμένοις· καὶ ἀ-
ειθαλῆ μὲν ἔχουσι τὰ φύλλα· τὸν
δὲ καρπὸν φέρει ὡραῖον· καὶ ὅτι
οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταί, τῶν μὲν
πόνων κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα
μείζονα τοῖς καρποῖς· οἷον δὲ
τινα φύλλα τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα
διηνεκῶς ἐν ἑαυτοῖς φέροντες
τεθήλασι καὶ ἀγάλλονται· καὶ
συνῳδὰ τῷ ἀποστόλῳ τὸν
[illegible] μακαρίζει· καθὸ δὲ
καὶ τὸν μεγαλόδωρον δεσπότην
τῇ προθυμίᾳ συνεργοῦντα διηνε-
κῶς· τοῖς ἀγαθοῖς ... ὁ θεῖος
[illegible] αὐτῇ παντὶ συνεργεῖ εἰς
τὸ ἀγαθόν· διά τοι τοῦτο καὶ ὁ
μακάριος ἔφη Δαυίδ· καὶ πάντα
ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται·
παρὰ κυρίου γάρ φησι, τὰ διαβήματα
ἀνθρώπου κατευθύνεται· καὶ τὴν

ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα· τὸ
πάντα οὐχ ἁπλῶς τέθεικεν· ἀλλ'
συνακριβεῖ πολλά· πρὸ τὸν
[illegible] ἀπαρτισθεῖσαν ἀπηρ-
ρέσατο τὰ εἴδη· καὶ τὸν θεῖον νόμον
ὑποδεξαμένων [illegible]
[illegible]· πάντα ὅσα ἂν
ποιῇ κατευοδωθήσεται· εἰ δὲ
οὐδὲν ἐναντίον τοῖς θείοις νόμοις
ὅτι τοιοῦτος δρᾶσαι κατεσπάσθαι
θείοις νόμοις τοῖς οἰκείοις θελήμασι
συναρμόζοντος· ἐν γὰρ τῷ νόμῳ
κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ· οὕτως διά
τούτων προτρέψαι πρὸς ἀρετὴν
καὶ τὴν [illegible] ἐκπαιδεῦσαι
φιλοσοφίαν, καὶ διὰ τῶν ἐναντίων
ἀποφεύγειν τοῖς ἀθληταῖς. καί φησιν: –

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως·
Τοῦ δὴ πᾶσι [illegible] τῆς ἀπαγορεύσεως
σαφέστερον τὴν ἐναντίαν [illegible]: –

Ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄ-
νεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Καθάπερ μὲν γάρ φησιν, ὑπὸ τῶν θείων
νόμων ἀρδευόμενοι [illegible] τέ
εἰσι· καὶ ὡραίους φέρουσι καρπούς·
οὗτοι δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων πνευμάτων
πατούμενοι, μιμοῦνται τὸν χνοῦν
τὸν τῇ ἀκτῖνι ῥᾳδίως ὑπὸ
τῶν ἀνέμων τῇ ἐναντίᾳ φέροντα: –

Δ[illegible]

ἐν κρίσει· οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν
βουλῇ δικαίων:

Μετὰ πολλῆς ἀκριβείας διέξεισιν
ἀπαρτίζων τὸ παράδοξον τῶν· οὐ
γὰρ εἶπεν οὐκ ἀναστήσονται ἀσ-
εβεῖς· ἀλλ' εἰς κρίσιν οὐκ ἀνα-
στήσονται· αὐτίκα τὸ οὐκ εἰς
κρίσιν· ἀλλ' εἰς κατάκρισιν·
οὐ γὰρ ἐλέγχου δέονται προ-
φανῆ τὴν ἀσέβειαν ἔχοντες·
ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν μόνην ὑπο-
δέχονται· καθάπερ γὰρ τοὺς
ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντας ἀν-
δροφόνους οὐκέτι τὸ ἐλέγξαι
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγουσι
κολάζοντες· ἀλλ' ὡς ὅταν τὴν τοῖς
νόμοις δεδομένην ψῆφον
περὶ κακούργων κατὰ τούτων, οὕτω
καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἐξ ἑκάστου τόπου
[illegible] τὴν ἀνάστασιν τὴν
κόλασιν ὑπομένουσιν· οὐκ εἰς
κρίσιν ἐρχόμενοι· ἀλλ' αὐτὴν τὴν
τιμωρίας τὴν ψῆφον δεχόμενοι· καὶ
μέντοι καὶ οἱ τῶν δισσῶν
δογμάτων ἀπηλλαγμένοι· οὐ
[illegible] παραμένομεν τῷ
[illegible] τοῦ τῶν δικαίων
συλλόγου εὑρήσονται· τὴν σω-
τηρίαν [illegible]· ὁ μὲν Ἀκύλας καὶ
ὁ Θεοδοτίων συναγωγὴν [illegible]

μένα κακοῖς· συνεργὸς δὲ ὁ
σύμμαχος:-

Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων·
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται:

Οἶδε φησὶ πάντα καὶ πρὸ γενέσεως
ὁ δίκαιος κριτής· καὶ οὐ παρὰ τῶν
δείξεων οὔτε ἐλέγχων προσδεῖται·
διὸ ὅπερ τὰ πρὸς ἀξίαν ἀπονε-
μεῖν ἑκάστῳ· τοῖς μὲν γὰρ
ἐρρωμένοις καὶ στεφάνων ἀξίοις·
τοῖς δὲ [illegible] παραπέμψεις
κολάσεις· τὸ δὲ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀ-
πολεῖται· ἔοικε τοῖς ἀπο[illegible]
[illegible] ἴχνεσι [illegible]· εἰ τὴν
τὸ ὄργανον κατα[illegible]
ἀφανίζεσθαι· τῶν μὲν δικαίων ἀν-
δρῶν καὶ τὸ ὄργανον μένει διὰ
μαρτύρων· τοῖς δὲ ἀσεβέσι καὶ
ἀνωνύμοις ἀφανής· καὶ ἡ πονηρία
συγκαταλύεται:-

+ ψαλμὸς β΄

+ ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ:

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά; παρέστη-
σαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ
οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό· κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ:

[illegible] τῶν ἀσεβῶν· τὸν πρῶ-
τον συνημμένον ψαλμὸν· εἰ καὶ [illegible]
[illegible] τὴν ἀρχὴν τοῦ β΄ εἶναι

[illegible]ήσαντο· διδάσκων· ὅτι τὸ προ-
ειρημένον τῶν ἀσεβῶν τέλος,
τοῖς κατὰ τοῦ σωτῆρος λυττήσασι
βασιλεῦσί τε καὶ ἄρχουσι τοῖς
καὶ Ἰουδαίοις καὶ ἐθνικοῖς συ-
[illegible]· ἐν γὰρ τῷ δ΄ τῶν
[illegible]· τοῦ δὲ σωτῆρος Χριστοῦ καὶ
τὰ σωτήρια πάθη· καὶ τῶν
[illegible] προφορᾷ· καὶ μέν-
τοι καὶ τῶν ἐθνῶν προθεσ-
πίζει τὴν κλῆσιν· καὶ τῶν Ἰουδαίων
ἀπιστίαν θρηνεῖ· τὸ γὰρ ἱνα-
τί ἐφρύαξαν ἔθνη ὀδυρομέ-
νου ἐστὶ καὶ μεμφομένου τὴν
ἄνοιαν· οὐ χρεία δὲ ἡμῖν μετὰ τὴν
ἑρμηνείαν πολλῶν· τοῦ θεσπε-
σίου Πέτρου τοῦ κορυφαίου τῶν
ἀποστόλων· ἐν ταῖς πράξε-
σι τεθεικότος τὴν ἑρμηνείαν·
καὶ Ἡρώδην· καὶ Πόντιον Πιλᾶτον·
καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς·
καὶ βασιλέας καὶ ἄρχοντας ὀνο-
μάσαντος· ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ
Ῥωμαίων ἀπεσταλμένος βασιλέως
τὴν ἑκάστου διέπων ἀρχήν·
ὁ δὲ τετράρχης Ἰουδαίων κα-
θεστὼς ἐτύγχανεν· καὶ
ὁ μὲν εἶχεν ἐξ Ἰουδαίων ὑ-
πηκόους· ὁ δὲ τοὺς ἐξ ἐθνῶν στρα-
τιώτας· ἀλλ' ὅμως κατὰ ταὐτὸν

γενόμενοι· καὶ τὸν δεσποτικὸν
τυρεύσαντες φόνον· κενὰ δὲ μά-
ταια ἐβουλεύσαντο· λήθῃ τῇ
δουλείας μὲν δὴ κινηθέντες, τὸν
ὑπὲρ πάντων σταυρωθέντα· τῇ γὰρ
γὰρ ἀναστὰς ἡμέρᾳ, τῆς ἀκη-
μένης ἐκράτει· τῇ φύσει δὲ
μάταια καὶ λεῖα εἰκότως τε μά-
ταια καὶ κενὰ τοῦ λαοῦ προσ-
ωνόμασεν· Ἰουδαίους γὰρ
τὴν πονηρὰν ταύτην ἐποίη-
σαν τοῦ σταυροῦ μελέτην· καὶ
μάρτυς ἡ τῶν ἱερῶν ἀπο-
στόλων ἱστορία διδάσκουσα·
ὡς ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι συμ-
βούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν· καὶ ὁ Καϊάφας
[illegible]· συμφέρει ἵνα εἷς ἄνθρωπος
ἀποθάνῃ· καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
ἀπόληται· τὸ δὲ ἐφρύαξαν
ὁ μὲν Ἀκύλας, ἐθορυβήθη· ὁ δὲ
σύμμαχος, ἐκύκα· ἡρμήνευσεν·
τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῶν ἐθνῶν προ-
σώπῳ πρέπει καὶ μόνον ὑπονοή-
σαιμεν· ὡς Ἰουδαίων ἐ-
πιμανέντων τὸν Ἰησοῦν· οἱ μὲν
τύραννον προσαγορεύοντες·
καὶ διὰ τὴν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
πολλὰ καὶ ἄλλα εἰρηκότων· αὐτὸς
ἐκεῖνος τὴν θανατηφόρον

ἀξιοῦν ἤ προσχεῖν ψῆφον· δι' ἃς εἰκὸς
εἰκὸς ἀποπνεῦσαι· μάτην δὲ
τὰ θεῖα γραφὴ κατ' αὐτοῦ
[illegible] ... ἐθελ-
[illegible]· κατηγοροῦσι αὐτῶν
μένοντες· τοῦτον γὰρ εὕρομεν
διαστρέφοντα τὸ ἔθνος· καὶ κω-
λύοντα καίσαρι φόρον διδό-
μενον λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασιλέα.

ερ Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν· καὶ ἀπορρί-
ψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν:

ερ Ὅπερ μὲν τῇ μιᾷ φωνῇ τὸν [illegible], οὐδὲ
τὸν πατέρα τιμῶσι· καὶ ἀγνοοῦσι
[illegible] τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πατρὸς τὸν
ζυγὸν ἀποπέμπουσι τοῦ. ἐμοὶ
δὲ δοκεῖ τοῖς ἀποστόλοις
παραγγέλλει τὸ παράγγελμα ταῦ-
ταῦτα λέγειν· διαρρήξωμεν
τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν· τοὺς δι-
σὸς [illegible] ἐθνῶν· καὶ ἀπορρί-
ψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
τῶν παραγγελμάτων οὐδένα ...
[illegible] ῥήμασι τοῦ χριστοῦ
τοῦ κυρίου ζυγόν· αὐτὸς γάρ ἐστιν
ὁ φάσκων· λάβετε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι ὁ ζυγός μου χρη-
στὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλα-
φρόν ἐστι· καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ζυγὸς
[illegible] ἀποστελ-

προσηγορεύθη· ὅταν θεσπέσι-
ος [illegible] περὶ τούτου φησὶν, ὅπως
πράξοι. τί ἐπηράξαντο ἔθνη
[illegible] ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον
τῶν μαθητῶν· ὃν οὔτε οἱ πατέρες
ἡμῶν, οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν
βαστάσαι. ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι.
καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι· τού-
τοις ἔοικε καὶ τὸ προφητι-
κὸν ῥῆμα· διαρρήξωμεν καὶ
τὰ λοιπά: — ερ

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται
αὐτούς· καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ
αὐτούς: ερμ

ερ Ὁ γὰρ ὑπ' αὐτῶν προσηλωθεὶς καὶ θα-
νάτῳ παραδοθεὶς, ἐν οὐρανοῖς
ὢν καὶ τὰ σύμπαντα περιέχων·
κενὰ αὐτῶν καὶ μάταια δείκνυ-
σι τὰ βουλεύματα· καὶ ὁ τούτου δὲ
πατὴρ καὶ ὁ τῶν ὅλων δεσπότης
τὴν ἀξίαν αὐτοῖς εἰσπράτ-
τεται δίκην: — ερ

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ
ταράξει αὐτούς: ερμ

ερ Καὶ τούτων τῶν ῥημάτων τὴν
[illegible] διδάσκει τῶν πρα-
γμάτων τὸ τέλος· στρατιὰ
γὰρ αὐτοῖς ἐπιστᾶσα ῥωμαϊκὴ,

τὴν τε πόλιν ἐπόρθησε· καὶ
ἐνέπρησε τὸν νεών· καὶ αὐτοὺς
τοὺς μὲν παντοίοις θανάτοις
παρέπεμψε· τοὺς δὲ τὴν σφα-
γὴν ἐκφυγόντας ἐξανδραποδί-
σασα, δουλείᾳ παρέδωκεν· ἐπει-
δὴ γὰρ δὲ προσήκει τὸν μονογενῆ,
ὡς διὰ προσώπων ἐφεξῆς
μεμνημένην· καὶ πρὸς τὸν μὲν
κυρίου καὶ χριστοῦ κατὰ τοῦ κυρίου γὰρ ἔ-
φη· καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· οὕ-
τω καὶ τοῖς κοινῶς τὸ ἐν οὐρανοῖς
καὶ κυρίου. ὁ κατοικῶν γὰρ ἐν οὐρανοῖς
ἐκγελάσεται αὐτοὺς· καὶ ὁ κύριος
ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς· καὶ αὐθ-
ις, τὸ αὐτὸ διήρησε σχῆμα: —

ερ Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ'
αὐτοῦ: ερμ

Καὶ ἐνταῦθα δὲ ἐστὶ προσήκει.
καὶ τότε ἐπαγαγεῖν:

ερ Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ· δι-
αγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου:

Ὁ γὰρ τοῦ σύμπαντος βασιλεύων
ἀλλ' ὁρατῶν καὶ ἀοράτων καὶ
πάσης κτίσεως· ἐπειδὴ τοῦ
σιὼν ὄρους καὶ τῆς ἰουδαίων
θείας αὐτοῦ διδασκαλίας τοῖς
προσιοῦσι προσήνεγκε· οὐδὲ
γε ταύτην διεξαγαγεῖν, μέχρι
τελευταίας πάσης τῆς οἰκου-

μένης καὶ ἀνώτατα· τοῖς θε-
οῖς αὐτοῦ προσθεὶς τοῖς προστάγ-
μασι· προσθεὶς γὰρ φησὶν
[illegible] τὰ ἔθνη· τὸ
δὲ ἐγὼ κατεστάθην βασιλεὺς
ὑπ' αὐτοῦ, ἀνθρώπους λέγει· ὡς γὰρ
θεὸς ἐν μορφῇ τὸ ἔχει τὴν βασιλεί-
αν· ὡς ἄνθρωπος, χειροτονεῖ τὴν δε-
σποτείαν· ὅτι δὲ ὡς θεὸς ἄναρχον
ἔχει τὸ κράτος. ὁ αὐτὸς διδάσκει
προφήτης· λέγει. ὁ θρόνος σου ὁ
θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου· τοῦτον καὶ ὁ ψαλμῳ-
δὸς μακάριος Παῦλος· ἐστὶ εἰρη-
[illegible]· ἀλλ' ὅμως καὶ ἀεὶ τοῦ
θεοῦ. καὶ μὴν ἀπ' ἀρχῆς ἄνωθεν.
καὶ ὁ μονογενὴς τὸ θεῖον ὑποκει-
ρύττων. γνώσεσθε ὅτι
τὸ ὄνομά σοι κύριος· οὐ μόνον ἐν τῇ
ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν. καὶ ὁ ζα-
χαρίας πρὸ τοῦ Ἰωάννου. καὶ οὕτως
διὸν προφήτην ὑψίστου κληθῆ.
τὸ γὰρ ἀμείνον υἱὸς ὁ μακάριος πα-
ῦλος διδάσκει λέγων. διὸ καὶ ὁ θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσε· καὶ ἐχαρί-
σατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ
πᾶν ὄνομα· καὶ μὴν καὶ ὁ
υἱὸς μονογενὴς ὄνομα πρὸ
τῶν αἰώνων· ὁ χριστὸς υἱὸς τοῦ πατρὸς

συμφυΐας· ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἄνθρω-
πος, τὴν [illegible] προσηγορί-
αν [illegible] αὐτὴν καὶ ὡς ἄνθρωπος·
διὸ καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ ψαλ-
μοῦ [illegible]:-

Κύριος εἶπε πρός με· υἱός μου εἶ
σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Ταύτην δὲ τὴν φωνὴν, οὐ κα-
τὰ τῆς τοῦ θείου [illegible]
μα [illegible] τῇ θεότητι τῇ προ-
[illegible] τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· περὶ
γὰρ ἐκείνης σαφῶς ἀκούομεν τοῦ θεοῦ
[illegible] αὐτοῦ [illegible] λέγον-
τος· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐ-
γέννησά σε· ὡς ἄνθρωπος τοίνυν
δέχεται καὶ ταύτην τὴν φωνήν·
ὡς ἄνθρωπος καὶ τὰ ἑπόμενα ἀκούει:-

αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω
σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου· καὶ τὴν
κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς·
ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ· ὡς σκεύη κεραμέως
συντρίψεις αὐτούς.

Ὡς γὰρ θεὸς, ποιητής ἐστι τῶν ἁ-
πάντων· πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐ-
γένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένε-
το οὐδὲ ἕν· καὶ ἐν αὐτῷ ἐ-
κτίσθη τὰ πάντα· εἴτε ὁρα-
τά· εἴτε ἀόρατα· ἅτε δὲ καὶ
ποιητής ἐστι καὶ δεσπότης·

καὶ δημιουργὸς τῶν ὅλων ὑπάρχ-
ει· καὶ κύριος ὧν ἐποίησεν· ἀλλ' ὁ
μὲν ὡς καὶ φύσει δεσπότης ὢν
θεός· μανθάνει καὶ ὡς ἄνθρωπος [illegible]
[illegible] τὴν δεσποτείαν· καὶ γὰρ
δὴ πάλαι μὲν ἰουδαίων ἐδόκει
προνοεῖσθαι· [illegible] γάρ
φησι μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακὼβ
σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ
ἰσραήλ· ἀπεκλήθη δὲ οὗτος ὡς οὐδὲ
μίαν ὠφέλειαν ἐκ τῆς κηδεμο-
νίας δεξάμενος· ἐπὶ τὰ
ἔθνη μεταφέρει τὴν προμή-
θειαν· [illegible] τούτων ἡμελημένων·
τὴν δὲ [illegible] χρησμολογεῖ
[illegible] ἐστὶν [illegible]
θη τὰ ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
[illegible] τῇ προ-
ρρήσει [illegible] τοῖς γὰρ ἐ-
ξ ἰουδαίων πεπιστευκόσι [illegible]
[illegible] καὶ μόνον ἀποστόλοις· ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς· καὶ
τοῖς [illegible]
[illegible]
καὶ τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ τοὺς
[illegible] καὶ τοῖς πέντε
κισχιλίοις [illegible]
κορυφαῖοι δὲ [illegible].

καὶ τοὺς πολλοὺς μυριάδας· περὶ
ὧν ὁ μακάριος ἰάκωβος ἔφη· θεω-
ρεῖς ἀδελφὲ πόσαι μυριάδες
εἰσὶ τῶν πεπιστευκότων ἰου-
δαίων· τούτοις δὴ καὶ πρὸς
τοῖς [illegible] τῶν ἀπ'
ἐξ ἰουδαίων πεπιστευκότων
λαὸν [illegible] ἀποφήνας· καὶ δὲ
τούτων τὰ ἔθνη [illegible]
[illegible] τὴν προφη-
τείαν λέγοντος· εὐφράνθητε ἔ-
θνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· [illegible]
ροῖ πρὸς ταύτην καὶ τὴν οἰ-
κείαν πρόρρησιν· [illegible]
δαίοις ἐποιήσατο λέγ[illegible]
δὲ πρόκατε [illegible] οὐκ ἔστιν
ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖ-
να με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φω-
νῆς μου ἀκούσωσι· καὶ γενή-
σεται μία ποίμνη· εἷς ποιμήν·
τοῦτο καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ ψα-
λμοῦ· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ
δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομί-
αν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου
τὰ πέρατα τῆς γῆς· ἀλλ' αὐτὰρ
ἐπεὶ [illegible] ἰουδαίων αὐ-
[illegible]· οἱ τὴν προ-
φητείαν ἀκούοντες [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
ἐκτίσατο [illegible]
σαρκ[illegible]
[illegible]
κατὰ τὴν προφητείαν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] αὐτοῖς
προφητείας καὶ λέγει· ὡς ποι-
μανεῖ αὐτοὺς [illegible]
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
προφήτης [illegible] καὶ [illegible] περὶ
τῆς αὐτοῦ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
οὐκ [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] αὐτὸς [illegible]
[illegible] ποιμένων [illegible]
[illegible] περὶ ἰουδαί[illegible]
ἀλλ' [illegible] ἔθνη [illegible]
[illegible] οὕτω [illegible]
προσήκει· ὅτι ποιμανεῖ τὰ
ἔθνη [illegible] σιδηρᾷ· τὴν ἰσ-
χυρὰν αὐτοῦ καὶ [illegible] εἶναι [illegible].

καὶ σὺ μὲν [illegible] αὐτοῖς ὡς σκέ
[illegible] · ἀφαιροῦμεν
[illegible] διὰ τῆς τοῦ
[illegible] ἱερωσύνης· καὶ
[illegible] τοῦ πυρὸς, [illegible]
[illegible] · οὕτως ταῦτα
[illegible] ὡς ὁ μακάριος δαβὶδ.
παραινεῖ μοι [illegible] · καὶ ὡς
[illegible] καὶ ὑπηκόοις [illegible]
[illegible] · καὶ [illegible]
[illegible] · καὶ τὴν
διδάσκων [illegible]
τὴν [illegible]
φησὶ γάρ :-

Καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible]

συντόμως αὐτὴν ἐρῶ· [illegible]
διπλῆν [illegible] παρανομίαν· ὁ
μέγας δαβὶδ, πολλαῖς καὶ παν
τοδαπαῖς, περιέπεσε συμφο
ραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰ πέριξ οἰ
κοῦντα ἔθνη πρὸς μάχην κι
νεῖν καὶ πόλεμον· ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς ὁ οἶκος [illegible]
καὶ παρανομίαν διεδέξατο
[illegible] τοῦ ἀμνὼν [illegible]
[illegible]
[illegible] · καὶ τὴν
[illegible] ἀπόφασις· [illegible]
[illegible] τῆς θείας χάριτος, τοῦ
[illegible]

[illegible]

καὶ τὸν [illegible] θεὸν πρὸ τῶν μακα-
ρίων ἔφη [illegible]·
[illegible] προεῖμαι· καὶ τὴν σὴν
[illegible] ὁμονοάζων· διὰ τὴν [illegible]
[illegible] ἀξίων·
τὸ δὲ εἰσήκουσέ μου ἐξ ὄρους
ἁγίου αὐτοῦ· κατὰ τὴν παλαιὰν
κατέχει ἡ ῥῆσις δόξαν· ἐν ὄρει
[illegible] τῇ σκηνῇ [illegible]
ὄντων ὅλων θεόν· ἐπειδὴ καὶ
τοῖς χερουβὶμ [illegible] τοῖς
[illegible] εἶδον:-

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξη-
γέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἡ [illegible] τοῦ μεθ' ἡ θεία γραφὴ
καλεῖ· ἐπειδὴ [illegible]
[illegible] ὀνομάζουσιν· οἱ [illegible]
[illegible] πόρρω [illegible]
δὲ [illegible] συνέζευκται
[illegible]· κατὰ τὸν [illegible]
[illegible] καὶ τὴν τούτου [illegible]
[illegible]· ἐξηγέρθην ὅτι κύριος
ἀντιλήψεταί μου. τοῦτο δή
μοι· διὰ τῆς θείας [illegible]
[illegible]· [illegible] ἐγειρόμενον
τῶν [illegible]· διὸ
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυρι-
άδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συν-
επιτιθεμένων μοι. ἀρκεῖ
γάρ καὶ μόνη παροῦσα τὰς πο-
λλὰς μυριάδας διασκεδάσαι:-

Ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεός μου·
ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχ-
θραίνοντάς μοι ματαίως·
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συν-
έτριψας:

Τοιγάρ[illegible] ὡς ἔξοδος τῆς
σωτηρίας· καὶ καθάπερ πολ-
λοὺς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐσχηκότας ὁμοφύλους
καὶ ἀλλοφύλους καὶ [illegible]
καὶ [illegible]· καὶ μὲν τοὺς
αὐτὸν τὸν Σαοὺλ· [illegible]
πράξας τῆς [illegible]· οὕτω
με καὶ [illegible] τῆς σωτηρίας ἀξίωσον·
τὸ δὲ ὀδόντας ἁμαρτωλῶν
συνέτριψας, ἀπὸ τοῦ [illegible]
τοῦ ἰσχύος [illegible]· ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν θηρίων [illegible]
ὀδόντων [illegible]· [illegible]
[illegible] ἐστι καὶ [illegible]
[illegible]:-

Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία:

Οὐκ ἔχω [illegible] εἰς ἀνθρώπων ἐλπίδα·
ἀλλὰ παρὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν
[illegible]· οὐκ [illegible] ἀλλὰ
καὶ ὅσος λαὸς σὺν ἐμοὶ πολε-
μούμενος· χρῄζομεν γὰρ καὶ αὐ-
τοὶ τῶν πολεμούντων· καὶ
[illegible]
[illegible] καὶ τὸν αὐτοῦ
τοῖς [illegible] τὴν εἰρήνην τὴν
ἀρχαίαν· τοῦτο γὰρ παρεδήλω-
σεν εἰρηκώς:-

Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου:

Αὐτὸς γὰρ ὁ μακάριος Δαυῒδ τοῖς
[illegible] εἰρήνην [illegible]·
[illegible] δὲ καὶ τὰς
[illegible] τοῦ λαοῦ [illegible]
[illegible] μακάριον Δαυῒδ· καὶ
αὐτοῦ τοῦ πατραλοίου [illegible]·
καὶ μᾶλλον τῆς εἰρήνης
[illegible] καὶ τὰ τοῦ λαοῦ [illegible]
[illegible]:-

[illegible]
Εἰς τὸ τέλος [illegible] ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
[illegible] τοῦ εἰσ-
[illegible] θεὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκου-
σέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου:

[illegible] εἰς τὸν [illegible]
[illegible]· ὅ [illegible]
τοῖς [illegible] θεός·
τῶν [illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible]· ἐπειδὴ [illegible]
προσφυγὼν [illegible]
[illegible] τῆς [illegible]·
τῆς δικαιοσύνης μου· [illegible]
τῆς δικαιοσύνης μου [illegible]
τέθεικεν· οὐδὲ γὰρ [illegible] τοῦ
φρονήματος τοῦ Δαυῒδ· δίκαιος
αὐτὸς καὶ [illegible] μαρτυρεῖ.
ἔοικε δὲ ταῦτα τὰ ῥήματα
τοῖς [illegible] ὑπὸ τοῦ
θεοῦ εἰρημένοις· [illegible]
[illegible] ἐπακούσομαι· [illegible]
[illegible] σου· ἐρῶ· ἰδοὺ πάρειμι:-

Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με:

Εἴωθεν ὁ τῶν ὅλων θεός, συγχωρεῖ
μὲν [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible]· μεγάλους δὲ [illegible]
καὶ [illegible] ἀνακηρύτ-
τειν τοῖς [illegible]· καὶ μέντοι
καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς [illegible]
πᾶσαν [illegible] ψυχαγωγίαν·
τοῦτο καὶ ἐν [illegible] Δαυῒδ.
ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς [illegible]
[illegible] ἐπικουρίας καὶ ψυχαγω-
γίας αὐτῆς [illegible]· τοιοῦτον
ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων
πρὸς τὸν θεσπέσιον Παῦλον
εἰρημένον· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις
μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν [illegible]

θεμελίας τὸ ἐγκαθοῦται:

Οἱ κτήσιν σοῦ μετὰ καὶ ... κουσον τελῶς πρὸς ... χῆς μου:

Ὁ γραμματεὺς καὶ νομοδιδάσκαλος τῆς προσευχῆς· ἅμα καὶ δεόμενος καὶ δι' ἐλεημοσύνης ἀπολαύων· καὶ τῶν δικαίων τρυγῶν τοὺς καρπούς, ἐπιμένει τοῖς ἱκεσίας προσφέρων· ἀπέδωκε τὴν ἐντολὴν θεμένος μόνον ἐπὶ γραμμάτων φέρεσθαι:

Ὅτι ἀξίως ἔσῃ ποτὲ καρυκάρ... ἱματίας ἀπαντᾷ τὲ ματαιότητι καὶ ζητεῖ ...:

Ἐκ τῶν εἰς ἐμὲ γεγενημένων μαθητῶν ἀφ' οἷ τῶν ὁδῶν τῶν πρώτων ὅπως καὶ ἐφορῶ τὸ ἀμήν· καὶ τοῖς ἐπιμελῶς προσιοῦσι, αἱ τῆς ψυχῆς καὶ τοῖς μαθηταῖς ... ἀπορρίψαντες:

Καὶ ἐμοῦ ποτὲ ... μάθητος ... αὐτοῦ ... ἀκούσαντες ... τοῦ κυρίου ... πραΰτητος:

Ὁ γὰρ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ πάντα σου τὴν ἀμελέτητον συμφορὰν, ἀλλὰ καὶ περιφανῆ καὶ πορείαν ... τοῦτο γὰρ εἶπον ... καὶ ἐπιμελεῖ ...

τὰς ἡμᾶς δικαιοσύνης ... ὅσιον ... ταῦτα ... τοῦ αὐτοῦ ... ποιεῖ· καὶ τοῦ οὐδὲν ... τοῖς ... ἀλλὰ ... καρδίοις ... ὥσπερ ... ἀλλὰ ... μεταφορᾷ ... μόνον ... ὀφθαλμοῖς ... καιρὸν ...:

Ὅτι ... καρποφορεῖ·

Παρακτὶ ... καὶ ἰσχυραὶ μὲν τοῖς ἀδίκοις ... ἀλλὰ ... καὶ ... πειθεῖν ... ἀκουσθέντα ... γὰρ ... ἁμαρτιῶν· ... τὰ σώματα ... ἐπὶ ... καρδίαις ...

Ἐπὶ δὲ παρὸν ... ἔξω ... πολλῶν ... ἡσυχίαν, εἰκότως ... ἐξέτασιν ποιήσασθαι ... ... μόνον· καὶ ... φαρμάκου ... θεραπεία ... μένομεν:

Ἐάν τι ... δικαιοσύνης ... ἐλπίσαντι ...:

Καὶ διὰ τούτων ... ἀπὸ ... δικαιοσύνης ... μοσχεῖ· πᾶσα γὰρ ... καὶ ... ἀδίκως ... ἐπεὶ πολλοὶ καὶ ... φρονοῦντες ... καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην· ... ἀλλὰ ... καρπὸν ... θεμοῦ ... πορίζονται ... παρεγγυᾶται· ... δικαιοσύνης· ἀλλ'

καὶ ἐλπίσαι ἐπὶ κύριον· οὕτως ... ὁ διδάσκαλος ... τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ... καὶ ... ὅπερ ... καὶ ... ἀλλὰ ... καρποῦ ... κατὰ ... ὁμολογίας ... ἀρετῆς ... οἴκου:

Πολλοὶ ... ἀγαθῶν:

Λιμένα ... καρδίας ... ἰσχυραί ... προνοίᾳ ... τοῦ θεοῦ ... καὶ λέγομεν τοῦτο ...:

Ὅσπερ ... τοῦ προ... ... φροσύνη ... καρδίας ...

Ἐκ ... καὶ χρεί... ... καὶ ... ἐπὶ τὴν ... τῆς ... θεοῦ ... ἐπὶ ...

[illegible] συμφοραῖς [illegible] παραψυχὴν εἰσέλθῃ:—

ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν:

Π[illegible] τῶν [illegible] μενόντων· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά· [illegible] τὰ παρόντα [illegible] καὶ ἀχαριστούντων· ἔστι δὲ τὸ νόημα [illegible] πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά· ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. καὶ [illegible] φησὶν οἱ ταῦτα λέγοντες [illegible] ἀλλ' [illegible] ἀγαθῶν [illegible] ὅτι καὶ ἐν ταῖς χερσὶ φέροντες τὰς τοῦ θεοῦ δωρεὰς [illegible] αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἐντρυφῶντες [illegible] ἀπολαύοντες [illegible] τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά. [illegible] τοῦ σοῦ φωτὸς [illegible]:—

ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με:

Πάντων θορύβων καὶ [illegible] εἰρήνην· καὶ [illegible] τῶν ἀγαθῶν σου [illegible] ἀξιωθήσομαι [illegible] τὸν θάνατον δεξόμεθα· ὕπνον [illegible] θανάτου [illegible] ἐλπίδα [illegible] καὶ ταῦτα [illegible] περὶ [illegible] πονηρίαν [illegible] οὐδὲ [illegible] ἐλπίδος [illegible] θανάτου [illegible]:—

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ:

Οὕτω καὶ οἱ [illegible]

[illegible] κληρονομούμενος [illegible] κληρονόμοι μὲν θεοῦ· συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. [illegible] πολλὰ τοιαῦτα [illegible] παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ [illegible]:—

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου:

Πολλαῖς πάντοθεν [illegible] τρικυμίαις ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία [illegible] καὶ [illegible] διδάσκων. [illegible] τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι. [illegible] ὀφθαλμοὺς [illegible] κραυγῆς [illegible] πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου [illegible] ὁ βασιλεύς μου [illegible]:—

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ

πρωὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με.

Θαρροῦσι γὰρ ὡς δίκαιοι ἤτοι ἐν ἡμέρᾳ καθὼς τοῦ φωτὸς ἀνίσχοντος τὴν ἐκ φαρέτρας ἀποστειλαμένην τοῦ ὕπνον· οἱ δὲ δίκαιοι ... ἡμέρᾳ καὶ δι' ὅλης παρίστανται τῇ ὥρᾳ αὐτῆς ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ· οὐ πάντως δὲ εἰς τὸ τόπον ὅμοιον θεοῦ· παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέγα νῦν· διὰ τὸ ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀπορίας ἐλθεῖν· θαρροῦντα· ζητῶ κύριε ὡς παρὰ σοῦ ἐμοῦ ἐνώπιον αὐτῆς:–

Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος· οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἐκείνους καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἀθετοῦσαν· ἐπειδὴ πᾶσαν ἡμῶν ἀνομίαν ἀπηγόρευσε· καὶ τοῖς πονηρευομένοις ζωὴν τὴν πορείαν ἀποστρέφει· ὡς ἐλεύθεροι γὰρ ἀπαντῶντες τοῖς παρανόμοις ἀνομίαν ἀσπαζομένοις· τοῦτο γὰρ ἐπήγαγε:–

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος.

Τῆς καλίας καταγόμενος τοῦ μέσον παρήγαγε· ἐναντίον δὲ ἐκείνων ἀπαρτίζεται τοῦ θείου θελήματος. οὐ γὰρ μόνον ἀπαγορεύει πονηρίαν καὶ παρανομίαν· καὶ ψεῦδος καὶ δόλον καὶ μιαιφονίαν· ἀλλὰ καὶ τοὺς τούτων ἐργάτας ὡς ἀμύνεσθαι· μισῶν οἷς προσέχουσι καὶ γνώμονας· σημαίνει δὲ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐπιβουλεύουσιν καὶ διαφόροις μάχαις ταραχὰς ποιοῦσι καὶ πονηρευομένοις καὶ τοῖς μισηθεῖσι κατὰ τὴν αὐτῶν τοῦ θεοῦ καὶ σταυρωθέντος ἀπαρνησαμένοις· εὐχαριστῶ δ' αὐτῷ σφόδρα καὶ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῶν· τοῦτο δὲ καὶ ὁ ψαλμὸς παρεδήλωσε:–

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου.

Τῆς γὰρ σῆς ἀπολαύων φιλανθρωπίας καὶ τοῖς δεξιοῖς φρουρούμενος τὴν δ' ἡμῶν κῶσιν προσφέρω προσκύνησιν, ἐν τῷ ἀφιερωμένῳ τῷ σῷ δὲ ναῷ· τῷ σῷ ἀπὸ ... φόβῳ τῷ σῷ φόβον· οὐ γὰρ ἀνέξομαι τοῦτον ἀπὸ καρδίας τῇ φιλανθρωπίᾳ θαρρῶν:–

Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ... κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

μὲν κατ' οὐδὲν αὐτῇ γραφὴ ἐνώπιον σου τὴν ὁδὸν μου ἔχει· ἐκ δὲ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ χρεία διαμονῆς εἴη γὰρ ἡ μετέρα ὁδὸς κατευθυνθείη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· παρὰ ... γνωσθείσης πρὸς ... ἡ τοῦ θεοῦ ὁδὸς ἐνώπιον ἡμῶν κατευθυνθείη αὐτὴν ὁδηγουμένη· καὶ πρὸς αὐτὸν προσφεύγοντες δραμούμεθα· αἰτεῖ τοίνυν ἐκ τῆς ... ὁδηγηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ δικαιοσύνης· κατευθυνθῆναι δὲ αὐτὴν τὴν ὁδόν· καὶ ἐχαρίσθη μὲν· ἵνα γὰρ ... ταύτην ὁ σύμμαχος τὴν διάνοιαν τέθεικεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ κατεύθυνον ... εἴρηκεν· ὁμαλυνόμενον καὶ αὐτοῦ ... τοῦ διαιτήματος ὁμαλὸς σκοπεῖ ... θείαν· καὶ τραχεῖα ὁδὸς ... καὶ ἐμβαίνει ... μακρὰ ἡ ἐφοδος· παρὰ κυρίου διαβῆναι ταῦτα αὐτοῦ κατευθύνει· καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσας ... ταπεινοφροσύνης δὲ μᾶλλον κληρονομοῦσης τὰ ῥήματα· ὡς γὰρ ἐπεὶ διὰ τῆς ἑαυτοῦ δικαιοσύνης κατευθυνθῆναι αὐτὴν τὴν ὁδόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς

ἐχθροὺς τοὺς διὰ σὲ ὁμοῦ ζωὴν τὴν ἀδίκως αὐτῷ πολεμοῦντας· εἰ γὰρ αὐτὸς κατὰ τὸ μέσον ... τῆς πονηρίας ἐπιτηδεύματα:–

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια.

Τὰ ψευδῆ διηγήσαντο καὶ τὰ μὴ ... μονῶσι:–

Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τοῖς λόγοις αὐτῶν καὶ οἱ λογισμοὶ συμμαίνονται· καὶ συνωμολογεῖ τῷ στόματι ἡ διάνοια:

Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν.

Οἱ κεκλεισμένοι τάφοι κεκρυμμένην ἔχουσι τὴν δυσοσμίαν· οἱ δὲ ἀνεῳγμένοι πολλὴν ἀποπέμπουσι δυσωδίαν· τοιαῦτα καὶ οὗτοι φασὶ· ὀρυσσόμενοι ῥήματα πάσης ἀσεβείας καὶ δυσοσμίας μεστά· διὰ τούτων τῶν λόγων, τὰς κατὰ τοῦ θεοῦ βλασφημίας αἰνίττεται· καὶ τῆς ἀλογίας καὶ ἀσελγείας τὰ ῥήματα:–

Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς ὁ θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν ... αὐτῶν:

Ἀχθέντος αὐτοῖς ... ὑπὸ τὴν οἰκείαν ... καὶ διὰ τὴν

[illegible]

Ὅτι παρεπίκρανάν σε κε:

[illegible]

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σοί· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς:

[illegible]

Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον:

[illegible] ... μέμνησθε ἐν κῶ καὶ καυχᾶσθαι:

Κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς:

[illegible]

[illegible] (psalm title, faded)

[illegible]

[illegible]

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με:

[illegible]

Ἐλέησόν με κε ὅτι ἀσθενής εἰμι:

[illegible]

ἴασαί με κε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου ... σφόδρα:

Ὁ [illegible] ὀνομάζει· ἐπειδὴ [illegible] ἔχει τὴν φύσιν· καὶ αὐτὴ φέρει τὸ σῶμα· [illegible] τοὺς λογισμοὺς [illegible]:

Καὶ ῥῦσαι [illegible] ἐπίστρεψον κε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου:

Τὸ ἔλεος [illegible] οὐ χάριν [illegible] ἀλλ' ὡς [illegible]:

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι:

Διὰ τοῦτο [illegible] ἐπειδὴ [illegible] οὐκέτι [illegible] τὴν μετανοίας ἐχούσης:

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου· λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου· ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω:

Ὅ [illegible] πλημμελήμασι· ἀλλ' ὅμως [illegible] καὶ [illegible] λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου καὶ βρέξω:

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· [illegible] ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου:

[illegible]

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκουσε κς τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου: ἤκουσε κς τῆς δεήσεώς μου· κς τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο:

[illegible]

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους:

[illegible]

[illegible] τοῦ ζ΄ ψαλμοῦ· ψαλμὸς τῷ δαδ· ὃν ᾖσε τῷ κῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί:

[illegible]

[illegible]

Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με· μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου· μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος.

[illegible]

Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου.

[illegible]

[illegible]

Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου· ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου.

[illegible]

Ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

[illegible]

Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

[illegible]

Κύριος κρινεῖ λαούς.

[illegible]

Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ᾽ ἐμοί.

[illegible]

καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου ἐνώπιόν ἐστι διὰ παντός. καὶ ὅτι ποτὲ ἐξαγορεύσω κατ᾽ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ. ἀλλὰ δικαιοσύνην. τὴν ἐν τῷ προκειμένῳ πράγματι σαφηνίζει· οὔτε γὰρ τὸν ἀβεσσαλὼμ ἠδίκηκα κατά τι, οὔτε τὸν ἀχιτόφελ· οὔτε τοὺς μετ᾽ αὐτῶν κατ᾽ ἐμοῦ στρατευσάντας. κατὰ ταύτην τοίνυν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀκακίαν κριθῆναι παρακαλῶ. καὶ μὴ κατὰ τὰς ἤδη παρ᾽ ἐμοῦ γεγενημένας πλημμελείας· αὐτὴν καθ᾽ αὑτὴν κριθῆναι τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν ἱκετεύω. καὶ μὴ ἐν τῷ παρόντι μνησθῆναι τῶν ἁμαρτημάτων:

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν· καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον:

Τὸ συντελεσθήτω. ἀντὶ τοῦ ἀπαρτισθήτω ὁ σύμμαχος τέθεικεν· εἰ μάταια ἀφανισθήτω. τῶν κακιῶν σου ζώντων ἡ πονηρία· ὥσπερ αὐτὸ τὸ ῥεῦμα τῆς σαρκὸς τρόφιμοι. τὴν προκειμένην αὐτοῖς πορείαν ποιήσομεν:

Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δίκαιος· ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σῴζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

Νεφροὺς ἐνταῦθα τοὺς λογισμοὺς ὀνομάζει· ἐπειδὴ γὰρ ὑπογάστριοι ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν. ἐν τοῖς θεοῖς τὸν κύριον ταῖς ἐπιθυμίαις οἱ λογισμοί· νεφροὺς δὲ τροπικῶς τοὺς λογισμοὺς ἐκάλεσεν. ὁ τοίνυν θεὸς τοὺς κεκρυμμένους τῆς διανοίας τῶν ἀνθρώπων λογισμοὺς ἐπιστάμενος, δικαίως μοι παρέξει τὴν βοήθειαν. οὕτω δὴ τοῦτο ποιεῖν εἴωθε. τοῖς γὰρ ἀδικουμένοις ἐπαμύνειν διατελεῖ. ἐγὼ δὲ πάντων καὶ δεδιώτων, τοῖς πονηροῖς συζῶν, τὰς δίκας τιμωρίας ὑποδεξάμενος. καὶ προσφορὰν ἣ τοῦ ἀχιτόφελ τὸ μέθεον:

Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος· καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος· καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν:

Χεῖρα καὶ φιλανθρωπίαν· δηλῶν ἐπὶ πλεῖστον φέρων τῶν ἀνθρώπων τὰ πλημμελήματα. ἐπειδὴ ποτ᾽ ἴδοι τοῖς ἀνθρώποις διὰ ταύτης ὀρ[illegible]

οὐ καρπουμένοις. τέως [illegible] ἀπειμαῖς ἐκφοβεῖ τῶν τιμωριῶν ἀπαλλαττόμενος. ἐὰν καὶ τὰ πάσας ταῦτα φρονήσαντες ἐπιμείνας ἐν ἁμαρτάνοντες [illegible] κατὰ τὴν παρὰ μεθ᾽ εἰδότα ἐπ᾽ [illegible]· τὸ δίκαιον ἔχει. ταῦτα δὲ αὐτῶν ἐπαγόμενος μὲ δὴ μόνος:

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου:

Ταῦτα γὰρ οὐ τιμωρίας· ἀλλ᾽ ἀπειλῆς. στιλβώσει γὰρ εἶπε· καὶ οὐ παίξει. καὶ ἐνέτεινε τὸ τόξον. οὐ τοξεύσας ἀφῆκε. καὶ διδάσκων κατὰ τὴν ἀφόρισιν ταῦτα, ἀ[illegible] θεὸς ἐπιστρέψας:

Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο:

Διὰ γὰρ τὸ ἄπειρον τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν δόξας [illegible] καὶ ξύλα καὶ χόρτον καὶ καλάμην ἐποικοδομήσαντας· φησὶν ὅθεν ὥσπερ ἀπόφορος τοῖς πυροφόροις τούτοις καὶ ἀναλωθήσονται [illegible] ὕβρεσιν:

Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν·

Ὁ ἀχιτόφελ τὴν πονηρὰν ἐκείνην εἰσηγήσατο γνώμην:

Συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν:

Ἐκ πονηρίας γὰρ οὐδεμίαν καρποῦσιν· ὑπερνικῶν· καὶ τοῦ μηδὲ μὴ δικαίως τὸ προσῆκον παρ᾽ ἀνόμου καθὼς πλείστην:

Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν. καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο· ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται:

Ταῦτα οἱ καθ᾽ ἡμᾶς φησὶν ἀλλ᾽ ὅσα τε ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ τοὺς οἰκείους πόνους ταῖς ἐπιχειρήσεσι δεξάμενος. καὶ θηρεύσας διὰ δικτύοις· αὐτοὶ ἁλόντες ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν διέπεσον:

Ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου:

Ἐπὶ τοσαύτης περὶ τοῦ θεοῦ προνοίας τυχὼν ὑμνήσω τὸν ἀνδρεῖον. δηλῶν καὶ τὸ παρὰ σοῦ δικαίως δικαιούμενος:

[illegible] τοῦ π. ψαλμὸς τῷ δαδ. εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν. ψαλμὸς τῷ δαδ:

Ἱερὸν ὅπερ ἐμὲ καὶ ταῦτα τὸν [illegible] ἐμὸν οἱ ἑβδομήκοντα εἰς τὸ τέλος τεθείκασι. ὁ μὲν ἀκύλας καὶ ὁ θεοδοτίων· τῷ νικοποιῷ ὑμνῳ· σὺ ὁ ἐπινίκιον. καλοῦσι [illegible] γὰρ οὗτοι ὁ ψαλμὸς ἐπινίκιος

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πάντας ὑπὲρ τοῦ νόμου θέντος
δὲ θεῖναι αὐτῶν ὀνειδιζόμενοι ἐσταύρωσαν
τὸν δεσπότην Χριστόν· ἀντίθεον
αὐτὸν καλοῦντες καὶ παράνομον:
Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς, ἔργα
τῶν δακτύλων σου· σελήνην
καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας:
Ἐκεῖνα μὲν γάρ φησι καὶ τὰ τῶν
Χριστιανῶν σὺν ἐσομένων δείξει
μεταμορφωσίαν· καὶ ὄψομαι οὐ-
ρανὸν· καὶ σελήνην· καὶ ἥλιον· καὶ ἡ
ἐν τούτοις τάξιν τε καὶ
κόσμον· καὶ ἄχρι τῶν ἄλλων
μορφῶν δηλονότι ὡς ἀπρόνοια
μαζόμενος τὴν ἄφατόν σου κυ-
ρίου φιλανθρωπίαν:
Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ
αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισ-
κέπτῃ αὐτόν:
Ταῦτα δὲ οὐ περὶ τῆς δημιουργίας·
ἀλλὰ περὶ τῆς προνοίας διέ-
ξεισιν· οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐποίησας·
ἀλλ' ὅτι μιμνήσκῃ· καὶ ἐπισ-
κέπτῃ· ἀλλαχοῦ δὲ σαφέστερον
τῆς ἡμετέρας φύσεως τὴν ταπει-
νότητα δείκνυσιν· ἄνθρωπος γὰρ
ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡ-
μέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παρά-
γουσι· καὶ πάλιν ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρ-
τος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος

τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει· ὅτι
πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ
οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐκ ἐπιγνώ-
σεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ·
καὶ ἑτέρωθι δὲ μυρία τοιαῦτα
ἔστιν εὑρεῖν παρὰ τῇ θείᾳ γρα-
φῇ τὸν ἀνθρώπινον κατασπῶντα
τῦφον· καὶ ἐνταῦθα τοί-
νυν ὁ προφητικὸς θαυμάζει
λόγος· κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος
ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν·
οὐ γὰρ μόνον ἐστὶ τὸ ὅλα παρή-
γαγες· ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ὅλων δε-
δώρησαι· καὶ μεμνημένος διατε-
λεῖς· καὶ κηδόμενος διακυβερνᾷς
ἐπισκέπτῃ:
Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι πα-
ρ' ἀγγέλους:
Ἐν τῷ θανάτῳ μετὰ τὴν παράβασιν
ἐμνημόνευσε τὴν ἀπόφασιν· τῷ θνη-
τῷ γὰρ τῶν ἀγγέλων ἠλάττωται:
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· καὶ
κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου:
Ταῦτα δὲ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ
θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐ-
δέξατο φύσις· χάριτι γάρ ἐστε
σεσωσμένοι ὁ θεῖος ἀπόστολός φησι· καὶ
συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν
τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ:
Καὶ αὕτη δὲ τῆς φιλανθρωπίας τὸ
καὶ δυνάμεως ἀπόδειξις ἀ-
κριβὴς· τὸ τὴν τῶν ἀν-
θρώπων φύσιν τοσαύτης ἐ-
μπλῆσαι σοφίας ὡς οὐ μό-
νον τῶν χερσαίων ζώων ἀλλὰ
καὶ τῶν πτηνῶν· καὶ ἀμφι-
βίων κρατεῖν· καὶ τὰ μὲν ἡ-
μερῶσαι καὶ καθυποτάξαι ταῖς ἐ-
πινοίαις θηρᾶν· καὶ τῶν
ἐν ἀέρι δρώντων ὀρνέων· καὶ
τὰ τοῖς ὕδασι κατακρυπτόμενα
ὑποχείρια ἔχειν· τούτων μὲν
οὖν κοινὴν ἅπασαν ἀνθρώποις
δεσποτείαν δεδώρηται· τὴν
δὲ ἡμετέραν ἀπαρχὴν ὁ θεὸς λό-
γος ἀνειληφὼς· καὶ ἐν οὐρανοῖς
φήμασιν καθίσας· καὶ σαρκὶ ...
προσαγορευθεὶς καὶ τὴν ἀπόρρητον
ἐργασάμενος ἕνωσιν, ἐκάθισεν
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

καὶ κυριότητος· καὶ παντὸς
ὀνόματος ὀνομαζομένου· οὐ μό-
νον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλ-
λὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ
πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ· οὐ πρόβατα
καὶ βόας ἁπάσας· ἀλλὰ πᾶ-
σαν τὴν ὁρωμένην καὶ ἀόρατον
κτίσιν· καὶ τούτων μάρτυς
ὁ θεῖος ἀπόστολος διαρρήδην
κηρύσσων· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγ-
γέλους ἠλαττωμένον βλέ-
πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ
θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστε-
φανωμένον· καὶ μικρὸν ἀνωτέρω·
πάντα γάρ φησιν ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ
πρὸς Κορινθίους· ὅταν δὲ εἴπῃ
ὅτι πάντα ὑποτέτακται,
δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαν-
τος αὐτῷ τὰ πάντα· μόνη
γὰρ ἡ ἄκτιστος φύσις τῆς ὑπο-
ταγῆς ταύτης ὡς ὅλα δεδωκε
χαρισαμένη· πῶς δὲ παραιτεῖται τὸ
ἡμέτερον δεξαμένη· ὁ ποιητὴς ἁπάντων,
εἴτε ὁρατῶν εἴτε ἀοράτων· καὶ
ὡς θεὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος· πάλιν
τῶν δεσπότης· τοσαύτην
τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος
ἐδόξασε τιμήν· διὸ πάλιν

αὐτὸ τὸ προοίμιον ἀκροτελεύ-
τιον τέθεικεν :- δ' κα' β'

Ἑρμηνεία τοῦ θ'
ψαλμοῦ· Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυ-
φίων τοῦ υἱοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:

Ὁ μὲν σύμμαχος ἐπινίκιον περὶ
τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ· ὁ δὲ ἀ-
κύλας, τῷ νικοποιῷ νεανι-
ότητι τοῦ υἱοῦ· ὁ δὲ θεοδοτίων
ὑπὲρ ἀκμῆς τοῦ υἱοῦ· συμ-
φώνως τοίνυν πάντες τοῦ
υἱοῦ μνημονεύουσιν [illegible]
κοῖς [illegible] ὁ προφήτης·
καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς περιέχει τὴν
κατὰ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ
δεσπότου χριστοῦ· ἀνδρικῶς γὰρ
νεανικῶς νικήσας τὸν ἡμέ-
τερον [illegible] ἀφορμὴν ἡμῖν
δέδωκεν ὁ τοῦ θανάτου κατα-
λύσεως αὐτοῦ τὸ κράτος· κρύφιον
δὲ τοῦτο τὸ μυστήριον οἱ ἑβδο-
μήκοντα προσηγόρευσαν·
ἐπειδὴ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπόρ-
ρητον ἦν, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀ-
ποστόλοις πρὸ τοῦ πάθους ἐ-
λάνθανε· καὶ μάρτυς ὁ εὐαγ-
γελιστής· τοῦ γὰρ κυρίου πολλά-
κις αὐτοῖς εἰρηκότος· ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθή-
σεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν· καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται· ἐ-
πήγαγεν ὁ εὐαγγελιστής· καὶ
ἦν τοῦτο κεκρυμμένον ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· διὸ
καὶ ὁ μακάριος παῦλος οὕ-
τω φησί· λαλοῦμεν θεοῦ ἐν μυστη-
ρίῳ σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην· ἣν
οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔ-
γνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς
δόξης ἐσταύρωσαν· καὶ πάλιν
τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμ-
μένον ἀπὸ τῶν αἰώνων· καὶ
ἀπὸ τῶν γενεῶν· εἰκότως τοί-
νυν οἱ ἑβδομήκοντα τοῦ υἱοῦ
τὸν θάνατον ὠνόμασαν κρύ-
φιον :-

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου· διηγήσομαι πάν-
τα τὰ θαυμάσιά σου· εὐφραν-
θήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν
σοί· ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου
ὕψιστε:

Πάντων περισσότερον τὸ πᾶσαν τῷ θεῷ
τὴν καρδίαν· καὶ πᾶ-
σαν αὐτὴν καθιεροῦν τῷ δεσπότῃ:·
ἀγαπήσεις γάρ φησι κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅ-
λης τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης

τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου· ὅτι μερίζου-
σιν [illegible]· εἰς μαμω-
νᾶν καὶ θεόν· καὶ χριστὸν καὶ χρυσόν·
εἰς τὸν παρόντα καὶ τὸν
μέλλοντα αἰῶνα· οὐ δύναν-
ται ἀληθεύοντες λέγειν· ἐξομολο-
γήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδί-
ᾳ μου· ὁ δὲ προφήτης· τοῖς [illegible]
κοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ ἐσόμε-
να ὡς παρόντα ἰδών· οὐκ ἐξομολογεῖ-
ται μόνον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ·
ἀλλὰ καὶ διηγεῖται αὐτοῦ πάν-
τα τὰ θαυμάσια· κοινωνοὺς
τοὺς ἀκούοντας τοῖς ὕμνοις
[illegible] ποιούμενος· καὶ [illegible]
[illegible] τὴν ἀρετὴν [illegible]·
καὶ συμφωνίας ἀφορμὴν [illegible]
πλοῦτον ἔχει καὶ διηγεῖται·
[illegible] ὕμνον· καὶ [illegible]
ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὴν μνήμην· [illegible]
[illegible] καὶ ἀλλαχοῦ· ἐμνήσθην
τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην· καὶ ἐ-
τέρωθι· εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον
καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι· καὶ
πάλιν· εὐφρανθήτω καρδία
ζητούντων τὸν κύριον:

Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν
μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἀσθενή-
σουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ
προσώπου σου:

Ταῦτα ὁ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευ-
σεν· ᾄσω τῷ ὀνόματί σου ὕ-
ψιστε· ἀναστραφέντων τῶν
ἐχθρῶν μου εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
προσκοψάντων καὶ ἀπολο-
μένων ἐκ προσώπου σου·
θεασάμενος γὰρ τοὺς ἐχθροὺς δαί-
μονας καταλυθέντας καὶ
εἰς φυγὴν τραπέντας· ἀσθε-
νήσαντας καὶ [illegible]
ὑπομείναντας· ὑμνεῖ τὸν σω-
τῆρα καὶ τὰς [illegible]
διὰ πολλῶν· ταῦτα δὲ ὁ προ-
φήτης ὑπὸ τῆς [illegible]
[illegible] θεοῦ· [illegible] τοῦ αἰ-
[illegible]
[illegible]
χάριτι δεξάμενος· οὐ γὰρ ὡς
[illegible] ἐξ αὐτοῦ
[illegible] οὕτως εἴρηται [illegible]
μᾶλλον [illegible]
[illegible] ὑπὸ τῶν [illegible]
[illegible] αὐτὰ διδάσκει :

Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου
καὶ τὴν δίκην μου:

Τίμα τρόπον:

ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην:

Καὶ [illegible]:

ὃ ἐπετίμησας ἔθνεσιν καὶ ἀπώ-
λετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:
Ὑπὲρ ἧν εἶχον φησὶν ἐπὶ τῇ [illegible]
περὶ ἰδίων τῶν ἀγαθῶν τῶν θεοῦ
ὑπὸ τοῦ πικροῦ τυράννου
δουλουμένην κακῶς· ἀλλὰ
νῦν τῆς δικαστῆς ἐπὶ θρόνου τι-
μίως ὑψηλοῦ καὶ φοβεροῦ ἀκ-
ματος προκαθίσας· τοιαύ-
την αὐτῶν τιμωρίαν ἐπήνε-
γκας· ὡς τελείως πάντα τὰ ἐκ
τούτου παραδοθῆναι τῇ [illegible]·
τὸ δὲ ἐπετίμησας ἔθνεσιν,
ταύτην ἔχει τὴν διάνοιαν·
διὰ τῶν ἰδρώτων ἀποφαίνων τῶν
μετ' ἐκείνους τῆς ἀληθείας κη-
ρύκων· προσήνεγκε τοῖς ἔ-
θνεσι τὰ θεῖα διδάγματα·
διδασκόντων δὲ δεξαμένων καὶ
τῆς πλάνης ἀπαλλαγέντων
ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τοῖς ἀπ-
τομένοις καὶ περὶ κενῶν τῶν
λόγων· οὕτω μαρμαίνας καὶ
παῦλος· θῦσαι πειραθεῖσι
μυκηθεῖσιν, ἐπετίμησαν αὐ-
τοῖς· τί ποιεῖτε ἄνδρες· καὶ
ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμὲν
ὑμῖν ἄνθρωποι· ἀπὸ τούτων τῶν
ματαίων
πρὸς τὸν θεὸν ὑμᾶς ἐπιστρέφειν
τας· οὕτω καὶ ἄλλαις ἐπετίμη-
σεν ὁ μακάριος παῦλος·
λαῶν· δαιμόνων τοῖς ταύταις·
τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν· οἷς
κατ' ὀφθαλμοὺς ἰησοῦς χριστὸς προε-
γράφη ἐσταυρωμένος· οὕτω κορι-
θίοις· ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν
πορνεία· καὶ τοιαύτη πορνεία,
ἥτις οὐδὲ ὀνομάζεται ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· ἐπετίμησας τοίνυν
τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀπώλετο
ὁ ἀσεβής· καὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα·
ἐσβέσθησαν γὰρ πάντως τὸ μὲν
αἱ τῆς ἀσεβείας τὸ μέρος·
καὶ λήθη παντὸς τὸ μὲν παρε-
δόθη· ὡς μηδὲ ἐν ματαίων ἀνθρώπων
ᾀδόμενα ταῖς τῆς ἀσεβείας μνήμαις:
Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες:
Ἐγυμνώθησαν γὰρ οἱ δαίμονες τῶν ὅπλων·
οὐκ ἔχοντες τῆς ἀσεβείας τοὺς
ὑπουργούς· οἱ δὲ ἔσφαζον αὐτοὺς
[illegible] καταστήσαντες τὸν [illegible]·
[illegible] τοίνυν μετὰ ταῦτα [illegible]
τὸν καθελόμενον πόλεμον ἀν-
εδέξαντο· καὶ αἱ πόλεις δὲ
τῆς ὑπ' αὐτοῖς ταχθεῖσαι πολιτεί-
ας· μόνῃ τῆς ἀσεβείας κατα-

θείσης τῆς ἀσεβείας τὴν οἰ-
κουμένην ἐδέξαντο· τοὺς ἀ-
δυνάτους γὰρ κύριος διείμασθαι
τὴν ἀσέβειαν· τοῦτο καὶ
ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔφη· ἐπε-
φάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος
πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα
ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν
ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας· σωφρόνως καὶ
δικαίως· καὶ τὰ ἑξῆς· οὕτω
ἐκάθηρεν ἡμᾶς οὐ πρότερον
συνίστανται τῷ χριστῷ· πρὶν
δέξασθαι τοῦ θανάτου τὴν
κοινωνίαν· διὸ ὁ θεσπέσιος
παῦλος φησίν· εἰ γὰρ σύμφυτοι
γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι
τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀλλὰ
καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.
καὶ πάλιν εἰ συναπεθάνομεν
καὶ συζήσομεν· οὕτω καὶ τὰς
πόλεις τῆς ἀσεβείας κατεστρέψατο,
ὧν καθεῖλε τὴν ἀσέβειαν:-
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
μετ' ἤχου· καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα μένει:
Ἐκείνων μὲν θεός [illegible]
καὶ διαφανῆ μίαν πεποίηκε
τὴν ἀπώλειαν· τὸ γὰρ μετ' ἤ-
χου τοῦτο σημαίνει· ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν ἀποτόμως σεισμῷ
συμπιπτόντων οἰκιῶν· καὶ
πολλὴν ἐργαζομένων τὸν κτύ-
πον· ὁ δέ γε ἡμέτερος θεὸς καὶ
δεσπότης αἰώνιον ἔχει τὸ
κράτος· καὶ τὴν βασιλείαν ἀτελεύτητον:-
Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον
αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι:
Οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν παρόντα βίον
τὴν οἰκείαν δόξαν ἔδειξεν·
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ φοβερὸν
[illegible] αὐτοῦ δεῖξαι κριτήριον·
πᾶσιν ἀνθρώποις δικάζων· καὶ τὴν
πρὸς ἀξίαν ἀπονέμων ἑκάστῳ:
Καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ
πένητι· βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις
ἐν θλίψει:
Τὸ ἐν εὐκαιρίαις, ὁ μὲν ἀκύ-
λας [illegible]· ὁ σύμμαχος, ἐπὶ
καιροὺς [illegible]· διδάσκει
δὲ ὡς ἐν τῷ πρὸς φόρον καιρῷ
τῶν ἡμετέρων πραγμάτων
[illegible] σωτηρίαν· πέμπει γὰρ τὴν
[illegible] ὁ θεὸς κατὰ [illegible]· διὰ τὴν πολλὴν
τῆς παρανομίας [illegible]
τοῦ καιροῦ τὸ ἐπιτήδειον·

καὶ ὁ μακάριος διδάσκαλος τῶν [illegible]·
ὅτε παρ' ἡμῶν [illegible] νήπιοι, ὑπὸ
τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν
δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε
τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναι-
κός· γενόμενον ὑπὸ νόμον·
ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγο-
ράσῃ· ἵνα τὴν υἱοθεσίαν
ἀπολάβωμεν:

Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ
γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου·
ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπας τοὺς
ἐκζητοῦντάς σε κ(ύρι)ε:

Τὸ ἐλπισάτωσαν ἀκύρως [illegible]
σύμμαχ(ος) πεποιθήσουσιν
εἴρηται· ὁριστικοῦ ἀντὶ προ-
στακτικοῦ χρησαμένου τοῦ γρ-
άμματος· ταύτης γὰρ [illegible]
τηρίας παρὰ σοῦ γενομένην·
οἱ ποιηταὶ καὶ [illegible] μεμαθ-
ηκότες· [illegible] ἕξουσι τὰς ἐλ-
πίδας: [illegible]
[illegible]

Καὶ αὐτὸς [illegible] Ἰούδας
δόξαν τοῦτο εἴρηκε προφή-
την· [illegible]
τῆς ἀποστολικῆς διδασκα-

λίας [illegible] προσ-
[illegible] φησί [illegible]
[illegible]
[illegible] ἔθνεσι
[illegible]
Ἐπὶ [illegible] σύμμαχ(ος),
[illegible] ἀκύρως,
[illegible]
[illegible]
[illegible] οἱ
[illegible]
[illegible]
[illegible] κληρονό-
μοι [illegible]
Ἰουδαῖοι [illegible] καὶ τὰ ἔθνη
[illegible] οἱ [illegible] κύριος· καὶ
οἱ κύριοι [illegible]
[illegible] θεοπρεπείας [illegible]
[illegible] διὰ [illegible]
[illegible] καὶ διὰ θανάτου [illegible]
διὰ τιμίας, τιμή [illegible]
[illegible] σωτηρίας [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ὁ [illegible]

[illegible] ἐπεὶ [illegible]
[illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] κυρίαν [illegible]
κουμένων ἐλήλυθεν· τοῦτο
[illegible]
κραυγῆς τῶν [illegible]
[illegible] οὕτω [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible]
διὰ [illegible] ἐπεὶ [illegible]
[illegible] δι' ἣν καὶ θάνατοι
[illegible] καὶ θρῆνοι καὶ
συμφοραί: ἐλέησόν με κ(ύρι)ε·
ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ
τῶν ἐχθρῶν μου:

Τ[illegible] [illegible]
[illegible] καὶ τῶν [illegible]
[illegible]
[illegible]
Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου ὅπως ἂν ἐξαγγείλω
πάσας τὰς αἰνέσεις σου:
Τοῦτο [illegible] ἐστι τὸ τέλος [illegible]
[illegible] φθορᾶς [illegible] τοῦ
θανάτου [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible]

Ἐ[illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ θανάτου [illegible]
[illegible]
ἐπήκουσεν:
[illegible] ἔθνη [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐκρύψαν [illegible]
αὐτῶν· [illegible]
[illegible]
χεῖρ αὐτοῦ [illegible]
Ἐ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐξέπεσον· καὶ [illegible]
[illegible] ἐκρύψαν [illegible]
[illegible] αὐτῶν· καὶ ἐν τοῖς [illegible]
τῶν χειρῶν αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καὶ ἐπὶ [illegible]
[illegible] ἐθν[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]

καὶ οὕτως τὸ ἀληθὲς τῆς προφη-
τείας ἀρνησάμενοι· δηλοῖ γὰρ τοῖς ἔ-
κείνων συμφοραῖς, ἵνα καὶ ὠφεληθῶσι
δεξάμενοι τὸ κήρυγμα· καὶ τῶν
[illegible] ἐθῶν [illegible] ἀπὸ
[illegible] ἐξωσθέντων· καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν
συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· καὶ
γνωσθήσεται κύριος κρίματα ποιῶν.
τουτέστιν ὡς σοφὸς καὶ δίκαιος
οἰκονομῶν:

Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην· πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ· ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός· ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος:

Οὕτω φησὶν οἱ τῷ θεῷ δι' ἀπιστίαν
τῷ κηρύγματι· τῷ ᾅδῃ ὅτι πα-
ραδοθήσονται (?)· καὶ τῷ
θανάτῳ παραδοθήσονται· οὐ γὰρ
τὴν τυχοῦσαν ἀνάμενε τὴν ὑπὸ
διωκομένοις ἐπαγομένην· ἡ ὑπο-
μονὴ γὰρ τῶν πενήτων οὐκ ἀ-
πολεῖται εἰς τέλος· ὁ γὰρ ὑπο-
μείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθή-
σεται. Καὶ μακάριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, ἤγουν πόρρω

προφητικοῖς ὀφθαλμοῖς θε-
ασάμενος ἤδη καταλυομένους
ὑπὸ τῶν διωκομένων τοὺς τῆς
ἀσεβείας κήρυκας, ἀντιβοᾷ (?):

Ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν:

Εἰκότως ἄν τις ἐρήσεται ἰουδαῖος· τί
ποιοῦμεν τῷ θεῷ δεηθῆναι νομο-
θέτην ὁ προφήτης παρακαλεῖ· καὶ
ἡμεῖς μὲν γὰρ ὁμολογουμένως παρ' ἡμῖν
πρὸ πάλαι τῆς θείας νομοθεσίας ἐ-
νομοθετήθημεν ὑπουργοῦντος τοῦ μωϋσέως τὸν τε
[illegible] ἐδέξατο· ἕτερον δὲ μετ' ἐκεῖνον
οὐκ ἐγνώρισεν νομοθέτην. εἰδὼς
μὴν δὲ ὡς ἑτέρου δεήσονται μετὰ τὸ
τοῖς ἰουδαίοις μάρτυ τοῖς ἔθνεσι
καταστῆναι νομοθέτης· λείπεται
νοεῖν τὸν δεσπότην χριστὸν ἀναφανέντα
νομοθέτην [illegible]· ὥσπερ ἐν
τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις φησίν· ἐ-
ρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ φονεύσεις·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· πᾶς ὁ ὀργιζό-
μενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ,
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· καὶ τὰ ἄ-
λλα παραπλησίως· τῶν τοιούτων
νομοθεσιῶν ὁ προφήτης
ἀντιλαμβάνεται· παρασχεθῆναι τοῖς

ἔθνεσι· ἵνα τὸν θηριώδη καὶ τυ-
ραννικὸν [illegible]· γνῶσιν ὅτι
ἄνθρωποί εἰσιν· ἄνθρωπος γάρ φησιν ὁ προ-
φήτης ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε·
παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνε-
σι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη
αὐτοῖς· διὸ παρακαλεῖ τὸν θεόν,
γνῶναι αὐτοὺς ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν:

Ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει· ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός· συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται:

Δοκεῖς πόρρωθεν ἑστάναι δι' ἀνοχήν,
καὶ μὴ ὁρᾶν τὰ δρώμενα· τοῖς ἀ-
δικουμένοις οὐκ ἐπαμύνων· ὑ-
πὸ τῆς ἀθυμίας οἷον ὑπό τινος
πυρὸς οἱ ἀδικούμενοι κατα-
καίονται· ταῦτα δὲ ἀδικούντων τῶν ἀ-
λαζονευομένων· σφόδρα γὰρ ὁ πτω-
χὸς τὸ ἐμπυρίζεται, ἐπὶ τῷ
ἀθυμοῦντι [illegible]· ἐμπιπρά-
μενος γὰρ οἱ ἀθυμοῦντες
ἐοίκασι· καὶ οἱ ὀργιζόμενοι
διὰ στόματος τὸν ἀτμὸν
ἀναπέμπουσι· καὶ ὁ ἀσεβὴς
φησίν, ἀπὸ τῆς ἀθυμίας [illegible]·
μοῖς μοῖς οὐκ ἀνα[illegible]
χρονούμενοις· ἀλλὰ περὶ τῆς

διχονοοῦσι προνοίας· τοῦτο
γάρ ἐστι· τὸ συλλαμβάνονται ἐν δι-
αβουλίοις οἷς διαλογίζονται· τὴν
αἰτίαν δὲ διδάσκων ἐπήγαγεν:

Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται:

Μυρία γὰρ παράνομα δρῶντες ἐπαινοῦ-
μενοι τοῖς περὶ τοὺς κόλακας [illegible]:

Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει:

Ἀντὶ τοῦ παρώξυνε τὸν κύριον, μέχρι σοῦ
κεκίνηκε· μακρὰν γὰρ καὶ λίαν τῆς χρη-
στότητος οὐδὲ ἐφορᾷ [illegible] ὡς πάν-
τα [illegible]· τοιοῦτον ἐκεῖ-
νον [illegible]· ἢ τὸ τοῦτο
σαφέστερον λέγει:

Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ:

Διὰ τοῦτο τὸ αἴτιον·

Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ:

Πάντα τὰ τῆς μοναρχίας καταφρονεῖ
τοῦ κακοῦ, εἰς παρανομίαν ἅπαν:

Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει:

Ἀλλ' ὅμως [illegible] τῶν αὐτοῦ δρώμενα κατα-
[illegible]· εἰ τὸ ὑπὸ τοῦ τύφου ὑπερ-
υψηλοφρονεῖ (?):

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ·
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ:

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ ταπεινῶν·
[illegible] ἔφριξαν τὰ δίκαιά μου
[illegible]:
[illegible] ἐπὶ τῆς γῆς:

Τῶν γὰρ ἀσεβῶν καὶ παρανόμων χρωμένων, κομαζομένων, ὁ φερόμενος [illegible]· [illegible] εἰς τούτοις ἀφορῶν [illegible] καὶ δρῶν [illegible] ὁμοίως [illegible] τας· ταῦτα δὲ οὐχ ἁπλῶς ὁ προφήτης τοῦ προκειμένου [illegible] ψαλμοῦ· ἀλλὰ πρὸς [illegible] δεῖξαι [illegible] ὅτι διέκειτο [illegible] καὶ ὁ [illegible] τοῦ θεοῦ λόγος ὥσπερ καὶ [illegible], κατάλληλα τοῖς τραύμασιν ἐπέθηκε φάρμακα· πρὸς δὲ τούτοις διδάσκει ὡς τοῖς ὑμνοῦσιν οὐδεμίαν ἐκ τῆς ἀργεσίας δέξασθαι [illegible] τας· μείζοσι παραδώσει κολαστηρίοις [illegible] ἐπιφανῆ:

Ἑρμηνεία τοῦ ι΄ ψαλμοῦ
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:

Τοῦτον τὸν ψαλμὸν ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκόμενος ὁ θεῖος [illegible] εἴρηκε· πρὸς τοὺς παραινοῦντας αὐτῷ φυγεῖν [illegible] πορίσασθαι· ἁρμόττει [illegible] καὶ τὴν [illegible] ἐλπίδα κεκτημένοις· ὥσπερ [illegible] γέγραπται· [illegible] πρόρρησιν [illegible] περιέχων τῆς δὲ [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] καὶ τῆς [illegible] μαχήσονται [illegible]:

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον:

Τί δή ποτε [illegible] παραινεῖτέ μοι φυγεῖν καὶ τὰ ὄρη [illegible] καὶ στρουθίου δίκην ἐπι[illegible] τὰς σκιὰς [illegible] κἀκεῖσε [illegible] τὴν [illegible] ἐλπίδα· καὶ δεῖ ἐκεῖνον τοῖς διωκομένοις [illegible]:

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον· ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν· τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω αὐτοὶ καθεῖλον:

Ἐν τούτοις διδασκόμεθα [illegible] τοῖς [illegible] ὁ προφήτης [illegible] χρώμενοι [illegible] πολεμίων [illegible] τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη· καὶ σκο-

αὐτοῖς οἷον ἐν σκοτομήνῃ τινὶ καὶ ἀοράτως νυκτὶ τοῖς μόνοις καὶ ταῖς ἐνέδραις χρήσασθαι καθήμενον· τὸ γὰρ τῆς ἐπιβουλῆς λαθραῖον καὶ κεκρυμμένον σκοτομήνην ἐκάλεσε· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα τὴν ἀσέληνον νύκτα δηλοῖ· [illegible] τῇ καρδίᾳ ὠνόμασεν· οὕτω τὴν ἀκέραιον ἀρετὴν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ· ἀλλ' εἰδὼς ὅτι [illegible] τοῦ Σαοὺλ οὐδὲν εἰργάσατο ποτε· ἀλλὰ [illegible] πλείστῃ περὶ αὐτὸν [illegible]· ἀλλ' αὐτὴν χειροτονηθεὶς παρὰ τῆς [illegible] χάριτος [illegible] ἐκεῖνοι [illegible] καταλῦσαι [illegible]:

Ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι· τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ:

Καί μοι [illegible] κατ' ἐμοῦ [illegible] πονηρεῖ· οὐδὲ [illegible] τοῖς ἐγκαθημένοις τοῖς οὐρανίοις θώκοις. Καὶ τὸν θεῖον [illegible] ἐποπτεύοντες [illegible] οἰκουμένην ἅπασαν [illegible] τῶν βλεφάρων· [illegible] καὶ [illegible] πράξεις· καὶ [illegible] τὰς ἀντιδόσεις. [illegible] ὅτι καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ βλέφαρα· καὶ τἆλλα ὅσα τοιαῦτα σωματικὰ [illegible] ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τοῖς ἀνθρώποις [illegible] θείας διδασκαλίας· καὶ ταῖς θείαις [illegible] μορίων τὰς προσηγορίας [illegible] θεός:

Ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν:

Ὁ περιέχων [illegible] οὐχὶ τὴν ψυχὴν [illegible] ἐπισπᾶται γὰρ τὴν θείαν ὀργήν· [illegible] προφήτης [illegible] λέγων:

Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας· πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος [illegible]:

Ἀπὸ τῶν [illegible] σχηματίζει τὰς τιμωρίας· [illegible] ἐκείνας τὰς πόλεις [illegible] παρὰ κυρίου· πῦρ καὶ θεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· [illegible]

Ὅρα [illegible]

ταύτην ἐπάξειν· ἀλλὰ διὰ τὴν
τῶν τὰ παρ' αὐτοῦ διαπασῶν
σφᾶς παραδιδόντων:

Ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν:

Ταύτην φησὶν ἑαυτοῖς ἀπεκλήρωσαν·
τὴν παρανομίαν ἑλόμενοι·
ποτήριον δὲ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ τὴν τι-
μωρίαν ὀνομάζει· οὕτως καὶ
ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ τετάρτῳ ψαλμῷ ὅτι πο-
τήριον ἐν χειρὶ κυρίου· οἴνου ἀ-
κράτου πλῆρες κεράσμα-
τος· καὶ μετὰ τὸ μέσον· πίονται
πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς·
τοῦτο τὸ ποτήριον ὁ μακά-
ριος Ἱερεμίας τοῖς ἔθνεσι
προσφέρειν ἐκελεύσθη:

Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας
ἠγάπησεν· εὐθύτητας εἶ-
δε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ:

Τὴν αὐτὴν φησὶν ἐπιφέρει τοῖς ἀδίκοις
ψῆφον· ὅπερ οὖν ὅρον κύριος ἐ-
πὶ τῶν δικαίων ὑπὲρ
πάντων· καὶ αὐτὸς τὴν δίκην
τοῖς ἀδικοῦσι χρωμένοις· ἰθυντὰ
τὰ σύμπαντα:

Ὑπὲρ τοῦ ἐρωτᾶν ὁ ψαλμός...

Τὸν αὐτὸν ἔχεται καὶ οὗτος ὁ
ψαλμὸς σκοπόν· διὰ μὲν γὰρ τῶν
διπλόων χρησμῶν καὶ φη-
μῶν μὲν ὑπισχνουμένοις.
προϊεμένοις δὲ ἑαυτοὺς τῶν πο-
λεμίων. καὶ μηνύοντες ὡς
δίκαιον ὑπὸ τῶν ὁδῶν τὴν ἐ-
πιγραφὴν ἔχει. ἀντὶ τῆς
καταστροφῆς θεοῦ κρίσεως μεμνη-
μένοις. ἡμῖν δὲ αὐτὴν ἐκδόμενοι
νοεῖται. καθάπερ προειρήκαμεν
οἱ δίκαιοι· διὰ τοῦτο καὶ
ἐπὶ τὸ τέλος γέγραπται· τοῖς
χρόνοις ὕστερον τῆς προ-
ρρήσεως ἐσομένης:

Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος·
ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι
ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων:

Πανταχόθεν οὐδεὶς ὁ σώζειν ἀπολ-
λυμένους παρακαλῶν· ἐπειδὴ κίν-
δυνοι τῆς ἀληθείας ἀπεσ-
κίρτησαν τὸ σχῆμα· πάντων
ἐπεὶ εἰς τὴν τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀ-
πιστίαν μεμονωμένων· ὅτι
δικαστὴς σαφέστερον τοῖς ὅλοις:

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ:

Ψευδεῖς οὖν φησὶ καὶ
τὰ πονηρὰ μεμηχανημένοι ἐργάζονται:

Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησαν κακά:

Ἑαυτοῖς μὲν φησὶν ἀλλήλοις προσδι-
αλέγονται· καὶ οὗτος τοῖς

χείλεσι χρώμενοι εἰς τὸν τοῦ
πέλας καρδίαν τὰ ἐναντία πα-
ρέπεμπεν· καὶ αὐτοὶ πάλιν ὅμοι-
ος ἀντιπέμπουσιν ὅμοιοι· ὅμ-
οιας θέμενοι πρὸς αὐτοῖς ἀπει-
λοῦντι τιμωρίαν:

Ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη
τὰ δόλια· γλῶσσαν μεγα-
λορρήμονα:

Ἰδὲ τῆς μεγαλοσύνης τὸ εἶδος:

Τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν
ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν· τὰ χείλη
ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι· τίς ἡμῶν
κύριός ἐστιν:

Οὐ καθ' ἕτερον φησὶ μετρίοις τοῖς
τοῖς λόγοις. οὐδὲ ἤθεσι τοῖς σεμνοῖς
ἀπουχέτευον ἑαυτοὺς ἐθέλουσι μόνοις.
ἀλλὰ ἀθυρόστομοι τοῖς στόμασι κεχρη-
μένοι καὶ αὐθάδεις ἄπειρα
θρασέως φθεγγόμενοι· ὅτι εἰ καὶ μακρο-
θυμίας καταφρονοῦσι, καὶ
μηδὲ τεταγμένοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεσ-
πότην ἀγνοοῦσι· τοιοῦτος
καὶ ὁ Φαραώ· διὸ καὶ ἔλεγεν·
οὐκ οἶδα τὸν κύριον· τοιοῦτος καὶ
Ῥαψάκης· λέγων τὸν μηδένα
ἀπατάτω ὁ θεός σου ἐφ' ᾧ σὺ
πέποιθας ἐπ' αὐτῷ ὅτι ῥύ-
σεται τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου.
τοιοῦτος ὁ Ἀμαλὴκ ὁ δυνάστης
τοῖς στρατιώταις ἐκείνοις· διὸ δὴ
τὸ μέτρον παῖδας ἀπέλευ-
θέρωσεν· τίς ἐστιν ὁ θεὸς ὑμῶν
ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χει-
ρῶν μου· ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνοι
ποινὴν ἔδοσαν ὧν ἐτόλμησαν.
καὶ οὗτοι περὶ ὧν ὁ προφήτης
καὶ διεξέρχεται λόγος· τὰ σάλ-
πιγγος ἰδίας· καὶ τοῦτο στο-
μάτων ἐπιπτάσι:

Ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν
πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πενήτων· νῦν ἀναστήσομαι
λέγει κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ· παρ-
ρησιάσομαι ἐν αὐτῷ:

Ὑπερεώρων φησὶ γὰρ αὐτοὺς ὀλο-
φυρομένους. καὶ στένοντας, διὰ
τὴν εἰς αὐτοὺς τόλμαν γενομένην
παρανομίαν· ἀλλ' ἐπὶ τῷ μακροθυ-
μεῖν καθάπερ ὕπνον ἀποσεί-
σομαι· περιφανῆ καὶ λαμπρὰν
αὐτοῖς τὴν σωτηρίαν ποιήσομαι· οὐ
τοσοῦτον ἀναμείνας τὴν ἐ-
ξουσίαν ἐκφανῶς· καὶ διδά-
σκων ὡς ἀληθῶς ἐστιν ἡ ἀλ-
ήθεια προστέθεικε:

Τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά· ἀργύριον
πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ·
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως:

Τὸ ἑπταπλάσιον ἀντὶ τοῦ πολλαπλασίου
τέθεικε·

τοῦτο γὰρ συνήθες τῇ γραφῇ:

Σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα:

Ὑπὸ γὰρ τῆς σῆς φρουρούμενοι χάριτος, οὐ μόνον τῆς παρούσης γενεᾶς τὰς πάγας διαφευξόμεθα, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰωνίου σωτηρίας τευξόμεθα:

Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων:

Οἱ μὲν οὖν δυσσεβεῖς ὥσπερ ζῶντες τὴν θείαν καταλιπόντες ὁδόν, τῇ δὲ κἀκεῖσε περιάγονται. κυκλοῦσι καὶ οἷον μὲν πολιορκοῦσι, τοὺς ἐπιεικεστέρους πειρώμενοι συλᾶν ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως ὑψηλοφρονοῦντες· τοὺς ἀξίους κηδεμονίας· τοὺς ὑπ' ἐκείνων πολεμουμένους· καὶ νῦν μὲν ψυχαγωγεῖς ἐν ταῖς θλίψεσι· μετὰ μικρὸν δὲ τελείαν τὴν σωτηρίαν δωρούμενος:-

ἑρμηνεία τοῦ ιβ ψαλμοῦ:

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ:

Καὶ τοῦτον εἰς ἑαυτὸν ὁ μακάριος Δαυΐδ λέγει· οὐ μὴν ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκόμενος· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ πολεμούμενος· τότε γὰρ κατὰ τοῦ Σαοὺλ προφανῶς ἁμαρτήσας· καὶ διὰ τοῦτο μετὰ ἀπολλεῖν μέγιστον ἐρρήθη· τὸ δὲ κατὰ τὸν Ἀβεσσαλὼμ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν. διὰ τοῦτο κλαυθμοῖς καὶ δάκρυσι κέχρηται:

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Καὶ ἅμα καὶ μὴν ἔστι μνηθεὶς ἐπιλήσομαι προσηγόρευσεν. τὸ κατ' ἐμὲ ἐπὶ μισθῷ γαρ τοῦτ' ἔστιν, πανταχόθεν ἐμοῦ ὁ θεὸς προνοῶν.

Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ:

Καὶ μεταφορικῶς τοῦτο εἴρηται. καὶ τοῦ προσχήματος οὐρανὸν ἐστι τὸ κατὰ τοῦτο τὸ ῥητὸν. διὸ μετὰ μέτρου μεγάλου· ἐπειδὴ τοὺς ἐπιεικεῖς ἐλέησον μέν· οὔτε πρόσωπον τὸ πρόσωπον· οὔτε ἀποστροφὴν ἀποστροφή. ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σχηματίζουσι μόνον:

Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

Νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τρυχόμενος διατελῶ· καὶ τοῖς λογισμοῖς [illegible] ἀμελίπτων· ποτὲ μὲν ἀπαυόμενος διανοίας ἐπὶ ζωῆς· ποτὲ δὲ ἀμφιβαλλόμενος τὰ ζῶντα. διὰ παρέλκω τὰς χρείας [illegible]

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

αὐτοῦ καὶ ἠρεμεῖν ἀρχόμενοι ὑπὸ τοῦ διαβόλου πολεμουμένοις. καὶ τῷ θεῷ συμμαχίαν παρέχειν. καὶ τότε καὶ ὁρῶντες διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῖς πολεμίοις ὄντες ἐπικρατεστέρους:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἐρυκτὴν τῶν συμφορῶν περιχόμενος. οἷον τινὶ μὲν ὑπνῷ τῆς ἀθυμίας συνέχομαι. εἰ μὴ φανείη τὸ σὸν ἐπικουρῆσαι τὸ φῶς καὶ τῶν ἐμῶν σκεδάσει τῶν συμφορῶν, καὶ τὸν ὑπνώσει τῆς ἀθυμίας. εἰδέναι μᾶλλον τὸν ὁ καθ' ἑαυτὸν δέδιε μὴ εἰς θάνατον ὑπνώσει μεταπέσει· ἰσχυροτέρας τῆς λύπης γενομένης τῶν λογισμῶν:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἡμῖν τοῖς διωκομένοις μετὰ ἀποφήνησε ἐπιχαρτον· παρὰ τῶν ἁμαρτιῶν ἁμαρτίας ταύτης:

[illegible]

Αἰεὶ τὰ θείων δήμων ὡς μετὰ τὴν ἁμαρτίαν· τοῦτο μὲν εἴρηκε τὸ ψαλμῷ· οὐ γὰρ δικαιοσύνῃ· ἀλλ' ἐλέει θαρρεῖ. καὶ τοῦ τῶν ἐλέων ἐπικοινωνεῖν:

[illegible]

[illegible]

Ἡμῖν τὰς ἐλπίδας ἔχω τοῦ ἐμοῦ σωτηρίας ἀπολαύσειν. καὶ τῆς ἀθυμίας ἀπαλλαγήσομαι. καὶ μετὰ θυμηδίας ἀπάσης τὴν ὑμνῳδίαν ποιήσομαι. τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν:

[illegible]

[illegible]

Εἰ γὰρ καὶ ἡ ἄρρητος οὐκ ἐπιδέχεται φύσιν. ἀλλ' οὖν ἀπόχρη μοι τὸ ὁμολογῆσαι· ὡς τὸν πατέρα καὶ κύριον καὶ υἱὸν καὶ πάσαν δικαιοσύνην ἐπικουρεῖ ἀεί. πιστεύω γὰρ ὡς τὰ ζῶντα: καὶ τοῦτο μόνον καλῶς:

Ἑρμηνεία τοῦ ιγ ψαλμοῦ: Εἰς τὸ τέλος

[illegible]

Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς ἕτερος παρὰ πάντων ἑρμηνευθεὶς. ἐπειδὴ δὲ μέλλων προαγορεύειν ὑπόθεσιν ἔστιν αὕτη. ἐπιστρατεύσεις Σενναχηρεὶμ τὸν Ἀσσυρίων βασιλέα τῇ Ἰουδαίᾳ ποτέ· καὶ πολλὰς πόλεις εἷλε· τὴν μὲν ὁμολογίαις τὰς δὲ πολιορκίαις· ἐλπίζων δὲ καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ περιέσεσθαι, ἀπέστειλε Ῥαψάκην πρὸς Ἐζεκίαν τὸν εὐσεβέστατον τῶν Ἰουδαίων βασιλέα. ὃς βλασφήμοις κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ δυσσεβέσι χρώμενος λόγοις· εἰ

παντες παρέμενεν ἐζεκίαι· μὴ
σε ἀπατάτω ὁ θ(εὸ)ς σου ἐφ' ὧ
σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῶ ὅτι ῥύσεται
τὴν ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου· ποῦ ὁ
θ(εὸ)ς ἐμάθ· καὶ ἀρφάδ· καὶ ποῦ
ὁ θ(εὸ)ς τῆς πόλεως σεφαρουΐμ·
μὴ ἠδυνήθησαν ῥύσασθαι σαμάρειαν ἐκ
χειρός μου; ὅτι ῥύσεται κ(ύριο)ς
ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μου; ἀλλ' ἐκεῖ
νος μὲν ταῦτα· ὁ δὲ ἐζεκίας
καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ στρατιᾶς· καὶ
τῆς τοῦ λόγου μανίας κατα
φρονήσας, τῆ οἰκεία χρησά
μενος ὁσιότητι τὴν θείαν μὲν
ἐκαλέσατο συμμαχίαν· καὶ
παραυτίκα ταύτης ἀπήλαυ
σεν· ὁ γὰρ διηνεκῶς [illegible] κα
κεῖμενον τὴν ἀσέβειαν [illegible]
ξαμ(εν)· καὶ τούτου τὴν ἀσέβειαν
ἀποδέξαμ(εν)· διὰ μὲν ὁσάγγελον,
ὑπὸ χιλιάδας τῶν ἀσσυρίων ἀνεῖ
λε· τοῖς δ' ἄλλοις ἐπέτρεψεν εἰς
φυγήν· καὶ τοῖς πολιορκουμένοις
τὴν παράδοξον σωτηρίαν ἐπόρισε:
εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
οὐκ ἔστι θ(εό)ς:
φόδρα τοῖς τοῦ σεναχηρεὶμ καὶ
τοῖς τοῦ ῥαψάκου λόγοις συμ
βαίνει τοῦ ψαλμοῦ τὸ προοίμιον:
διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν

περὶ τὴν διάνοιαν· οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα:
ὑπὸ ἀνθρώπων φησὶ καὶ ῥίζαν τῆς ἀσε
βείας, ἢ τοῦ ὑπὸ διαφθορᾶς ἀσελγεία
ς ἰσαμ(ένους) φάσαι αὐτοῖς· καὶ θηριώ
δη καὶ μὲν ἐκδεδωκότας· τοῦ θ(εο)ῦ τὴν
μνήμην τὴν διανοίας ἐξέωσαν· ὁ
ἡ [illegible] ἔπειτα τοῦ ἡγουμένου
παραπλησίαι καὶ οἱ ὑπήκοοι:
κ(ύριο)ς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν
εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θ(εό)ν·
πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρει
ώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότη
τα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός:
κἀνταῦθα τῶν αὐτῶν καὶ δρόμους
μετ' ὀνομάτων οὕτως εἶδεν ὁ ἐμοῦ
[illegible] καὶ τοῖς κ(ατὰ) καὶ [illegible]
μὲν ἔφορ(ος)· ἀλλ' ὅτι ἐξετάσαι βούλε
ται καὶ αὐτῶν τὸν τρόπον [illegible] ποι
ησάμενος· εἶδε μὲν ἅπαντας τοὺς
κατ' αὐτὸν τῆς ἀσεβείας καὶ τὴν
τοῦ [illegible] συζῶντας· ἐοι
κε τοῦτο τοῖς περὶ τὸν ἀβραὰμ
εἰρημένοις, κραυγὴ σοδόμων
καὶ γομόρρας πεπλήθυνται πρός
με· καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγά
λαι σφόδρα· καταβὰς οὖν ὄψομαι· εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν
αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με συντελοῦνται:

[illegible] οἱ ἐργα
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ ἐσθίοντες τὸν
λαόν μου βρώσει ἄρτου· τὸν
κ(ύριο)ν οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδει
λίασαν φόβω οὗ οὐκ ἦν φόβος
[illegible] [illegible] οἱ ἐσθίον
τες [illegible] τὸν ἐμὸν· διὰ τῆς
μαθήσεσθε τῶν πραγμάτων τὴν
πεῖραν· ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν δυνα
μένοις [illegible] καθάπερ
τινὰ ἄρτον ἐσθιόμενον δαπα
νῆσαι αὐτόν· τῆς ἐμῆς προνοίας
καταφρονοῦντες· τοῦτο γὰρ λέγει
τὸν κ(ύριο)ν οὐκ ἐπεκαλέσαντο· οὐδὲ
χάριν, οἷα δὲ ἀσφαλῶς ὁρμώμενοι
μηδὲ ἐν [illegible] φόβον καὶ
δειλίαν [illegible] καὶ ἐς
φυγὴν τραπήσεσθε· μηδενὸς
τῶν ἀνθρώπων διώκοντος· ὁ
καὶ δεδιότες τοῦτο γὰρ δῆλοι
τὸ ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον· τὸ δὲ
[illegible] οἱ ἐργα
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν· καὶ [illegible]
[illegible] τὸ δὲ ὁ κ(ύριο)ς ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ διέκυψεν [illegible]
[illegible] διὰ [illegible]
τοῖς αὐτοῖς [illegible] καὶ
τὸ [illegible]
τοῦ παρέστη [illegible]
καὶ κατηγορεῖ [illegible] καὶ

τοῖς κατ' οἰκουμένην ἐφαρμόττει
[illegible] καὶ ταύτην τοῦ προφήτου:
ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ἐν γενεᾷ δικαία· βουλὴν
πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὅτι κ(ύριο)ς ἐλ
πὶς αὐτοῦ ἐστι:
ταύτην ποιεῖται τὸν λόγον [illegible]
τὴν τοῦ ἐζεκίου ἀρχήν· καὶ τὴν
[illegible] ὑπ' ἐκείνου ποιμαι
νομένην [illegible] οὐ [illegible]
[illegible] κατα
φρονήσαντες· ἐκωμῳδήσατε
τὴν εἰς ἐμὲ [illegible]
θησιν· ταύτην γὰρ [illegible]
[illegible] ἔλεγεν γὰρ καθαί
περ [illegible] τῆς ἐμῆς
[illegible] ἐλπίδα· καὶ μὲν δὴ καὶ
[illegible] σωτηρίας, ὡς ἐλπίσ.
τοῦτο γὰρ ἐπήγαγε:
τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ
οὕτω δὴ [illegible] τὸν προφήτην· οὐ
[illegible]
ὁρκη θεῖον [illegible]
καὶ τοῖς πολλοῖς ὕστερον χρό
νοις [illegible] ἐκεῖθεν
σωτηρίαν ἐπιφανεῖσαν:
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κ(ύριο)ν τὴν αἰχμα
λωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται
ἰακὼβ· καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ:
[illegible]
[illegible]

ἰουδαίους πόρρω συγχωρεῖ· ἐπιτυχεῖν
καὶ κατὰ μόνας τῆς αὐτῆς σωτηρίας
τυχεῖν· καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀπο
λαβεῖν· τηνικαῦτα ἔσεσθαι,
μείζονα τὴν εὐφροσύνην· τοὺς δὲ
πλείω ἔχοντας τὴν προσηγο
ρίαν λαῶν· οὐ γὰρ μόνον ἰακὼβ·
ἀλλὰ καὶ ἰσραὴλ ὠνομάζοντο·
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῷ προπά
τορι τεθείσης ὁμωνυμίας ἀπήλ
λαυον τῶν:

ἑρμηνεία τοῦ ιδ ψαλμοῦ:
ψαλμὸς τῷ δαυίδ:

Ἐπειδὴ καὶ τοῖς τῶν ἐλπίδων οἰκονομι
προτιθέασι τὴν σωτηρίαν· ὁ προ
τούτου ψαλμοῦ· καὶ τοῖς δὲ θείοις
μόνοις ἤδη ἐπηγγελμένοις
προηγόρευσε τὴν ἀπαλλαγήν·
εἰκότως ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ
παραινέσεις εἰσφέρει· καὶ ὑποτί
θεται οἷον καθ' ὃν προσήκον ἦν
πολιτεύεσθαι· τοῖς ὑπὸ θεοῦ τετα
γμένοις· καὶ τοσαύτης τῆς
ἀπολαύοντας· καὶ σχηματίζει τὸν
λόγον· ὡς ὀρθὰ πρὸς τὴν καλὴν ἀποστροφήν:

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώ
ματί σου· ἢ τίς κατασκηνώσει
ἐν ὄρει ἁγίῳ σου:

Ἀξιοῖ δὲ μαθεῖν τοὺς μαθητὰς πρὸς
δὲ ... καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ...

τῇ σῇ· ὁποῖον εἶναι τοῦτον προ
σήκει· ποίοις ἐπιτηδεύμασι κο
σμούμενον· σκήνωμα γὰρ τοῦ
θεοῦ προσαγορεύει τὸν ναόν· ὄρος δὲ ἅγιον
τὴν ἱερουσαλήμ· οὕτω περὶ θεὸν μὲν
δεῖξαι τὴν ἀποκάλυψιν:

πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος
δικαιοσύνην:

Δείκνυσι τὸν τοιοῦτον ἀπηλλάχθαι
κακίας· καὶ μόνον πᾶν τὸ σῶμα
ἁμαρτίας· πάσης δὲ ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι
μετιέναι· τὴν γὰρ δικαιοσύνην
ἐν ταῦθα, τὴν παναρέτην
ὀνομάζει· ἀμείβει ταύτης τὰ
εἴδη διέξεισι:

λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ
ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακ(όν).

Χ(ριστός) μὴ γὰρ αὐτὸς μὴ μόνον ψευδῶς
μὴ λέγειν τὰ πράγματα· ἀλλὰ
αὐτὴν τὴν διάνοιαν δολεράν εἶναι
πλὴν παντελῶς ἀπηλλάχθαι·
ὥσπερ μὲν δὴ ἐναντίον πάρ
τοῦ εἰς τὸν πλησίον· μάλιστα
καρδίας ἐμμένοντα·
τῆς ἐπιβουλῆς εἶναι· καὶ τότε τῆς πράξεως· ὅ ὅρου
γὰρ τὸ ἐπιτιθέμενον· μόνον μοιχός:

Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ:

Ἐστι καὶ τὴν συμφορὰν τοῖς ἐγγὺς ἐπι
πέσοι, ἐπιχαίροντα μήδ' ὅλως ἐπ
εμβαίνειν· ἀλλὰ μᾶλλον κοινω
νεῖν τῆς ἀθυμίας κατὰ τὸ ἀπο
στολικόν· χαίρειν μετὰ χαιρόντων
καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων:

ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος:

Εἰ δέ τις τὸν παράνομον ἐπαινοίη
καὶ τοῦτον ἐκ θεοῦ λέγοι ἀγαθὸν
καὶ ἐξουδενῶσθαι τὴν ἀ
κρατῆ ἐπιμελείαν· ἐπειδὴ
γὰρ τὸ ὀνειδίζειν δεξιὰ ἀγαθῶν·
εἰκότως τοῦτο περὶ τέθεικεν·
ἀναθαρρῶν καὶ κακῶς διδάσκ
διαφοράς:

τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει:

Ἀπὸ τούτου πολλὴ ἡ ἀλήθεια τοῖς
συμμόρφοις, σέβειν, ὅσιον· καὶ
πάσης ἀξίους αἰδοῦς. καὶ τιμῆς:

Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ
ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ· καὶ δῶρα ἐπὶ ἀ
θῴοις οὐκ ἔλαβεν:

Τοῖς μὲν ὅρκοις, ἀλλ' ἀληθείᾳ κεκόσμηται·
καὶ τοῦτο ποιεῖ, ἢ πλεονεξίᾳ μι
σῶν ἐστιν· εἰ δὲ δοῖ τὸ τόκ
ου ἀδικοῦσι ἢ σωτηρίας δικαίων
ἢ καθαρὰν διδοὺς ἐκφέρει
τὴν ψῆφον· ἢ γὰρ δωροδοκεῖ,
διαφθείρει τὸ δίκαιον:

Ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα:

Ταύτης δὲ ἄθρομον τῆς ἀρετῆς· τὸν θεὸν
θεῖν ἐπικουρεῖ δεῖν μὲν καὶ ἐμοὶ ἀπομένει·
καὶ ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς διαμένειν·
καὶ τὴν αἰώνιον περιμένειν ζωήν·
ταύτης δὲ χάριτος μέμνησθε καὶ τοῖς πᾶ
σι ἁρμόττει· ἐπειδὴ περὶ τῶν παλαιῶν
καὶ τῶν καινῶν νομοθεσιῶν διδά
σκει· καὶ μείζον χάριτος ἐπιτυχεῖν:

ἑρμηνεία τοῦ ιε ψαλμοῦ:
Στηλογραφία τῷ δαυίδ:

Ἐνταῦθα προσφορὰ τοῦ δεσπότου
τὸ πάθος· καὶ τὴν ἀνάστασιν·
καὶ τοὺς εἰς αὐτὸν πεπιστευκό
τας τῶν σωτηρίαν δηλοῖ ἡ ἐπιγραφὴ
περὶ τοῦ θανάτου· καὶ τὴν νίκην·
στηλογραφοῦσι τάφοις ἐπιτίθε
μένοις· ἀλλὰ καὶ νικώσι μά
λιστα· καὶ γράμματα διδάσκει
τὴν νίκην τοῖς ἀνθρώποις διδά
σκων. τοῦτο τοιγαροῦν σημαίνει
μᾶλλον ἡ τῆς στηλογραφίας
ἐπιγραφή:

Φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ:

Ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρος εἴρηται ὁ ψαλμὸς
εἴρηται δὲ καὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον·
ὡς ἀπαρχὴ τοιαῦτα πολλὰ
καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις
εὑρίσκομεν· τοιοῦτον ἐστι· τό,

πάτερ εἰ δυνατόν ἐστι παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· οὕτως [illegible] αὐτὸν [illegible] καὶ τὰ στόματα καὶ ἐπιστομίζουσιν· ὅτι δὲ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ταῦτα καὶ οὐ τῆς ἀνενδεοῦς θεότητος· ὁ αὐτὸς δεδήλωκε σαφῶς· λέγει γὰρ οὕτως· ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ· ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· δεήσεις καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας· καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας· καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσι τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου· [illegible] πρὸ τῶν αἰώνων θεὸς τέλειος· ἀλλ' ὡς τοῦ δούλου μορφήν, ἀπαθὴς καὶ ἄφθαρτος [illegible]· ταῦτα τοίνυν ἔφη [illegible] κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς· ἡνίκα θνητὸν εἶχε τὸ σῶμα· τοιγαροῦν ἀνθρωπίνως ταῦτα πάντα [illegible] οὐ θεοπρεπῶς· οὕτω τοίνυν καὶ [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible] δὲ [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible]

Εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ:

Ἔοικε τῷ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου [illegible] καὶ θεὸν ὑμῶν:

Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις:

Ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχων οὐ χρῄζεις τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης· ἀλλ' ὅτι αὐτὸς τὰ ἀγαθὰ ὀνῇ δρᾷς, αὐτὸς ὀνήμενος· τοῦτο δὲ σύμμαχος ἑτέρως ἡρμήνευσεν· ἀγαθόν μοι οὐκ ἔστιν ἄνευ σοῦ· πᾶσα φησὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ φορὰ διὰ τῆς σῆς ὑπάρχει μοι χορηγίας· ἀμφότεροι δὲ τὴν ἀλήθειαν [illegible] καὶ ἡ μὲν γὰρ [illegible] θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαυόντων· [illegible] αὐτὸς τῆς ἡμετέρας δικαιοσύνης [illegible] χρῄζει· χάριν [illegible] ὠφελείας ταύτην νομοθετεῖ:

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς:

Τοῖς ἀποστόλοις ἐν τούτοις [illegible]

καὶ τοῖς δὲ ἐκείνων πεπιστευκότας· οἷς [illegible] θαυμαστὰ γενέσθαι τοῦ θεοῦ τὰ θαύματα:

Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν:

Πολλαὶ φησὶ πανταχόθεν αὐτοῖς ἐπανέστησαν πρῶτον [illegible] καὶ δήμαρχοι [illegible] καὶ βασιλεῖς καὶ στρατηγοί· πλὴν αὐτὰ πάντων [illegible] μετὰ τάχους ὅτι πλείστου τὸν δρόμον [illegible] καὶ τὴν [illegible] ἔοικε τοῦτο τῷ ἀποστολικῷ ῥητῷ· ὅταν ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι:

Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου:

Τούτους δὲ φησὶ τοῖς ἐπανισταμένοις αὐτοῖς, τιμωρίαις παραδώσω· καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν καταλύσω [illegible] λήθῃ· ὥστε καὶ αὐτὰς τὰς προσηγορίας παντάπασιν ἀφανισθῆναι:

Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου:

[illegible] προσήκει [illegible] τοῦ εἰρημένου [illegible] καὶ γὰρ ἐκεῖ ἀρχιερέως [illegible] αὐτὸς ἐλεγε πρὸς τὸν πατέρα· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου· καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα ἔφη· περὶ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων· πάτερ· οὓς δέδωκάς μοι σοὶ ἦσαν· κἀμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἀλλ' ὥσπερ ἐνταῦθα ἀνθρωπίνως [illegible] παρὰ [illegible] οὕτως [illegible] ὡς αὐτὸς ἔφη τῶν ἀπάντων δεσπότης· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ πάλιν· καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· ἐν τῷ παρόντι τοίνυν ψαλμῷ ἀνθρωπίνως [illegible] κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου· κληρονομίαν μὲν καλῶν [illegible] ποτήριον δὲ [illegible] μαρτυρίων· οὕτω [illegible] καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἔφη εὐαγγελίοις· πάτερ εἰ δυνατόν παρελθέτω τὸ ποτήριον

Εὐθεῖα ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί:

οὐκ ἦν περὶ δὲ ἰδίοις· ἀλλ' ὁ αὐτὸς
θεός· ἐπειδὴ γὰρ δι' αὐτοῦ δημιουρ-
γηθεὶς ὁ ἀδὰμ ἀπ' ἀρχῆς τὴν μὲν [illegible]
τὴν ἐξουσίαν· καὶ ζωὴν εἶχεν
ἀθάνατον· μετὰ δὲ τὴν παρ-
ακοήν, ἀμφοτέρων ἐξέπεσεν·
καὶ τῆς δεσποτείας καὶ τῆς ζωῆς·
ἀνθρώπος ὁ δεσπότης ὑπὸ [illegible]
ἀνθρωπείας φύσεως ποιεῖται τῆς αὐτῆς
ἀξιώσεως ἀπολαύειν τῆς πρώτης
ζωῆς τε καὶ δεσποτείας:

Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς
κρατίστοις· καὶ γὰρ ἡ κλη-
ρονομία μου κρατίστη μοί ἐστι:

Ταύτην [illegible] τῆς κληρονομίας
τοῖς παροῦσιν ἐδέξατο ἐπὶ σοῦ·
σχοινία γὰρ πᾶς ἐπίμοιρος ὀνο-
μάζει· οὕτως καὶ ἐν τοῖς [illegible]
λέγει [illegible]· σχοινίων [illegible]
[illegible] περιεπλάκησάν μοι· καὶ
τοῦ μὲν [illegible]
[illegible] ὅτι ταύτην ἐμὴν
τῆς κρατίστης κληρονομίας
[illegible] χάριτι· τὰς
παρούσας ἐπινομὰς ὑπομένω:

Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά
με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαί-
δευσάν με οἱ νεφροί μου:

Ἄλλος [illegible] καὶ ὑπὸ τοῦ κυρίου σοφι-
ζόμενος· καὶ ἀρίστοις χρώμενος [illegible]

[illegible] τοῖς τοῦ πάθους μυ-
στηρίοις περιέσομαι· νύκτα γὰρ
καλέσει τὸ σκότος δὲ τῆς πικρᾶς
[illegible] ἁμαρτίας [illegible] θεο-
τόκου [illegible] κατὰ τὴν ἀν-
θρώπινην δὲ [illegible] χριστὸν ἀκού-
ομεν τοῦ θεσπεσίου [illegible]
[illegible] προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡ-
λικίᾳ· καὶ χάριτι· παρὰ θεῷ καὶ
ἀνθρώποις· ἀκούσαντος αὐτοῦ
[illegible] ὅτι [illegible] τὸ
πάθος· καὶ ἱδρῶσαν τοῦ
θρόμβους αἵματος· ἄγγελος [illegible]
[illegible] ὑπέστηρισεν· [illegible]
[illegible] τὸ ἀνθρώπινον [illegible]
[illegible] τοῦ δούλου μορφῆς·
πολλῷ δὲ [illegible] ἐμοὶ κου-
[illegible] θεότητος ἐσοφίζετο· ἀφα-
νερὸν καὶ θεός· ὁ σοφίζων
ἀνθρώπους· πηγὴ σοφίας [illegible]:

Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου
διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μού
ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦτο
ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλι-
άσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ
ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλ-
πίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν
ψυχήν μου εἰς ᾅδην· οὐδὲ δώσεις τὸν
ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν· ἐγνώρισάς
μοι ὁδοὺς ζωῆς:

Ταῦτα περὶ τοῦ [illegible]
[illegible]· τοῦ θεσπεσίου πέτρου
[illegible]· καὶ παρ' αὐτοῦ [illegible] καὶ τὴν
περὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τὴν παρὰ τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἀποκάλυψιν δεξαμένου·
πάλαι τούτων τῶν ῥημάτων τὴν
[illegible]· οὕτως γὰρ ἐν ἰουδαίοις
δημηγορῶν καὶ ταύτην ἐγ-
καλῶν εἰς μέσον τὴν μαρτυρίαν,
οὕτως ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοί·
ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας
πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου
δαβίδ· ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ
ἐτάφη· καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐ-
στιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς σήμερον·
προφήτης οὖν ὑπάρχων· καὶ εἰ-
δὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ
ὁ θεός· ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος
αὐτοῦ ἀναστήσειν τὸ κα-
τὰ σάρκα τὸν χριστόν· προϊδὼν ἐ-
λάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ·
ὅτι οὐ κατελείφθη εἰς ᾅδου
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ
εἶδε διαφθοράν· καὶ ἐπὶ τούτῳ·
δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρ-
τήσας ἀπέθανε καὶ εἶδε διαφθο-
ράν· ταῦτα καὶ τοῖς περὶ ἑρμη-
νείαν τολμῶσιν ἀναιδῶς
[illegible]· καὶ μόνοι καὶ ἰουδαῖοι
προφανῶς ἐλέγχουσι [illegible]

[illegible] τῆς ὁσίας· λέγει τοίνυν·
ὁ δεσπότης χριστὸς [illegible]·
ὅτι δεξιούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ σταυροῦ προσηλω-
[illegible] πάθει· καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνα-
στάσεως ἐπὶ [illegible]· οὔτε
γὰρ ἡ ψυχή μου εἰς ᾅδου κατα-
λειφθήσεται, οὔτε ἡ σάρξ μου
ὑπομενεῖ τὴν κατὰ φύσιν δια-
φθοράν· ταχεῖαν γὰρ τὴν ἀνά-
στασιν [illegible] καὶ τὴν
ζωήν μου ἐπανήξω· ἅπασι τῶν
ἀνθρώπων ὑποδείκνυμι τὴν ὁδόν:

Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ
τοῦ προσώπου σου· τερπνό-
τητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος:

Ἐπειδὴ ἐν τῷ πάθει προσεῖπε· περί-
λυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου:
εἰκότως τούτοις ἐχρήσατο τοῖς λόγοις·
τῆς ἀναστάσεως μνημονεύει· διδάσ-
κων ὡς [illegible]
[illegible] ἐγεγένηται· ἀ-
παθής· καὶ ἄτρεπτος· καὶ ἀθά-
νατος· καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν
φύσιν γενόμενος· ὡς γὰρ θεός, τοῦτο
ἦν ἀεί· καὶ [illegible] τῆς φύ-
σεως [illegible]
θεῖος [illegible] τοῦτο παρασχὼν [illegible]
αὐτὸς ἦν· ἀλλὰ δι' αὐτῶν παθῶν
[illegible] ἡμῖν [illegible] φύσεως.

ἵνα οὗτος καταλύσῃ τὴν ἀρχὴν τῶν δυναστείαν· ταύτης μὲν τοῦ διαβόλου, τῶν τυραννίδα καταλύσῃ τοῦ θανάτου τὸ κράτος· καὶ πᾶσι χαρίσηται [illegible] φορμήν· ὡς ἀφ' οὗ τοίνυν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν ἀθανασίαν [illegible]· οὗτος ὁ [illegible] καὶ τῶν ἀρείου· καὶ [illegible] καὶ ἀπολιναρίου φρενοβλαβείαν ἐλέγχει· [illegible] τὸν θεὸν λόγον [illegible] ἀπολινάριος [illegible]

[illegible]

προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου· πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

Πάλιν ἐν τῷ [illegible] δικαιοσύνην οὐ τὴν [illegible] ἀλλὰ τὴν [illegible] μεμίαν· οὐ [illegible] οὐ μὴν σὺ μὲν [illegible] κύριε δικαιοσύνη μου [illegible] ὁ δὲ [illegible], οὕτως ὁ [illegible]· εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου· [illegible]

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι· οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας· ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν [illegible]

[illegible] σαοὺλ ὑπὸ χεῖρα [illegible]

[illegible] ἀλλὰ [illegible] σαοὺλ περιστὰς καὶ οὐδὲ μὴ συγχωρήσει [illegible] τῶν θανατηφόρον [illegible] προπετικῶς [illegible] μύκτας [illegible] ὥσπερ [illegible] πύρωσιν τῶν δοκιμασίαν [illegible]· ἐπύρωσάς με [illegible] καὶ οὐχ εὑρέθη· καὶ [illegible] τοσοῦτον γὰρ [illegible]

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Οὗτος [illegible]

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου· ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

[illegible]

[illegible] μαι [illegible]

ὁ [illegible] ἀπορῶ σῶμα [illegible] προσευχῆς ὁρμὴν [illegible]. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός.

Οὐ μάτην τοῖς [illegible] λόγοις [illegible] ἀλλ' [illegible] ἔχων [illegible] πολλάκις· Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου· ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Δέξαι τοίνυν τῶν ἱκετείαν· κύριε [illegible] πολλάκις [illegible] παρὰ σοῦ [illegible] ἐπὶ [illegible]. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με κύριε ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ.

Ἀ[illegible]

[illegible]

ἀνθρώπων ὀλίγων, τὰς ψεκάδας·
ἔχει δὲ καὶ τῶν ὀφρύων τὰς τρίχας·
τῶν ἱδρώτων τὰς σταγόνας· τὰ
κεροπάφοις παραπέμπουσι τὸ
ὄμμα κόρην· καὶ τοιαύτης ἐκ τῆς
κηδεμονίας τυχεῖν:

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκε-
πάσεις με· ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν
τῶν ταλαιπωρησάντων με:

Πάλιν ἑτέρᾳ κέχρηται μεταφορᾷ· εἰκότως προ-
μηθείᾳ τῶν ὀρνίθων ἀξιοῖ. ἢ καὶ ὡς εἰπεῖν
καὶ τοὺς νεοττοὺς ἰσοτίμως λέγομεν. διὰ
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδόξαζον αὐ-
τὰς ἀμέλαμα. καὶ ὁ κύριος δὲ περὶ τῆς ἱερουσαλὴμ
ἔφη· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυ-
ναγαγεῖν τὰ τέκνα σου· ὃν τρόπον
ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς
ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς· καὶ
οὐκ ἠθελήσατε. πτέρυγας δὲ τὰς ἀξί-
ας καὶ σωτηρίους τῆς προνοίας φη-
σὶν ὀνομάζει. σαφῆ γὰρ τῆς πτέρυγος
ἡ κίνησις: Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν
μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συ-
νέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν
ὑπερηφανίαν:

Τὸ στέαρ τὴν εὐπάθειαν καὶ τρυφὴν ἀξίως
ὠνόμασεν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, τὴν ἀμέτρη-
τον [illegible] ἐλπίδα οὕτως καλεῖ. τοῦτο
ἡ τῶν ῥητῶν ἀκολουθία δηλοῖ·
πάσης γὰρ [illegible] ἀπολαύσας

τὰς δὲ ἀλλοτρίας καὶ οὐδὲ μιᾶς
[illegible] τοῖς τῆς φιλομαθίας χορηγούμενοις
διδασκάλοις. φθάνομεν ταῦτα ὑφ'
ἑαυτῶν προτείνουσιν. ἐμέ δὲ μοι πάν-
τοθεν πάσχειν καὶ λόχοις ἴστασιν:

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν
με· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεν-
το ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ:

Ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλὰς ἐξήρτυσαν.
καὶ πανταχόθεν με περιέστησαν.
χθὲς συλλαμβάνειν ἐφιέμενοι· ἐπεὶ
δὴ πολλάκις οὐκ ἐθέμοσιν ἑλεῖν.
ἀλλ' ἑτέρως κλιμάκων ἔχθρης διανο-
τοὺς ὄμματα. οὕτως γὰρ καὶ ὁ σύμ-
μαχος ἡρμήνευσε. τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἔταξαν ἐκτρέπειν με ἐν τῇ:

Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν· καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
Ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ
ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν
ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς· ῥομφαί-
ας σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου:

Ἐκείνων μᾶλλον τοῖς ποθεινοῖς
οἷς δὲ καὶ κωλύμασι· τοῦτο γὰρ ὑ-
ποσκέλισον, ἤγουν εἴρηκεν ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν παλαιστῶν τοῖς θέουσι
καταπαλαιόντων. ἐμὲ δὲ τῆς ἐκεί-
νων ἐπιβουλῆς ἐλευθέρωσον· ἡ
ῥομφαία σου χρώμενος κατ' αὐτῶν·
οὕτω γὰρ ὁ σύμμαχος εἴρηκε. εἰς μ
χαιρὰν σου: Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς
Τ[…] διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ· παρά-

πέμψον αὐτοὺς θανάτῳ· σὺ γὰρ ἔφη ἐπὶ γῆς
καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ: διαμέρι-
σον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ
τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ
γαστὴρ αὐτῶν:

Τὸ δὲ εἰ καὶ σὺν τῷ θανάτῳ πέ-
μψαι ῥᾳδίως· ἀλλ' οὖν ἱκετεύω
τὰς αὐτοῖς σκεδάσαι ἡμᾶς. καὶ
τῆς κακίας αὐτῶν συμφορὰν δηλοῦ-
ντων αὐτοῖς ἐκ μέρους τιμω-
ριῶν μεταχειρίζων. οὕτω δὲ καὶ ἐν
τῇ ᾠδῇ τοῦ μεγάλου μωσέως αὐτὸ
ὁ θεὸς φησίν· οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα
συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφρα-
γίσθαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ἐν
ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταπο-
δώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς
αὐτῶν: ἐχορτάσθησαν υἱῶν
καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα
τοῖς νηπίοις αὐτῶν:

Ἀπὸ τοῦ ὑδάτος σύμμαχος. οὕτως ἡρμή-
νευσε· χορτασθήσονται υἱοί· καὶ
ἀφήσουσι τὰ λείψανα αὐτῶν τοῖς
νηπίοις αὐτῶν. αἱ δὲ αὐταὶ ὡς τὴν
δικαίαν σου τιμωρίαν οὐ μόνον
αὐτοῖς ἐπάξεις, ἀλλὰ καὶ τοῖς υἱοῖς
ἐκείνων καὶ τοῖς ἐκγόνοις. τὴν γὰρ
προγόνων πονηρίαν μιμούμενοι·
τὸ δὲ χορτασθήσονται υἱῶν, ἀντὶ τοῦ
ἀφθόνων μεθέξουσι τῶν κακῶν:

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσο-
μαι τῷ προσώπῳ σου· χορ-
τασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί
μοι τὴν δόξαν σου:

Ἐκείνοις μὲν γάρ, τοιαῦτα δώσεις τὰ ἐπί-
χειρα· τῆς παρανομίας. δικαίας οὖν προ-
νοίας ἀγαθοῖς ἐν τρυφήσω·
πεῖραν μετὰ ταύτης τῆς [illegible]
γεσίας δεξάμενος:

Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδὶ κυρίου τῷ δαυΐδ· ἃ ἐλά-
λησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης· ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ· καὶ ἐκ χειρὸς σαοὺλ καὶ εἶπεν:

Δῆλον ἡ ἐπιγραφή. καὶ ἑρμηνείας οὐ
δεομένη. ἔγκειται δὲ καὶ ἐν τοῖς βασι-
λειῶν ἱστορίαις· τοῦ δὲ ψαλμοῦ ἡ διάνοια θαυ-
μάσιον ἡμῖν τοῦ προφήτου φιλοσοφίαν.
τοσαύτας γὰρ ἐπικουρίας παρ' αὐτοῦ
σαοὺλ ὑπομείνας, οὐ συνέταξεν αὐτὸν
τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλὰ τῶν πολεμίων χωρίς.
ἐχθρῶν δὲ ἰδίως ἐμνημόνευσε. φησὶ
δὲ περὶ καὶ ἐπὶ τῶν καὶ προφητικῶς
τὰ τῶν ἐθνῶν ἐκκλησίας καὶ τὰ ἰουδαίων
προγνώσει· ἃ μακροῖς ὕστερον ἐ-
γένετο χρόνοις:

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου· κύριε στερέω-
μά μου· καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης
μου· ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ'
αὐτόν· ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου

καὶ ἀπὸ [illegible] πόρρω μου:

Ἀγάπην [illegible] ὁ προφήτης [illegible]· ταύτην γὰρ μόνην τῷ θεῷ [illegible] δυνατὸν ἀποδοῦναι. ταύτην καὶ τῇ ὀνομασίᾳ ἀρχόμενος ὁ νομοθέτης [illegible] θεός. ἀγαπήσεις γάρ φησι κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τῇ ἀγάπῃ [illegible] ἡ θεραπεία· ἡ γὰρ ἀγάπη πάντα στέγει· πάντα πιστεύει· πάντα ἐλπίζει· πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. ὑπισχνεῖται [illegible] τὸν θεὸν ἀγαπήσειν· οὐχ [illegible] κατορθώσας. ἀλλὰ [illegible] οὐκ ἀρχόμενος. εἶτα τὰς διαφόρους θείας ποιεῖται προσηγορίας. καὶ [illegible] κατὰ χεῖρα [illegible] ἰσχὺς [illegible] στερέωμα [illegible] καταφυγὴ [illegible] ἰσχὺς [illegible]

αὐτοῦ θεοῦ [illegible] ὑπὲρ [illegible] σωτηρίας [illegible]· ὑπερασπιστὴς [illegible]· καὶ κέρας σωτηρίας καὶ ἀντιλήπτωρ. καὶ τῇ αὐτοῦ προμηθείᾳ περιεσώθη· τὸ δὲ κέρας σωτηρίας τέθεικε [illegible] τοῖς κέρασι τοῖς [illegible] μένων:

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον· καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

Ἐν τῷ [illegible] ὑπὲρ τῶν ὑπηργμένων [illegible] τοῦτο γὰρ [illegible] κρείττω [illegible]· ἐνταῦθα [illegible] τὰς [illegible] παναγίας [illegible]:

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου. καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με· ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτου:

Ὠδῖνας θανάτου καὶ ᾅδου [illegible] θανατηφόρους κινδύνους. καθάπερ γὰρ αἱ ὠδῖνες [illegible] τόκον· οὕτως δὴ καὶ οἱ μέγιστοι κίνδυνοι τοῦ θανάτου [illegible]. χειμάρρους δὲ ἀνομίας τὰς ἀδίκους καὶ ἀθρόας τῶν ἐχθρῶν ἐφόδους· καθάπερ γὰρ ὁ χει-

μάρρους [illegible] οὕτω καὶ ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄλλοι πολέμιοι ταῖς ἐφόδοις [illegible] τὸ· παγίδας δὲ θανάτου τὰς ἐνέδρας ἐκάλεσεν. ὅπερ γὰρ τοῖς ἀλόγοις ἡ παγίς, τοῦτο τοῖς πολεμουμένοις ὁ λόχος. ἑκάτερον γὰρ [illegible] ἐστὶ μηχάνημα:

Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον· καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου· καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ:

Ὑπὸ τοσούτων [illegible] συμφορῶν [illegible] φρονήσας ἐπὶ κουρίαν [illegible] καὶ τὴν ἐλπίδα οὐκ [illegible]· [illegible] καὶ γάρ μου [illegible] ἐν τῷ ναῷ, οὐ τὸν χειροποίητον λέγει· οὐδέπω γὰρ ᾠκοδόμητο τηνικαῦτα· [illegible] ἀλλὰ τὸν οὐράνιον προσηγόρευσεν οὕτω:

Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν. καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη

αὐτοῖς ὁ θεός. ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ:

Ταῦτα δὲ ἅπαντα [illegible]· οὐχ ὡς [illegible] γεγενημένα· ἀλλ᾽ ὡς οὕτω τῇ [illegible] μέναι. οὐ μόνον δὲ [illegible] ὁ θεός· ἀλλὰ καὶ [illegible] τοῖς ἀνθρώποις· τοιαῦτα πολλάκις πεποίηκε· [illegible] καὶ [illegible] καὶ πυρί. οὕτω καὶ [illegible] δεῖξαι θελήσας, τοῖς [illegible] πυρὶ [illegible] ὁ προφήτης [illegible] τοῖς πολεμίοις [illegible] τιμωρίαν ἐμήνυσε. [illegible] τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις [illegible] πάθωσιν:

Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη· καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ.

Πάλιν [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] ἐν τίθησι [illegible] ἀλλ᾽ [illegible] τῆς θείας ἐπιφανείας [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

αὐτὸν τοῦ θεοῦ ἐπιτελεῖν ἐγνωκὼς
μονίαν· διείλημμαι γὰρ αὐτοῖς τὸ δί-
καιον· προτρέπων ὡς ἀρξην
τῶν ἀκρόων τε· καὶ δὲ δίκαιον
ὡς ἐχθρὸν τι ταύτης ἡμῶν
τυχεῖν· μὴ γνησίαν ἀλλ' εὔνοιαν
περὶ τὸν θεὸν κτησαμένοις· ὁ
δὲ τὸν τῶν οἰκείων κατορθω-
μάτων καταλογὸν εὐμενῶς ἐστί·
πᾶσι γὰρ ὁ προφήτης ὁ θεὸς·
ἀλλ' ὑποθέσθαι πᾶσιν οἷς ὄντι
τὴν θείας ἀπονέμουσαι προ-
νοίας: καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ:
Καὶ πῶς δυνατὸν τοῦ κατορθῶσαι:
καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου:
Ἀπεχόμενος ἐκείνων ἃ καλεῖ εἶναι
ἀνομίαν· ἄμωμος δὲ εἰς ἔπειτα τὸ
μηδὲ μικρὸν χρόνον· οὕτως οὖν
διὰ τῶν οἰκείων κατορθω-
μάτων ὡς ἀξίας θεὸς ἵνα
δείξῃ τῆς τοῦ θεοῦ προμηθείας τὸ
δίκαιον· οὐκ ἂν ἔχειν τὴν
μετὰ κρύψαι παρανομίαν:
Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ κατὰ
τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ:
Τότε δή φησιν ὅταν ἀναπτύξῃ ἡ μὲν σοὶ
μωμος ἔσομαι, πεφυλαγμένα
ζομαι τῶν ἀμαθῶν πάντα

ταῖς ἐπιφοραῖς ὅπως αὐτῷ ὁ μὲν θεός· καὶ
πρὸς τὰς ἀναβάσεις ἀπραξίας·
ταύτας τὰς ὁμοίας χειρῶν κα-
θαρότητα· καὶ τὸ ἐνώπιον τῶν δι-
καιοσύνης κοπῶν, ποιεῖται τὴν
ἀντίδοσιν· εἶπεν τὸ αὐτὸ
σαφέστερον ἐκ παραδείγματος:
Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ· καὶ μετὰ
ἀνδρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ· καὶ μετὰ
ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ
στρεβλοῦ διαστρέψεις:
Πρὸς τὰς γνώμας τῶν ἀνθρώπων ἀρ-
μόττεις τὰς ἀντιδόσεις ὁ δεσπότης·
τοῖς γὰρ ὁσίοις παρέχει τὰ τῆς
ὁσιότητος ἄξια· καὶ τοῖς ἀθῴοις
τοῖς ἁμαρτίας ἀπηλλαγμένοις
τὴν πρέπουσαν φοράν· καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς
καὶ περιφανέσι τὰ τούτοις· τοῖς
δὲ τοῦ δεσπότου ἐκτραπεῖσι καὶ
τὴν ἐναντίαν ὁδὸν βαδίσασι κατάλ-
ληλον παρέχει κόλασιν εὑρεῖν τὸ
δοῦναι τὸ τέλος· τὴν κατ' ἀξίαν:
Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις· καὶ ὀφθαλ-
μοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις:
Τοῖς μὲν γὰρ μηδὲν φρονοῦσι μέγα καὶ
καὶ ἐκ περιστάσεως ταπεινου-
μένοις· σωτηρίας ἀξίοις· καὶ
περιφανεῖς ἀποφαίνεις· τοὺς
δὲ τὰς ὀφρῦς αἴροντας, καὶ τῶν
φρονοῦντας, κατηγορεῖς

γὴν ἀντανακλάσεις· καὶ τῆς φιλο-
λογίζεσθαι τὴν ἀπόνοιαν:
ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου·
κύριε ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκό-
Ἐπειδὴ σκότος τὴν θλῖψιν ἐκάλε-
σεν εἰκότως φῶς ὀνομάζει τὴν
τούτων ἀπαλλαγήν· ταύτης
δέ φησιν ἀπολαύω παρὰ
σοῦ τῆς προνοίας· ἐπειδὴ δὲ
μηχανῶν τὸ ἀμήχανον ὑποδε-
μὴν φῶς· καὶ ἐπειδὴ οὕτως
τοῦ δούλου μορφήν· ἐμὸς
ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς ἐμῆς ὀσφύος πε-
θήσεσθαι· τοῦτο καὶ ἐμὲ τότε
μὲ φυλάξω· ἐκεῖ ἐξαναστήσω
κέρας τῷ Δαυίδ· ἡτοίμασα λύχνον
τῷ χριστῷ μου: ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθή-
σομαι ἀπὸ πειρατηρίου· καὶ
ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι
τεῖχος:
Πᾶσαν ἐπιβουλὴν καὶ πᾶσαν ἐμέ,
πειρατήριον γὰρ καλεῖ τὴν χ τὴν
ἐνέδραν· διὰ τῆς σῆς διαφεύ-
ξομαι χάριτος: ὁ θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ:
Δικαίως ἰθύνεις τὸ σύμπαν· καὶ
τούτου χάριν, θαρρῶ: τὰ λό-
για κυρίου πεπυρωμένα:
Τοῦτο δὲ περὶ τῶν ἀληθῶν δο-
μονῶν με μαθὼν καί· πεπυρω-

μένα γὰρ ὡς καλὰ ἃ δὴ προσφέρει
καί· τὰ δοκιμασθέντα καὶ τὰ δίσ
ἀπηλλαγμένα: ὑπερασπιστής
ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν:
Οὐκ εἰς τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν
τὴν εἰς αὐτὸν ἐχόντων τὴν ἐλπί-
δα· τὸν αὐτοῦ ἀπονέμουσι τὴν βοήθειαν:
ὅτι τίς θεὸς πάρεξ τοῦ κυρίου· ἢ τίς
θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν:
Οὐ γάρ ἐστι θεὸς ἕτερος· ἵνα δῷ τὴν
ὁδὸν ἐκεῖνος παράσχῃ τὴν ἀσφάλειαν:
ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν·
καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου:
Τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἀμφιέσας με κατὰ
τῶν ἀνθεστηκότων ὁδὸν ἐπίδειξιν:
καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ
ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με:
Καθάπερ ταῖς ἐλάφοις ἔδωκε
κατὰ φύσιν τὸ ἰσχυρὸν θηρί-
κατὰ παντός· οὕτως με κρείττον
καὶ ὑψηλότερον τῶν πολεμίων
πέφηνε: διδάσκων χεῖράς μου εἰς
πόλεμον:
Εἰς ἀλλὰ γὰρ ταύτης ἐκτείνειν περιγε-
νομαι τῶν πολεμίων: καὶ ἔθου
τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου:
Τὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἐφιείς
παρεσκεύασε νικᾶν: καὶ ἔδωκάς μοι
ὑπερασπισμὸν σωτηρίας· καὶ ἡ δεξιά σου
ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία σου

[illegible]

[illegible]

ἀφορμὰς ... καὶ ἡ
παιδεία σου αὐτή με διδάξει:
Καὶ ἐπειδὴ ὡς ἁμαρτητικός· καὶ
κατὰ τὴν ποιότητα ἀφορμῶν, κ(αὶ)
ἐδίδαξας, ὅσον μὴ ἁμαρτίαις κ(ατέχεσθαι)
καὶ τῆς σωτηρίας ἠξίωσας:
ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου
ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν
τὰ ἴχνη μου:
Ἐν τῇ στενοχωρίᾳ τῶν θλίψεων ἔ-
δωκάς μοι τὴν εὐρυχωρίαν τῶν
[illegible] ... ἐπλάτυνας ...
μέχρι τοῦ παρόντος ἤρκεσε· τὸ γὰρ
ἐπλάτυνας, ἀντὶ εὐρυχωρίαν ἐδωκας εἴρηκε: καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς
μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς καὶ οὐκ
ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν·
ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ
δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται
ὑπὸ τοὺς πόδας μου:
Οὐ τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ προμοιρῶν, ἐλπί-
ζων ... τῶν διωκόντων· κ(αὶ)
μὴ πρὸ ἀποστῆναι ἕως ἂν αὐτοὺς
... ὑπηκόοις ἐργάσομαι·
τοῦτο γὰρ παρέδειξεν εἰρηκὼς πε-
σοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου:
καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς
πόλεμον· συνεπόδισας πάντας
τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου:
Καὶ μὲν ἀνδρείαν ἐδωρήσω κ(αὶ)
ῥώμην· τοὺς δὲ πολεμίους ἐπέ-
δησας τῶν ὁρμῶν· τοῦτο ἐγένετο
ἐπὶ τοῦ Γολιὰθ καὶ τοῦ Σαοὺλ γε-
γενημένης· τότε μὲν γὰρ τοῦ πρὸς αὐτὸν
καιρεῖ σαφῶς ἤτοι σωματικόν τι
μόνοις τῆς ὑφ' ... κατὰ
... τοῦ θεοῦ, ῥᾳδίως δι-
έφυγε· οὕτω δὲ καὶ τοὺς γετθαίους
ἐξέφυγεν τὰς ἐπιβουλάς: καὶ τοὺς
ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον·
Μετὰ τοῦ, εἰς φυγὴν ἔτρεψας· ἰδεῖν
γὰρ τὸν φεύγοντα, τὰ νῶτα δείκνυσι:
καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας:
Σαοὺλ τὸν ἀχιτόφελ· τὸν ἀβεσσαλώμ
καὶ τοὺς ἐτέρους: ἐκέκρα-
ξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῴζων· πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσή-
κουσεν αὐτῶν:
Οὐ γὰρ ἀλλόφυλοι τὸν οἰκεῖον ἐπικα-
λοῦνται εἰς ἐπικουρίαν θεόν, τὸν
παρ' αὐτῶν προσκυνούμενον ... αὐ-
τὸς ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ Ἀβεσσαλὼμ
καὶ ὁ Σεμεεί· καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
Ἰσραηλιτῶν πολέμιοι· τὸν θεὸν ἐπε-
καλοῦντο συμμαχεῖν: καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς
ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου· ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς:
Φροῦδοι φησὶ γενήσονται παντελῶς
τῆς σῆς μοι χάριτος συμμαχούσης:
ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ:
Μετὰ θεὸν προθεσπίζει τῶν κατὰ

τοῦ σωτῆρος Ἰουδαίων μανίαν καὶ τὴν
ἐθνῶν σωτηρίαν· καὶ παρακαλεῖ ...
... κοινωνὸν εἰς τὴν ἐκ
[illegible] καταστήσεις με
εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν:
Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι· ἐθ-
νῶν ... οὐκ ὃ λαὸς αὐτοῦ ἐ-
ξ αὐτοῦ κατὰ σάρκα τοῦ θεοῦ ἡ
προφητεία πληροῦται· ὁ γὰρ ἐκ Δαυὶδ
κατὰ σάρκα τεχθεὶς καὶ αὐτὸς
ὀνομάζεται καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον
... ὁ δὲ ... λέγων ...
... ἐθνῶν·
... ἀπὸ ...
... ἐμάνησαν καὶ τὸν ἐθελ-
... εἰς ... καὶ τῶν
δούλων: λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων
ἐδούλευσέ μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου
ὑπήκουσέ μου:
Ἐκ προσώπου ταῦτα προσαγορεύει τοῦ
δεσπότου Χριστοῦ· λέγει δέ· ὅτι οἱ μὴ τὸ
νόμον ... μηδὲ προφήτας ...
... πλουσίως ...
καὶ ... ὑπήκοοι καὶ ...
... ἐγένοντο: υἱοὶ ἀλ-
λότριοι ἐψεύσαντό μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν:
Οἱ υἱοὶ προσαγορευθέντες καὶ ἐν τῇ
τάξει γραφέντες ἀλλοτρίους σφᾶς
αὐτοὺς ἀπεποίησαν· ...
... περὶ τὰς ... γενόμενοι·
καὶ ... ψευσάμενοι ...
... ἐπαλαιώθησαν ...
... προφητῶν ...
φησὶ ὁ θεός· ... προσαγορευθεὶς
κρίναι· ... ἀλλότριοι εἰσὶ ...
... καρποφορεῖς
... ἀληθινῶν· καὶ τὸ ... τὴν
οἰκείαν ... τρίβους· τὸ δὲ
τῶν ἐκείνων ... ἐλέγχει·
τὸ ἐπαλαιώθησαν καὶ ... χάριν
ἀντιμισθίαν ... καὶ ...
... σύμμαχος εἴρηκε· καὶ μαρτυ-
... προρρήσεως τὸ ... πλέξας
... ἐξωλισθήσαν ... πάσης
ὁρώμενοι: ζῇ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός
μου καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:
Μνημονεύσας τῶν Ἰουδαίων ἀν-
τιλογίας ... τὸ πάθος·
καὶ τὴν μετὰ τὸ πάθος ἀνάστασιν·
καὶ ἐπειδὴ Ἰουδαῖοι εἰώθασι τὸν ἐ-
σταυρωμένον ... αὐτὸς ... ζῇ κύριος
καὶ ... ὁ θεός· καὶ οὐ μόνον ζῇ,
ἀλλὰ καὶ εἰς ...
τοῖς ... οὐρανοῖς:
ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ· ὁ ῥύστης
μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπα-
νισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με·
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με:

Ὁ ταῦτα τοίνυν ἐργασάμενος ἅμα
καρποῖς ὕστερον χρόνοις ῥύσηται
τὸν Ἀδὰμ καὶ κόσμου πολεμοῦντος.
καὶ οὐχ ὑποτάξασθαι μόνον ἀπὸ
φθορᾶς ἐπειθῆ· διὰ τοῦτο ἐ-
ξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κ(ύρι)ε
καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.
Διὰ γὰρ καὶ τῶν μικρὸν ὕστερον λεχ-
θησομένων· ἐν πάσαις δὲ ταῖς
κατὰ πᾶσαν γῆν οἰκουμένης ἐκκλησί-
αις ὑμνήσω· ἔστι δὲ ταύτης τῆς προ-
φητείας τὸ τέλος ἰδεῖν· ἐν ἁπάσ-
αις γὰρ καὶ πόλεσι· καὶ κώμαις· καὶ ἀ-
γροῖς· καὶ ἐσχατιαῖς· καὶ ὄρεσι·
καὶ νήσοις· καὶ ἐρημίᾳ· καὶ ἐν θα-
λάσσῃ· καὶ ἐν οἰκουμένῃ· καὶ ἐν μοναστη-
ρίοις ὁ θεὸς ἀνυμνεῖται· [illegible]
σωμάτων τὸν θεὸν ἀνυμνεῖ·
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλ(έως)·
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ
Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Ἐμὲ γὰρ χειροτονήσας βασιλέα, οὐ μό-
νον σώζεις· ἀλλὰ καὶ περιφανῆ [illegible]
ἀποφαίνεις· ταῦτα δὲ [illegible] προμηθ[illegible]
οὐκ ἐμὲ μόνον καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀξι-
ώσεις [illegible]· ἀλλὰ καὶ ἕως αἰῶνος
τοῦ σπέρματός μου φυλάξεις
τὴν περιφάνειαν· τοῦτο δὲ [illegible]
δαϊκοῦ μὲν γένους [illegible] μόνον τὴν
προφητείαν ἐμάχει· μέχει γὰρ

τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Δαυὶδ [illegible]
[illegible] εἰς βασιλεῖς διήρκεσε· μετὰ δὲ
τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον, μόνον
Ζοροβάβελ ἔσχε μοναρχίας τῆς ἀρχῆς
ἡγεμονίας, οὐ κατὰ [illegible]·
εἰ τοίνυν ἀληθῆ τὰ τῆς προφητείας
[illegible] καὶ ἀληθῆ, τὸ γὰρ
τῆς ἀληθείας αὐτὴν ἀπεκάλυ-
ψε πρᾶγμα· λείπεται νοεῖν τὸ σπέρ-
μα τοῦ Δαυίδ· τὸ αἰώνιον ἔχον
τὴν περιφάνειαν· [illegible] Δαυὶδ κατὰ
σάρκα γεννηθεὶς δὲ [illegible] Χ(ριστό)ς, αἰώ-
νιον ἔχων [illegible]·
[illegible]
ὡς ποιητὴς καὶ θ(εό)ς· [illegible]
[illegible] ἐπεὶ [illegible]
[illegible] δηλονότι καὶ διὰ τοῦ θείου [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῖς Δαυὶδ τὸν βασιλέα
αὐτῶν· καὶ ὁ Δαυὶδ πάλιν· ὀνομάσας
αὐτὸν ἐν [illegible] αὐτῶν· Δαυὶδ γὰρ αὐτὸν
ὀνομάσας, ὡς κατὰ [illegible] τοῦ Δαυὶδ [illegible]
κατὰ σάρκα [illegible]
καὶ ὁ μακάριος Ἠσαΐας, [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
ἀρχὴ ἐθνῶν· [illegible] ἔθνη ἐλπιοῦσι·
ταῦτα μεμαθηκότες ὁ μακάριοι
[illegible] οὕτως [illegible]
τοῦ συγγραφέως· [illegible]
Χ(ριστο)ῦ υἱοῦ Δαυίδ: + + + +

[illegible]
Τῶν θείων νόμων [illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ δι' [illegible]
[illegible]
ταῦτα γὰρ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
σε κόσμου τοῖς ποιήμασι [illegible]
καθορᾶται· καὶ [illegible]
[illegible] μόνον [illegible] φύσει
τὰ τοῦ νόμου ποιῇ· οὗτοι νόμον
μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος·
[illegible] ἐν τοῖς ἐγγρά-
μμασι [illegible] παραινεῖ
[illegible]
[illegible]
οἱ δὲ γὰρ καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] χάριτος· [illegible]
νόμος [illegible]
[illegible]
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.
[illegible] τούτοις καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] δημιουρ-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καθαίροντα.

καὶ τῆς παρούσης [illegible]
φθορᾶς· οὐδὲ χάριν [illegible]
[illegible]
τὴν [illegible]
κὴν προσφορὰν [illegible]·
Ὁ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
Ἀρ[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible]
τοῦ δημιουργοῦ [illegible]
κηρύξαι· [illegible]
[illegible] θεοῦ [illegible]
[illegible] θαυμάζει· καὶ [illegible]
ὁρᾷ [illegible]
[illegible] καὶ τὴν θεω-
[illegible]
[illegible] πολλοὶ δὲ
[illegible] ὁρωμένην,
πρὸς τὸν δημιουργὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀκολούθ-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] δη-
μιουργῆσαι· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς γραφῆς [illegible]

μετὰ τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων· ποτὲ δὲ τὸ πλῆθος τῶν τέλος ὀνομάζων· καὶ [illegible] ὁ μακάριος [illegible] ὁ αἰὼν [illegible] τοῦ κόσμου· καὶ πάλιν [illegible] τοῦ αἰῶνος [illegible]· τὸ πλῆθος [illegible] δὲ πάντων ὁ αὐτός· αἰῶνα [illegible] οἱ αἰῶνες τοῦ αἰῶνος. [illegible] ὁ αἰὼν [illegible] τοῦ κόσμου· ὁ μὲν [illegible] αἰῶνος, οἱ δὲ [illegible] τῇ γῇ· ὁ δὲ αἰὼν τούτου, τοῦτ᾽ ἔστι τούτου ὁ πρὸ τούτου τῇ γῇ· διὰ δὴ τοῦ αἰῶνος, ὁ αἰὼν καλεῖται· καὶ αἰῶνες οἱ αἰῶνες ὀνομάζονται· ἔστι δὲ ἰδεῖν καὶ πόλεις παρ᾽ ἡμῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀνομάτων [illegible]· καὶ γὰρ Ταρσὸν λέγομεν καὶ Ταρσούς· τὴν μίαν πόλιν οὕτως ὀνομάζοντες· καὶ Μυκήνην [illegible] οἱ παλαιοί· μίαν πόλιν εἰδότες, τῷ πληθυντικῷ ὀνομαζομένην· ταῦτα δὲ μὲν οὐχ ἁπλῶς εἴρηται· ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλοὺς αἰῶνας ἀριθμῷ περιορωμένους: ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα· καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν:

Καὶ γὰρ ἡ τεταγμένη νυκτὸς καὶ ἡμέρας διαδοχή· τοῖς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τεθεῖσιν ὑποδεικνύουσιν ὅροις· οὐδὲ παραλλάττειν ἀνέχονται· [illegible] γὰρ τὴν χρείαν τῶν ἀνθρώπων ἡ μὲν ἡμέρα καὶ νὺξ [illegible]· καὶ παραλλὰξ τὸν χρόνον διαμερίζονται· καὶ παραλλήλως τὸν χρόνον [illegible] τὴν ἐφεξῆς [illegible] ταῖς ὑποδεικνύουσι προστάγμασι· τὸ δὲ ἐρεύγεται ῥῆμα· καὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν· καὶ δὴ τοιούτου τὴν δόξαν· οὐκ ἔστι [illegible] ἡμέρα δὲ τὰ ὁρώμενα· ἀλλὰ προσῶπον [illegible] ἐστί· παιδεύουσα τοὺς ἀνθρώπους· ἀπὸ τῶν ὁρωμένων ἐπὶ τὸν ἀόρατον ὁδηγεῖσθαι δημιουργόν· κἀκεῖνα δὲ προσφέρειν τὴν ὑμνῳδίαν: οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ Σύμμαχος ἡρμήνευσεν· καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν· οὐ ῥῆσιν οὐδὲ λόγον· ὧν οὐκ ἀκούονται φωναί· ἀλλ᾽ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ἦχος· ἢ κατὰ τὸν Ἀκύλαν

ὁ κανὼν οὐδ᾽ ὁ αὐτός· οὔτε γὰρ λόγον [illegible] ἀφιεῖσαι· οὔτε ἐκεῖνον προφέρουσαι· ἀλλὰ καὶ τὴν [illegible] καὶ τὴν οἰκείαν τάξιν ὑποδεικνύουσαι· πᾶσαν τὴν [illegible] καὶ θάλασσαν εἰς τὴν θείαν καλοῦσιν ὑμνῳδίαν: ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ· ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ:

Καὶ ταῦτα σαφέστερον οἱ περὶ Σύμμαχον ἡρμήνευσαν· τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα ἐν αὐτοῖς· τουτέστιν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· αὐτὸς γὰρ καὶ [illegible] καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους· καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς· ταῦτα [illegible] ὅτι ἔθετο τῷ ἡλίῳ τὸ σκήνωμα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὥσπερ [illegible] ὀχούμενον· κατὰ μὲν τὸ κάλλος μιμεῖται τὸν νυμφίον ἐκ παστάδος προϊόντα μετὰ πολλῆς [illegible]· κατὰ δὲ τὸ τάχος γίγαντά τινα μετὰ πολλῆς διατρέχοντα ῥώμης.

μηδενὸς ἐμποδὼν ἱσταμένου· καὶ τῆς ἐπὶ τὸ πρόσω πορείας πειρωμένου κωλύειν· οὕτω γὰρ καὶ οὗτος· ἀνίσχει μὲν ἀπὸ τῆς ἕω· ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ τὸν οὐρανὸν διατρέχων, τὴν ἑσπέραν καταλαμβάνει· πᾶσι τοῖς ζῴοις μεταδιδοὺς τῆς οἰκείας θερμότητος: καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ:

Κοινὸν τοι θέρμης, ἀντὶ τοῦ φωτὸς ἐμνημόνευσε· μᾶλλον δὲ κυρίως τὴν ἐνέργειαν τοῦ [illegible] ποιητοῦ φωτός. καὶ πόρρωθεν ἔστι δυνατὸν ἀπολαῦσαι· τῆς δὲ θέρμης, οὐχ οἷόν τε μὴ πλησιάζοντας· ὁ δὲ ἥλιος, καὶ πόρρωθεν ἀφιεὶς τὰς ἀκτῖνας καὶ τῆς θέρμης σὺν τῷ φωτὶ μεταδίδωσι· ταῦτα [illegible] ἀπόχρη [illegible] τοῖς ἀψύχοις [illegible] ποιητήν· ἀλλ᾽ ὅμως πρὸς τούτοις, καὶ νόμον ἔδωκεν, ὥστε καὶ ἐπιστρέψαι τοὺς ἀνθρώπους μετὰ πλείονος δυνάμεως: ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια· τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς· ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς διαμένει εἰς αἰῶνα αἰῶνος

[illegible]

Νόμον καὶ παρ᾽ αὐτοῦ [illegible] ἐντολήν· καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible] τοῖς δ᾽ ἀλλοτρίοις [illegible] τοῦ αὐτοῦ [illegible] καὶ γὰρ ὁ δοῦλος [illegible]

Ἐπὶ [illegible] σαφέστερον διδάσκον· [illegible]

[illegible]

Καὶ γὰρ προθυμίαν πολλὴν [illegible]

[illegible]

Οὐ γὰρ μόνον [illegible]

[illegible]

προσδωρεάν· ἐφ' οἷς καὶ τῶν προ-
επηγγελμένων τῶν ἀθλίων [illegible]
βαρουσιν οἱ πιστοὶ [illegible]
ὅσον τὸν ἐπίλοιπον χρόνον· [illegible]
κονθείαν ἔχοντες· καὶ τῶν ἐ-
παγγελμάτων παθῶν· καὶ τῶν ἐπι-
κούρων καὶ πονηρῶν πνευ-
μάτων ταῖς ἐπινοίαις· τούτοις
ἐπιφέρων· Κύριε βοηθέ μου
καὶ λυτρωτά μου:

Ἁρμοδίως τὸ μὲν τοῦ ψαλμοῦ τὸ ἀκρο-
τελεύτιον τέθεικε· Χριστὸν μὲν ἐ-
καλεσε· ὡς ποιητὴν καὶ δημι-
ουργόν· λυτρωτὴν δὲ ὡς δι' [illegible]
τῶν πολλῶν [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τῆς μὲν προτέ-
ρας ἐλευθεροῦντα φθορᾶς
καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας λυ-
τρούμενον· ἀφθαρσίαν δὲ καὶ
ἀθανασίαν δωρούμενον· καὶ
ταῦτα δὲ καλῶς [illegible] ὁ ψαλμὸς πε-
[illegible]· καὶ τὰ μὲν πρὸ [illegible]
δημιουργίαν διδάσκει καὶ πρό-
νοιαν· τὰ δὲ μέσον [illegible]· τὰ
δὲ [illegible] χάριν· παρακαλῶ
[illegible] σωτῆρος· καὶ ἐκ τῶν
κρυφίων μου καθάρισόν με· Κύριε
βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου·
τούτων τῶν ἀγαθῶν χορηγός, ἡ
καινὴ διαθήκη:·

[illegible] τοῦ ιθ ψαλ. εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ:

Τοῦ Σενναχηρεὶμ ἐπιστάντος
τῇ Ἰουδαίᾳ ποτὲ καὶ στρατιᾷ
μεγίστῃ [illegible] πολιορκίαν τὴν Ἱερουσαλὴμ
ἀποστείλαντος· [illegible]
[illegible]· καὶ γράμματα τῷ Ἐ-
ζεκίᾳ πέμψαντος· [illegible]
[illegible] καὶ δυσσεβῆ μεστά·
ὁ μακάριος Ἐζεκίας, ἀνὴρ [illegible]
[illegible] κοσμούμενος· τὴν
[illegible] ἐπιστολὴν· καὶ τὸν προφήτην
Ἡσαΐαν [illegible] παραλαβὼν
[illegible] τὸν θεῖον ναόν· καὶ
τὴν ἐπιστολὴν ἀναπτύξας, ὑπέδει-
ξε τῷ θεῷ· τὴν τῶν πολεμίων
[illegible]· καὶ παρακαλῶν
[illegible]
[illegible] ταῖς σαῖς συμμάχοις
τὴν οἰκείαν ἰσχύν· ταῦτα προσπο-
[illegible] ὁ μακάριος προαγορεύει
Δαυίδ· ὑπὸ τοῦ παναγίου πνεύματος
[illegible]· καὶ τὸν παρόντα ψαλμὸν
τὸν λαὸν ὑποδείκνυσιν ὑπὲρ τοῦ βασι-
λέως [illegible]· καὶ παρακα-
λοῦντα δέξασθαι τὴν αὐτοῦ [illegible]
τὴν ἱκεσίαν:

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα [illegible]

θεοῦ Ἰακώβ· ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν
ἐξ ἁγίου· καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου:
Ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὸν θεῖον νεὼν ἔ-
δραμεν ὁ θαυμάσιος Ἐζεκίας τὴν
[illegible] κατέχων ἐπιστολήν·
ἱκετεύοντες [illegible] τὴν
ἱκετείαν· καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπικου-
ρίας τυχεῖν, [illegible] ἐνταῦθα
τὸν νεὼν προσηγόρευσεν:
Μνησθείη πάσης θυσίας σου· καὶ
τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω:
Ἐπειδὴ καὶ τῶν τῆς εἰρήνης καιρῶν
τὰς θυσίας ἐπιμελῶς προσέφερε
[illegible] ταῦτα [illegible]
ξίασι· παρακαλοῦσι [illegible]
[illegible]
[illegible]· καὶ τὸν
[illegible] μνησθῆναι·
καὶ δοῦναι [illegible]
[illegible] θύμασιν·
τὸ γὰρ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω·
[illegible]· καὶ
τὴν ἀναφοράν σου πίονα ποιή-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]· δῴη σοι κύριος κατὰ τὴν
καρδίαν σου· καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου
πληρώσαι:
[illegible] ὑπὲρ [illegible]
[illegible] καθαρότητι καὶ

τὰ [illegible] τῶν [illegible]:
Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυν-
θησόμεθα· πληρώσαι κύριος
πάντα τὰ αἰτήματά σου:
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]:
Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν
αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ:
[illegible] τὰ πράγματα
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τὴν [illegible]
αὐτὸν προσδεχόμενον καὶ τῷ
[illegible]:
ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ:
[illegible] τοῖς προσιοῦσιν [illegible]
δεξιὰν δὲ [illegible]
[illegible] τὴν θείαν [illegible]
[illegible]: οὗτοι ἐν ἅρμασι
καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου
θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα· αὐ-
τοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡ-
μεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν:
[illegible] ἵπποις καὶ ἅρμασι
θαρροῦντες· οὐδὲ [illegible]
[illegible]
συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον [illegible]

μετὰ δὲ τὴν θείαν ἐπικουρίαν [illegible]
μόνοις συμμαχίαν, τῆς σωτηρίας προ-
φανῶς τετυχήκασι· καὶ οἱ ὀλίγοι
κατὰ [illegible] τῶν φόνων
τῶν πολεμίων, ὑπὲρ τῶν οἰ-
κείων [illegible] ἀπεφήναντο·
κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκου-
σον ἡμῶν· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
λεσώμεθά σε:

Τοιγαροῦν τοσαύτης ἀπολαύσαντες
τῆς [illegible]
καὶ ἡμεῖς αὐτοῖς καὶ τὸν εὐεργέτην
[illegible]
διηνεκῶς: ἑρμηνεία
τοῦ κ' ψαλμοῦ: εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ

ἱστορία

Πεπαιδευμένοι [illegible] τὴν
[illegible] καὶ περιφανῆ· καὶ τὸν
ἀσσυρίων ἀοράτως ὄλεθρον [illegible]
καὶ ἀρρωστήσας ἐζεκίας· καὶ διὰ
τοῦ προφήτου ἡσαΐου μαθὼν ὅτι τε-
θνήξεται· διὰ δακρύων θερμοτάτων ἱκετεύ-
σας [illegible]· καὶ τῆς νόσου τὴν
ἀπαλλαγὴν ἔλαβε· καὶ πεντε-
καίδεκα ἐνιαυτῶν ζωῆς ἐπαγγε-
λίαν ἐδέξατο· πάλιν τοίνυν
ὁ θεσπέσιος Δαυὶδ ὡς ἐκ προσώπου
τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦτον ἔγραψε τὸν
ψαλμόν· ἐπὶ τῇ τοῦ βασι-
λέως ὑγείᾳ τὸν θεὸν ἀνυμνῶν:

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθή-
σεται ὁ βασιλεύς· καὶ ἐπὶ τῷ
σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα·
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ· καὶ τὴν θέλησιν
τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρη-
σας αὐτόν:

Δυνατὸς [illegible] καὶ φιλάνθρωπος· ἐ-
δέξω τοῦ βασιλέως [illegible]
προσευχήν· καὶ πάσας αὐτῷ δέδω-
κας τὰς αἰτήσεις· μᾶλλον δὲ μείζους
τῶν αἰτήσεων τὰς δωρεὰς ἐδω-
ρήσω· τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν:
ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου:

Τὴν βασιλείαν γὰρ [illegible]
παρ' [illegible] αὐτοῦ· οἰκείαν δὲ
[illegible] τῷ βασιλεῖ [illegible]
[illegible] τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κα-
τεκόσμησας: ζωὴν ᾐτήσατό σε
καὶ ἔδωκας αὐτῷ· μακρότητα ἡμερῶν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος:

Ἔλαβε γὰρ καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ τετύχηκε ζωῆς [illegible] ἐπο-
θησε· τὸ γὰρ εἰς αἰῶνα αἰῶνος καὶ
τὸν μέλλοντα αἰῶνα δηλοῖ· τὸν
τοῖς ἁγίοις ηὐτρεπισμένον·
οὗ τὸν [illegible] ἔχει: μεγάλη
ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν
καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν:

Οὐ γὰρ μόνον αὐτῷ σωτηρίαν δεδώρησαι·
ἀλλὰ καὶ περιφανῆ πεποίηκας·
καὶ περίβλεπτον· τοῦ γὰρ πο-
λέμου παράδοξος θάνατος·
καὶ τὸ τοῦ ἡλίου [illegible]
[illegible] οὗτος δὲ τοῦτο [illegible]
[illegible] πανταχοῦ [illegible]
[illegible] ὡς τῶν [illegible]
τὸν βασιλέα [illegible]
[illegible] τοῖς ἀσσυρίοις
[illegible]· τοῦ γὰρ ἐζεκίου χάριν ὑ-
πὲρ [illegible] τούτου δεδρακέναι·
ἢ πεπονθέναι τὸν ἥλιον· τῶν
τῶν ἀσσυρίων θάνατος [illegible]
μέγιστον τεκμήριον: ὅτι δώσεις αὐτῷ
εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐ-
φρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ
προσώπου σου:

[illegible] φησὶ [illegible]
ἀοίδιμον ἔσται καὶ πολυθρύλη-
τον· τοσαύτην ἰσχὺν τῆς παρὰ σοῦ [illegible]
[illegible]· τὸ γὰρ μετὰ τοῦ προσώπου,
παρὰ τοῦ προσώπου σου τέθει-
κε σύμμαχος· ἡ εὐφροσύνη τοί-
νυν ἔσται· καὶ θυμηδία διηνεκὴς
[illegible] προσώπου· τουτέστι τῆς σῆς εὐ-
μενείας τυχών· αἴτιον δὲ τούτου
αὐτὸς τέθεικε· τὸ ἐπὶ σοὶ πεποιθέναι·
τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν: ὅτι ὁ βα-
σιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον· καὶ ἐν τῷ
ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ:

Κρείττων μὲν γὰρ τῶν πολεμούντων
[illegible] ἀπολαύων· ἀπολαύ-
[illegible] δὲ ταύτης, [illegible]
[illegible] τῇ δὲ σῇ ἐλπίδι [illegible]
μόνην: εὑρεθείη ἡ χείρ σου
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά
σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε:

Τοῦτο πάλιν ὁ σύμμαχος σαφέστε-
ρον εἴρηκε· καταλήψεται ἡ χείρ
σου πάντας τοὺς ἐχθρούς σου· ἡ δεξιά
σου [illegible] πάντας τοὺς μισοῦντάς σε·
[illegible]
[illegible] οὐ μόνον γὰρ ὁ βασιλεὺς
τῇ σῇ ἐλπίδι τεθάρρηκε· ἀλλὰ
δῆλος ὡς τῶν πολεμίων ἁπάν-
των κρείττων ἡ σὴ δεξιά· καὶ τού-
τους τάχιστα καταλήψεται·
[illegible] δυνατωτάτους καταλ-
ῦσαι δυνήσεται· δεξιὰν δὲ
[illegible] καὶ χεῖρα τὴν ἐνέργειαν
κέκληκεν: ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς
κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσ-
ώπου σου· κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταρ-
άξει αὐτούς· καὶ καταφάγεται αὐτοὺς
πῦρ· τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς
ἀπολεῖς· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ
υἱῶν ἀνθρώπων:

Ῥᾳδίως [illegible] διακαίεται
[illegible] αὐτοῖς· καὶ καταναλίσκεται
[illegible] ὕλην [illegible]
[illegible] αὐτοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
αὐτῶν [illegible]· τούτους γὰρ
καὶ σπέρμα καὶ καρπὸν προσηγόρευσε·

ὥστε πατάξαντας αὐτοὺς ἐξολοθρεῦσαι μᾶλλον τὴν μνήμην. τὸ δὲ ἐφ' ὃ κατηγοροῦν τοῦ προσώπου ποιοῦσιν, ἀφ' οὗ ἀπὸ τῶν τῆς ὀργῆς σου καιρῶν· ὅταν τοῦτο δοκιμάσῃς ἔσεσθαι· καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας εἶναι κρίσεως· εἰς τὴν τῆς τιμωρίας καιρόν:

ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά:

Ἐπειδὴ κατὰ σοῦ τὴν γλῶτταν ἐκίνησαν· καὶ βλασφήμοις λόγοις ἐχρήσαντο:

διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆναι:

Ἐβουλεύσαντο μὲν τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς στῆναι ἐχθρόν· ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν· ἐλογίσαντο ἐνθυμήματα· τοῖς προσέχουσι δι' αὐτοῦ τοῖς μηχανήμασι τοῦ ἀντιδικοῦ θεοῦ. μάτην ἀπατᾶται ὁ θεὸς οὐ συντίθεται ἐν αὐτοῖς· ὅτι εὐσεβεῖ τὴν ἐλπίδα ἐκ χειρός μου· περὶ τούτων λέγει τῶν ῥημάτων ὅτι ἐλογίσαντο ἐν μυστηρίοις αὐτοῖς· ἢ ἐλογίσαντο τοῦ καιροῦ αὐτοῦ μὴ δυνάμενοι. προσδοκήσαντες καὶ θάνατον τὸν εἰδότα· οὕτως καὶ τοῦ ὄντος θανατωθέντος ἐγείρεσθαι:

ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον:

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ἀποστρόφους· τὸ γὰρ πλῆθος τοῦ ἀγγέλου τὴν διαφυγὴν ἀσφαλῆ τεύξας καὶ τὰ νῶτα δοῦναι κατὰ τῶν ἐχθρῶν. ἵνα ἀπολέσωσιν τὰς ἐν γῇ ὑμνήματα κηρύξωσιν· ταῦτα δὲ προφητικῶς τὸ θεῖον προφήτου ὡς μὴ δ' ἐπίστευσαν ὑμνήματα:

ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν:

Τοῦτο τί μὲν ὡς μεθ' ὑπόρυαν ἔφασαν ἅμα· καὶ γενομένης οὕτως· ἐν τοῖς περιλοίποις αὐτοῦ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου· ἀντὶ τοῦ καὶ τοῖς καταλειφθεῖσι καὶ διαφυγοῦσιν ἐμπαίζεις τὴν τιμωρίαν· δυνατὸν δὲ καὶ τὴν αὐτὴν συνθήκη χρωμένοις τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προσαρμόσαι· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν· τὰς γὰρ ὑπολοίπους τιμωρίας, ἐπαγαγεῖν αὐτοῖς ἀπειλήσει καὶ ῥᾳδίως· καὶ τὴν μωρίαν ἐγὼ μὲν τὴν δεδωκότα καὶ ἀρνουμένοις διαπεφευγέναι τὸν θάνατον· ἀντὶ τοῦ φθάσαι καὶ ἐφῆσαι καὶ κορέσαι σου δύναμιν:

ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου:

Ὑπὸ πάντων ὑμνούμενος ὁ θεὸς ὑψοῦται· οὐ γὰρ ὁ μὲν ἀεὶ προσλαμβάνει· ἀλλὰ ὁ πρὸ ἡμῶν δείκνυσι· εἰκότως τοίνυν εἰπών· ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ· διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ δυνάμεως. ἡ μὲν γὰρ δὲ ᾄδομεν καὶ ὑμνοῦμεν· ἡ δὲ διατελέσομεν τὰς σὰς θαυμαστουργίας διεξιόντες:

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:

Ὁ ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ ὡς ἐκ προσώπου Χριστοῦ προαγορεύει τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν· καὶ τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν· καὶ τῆς οἰκουμένης τὴν σωτηρίαν. καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦτο δηλοῖ· ἀντίληψιν γὰρ ἑωθινὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τὴν ἐπιφάνειαν· ἢ δι' ἣν ὁ ἐθρεψάτο ἐν σκότει καθημένοις ἐπιλάμψαν φῶς· γὰρ ἀληθινὸν ὁ Δεσπότης ἀρίστων τὸ φῶς αὐτῆς ἐθρεψάμενον· τὸ γὰρ φῶς ἐλθὸν τὸ σκότος εἰς ἑαυτὸν τοίνυν εἴρηται ὁ ψαλμός. μᾶλλον γὰρ πιστεῦσαι τοῖς ἱεροῖς ἀποστόλοις· καὶ αὐτῷ τῷ σωτῆρι· χρωμένῳ σαφῶς τῷ τοῦ ψαλμοῦ προοιμίῳ· ἢ τοῖς παρερμηνεύουσιν ἐπιχειροῦσιν:—

ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με:

Τοῖς κρίνουσι προσκλαίονται· τοῦτο δὲ ὡς τῆς προσλήψεως τῶν φωνῶν αὐτὸς χρησάμενος τῇ Ἑβραΐδι φωνῇ· ἠλί· ἠλί· λιμὰ σαβαχθανί· τουτέστιν τὴν αὐτὴν τῆς ἀληθείας παραγράψασθαι μαρτυρίαν· ἀλλὰ κατεμέμφθη λέγων ὡς ἁμαρτίας μόνου ἡμᾶς ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένης τοῦ θανάτου κεκρατηκότος· ὃς καὶ ταύτην ἁμαρτηκότων τὴν ἐξουσίαν ἐδέδεκτο· ἀγαπᾶν τῇ νομίμῳ καρδίᾳ· οὕτω τῆς ἡνωμένης θεότητος χωρίς· ὥστε μὴ ὑπεικάσαι· ἀλλὰ τῶν γεγενημένων τοῦ πάθους συγχωρήσει· παρῆν γὰρ ἡ θεότης καὶ πάσχειν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ· καὶ σωτηρίας παθεῖν ἐπὶ τῇ φύσει μηχανωμένη τὴν σωτηρίαν· αὐτὴ μέντοι πάθους ἐκεῖ οὐ δεκτική. πῶς γὰρ ὅτι ἐν τῷ ἀπαθεῖ φύσει παθεῖν. Χριστὸς δὲ ταῦτα διδάσκων ὅτι ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος· ὡς ἐπειδὴ ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ἦν ὑπὲρ ἁπάσης τῆς φύσεως ἐν τοῖς ἀπηγορευμένοις ποιεῖται τοὺς λόγους:

μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου:

Παραπτώματα δὲ ὡς τῶν παραπτωμάτων οὐ δὴ ἐκ τῶν ἄλλων ῥήματα ἐμνημόνευσεν· ἄλλο μὲν ἀκύρων χρημάτων ὁ μου· ὁ δὲ σύμμαχος ὁ θρηνοῦμενος· ὁ δὲ θεοδοτίων, ὁ νοήσει μου· ἵνα δείκνυσιν ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς ἐνταῦθα

ἐπ' ἐμοῦ [illegible]

κεχρημένοι ἐκ περιουσίας τοῖς
ἑτέροις τῶν ψαλμῶν ἡ ἑρμηνεία κέ-
ἐλέγχει· τὴν τῶν ἰουδαίων [illegible]
ἑρμηνείαν χρησώμεθα· τοῦ
γὰρ κειμένου ἑβραϊκῆς προ-
σθήκης [illegible] οὐκ ἔφασαν ἁρμό-
ττειν τοῦ ψαλμοῦ τῷ κῶ· τὴν
γὰρ φάσιν [illegible] τὴν τῶν οὐ χ(ριστο)ῦ
μαρτηκότος εἶναι· μακρὰν ἀπὸ
τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα-
ραπτωμάτων μου· ἀκούσω-
μεν [illegible] τοῦ πάθους
[illegible]· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου· τοῦ δὲ θεσπεσίου παύ-
λου λέγοντος· τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτ(ίαν)
ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν·
ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θ(εο)ῦ
ἐν αὐτῷ· καὶ πάλιν·
χ(ριστό)ς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κα-
τάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ
ἡμῶν κατάρα· τοιγαροῦν·
ὥσπερ δίκαιος ὢν ὑπάρχων
[illegible]· τὴν ἡμετέραν ἁμαρτί-
αν [illegible] καὶ ἀσεβείας [illegible]
πέρας τὴν ἐπικειμένην ἡμῖν
[illegible] κατάραν· καὶ τὸν
ὑπὲρ ἡμῶν [illegible] καὶ κατα-
φρονήσας· οὕτως καὶ τοὺς ὑ-
πὲρ ἡμῶν ἐποιήσατο λόγους·

[illegible]
δείαν ὑπὲρ [illegible] ἐκ [illegible]· [illegible] γὰρ
ἑρμηνείας ἡμῶν [illegible] πάντων· ἔφη
ὁ προφήτης· [illegible]
ὑπὲρ ἡμῶν [illegible]
το λόγοις· καὶ νῦν· μακρὰν ἀ-
πὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου· μακρὰν
[illegible] τὰ πλ-
ημμελήματα· ἀλλὰ δὲ [illegible]
διὰ τὰ ἐμὰ παθήματα· καὶ
[illegible] τὸ πάθος [illegible]
[illegible]· πολλάκις προσηύξα-
το παρελθεῖν τοῦ πάθους τὸν καιρὸν·
πάτερ λέγων· εἰ δυνατόν· παρελ-
θέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ·
[illegible]· περὶ [illegible]
[illegible] θανάτου· [illegible]
[illegible] ὁ ψαλμὸς ταῦτα [illegible]
[illegible]· ὁ θ(εό)ς μου κεκράξομαι
ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· καὶ νυ-
κτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί·
Ἡ κατὰ τοὺς [illegible] καὶ
[illegible]· νύκτωρ φησὶ καὶ μεθ' ἡμέραν
[illegible]· καὶ σταυροῦ
καιρὸν [illegible]· οὐκ [illegible]·
ἀλλὰ τῷ πάθει παρέδωκε· ἄλλο
[illegible]·
τοῦτο γὰρ παρεδήλου· τὸ οὐκ εἰς
ἄνοιαν ἐμοί· μὴ νομίσῃς γάρ φησιν

[illegible] τὴν τῆς [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ [illegible]
ἐκ τοῦ πάθους οἰκονομίαν [illegible]·
σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος ἰσλ·
Τὸ [illegible] παρὰ [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] ἡμέρας [illegible]
[illegible]· ἐν [illegible]
ὑπὸ τῶν [illegible]
[illegible] καὶ ὑμνοῦν [illegible]
[illegible] γὰρ τοῦ [illegible] οἱ ἄλλοι
[illegible]· ἐπὶ
σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἤλ-
πισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς· πρὸς σὲ
ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ
ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν·
Καίτοι φησὶ [illegible] ἀπὸ
ἡμῶν οἱ πατέρες· [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible] ἐλπίδος·
καὶ [illegible] καὶ [illegible]
τῆς σῆς προνοίας ἀπήλαυσαν·
Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος·
ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα λαοῦ·
Τὸ δὲ φησὶ [illegible]
[illegible]
διὰ τοῦ σκώληκος [illegible]
[illegible]
οὐκ [illegible]· οὐδὲ οὕτως
[illegible]
διὰ τοῦ σκώληκος [illegible] μόνον [illegible]

[illegible]
Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυ-
κτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν ἐκί-
νησαν κεφαλήν· ἤλπισεν ἐπὶ κ(ύριο)ν ῥυ-
σάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτὸν ὅτι θέ-
λει αὐτόν·
Καὶ ταῦτα [illegible]
[illegible]· πολλοὶ
γὰρ κινοῦντες τὰς κεφαλὰς [illegible]·
ἄλλους ἔσωσεν· ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶ-
σαι· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ [illegible]·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· ἐπὶ κ(ύριο)ν ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω
αὐτόν· ὅτι θέλει αὐτόν· [illegible]
[illegible]· ὅτι
σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός· ἡ ἐλπίς
μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ
σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς
μητρός μου θεός μου σύ·
Ταῦτα καὶ ὁ μακάριος [illegible]
[illegible]· [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

θεῷ· ὅτι σοῦ μου καὶ δι' ὃ [illegible] μήτηρ· καὶ ἐκ [illegible] πατρὸς [illegible] καὶ [illegible] καὶ τῶν [illegible] ἀπελάσαντα [illegible] τῆς σῆς [illegible] ἐμοῦ [illegible] τοὺς ἐμοὺς [illegible] ἐξήρτησαν· καὶ ἀπὸ [illegible] ἐμοῦ ὅτι θλῖψις ἐγγύς [illegible] ἐστὶ μου καὶ ὁ θάνατός μου:

Καὶ γὰρ ὁ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ [illegible] μερὶς τῆς χορείας [illegible] ἀθρόον ὡς εἶδεν: περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί· ταῦροι πίονες περιέσχον με· ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος:

Κατῃτιᾶται τοὺς ἱερεῖς· καὶ τοὺς [illegible] τῶν τοῦ λαοῦ [illegible] ἄρχοντας· καὶ [illegible] μόσχοις δὲ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς τεταγμένους· πίονας δ' αὐτοὺς ὀνομάζει ὡς τοῖς ὑπ' αὐτοῦ [illegible] ἐν τρυφήσασιν [illegible] θεοῖς· οὕτω γὰρ καὶ ὁ μέγας [illegible] καὶ ἐλιπάνθη ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν. καὶ μέντοι καὶ ὁ μακάριος ὠσηὲ [illegible] θρασύ-

[illegible] ὡς δὲ [illegible] παροικεῖ σου [illegible] ἔφερον· οὕτω τὸν λαὸν προσηγόρευσε· καὶ μέντοι [illegible] δὲ [illegible] διδάσκων [illegible] εἴκοσι [illegible] ἐρίφους [illegible] καὶ ἐφιμώμει [illegible] γὰρ οὐ τὴν νίκην· ἀλλὰ τὴν [illegible] καὶ [illegible] ἐπίστησιν· ἐγὼ δὲ ἐπισκήσομαι ἐπὶ τὸ [illegible] τοῦτ' ἐστι [illegible] τὸν ταῦρον γὰρ [illegible] καὶ [illegible] τῆς δυμείας ἐπιθήσω [illegible] τοιγαροῦν καὶ ὁ ἀπολλὼς [illegible] τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ φαρισαίων [illegible] οἱ ταῦροι θρασύ [illegible] καὶ [illegible] περιεστοίχιζον τὸν δεσπότην χριστόν: ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου:

Ὀστᾶ καλεῖ τοὺς ἱερεῖς ἀποστόλους ἐπειδὴ καὶ τῆς ἐκκλησίας σῶμα [illegible] ἰσχὺς δὲ τοῦ σώματος τὰ ὀστᾶ· ἀπὸ τούτων γὰρ τὸ [illegible] καὶ διαρρέον τοῦ σώματος φέρεται· καὶ ἐσκορπίσθησαν ἅπαντες κατὰ τὸν τοῦ πάθους καιρόν· δίκην ὕδατος [illegible] διαρρεθέντες: ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς

τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου [illegible] ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με:

Καὶ ταῦτα [illegible] παρὰ τὸν τοῦ πάθους καιρόν· ἡ καρδία μὲν [illegible] ὡς κηρὸς τῷ πυρὶ διελύθη· καὶ ἡ ἰσχὺς τὴν [illegible] οὐκέτι [illegible] καὶ μέντοι καὶ ἡ γλῶσσα [illegible] ἐκίνησεν [illegible] καὶ διδασκαλίαν [illegible] ἡμᾶς οἱ θεσπέσιοι εὐαγγελισταί· ὅτι πολλὰ [illegible] θεῖος [illegible] ἀπεκρίνατο· παρέδωκε δὲ καὶ τῷ τάφῳ μετὰ τὸ πάθος ὃ περιέχουσι [illegible] θανάτου [illegible] ἀπέδειξεν [illegible] τῶν θανατουμένων: ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με:

Μετὰ τοὺς ἰουδαίους τῶν ἐξ ἐθνῶν [illegible] τούτοις γὰρ αὐτὸν [illegible] παρέδωκαν· διὸ καὶ τὴν τάξιν [illegible] προφητείας [illegible] πραγμάτων ἐφύλαξεν· [illegible] δὲ ταύροις [illegible] κυσὶ δὲ τούτοις ὠνόμασεν· οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸν τοῦ νόμου ζυγὸν ἦσαν· εἰ καὶ προφανῶς τὸν νόμον παρέβαινον· οἱ δὲ κατὰ [illegible]

ἦσαν [illegible] ἄθεσμοι· οὕτω δὲ καὶ [illegible] τὴν χαναναίαν ὠνόμασεν· οὐκ ἔστι γὰρ [illegible] τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ἀλλ' ὅμως μετὰ τὸ πάθος οἱ παρὰ [illegible] διὰ τὴν πίστιν τῶν [illegible] κατὰ [illegible] ἀπὸ [illegible] τῶν κυνῶν προσηγορίαν ἐδέξαντο· ἀπέδωκαν δίκην [illegible] τοὺς λα[illegible]τήσαντες. περὶ τούτων ὁ μακάριος [illegible] βλέπετε τοὺς κύνας· βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας· βλέπετε τὴν κατατομήν· ὁ μέντοι προφητικὸς λόγος κυσὶ [illegible] ὡς εἴρηκα [illegible] συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· [illegible] διηγεῖται [illegible] ποιμένων [illegible]: ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας· ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου:

Καὶ τοῦτο [illegible] καὶ σαφῶς τοῖς [illegible] ἀκούομεν γὰρ ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις· αὐτοῦ τοῦ κυρίου πρὸς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ λέγοντος μαθητάς· βλέπετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου ὅτι αὐτός εἰμι· καὶ μετὰ [illegible] καὶ τῷ θωμᾷ [illegible] τῶν ἥλων [illegible] ὑπέδειξε.

καὶ τὴν αὐτὴν ταύτην μόνην [illegible] ἐτελ[illegible]·
τὸ δὲ ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀ-
στᾶ μου· τουτέστιν οὕτω με διέτει-
ναν προσηλοῦντες, ὥστε περιφα-
νῶς γενέσθαι [illegible] καὶ τὰ
ὀστᾶ ἀριθμεῖν δύνασθαι·
αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖ-
δόν με· διεμερίσαντο τὰ ἱμά-
τιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα-
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον·
σὺ δὲ κ(ύρι)ε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθει-
άν σου ἀπ' ἐμοῦ· εἰς τὴν ἀντίληψίν
μου πρόσχες· ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυ-
χήν μου καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν
με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μο-
νοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου·
ε̄ [illegible] οὐ μάχαιραν μόνην [illegible]
[illegible] ἀπὸ [illegible]· ἀπὸ τῆς τοῦ
διαβόλου [illegible] καὶ δι'
[illegible] καὶ λέοντα [illegible]
[illegible] καὶ κέρατα· καὶ
μονοκερώτων· τὸ [illegible]
τοῦ θανάτου· κατὰ [illegible]
ἀπο[illegible]· τουτέστι
τὸν διάβολον· ὡς καὶ παρὰ τῷ
[illegible] δι' [illegible]
τοῦ ἐπῆλθε τὸν θάνατον ἐπ[illegible]
[illegible]· τοῦτο καὶ [illegible] ἐν τοῖς
θείοις εὐαγγελίοις εἴρηκε· νῦν
[illegible] τοῦ κόσμου τούτου·

νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ πάλιν·
ἔρχεται ὁ τοῦ κόσμου τούτου
ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐχ εὑρίσκει
οὐδέν· [illegible] καὶ μηδὲν
[illegible] ἐπιζητεῖ· ἐπιζητεῖ δὲ
τῆς ἁμαρτίας τὸ γνώρισμα· [illegible]
[illegible] καὶ μίαν ἀδίκως τῷ θα-
νάτῳ παρέδωκε· αὐτὸς δὲ τῆς α-
δικίας μὴ ἔχων· λῦσαι τὸν κόσ-
μον [illegible] θανάτου· διηγή-
σομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας
ὑμνήσω σε·

Κατὰ τὸ ὄνομα [illegible] ἐγέ-
νετο· ἀπεδείχθη καὶ ἄνθρωπος ὑπο-
μένων· [illegible]· ἀδελ-
φοὺς γὰρ καλεῖ τοὺς εἰς αὐτὸν πε-
πιστευκότας· ἀδελφοὶ δὲ [illegible]
ὡς ἄνθρωπος· ὡς γὰρ θεὸς δεσπότης
καὶ κ(ύριο)ς· ὡς δὲ ἄνθρωπος καὶ ἀδελ-
φὸς ὀνομάζεται· εἰ δὲ ἄνθρωπος καὶ
πρωτότοκος κέκληται· καὶ μαρ-
τυρεῖ ὁ ἀπόστολος λέγων· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς·
ταῦτα τοίνυν φησὶ τοῖς ἐμοῖς δι-
ηγήσομαι ἀδελφοῖς· [illegible]
σε ὑμνήσω παρασκευάζων ἐ-
κείνους τοῦτον ὑμνεῖν τὸν ὕ-
μνον· εἶτα πληροῖ τὴν ὑπόσχε(σιν)·

οἱ φοβούμενοι τὸν κ(ύριο)ν αἰνέσατε αὐτόν·
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν·
ε̄ [illegible] γὰρ ἡ ἐκκλησία καὶ ἐξ ἐθνῶν καὶ ἐ-
ξ Ἰουδαίων συνέστηκε· καὶ τούτους
κἀκείνους εἰς τὴν ὑμνῳδίαν ἐ-
γείρει· τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ προπά-
τορος ὀνομάζων Ἰακώβ·
φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν
τὸ σπέρμα Ἰσραήλ·
Καὶ [illegible] τοὺς ἀπὸ ἀρχῆς [illegible]
[illegible]· οὕτω
δὲ καὶ Ἰουδαίους τοὺς ἐξ ἐθνῶν
τῷ νόμῳ προσιόντας ἔθος ἦν
ὀνομάζειν· καὶ τοῦτο ἡμᾶς ἡ
τῶν πράξεων [illegible] διδάσκει·
[illegible] γὰρ [illegible] ὁ θεῖος ἀπ(όστολος)
οὕτως· ἄνδρες Ἰσραηλῖται καὶ
οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θ(εό)ν·
ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώ-
χθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέ-
στρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ·
καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσή-
κουσέ μου·
Ὑμνήσατε φησὶ τὸν αἴτιον τῆς σωτηρίας
ἡμῖν γενόμενον· [illegible]
[illegible]
παρεῖδεν· ἀλλ' εἰσακούσας [illegible]
τῆς ἐμῆς [illegible]
πραγματευσάμενον· μετὰ ταῦ-
τα παραδηλοῖ [illegible]

τὸν περὶ αὐτοῦ [illegible]·
παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκ-
κλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαι·
Ὥσπερ γὰρ [illegible] τοῖς ἀν-
θρώποις [illegible]· οὕτω καὶ σὺ
πάντα [illegible] διδάσκεις [illegible]
μοι προσφέρειν [illegible]· ὑμνῶ μὲν
[illegible] αὐτὸς [illegible]
ἀγαπητός· ὑμνῶ δὲ καὶ ἐδόξασα
καὶ πάλιν δοξάσω· οὕτω τὴν
περὶ αὐτοῦ γνῶσιν ἀπεκάλυ-
ψε [illegible]· οὕτω [illegible]
διὰ τούτων πᾶσι μάλιστα· ἐκ-
κλησίαν γὰρ μεγάλην τὴν μέχρι τῶν
περάτων τῆς οἰκουμένης δηλοῖ
[illegible] προσηγόρευσε· τὰς εὐχάς μου
ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν·
ε̄ εὐχὰς ἐνταῦθα οὐ προσευχὰς ἀλλὰ
τὰς ὑποσχέσεις [illegible]
[illegible] οἶδεν· ἐὰν [illegible]
[illegible]· τουτέστιν ἐὰν ὑπόσχῃ
θεῷ· ἐπειδὴ [illegible] ὑπέσχετο
διὰ τῶν [illegible] αὐτὸν [illegible]
ὑμνούμενον [illegible] σαφέστερον
τοῦ θεοῦ διδάσκει· ὅτι [illegible]
[illegible] ἐπιθήσω [illegible]
διὰ τῶν [illegible] πραγμάτων [illegible]
λέγει μελετῶντες· μάθωμεν [illegible]
[illegible]· ἐπειδὴ [illegible]
[illegible]

ταύτης ποιήσεται … καὶ περὶ … τῶν προ… τὴν ἐκκλησίαν· αὐτοὺς γὰρ πένητας ὀνομάζει· … οὐκ … τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ … ἀποδιδοὺς … κυρίαν:

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν:

Ὁ ὑπάρχοντες· οὕτω γὰρ … ἀκούσαντες τοῦ … ἀλλ' οἱ τὸν θεῖον εἰς … τούτοις … καὶ … ἔφη … τροφῆς ἀπολαύσαντες … θείαν τροφὴν καὶ τὴν … καὶ … ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Καὶ γὰρ ὁ τῆς φθορᾶς περικείμενοι … τῇ ἐλπίδι τῆς ἀναστάσεως ψυχαγωγούμενοι, … τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον:

Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς:

Καλῶς τὸ μνησθήσονται τέθεικεν· ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ θεοῦ … τοῦ δημιουργήσαντος ἐπελάθοντο. … οὐδὲ δύο· ἀλλ' ἐκ πάντων … τὴν οἰκουμένην … προθύμως τὴν τῆς θεογνωσίας ἀκτῖνα: Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν:

Καὶ … οἰκεῖα τοῦ θεοῦ … τέθεικεν· Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν:

Οὐ γὰρ μόνον Ἰουδαίων θεὸς ὁ θεὸς … ἀλλὰ πάσης τῆς … ποιητής. οὕτω καὶ ὁ ἀπόστολος ἔφη· ἢ Ἰουδαίων μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπείπερ εἷς ὁ θεός· ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως: Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν:

Οἱ γὰρ φαγόντες καὶ ἐμπλησθέντες … χάριν ὁμολογοῦντες περὶ τῆς ἀθανάτου τροφῆς προσκυνήσουσι … τοὺς τούτων γενομένους χορηγούς. καὶ ἐπειδὴ … στίχον … ἐμνημόνευσε

μόνον· … τοιούτων ὑπὸ … προφ… ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. … τὴν ἀνάστασιν· οἱ μὲν … οἱ δὲ … καὶ οἱ μὲν … οἱ δὲ φόβῳ· ταύτην τῷ θεῷ προσοίσουσι τὴν προσκύνησιν· κατὰ τὴν ἀποστολικὴν … ὅτι αὐτῷ κάμψει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός: Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ:

Ἐπειδὴ … τοῦ … Χριστοῦ … καὶ τὸ … χάρισμα … τοῦ ψυχὴν αὐτοῦ ζῆν· ἀλλ' οὐ δουλεύειν εἴρηκε· τὸ δὲ σπέρμα δουλεύει· ἡ γὰρ ληφθεῖσα φύσις … θεότητι· καὶ τῆς αὐτῆς … μετέληφε καὶ τιμῆς: Ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος:

Ὁ … ταύτης … καθ' … ταῦτα προσφέρει … ἀλλ' … καὶ τοῦ … οὐκ αὐτὸς … τοῦ κυρίου … ὅτι … θείοις … χαίροντες. … ἀλλ' εἰς τὸν Δαυὶδ … φαίνονται. τοῦ Δαυὶδ … ἀναγγελεῖται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος … ἐπιγραφὴ … ταῦτα περὶ … τούτων … ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ … οὐδὲ … Χριστὸς ὁ ἐκ Δαυὶδ κατὰ σάρκα ἐνανθρωπήσας θεὸς λόγος· ὁ ἐκ Δαυὶδ λαβὼν τὴν τοῦ δούλου μορφήν· πᾶσαν τὴν … θάλασσαν τῆς θεογνωσίας ἐπλήρωσε· καὶ πεποίηκε τοῖς πάλαι … πρόφορον … προσκυνήσει … ἀλλὰ … τοὺς Ἰουδαίους … τοῦ … ἑρμηνείαν …:

Ψαλμὸς κβ΄: Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κ(ύριο)ς ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει:

[illegible]

[illegible]

φαντικὸς διδάσκει λόγος, ὅτι τὴν σποδὸν σώζει τῶν οἰκουμένων· διασώζει δὲ αὐτὴν ὁ χειμάρρους πάσας τὰς ἐξουσίας· οὐδὲ ἄλλον τινὰ τῆς διασωτηρίας· ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν δημιουργικῶς. καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγών· αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν· καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν:

Διὰ τούτων καὶ μόνον τὸν δημιουργὸν ἀλλὰ καὶ τὴν πρόνοιαν δείκνυσι· φησὶ γὰρ οὔσης ξηρᾶς· [illegible] μονὴν δεδώρηται· ἔξωθεν διὰ μέσου, τοῖς μεγίστοις αὐτὴν πελάγεσι συνάψας· ποταμοὺς δὲ [illegible] καὶ μεγίστους· καὶ μέντοι καὶ πηγὰς ἐν μέσοις ταῖς [illegible] διατρέχειν· [illegible] παρασκευάσας· οὕτως [illegible] θεὸν τὴν δεσποτείαν ὑποδείξας· καὶ τὸ ἔθνος τὴν ἐπίγνωσιν προθεσπίσας· τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς προφέρει παραίνεσιν· ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν πάλιν σχηματίσας τὸν λόγον: τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος κυρίου· ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ:

Ὄρος ἐνταῦθα· οὐ τὸ ἐπέκεινα λέγει τὸ τῆς Σιών· ἀλλὰ τὸ ἐπουράνιον· ὅπερ ὁ μακάριος ὑπέδειξε Παῦλος. προσεληλύθατε γὰρ Σιὼν ὄρει· καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ. ἐπειδὴ γὰρ προεδίδαξεν ὅτι [illegible] ἐστὶ καὶ δημιουργὸς ὁ τῶν ὅλων θεός· εἰκότως [illegible] ὁδὸν δείκνυσι· καὶ ποιεῖται τὴν ἐρώτησιν περὶ τὴν ἀπόκρισιν·

ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ· ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ· οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου· καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ:

Προσήκει φησὶ τὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος ἀναβῆναι ποθοῦντα· [illegible] τὴν ψυχὴν καθαρὰν ἔχειν· καὶ πρά[illegible] τέθεικε· διὰ δὲ τῆς καρδίας, [illegible] προσήκει δὲ [illegible] οὕτω γὰρ αὐτὰ καὶ ὁ Ἐκκλησιαστὴς ὀνομάζει· ματαιότης ματαιοτήτων· τὰ πάντα ματαιότης· καὶ ἐπειδὴ [illegible] καὶ πρᾶξιν καὶ ὅρκον [illegible]

[illegible] καὶ ταῦτα μετ᾽ ἐκείνων ἀπαριθμεῖ· εἰ [illegible] τοῦ καρποῦ· οὗτος λήψεται [illegible] τῶν ἐλεημοσυνῶν [illegible] καὶ γὰρ [illegible] τὴν θείαν φιλανθρωπίαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχονται· πᾶσαι γὰρ [illegible] οὐδὲ [illegible] ὑπὸ τοῦ θεοῦ [illegible] μή που [illegible] ἀναγινώσκων [illegible] αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον· ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ:

Οἱ κατὰ ταῦτα [illegible] ὑπὸ ζυγόν [illegible] προαιρούμενοι [illegible] τῆς ἀρχῆς [illegible] καὶ [illegible] Ἰακὼβ [illegible] ἐπιφανείας ἠξίωσε [illegible] τοῦ ψαλμοῦ περιτεθέρας [illegible] πάσῃ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ [illegible] πόλει τοῦ θεοῦ· λέγει [illegible] ἡμᾶς καὶ διατηρήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα [illegible] θεσπίζει· αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον· [illegible] ὁ μετὰ [illegible] καὶ θάνατον [illegible] κηρύγματι [illegible] πρὸς [illegible] τοῦ Ἰακὼβ [illegible] οὕτω προσαγορεύσας [illegible] διδάσκει [illegible] προσεληλυθότας· ὡς οὐ μόνον [illegible] κατὰ [illegible] τοῦ θανάτου [illegible] Χριστὸς· ἀλλὰ [illegible] ἀνελήλυθε· ἐπειδὴ γὰρ [illegible] θεσπίσματα· καὶ τῆς [illegible] τῶν προφητῶν· εἰκότως πάλιν [illegible] χειροτονίας [illegible] καὶ [illegible] ἀγγέλων χοροῖς· τοῖς [illegible] τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· [illegible] καὶ μαθητῶν [illegible] παράδοξον θέαμα:

ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός· κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ:

Καὶ [illegible] θαυμαζόντων [illegible] ἀκούομεν [illegible]

οὕτως ἂν ὃ προΐσασιν. οὔτε ἴσασιν
ἀπαρτίως. μόνη δὲ ἡ θεία φύσις
γινώσκειν ἔχει τὴν τοιαύτην·
ἀγέρωχοι καὶ ἀρχάγγελοι. καὶ
ἄλλαι τῶν ἀοράτων δυνάμεων
συμμορίας. τοσαῦτα ἴσασιν
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ
τὸν κόπον μου καὶ ἄφες πάσας τὰς
ἁμαρτίας μου:
Π[illegible]
χόθεν περιεστοιχισμέναι ταῦτ[illegible]
μου τοίνυν τὴν ταπείνωσιν
καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ταῖς
ἐμαῖς [illegible]
[illegible]
[illegible] ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου
ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον
ἐμίσησάν με:

[illegible]

τοῦ δαυῒδ ψαλμός:

Καὶ τοῦτον τὸν ψαλμὸν ὁ θεῖος δαυῒδ ἐς ἑαυτὸν εἰρηκέναι δοκεῖ μοι. ἐπεὶ γὰρ τοῦτον ἑλέσθαι προσεύξασθαι μέσον ... ἅμα ... ὁ μὲν γὰρ ἀναμαρτίας καὶ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ... ἑαυτὸν ... ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν. ἐνταῦθα δὲ ... οἱ ... τῆς τῶν εἰδώλων ... τῆς ... αὐτὸς ... τοῖς συλλόγοις ὑπὸ τοῦ σαοὺλ διωκόμενον. καὶ παρὰ τοῖς ἀλλοφύλοις διατρίψαι ἀναγκασθέντα ... δυσσεβεῖ ... καὶ ... καὶ πάσῃ τῇ ... συζῆν ... ἔφη ... ταῖς τοῖς δαίμοσιν ἐπιτε... δημοθοινίας. διδάξει δὲ τοῦτο σαφέστερον, ἡ τῶν ῥητῶν ἑρμηνεία:

Κρῖνόν με κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω:

Ἀπλότητι φρενῶν καὶ ἀκακίᾳ ... διὰ τοῦτο σαοὺλ διέδρακεν, καὶ ... οὕτως ἐξεγένετο ... διεσώθη ... κρίνων ... ἐμῆς δὲ ... ἀντί ... τοῖς παρ' ... διὰ ... ἐλπίδας ...

τησου. καὶ θαρρῶ ὡς οὐκ ἔσομαι τοῖς δι' ἀδικίας ὑποχείριος:

Δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με. πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου:

Κατὰ τὴν θείαν διδασκαλίαν τῆς ἁμαρτίας ... πρεσβύτερος ὁ ψαλμός ... ἀπὸ τῆς ... καὶ ... πεῖραν οὐκ ... ἐπὶ κινδύνων ... ἐφίεται. νεφροὺς δὲ καὶ καρδίαν τοὺς λογισμοὺς ὀνομάζει. καὶ τοῦτο πολλάκις εἰρήκαμεν:

Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μού ἐστι:

Δοκιμασθῆναι ... καὶ χρυσίου δίκην πυρωθῆναι παρακαλῶ. ἐπειδὴ ... τοῦ σοῦ ἐλέους ... καὶ ... τὸν θεῖον ... ὑπὸ τοῦ ... ἡ ... καὶ ... ἀλήθειας:

Εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος. καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω:

Οὕτω διεφύλαξα ... ἀκριβῶς, ὅτι καὶ ... δυσσεβέσιν ... τοῖς ... παρανόμοις ... ἐκείνων συλλόγοις καὶ τὰς ἐ

πιχωρίους αὐτῶν ἔφυγον συνό... διὰ τοῦτο ... περὶ τοῖς ἀλλοφύλοις διατρίβων. οἷς δὲ τῶν φευγόντων, συνοικεῖν ἠναγκάσθην. οὔτε τῆς δυσσεβείας ... τῆς παρανομίας αὐτοῖς ... κοινωνῆσαι:

Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε. τοῦ ἀκοῦσαί με φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου:

Τούτων μὲν ... σφόδρα ... διαμονῇ ... τὸ δὲ ... θυσιαστήριον ... καὶ τὰς ... ὑμνῳδίας ... τοῖς ... θαυμάτων ... μεταφορὰ ... δὲ ... ἐμαθόμεν. ἔοικε τὸ ὑπὸ τοῦ πιλάτου γεγενημένον. ὡς τῆς ἰουδαϊκῆς ... κοινωνῆσαι μὴ βουληθείς, τὰς χεῖρας ἐνίψατο. καὶ ... τοῦ αἵματος ... οὐκ ἔπραττε ... αὐτοῖς ... καὶ μηδὲ ... κοινωνοῖμι. θαρρῶ ἀπονίψομαι τὰς χεῖρας:

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου. ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων:

Ἀντὶ τοῦ ... προσεταξάσθην ... συμμάχων ... ἐθνικῶν ... ἀνδρῶν ... αἱμάτων, ἀνδρῶν ... θανάτου δὲ ... τῆς μετὰ τούτων διαγωγῆς ... ἐλευθερώσουσιν δὲ ... τὸν οἶκον. ... τὴν σκηνὴν ... τὸν ... χάριν ... δωροδόκοις. καὶ ... καὶ πρὸ ... τὸ δίκαιον ... καὶ διὰ τούτων ... τοῖς αὐτοῖς ... οἶκον ... τὴν σκηνὴν ... οὐδέπω γὰρ ὁ θεῖος ... ὠκοδόμητο. διὸ καὶ ἐπήγαγε τόπον σκηνώματος δόξης σου:

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με. ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι:

Τοῖς ... τούτοις ... πίστει ... κέχρημαι. καὶ πάσης ... κακίας ἀλλότριος. καὶ ... συνήθεσι ... ὀφθαλμοῖς ... ἐστι ... τὴν στάσιν. ἔστη ... τοῦτο εἰ τῆς μετὰ τούτων ...

ἀληθεῖ εἰκότως:
ἐν ἐκκλησίαις ᾄδοντες ὡς ἔοικε:

Ἐντεῦθεν μαθεῖν ἔστι σαφέστερον
μεμαθήκαμεν· ὡς εἰς αὐτὸν εἴ-
ρηται τὸν Δαυῒδ ὁ ψαλμός· ὑπάρχον-
τος γὰρ ἐν πάσαις ταῖς
κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλη-
σίαις· διὰ τῆς τῶν ψαλμῶν συνή-
θους, ὑμνήσαντες καὶ ἀγγέλους
προφῆται καὶ ὅμοια [illegible]
οἰκουμένην προυχόντων [illegible],
ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πέρας ἡ προφη-
τεία· πάσῃ γὰρ γῇ καὶ θαλάσσῃ
διὰ τοῦ [illegible] στόματος
μέτρα Δαυῒδ, ἀνυμνεῖται ὁ θεός:

Ἐν τοῦ κρατῆσαι τοὺς ἀλλοφύλους τοῦ Δαυῒδ
πρὸ τοῦ χρισθῆναι:

Ταύτην ἐν τῷ ἐξαπλῷ ἐπιγραφὴν
οὐχ εὗρον· ἀλλ' ἐν μερικοῖς ἀντιγρά-
φοις· ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ ὡς ἔγνωμεν
τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ παρόντος
ἐπιγραφὰς ὡς οὐ καλὰς εἰκός
πῶς γὰρ ἂν οἱ ἐν τέλει· μηδὲ
χρισθέντα τὸν Δαυῒδ· μηδὲ
παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν δὲ
γενόμενον· προφητικοῖς τὸ
ψάλλειν· ἄλλως τε καὶ
νέον ὄντα τηνικαῦτα πρόβατα
ποιμαίνοντα· οὐ καὶ εἴ [illegible]

οὐδ' ὑπό τινος διωκόμενον δημο-
σίᾳ, ἔδει γὰρ αὐτὰ σημεῖα δηλοῦντα
διὸ λέγει χρισθῆναι τὸν Δαυῒδ
τρὶς κατὰ τὴν ἱστορίαν· μάλιστα
δὲ τρίς· πρότερον μὲν ἐν τῷ
περιβλέπειν ὑπὸ Σαμουὴλ τοῦ προ-
φήτου· δεύτερον δὲ ἐν Χεβρὼν,
ὑπὸ τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς μετὰ
τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Σαούλ· τὸ
δὲ τρίτον, ὑπὸ πασῶν τῶν φυ-
λῶν· μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ
Μεμφιβοσθέ· μέσος δὲ οὗτος
περὶ τῆς δευτέρας χρίσεως·
καὶ ἐπὶ προσδοκᾶν Δαυῒδ κυρίου λόγον·
εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα·
καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτὸν· ἀνάβηθι·
καὶ εἶπε Δαυῒδ· ποῦ ἀναβῶ· καὶ
εἶπεν εἰς Χεβρών· εἶτα [illegible]
[illegible]
θειν, ἐπὶ [illegible]
τῆς Ἰούδα [illegible] χρίουσι τὸν
κύριον Δαυῒδ· τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰούδα [illegible]
πολεμοῦντος· καὶ παραλύσ-
αντα πάσαν [illegible]
Δαυῒδ εἰς χεῖρας ἐκείνου [illegible]
διὸ βεβαιοῦσι τοῖς βασιλέα Δαυῒδ
διαθήκην ἐν Χεβρὼν ἐνώπιον κυρίου
καὶ χρίουσι τὸν Δαυῒδ εἰς βασιλέα
ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ [illegible]

μονονουχὶ τοῦ ψαλμοῦ τούτου, ἄρχ-
εσθαι περὶ τῆς δευτέρας δέξασθαι
χειροτονίαν· καὶ προφανῶς
ἄρχεσθαι χρισθῆναι τὴν ἐπὶ τῶν πραγ-
μάτων οἰκονομίαν· ἔστι τοίνυν
διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ τοῦ
τοῖς ἀλλοφύλοις τοῖς τρόποις· ἤ-
μελλεν πρὸ αὐτῶν μέλλειν εἰσελθεῖν
τὸ ἱερὸν· καὶ ἐν τῇ τοῦ θεοῦ σκηνῇ
προσεκύνει χωρὶς μεθ' ὧν· καὶ τὸ αὐτὸ
τὸ ἅγιον ἄρτον εὐλογίαν χριστοῦ,
διέφυγε τοῦ πολεμοῦντος τὰς
χεῖρας· τοῦτο δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ
ψαλμῷ· ὅτι ἐκρυπτόμεθα ἐν
σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν·
ποτὲ δὲ καὶ διὰ τῶν κοιλάδων
τὰς καὶ [illegible] μέσον
ἐκ τοῦ Δαυῒδ τὴν φυγὴν, τοῦ
Σαοὺλ κατεμήνυσε· διὸ πρὸς
τὸν ψαλμὸν· ὅτι ἐπαγγελίας
ἐπ' ἐμὲ μάρτυρας ἀδίκους· σαφῶς
ταῦτα [illegible]
διδάξει:

Κύριε φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φο-
βηθήσομαι· κύριε ὑπερασπιστὴς
τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω:

Ἀπὸ σοῦ φωτιζόμενος· καὶ σοῦ προ-
ορῶντος φωτὶ καταυγαζόμενος·
πάντα ὁμοῦ τὴν πολεμούντων
καταφρονῶ: ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ

με κακοῦν τὸ τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας
μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί
αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον:

Οὐκέτι φάσιν φησὶ τῆς ἐλπίδος οὕ-
τως τῆς θαρρησάσης· καὶ γὰρ
φθάσαντες με [illegible] κινηθέντος
διώκοντες· καὶ θοίνην ποιούμενοι
ποιήσασθαι πειραθέντες,
ἐμὲ μὲν οὐκ ἴσχυσαν τοῦ αὐ-
τοῖς πονηρευθεῖσιν ὑπέμεινα·
τοῦτο γεγένηται πολλάκις ἐπὶ τοῦ
Δαυῒδ· καὶ ἅπαξ γὰρ καὶ δὶς ὑπὸ
τοῦ Σαοὺλ θηραθεὶς τὰς ἀρκυς
διέφυγε. μᾶλλον αὐτοὶ ἀπήλθον, αὐτοὶ
περιέθεντο τὸ δίκαιον τοῦ ἄλλου
τὸν μὲν τοῖς κακοῖς ἐπὶ δυνάμεις ἔχοντος
ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐξ ὅσου
τῆς πονηρίας ποιμὴν· πρόρρη-
σιν ποιμένων ἐστὶ τοῦ μὲν ἐσόμενον τῷ ἄρχοντι·

Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμ-
βολή οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐ-
πανάστῃ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος ἐν ταύ-
τῃ ἐγὼ ἐλπίζω:

Τοσαύτην φησὶ πεῖραν τῆς ἐπικουρίας ἔχω.
καὶ διὰ τοσοῦτον· καὶ διὰ
πολέμους καὶ πολεμίους κατα-
θαρρῶ τοῦ θεοῦ· τῇ ἐλπίδι τῇ αὐτοῦ
καθοπλισάμενος: μίαν ᾐτησάμην
παρὰ κυρίου ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοι-
κεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας

τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με
τὴν τερπνότητα κυρίου καὶ ἐπισκέ-
πτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ·
ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ
ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου· ἐσκέπασέ
με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ·
ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με:
Ἐγὼ δέ φησι τοσοῦτον ἀπομακρύνω
τῆς ἐρεσίας· οὐ πλοῦτον ζητῶ,
τὴν ἐμὴν ἀμοιβὴν καὶ δυναστεί-
αν, οὐ βασιλείαν καὶ δόξαν· ἀλλὰ
τὸ διηνεκῶς τῷ θεῷ προσεδρεύ-
ειν ἐν ναῷ· καὶ τὸ θεῖον ἐκ τοῦ
κάτω περιέζεσθαι κάλλος· καὶ ἐπι-
σκοπεῖν μὲν ἅπαντα τὰ κατὰ νό-
μον τιμώμενα· ποθεῖ γὰρ ἔχειν
τὴν ὡς φέρειν ἤδη· τὴν ὁρᾶν
θεωρίαν δεῖ ... καὶ τὴν
διοικούντων τὰς χεῖρας διαφυ-
γών· ταῦτα καὶ ἡ τῆς ὁμογ...
δαβίδ· καὶ ἐραμε... τοῦ μεγά-
λου δεόρου θεοῦ· αὐτὸς γὰρ καὶ
τὴν θείαν ἐπαγγέλλεται ...
καὶ σκηνὴν ἐπ' ὄρεσιν θαυμασί-
αν ... ἐπεδείξατο· καὶ τὴν
διαφόροις τῶν ἀλλ...
χοροῖς συνεστήσατο· καὶ τὸ ...
... ἐκ τῆς τῶν παραγγελμάτων
... μου μάθοι τίς ἂν ἀκριβέ-
στερον ... ἡ ἔκτησα ... παρὰ κυρίου

ταύτην ζητήσω· ἀντὶ τοῦ
μέχρι· οὗτος γὰρ μονότροπος·
καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου
ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα
καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ
θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ:
Ἐν τῷ θεῷ ὁ χρόνος ἐνήλλακται·
τοῦτο καὶ ὁ ἀκύλας ἐδίδαξε·
ἀντὶ τοῦ ὕψωσε κεφαλήν μου, ὑ-
ψωθήσεται ἡ κεφαλή μου ἐκθεί-
ς· τοίνυν ὅτι καὶ κατεπράχθη· καὶ
πόρρω στεφανωθεὶς διέμενεν· καὶ κύ-
κλῳ ὥσπερ αὐτοῖς ὑμνῶν ὑπ' αὐτῶν
κυκλούμενος· καὶ τῷ θεῷ προσφέ-
ρων τὰς μὲν καὶ θυσίας ἐν τῇ σκηνῇ·
ἀλλὰ τὴν τῆς αἰνέσεως θυσίαν·
ἣν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν
οἰκουμένην ἐκκλησίαις διὰ
τὸ θεῖον ἐπιτελοῦσιν. μυ-
στικῶς καὶ μεθ' ὑμνῳδίας προσφέρει·
ὑμνοῦμεν τὸν ... θυσί-
αν αἰνέσεως ἄδομεν· καὶ ἀλαλαγμοῦ
τῶν αὐτὴν ... διαμοι· ἀλαλα-
γμὸς δέ ἐστιν ἡ πολεμικὴ φωνή·
ὑπὸ τῶν θαρρούντων ἐν πολέ-
μοις ... κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν
τοιούτων ... δὲ καὶ ἡ ὑμνῳδία·
... θυμουμένων γάρ ἐστιν ἡ φωνή·
καὶ τῶν ... ὑμνούντων ἀθυ-
μεῖ γὰρ ...

ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ:
Δηλονότι κατὰ τὸν ὅσον ἐνήλλακται
ἐν τοῖς προρρηθεῖσι ὁ χρόνος·
ὑπισχνεῖται γὰρ ᾄσειν καὶ
τὸν ὕμνον προσοίσειν· Εἰσάκουσον
κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς
ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσά-
κουσόν μου:
Ἐν ... αἰτεῖ· οὐκ ἀδίκως· ἀλλὰ
καὶ ... Σοὶ εἶπεν ἡ
καρδία μου· κύριον ζητήσω:
Οὐ γὰρ λόγοις ...
... ἀλλὰ τῆς διανοίας ... τοῖς λό-
γοις ... ἐπιθήκας· Ἐξεζήτη-
σέ σε τὸ πρόσωπόν μου:
Καὶ οὐκ ἀποχρήσει ταῖς δέησιν
... ἀλλὰ τοῦτο δράσω καὶ εἰς
τὸν ἑπτὰ χρόνον: Τὸ πρό-
σωπόν σου κύριε ζητήσω:
Μὴ τοίνυν ἀποστῇς με τοῦ θεω-
μὴ τοῦ πόθου ...
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς
ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου:
Τοῦτο ἐκείνων διαφορὰς τέθεικε
τῶν ὀργιζομένων· καὶ τῶν προ-
σιόντων ἀποστρεφομένων· καὶ
ὅσοι ἑτέρου ὁδὸν ἐκκλίνουσιν ...
... Βοηθός μου γενοῦ μὴ ἀποσκο-

ρακίσῃς με·
Μηδ' ἀποστερήσῃς με ...
... ἀπὸ τῆς ἔξω ...
δείας οἱ ... τοῦτο τὸ
ὄνομα πεποιήκασι· τὸ γὰρ ἐσκό-
ρακες ...
ἀπό τινος μύθου ...
καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ
σωτήρ μου· ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ
μου ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ κύριος προ-
σελάβετό με:
Διωκόμενος γὰρ ὑπὸ τοῦ σαούλ· πό-
ρρω διαστὰς τῶν γεγεννηκότων
ἀνάγκασθαι· ἀρκεῖ δέ μοι φησὶν ἀντὶ
πάντων ὁ θεός ... Νομοθέ-
τησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ ὁδήγη-
σόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ:
Ἀντὶ τοῦ νομοθέτησον· ὁ μὲν ἀκύ-
λας καὶ ὁ θεοδοτίων φώτισόν με ...
ὁ δὲ σύμμαχος ὑπόδειξόν μοι τὴν ὁ-
δόν· ἐπειδὴ ... φωτὸς ἄλλο
φῶς ... αὐτὸν
... νομοθετικοὶ ...
ὑποδεικνύουσι τὴν ...
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου· μὴ παραδῷς με
εἰς ψυχὰς θλιβόντων με:
Π...

ἀδίκως ἐχθραίνομαι· μισητὸς γὰρ
ὢν τοῖς ἀδικοῦσι τῶν
ἀδικουμένων· ὅτι ἐπανέστησάν
μοι μάρτυρες ἄδικοι· καὶ
ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ:
Ὁ δὲ ἀκύλας τοῦτο σαφέστερον ἑρ-
μηνεύει· ἀνέστησάν με μάρτυρες
ψευδεῖς καὶ ἐξεφάνη ἡ ἀδικία
αὐτοῖς μόνη· φησὶ συκοφαντεῖ ἐχθρὸς
αὐτῶν τὸ κατ' ἐμοῦ· ἐγὼ δὲ γνώριμον
οὐδεμίαν ἐδεξάμην διὰ ταύτην
[illegible] ἀντεγράφη δὲ κατὰ
τῶν ἀδίκων ἡ ἀδικία· κατὰ
πεμφθεῖσα παρ' αὐτῶν κατ' ἐμέ,
κατ' αὐτῶν πάλιν ἀνεστράφη· τὸ
δὲ αὐτὸ καὶ ὁ κοινὸς ἄλλη (?) [illegible]
χρήσεως· ἐξωθούμενος γὰρ καὶ
ἡμεῖς περὶ τῶν ἐπιτιμουμένων
μόνον οὐ κατὰ τὸ λέγειν· ἔ-
[illegible] ἐμαρτύρουν κατ' ἐμέ· οὕτω καὶ
ὁ μακάριος ἐφη δαυίδ· ἐψεύσατο
ἡ ἀδικία ἑαυτῇ: [illegible]
ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων:
Ὁ συναρμόνως κατ' αὐτῶν παρόντα
αἰῶνα κρείττω μέσον τῶν πολ-
λῶν· ἀλλὰ καὶ τῶν προσδοκωμένων
ἀγαθῶν· ἐμὰ ἀπολαύσει γεννήσεως (?)
εἰς τὸ προφορεῖ [illegible] ἀμαρτίας (?) πα-
ραίνεσιν: ὑπόμεινον τὸν κύριον:
Καὶ ἀπὸ τούτου ἐρεῖ μοι τὸν δυνατόν:

ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω
ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον:
Ὁ μοῖος φησὶ τῷ ἀνδρεῖ καθοπλισό-
μενος· καὶ διὰ ταύτης τῶν πρώτων
[illegible] παθημάτων περιγενό-
μενος, κρατύνεται καὶ νικᾷ· καὶ τῆς
θείας ἐπαγγελίας περιμένει·
καὶ τῆς τῶν ζώντων μετὰ
τοῦ σωτῆρος (?) [illegible]
γίνεται κληρονόμος· ἡ μὲν δὲ ζωὴ
τῶν καλῶν, τὸ προσδοκώμενον
αἷμα· ὡς τοῦ θανάτου κεχω-
ρισμένον· καὶ φθορᾶς καὶ λύ-
πης ἐλεύθερον: [illegible]
[illegible]
Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι ὁ θεός μου· μὴ
παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ· μήποτε
παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον:
Εἴρηται μὲν ὁ ψαλμὸς ὑπὸ τοῦ δαυίδ· ἡ-
νίκα ὑπὸ τοῦ σαοὺλ ἐδιώκε-
το καὶ ὑπὸ τῶν δοκούντων φίλων
ἐπεβουλεύετο· καὶ μὴν νομῇ τοῦ
καὶ κατὰ δῆμον αὐτῷ τοῦ σαοὺλ
πειρασμὸν ποιεῖ μὲν τὸν οὕτω
διωχθέντα· τοιοῦτοι ζηλωταί· καὶ
ἕτεροι πρὸς τούτοις πολλοί·
ἁρμόττει δὲ καὶ οὗτος· καὶ μὴν δὴ
καὶ οἱ πρὸ τούτου ψαλμοὶ τῶν
ἐν αὐτοῖς περιπιπτόντων [illegible]

φορᾶς· ἐν ἐστιν ἀπὸ ὁμοίως τοῦ
μακαρίου δαυίδ· καὶ καρτερεῖ-
σαι τῶν νουθετούμενον καὶ τοῦ
θεοῦ δεηθῆναι· καὶ τῆς ἐκείνου θε-
προμηθείας τυχεῖν· τὸν κύριον
μὲν μόνον τίθεικεν· οὐκέτι
φωνῆς· ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας·
καὶ συντόμου καὶ σπουδαίας.
τὸ δὲ μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ,
ἐκ μεταφορᾶς εἴρηκε· τῶν ὑπὸ
τινῶν παρακαλουμένων· καὶ πρὸς
οὐδὲν ἀποκρινομένων.
διό φησι· ἐὰν παρασιωπήσῃς
ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῆς σῆς κηδεμονίας
γυμνωθῶ, παραυτίκα τοῦ
θανάτου παραδοθήσομαι· τοῦτον
γὰρ ἐκάλεσε λάκκον· ἐπειδὴ
λάκκῳ παραπλησίως ὅταν
ἀφορισθῶσι: εἰσάκουσον κύριε
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέ-
εσθαί με πρὸς σέ· ἐν τῷ αἴρειν χεῖ-
ράς μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου:
Οὐδέπω μὲν ὁ ναὸς ᾠκοδόμη-
το· ἀλλὰ τὴν σκηνὴν ὀνομάζει ναόν· ἐ-
μὲν προσηύχετο· πόρρω μὲν ὢν
κατὰ σῶμα· τῇ δὲ μνήμῃ, ἐκεῖ τὴν
[illegible]· οὕτω καὶ ὁ μακάριος δανιὴλ
ἐν βαβυλῶνι προσηύχετο.
τὰς πρὸς τὴν ἱερουσαλὴμ τετραμμένας
ἀνεῳγμένας θυρίδας· οὐκ ἐκεῖ

γεγράφθαι τὸν θεὸν ὑπονοῶν·
ἀλλ' ἐκεῖ τὸν θεὸν ἐπιφαίνεσθαι
μὴ σωματικῶς: μὴ συν-
ελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν· καὶ μετὰ ἐρ-
γαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με·
τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον
αὐτῶν· κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν:
Μηδὲ μὴ ἐχθρῶν κοινωνὸν· μετὰ τῶν διω-
κόντων με ἀπὸ τῶν· ὁ μακάριος ἱκε-
τεύει δαυίδ· ὡς ἐλλυρικῶν (?) τῶν
ἑτέρων μὲν φθεγγομένων· ἕτερα δὲ
κρυπτομένων· οὐδὲ χάριν καὶ
πρὸ φόρου τοῖς ἐπιτηδεύμασι
κοινωνεῖται αὐτοῖς τιμωρίας τῆς
ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν· παρὰ δὸς αὐτοῖς
κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ κατὰ
τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτῶν δὸς αὐτοῖς· ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς:
Μηδ' ἐκδικήσεις μὲν δὲ (?) δίκαιον παρέθετο τοῖς
ἀθροίσμασι [illegible] οὐ γὰρ ἔστιν
ἀρὰ τὰ ἕτερα· ἀλλὰ ἀπόφασις δικαία·
ἀπόδοσις γὰρ φησὶ τὸ ἀνταπόδομα
αὐτῶν αὐτοῖς· ταῖς οἰκείαις φησὶ πε-
ριπέσοιεν μηχαναῖς προσῆκον (?) αἷς κατ' ἐμοῦ
κατεσκεύασαν· τοῦτο καὶ ἐν τῷ ζ' (?) ψαλμῷ· ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ
εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ κορυ-
φὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ· ὅτι οὐ [illegible]

[illegible] σκάζουσιν (?):

αἰτίαν τὴν τιμωρίας δηλοῖ·
ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυ(ρίου)·
καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ:
Ταῦτα δέ φησιν ἐδραίωσιν· οὐ
τὸν πρότερον· οὔτε ἔργον θεῖον μαθ-
εῖν ἐθελήσαντες. διὸ δή: καθελεῖς
αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς:
Λ[illegible] γὰρ τοῖς καλοῖς οἰκο-
δόμοις· ἀντὶ τῶν πονηρῶν οἰκοδομ-
καταλύονται· καὶ ἐν τῷ [illegible]
δῆμον [illegible] καὶ τὰ προσφερ[illegible] προ-
αγορεύει· εἰ [illegible] οὐ καὶ αὐτὸς
παρόντα· ἀλλὰ τὰ ἐσόμενα προθε-
σπίζων· οὐ γὰρ εἶπε καθεῖλε· ἀλλὰ
καθελεῖς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις:
Εἶτα [illegible] τὴν ἀποκάλυψιν
ἀπολαύσας· καὶ πόρρω τὴν ἐ-
σομένην θεωρήσας· φησὶν ὑμνῶν δὲ
τὴν [illegible]: εὐλογητὸς κύριος
ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·
κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου:
Καὶ δὴ [illegible] τοῦ θεοῦ ἐπὶ κύριον
ἐπ[illegible]· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν
ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην· καὶ ἀν-
έθαλεν ἡ σάρξ μου:
Ἡ γὰρ εἰς αὐτὸν ἐλπὶς προξενεῖ μοι τὴν
προμήθειαν ταύτης [illegible]· διὸ δὴ
[illegible] τῶν φυτῶν καὶ [illegible]
[illegible], ἀνέθηλά τε καὶ ἤν-
θησα· καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀθυμίας

ἀξίαν ἀποδίδωμι: καὶ ἐκ θε-
λήματος ἐξομολογήσομαι αὐτῷ:
Ἀντὶ τοῦ [illegible]· ἀλλ' ἐθελουσί-
ως αὐτῷ προσφέρω τὸν ὕμνον· οὕτως
καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ἑκουσίως θύσω
σοι· καὶ πάλιν· τὰ ἑκούσια τοῦ στό-
ματός μου εὐδόκησον: κύριος κρα-
ταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ὑ-
περασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστιν:
Ὑμνῶν [illegible] αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν [illegible]
ἰσχὺν καὶ ῥώμην καὶ σωτηρίαν· καὶ
[illegible]· καὶ [illegible]
τι· χριστὸν γὰρ ἑαυτὸν ὡς [illegible] καλεῖ·
καὶ γὰρ τοῦτο ὄνομα καὶ βασιλεὺς
καὶ προφήτης. καὶ ἱερεὺς ὑπῆρχε:
σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου· καὶ ποίμανον
αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος:
Π[illegible] καὶ σωτηρίαν τοῦ θεοῦ
[illegible]· αὐτὸς ἰθύνων [illegible]
[illegible]· καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ
[illegible] πολεμίων· καὶ [illegible]
ποιεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ [illegible] προσ-
[illegible] καὶ τοῦ [illegible]
[illegible]· ὅτι καὶ [illegible] ὑπὸ
[illegible]
οὐκ [illegible] τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἱκετείαν προσ-
φέρει τῷ θεῷ· προσφέρει γὰρ αὐτῷ
τὴν ἐσομένην [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ τῶν ἐσομένων [illegible]:

ἑρμηνεία τοῦ κη' ψαλ(μοῦ): ψαλ(μὸς) τῷ δαυίδ·
ἐξοδίου σκηνῆς:
Οὐ ταύτην δὲ τὸ ἑξαπλοῦν ἔχει
τὴν ἐπιγραφήν· ἀλλ' ἔν τισιν
ἀντιγράφοις· ἐν τοῖς [illegible]
συγγραφέων [illegible]
[illegible] τὸν μακάριον δαυὶδ τὸν
[illegible] ψαλμόν [illegible]
[illegible] ἐπανήγαγε·
οὐ [illegible] ἔχει τοῦ ψαλ-
[illegible]· [illegible]
ὁ ψαλμὸς προθεσπίζει· [illegible]
[illegible] τὴν προφητείαν·
[illegible] ἑζε-
κίου [illegible]
[illegible]
[illegible] τῶν
[illegible]
[illegible] ἐγὼ δὲ [illegible]
[illegible] τὸν ἑζεκίαν προφητεύ-
[illegible]
δὲ [illegible] μᾶλλον [illegible]
[illegible] θαυμάσι-
ἑζεκίας τῶν ἀσσυρίων [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] παρα-
[illegible] θεοῦ [illegible]
[illegible]· καὶ ὕμνοις
αὐτὸν [illegible] προσφέρει· καὶ

[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]· μόνοις δὲ
[illegible] ἐκ [illegible]
[illegible] τὴν αἰτίαν [illegible]
τὴν [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]· καὶ
[illegible] πλῆθος [illegible]
[illegible]
τὸ πλῆθος· [illegible]
αὐτοῖς [illegible]· τὸ [illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]· καὶ
διὰ τούτου [illegible]
[illegible]
[illegible]· ἀλλὰ [illegible] καὶ δι'
αὐτοῖς [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] τοῦ θ(εο)ῦ [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]
τοῦ στρατοπέδου [illegible]
[illegible] ἐκεῖ [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] ἐποίησε·

τούτου δὲ ἡ χάρις ἐν σοὶ [illegible]
ἅπαντας ἐν τῷ μέσῳ δὲ [illegible]
καὶ τὸν ὑμνούμενον ναὸν [illegible]
αὐτοῦ πρὸ φθορᾶς· τούτων γὰρ ἡμῖν
[illegible] παρασκευάσας
καὶ ταύτην περιπόθητον ἔχων [illegible]
ὑπὸ τῶν πολεμίων διαφθαρ-
ται· καὶ οἷον [illegible] κατακαυθέντα
αὖθις ἀνοικοδομῆσαι καὶ κα-
τοικῆσαι· ῥᾳδίως γὰρ ἅπαν
κατορθούμενον· τὸν αἰῶνα
συνέχοντες [illegible] καὶ
τὸ κράτος [illegible] δέδωκε· καὶ
τὴν [illegible] ἐχαρίσατο· ὅτι μὲν
οὖν [illegible] μακάριον [illegible]
εἴρηται ὁ ψαλμός, [illegible] ἑρμηνείας
δεδήλωκεν· ἐπειδὴ [illegible]
μέσας [illegible] παλαιὰν, φέρε [illegible]
παραθέντες τὸ σῶμα τὴν
ὁμοιότητα [illegible]
[illegible] καὶ ἐν τῷ Χριστῷ [illegible]
[illegible]
ἐκείνους πειθομένους· καὶ ἐν τῷ Χριστῷ
ὑπὸ τούτου σωζομένους· ἐκεῖ [illegible]
[illegible] πόλεμος [illegible] καὶ ὄλεθρος· καὶ
ἐνταῦθα [illegible]
καὶ καταλύσεις· παρακελεύεται
τοίνυν ἡ χάρις τοῦ πνεύματος
τοῖς ἱεροῖς ἀποστόλοις τοῖς ἔ-
θνεσι κηρύξαι τὴν σωτηρίαν· καὶ τὴν

πειθομένους προσενεγκεῖν
τῷ θεῷ· υἱοὺς μὲν γὰρ θεοῦ τοὺς
ἀποστόλους καλεῖ· ὡς ἀδελφοὺς
τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντας· [illegible]
γὰρ φησὶ τοῖς ἀδελφοῖς, προσα-
γορεύσας [illegible]
δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευ-
κότας· [illegible]
προσώπων:- Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ
θεοῦ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κρι-
ῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
μαθηταί φησιν οἱ τὸ θεῖον κήρυγμα πιστευ-
θέντες, καὶ υἱοὶ κληθέντες θεοῦ, μετὰ
πάσης προθυμίας τὸ θεῖον [illegible]
[illegible]
[illegible]
μορίοις ἀπενέγκατε· καὶ τοὺς
τοῖς [illegible] τοῦ θεοῦ προσδεχο-
μένους [illegible]
ὕμνοις προσοίσατε τοῖς θείοις
οἴκοις· [illegible]
[illegible] ἔοικε [illegible] καὶ τοῖς ὑπὸ
τοῦ σωτῆρος εἰρημένοις· πρὸς τοὺς ἱ-
εροὺς ἀποστόλους· πορευθέντες
μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,
βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
καὶ ὁ ψαλμὸς γὰρ [illegible] εὐθὺς

τῶν ὑδάτων ἐμνημόνευσε:
Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θεὸς
τῆς δόξης ἐβρόντησεν:
Πολλάκις ὁ λόγος [illegible] θεοῦ
παρὰ τὸν Ἰορδάνην φωνήν· οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ἐν ᾧ ηὐδόκησα· [illegible]
[illegible] προσηγόρευσεν· [illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν οἰκουμένην·
οὕτως [illegible]
[illegible] τῶν ἀποστόλων ἐκάλεσε,
διὰ τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θείαν τῆς
θεολογίας φωνήν: Κύριος ἐπὶ ὑδά-
των πολλῶν:
Οὐ γὰρ μόνον ὁ Ἰορδάνης [illegible]
ἐδέξατο· ἀλλὰ [illegible]
καὶ θάλασσα· [illegible]
ἐπιτελεῖται [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς ἀποστόλοις
προσαγορεύει: Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι·
φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ:
[illegible] τούτοις ἡμᾶς καὶ τὸ
[illegible]
[illegible] ὅπως
[illegible] ὁ δεσπότης Χριστὸς
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς
παρεσκεύασε [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πυρός· [illegible]
[illegible] αὐτῶν· φω-
νὴν [illegible] τὴν χάριν τοῦ πνεύματος
τὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν
τοῖς ἀποστόλοις ἐμπλήσασαν·
καὶ μεγαλοπρεπῶς [illegible]
[illegible] ἀποφήνασαν· [illegible]
[illegible]
[illegible]: Φωνὴ
κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους
τοῦ Λιβάνου:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καρπὸν οὐδένα τοῖς
[illegible]
τοῦ Λιβάνου κέδροις [illegible]
[illegible]
[illegible] καρπὸν οὐ πεφύ-
κασι φέρειν: Καὶ λεπτυνεῖ αὐ-
τὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον:

Λίβανον δὲ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὀνομάζει Ζα-
χαρίας· διάνοιξον γάρ φησιν ὁ Λίβανος τὰς θύ-
ρας σου· καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου·
μόσχον Λιβάνου, ὅτι ὑπ' αὐτῶν ἐγένετο
μόσχος ἐν Χωρήβ· ἐποίησαν γὰρ
φησὶ μόσχον ἐν Χωρὴβ καὶ προσ-
εκύνησαν τῷ γλυπτῷ· ἀλλὰ
κατὰ μόνον μετὰ σὲ ὁ νομοθέτης σου
μεθέρμηνεύσει (?)· καὶ ἐμέ πεπτωκότα
τοῖς μόσχοις παραπλησίως·
καὶ πάντα τὰ οἰκούμενα
δόξομαι λεπτυνθήσεσθαι· καὶ
φρουδα γενήσεσθαι· καὶ ὁ ἠγα-
πημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων·
Ὁ δὲ πεπιστευκὼς καὶ τὸν Χριστὸν
ἐπιγνοὺς ἀπαλλαγήσεται
πάντως τούτου χάριν καλούμενος
ἀγαπητὸς θεῷ, καὶ ὅμως ἀπο-
δείκνυσι τὴν πολυθεΐαν ἀπελάσας,
καὶ τὴν μίαν πρεσβεύων θεότητα·
φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός·
Πυρὸς δὲ ἡ γὰρ τοῦ Χριστοῦ παρουσία
δεξαμένους· ὁ γὰρ ἱερὸς ἀπόστολος
ἐφρόντιζε τὸ μέν, οὐκ ἔτι
κατὰ ... τοῦ μέλλοντος ...
ἀπειλὴ τοῦ πυρὸς ... ἔστιν
μερίζομένης· φροντίσει μὲν τοῖς
ἁμαρτήμασι αὐθαίρετα ἐμπεσοῦσι
τὴν ἀκμὴν τοῖς ... ἔργοις·

οὐδὲ χάριν καὶ πυρὸς ὀνομάζει.
καὶ φησὶ καὶ μετὰ τοῦτο παρα-
μονὴν κολάσεως· ... φησὶ
τῆς ἔν ... μὴ φαινο-
μένην κακίαν· φωνὴ κυρίου συσσεί-
οντος ἔρημον· καὶ συσσείσει κύριος
τὴν ἔρημον Καδής:
Εἰώθει ... ἀλλ' ἐκ τοῦ ... ἔρημον
καὶ μέντοι καὶ ὁ Δαυὶδ ...
... περὶ δὲ ταύτης τῆς
ἐρήμου καὶ Ἡσαΐας προαγορεύ-
ει· εὐφράνθητι μέγαν ἔρημος διψῶσα· εὐφρανθήτω ἔρημος καὶ
ἀνθήτω ὡς κρίνον· ἔρημον
... ὀνομάζει· ὡς ἔρημον πάντων ... θεοῦ· ταῦτα δὲ ὁ μὲν
θεσπέσιος Ἡσαΐας, ἀνθήσειν
ὁ δὲ μακάριος Δαυὶδ ὡς διηγήσατο
καὶ ... τοιοῦτον δὲ
... καὶ τὸ παρὰ τοῦ Ἡσαΐου κεί-
μενον ἀλλαχοῦ· εὐφράνθητι
ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον
καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι
πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου
μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα·
ταύτην τὴν ἔρημον σείεσθαι
συσσείων, δηλοῖ τοῦ θεοῦ τὴν ἐ-
πιφάνειαν ... ὅσης ... τὴν
παρασκευάζει τὴν σωτηρίαν· καὶ
προφητῶν ... λόγοις ... διὰ τ(ὴν)

φόνον σου κύριε ἐν ταῖς ἐρήμοις.
καὶ ὡς διηγήσατο μέν· καὶ ἐπ' ἐκεί-
νῳ ... ὡς ... ἐποίησαν μὲν
ἐπὶ τῆς γῆς· τούτου χάριν·
καὶ καδὴς αὐτὴν ὀνομάζει· ἣ
... τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύεται
τὸ καδής: φωνὴ κυρίου καταρτι-
ζομένου ἐλάφους καὶ ἀποκαλύ-
ψει δρυμούς:
Ἔοικε τοῖς ἐλάφοις τῶν ... ἐν ...
θηρίων κατὰ φθορὰν ... ταύτην
τὴν ἐξουσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖς
ἀποστόλοις ὁ δεσπότης ἔδωκε·
ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν ἐξουσίαν πα-
τεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπί-
ων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· τούτους καταρτίζων ὁ θεὸς ἐν τῷ
τοῦ μόνου, τοῖς ἀπαντῶσιν ...
κουμένην ἐξήγγειλαν δήμοις· καὶ
τοῖς εἴδωλα ... ἀσεβεῖς·
καὶ τοῦτο προφητικῶς προει-
ρηκὼς ... φωνὴ κυρίου καταρτιζο-
μένου ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει
δρυμούς· τοῦτο γὰρ τὸ παράδο-
ξον· ὅτι τῶν ... θη-
ρίων δι' ἐλάφων ἐκράτησε· καὶ
τῶν φιλοσόφων τὴν ἀκαρπί(αν),
διὰ γραμμάτων διήλεγξε· καὶ
τοῦ διαβόλου τὴν τυραννίδα
διὰ ἁλιέων κατέλυσε· δρυμοὺς προση-

γόρευσε πάντων εἰδώλων τεμένη.
ὡς ἄκαρπα πάντα τεμένη· τοι-
ούτοι γὰρ οἱ δρυμοί· οἷς ἐκκόπτεσθαι
εἰώθασιν οἱ ἀγροῖκοι ...
τῶν ὑπ' αὐτῶν ... συμφον...
... καρποῦ φυτά
οἱ δὲ ... καὶ τὰ εἴδωλα καὶ
τὰ ἄλση καὶ ... τοῦτο
... καὶ οἱ τῆς οἰκουμένης
γεωργοί· πρόρριζα ἀνέσπασαν
... τῶν εἰδώλων τε-
μένη· τοὺς θείους ... νεὼς
ἐκκλησίας ἐφύτευσαν· διὰ τοῦτο;
καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις
λέγει δόξαν:
Ὑπὸ τῆς παραδόξου ταύτης μα-
κροθυμίας ... ὁ ... προφήτης:
κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ·
καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα:
Τὴν γὰρ τοῦ χειμάρρου καταποντισ-
θεῖσαν τῶν ἀποδημησάντων οἰκουμένην,
οἰκοδομήσας καὶ ἀνιδρύσας·
καὶ ἀνακτίσιν ἐργάσηται·
διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος· εἴ τις
ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τοῦτο δὲ
φησὶ ποιήσας, οὐκ ἐάσει ...
... τὴν ἀσίμαν χώραν·
ἀλλ' εἰς αἰῶνα βασιλεύσει:
κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει·
κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ:

Διὰ τοῦτο γὰρ προσκυνοῦμεν· κ(αὶ)
τὰς τομὰς σε ναῶν ἐπὶ παρασάς
καὶ τῶν μυροφόρων μαρτυρ(ίαν)
τὴν μίαν· καὶ τὴν μετ' αὐτῶν
παρασχεθεῖσαν ἐκκλησίαις εἰρήνην:
κ(αὶ) ἰσχὺν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ δώσει·
τοῦ τέως ὂν τοῦ πολέμου
καιροῦ· καὶ ἀμφιέσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν εἰρήνῃ· τὸ μακάριον τὸ καθ' ἡμᾶς:

~~[illegible]~~
ὧν τοῦ κθ ψαλ(μοῦ): ψαλμὸς ᾠδῆς
τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου
εἰς τὸ τέλος τοῦ Δα(υί)δ:

Ὅτε τὸν θάνατον μεθ' ὃ μακάριε ἔδει
ματος Δα(υί)δ· οὕτω τοῦ δεῖ μᾶλλον ἀρ-
μόττει τοῦ ψαλμοῦ τὰ ῥητά·
ἐγκαινισμὸν τοίνυν οἴκου καλεῖ
τὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀνακαίνισιν
ἣν διὰ ταύτης ὁ χ(ριστὸ)ς ἐπετέλεσε
τὸν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξά-
μενος θάνατον· καὶ καταλύσας
τὸν θάνατον· καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἡμῖν δεδωκὼς τὰς ἐλπίδας·
εἴρηται δὲ καὶ ἐκ τοῦ μακαρί-
ου ἐζεκίου· οὗτος αὐτὸς ὁ ψαλ(μός)·
μετὰ γὰρ τὴν τῶν ἀσσυρίων
ἀναίρεσιν, καὶ τὴν τῆς νόσου
ἀπαλλαγήν· ἑορτὴν ὡς εἰκὸς
τῷ θεῷ ἐπετέλεσε· μεγίστην
χαρὰν ὁμολογεῖ· ὅτι καὶ αὐτοῖς ἐ-

δωρησάμενος εἰρήνην· καὶ τὸν ἅγιον
αὐτοῦ ναόν, τοῦ τῶν πολεμίων
πυρὸς ἠλευθέρωσε· ἐπειδὴ τοί-
νυν ἁγιασμοῦ ἔσχε κεῖται τὰ πε-
μενα ταπεινὴ γύρει, εἰκότως κ(αὶ)
ταύτην ἐδέξατο τὴν ἐπιγρα-
φήν· ἰστέον μέντοι ὡς τοῦ ἐζεκί-
α κατὰ τύπον ἁρμόττει· πᾶσι
δὲ τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων κατ' αὐτὴν
τὴν ἀλήθειαν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ-
νος ὑπὲρ μὲν ἡμῶν ἐδέξατο μόνον φθέγ-
μα· τοῦτο γὰρ ἢ τῶν παραλει-
πομένων ἐδίδαξε μὴ ὑπὸ
θανάτου τὴν ... ἐδέξατο
χάριτι δὲ θεοῦ ἀντέτυχε ζωῆς·
οὕτως ὁ δεσπότης ὁ πρὸ πάντων θ(εὸ)ς
... πρὸς δοκῆς· καὶ μὲ κατὰ
τοῦ πεποιηκότος φθονήσας παρ-
έδωκε θανάτῳ· τῆς δὲ θείας φιλανθρω-
πίας ἀναστάσεως τετύχηκε:

Ὑψώσω σε κ(ύρι)ε ὅτι ὑπέλαβές με
καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς
μου ἐπ' ἐμέ:

Λαβὼν γὰρ τὴν ἡμετέραν ἀπαρχὴν ὁ δεσπό-
της πᾶσαν δι' αὐτῆς τὴν φύσιν τιμῆσαι
ἠξίωσε· καὶ ἐπίχαρτον γενέ-
σθαι τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις οὐ-
κ εἴασε δαίμοσι· Κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου ἐ-
κέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με· κ(ύρι)ε ἀ-
νήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου· ἔσω-

σάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον:
Ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως διηγουμένης·
ἀκούομεν τὸ μέν τοι· ἐκέκραξα
πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με· τῷ μὲν ἐ-
ζεκίᾳ ἁρμόττει· κατὰ τῶν προ-
κειμένων· τῇ δὲ ἀνθρωπείᾳ φύ-
σει οὐκέτι· οὐ γὰρ αὕτη τὸν θ(εὸ)ν
κέκραξε· καὶ τῆς φθορᾶς τὴν
ἐλευθερίαν ἐζήτησεν· ὀδυρο-
μένη καὶ ὀλοφυρομένη· ἐπειδὴ δὲ
τὸν μὲν θάνατον ὁρῶσα· τὴν
δὲ ἀνάστασιν οὐ προσμένουσα·
ταῦτα δὲ κατὰ τοίνυν καὶ τοὺς
ὀδυρμοὺς τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀρ-
χομένοις καὶ τοῖς προσμένουσι
τέθεικεν ἀντὶ προσώπου χ(ριστο)ῦ· τὰ
φάρμακον αὐτοῦ φιλανθρωπίας
ὅτι καὶ τοι μὴ καλουμένης· ἀλλ' ὅμως
μόνον τοῖς θνητοῖς, ὡς κατὰ
τὸ ... καὶ τὸν θάνατον ἔχει
καὶ τοῦ θανάτου πάλιν λάκκο-
ν θάνατον προσηγόρευσε:

Ψάλατε τῷ κ(υρί)ῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς
ἁγιωσύνης αὐτοῦ· ὅτι ὀργὴ
ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ
ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ:

Εἰκότως τοῖς ὁσίοις ἀπονέμει
τὸν ὕμνον· καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς
χάριτος· ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς ἀνοί-

ξας δέδωκε τὴν τῆς ἀναστάσεως ὁδὸν
... οὐ πᾶσι τοῖς ... τῆς χάριτος ἀ-
ξίοις· ἁρμοδίως τοῖς ἀξίοις
τοὺς ὕμνους ἀφιέρωσεν ἀρίστην
δὲ καὶ μάλα πεποίηται καὶ τὴν
ἀλλήλων διαίρεσιν· τὴν γὰρ ὀργὴν
ἀπένειμε τῷ θυμῷ· ὀργὴν δὲ
τὴν παιδείαν καλεῖ· τὴν δὲ
ζωὴν τῷ θελήματι· τοῦτο γὰρ
τοιοῦν ... καλοῦ κεκλήρωσ· ἐκ
γὰρ ἡμᾶς ἐπλάσαμεν· ὅταν
θ(εὸ)ς ... θάνατον οὐκ ἐποίησεν·
οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώ-
ντων· ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ
πάντα· καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις
τοῦ κόσμου· ἀκούομεν δὲ καὶ διὰ
τοῦ λόγου τοῦ διὰ ἐζεκιὴλ τοῦ προ-
φήτου· μὴ θελήσει θέλω τὸν θά-
νατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς
τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν:

Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυ-
θμὸς καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις:

Τοῦτο δὲ οὕτως συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ
ἐζεκίου· καὶ ἐπὶ τῆς κοινῆς φύσε-
ως· οἱ γὰρ ἀσσύριοι ταῖς ἀπειλαῖς
ἐκπλήσσοντες ... κλαυθ-
μὸν τὴν πόλιν ἐκίνησαν τῆς
νυκτὸς ἐδέξαντο τὴν πληγήν·
καὶ οἱ ὄντες θρηνοῦντες ...
... ἀνθυμῆ ... ἐπλήσθησαν. καὶ ὅθ...

ἡσαΐας τοῦ θαυμασίου τὴν φω
φορ' ἑσπέρας τοῦ ἰεζεκιὴλ κοινῶν,
ὑπὸ τὴν ἕω πάλιν ἦν μὲν ἐκ αὐτῶν
ταύτην ζωὴν δ' [illegible] ἡμέρα· οὕτω
καὶ ἐπὶ τὴν λοιμικὴν ὀργὴν [illegible]
σφαγίας· τῶν γὰρ ἱδρώτων ἀποθανόντων·
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς πεπτωκότων κό
των ὀδυρομένων τοῦ κυρίου τὸ
πάθος, ἡ κυριακὴ ἡμέρα ὑπὸ
τὴν ἕω· τὴν ἀνάστασιν σώσας τὴν
δ' εὐφροσύνην κομίζουσα:
ἐγὼ δ' εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου
οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα:
Οὕτω καὶ ὁ ἀδὰμ ἤλπισε τῷ πα
ραδείσῳ· πρὸ τῆς ἀπάτης πο
μετὰ ὀργῆς· καὶ ὁ ἐζεκίας μὲν ἦν κα
τὰ ἀσσυρίων, διὸ καὶ ἐποίησε τοῦτο
σαφῶς τῶν παραλλήλων [illegible]
[illegible] ὕστερον αὐτὸν λέγουσα τὴν
καρδίαν ἐζεκίου τοῦ ὑψηλοῦ:
κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου
τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέ
στρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐ
γενήθην τεταραγμένος:
Ὁμοίως ἁρμόσει τῷ καὶ αὐτῷ καὶ
τῷ ἐζεκίᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις
τῷ θεῷ· καὶ γὰρ [illegible] ἀρχῆς
τῆς θείας προνοίας ἀπήρτισε καὶ
τῶν αὐτοῦ συνεῖναι ἐκράτησε· καὶ
πάλιν τῇ θείᾳ χάριτι [illegible],

μόσω παρείσπεσε· καὶ τὸ πρό
σωπον ἀπέστρεψας τοῦ δὲ θεοῦ· καὶ ὁ ἀ
δὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ· καὶ τῆς
τῆς ἀρχῆς ἐκείνης ἀπολαύων,
καὶ κρείττων τῶν κακῶν τῆς φθορᾶς·
τῆς δὲ θείας προνοίας [illegible]
παραβὰς [illegible]
πρὸ τῆς [illegible] ὑπὸ
μεγαλ[illegible]· τοῦτο δὲ σαφῶς
[illegible] πέπεικε· κύριε
τῆς [illegible] ἔγνωσε τοῦ προ
πάτορος [illegible]· ὅθεν
δὴ [illegible] ταύτης ἀμείας [illegible]
τὸ πρόσωπον φθέγγεται πρὸς
διὰ [illegible] χριστοῦ· [illegible] αὐτῆς τὸ
[illegible] μου δῶρον:
Πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν
μου δεηθήσομαι· τίς ὠφέλεια
ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ κατα
βαίνειν με εἰς διαφθοράν· μὴ ἐξομολο
γήσεταί σοι χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλή(θειάν σου):
Τούτοις καὶ ὁ μακάριος ἐζεκίας ἐχρή
σατο λόγοις· ὡς καὶ ἡ γραφὴ τοῦ
[illegible] ἱστορεῖ διδάσκει· καὶ τοῦ
θεσπεσίου ἠσαΐου ἡ προφητεία·
μόνοι καὶ ἡ [illegible] εἶναι
μὴ πᾶσαν [illegible]· ἀλλὰ δὴ
τῶν [illegible]· πρὸς τὸν θεὸν
τούτοις κεχρημένη τοῖς λόγοις·
ὅτι [illegible] ποιεῖ·

[illegible] ἀγνοοῦμεν· [illegible]
σου τὰς χάριτας· τοῦτο δὲ [illegible]
ἴδιον· οἱ γὰρ εἰσοχῶν καὶ κόνιν
διαλυόμενοι· καὶ τὸ σωματικὸν
ὄργανον ἀπολέσαντες, [illegible]
[illegible] τὰς σὰς ἀδεῖν [illegible]
σου: ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με· κύριε
ἐγενήθη βοηθός μου· ἔστρεψας τὸν κοπε
τόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν
σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐ
φροσύνην· ὅπως ἂν ψαλῇ σοι
ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ:
Καὶ ἐζεκίας σάκκον περιεζωσάμενος
προσήνεγκε τῷ θεῷ τὴν [illegible]
[illegible]· καὶ ἡ ἀμείνων [illegible]
τὸ πρόσθιμον [illegible]
καὶ [illegible] τῶν ἀμόντων
τεθνηκότων ὀδυρομένων, ἐπὶ
σάκκου καθήμενος· κατὰ τὴν προ
φητικὴν ῥῆσιν ἐπαξεῖ [illegible]
[illegible] διαρρήξας [illegible] διέ
ρρηξε τὸν σάκκον καὶ περιέζω
σας εὐφροσύνην· καὶ ἔστρεψας τὸν
κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· καθάπερ
γὰρ ὁ ἐζεκίας [illegible]
ἐνιαυτὸν τῶν [illegible]
εὐφροσύνης [illegible]
οὕτω δὴ [illegible]
[illegible] ἀμαρτίας [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἐ

καὶ [illegible] προσμαθεῖν·
[illegible] ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου
καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· ὁ μέν [illegible]
[illegible] οὕτως [illegible]· ἵνα
[illegible] δόξαν· καὶ μὴ ἀπόστασιν
ἀντὶ τοῦ προσήκει [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ ὑμνήσω· τοιοῦτον
[illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐζεκίας [illegible]
τοσοῦτον διὰ τοῦτο [illegible]
[illegible]· καὶ
δὴ καὶ τοῦ ἡλίου ἀναστρέψαντος
[illegible] καὶ [illegible]
ἡμέρας [illegible] ἐζεκίας [illegible]
ἀφορμήν· τοσαύτην [illegible] τοῦ
θεοῦ τῶν [illegible] εὐφροσύνην·
οὕτως γὰρ [illegible] ὁ θεὸς ἠγάπησε τὸν κόσμον
ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵ
να πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό
ληται· ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον:
κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολο
γήσομαί σοι:
Οὐ τὸν μόνον καιρὸν τὸν παρόντα
ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτὸν ἅπαντας, ὑμνεῖσθαι
προσήκει [illegible]· [illegible]

καὶ ἀρρενωποὺς δείκνυσι μᾶλλον [illegible]:

ἀρχὴ τοῦ λ' ψαλμοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ·
ἐκστάσεως:

Ποῖος οὖν παρ' αὐτοῦ [illegible] οὗτος
περὶ τοῖς μοι [illegible]
[illegible] ἐμεμερίσθη [illegible]
γράφων [illegible] δέ μοι
ταῦτα κατὰ τὸ μουσεῖον [illegible]
[illegible] παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ τοῦ ψαλμοῦ· ἐγὼ
δὲ εἶπον ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέρ-
ριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν
ὀφθαλμῶν σου· τουτέστιν [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] προνομοῦ· εἰρηκὼς
[illegible] οὕτως ὑπὸ [illegible]
μακαρίζεται· καθὼς καὶ [illegible]
πὸ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ ἐδιώκε-
[illegible] τοῦτο σαφέστερον [illegible]
[illegible] τοῦ ῥητοῦ:

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα μὴ καταισχ-
υνθείην εἰς τὸν αἰῶνα:

Ἰσχυρὸν μὲν [illegible]
[illegible] πολλῶν [illegible] μὴ μέχρι
πολλοῦ [illegible]
διὰ τὴν ἐπὶ σοὶ [illegible]
[illegible] καὶ πεποίθησιν·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί
με καὶ ἐξελοῦ με.

Μὴ [illegible] αὐτοῦ [illegible]

ἁμαρτίαν· ἀλλ' [illegible]
[illegible] παρανομίαν·
ταύτης γὰρ [illegible]
σαι με, τῶν ἐπικειμένων
ἀπαλλάξεις με συμφορῶν:
κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· τάχυ-
νον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Ἀκουσόμεθα [illegible] ἱκετεύει [illegible]
γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν
καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ
σῶσαί με· ὅτι κραταίωμά
μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ:

Ταῦτα [illegible] τοῦ [illegible] πεφυλ. τὴν
[illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] παραδηλ. [illegible]
[illegible] συμμαχ. [illegible]
[illegible] ὁ προφήτης [illegible]
[illegible] συμφορᾷ· [illegible]
τὸ φρόνιμον ὑποδείκνυσιν· ἐπὶ
[illegible] οἰκοδομή [illegible]
[illegible] οὔτε [illegible] οὔτε [illegible]· καὶ
[illegible] διὰ τὸ [illegible]
[illegible]: ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής
μου:

Πρὸς [illegible] συμμαχ. [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] προνοίας ἀξιοῦ
δι' αὐτὸ ὄνομά σου ἐκ [illegible]
διὰ [illegible]

[illegible] τὸ μαρτύριον αὐτοῦ τοῦ
φρονήματος [illegible]
γὰρ ἡ [illegible] αὐτῶν [illegible]
τῆς θείας ἐπικουρίας τυχεῖν
ἀλλ' ὡς διὰ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα [illegible]
δικαιοσύνην· καθότι [illegible]
τῷ ἤλπισεν: ἐξάξεις με
ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν
μοι· ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής
μου κύριε:

[illegible] τοῦ [illegible]
τούτων [illegible]
[illegible]
[illegible]: εἰς χεῖράς σου παρα-
θήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώ-
σω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας:

Πολλὰ πολλάκις περιπεσὼν συμφο-
ραῖς· τούτων δι' αὐτὸν [illegible]
[illegible] οὐδὲ [illegible] χάριν,
τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν [illegible]
θημι προμηθεῖ· χεῖρ γὰρ [illegible]
[illegible], τὴν προμηθουμένην:
ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
ματαιότητας διακενῆς.

[illegible] οὐ [illegible]
[illegible], ἀλλὰ τοῖς ματαίοις αὐτῶν
κέχρηνται λογισμοῖς· εἰώθ-
ασι τοῖς τοιούτοις [illegible]
τρέφεσθαι: ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλ-
πισα. ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι

ἐπὶ τῷ ἐλέει σου:

Καὶ γὰρ ἐπὶ συμφοραῖς [illegible]
ἐπικουρίαν [illegible] καὶ [illegible]
ἀπολαύσομαι [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]· ὅτι ἐ-
πεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου·
ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου,
καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ· ἔστη-
σας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Οὐδὲν ἥμαρτον [illegible]· τούτοις [illegible]
[illegible] τοῖς λογισμοῖς· [illegible]
γὰρ πολεμίων πολλάκις καὶ
[illegible] περιπεσών· καὶ [illegible]
[illegible] μου [illegible]
[illegible] διέφυγον τοὺς θηρῶντας·
τοῦτο γὰρ [illegible] οὐ συνέκλεισάς με
εἰς χεῖρας ἐχθροῦ· [illegible] καὶ
[illegible]· ὅτι πολλάκις [illegible]
[illegible] ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ· καὶ [illegible]
[illegible] ἐν τῷ σπηλαίῳ [illegible] τὰς
χεῖρας διέφυγε. καὶ ἄλλοις
[illegible] παραπλησίως [illegible]
[illegible]· ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι·
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,
ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου:

Τοῦτο ὁ σύμμαχος οὕτως [illegible]
[illegible] ὀφθαλ.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ζάλης καὶ θυμοῦ ἐμπεπλησμέναι·
γαστέρα δὲ ἐνταῦθα, τὸ τοῦ λο-
γισμοῦ ταμιεῖον ἐκάλεσε. οἱ γὰρ
λογισμοὶ ἀλλ' οὐχ ἡ γαστὴρ ταρ-
άττονται: ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ
ἡ ζωή μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς:
Πάντα φησὶ τὸν χρόνον ἐν ὀδύναις καὶ δά-
κρυσι διετέλεσα ἀπαύστως. ἠσθένησεν
ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ τὰ ὀστᾶ μου
ἐταράχθησαν:
Καὶ ἡ ἐνδεια [illegible]· καὶ τὰ ὀστᾶ καὶ ἡ σάρξ
κατεσκληρώθη μου τὸ σῶμα· ταῦ-
τα [illegible] καὶ ἡ ἰσορροπία [illegible]
[illegible]· ὡς σημεῖον τοῦ μαστίγους
ὧν ἡμάρτησα· καὶ ὑπερζέει
ὅτε [illegible] ἡ μάχη πυρός· καὶ κρι-
καὶ ἀλλ[illegible]· καὶ κύαμον· καὶ φακ-
καὶ ἐπιθεὶς τιμωρίαν [illegible]· καὶ προ-
σημαίνει τὸ ποσόν· ὅτι ἔλεγον τὸν
[illegible]· καὶ ἐλελέγχθαι [illegible]
σαν ταῖς ἐν τῷ ὀνείρῳ: παρὰ τὸν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ
τοῖς γείτοσί μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου:
Οἱ ἐχθροί μου φησὶν ἐμὰ ὀνειδίζουσι· ἐγὼ δὲ
κατὰ τὰ ἐμὰ [illegible]· καὶ τοῖς ὁμοίοις
ἐπίχαρτος· καὶ τοῖς γνωρίμοις ἐ-
πίφοβος· καὶ σαφέστερον τοῦτο δι-
δάσκων ἐπήγαγεν: οἱ θεωροῦντές
με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ:
Αἰδοῦνται γὰρ συγγνώμην αἰτεῖν. μὲν

τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς περιπεσ-
σων: ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς
ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός:
Ἀπέτυχον φησὶν ἁπάντων τῶν δικαί-
ων ὥσπερ οἱ ἀπολωλότες. καὶ μὴ περι-
τάφων οἱ κοινοῦ τοῦ: ὅτι ἤκουσα ψόγον
πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν:
Πανταχοῦ τὸ πάθος λέγω. ἀλλὰ τὴν
ἀκοὴν ἐμοὶ διεξάγω. σὺ
διὰ τοῦτον, καὶ τὰς τούτους μετὰ
λοιδορίας: ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι
αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ τοῦ λαβεῖν
τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κύριε, εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός
μου. ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου:
Ἐκεῖνοι μὲν σὺν ἀθροισθέντες τὴν κα-
τ' ἐμοῦ σκέψιν θάνατον· ἐγὼ δὲ σὲ θεὸν
[illegible] καὶ πρύτανιν. τοῦτο γὰρ ἔλεγε
ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. ἢ
ὡς οἱ μοῖραι· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆ-
ροί μου. ἀντὶ τοῦ σὺ ἀποκληροῖς ὡς
ἐθέλεις ἕκαστον. καὶ ἀθυμίας καὶ εὐ-
θυμίας. καὶ μετὰ ταῦτα περὶ τὸ
δίκαιον. καὶ γὰρ ἐκεῖ [illegible]
τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολάς·
πλοῦτον· καὶ πενίαν· δουλείαν·
καὶ δεσποτείαν· εἰρήνην· καὶ πό-
λεμον· καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ὅμοια:
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με:

Ἐπιφάνηθι δὲ ἡμῖν τῇ σῇ ἀλυπίᾳ προ-
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
Πᾶσα ἀρωγὴ μοι γένοιτο ἐπιφανείς,
[illegible] παρ' αὐτῆς λυθῇ:
κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπε-
καλεσάμην σε. αἰσχυνθείησαν οἱ ἀ-
σεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου:
Καὶ ἐν τῷ [illegible] θαυμάζω πολ-
λὴν διαφορὰν ἁμαρτημάτων εὐσεβ-
[illegible]. διὸ καὶ ὁ μὲν παρακαλεῖ διὰ
αὐτῶν μὲν τῆς διαθήκης ἁμαρτί-
αις χωλεύσει τὸν ἅμα ἀπαλλαγή-
ναι· τοῖς δὲ δυσσεβέσι σωζομένη
μετὰ αἰσχύνης τὸν θάνατον ἐπιφέ-
ρει: ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δό-
λια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου
ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει:
Οὐκ εἶχε τὸ φίλει ἐν τῷ πρὸς τὸν
θάνατον· ὡς φίλος ὢν τοῦ δαυὶδ
καὶ σύμβουλος· τὸ πάλαι ἐγύμνασε
δόρυ· καὶ κατὰ τοῦ μεγάλου
δικαίου τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἐκινήθη. ὑ-
περηφανῶν καὶ ἐξουδενῶν· τῇ
συμβουλῇ κατὰ μνήμην ὁ τέκνον
[illegible]. ἐπειδὴ ἡ παῖς δὲ κατὰ τοῦ πε-
διώκειν ἐμηνεῖς σφαγῆναι: ὡς πο-
λὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε
ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε:
Πάλιν τὸ ὡς ἐνταῦθα. οὐ παραδοξ-

ἀλλ' ἐπιτατικῶς τέθεικε· διό-
περ αὐτῆς καὶ σύμμαχος οὕτως,
ἡρμήνευσαν· τί πολὺ τὸ ἀγαθόν
σου ὃ ἔκρυψας ἀπόθετον τοῖς φο-
βουμένοις σε. ταύτην δὲ τὴν ἀγα-
θωσύνην ἔχει τοῖς φοβουμένοις
σε φησὶ δείκνυται· τοῖς μὲν μισθοὶ
καὶ ταῖς ἐπάθλοις κρύπτεις· καὶ
ταῦτα πολλὰ ὄντα καὶ μεγάλα
καὶ θαυμαστά. ἰδρῶσι δὲ καὶ ταλαι-
πωρίαις προσπαλαίουσιν.
ἀλλ' ὅμως ἐστὶν ὅτε καὶ γυμνοῖς
τοῖς χρήμασι παραθαρρύνων
τοὺς ἀθλητάς. τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν:
ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ
ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων:
Ἐν τῷ φανερῷ γίνονται αὐτοῦ κατὰ τὴν θείαν
πρόνοιαν: κατακρύψεις αὐτοὺς
ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς
ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν:
Ἀποκρύψεις φησὶν ἐπιφανεῖ· τοῦτο
[illegible] πρόσωπον· πάσης αὐτοῖς τα-
ραχῆς καὶ ζάλης ἐλευθέραν ἐν ᾧ·
καὶ ἀπομαθεῖν ἐν μέσῳ καὶ
[illegible] καὶ [illegible] σκηνῇ· καὶ
ἀφανεῖς ἀποφῆναι. ταύτης
δὲ καὶ αὐτὸς τῆς προνοίας ἀπήλαυσεν·
ὑπὸ τοῦ σαοὺλ διωκόμενος. ἐν μέσοις
γὰρ ἀπομαχθεὶς τοῖς δυσμενέσι τῆς

σωτηρίας τετύχηκεν· οὕτως ὁ μὲν
Ἐλισσαῖος κυκλωσάντων τοὺς Σύρων
διέφυγε· αἰχμαλώτους αὐτοὺς τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἐπισκοτίσας· καὶ ἕτε-
ρα δὲ τοιαῦτα πολλὰ ἔστιν εὑρεῖν
παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ: εὐλογητὸς
κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλε-
ος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς:
Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως εἴρηκε τοῦτο·
εὐλογητὸς κύριος ὁ παραδοξάσας τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐμοί· ὡς ἐν πόλει πε-
φραγμένῃ· οὕτω γάρ με φησὶ π-
ερ[illegible] καὶ περιέφραξε τῇ οἰκεί-
ᾳ [illegible]· ὡς ὑπὸ μὲν ὀχυρῶν τει-
χῶν [illegible] τοὺς οἰκήτορας:
ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀπέ-
ρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν
σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ:
Ὡς ἄνθρωπος δέ φησι τῇ ἁμαρτίᾳ περιπεσὼν [illegible]
[illegible] θεῖκὸν [illegible]·
ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς [illegible] θεασά-
μενος [illegible]· οὐ παρεῖδες δὲ ὅμως
ἐκ [illegible] ἱκέτην, τὴν ἁμαρτί-
αν [illegible]· τὴν γὰρ [illegible]
[illegible] ἐξεβιάσω [illegible]
καὶ [illegible]· προσέπεσον
καὶ [illegible]
καὶ τοῦτο [illegible]
[illegible] οὐ γὰρ ἐθαύμασε τὰ ἁμαρ-

ἀλλ' ἔξω μικρὸν τῆς οἰκείας γνώμης
προαιρέσεως, τὸ μὲν ὄλισθον μὲν
κεῖνον ὑπέμειναν· ὅμως [illegible]
τῇ παραινέσει [illegible]
ἐκ τοῦ [illegible] θεῖ ὑπόδει-
γμα [illegible] καὶ πρόνοιαν:
ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι
αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος, καὶ
ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποι-
οῦσιν ὑπερηφανίαν:
Προσήκει φησὶν ἅπαντας ὑμᾶς τοὺς τὸ θεῖον
δὲ ὅσιον [illegible] προαιρουμένους
ἐκθύμως ἀγαπᾶν· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
καὶ τοῖς [illegible] [illegible]
μένοις [illegible]· οὐχ ἁπλῶς γὰρ
[illegible] περισσῶς ποιοῦσιν ὑπε-
ρηφανίαν· ἀλλὰ τοῖς περισσῶς
ποιοῦσιν· [illegible] καὶ τοῦτο
θεῖον [illegible]· φέρει
μὲν γὰρ τοῖς οὕτω [illegible]
[illegible] τοὺς [illegible]
μένοις καὶ ἀπλήστως ἐξογκουμένοις
ταῖς [illegible] παραδίδωσι
τιμωρίαις: ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω
ἡ καρδία ὑμῶν· πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον:
Ταῦτα τοίνυν [illegible] οἱ τῇ ἐλπίδι
τῇ θείᾳ [illegible]
[illegible] ἀνδρίαν [illegible]

[illegible] ψυχάς· καὶ τοῖς τοῦ κυ-
[illegible] μέγα [illegible]
φορον· ὡς ἂν [illegible] αὐ-
τῇ καὶ [illegible] ἢ παρ-
[illegible] τοῖς δὲ [illegible] τὴν
παρ' αὐτοῖς [illegible] κτημένοις:-

εἰς τὸν λα' ψαλμόν· τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς συνέσεως:
Ταύτῃ τῆς ἔχεται καὶ οὗτος ὁ ψαλμός [illegible]
[illegible]· καὶ οὗτος γὰρ μετὰ τὴν ἁ-
μαρτίαν [illegible] ἐρρέθη ταῖς
συμφοραῖς· τοῖς δὲ προφητι-
κοῖς ὀφθαλμοῖς προορῶν τῆς και-
νῆς διαθήκης τὴν χάριν· καὶ τὴν
διὰ τοῦ παναγίου βαπτίσματος χο-
ρηγουμένην τοῖς πιστοῖς [illegible]
ἄφεσιν, μακαρίζει τούτους.
ἅτε δὴ δίχα πόνων· τῶν ἁ-
μαρτιῶν [illegible] ἀπαλλαγέντας·
καὶ φησὶν ἀρξάμενος τοῦ ψαλμοῦ:
Μακάριοι· ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι·
καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος
ἁμαρτίαν· οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος:
Ὁ δὲ [illegible] καὶ δὲ [illegible]
[illegible]· διὰ τὴν ἁμαρτίαν [illegible]
καὶ [illegible] συμφορ[illegible]· ταύτ-
[illegible] περιπεσὼν ζηλοῖ τοὺς ἐλευθέρους
μακαρίους ἀποκαλεῖ· [illegible]

ἐν [illegible]

[illegible] τῶν τοῦ δὲ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] ἁμαρτημάτων [illegible]
τὴν ἄφεσιν· τοσαύτη γὰρ [illegible]
αὐτοῖς χρηστότης [illegible]
μὴ μόνον ἀφεῖναι, ἀλλὰ καὶ κατα-
καλύψαι τὰς ἁμαρτίας· καὶ
μηδὲ ἴχνη τούτων καταλιπεῖν:
ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ
μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν:
Ἡ μὲν κατ' ἐμὲ ἁμαρτίαν ἐλκώσας γὰρ
[illegible] οὐ παραυτίκα τοῖς τῆς
μετανοίας φαρμάκοις ἐχρήσατο·
ἀλλὰ μετὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ναθάν,
τοῦτο [illegible]
ἐπειδὴ [illegible]
πληγὴν, οὐχ ὑπεδέξατο τὸν ἔλ-
κον τοῦ ἰατροῦ· ἀλλ' ἐσίγησα [illegible]
κρύψαι [illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἁμαρτίαν [illegible]:
ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐ-
μὲ ἡ χείρ σου:
Ὀλοφυρόμενος καὶ ποτνιώμενος· ταῖς
παντοδαπαῖς παιδείαις καὶ
τιμωρίαις [illegible]· τὸ γὰρ ἐβαρύν-
θη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐκ μεταφορᾶς τέ-
θεικε τῶν τῇ χειρὶ παιόντων,
καὶ ἐπιμόνως [illegible]:
ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ
ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν:
Ὁ [illegible] ἡ παιδεία· ἀλλ'

καὶ μάχαι δικαίαι· αἰτίαι γὰρ οἱ
τῶν κακῶν αἱ ἁμαρτίαι· [illegible]
[illegible] ἐλεήσῃ σου· κἂν τοῦ μᾶλλον δὲ
διηνεκῶς ὑπ' αὐτῆς· [illegible]
[illegible] καὶ ὡς [illegible]
[illegible] καὶ ὡς κόπτειν
πεφυκός: [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἀπαρτισμὸς γὰρ ἀρετῆς καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλωπίζονται κατορθώμασι τῆς θείας προσδεόμενοι χάριτος. διὸ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· θεοῦ τὸ δῶρον: Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι· καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

Μηδὲ γὰρ τοῖς μὲν ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κατορθώμασι μεγαλαυχείσθω· ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ θεῷ μέγα φρονείτω· καὶ τὴν μὲν τοῦ θεοῦ μηδέποτε καρπούσθω. καὶ τοῦτο τοῖς ἀποστολικοῖς ἔοικε ῥήμασιν· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· καὶ ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ· διὰ τοῦτο καὶ τὴν πρὸς ὅπερ τοῦ παντὸς παρεγγυᾷ· σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς:

κα' ψαλμὸς τοῦ λβ' ψαλμός· ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ᾽ Ἑβραίοις:

Τοῦτον οἱ ἑβδομήκοντα τῇ θείᾳ καὶ τῇ ψαλμῳδίᾳ ἀνέθεσαν. μὴ ζητεῖτω δὲ τὸν ἀνεπίγραφον ἐπιγραφῆς· ἐπιγραφὴν γὰρ οὐκ ἔχει· ἐπειδὴ ὁ ψαλμὸς οὗτος ὑπὸ τοῦ μακαρίου Δαυὶδ· εἰς τὴν κατὰ τὸ θαῦμα ἐξ οἰκείου ὑπόθεσιν· σχηματίζεται δὲ ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίας προσώπου· ἐπὶ τῶν θείων λαοῦ παροντευόμενον· μετὰ τὴν παράδοξον μίκην· καὶ τῶν Ἀσσυρίων τὸν ὄλεθρον:

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ:

Πανταχοῦ τὸ ἀγαλλιᾶσθε οὐ μόνον ἀκούει σημαίνει τὸ συμπάσχειν ἀλλ᾽ εὐφροσύνην ὑπερμετρίαν σημαίνει: τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις:

Τοῖς τὸν θεὸν ἐπιγινώσκουσι καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπαγγελλομένοις· ἁρμόττει τὸν ὕμνον διηνεκῶς ἀναπέμπειν. εἰ γὰρ δίκαιον καὶ τὸ δεσπότῃ προσήκει τὴν ὑμνῳδίαν ποιήσασθαι: Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν· καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ:

Ταῦτα δὲ πάντα κατὰ τὴν νομικὴν ἐξηγήσατο λατρείαν· καὶ γὰρ κιθάραις καὶ κυμβάλοις, καὶ τυμπάνοις καὶ ἑτέροις μουσικοῖς ὀργάνοις ἐκέχρηντο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῖς ἐπὶ μελῳδίας ἡρμόζετο· κατὰ τὸν νόμον τὸν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως γεγραμμένον· ἁρμόττει δὲ καὶ ἡμῖν ταῖς προσευχαῖς τῶν πνευματικῶν ὕμνων καὶ δυνατὸν ἡμῖν ἀνθ᾽ ἡμῶν καὶ παραρμόνιον ὄργανον ἡμᾶς αὐτοὺς ἀποφῆναι. καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως περὶ ἁπάντων τῶν τῆς αἰσθήσεως τὸ πληροῦν τὸν θεὸν μνῆσαι: ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου· καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει:

Δικαίως φησὶν ἅπαντα τὸν ὕμνον προσφέρειν τῷ ὁμονοοῦντι· καὶ προσθήκην τῶν ἔργων αὐτοῦ τὴν θεωρίαν· πιστὰ γὰρ ἄν πάντα καλῶν. ἀλλ᾽ οὐ πάντα ἡμῖν γεγένηνται: ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος:

Τὸν μὲν γὰρ ἐπαινῶν τὸ ἐν μόνῃ ἀπορίᾳ ἐργάζεσθαι τὰ ἀγαθὰ ἀπάντων· ἀλλὰ τὴν ἀσφάλειαν· διχομοιρία παρ᾽ ἐκείνῳ· ταῦτα δὲ δίκαιον μὲν τοῖς ἐπιμελομένοις· καὶ τοῦτον ἔλεον καὶ κρίσιν ἐκεῖ κατὰ κόσμον: τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ:

Μικρὰ μὲν γάρ φησι προσήκει τῷ ποιητῇ αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἐλέου καὶ χρηστότητος· καὶ τοῖς ἀδικουμένοις οἰκτείρει· οὕτω χρὴ καὶ ἡμᾶς τοῖς μὲν ἀδικοῦσιν ἀπονέμειν τὴν κρίσιν· τοῖς δὲ ἀδικουμένοις τὸν ἔλεον. καὶ γὰρ ὁ θεῖος Μωσῆς ἡμᾶς δεδίδαχε τῆς μὲν κείσης κατὰ τῶν ἀσσυρίων ἐχρήσατο. ἡμᾶς δὲ φησὶ διὰ τῆς ἀξίας. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς προνοίας διεξελθὼν ἐπὶ τὴν δημιουργίαν μεταφέρει τὸν λόγον· καὶ διδάσκει ὡς δημιουργὸς ἐστὶ τῶν συμπάντων. πρῶτον δὲ ἄγει προμηθείας ποιημάτων οἰκείων· καὶ αὐτοῦ καλλονῆς: τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν· καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν:

Οὐ πόνου φησὶν ἐδεήθη καὶ χρόνου δημιουργῶν· ἀλλὰ ὑπήκεσεν αὐτῷ λόγος εἰς ποιήσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖ μηδὲν ἐστερέωμαι. καὶ ἐστερεωμένος γεγένηται τοσαύτην φορὰν στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ γέγονε οὕτως. τὸ μὲν ἐξ ἐπιπολῆς μόνημον καὶ τοῦ γράμματος ἐπιφανεῖ, τοῦτο δηλοῖ. τοῦτο γὰρ τοῖς πάλαι ἡρμόττει Ἰουδαίοις. ἡ δὲ ἀληθινὴ θεολογία, τὸν θεὸν ἡμῖν ὑποδείκνυσι λόγον· σαφῶς τὸν πατέρα πνεύματι. καὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰς οὐρανίους πεποιηκὼς δυνάμεις· καὶ τὴν ἀγγελικὴν διδασκαλίαν προσαγορεύει ἡ προφητεία. καὶ ὥσπερ ὁ θεῖος Ἰωάννης περὶ τὴν ἀρχὴν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐδίδαξεν· ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. πάντα δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν

ὃ γέγονε· οὕτως ὁ μακάριος Δαβὶδ
προκηρύττει μέγαν· τῷ λόγῳ
κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ
τὰ ἑξῆς· οὐ κατὰ νομίμους δὲ τῶν
θαυμάτων τὴν δημιουργίαν [illegible]
[illegible]· τῷ δὲ παναγίῳ πνεύματι τὴν
τῶν δυνάμεων ποίησιν· ἀλλὰ
καὶ ταῦτα κἀκεῖνα τὸν θεὸν λόγον
καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα πεποιηκέναι
φησί· δυνάμεις δὲ οὐρανῶν, οἱ μὲν
τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας· οἱ δὲ
τὰς ἀοράτους ἔφασαν ἀγγελικὰς δυ-
νάμεις· ἐμοὶ δὲ τὸ δεύτερον, ἀλη-
θέστερον εἶναι δοκεῖ· δημιουργὸν γὰρ
ὑποδείκνυσι τὸν θεόν· οὐ κατὰ μόνον
τῶν ὁρωμένων, ἀλλὰ καὶ [illegible]
κτίσεως: συνάγων ὡς ἀσκὸν
ὕδατα θαλάσσης· τιθεὶς ἐν θησαυ-
ροῖς ἀβύσσους:

Πάσας μὲν γὰρ τῶν ὑδάτων τὰς φύσεις
ὥσπερ ἐν ταμιείοις τισὶ· τοῖς
ἀφορισμένοις χωρίοις καθεῖρ-
γμένην ἔχει· ἔλκει δὲ αὐτὴν ὥσπερ
ἀέρα μετέωρον [illegible],
καὶ ὡς ἐν ἀσκῷ τινὶ ταῖς νεφέλαις
συναγομένην φέρουσι· ἐὰν ἀφῇ
[illegible] κεράσας [illegible].
τοῦτο καὶ ἑτέρωθι· ἀφανῆ μεθί-
στησι [illegible]· ἀλλαχοῦ δὲ
πάλιν ἡ θάλασσα [illegible]· περὶ καὶ οὐ

μένει τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ἀλλὰ
αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς:
φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ'
αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην:
ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς
ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν:

Τῶν ὁρωμένων μνημονεύσας, καὶ τῶν
ἀοράτων δυνάμεων· ἐπὶ τὴν
τῶν ἀνθρώπων μετῆλθε οὐσίας· ἀσε-
βοῦντας εἰς μέσον· καὶ τοῖς
ταύτην κατοικοῦσι τὴν ποιητὴν
αὐτοῦ ἐμφανίζει δόγμα· καὶ παρα-
γυμνοῦν δεδιέναι καὶ τρέμειν τὸν
ποιητήν. καὶ τοῖς αὐτοῦ προστάγ-
μασι πείθεσθαι. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς
τῆς οὐσίας ἀκριβῶς διδάσκων·
δηλοῖ καὶ ὑπὸ πολλῶν τοῖς [illegible]
τὸ ἐπὶ μόνῃ τῇ χρείᾳ, τοῖς πᾶσιν
οἰκουμένοις παραπέμπει εὐφημεῖ-
ν. τὸ γὰρ εἶπε καὶ ἐποίησε τὸ δὲ λόγῳ
ἐποιήσατο ταύτην ἀρχὴν οἰομένοις·
ἀλλὰ μετὰ ταύτην ἐμάνθανεν· καὶ
τὸ πάθος. καὶ τὴν ἀφασίαν τοῦ
Χριστοῦ: κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν·
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν· καὶ
ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. ἡ δὲ
βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει·
λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν:

Διὰ πλείστων ἔχει τὴν ἑρμηνείαν τὰ ἔργα·
γέγραπται μὲν τῶν Ἰουδαίων ἀσεβείᾳ· καὶ
τοὺς ἐν ὑψηλῷ ἀρχιερέων· καὶ τοὺς ἀρχι-
διεσκέδασε πάντας καὶ λαούς· καὶ τὴν
οἰκείαν κυρίως μόνην τὴν δύναμιν
καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔδειξε· ἀλλὰ καὶ
τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην
θεοὺς πάσῃ κατὰ τῶν ἀποστόλων
ἐπανάστασις ἔλυσε· καὶ τὰς οἰ-
κείας δυνάμεις τὸ κράτος
δημιουργὸς πεποίηκεν ἅπασι. τοῦ-
το γὰρ ὁ προφήτης ἠνίξατο
λέγων ἡ δὲ βουλὴ λογισμοὶ τῆς καρ-
δίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενε-
άν. τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα διὰ
κεῖ καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν ἀερομένων·
καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐσομένων:
μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ· λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κλη-
ρονομίαν ἑαυτῷ:

Διὰ τοῦτο φησὶ μακαρίζω· οὐ τοὺς πλοῦτ-
ον μὲν τῶν [illegible]· ἀλλὰ τοὺς τοῦ θεοῦ πε-
ποιθότας. καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ῥοπὴν πᾶσαν
ἀπολαύοντας. ἐκεῖνος γὰρ λαὸς
κληρονομίας θεοῦ προσαγορευό-
μενος· πάλαι μὲν ὁ Ἰουδαϊ-
κός· μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ ἐκ τῶν ἐ-
θνῶν ἐκλεγείς· καὶ τὴν πίστιν αὐ-
τοῦ δεξάμενος. αἴτησαι γάρ φησι καὶ
δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου:

καὶ τὰ ἑξῆς· ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλε-
ψεν ὁ κύριος· εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου
αὐτοῦ· ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν:

Ταῦτα καὶ ἐν τῷ ιγ΄ ἔφη ψαλμῷ· τὴν
αὐτὴν ποιούμενος πρόρρησιν·
καὶ ἐπειδὴ εἶπεν· ἐπέβλεψεν· ἵ-
να μή τις αὐτὸν ἀγνοεῖν οἰηθῇ τὰ
παρὰ τῶν ἀνθρώπων τολμώμενα.
ἀναγκαίως ἐπήγαγεν· ὁ πλάσας
κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν:

Εἰ γάρ φησιν ἐπινοήσας τὸν ἄνθρωπον θεός·
οὐχ ὡς ἀγνοῶν τὰ καθ' ἡμᾶς
βλέπων· ἀλλ' ὡς κρίνων τὰ καὶ
δικάζων. πῶς ἀγνοεῖ τὰ ἀλγει-
νὰ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα τὴν τοῦ
πεποιηκότος τὰς καρδίας γὰρ
ἐπὶ τοῦ λογικοῦ τέθεικεν:
οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν·
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει
ἰσχύος αὐτοῦ. ψευδὴς ἵππος εἰς σωτη-
ρίαν· ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται:

Διὰ τούτων μεμαθήκαμεν τὸ πραγμά-
των ὡς οὐδὲν βαρεῖ· οὐ ῥώμη
σώματος· οὐ καὶ ἀνδρεία ψυχῆς· οὐχ
ἵππων ὀξύτης· οὐχ ἱππικῶν πλῆθος· ὅμοια
γὰρ ἅπασ' ὅσα περὶ χειρῶν πλῆ-
θος ἐδίωκε μετὰ θεοῦ ἀπαντῶντα.

ἀλλὰ τὴν παρ' ὑμῶν μαθεῖν ἔδοξαν [illegible]
τίοις ποιητέον· ὑπόδειγμα [illegible]
προφήτου· ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

Ἀ[illegible] προ[illegible]
[illegible] τὴν γὰρ θείαν προ-
μήθειαν ἐφέλκεται· αὐτὴ δὲ καὶ
θανάτου [illegible] καὶ
ἐν δ' ἐνδείᾳ χαρίζεται τὴν ἄφθονον
φοράν· οἶκος δὲ ἐπὶ τῆς πολιορ-
κίας [illegible]
[illegible] τοῖς καθ' ἡμᾶς
ἐνταῦθα τῶν πολεμίων ὀλέθρου· καὶ
ταύτης ἀπαλλαγῆναι τῆς συμφορᾶς.

Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ·
ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
ἡμῶν ἐστιν· ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφραν-
θήσεται ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

Τοσούτων τοίνυν ἀγαθῶν ἀπολαύ-
σαντες εἰς τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα
καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ [illegible]
[illegible] αὐτὸς γὰρ [illegible]
παροῦσαν θυμηδίαν δεδώρηται·
[illegible] ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. [illegible]
[illegible] τὴν ἐλπίδα

τὸν ἔλεον· γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς· καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σοί.

Παρρησίας μεστὸς ὁ λόγος· καὶ τοῖς
καθ' ἡμᾶς τολμηρός· πίστις γὰρ
πρὸς ἐλπίδα [illegible] θαρραλέους
[illegible] τῇ ἐμῇ ἐλπίδι [illegible]
[illegible] τοῦτο μὲν οὖν [illegible]
τοῖς ἱδρῶσι [illegible]
ἐδίδαξεν· [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐλπίδα [illegible]
[illegible] κτησώμεθα· καὶ τὸν [illegible]
[illegible] ἐλπίδα [illegible]
[illegible]

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ· καὶ ἀπέλυσεν
αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν. [illegible]

ἱστορία

Τοῦ [illegible] ἐπὶ [illegible]
[illegible] θεασάμενος ὁ θεῖος Δαυίδ· [illegible]
[illegible] μετὰ τοῦ [illegible]
Ἰωνάθαν· ἀπέδρα· καὶ [illegible]
[illegible] ἐκ [illegible]
Ἀβιμέλεχ τοῦ ἱερέως [illegible]
[illegible] τῶν φυλῶν· [illegible]
[illegible] εἴρηκεν ὑπὸ τοῦ βασιλέ-
ως [illegible] χρείαν σπουδαίαν [illegible]
[illegible] ἄρτους· ἐπὶ τοῖς [illegible]

[illegible]

μόνοις δὲ τοῖς ἱερεῦσιν [illegible]
[illegible] καὶ τούτοις
ἔφαγε· [illegible] τοὺς ἱερέας [illegible]
τὸ δόγμα τοῦ νόμου· μόνοις γὰρ
τοῖς ἱερεῦσιν ἀπονενέμηται
τοιαύτη τροφή· ἀλλ' ὅμως [illegible]
[illegible] χάριν [illegible]
καὶ [illegible] τοῖς [illegible]
τῶν θείων [illegible] οὐκ [illegible]
παρὰ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις· [illegible]
[illegible] θεία τροφή· ἀλλ' [illegible]
τοῖς [illegible] θείων
[illegible]
[illegible]
τοῦ Σαοὺλ [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ· [illegible]
[illegible] Ἀχιμέλεχ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρόσωπον
[illegible]
[illegible] συγγραφέων [illegible]
[illegible]
[illegible] ἠλλοίωσε
τὸ πρόσωπον [illegible] Δαυίδ· [illegible]
[illegible]

[illegible] ἀλλοφύλων [illegible]
[illegible] καὶ τούτων [illegible]
[illegible] ἀλλ' οὖν [illegible]
[illegible] τὴν ὑπόθεσιν [illegible]
[illegible] τὰ ῥήματα
[illegible] τοῖς εἰρημένοις· [illegible]
[illegible] χρῆσθαι.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διὰ
παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Καὶ φεύγων [illegible] καὶ διωκόμενος· καὶ
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὕμνον. Ἐν τῷ κυρίῳ
ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου.

Ἀ[illegible] ἐμὲ καὶ πεποίηκε [illegible]
καὶ ποιήσει [illegible]. Ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν·
μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί· καὶ
ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Οὐ [illegible]
ἀλλὰ καὶ τοῖς κοινωνοῖς [illegible]
[illegible] κοινωνοῖς ποιεῖ [illegible]
[illegible] χαριστή-
ριον [illegible]. Ἐξεζήτησα
τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Ἱκετεύσας [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τῶν [illegible]
Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· καὶ τὰ πρό-
σωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Ὁ γὰρ μετὰ τὸ πταίειν φθάσας αὐτὸν προσιὼν, φθάνει τὸ ἀκριβὲς ἔχειν μοχθηροῦ· οὕτως καὶ μὴ πᾶσιν ἦς ὁ μέγας· τὸ ὅρος μέλλον πρόσωπον εἶδε δοξασθέν· τοῦτο καὶ ἤδη προείρηκεν ὁ μέγας Δαυίδ· ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε· οὕτως προτρέψας τοὺς ὁμοτρόπους, ἀρχὴν τίθησιν αὐτῆς προστίθησιν ἑαυτόν: [illegible]

Μάθε πῶς φησὶ καὶ ἐπὶ μὲν θαρρῶν ὁμονοῶν· ἀπελθὼν παρ' οὗ τὰ μὲν καὶ προσκυνεῖ· τί οἰκεῖ πρὸς μηθένα εἴσω· καὶ λέγει τὸν τῶν πολέμων αὐτὸν ἀπέφηνε: [illegible]

Τούτοις συμφωνεῖ καὶ τοῦ αὐτοῦ ... πρὶν γὰρ τὸν ἀγγέλων οὕτως φησί· ἀλλὰ παρὰ τὰς οἰκουμένας ἃς ... τοὺς δικαίους ἀποστελλομένους διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν· οὕτω καὶ ὁ μακάριος Ἰάκωβος πρὸς αὐτὸν ἔφη· ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν· οὕτω καὶ ὁ περὶ Ἀβραάμ, περὶ τῶν θαυμασίων οἴκων ἔφη· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· καὶ ἀλλαχοῦ τῶν ἀγγέλων μου γινώσκω τ...

ἴσως ἀκέραιος θεόν· οὕτως ὁ μακάριος Ζαχαρίας· ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί: [illegible]

Ἐπειδὴ προσήλθετε, προετρέψατε καὶ ἐγεύσασθε· τὴν πεῖραν ἀφ' ἧς μάθετε τὴν ἀγαθότητα τοῦ δεσπότου· μακαρισμὸν γὰρ ἐν τῷ γεννήσασθαι· ἴστε μὲν γὰρ ὡς τοῖς πάλαι Ἰουδαίοις ἀρεσκόμενον παρὰ Μωϋσέως· ὁ δὲ ἐν τῷ καθεστηκότι νόμῳ τοῦ γράμματος τὸν θεῖον μυστηρίων χάριν μαθεῖν ἐδεήθη· διὰ γὰρ τῆς παναγίας καὶ ἀχράντου σώματος, ὁ ἀληθινὸς θεὸς φωτισμὸς τοῖς προσιοῦσι παρέχει· καὶ τῇ ζωοποιοῦ τροφῇ τῆς χάριτος, τὴν ἀγαθότητα τοῦ σωτῆρος δῆ γνωσιμένη μαρτυροῦσα· τὸ γὰρ οὕτως αὐτοῦ σαφῶς τὴν θείαν ... ὑπὸ δὴ κρυφίου· ὡς ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ὑπὸ τὸν ἥλιον γενομένων θαυμάτων καὶ τὸ τεμέσθαι τῶν οἰκείων πραγμάτων προφῆναι ὅμως καὶ τὴν [illegible]

Ὕμνησον ἡ καὶ τὰ τοῖς ἀμώμοις ἐν θείοις· παρ' αὐτοῖς γὰρ ἤδη καὶ τῇ ...

ας ... διὰ τοῦ ἁγίου σώματος δέξασθαι φόνου τῶν ἀγάπην κεράσαι· καὶ τὸν ἀγαθὸν τὴν ἀφθαρσίαν προσμένειν παρὰ μόνου θεοῦ· ὅταν ... πολλοὺς ἔχομεν ἀνομίας, καὶ ὅσα μέτρον πλεονάσῃ, ὡς περὶ μεγάλου μεγαλοπρεπεῖ· καὶ Ἰουδαίοι πάλιν καθ' ἡμῶν πάλιν πλεκτικῶς, ἐπιστάμεθα τὴν καὶ ἐπεί μὴ ἀπιστήσαντες ... ἔθνη παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀγαθὴν ἀφθαρσίαν ἐδέξαντο: [illegible]

Καὶ προτιθεὶς οἷον τὴν θεῖον ἀξίωμα, τῶν ζώντων τῶν ἀλύπων προτιθέμενον ἐπὶ τοῖς ... προτρέπει: [illegible]

Πρότερον ἀπὸ τῶν κακῶν εἰ θ' οὕτως τὰ εἴδη τῆς ἁμαρτίας μετ' αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τὸν γένους ... ὀλίσθημα γέγονε· καθαρὰν πάντων δὲ ἀλλὰ καὶ πονηρίας παρεῖναι· τὰ πλεονεκτήματα καὶ χεῖρον συνάπτεσθαι καὶ αὐτοὶ συνέφερον ...

τοῖς ἐκείνης κινήμασι· διὰ τὸν τῆς κακίας ἀποστροφὴν ἐπὶ πρᾶξιν ἔγκλιμα ἀπὸ κακοῦ· ... ἀγαθὴν ἐν μόνῳ τῷ θεῷ ... γὰρ φησὶν ἀγαθόν· τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς ἀγαθὸν, ζήτησον ἀφ' ἑνί ... ὅταν εἰρήνην, εἰρήνην ... ἀπὸ ... αὕτη καὶ ... ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ... οὐ μὴν ἀφθορίας καταλύει· οὐ ... οὐχ ὡς κακὸν οὐ πράττειν κακόν· ἀλλὰ ... προσμένειν· μετὰ δὲ ... συνήγορον ... ἀλλὰ ... αὐτὴ γὰρ ... καὶ ... καὶ ... τούτων καρπόν· ὀφθαλ[illegible]

Ἐπειδὴ γάρ φησιν οἱ ... ὑπὸ τοῦ δεσπότου θεοῦ· καὶ ἀγαθὰ τυγχάνουσι τῶν ... ἀπὸ τοῦ ... : [illegible]

Ὁρᾶν καὶ τοῖς ... καὶ ... παρῆλθε καὶ ... ἐκφέρουσι τὴν ... : [illegible]

ἐξουδενώσει· τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν· καὶ τοῖς τεταπεινωμένοις τῷ πνεύματι σώσει:

Παρεστήσατο τοὺς δικαίους ὁ δαβὶδ· καὶ τὰς τούτων θυσίας ἐπαινεῖ. Διαφέρουσι δὲ αὗται τῶν μετρίων θυσιῶν· κεχειρισμένων· τούτους γὰρ τῇ καρδίᾳ συντετριμμένους ἐκάλεσε· τοῦτον καὶ ἐν ὑπεροχῇ φιλημένῳ· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει: πολλοὶ αὐτοὶ φησὶ τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πάσης αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος· φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται:

Εὐχαριστῶν γὰρ τούτοις ὁ θεὸς τὸ τοῦ θυσιαστηρίου καθιερώσας· ἐπαρχὴν δὲ καὶ κρείττονας ἀποφαίνων τῶν ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς· κρατοῦντα αὐτὸν τοῖς λογισμοῖς· καὶ γὰρ τοῖς ἐξεταζομένοις· ὁ σοφὸς γὰρ τοὺς λογισμοὺς ἐκάλεσεν· καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ὀστῶν· ὡς στερεμνιώτερον τὸ λοιπὸν φέρειν σῶμα· οὕτω διὰ τῶν λογισμῶν ἡ ψυχὴ τὸ στερεὸν καρποῦται:· θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός· καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν· λυτρώσεται]

κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ· καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν:

Ὁ μὲν οὖν τῶν ἀρετῶν ἐραστὴς· τοσούτων ἀγαθῶν ἀπολαύσεται· ὁ δὲ πονηρίαν συζῶν τις περὶ φύσιν δεξιοῦται τὴν τελευτὴν τῆς ζωῆς· καὶ πονηρίας τῆς πονηρᾶς ἐχθρὸς τὸ τέλος· οὐδὲ ἐκ τοῦ θεοῦ τὴν θεραπείαν ὁ λόγος μόνος· καὶ τὴν αὐτῆς ἐλπίδα κτησάμενοι· τῆς παρ' αὐτοῦ τυγχάνουσι σωτηρίας· αὐτὲ δὲ πλημμελῆσαι παντελῶς· ὅσοι τῷ ὑπ' αὐτοῦ τεθεῖσι νόμῳ οὐ καταφρονοῦσι· χρώμενοι νόμοις: ~

Ὁ ῥητὸς τοῦ λα' ψαλμοῦ· ψαλμὸς τῷ δαυΐδ:

Καὶ τοῦτον ὡς αὐτὸς ὁ τοῦ ψαλμοῦ ὅμοιος ῥήσει εἴρηκε δαυΐδ· ὑπὸ τοῦ σαοὺλ διωκόμενος· μέμνηται δὲ καὶ τοῦ δωὴκ πονηρίας· αὐτὸς γὰρ ἐμήνυσε τῷ σαοὺλ τοῦ ἀβιμέλεχ τοῦ ἱερέως· καὶ πρόξενος τῆς πολλῆς ἐκείνης μιαιφονίας ἐγένετο· μέμνηται δὲ καὶ τῶν ζιφαίων· καὶ τῶν ἄλλων· οἳ τῷ σαοὺλ τὸν δαυΐδ κατεμήνυσαν· ὡς αὐτὸς ὁ δαυΐδ ἐν τοῖς ῥήμασι:

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με:

Κἀν τούτῳ εἰρηνικὰ ἔγραψεν ὡς· ἐν τῷ γὰρ πρότερον δικάσαι τοὺς

ὅμοιον θεῷ· εἰ θεοῦ τοίνυν ἐπαγγελία τὴν τιμωρίαν τῶν ψήφον: ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ· καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου· ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με:

Πολέμου μὲν ἡμῖν ὁμολογεῖ τὰ καθόλου· καὶ τὰ εἴδη τῶν ὅπλων πρὸς τίθησι τοῦ σχήματος τῆς παρουσίας ἐκδειματώσεως τοὺς πονηροὺς αὐξάνοντας· οὐδὲ γὰρ τοιούτοις ὅπλοις κέχρηται ὁ θεὸς· κολάζων τοὺς ἀδικοῦντας· ἀρκεῖ δὲ αὐτῷ λόγος εἰς τιμωρίας ἀγάπην: εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι:

Ἀρκεῖ μοι ὁ σὸς λόγος εἰς σωτηρίαν· ἐπειδὴ γὰρ ὅπλων ἐμνημόνευσεν· εἰκότως ἐδίδαξεν ὡς οὐ χρῄζει τῶν οὕτως ὑπουργιῶν ὁ θεός· ἀλλὰ λόγος μόνος κἀκείνους δειλιάζει καὶ τούτοις ὀργίζεται: αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά:

Διαμαρτάνουσί φησι τῶν τυραννίδων· καὶ γένηται αὐτοῖς αἰσχύνη τῆς πονηρᾶς ἐπικαρπίας: γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον

καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς:

Τοῦτον καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ τέθεικεν· οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος: γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα· καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς:

Τρέπον αὐτοῖς εἰς φυγὴν τοῖς ἀοράτοις ἀγγέλοις ἐπιτρέπουσι τὴν δίωξιν· οὕτως ἀεὶ εὑρίσκομεν καὶ τοὺς ἀσσυρίους ὑπὸ ἀγγέλου ἀναιρεθέντας· καὶ τῶν αἰγυπτίων τὰ πρωτότοκα· ὁ ὀλοθρευτὴς διέφθειρε· σκότος δὲ καὶ ὀλίσθημα τὴν κατάπτωσιν λέγει· οἱ γὰρ περιπατοῦντες· καὶ οἱ τὸν ὄλισθον τῆς καταπτώσεως· καὶ διηγεῖσθαι τὴν ἀγάπην τοῦ δικαίου φησί: ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν· ματαίως ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου:

Ἀδίκοις γὰρ φησὶν ἐπιβουλαῖς ἐχρήσαντο κατ' ἐμοῦ· τὸ δὲ ὠνείδισαν, ὅσου μοι ὑπώρυξαν εἴρηκεν· αἰνίττεται δὲ τὴν κρυφίαν καὶ κατασκευαζομένην ὄλεθρον: ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς· καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ:

Οἷς κατασκευάζουσι φησὶ τῷ πεσεῖν· καὶ ἀπροσδόκητον ὑπομείνωσι

θήραν· καὶ τοῖς οἰκείοις δικτύοις ἐμπέσοι· τοῦτο γὰρ εἶπε πεσεῖν [illegible]: ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κῳ· τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ· πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι κε κε τίς ὅμοιός σοι:

Ἐγὼ δὲ εὐθυμηδίαν καὶ εὐφροσύνην ἐπὶ τοῖς σοῖς ἀγαθοῖς καρπώσομαι δὲ [illegible]· καὶ διὰ πάντων μου τῶν μορίων· μόνον σὲ ὑμνήσω θεόν· τὸ γὰρ τίς ὅμοιός σοι τοῦτο δηλοῖ· ὅτι μόνος ὑπάρχεις θεὸς καὶ τὰ πάντων ἔχων τὸ κράτος: ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ· καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν:

Οἰκέτας γὰρ ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων πολιορκεῖσθαι τοῖς πένησιν· ἀλλὰ καὶ ἐκείνοις ἀρχὴ καὶ τοῖς ἐπαμύνεις: ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με:

Συκοφαντίᾳ φησὶν ὑπέμεινα· ἃ μηδὲ ἐλογισάμην κατηγορούμενος· ἐπηρεάζετο γὰρ ὑπὸ τοῦ φθόνου καλούμενος ὁ Σαούλ· τυραννήσειν αὐτὸν ὑπονοῶν· καὶ τούτου χάριν πολεμεῖν διετέλει· χωρὶς μαινόμενος οἷα καὶ [illegible]· τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας οὐκ ἐμάκρον ῥάπτοντες· τούτους μάρτυρας ὀνομάζει τοὺς [illegible]· ἐκ τούτων καὶ ὁ Δωήκ· ἐκ τούτων οἱ Ζιφαῖοι· καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις πολλοί: ἀνταπεδίδοσάν με πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου:

Ἐγὼ μὲν τὸν Γολιὰθ ἀνεῖλον θεοῦ συνεργοῦντος· καὶ κατέπαυσα τὸ μέγα ὄνειδος τοῦ λαοῦ· καὶ ἀλλοφύλοις κατηγωνισάμην πολλάκις· καὶ τοῖς ἐπινικίοις [illegible] τῆς δαιμονικῆς αὐτὸν ἠλευθέρωσα μανίας· αὐτὸς δὲ ἐμὲ πολεμῶν, οὐ παύεται θανάτῳ παραδοῦναι· καὶ λήθῃ κουφίζων· ἀτεκνίαν γὰρ τὴν ἀλήθειαν ὠνόμασεν· ὡς διὰ τὸ παίδων φυγὰς γενόμενος τῆς μνήμης· δηλοῖ δὲ καὶ ὅτι τῶν ὅρων θεοῦ διῳκίσθη τοῦ προφήτου φησί· μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ἐγώ εἰμι ξύλον ξηρόν· ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνούχοις τοῖς ἐκλεγομένοις· ἃ ἐγὼ θέλω· δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαστὸν κρείττονα υἱῶν καὶ θυγατέρων:

ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτούς μοι παρενοχλεῖν ἐνεδυόμην σάκκον· καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται:

Ἐν τῇ εὐθυμίᾳ παιδείᾳ ὁ μὲν θεὸς [illegible] τὰς συμφοράς· σάκκον γάρ φησιν ἀμπεχόμενος· καὶ νηστείᾳ καταδαμαζόμενος τὸν θεὸν ἱκέτευον προσιέμενον· καὶ ἐδεχόμην τῆς αἰτήσεως τοὺς καρπούς· τὸ γὰρ καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται, τοῦτό ἐστιν· ἀντὶ τοῦ προσευχόμενος ἐδεχόμην παρὰ τοῦ θεοῦ τὰς αἰτήσεις· καὶ τὸν κόλπον ἐπλήρουν: ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην:

Πᾶσαν αὐτῷ φησὶ θεραπείαν ὡς ἀδελφῷ γνησίῳ προσέφερον· καὶ ἀσχάλλοντι καὶ πενθοῦντι ἐμιμούμην [illegible]· οὐκ ἀπεχόμενος μέγα φρονῶν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι· τοῦτο καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει· τοῦ γὰρ Σαοὺλ εἰρηκότος· ἐκεῖ σοῦ τέκνον Δαυίδ· ἀπεκρίνατο λέγων· δοῦλός σου κύριέ μου βασιλεῦ· καὶ πάλιν· ἵνα τί διώκει ὁ κύριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ· ὀπίσω σου κυνὸς τεθνηκότος· καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός· καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων:

Αὐτοὶ δὲ μεγάλῳ πλήθει ἐπήεσαν· ἀμείνω μου προσδοκῶντες· καὶ ἐξαπίνης προσέβαλλον· [illegible] γνώσεως [illegible]· τὸ γὰρ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων, οὕτως ἡρμήνευσε σύμμαχος· συνήγοντο κατ' ἐμοῦ πλῆκται· καὶ οὐκ ᾔδειν: διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν:

Καὶ διαιρούμενοί φησι διεσκεδάσθησαν· οὐ μετεμελήθησαν ἐφ' οἷς κακῶς ἐνόμισαν τό· ἀλλ' αὖθις τοῖς αὐτοῖς ἐπεχείρησαν: ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν:

Διὰ παντός φησιν ὀδυνῶν ὁ πειρ[illegible]· τοὺς [illegible] ἐμπλῆσαι κατὰ μόνης· ποτὲ μὲν γὰρ ἀπατηλοῖς χρώμενοι λόγοις αἰτίᾳ ἐπῃροῦντο· ποτὲ δὲ λεόντων ἐβρυχῶντο φωνοῦντες: κε πότε ἐπόψει:

Τοῦτο οὐκ ἐγκαλῶν εἶπεν· ἀλλὰ ποθῶν τὴν ταχεῖαν τοῦ θεοῦ ἐπικουρίαν· καὶ ἐπαμύνειν ἀδικουμένῳ: ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν:

Κρεῖττον ὀνομάζουσι τὴν ψυχὴν τοῦ μὴ χαριζομένου αὐτῶν φθόνου: ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου:

Εἰρηκὼς ἄνω ἐπιχαίρειν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἰδοὺ δὲ τοὺς λέοντας [illegible]· εἰκότως αὐτοὺς καλεῖ μένοντας πρὸς [illegible]· τὸν δὲ μονογενῆ καλεῖ [illegible]· ἐξελέξατο τὴν μόνην· τὴν μονογενῆ δέ μου ὁ σύμμαχος· τὴν μονότητά μου φησὶν ἀπὸ τοῦ πάσης [illegible] ἐρημωθείς: ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε:

Τὸ δὲ ἐν λαῷ βαρεῖ· ὁ σύμμαχος ἐν λαῷ πολυπληθεῖ αἰνέσω σε εἴρηκε· προρρήσεις δὲ ἦν αὕτη· καὶ προέρρηται διεξαμένη τὸν [illegible] ἐν [illegible] θαλάσσῃ ὑμνεῖν τὸν θεὸν [illegible] ἐκκλησίᾳ γὰρ πολλῇ καὶ παμπληθεῖ λαοῦ τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησίας καλεῖ: μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως· οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς:

Ἐνταῦθα πάλιν τὸ τοῦ Σαοὺλ παροξυσμοῦ [illegible] ποιεῖται· τοὺς φιλίαν μὲν ὑποκρινομένους· τοὺς πολεμίους δὲ [illegible]· τοῦτο δὲ [illegible] σαφέστερον [illegible]: ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν· καὶ ἐπ᾽ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο:

Φιλικοῖς γὰρ χρώμενοι λόγοις [illegible] πειρῶνται [illegible]: ἐπλάτυναν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπαν· εὖγε εὖγε, εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν:

Θεασάμενοί με τοῖς ἐπιβουλαῖς [illegible] ἐπιχαίροντες [illegible] ταῖς ἐμαῖς συμφοραῖς. Εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς· κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου· ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου:

Κριτὴς εἶ δέσποτα τῶν ἐφόρων ἁπάντων· καὶ οὐδέν σου διαφεύγει [illegible]· μὴ παρίδῃς τοίνυν [illegible] μηδὲ [illegible] ἀλλὰ δίκασον· καὶ δὸς τὴν ψῆφον ταχέως· τοῦτο γὰρ [illegible] ἐπαγόμενοι: κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου· κύριε ὁ θεός μου· καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθροί· μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποισαν· κατεπίομεν αὐτόν:

Εἰ γὰρ [illegible] τὴν δίκην [illegible] ἐπὶ [illegible] ἐκεῖνοι· καὶ πρόφασιν [illegible] δι᾽ ἃς [illegible] ποιήσονται· καὶ οἰκείαν [illegible] ποιήσονται τὴν ἐμὴν διολισθήσεως(?):
αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ᾽ ἐμέ:

Κατάδηλον ἡ αἰσχύνη τοῖς ἐπιχαίρουσι τοῖς [illegible] καὶ μεγαλορρήμοσι [illegible] προφανῆ [illegible]: ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ κύριος· οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ:

Ἀγαλλιώμενοι δὲ καὶ χαίροντες διατελέσοιεν· οἱ τὰ ἀγαθά μοι βουλόμενοι· καὶ τὴν εἰρήνην τῆς ἐμῆς ἐφιέμενοι· καὶ ταύτης τυχόντα θεασάμενοι· καὶ σὲ τὸν δεσπότην ὑμνήσαιεν: καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου:

Ἐγὼ δὲ τῆς σῆς προνοίας ἀπολαύων, μὴ κατὰ τὴν [illegible] ὑμνήσω· καὶ διηνεκῶς σου τὰς εὐεργεσίας ὑμνήσω· τὸ γὰρ ὅλην τὴν ἡμέραν [illegible] ἡμέραν ὁ σύμμαχος εἴρηκε· τὸ δὲ [illegible] δικαιοσύνην [illegible] τοῦτο ἔστι [illegible] παρακαλῶ δὲ τοὺς ἐν τῷ [illegible] μὴ [illegible] τοῦ δικαίου δὲ [illegible] προσελθεῖν· μηδὲ πρόφασιν [illegible] ἐχθρῶν ἐν [illegible] κομίσασθαι· συνιέναι [illegible] μονικὴν [illegible] οὐκ [illegible] ὁ προφήτης [illegible] διαγορεύει· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ τὸν ἐχθρὸν μισήσεις· ὁ δὲ δεσπότης Χριστός, τὴν τελειότητα ὑποδεικνύων· οὕτως ἔφη· ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· συνῳδὰ δὲ [illegible] τοῖς καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔφη· εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε· ὡς ταύτης [illegible] διαφορὰν ἀπὸ [illegible] τῷ τε νόμῳ [illegible] τὴν χάριν· ἀλλὰ [illegible] δικαστῆ· οὐκ ἐπαρώμενος ταῦτα ἔλεγεν· ἀλλὰ προφητικῶς προύλεγε τὰ ἐσόμενα· ὅτι δὲ καὶ [illegible] ἀγγελικὴν νομοθεσίαν οὐκ ἠμύνατο τοὺς ἀδικοῦντας· ἀκούσαντες αὐτοῦ λέγοντος εἰ ἀπ[illegible]

[illegible]

πέθεικεν: οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ: [illegible]

[illegible]

φιμαρτίας· καὶ οὐ μόνον ἀφρόνοις· ἀλλὰ
καὶ τοῖς δι' ἀφρόνων σεσημασμένοις [illegible]
[illegible] τοῖς ἀφρόνοις· καὶ διὰ τοῦτο
ἀφρ[illegible]: οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι:

Πρόρρησις ὁμοίως ἔχει· τῆς μετὰ τὴν
ἐνανθρώπησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν γενομένης
μεταμορφώσεως· οὐ γὰρ εἶπεν ἤλπισαν,
ἀλλ' ἐλπιοῦσιν: μεθυσθήσονται
ἀπὸ πιότητος οἴκου σου· καὶ
τὸν χείμαρρον τῆς τρυφῆς σου
ποτιεῖς αὐτούς:

Καταφρύζεται [illegible] περὶ σὲ τῶν ἀνθρώπων
φθ[illegible] ἀφθόνως [illegible]
κόσμου τῶν ἀγαθῶν τὴν φορὰν
[illegible]. [illegible] διὰ τοῦτο,
[illegible] τῆς θείας [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ καὶ τῆς [illegible]
[illegible] τὴν ἀπόλαυσιν· χειμάρρῳ
τῶν τοσούτων ἀγαθῶν τὴν χορηγίαν
[illegible]· περὶ τὸν μὲν διὰ τὸ μὴ ἐξαρ-
[illegible] τοῖς ἀφθόνοις [illegible]· ἐπιφέρει
μέντοι καὶ [illegible] ἀφθόνως
προσβληθεῖσιν καὶ [illegible]· ὥσπερ τοῦ
ποταμοῦ οὐ καὶ [illegible] ἀλλὰ
χειμάρρου καὶ περὶ [illegible]·
οἱ γὰρ κατ' αὐτὸν [illegible]
μὴ προσιόντες, μετὰ τὴν [illegible]
[illegible] τῶν ἱερῶν
[illegible] ἀπολαύσονται·

καὶ δεικνὺς ὡς [illegible] ἀθρόως
ὡς ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ φορά.
χείμαρρος δὲ περὶ τὰς οἰκουμένας
γίνεται· [illegible]:
ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς:

[illegible] σαφῶς ἡμῖν ἀποκαλύ-
πτει τὸ τῆς ἁγίας τριάδος
μυστήριον· πηγὴν γὰρ ζωῆς, τὸν
τοῦ θεοῦ λόγον ὀνομάζει [illegible]
[illegible]· οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸς [illegible]
διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου καλεῖ·
ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν
ὕδατος ζωῆς· καὶ ὤρυξαν [illegible]
[illegible] συντετριμ-
μένους· οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συν-
έχειν· [illegible]
παρ' αὐτοῦ [illegible]· κατὰ τὴν
[illegible] διδασκαλίαν [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]: ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς:

[illegible] πεφωτισ-
μένοι [illegible]
[illegible]· οὐδὲ γὰρ
[illegible]
[illegible] ὃ θεὸς ἀποκ-
[illegible]· με-
μαθήκαμεν [illegible]
καὶ [illegible]
τὰς τρεῖς [illegible] μιᾶς θεότητος,

ἰδιότητος: παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ:

Τοῖς γὰρ [illegible] ἡμέρους
καὶ [illegible] καὶ δίκαιον τοῖς
[illegible] ἀξιωμένοις· καὶ
ἀγαθὰ πράττειν προαιρου-
μένοις· ἀμφότερα γὰρ περὶ
τῶν αὐτῶν εἴρηκε [illegible]
[illegible] τῇ διαιρέσει
χρησάμενος· οὐ γὰρ ἄλλους [illegible]
εἰδότας αὐτόν· ἄλλους δὲ τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· οὐ δὲ τοῖς
τὸν ἔλεον· τοῖς δὲ δικαιοσύνην
[illegible]· ἀλλ' αὐτὴν [illegible]
[illegible] καὶ πρά-
ξεσιν ἀγαθοῖς [illegible]
[illegible]
[illegible]: μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας· καὶ
χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με· ἐκεῖ
ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀ-
νομίαν· ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι:

Τὸ δὲ ἐκεῖ ἔπεσον [illegible]
[illegible]· ὅπου τί [illegible]
[illegible] τὴν ἀνομίαν· [illegible]
καὶ οὐ δυνήσονται στῆναι· [illegible]
[illegible]·
[illegible] θείας [illegible]

[illegible] τοῖς τῶν παρανόμων
[illegible]· [illegible]
[illegible]
ἐκεῖνο [illegible]
[illegible]
[illegible]· τοῦτο
ἔοικε τῷ εἰρημένῳ ἐν τῷ [illegible]
ὅτι οὐκ [illegible]
[illegible]
[illegible]:

Ψαλμὸς τοῦ Δαυΐδ [illegible]

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις·
μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν:

[illegible]
[illegible]
[illegible] ζηλοῦν εἰ [illegible]
τὸ [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· [illegible] ἐκ
[illegible] σαούλ· καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ τῶν ἄλλων [illegible]
[illegible] παρὰ πλεῖον [illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]
[illegible] μὴ μακαρίζομεν
[illegible] μᾶλλον ἀποκαλ[illegible]· οὐδὲν
χεῖρον εὐθὺς ἀρξάμενος, [illegible]
[illegible]· μὴ παραζήλου· τοῦτο δὲ
[illegible] μὴ [illegible]· [illegible] θεὸς ὅτι,

μὴ παρεβιάζου [illegible] μάγκασι· ἀλλὰ τοῦ μὴ παροξύνου· ἤγουν μὴ μιμήσῃ τοὺς πονηρευομένους ζηλοῦντας· τῶν πρεσβυ[illegible] μὴ αὐτοῖς [illegible] θεώμενος· καὶ δηλῶν τῆς ἀνομίας τὸ πρόσκαιρον, ἐπήγαγεν· ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται· καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

Ταῦτα καὶ ὁ μακάριος Ἡσαΐας ἔφη· πᾶσα σὰρξ χόρτος· καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ καὶ ὁ μακάριος ἔφη Δαυΐδ· Ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει χρηστότητα· καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

Διὰ πάντων ἐδίδαξε τῆς εἰς θεὸν ἐλπίδος τὸ κερδαλεώτερον· ὅτι δὲ ἐς αὐτὸν ὁ φρενὲς ἐλπίζων, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινόμενος τῶν ὑπ' αὐτοῦ χορηγουμένων ἀγαθῶν, ἀπολαύσεται· διαφερόντως δὲ τῆς ζωῆς τῆς τροφῆς ἐκείνου μόνοι [illegible] καὶ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν. Ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

Τῷ θεῷ φησὶ σαυτὸν καὶ τὰς σὰς πράξεις ἀνάθου· καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ὑπομένε ῥοπήν· αὐτὸς γάρ σοι [illegible] ἐξοίσει δικαίαν τὴν ψῆφον· καὶ ἀνακηρύξει σε καὶ λαμπρὰν ἀποδείξει· ὡς ἡμέρα δῆλον ἅπασι καθὼς τῆς μεσημβρίας τὸ φῶς. Ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ ποιμένι [illegible], πείθου τῷ θεῷ κυβερνῶντι, καὶ αἰτοῦ παρ' αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ δι' ἱκετείας. Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

Κἂν τινὰ ἴδῃς πονηρὸν προαιρούμενον καὶ τοῦ σκοποῦ διαμαρτάνοντα· ἀλλὰ κατὰ ῥοῦν φερόμενον, μηδὲ χαίρομεν [illegible] μηδὲ ζηλοφόρει [illegible] τὴν κτῆσιν [illegible]· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπαγόμενον. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται.

Μὴ ἴδῃς αὐτῶν τὴν [illegible] ἀλλὰ τὸ μέλλον [illegible] τέλος καὶ [illegible] ἐκδεχόμενον. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός· καὶ ζητήσεις

τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν· καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

[illegible] ὅτι οἱ μὲν τὴν θείαν ἐλπίδα σφᾶς αὐτοὺς [illegible] καὶ τὴν ἐπιείκειαν προαιρούμενοι· ἐν ἀπραγμοσύνῃ καὶ ἀταραξίᾳ διατρίβουσι· τρυφὴν ἔχοντες μόνιμον [illegible] ταχεῖαν δέξονται τὴν μεταβολήν· καὶ [illegible] δοθήσονται [illegible]. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

Καὶ διὰ τούτων παραψυχὴν τοῖς ἀδικουμένοις προσφέρει· δηλοῖ γάρ· ὅτι μὲν [illegible] καὶ μεμηνότες [illegible] ὁ δὲ δίκαιος κριτὴς καταγελᾷ [illegible] χεῖρας [illegible] αὐτοῦ [illegible]. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν· τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα· τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

Τὴν αὐτὴν ἔχει τοῖς προειρημένοις καὶ ταῦτα διάνοιαν· διδάσκει γὰρ ὡς [illegible] κατὰ τῶν οὐδὲν ἠδικηκότων [illegible] μηχανάς· ταῖς οἰκείαις περιπίπτουσι παγίσι. ῥομφαίαν γὰρ καὶ τόξον κέκληκε τὰς [illegible] ἐπιβουλάς. ἔοικε δὲ ταῦτα τοῖς ἐν τῷ ζ' εἰρημένοις ψαλμῷ· λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

Ἄμεινον φησὶν ἡ μετὰ δικαιοσύνης αὐτάρκεια ἢ ὁ μόνου πλούτου καὶ [illegible] ἡ τῶν [illegible] ἐπικαρπία. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος.

Βραχίονα τροπικῶς τὴν δύναμιν ἀπεκάλεσεν· ἐπειδὴ διὰ τούτου ἐργάζεσθαι πεφύκασιν ἄνθρωποι· [illegible] ὑποστηρίζει τοὺς δικαίους τέθεικε· ὑπὸ δαιμόνων [illegible] ὑπὸ θεοῦ [illegible] χάριτι [illegible] παρ[illegible] ἰσχυρῶν. Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ.

καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται:

Πάντα ἀπολαύουσι [illegible]· οἱ δὲ ἄ-
μεμπτον μὲν αἱρούμενοι βίον· καὶ [illegible]
[illegible] περιπέσωσι· κρείττο-
τοῖς [illegible] τούτων·
καὶ κοινῆς γενομένης ἐνδείας,
παρὰ τοῦ θεοῦ δέξονται τὴν
αὐτάρκειαν· καὶ πρὸς τούτοις,
τῶν ἀλλοτρίων ἀπολαύουσι
ἀγαθῶν· λιμὸν γὰρ ἐνταῦθα κα-
λοῦμεν [illegible] τοῖς [illegible]
ἰουδαίοις [illegible]· ἐ-
πάξω λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ
λιμὸν ἄρτου· οὐδὲ δίψαν ὕδατος,
ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου:

ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται·
οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξα-
σθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι
ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον:

Ἡ τοῦ [illegible] ἐναλλαγὴ δια-
φορὰν προσώπων [illegible]·
καὶ ἄλλους μὲν [illegible]
ἁμαρτωλούς· ἄλλους δὲ τοὺς ἐ-
χθροὺς τοῦ κυρίου· [illegible] ὁ
σύμμαχος, ἀντὶ τοῦ [illegible]
[illegible] τοὺς αὐτοὺς
[illegible] ἁμαρτωλοὺς καὶ τοῦ
κυρίου ἐχθρούς· λέγει δὲ ὅτι οἱ θεομι-
σεῖς [illegible] οἰκείας παρα-
[illegible]· ὀλίγον ἀνθήσαντες

χρόνον· καὶ δόξαντες [illegible]
περιφανεῖς καὶ περίβλεπτοι,
δίκην καπνοῦ διελύθησαν:

Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀ-
ποτίσει· ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ
δίδωσι:

Τοιοῦτος ὁ [illegible] σαούλ· [illegible]
[illegible] ὑπὸ τοῦ θείου [illegible]
[illegible] ἀγαθοῖς [illegible]
[illegible]· ὁ δὲ μακάριος δαβὶδ
τὸν [illegible]
[illegible]· ἀνατέλλοντα [illegible] ἥλιον
τοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς,
[illegible]
[illegible]
θεραπευτήν· [illegible]
[illegible] μισθοφόρον
[illegible]
[illegible] θεῖοι ἀπόστολοι [illegible]
θεῖοι [illegible] δωρεὰν [illegible]
διένειμον:

ὅτι οἱ εὐλογοῦντες
αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν· οἱ δὲ
καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευ-
θήσονται:

Τοῦτο τῶν περὶ τὸν ἀβραὰμ [illegible]
ὅμοιον [illegible] ἐπηγγείλατο· εὐλογήσω
τοὺς εὐλογοῦντάς σε· καὶ τοὺς
καταρωμένους σε καταράσομαι:
παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευ-
θύνεται· καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ

θελήσει σφόδρα· ὅταν πέσῃ
οὐ καταρραχθήσεται· ὅτι κύριος
ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ:

Τούτου γὰρ τοῖς [illegible] εὐλογεῖν
τὸν [illegible] δίκαιον· [illegible]
καταρώμενον τοῖς ἴσοις
ἀμείψασθαι· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς [illegible]
[illegible]
ἀδύνατον γὰρ δίχα τῆς ἄνωθεν
χάριτος ἀμέμπτως [illegible]
τῆς ἀρετῆς ὁδὸν [illegible]
[illegible] τούτων
[illegible] καὶ χρεία καὶ
[illegible]
κτῆσιν τῆς ἀρετῆς· προθυ-
μίαν [illegible] καὶ θείαν προ-
μήθειαν· οὕτω γὰρ καὶ [illegible]
[illegible] πορείαν
ποιούμενος [illegible] θείαν [illegible]
[illegible]· οὕτως ὁ μακάριος
παῦλος [illegible] καὶ κατενεχθεὶς
κινδύνοις [illegible] ὑπὸ τῆς θείας
χάριτος ἀνωρθώθη:

Νεώτε-
ρος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶ-
δον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον·
οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει
ὁ δίκαιος· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται:

Καὶ [illegible]
[illegible] θεασάμενος δίκαιον· τῆς
θείας ἔρημον προνοίας γεγενη-
μένον· ὅταν [illegible] καὶ κρείττονος
οὐ μόνον αὐτόν· ἀλλὰ καὶ τὸ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν· καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος:

Ταῦτα τοίνυν εἰδότες [illegible]
[illegible] καὶ μεμαθηκότες τῆς ἀρε-
τῆς καὶ τῆς κακίας τὰ ἐπίχειρα
φεύγετε μὲν τῆς κακίας τὰ εἴδη·
[illegible] τὴν ἐναντίαν [illegible]
ἵνα [illegible]:

ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐ-
γκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·

τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄνομοι
δὲ ἐκδιωχθήσονται· καὶ σπέρμα
ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται· δίκαιοι
δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατα-
σκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος
ἐπ' αὐτῆς:

Ὀρθῇ καὶ δικαίᾳ κρίσει χρώμενος ὁ τῶν
ὅλων κύριος· οὐ πρὸς φύσεις τοῖς ἐπι-
τηδεύμασι τὰς ἀμοιβὰς ποιεῖται·
καὶ τοῖς μὲν τὴν δικαιοσύνην ἐρ-
γαζομένοις, πάσης ἀξιοῖ κηδεμο-
νίας· τοὺς δὲ τὰ ἐναντία προαιρουμένους,
ἀφανισμῷ παραδίδωσι προρρίζους· οὕτω
τοὺς ἐκ [illegible] ποιοῖς δι-
καίως [illegible] ποθεῖ ἐν ἑστῶτι τῶν
τοῦ θεοῦ [illegible] κατορθοῦσι δι-
καιοσύνην: στόμα δικαίου μελε-
τήσει σοφίαν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ
λαλήσει κρίσιν· ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑποσκελι-
σθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ:

Προσήκει φησὶ καὶ τῇ γλώττῃ καὶ
τῇ διανοίᾳ τοῖς θείοις λογίοις προσέχειν·
καὶ τὴν τούτων μελέτην ποιεῖσθαι
διηνεκῶς· οὕτω γὰρ τὸ πρᾶγμα
κτώμενοι ἀρετὴν ἐργασίας,
ἄπταιστοι μενεῖ καὶ ἀσάλευτος·
[illegible] καταμάχεσθαι πειρωμένων τῶν
πονηρῶν· ταῦτα καὶ ἐν τῷ αʹ ψαλμῷ
ἔφη· ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ

διάβημα αὐτοῦ: κατανοεῖ ὁ
ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ ζητεῖ
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν· ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ
ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ καταδικάσηται
αὐτόν· ὅταν κρίνηται αὐτῷ:

Διαφόρως ταῦτα λέγει· [illegible]
[illegible] μου [illegible]
κατασκευάζων [illegible]
[illegible] περιορᾷ [illegible] δίκαιον
[illegible] ἐπιβουλευόμενον
ὑπὸ τῶν πονηρῶν· οὐ συγχωρεῖ-
ται αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα
τολμῆσαι· ἀλλ' ὑπερ [illegible]
παρασκευάσει [illegible]
ταύτης [illegible]
τῆς προνοίας· [illegible]
τῆς σαρκὸς· ταύτης [illegible]
αὐτὸ τοῦτο παθών· ταύτης ὁ Ἰα-
κὼβ ὑπ' ἀδελφοῦ καὶ κηδεστοῦ
φθονηθείς· ταύτης ὁ Ἰωσὴφ
ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντίας πολε-
μηθείς· καὶ ὁ Δαβὶδ καταλείπω πάν-
ρᾳδιον γὰρ τοῖς φιλομαθέσι,
καὶ τὰ πάλαι συλλέξαι καὶ θε-
ωρῆσαι τὰ νῦν: ὑπόμεινον
τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονο-
μῆσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρε-
ύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει:

Ταῦτα τοίνυν μεμαθηκότες, τὴν
θείαν προσμένετε ψῆφον· καὶ
τοῖς κειμένοις φυλάττετε νόμοις·
οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῷ παρόντι
βίῳ σεμνὴν περιέλεσθε· καὶ
τῶν μελλόντων τῶν αἰωνίων
ἀγαθῶν ἀπολαύσετε· καὶ ὄψεσθε
τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ πικρὸν
βίου τέλος· εἶτα ἐπειδὴ πο-
λλοῖς ἀνιαρὸν τὸ μὴ νῦν ὁρᾶν
τῶν ἀδίκων τὴν τιμωρίαν
ἀλλ' ἀναμένειν χρόνον μακρὸν,
ἐκ τῶν ἤδη γεγενημένων
πιστοῦται τὰ μέλλοντα:
εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον
καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέ-
δρους τοῦ Λιβάνου· καὶ παρῆλθον
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα αὐτὸν
καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ:

Ἴδετε γὰρ ὁμοίως τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ τοῦ Σαοὺλ
[illegible] τέλος· καὶ τὸ τοῦ
Ἀβεσαλὼμ τυραννίδος τὸν ὄ-
λεθρον· καὶ τοῦ Ναβὰλ τοῦ ἀ-
[illegible] τὴν ὑπερηφανίαν
καὶ τὴν ἀπώλειαν· καὶ τοῦ ἀλλο-
φύλου Γολιὰθ σὺν τῷ τύφῳ
τὸν θάνατον· καὶ ἄλλους δ' αὖ
πρὸς τούτοις οὐκ ὀλίγους· καὶ
τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν πανω-
λεθρίαν· εἰκότως τοίνυν οἷς
ἀκάρποις δένδροις τῶν ἐκκε-
κομμένων [illegible]
[illegible] ἔφη, οὐ μόνον [illegible]
αὐτοῖς· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκείνων
τόπους, διὰ τοῦτ' [illegible]

[illegible]

μοσιν· εἶτα πάλιν [illegible]
φέρει καὶ συμβουλεύει· φύλασσε
ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα· ὅτι ἔστιν
ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ:

Τοῦτο δὲ ὁ Σύμμαχος, οὕτως ἔφη· φύ-
λασσε ἁπλότητα καὶ ἴδε εὐθύ-
τητα· μὴ ἀπολέσθαι φησὶ τὰ
παρόντα λυπηρά· ἀλλὰ πρὸς
τὰ μέλλοντα· ἔστι γὰρ καιρὸς
[illegible] τοῖς ἁπλότητι καὶ ἀληθείᾳ
κεχρημένοις, ἀποδοθήσεται ὁ
προσήκων μισθός: οἱ δὲ παρά-
νομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ
τὸ αὐτό· τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν
ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται:

Τοῦτο πάλιν ὁ Σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν·
οἱ δὲ ἀθετοῦντες ἐξαλειφθήσονται
ὁμοῦ· τὰ ἔσχατα φησὶ τῶν ἀσεβῶν
ἐκκοπήσεται ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ·
καὶ οὗτοι τὰ ἐπίχειρα δέξονται, τὸν
κοινὸν ὑπομένοντες ὄλεθρον:
σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου· καὶ ὑπερ-
ασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως·
καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος· καὶ ῥύσεται αὐ-
τούς· καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁ-
μαρτωλῶν· καὶ σώσει αὐτούς· ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν:

Οἱ δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐργάται, τῆς θεί-
ας ῥοπῆς ἀπολαύοντες· καὶ σῴζον-
ται· καὶ τῶν ἀδικεῖν
πειρωμένων περιγίνονται·
[illegible] τὴν περὶ
αὐτὸν ἐλπίδα κτησάμενοι:

[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου:

Τὴν μὲν οὖν σπουδαίαν μετάνοιαν τοῦ θεί-
ου Δαυὶδ τὸ τῆς ἐξομολογή-
σεως κηρύττει διάφορον· ἐν πο-
λλοῖς γὰρ ψαλμοῖς μέμνηται
τῶν ἁμαρτιῶν· κρύπτει μὲν τὸ εἶδ(ος)
κακῶς οὐ καυχώμενος· ἀλλὰ καὶ
τὴν νόσον καὶ τὴν θεραπείαν
[illegible] προτίθησιν· διδάσκ(ων)
[illegible] ὑπόθεσιν τοῖς ἀνθρώποις πρό-
φορον· καὶ τοῦτο τοιγαροῦν
τοῦ ψαλμοῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας
μέμνηται· καὶ τῆς δι' αὐτῆς θ-
εραπείας τῆς ἁμαρτίας ἐπιθ-
[illegible] παιδείας· ἐπὶ μὲ-
[illegible] αὐτοῦ πολλοὶ καὶ διάφο-
ροι [illegible]· τοῦ αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τυραννίς· αὐ-
[illegible] σύμμαχος κατ' αὐ-
τοῦ [illegible]· σημεῖα λοι-
[illegible] καὶ τἄλλα ὅσα
ἡ ἱστορία διδάσκει:

Κ(ύρι)ε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Τοῦτο καὶ τοῦ ϛ' ψαλ(μοῦ) προοίμιον
ἐποιήσατο· παρακαλῶν ἰα-
τρικῶς· μὴ δικαστικῶς· [illegible]
[illegible]· μηδὲ [illegible]
ἀλλ' ἠπίοις φαρμάκοις ἰατρ-
εῦσαι. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνε-
πάγησάν μοι· καὶ ἐπεστήριξ(ας)
ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου:

Τοὺς [illegible] ἁμαρτιῶν·
ἀλλ' [illegible]
μοι [illegible]

ρας σου [illegible]
σφοδρὰ [illegible]· τὸ
γὰρ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου· [illegible]
[illegible]· καὶ
πολλὰς ἐπιφέρουσι πληγάς:

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·
οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις
ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ἡ [illegible] τιμωρία
τῆς ἁμαρτίας [illegible]
κεναι· [illegible]
[illegible]
ξαι· ἐκ δὲ τούτων κακουχ-
[illegible] καὶ ταλαιπωρία προσ-
[illegible]: Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου
ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου· ὡσεὶ φορ-
τίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν
οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ἀφροσύνης μου· ἐταλαι-
πώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυ-
θρωπάζων ἐπορευόμην:

Κατέκαμψε με φη(σὶ) τὸ βαρὺ τῆς
ἁμαρτίας φορτίον· [illegible]
δέ με καὶ τῶν σεσηπότων
[illegible] τραυμάτων [illegible]
μία· [illegible] φρόνησιν ἀπο[illegible]
λων· καὶ τῇ ἀφροσύνῃ [illegible]
[illegible]· οὐδὲ
χαρᾶς [illegible] πάσης θυμηδίας
[illegible]:

% [illegible]· λυπ[illegible]· [illegible]

[illegible]

λύσας [illegible]· καὶ τῆς [illegible]
[illegible]
ρίσκων: Ὅτι αἱ ψύαι μου ἐ-
πλήσθησαν ἐμπαιγμάτων·

Δ [illegible] τούτων τῶν ἐπιθυμιῶν
[illegible]· ταύτης γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]· ἀλλ' [illegible]
[illegible] τὴν ἐπιθυμίαν [illegible]
[illegible]: Ἐκακώθην καὶ ἐταπει-
νώθην ἕως σφόδρα· ὠρυό-
μην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρ(δίας μου).

[illegible] τῆς ἐπιθυμίας
[illegible]· καὶ δὴ
[illegible] ὀλοφύρεσθαι· [illegible]
[illegible] τῆς καρδίας [illegible]·
τούτου χάριν τῆς ἐπιθυμί(ας)
[illegible]
[illegible]
τοῦ θείου [illegible]· τοῦτο
γὰρ ἐπήγαγε: Κ(ύρι)ε ἐναντίον
σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου:

Ἐ[illegible]
αὐτῇ κακὸς [illegible]
τῶν ἐπιτιμήσεων [illegible]:
Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη· ἡ καρδία μου
ἐταράχθη· ἐγκατέλιπέ με
ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς τῶν
ὀφθαλμῶν μου· καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι

μετ' ἐμοῦ.

Ὁ[illegible] τοὺς ὀδυρ-
μοὺς καὶ τὰ δάκρυα· [illegible]
[illegible] καὶ τὴν ἰσχὺν
[illegible]· καὶ τοῦ φωτὸς
τοῦ συνήθους [illegible]· καὶ
[illegible]
[illegible]· διὸ καὶ [illegible]
τούτων [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· διὰ τοῦ
τὸ φῶς εἶναι [illegible]· καὶ
τῆς θείας κηδεμονίας τῶν
[illegible]· [illegible] ὀφθαλμ(ῶν)
[illegible]: Οἱ φίλοι μου
καὶ οἱ πλησίον μου· ἐξ ἐναντίας
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν· καὶ
οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Τοῦτο [illegible]·
οἱ φίλοι καὶ ἑταῖροι μου ἐξ ἐναν-
τίας ἐπὶ τῇ πληγῇ μου [illegible]
[illegible]· οἱ μὲν γὰρ [illegible] τῶν φίλων
τῶν ἐμῶν [illegible]
[illegible]· καὶ προ-
[illegible]· οἱ δὲ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]· οὐ μόνον χωρὶς
ἀλλὰ καὶ τοῖς [illegible] θείοις [illegible]
[illegible]· καὶ ἄλλοι δὲ
[illegible] καὶ ταῦτα διδράσκειν(?)
ἐκεῖνον· μᾶλλον [illegible]
τοῦ [illegible]· καὶ αὐτῇ [illegible]

φυλή, σὺν τοῖς ἀλλοφύλοις ἐστρα-
τεύετο· αὐτίκα τοίνυν μετὰ τὴν
τοῦ πατραλοίου σφαγήν, ἀλλ' ἐ-
[illegible] παρεσκευασμένον τὸ φθάσαι
τὰς ἄλλας φυλάς· καὶ ἐπανα-
γαγεῖν εἰς τὴν βασιλείαν, τὸν βα-
σιλέα δαυΐδ:- καὶ ἐξεβιάζοντο
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλά-
λησαν ματαιότητας καὶ δολιό-
τητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν:

Γεγυμνωμένον με τῶν φίλων
οἱ πολέμιοι θεασάμενοι, πᾶσαν
[illegible]
[illegible] ἐφιέμενοι: ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς
οὐκ ἤκουον· καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀν-
οίγων τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐ-
γενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς:

Τούτων [illegible] δαυΐδ σαφέστερον·
καὶ γὰρ τοῦ ἀβεσσαλὼμ τοῦ [illegible]·
[illegible]
καὶ [illegible] ἐφελκομένων [illegible]
[illegible]·
ὁ μακάριος [illegible] μακροθυμεῖ δαυΐδ·
καὶ τοῦ σιμεεὶ λοιδορουμένου·
καὶ [illegible] χειρὶ βάλλοντος [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλιτηρίοις πράξασθαι, διεκώ-
λυσεν εἰρηκώς· ἄφετε αὐτὸν κατα-
ρᾶσθαί με· ὅτι κύριος προσέταξεν αὐτῷ

καταράσασθαι τὸν δαυΐδ:
ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· σὺ εἰσα-
κούσῃ κύριε ὁ θεός μου· ὅτι εἶπα μή-
ποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου
ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν:

Ταύτῃ ἄρα φησὶ χρεὼν [illegible]
διετέλουν· εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα ἔχων·
καὶ σοὶ τὴν ἐμαυτοῦ [illegible]
διδούς· καὶ ἱκετεύων [illegible]
τοῖς πολεμίοις.
μηδὲ τὴν ἐμὴν [illegible] πρόφασιν
αὐτοῖς ἀλαζονείας γενέσθαι:
ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος·
καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου
διὰ παντός:

Ἀξιούμενος φησὶ μαστίγων [illegible]
ἐποίησεν· διόπερ ἑκὼν ὑ-
ποτίθημαι ταῖς τιμωρίαις·
ἐφίεμαι γὰρ τῆς θεραπείας
ταῖς τῆς ἁμαρτίας ὀδύναις [illegible]
[illegible]: ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ ἀναγγελῶ· καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου:

Διὰ δὴ τοῦτο καὶ κατήγορος ἐμαυτοῦ
γίνομαι· καὶ πᾶσαν φροντίδα
τῆς ὑγείας ποιήσομαι: οἱ δὲ
ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ· καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως· οἱ ἀν-
ταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν·

Οἱ γὰρ [illegible]
[illegible]

[illegible] παρ' ἐμοῦ πολλὰς [illegible]
δεξάμενοι, τοῖς ἐναντίοις ἀ-
μείβονται· καὶ [illegible]
[illegible]: ἐνδιέβαλ-
λόν με ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην·

Ἀλλ' [illegible] διὰ τούτων
παραδηλοῖ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πατροκτόνον γενέσθαι [illegible]
[illegible]
καὶ ἀπόρρειψαν τὴν ἀγάπην,
[illegible]
[illegible] τὰ τῆς φύσεως νό-
μοις, τοῦτον ὡς [illegible]
[illegible] ἁρμόττει δὲ καὶ
τῷ ἀχαρίστῳ λαῷ· ὃς μυρίας [illegible]
[illegible] παρὰ τοῦ δαυΐδ δεξάμενος,
καὶ τὴν ἀλλόφυλον [illegible]
[illegible]
[illegible] περὶ τὰς χάριτας:
μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου·
μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου· κύριε τῆς σωτηρίας μου:

Ἀπὸ τοσούτων φησὶ [illegible]
[illegible] σὲ τὸν ἐμὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] προ-
νοίας· ἀλλὰ μετάδου μοι ῥο-

πῆς· καὶ σωτηρίαν χαρίσασθαι:

[illegible] εἰς τὸ τέλος τῷ ἰδι-
θούμ· ᾠδὴ τῷ δαυΐδ +

Τινὲς τῶν συγγραφέων τὸν ἰδιθοὺμ
[illegible] καὶ ἔφασαν αὐτὸν
γενέσθαι τοῦτον· [illegible]
[illegible]· ὅτι τοῦ
δαυΐδ ὁ ψαλμός· τῷ δὲ ἰδιθούμ,
ὡς τῶν ᾀδόντων [illegible]
[illegible] τὸ ψάλλειν
ἐδόθη· εἰς τὸν τόπον [illegible]
παραπέμπεται· ἐπειδὴ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὑπὸ τοῦ ἀβεσσαλὼμ διωκόμενος·
καὶ ὑπὸ τοῦ σεμεεὶ λοιδορούμενος·
καὶ [illegible] πεπραγμένων πολλὴν
ἔχει τὴν συμφοράν:
εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου·
ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν
τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναν-
τίον μου· ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην
καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν· καὶ τὸ ἄλ-
γημά μου ἀνεκαινίσθη:

Φεύγων [illegible] δαυΐδ τοῦ πατρ-
ῴου παιδὸς τὴν τυραννίδα,
ὁ σεμεεὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπαν-

καὶ νικώμενος ἔμαθε· καὶ λόγοις ὁ-
μοίως ὕβρει· ἄνδρα παράνομον
καὶ ἄνδρα αἱμάτων αὐτὸν ἀποκα-
λῶν· ἀλλ' αὐτῇ σιωπῇ θείᾳ φιλοσοφίᾳ
χρώμενος ὁ θεῖος δαυΐδ· οὐ μόνον
αὐτὸς οὐκ ἠμύνατο, ἀλλὰ καὶ τῶν
στρατηγούντων τινὰ [illegible] τοῦ
[illegible] τὸ σῶμα διεκώλυσεν εἰπών·
ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι ἐμὲ,
διότι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι
τὸν δαυΐδ· καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ
τί πεποίηκας οὕτως· ὅπως
ἴδοι κύριος τὴν ταπείνωσίν μου
καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος ἀγαθὰ
ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ· πολλὴν δὲ ἔχει συμφ-
ωνίαν πρὸς τήνδε τὴν ἱστορίαν
τοῦ δὲ τοῦ ψαλμοῦ τὰ ῥήματα· πο-
λλοὶ γάρ φησι [illegible]
ἐποιήσαντο [illegible] τοῦτο δὲ
ἀφρόνως [illegible] ἐπι-
[illegible] καὶ λοιδορούμενος [illegible]
ταύτην [illegible] οὐχ [illegible]
[illegible] οὐδ' [illegible]
[illegible] αὐτὸν γὰρ
ἀναμάρτητον [illegible]
[illegible] ἐκ [illegible]
[illegible]
Σφόδρα ταῦτα ἔοικε τοῖς ἐν
τῇ ἱστορίᾳ εἰρημένοις ὑπ' αὐτοῦ·

ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι
καὶ [illegible] τοῦτο κἀν τῷ
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] τὸ ἐν [illegible]
κέρδος [illegible]:
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη·
[illegible] λοιδορούμενος· [illegible]
ὑπὲρ [illegible] θεάσασθαι
[illegible]
[illegible]
ἀλλὰ [illegible]
λοιδορούμενος· καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] κακὸν [illegible] τὸ παρὰ κυρίου
[illegible] κακολογίαν [illegible]
[illegible] ἐχθρῶν τῆς ἁμαρτίας [illegible]
διὰ ταύτην [illegible]:
Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός
μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ:
Οὕτως ὁ σύμμαχος· οὕτως [illegible]
ἐξεθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐν τῷ
μου· ἐν τῷ [illegible]
[illegible] ἀναμιμνῄσκομαι
[illegible] τῆς ἁμαρτίας μου· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] μου· [illegible]
[illegible] ἡμερῶν μου [illegible]
[illegible] ὑστερῶ ἐγώ:

[illegible] ἀπεκρίναμεν οὐδ' [illegible]
[illegible] ἱκέτευσα [illegible]
[illegible] ποιήσας [illegible]
τὸ πέρας· σφόδρα [illegible]
ἐφιέμενον: Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔ-
θου τὰς ἡμέρας μου· καὶ ἡ ὑπόστα-
σίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου:
Οὕτω [illegible] ὁ σύμμαχος· οὕτως
[illegible] σε· ἰδοὺ [illegible]
ἔδωκας τὰς ἡμέρας μου· καὶ
[illegible] οὐδὲν [illegible]
[illegible] ἐφιέμενος [illegible]
οὐ [illegible]
[illegible]
οὐ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
θαυμαστὸς καὶ [illegible]
[illegible] διὰ τοῦτο [illegible]
[illegible] χρόνον [illegible]
[illegible] οὕτω καὶ [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] ἐπὶ [illegible]
ὀφθαλμοῖς σου [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
τοῖς [illegible]
μενεῖ [illegible]
τίον [illegible]

δὲ ὁ αὐτὸς [illegible]: [illegible]
[illegible]
[illegible]:
Ὁ δ' οὖν σύμμαχος οὕτω [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ οἱ πλου-
[illegible] καὶ οἱ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
θεοῖς [illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]:
Οὐ [illegible] ἐν [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὑπορρεῖ τῷ χρόνῳ καὶ δια-
φθείρεται· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ [illegible]
[illegible] φιλονεικοῦ-
[illegible] πονηρευομένων [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἔχουσι θάνατον·
[illegible] καὶ [illegible]
πλοῦτον ἀθροίζουσι· [illegible]
οὐκ [illegible] κληρονόμον· τοῦτο
καὶ ὁ μακάριος δαυΐδ καὶ ἐκ τοῦ
[illegible] γέγραφε·
τοῖς γὰρ ἐκ τῶν πονηρευομένων
[illegible] καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἄλλο

φύρμον φερομένων δηλονότι· μετάστησιν καὶ περιφανῆ μίαν ἀποφήνας τὴν κασιγνήτων [illegible] εἰ τοῦ παιδὸς τῶν δυσσεβῶν παρανόμων γινομένην· εἶτα θεασάμενος αὐτὸν ἐγκρατῆ τῶν κασιγνήτων γενόμενον· καὶ τὸν ἀποκείμενον σφε περισωζόμενον τοῦτον, τὴν θαυμασίαν ἀφῆκε φωνήν· πλὴν ματαίων παρὰ σοὶ ἔξεστι:

Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν:

Πᾶσιν ἐκείνοις ἐρρωμένως φράσας τὴν παρὰ σοῦ περιμένω βοήθειαν· τὴν δὲ ὑπόστασιν ... κάρτερησιν ... ἀρτίως τοῦ σοῦ καραδοκῶ· περισκοπῶ τὴν σὴν ... εἶτα τὴν αἰτίαν τῆς ἀλγηδόνος ὑποδεικνύς φησιν· ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με:

Καὶ τοῦ σημείου [illegible] μόνον:

Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με:

Σφόδρα [illegible] τοῖς συμβαίνει· καὶ [illegible] αὐτοῦ καὶ λογισμῶν [illegible] δηλονότι· καὶ τοὺς ἐπαγομένους δὲ [illegible] ἀκόλουθα: ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ ἐποίησας:

Σοῦ γάρ φησι συγχωρήσαντος ταῦτα παρὰ μὴ κεῖνα ἐλυπήθην· καὶ ὅμως ἐπεκεῖνα μάστιγας. σὺ δὲ διὰ τῆς μνήμης τὴν παιδείαν ἐπέφερες· διὰ τοῦτο σιγῶν ἐδεξάμην τὰς μάστιγας· ἐλέγχων μὲν τὴν παρ' ἐμοῦ· σὺ δὲ ὁρῶν τὴν παιδείαν προσφυῶς δὲ μάλα καὶ τὰ ἐπαγόμενα τέθεικεν: ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον:

Ἱκετεύω σοι καὶ ἀμαρτίας σου δέομαι· παῦσον τὴν παιδείαν· τῷ πληθυνθέντι τῶν μαστίγων κατηναλώθην:

Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ:

Οὐκ εἰκῆ καὶ μάτην κέχρησαι τῇ παιδείᾳ· ἀλλὰ διελέγχων τὴν ἐμὴν ἀνομίαν· καὶ ἰατρικὴν ποιῶν· καὶ ἐξαίρων τὸ κεκρυμμένον ἔχων· καὶ τοῖς μὲν τῆς θεραπείας καταστήκεις ὁ δίκαιος· ὑγίαν δὲ πράγματα ἐν τοῖς πόνοις:

Πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος:

Πάντα τὰ ἡμῶν τῇ ἐμαυτοῦ λογισμῷ εἰς οὐδὲν ἐνδεδομένα τοῖς ἀνθρώποις ὑπὲρ περὶ καιρὸν τῶν πραγμάτων:

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε· καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι· τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος· καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου· ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω· πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω:

Ἱκετεύω σοι φησὶ δάκρυσι· ἵνα πόνων ἀπαλλαγῶ· μὴ μετὰ δάκρυα ἀμαρτιῶν ... οὐ γάρ ἐστι κατοικῶν· ἀλλὰ παροικῶν καὶ τοῖς προγόνοις παραπλήσιον· ὀλίγον μικρὸν χρόνον τὸν θάνατον δέχομαι· μικρὰς τινὰς ... ἐλαφρὰς ... χαλεπῶς ... πρὶν τὸν θάνατον ὑπο-δέξασθαι, ἐξελθεῖν γὰρ οὐ κἂν ἀναστρέψω· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μηκέτι μὴ ὑπάρξω· τουτέστιν πρὸ τῆς φθορᾶς τοῦτον οὐ κἂν ἀναστρέψω· θαυμάσαι δὲ ἄξιον τὸν μέγαν Δαυΐδ· βασιλεὺς καὶ προφήτης καὶ δίκαιος· πάροικον ἑαυτὸν ἀποκαλοῦντα· καὶ παρεπίδημον· καὶ τῇ ἀλλήλῃ θαρρῆσαι μὴ ἀνασχόμενον· τοὺς μὲν γὰρ σοφίας μεγάλης ἀπολαύοντας· καὶ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην ἐπισταμένους· κἂν τοὺς χαίρειν τοῖς παροῦσιν ἃ μεμβρίκασι καταφρονοῦσιν: + + + +

Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυΐδ ψαλμός:

Τούτον ἔγνω οὖν τινες ... τῷ θαυμασίῳ Δανιὴλ καὶ Ἱερεμίᾳ· ἐπειδὴ καὶ λάκκου ... μέμνηται λάκκου τοῦ ψαλμοῦ τὸ προοίμιον· καὶ τὸ ἐμὲ προσ-χείων ... εἰς ἐκείνην ... τὴν διάνοιαν· τινὲς τοῖς οἰκήσασι τὴν Βαβυλῶνα ... ἁρμόττειν ἔφασαν τὸν ψαλμόν· ἐγὼ δὲ ... εἰς τὸν συμπεπτωκότα τῷ Δαυΐδ τοῦτον ... ἀναθεωρεῖσθαι εἰσάπαν ... τὴν φύσιν· ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν· ... ὅθεν ... ἐπιστροφὴν ... θεῖος:

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον· καὶ προσέσχε μοι· καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου· καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος:

Ἀεὶ μὲν ... τὸν κύριον Δαυΐδ ... σύμφωνα γάρ ἐστι καὶ τῷ

προστεταγμένος ψαλμός· ἐμὲ
κηρύττων μόνον γὰρ ἔλεγε· εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου κύριε· καὶ τῆς
δεήσεώς μου ἐνώτισαι· καὶ
ἀνωτέρω δὲ ἔφη· καὶ νῦν τίς
ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος; ἀντὶ τοῦ
θαυμαστῶς τῆς ἱκετείας ἔτυχον
καὶ τῆς αἰτήσεως δοθείσης·
ὑπομένων γὰρ φησὶν ὑπέμεινα
τὸν κύριον· καὶ ἀπεγραψάμην τὰ
τῶν ἁμαρτιῶν ἃ μὲν ἐσήμαινε
πρόσωπον ἔδειξε· καὶ εἰσή-
κουσε τῆς δεήσεώς μου· καὶ
τί πεποίηκεν εἰσακούσας·
ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαι-
πωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος·
οὕτως δὲ τοὺς μεγίστους κινδύνους
ὀνομάζειν ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ· καὶ
θαυμαστῶς καὶ ἤδη προσφέρει καὶ τῶν
δὲ κινδύνων ἀπαλλάξας· τίσι
πάλιν κεχάρισται· καὶ ἔστησεν
ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου·
Οὐδὲ γὰρ εἴασέ με λοιπὸν ... περι-
φέρεσθαι· ἀλλ' ἑδραίως μοι τὴν
στάσιν ἠσφαλίσατο· καὶ κατεύ-
θυνε τὰ διαβήματά μου·
κωλύσας με τρέχειν εἰς τὴν τῆς
δικαιοσύνης ὁδὸν παρεσκεύασε·
καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου
ᾆσμα καινὸν ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν·

Οὐκέτι γὰρ θρήνων ᾠδὰς εἰκότα,
ἀλλ' ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς ἀρεσκόμενος ὕ-
μνον· ἁρμόττει δὲ καὶ τοῖς
τοῦ δεσπότου παθήμασι· διαφε-
ρόντως δὲ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων
ἧς αὐτὸν κατὰ ... θείσης τοῦ
τῆς ἁμαρτίας πυθμένα·
καὶ τῷ θανάτῳ παραδοθεί-
σης διὰ τῆς τοῦ σταυροῦ
ἀναστάσεως ἀνιμηθείσης· καὶ
δεξαμένης τὴν τῆς ἀναστάσεως
ἐλπίδα μέγιστον· ὑπομένων
ὑπέμεινα· λάκκον μὲν ταλαι-
πωρίας εἰκότως ὁ θάνατος
ἐκλήθη· φθορᾶς δὲ ὑπάρ-
χων πρόξενος· πηλὸς δὲ ἰλύος ἡ ἁ-
μαρτία· ὡς ... ἀφί-
σταται πολλῶν· καὶ τὸν ἀ-
σθενῆ τῶν ἀνθρώπων ἐπισχόντος
δρόμον· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν
τοὺς πόδας μου· ἐπὶ ταύτης
φησὶ τῆς πέτρας οἰκοδομήσω
τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾅδου οὐ
κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου·
τῆς γὰρ πλάνης ἠλευθέρωσε·
τὴν δὲ εὐθεῖαν ὑπέδειξε τῆς ἀ-
ληθείας ὁδόν· ἐνέβαλεν εἰς τὸ
στόμα μου ᾆσμα καινόν· ἀντὶ γὰρ
τῆς δυσσεβείας τῶν εἰδώλων

λόγων πατρῴας τὸν ὄντα θεὸν
ἐδίδαξε· χαίρων ὑμνεῖν· καὶ τὴν
φέρειν ᾆσμα τὸ οὐ παλαιόν·
ἀλλὰ καινόν· καὶ καινοῖς καὶ
ναοῖς δωρεαῖς συμβαῖνον·
ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβη-
θήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον·
ἀπὸ δὴ τῶν τῆς σωτηρίας ἀπολε-
λαυκότων τὸ πρόσωπον
ταῦτα δὴ λέξεις ἦν· εἰκότως
ὁ προφήτης εἶπεν· ὅτι οἱ
μηδέπω τετυχηκότες τῶν
ἀγαθῶν· θαρροῦντες καὶ
φοβηθήσονται· ὡς ἤδη μὲν
τῶν προσεληλυθότων καὶ τὴν
ἐλπίδα ... τῆς παρ'
αὐτοῦ θεοῦ τεύξονται σωτηρίας·
μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ
ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότη-
τας καὶ μανίας ψευδεῖς·
Τῶν ματαιοτήτων τούτων
ἐμνημόνευσεν ὁ προφήτης ἐν τῷ
πρὸ τούτου ψαλμῷ· πλὴν μὲν τὰ σύμ-
παντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· καὶ πάλιν
μάτην ταράσσονται· καὶ τὸν τῶν
τοίνυν μακαρίζει· τὸν τῶν
μὲν παρόντων καταφρο-
νήσαντα· τῇ ἐλπίδι δὲ τὴν
θείαν ἀντὶ πάντων κτησάμενον·

πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου
τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς
διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς
ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα
καὶ ἐλάλησα· ἐπληθύνθησαν
ὑπὲρ ἀριθμόν· Νικᾷ φησὶν
ἀριθμὸν καὶ πᾶσαν διήγησιν τὰ
ὑπὲρ τῆς σῆς δυνάμεως γεγενημένα
θαύματα· οὐ γάρ ἐστι τὰ ὅμοια
αὐτοῖς δρᾶσαι δυνάμενον· μετὰ
γὰρ σοφίας καὶ περὶ καλλίστων
ποιήματα· νικᾷ δὲ τοὺς ἀριθ-
μοὺς τὰ καθ' ἕκαστον καιρόν
ὑπὸ τῆς σῆς προμηθείας
οἰκονομούμενα· τὰ ἐν Αἰγύπτῳ
τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὰ ἐπὶ Μωσῆ·
τὰ ἐπὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· τὰ
ἐπὶ Σαμουήλ· καὶ τὰ τούτων
πρεσβύτερα· τὰ κατὰ τὸν
Ἀβραάμ· τὰ κατὰ τὸν Ἰσαάκ·
τὰ κατὰ τὸν Ἰακώβ· ἢ δι' αὐτοῦ
τοῦ Ἰωσὴφ ὑπέσχες(?)· καὶ τὰ ἄλλα
ἃ γὰρ μὴ καθ' ἕκαστον διεξελθεῖν·
ἀλλὰ τὸ νῦν γεγενημένον τοῦ
τῶν ἁπάντων θαυμασιώτε-
ρον· οὐ γὰρ ἔθνος ἓν ἢ δύο
ἔθνη, ἀλλὰ τῶν ἐθνῶν
πάντων πραγματεύεται τὴν
σωτηρίαν· καὶ τὴν νομικὴν λατρείαν
καταπαύει· τὴν τῶν Ἰουδαίων

ἀσθενείας οὐ μικρὰ μὲν οὖσι· τὴν
καινὴν μὲν δὴ καὶ Χριστοῦ ἐν λογικὴν καὶ
τελείαν νομοθετοῦσαν· θυσίαν
καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα
δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ηὐδόκησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω·

Τούτοις ὁ ἀπόστολος συνᾴδει
παραινῶν· παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοὶ
διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παρα-
στῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶ-
σαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ τὴν λο-
γικὴν λατρείαν ὑμῶν. ἀντὶ
γὰρ τῶν νομικῶν ἱερείων, τὰ ἡ-
μέτερα μέλη καθιεροῦν ὀφείλομεν.
προσέταξε· ταύτην δέ σου τῆς
τὴν χάριν ἰδών, ἐμαυτὸν προ-
σήγαγε λέγων· ἰδοὺ πάρειμι· τῶν
μέντοι τῶν θυσιῶν, ὁ μακάριος
μαρτυρεῖ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους
καὶ μάλα εἰκότως· ἡ γὰρ καινὴ μετὰ τῶν
θυσιῶν ἀπαρχή· καὶ πρὸς τὸ πρέ-
πον ἡμέτερον μέρος καὶ ἑαυτὸν
προσφέρων· ὁ παρὼν προ-
σάγει γενέσθαι· οὕτως πρόσφορος
τοῖς πνευματικοῖς προσενεχθῆ-
ναι ἡμῖν ὑπὸ δ' ἐκείνην τὴν τοῦ και-
νοῦ γράμματος χάριν· οὕτως ἐν ἡ-
τοῖς πόδας τῶν μαθητῶν
εὐφροσύνην ἡμῖν ἀρχιερεὺς,
προτίθεις· διὰ τοῦτο

ἔφη· ἄφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέ-
πον ἡμῖν ἐστὶ πληρῶσαι πᾶσαν
δικαιοσύνην· ἁρμόττει τοίνυν
αὐτῷ καὶ τὰ ἡμέτερα μέλη ὡς
κεφαλῇ σώματος· ὡς ἀπαρχῇ
φυράματος· ὡς πολλοῖς ἀδελφοῖς
πρωτοτόκῳ κατὰ τὴν σάρκα:
ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ:

Ἀμοιβὴν φησὶν ἐν ταῖς προφητικαῖς
βίβλοις ταῦτα περὶ ἐμοῦ γέγρα-
πται· τὴν δὲ κεφαλίδα, εἴλημα
εἰρήκασιν Ἀκύλας καὶ Σύμμα-
χος· οὕτως δὲ τὰς θείας γραφὰς
μέχρι καὶ τήμερον Ἰουδαῖοι,
κατασκευάζειν εἰώθασιν:
τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου
ἐβουλήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν
μέσῳ τῆς κοιλίας μου:

Προσῆλθέ σοι φησὶ πᾶσαν ἔχων
τὰς σὰς πληρώσων ἐντολάς.
καὶ κατὰ τὸ σὸν πολιτεύεσθαι
θέλημα· τὸ δὲ ἐν μέσῳ τῆς κοι-
λίας μου, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηκε
τῶν ἐν τῇ περὶ τὴν διάκεισιν καὶ
ἐνδον ἐφιεμένων ἐμμαρτύρων
τῶν ποθουμένων: εὐηγγελισάμην
δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χεί-
λη μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως·
τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν μέσῳ τῆς
καρδίας μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτή-

ριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔ-
λεός σου καὶ τὸ σωτήριον ἀπὸ συναγω-
γῆς πολλῆς:
Καὶ ὁ μακάριος Δαυὶδ ὑπισ-
χνεῖται ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τῇ κατὰ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τῆς
θείας χάριτος συλλεγείσῃ· τὴν τοῦ
θεοῦ δικαιοσύνην κηρύττειν·
καὶ τὴν τῶν προφητῶν ἀλήθειαν·
καὶ τὴν ἀξίαν σωτηρίαν· καὶ τὸ ἄ-
μετρον ἔλεον· καὶ αὐτὴ ἡ κε-
σωσμένη φύσις ταύτην ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας ὑπισχνεῖται τὴν
ἀντίδοσιν· τὸ σῶμα γὰρ Χριστοῦ ἡ ἐ-
κκλησία· καὶ τὰ χείλη μὴ
εἰς ὑμνῳδίαν· καὶ τοῦ θεοῦ τὴν
δικαιοσύνην ἀνακηρύττειν·
καὶ τὴν ἄρρητον δὲ ἐξ αἰῶνος κηδε-
μονίαν· καὶ τῶν προφητικῶν
ὑποσχέσεων ὑποδεικνύων τὴν
ἀλήθειαν· τὸ δὲ ἀπὸ συναγωγῆς
πολλῆς, ὁ Σύμμαχος ἐν πλήθει
ὁ δὲ Ἀκύλας καὶ ὁ Θεοδοτίων, ἐν ἐ-
κκλησίᾳ μεγάλῃ ἡρμήνευσαν· ὡς
φανερὸν ὅτι περὶ αὐτῆς φησιν ἐκκλησίας:
σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρ-
μούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου
καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς
ἀντιλάβοιντό μου:

Καὶ τυχοῦσα τῆς σωτηρίας ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία
δεῖται πάλιν τῆς αὐτῆς προ-
μηθείας· διὰ τὰς παντοδαπὰς
τῶν ἀνθρώπων· καὶ δαιμόνων πα-
ραιτήσεις· ὧν ἐν τοῖς ἑξῆς τὴν
μνήμην πεποίηται: ὅτι περιέσ-
χον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθ-
μός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου
καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν· ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κε-
φαλῆς μου καὶ ἡ καρδία μου ἐγκα-
τέλιπέ με:

Μηδεὶς δὲ ἁμαρτίας τῆς ἐκκλησίας
ἡγείσθω τὰ ῥήματα· καὶ γὰρ οἱ τρεῖς
παῖδες τὴν ἀκραιφνῆ σεμνότητα ἐπηγγέλ-
μενοι· καὶ τὸν νικηφόρον ἀναδησά-
μενοι στέφανον· ἐν τῇ καμίνῳ προ-
σευχόμενοι ἔλεγον· ἡμάρτομεν
ἠνομήσαμεν· ἠδικήσαμεν· καὶ ἀ-
πέστημεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου·
καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰ δικαι-
ώματά σου· οὕτως ὁ θαυμά-
σιος Δανιήλ· οὕτως ὁ θεσπέσιος Ἱε-
ρεμίας· οὕτως ὁ θεῖος Ἡσαΐας· οὕτ-
ως ὁ θεῖος Παῦλος· Χριστὸς γὰρ φησὶν εἰς
κόσμον ἦλθεν ἁμαρτωλοὺς σῶ-
σαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· καὶ πάλιν
οὐκ εἰμὶ ἄξιος καλεῖσθαι ἀπόστολος· οὕτ-
ω τοίνυν καὶ ἐνταῦθα ταῖς ἀπὸ
τῶν δυσσεβῶν τρικυμίαις καλλω-
πιζομένη ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία· οὐ μέγα φρο-
νεῖσθαι ὡς σῳζομένη· ἀλλὰ

μαρτυρίας καὶ πλημμελείας·
ἀφαντίθησι τοῖς ἱερωμένοις· καὶ
τῆς παρ' αὐτοῦ σωτηρίας ἐπικουρί-
ας ἀπολαῦσαι παρακαλεῖ· ἀλλ'
ἐπεὶ οὖν ἐκ περιφανῶς ὠνήσατο τὸν
λαὸν τοῦ θεοῦ πᾶσα ἡ ἐκκλησία· ἀλλὰ
χεῖ καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσι ζῶμεν.
καὶ τοὺς ἀεὶ μεμφομένους ἀπαι-
ζομένοις· καὶ ἤδη μαλὸς δουλω-
σάμενος ἀγαθοῖς· καὶ ἐπειδὴ
ἐν ἐγγίσωμαι ὡς ἐξ ἐμοῦ προ-
σώπου· καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα
προσφέρεται· εὐδόκησον κύριε
τοῦ ῥύσασθαί με· κύριε εἰς τὸ βοηθῆ-
σαί μοι πρόσχες· καταισχυνθείη-
σαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν:
Οὐ γὰρ τρέψασαι κούζοντες· ἀλλὰ
τῶν αἰσχρῶν παραπέμπουσι θαῦμα:
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ θέλοντές μοι κακά:
Τρέπονται τοῖς ἀφθονίαις· καὶ δι'
ἁμαρτιῶν ὧν ἐφίενται παρασκ-
ευάσουσι· καὶ καταρχὰς μὲν κατ' ὀλίγους:
κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην
αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλ-
λιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε· καὶ εἰ-
πάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριον:

Τοὺς δὲ ζητοῦντας σε φησὶ καὶ ὑμνοῦν-
τας· καὶ διὰ παντὸς ἀγαπῶντας-
δῆ ἐμελίσῃ ἐμπλησομὲ ἀφροσύ-
νης καὶ τῆς σῆς ἀγάπης μεταπολ-
λὴν δεχόμενοι· μηδὲ ἐξασθενῶς
θυμηδίας μεγαλειοτήτων· οὐ γὰρ
τοῖς ἀπρεπῶς ἀπολαύσιν· ἡ
πίστις εὐθυμηδίαν· ἀλλὰ τοῖς ἀ-
εἰ διηνεκῶς ἔχουσι τὴν ἀξιό-
ρατον ὁρῶντας: ἐγὼ δὲ πτωχὸς
εἰμι καὶ πένης· κύριος φροντιεῖ μου·
βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου
εἶ σύ· ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς:
Ὥσπερ αὐ μαρτυρεῖ ἐμνημόνευσας αὐ-
τοὺς καὶ πτωχὸν ἀποκαλεῖ· ὡς
ἀσθενεῖ συναρίζοις· καὶ τοῦ θεοῦ δεό-
μενον ἐπικουρεῖ· καὶ ταύτης ὅ-
τι ταχίστην ἱκετεύει ἀντυχεῖν·
ἁρμόττει δὲ ταῦτα διαφόρως
τῶν μακαρίδων· ἡ γοῦν μετὰ ὅ-
τι τὴν προρρησιν ἐκάμνω θε-
ασάμενος καὶ τὴν φιλοτιμίαν
τῆς χάριτος· πτωχὸν ἑαυτὸν
καὶ πένητα προσαγορεύει· καὶ
τοῦ θεοῦ καὶ αὐτὸς ἀπολαύσει προ-
μηθείας ἱκετεύει· ἀντιβολεῖ μὴ
χρονίσαι τὴν θεσπισθεῖσαν σωτη-
ρίαν· μηδὲ εἰς μακρὸν ἀναβλη-
θῆναι καιρούς· ἀλλὰ τάχιστα
τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα παρασχεθῆναι:

[illegible] τοῦ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ· [illegible]
[illegible]:

Τινὲς μὲν τοῦτον τὸν ψαλμὸν ἀφιέθησαν· τινὲς
τὸν ἐξεκίαν τὸν παρόντα ψαλμόν· οὐ
κεῖται ἡμᾶς τὸ θεῖον μᾶλλον ἀγγέλλει·
οὐδὲ ἕτερον δὲ ἔξωθεν· ὁ γὰρ δεσπότης
Χριστὸς διαλέξεις τινὰς περὶ τοῖς ἱ-
εροῖς ποιησάμενος μαθηταῖς,
ἐπήγαγε καὶ ταῦτα· εἰ ταῦτα
οἴδατε μακάριοί ἐστε ἐὰν ποι-
ῆτε αὐτά· οὐ περὶ πάντων ὑ-
μῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξά-
μην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ
τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐ-
πῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ·
ἀπαρτὶ λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γε-
νέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται πι-
στεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι· τοῦ κυ-
ρίου λέγοντος ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ· καὶ δῆλον ὡς ἐκ τοῦ
παρόντος ψαλμοῦ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἄλλως προσήκοντα· θε-
σμοὺς ζωῆς καὶ τολμῆσαι ἄλλον
αὐτῷ καὶ μὴ προσήκοντος ὑπο-
διασπάσαι: Μακάριος ὁ
συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα:

Τὸ καὶ πένητα εὕρομεν ἐν μέν τοῖς
ἀντιγράφοις· οὔτε δὲ παρὰ τῷ
ἑβραίῳ· οὔτε παρὰ τῷ σύρῳ·
οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευ-
ταῖς· πτωχὸν μέντοι καλεῖ τὸν
ὄντως τὸν κύριον· ἐπειδὴ περ οὐ διὰ
σοῦ ὁ δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε· ἵνα ἡμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν·
καὶ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρ-
παγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα
θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν
δούλου λαβών· καὶ ὁρατὸς καὶ
ἀόρατος δὲ ἑαυτὸν ζωῆς· οὐκ εἶχε
ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι· καὶ
γεννηθεὶς ἐκ παρθένου διὰ τῆς
μητρὸς κλινομένης ἐπὶ φάτνης ἐτέθη·
μακαρίζει τοίνυν ὁ προφητικὸς
λόγος τὸν ταύτης συνιέντα τῆς πτω-
χείας δηλονότι· καὶ εἰς δύναμιν ἀμει-
ψασθαι προθυμούμενον τῆς
ταύτης ἀγαθοεργίας: ἐν ἡμέρᾳ
πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος:

Δείκνυσι τὸν μακαρισμὸν τοῦ καρποῦ
τοῦτον· πονηρὰν ἡμέραν καλεῖ ἡμέραν
καὶ τὴν τῆς κρίσεως ἡμέραν φοβερὰν γάρ,
καὶ τοῖς παρανόμοις κακοτικῇ· καὶ ὑ-
ποσχόμενος ταύτην τὴν ἀληθῆ κρίσιμον μέχρι
τῆς πτωχείας ἐκείνης· τῆς φοβερᾶς
αὐτὸν ἡμέρας ἀπαλλάξαι κακῶν:
κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐ-
τὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ· καὶ μὴ
παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ:
Οὐ μόνον δὲ τῶν μελλόντων ἀγαθ-

ἀπολαύσεσθαι· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν
παρόντα αἰῶνα τῆς θείας τυ-
γχάνει προνομίας θείας· πεφανέ-
ρωται γενομένων καὶ πορίων ...
καὶ πᾶς ὁ τῶν διωκομένων διαφυ-
γὼν ἐπιβουλάς· καὶ ἐπειδὴ
τὸ φθαρτὸν ἔχοντες σῶμα,
εἰκὸς καὶ νόσοις περιπεσεῖν;
ὑπισχνεῖται τὴν ταύτης ἴασιν
πολλάκις: κύριος βοηθήσαι αὐτῷ
ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην
τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ
ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ:

Πάσας αὐτῶν φησὶν ἀπαλλάξει τῆς ἀρρω-
καὶ στρέψει ... τὴν νόσον μετα-
τὸ γὰρ ἔστρεψας ... τῆς ἀρρωστίας τὴν
κοίτην, ἀντὶ τοῦ μετέβαλε τὰ ἐπέθει-
σθαι τοῦ συνήθους ... ὑγείαν
τοῦ ἐκάμνεν ... τὰς ἀρετὰς
διὸ ... ἐξολοθρεῦον· ὑπὸ δὲ λιμοῦ
... τὸ ταύτην ἔσχηκε· καὶ
ὁ ... αὐτὴν μετελήλυθ· αὐτὸν
εἰσῆλθον διδάσκοντα· καὶ τὸ
καθ᾽ ἑαυτὸν διηγούμενον: [illegible]
[illegible]

Ἐγὼ εἶπα φησὶν ὁ προφήτης· ὅτι ἐλεοῦ
... ἁμαρτίας ... ὁ ἀμνὸς
θυσίαν ... τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου· ... εἰκειούμενος
πάθη· ὁ ἁμαρτίαν μὴ πε-

... σκανδάλων:
ποιηκώς· τὴν ὑπὲρ τῆς ἀν-
θρώπων φύσεως ... παρ᾽ ἡμῶν
φύσιν προσφέρων παράκλησιν.
ἐπισημήνασθαι προσήκει
ὡς ὁ σύμμαχος οὐκ ἔστιν ὅτι
ἁμαρτωλοῖς· ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ
ἁμαρτάνουσι: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐχθροὶ οἱ τοῖς ἰουδαίοις ...
... τὴν θάνατον αὐτοῦ
κατὰ ... τοῦτο καὶ ὁ τῶν
ἱερῶν ... ἀγγελικὴ ἱστορία διδάσκει.
συμμενοῦ γὰρ ... ἔλαμον ὁ ...
αὐτὸν ἀπολέσωσι· ὃν τὰ ἔθνη
ἐπὶ τοῖς ἰουδαίοις μεταφέρει ...
ρεύσειν: καὶ εἰς ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Οὗτοι καὶ οἱ ... διδάσκουσι
τὰ ἀγγελικὰ· ὅτι τοῖς ...
... ἰδόντες καὶ ...
παραδόσεως αὐτόν· ἐζήτει ...
... τὸ δοῦναι αὐτόν. ταῦτα καὶ
προείρηκεν ὁ χριστός· καὶ εἰς πορεύ-
σεσθαι· ... γὰρ καὶ ...
τύραννοι ἐκείνοις τὸν θάνατον
... αὐτοῦ συμφέρων
προσ χριστός: καὶ ... [illegible]

καὶ ... ἔχθραις· κατὰ ἐμοῦ
[illegible]
[illegible]

Καὶ τούτοις μαρτυρεῖ τῶν ἱε-
ρέων τὸ τέλος· ἡσυχάζειν γὰρ
πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι·
τῆς ἐπιβουλῆς ἐξέλειπον τοῦ
πρόσθεν· εἶτα τῷ γραμματεῖ
... ἐποιήσαντο εἰρηκότες
τῷ πιλάτῳ· ὡς βασιλέα ἑαυτὸν
ἑαυτὸν ἀποφαίνει· κωλύει
διδόναι τῷ καίσαρι φόρον·
τοῦτο καὶ ἡ προφητεία προ-
λέγει, λόγον παράνομον κατ᾽
ἔθεντο· ἀντὶ τοῦ παράνομον
κατηγορίαν ἐποιήσαντο κατ᾽
ἐμοῦ: [illegible]
[illegible]

Κατὰ τὸν θάνατον ὑπομένειν φησί·
κἂν ἰάσωμαι πάλιν καὶ σκεδάν-
νυμι τοῖς τούτων κατασκευ-
άσασιν· καὶ τοῦτο εἴρηκε
τοῖς ἀγγελικοῖς ῥήμασι· λύσα-
τε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις· καὶ πάλιν ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδο-
θήσεται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν·
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

διὸ δὴ εἰκότως· ὑπὲρ τὸν θά-
νατον προσηγόρευσε: καὶ γὰρ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Τοῦτο καὶ κύριος ἀληθὴς ὁ θεὸς ὁ πίσ-
σας ... εἰρηκὼς· καί γε ὁ ἄν-
θρωπος τῆς εἰρήνης μου· ἐφ᾽ ὃν ἤλπισα· ὁ
σύμμαχος οὗτος· ἀλλὰ καὶ ἄλλος.
ὅσπερ εἴρηκεν ἐμοί· ὦ ἐπεποίθειν·
συνεσθίων μοι ἄρτον ἐμόν, καὶ
τε μεγαλωθῆναι μου ἀκολουθῶν·
οὐ γὰρ μόνον μοι ἐχθροὶ κατεσκεύ-
ασάν μοι τὸν θάνατον· ἀλλὰ
καὶ ὁ συνήθης μοι ἄλλος· καὶ ὁ τῆς ἀνα-
... εἰρήνης ... ὁμο-
τράπεζος ὤν μοι καὶ συναπολαύσας
ὧν ... ἐσύμμαχος· δῶρον
γὰρ τὴν πονηρὰν ... μόναις ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ... αἰτῶν
... καὶ τῇ πτέρνῃ ... θεὸν
... πατρί ... καὶ ...
μηχανώμενος· τοῦτο καὶ ἡ σαῦ
παιτηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰακώβ,
ἔφη· δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ
με ἤδη δεύτερον τοῦτο· τά
πρωτοτόκιά μου εἴληφε· καὶ νῦν
εἴληφε τὴν εὐλογίαν μου:
[illegible]

προδεδομένα αὐτοῖς· ὃν τρόπον ἐγώ
ὅτι πεπλήρωκα· ὅτι [illegible]
τὴν χαρὰν [illegible] ἐν τοῖς [illegible]·

Καὶ ταῦτα πάντα τυποῦται ὡς ἀπὸ τῆς [illegible]
φθείσης εἴρηται φύσεως· περὶ μὲν
γὰρ τὸ πάθος ὁ λόγος· οὕτω καὶ ὁ ἐν
τοῖς ἱεροῖς δὲ ἀρχιερεῦσι ἀκ-
ολουθῶν τοῦ δεσπότου προσα-
γομένου Χριστοῦ· πέρας οὖν [illegible]
ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· καὶ πά-
λιν· εἰ δυνατὸν παρελθέτω
τὸ ποτήριον τοῦτο· ἐμοῦ δὲ
διὰ τὰ [illegible] καὶ
[illegible] ἐμῶν [illegible]·

Ἁρμόττει καὶ ταῦτα τῇ τοῦ δούλου
μορφῇ· ἣν ὁ μονογενὴς θεὸς λόγος ἀνέ-
λαβεν· οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται
περὶ ὧν φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος·
ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται·
ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀ-
δελφοῖς ὁμοιωθῆναι· ἵνα ἐλε-
ήμων γένηται καὶ πιστὸς
ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν· ἐπειδὴ
τοίνυν πάσης κακίας ἡμᾶς [illegible]
σας ἐλευθέρους διέμενον
[illegible]· ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀ-
κακίαν [illegible] καὶ [illegible]
ὡς [illegible] ἐμοῦ [illegible] αἰῶνα·
[illegible] τὴν ἐμὴν
[illegible] καὶ [illegible]·

καὶ ἡ δόξα αἰώνιος· [illegible]
ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο·

Ταῦτα ὁ θεσπέσιος προσαγορεύει
προφήτης· καὶ τὴν ἄρρητον
δεσπότου φιλανθρωπίαν θαυμάσας
καὶ συνιδὼν τὴν ἐθελούσιον
πτωχείαν ἣν ἀνεδέξατο· ὕ-
μνον αὐτῷ διὰ τῆς εὐλογίας
προσφέρει· ἵνα τὸ μακάριον
καὶ αὐτὸς κομίσῃ τέλος· εἰκό-
τως δὲ μετὰ ταῦτα πάθη ὕμνον
προσήγαγε· διδάσκων ὡς οὐ
μόνον ἄνθρωπος ὁ προφητευόμε-
νος· ἀλλὰ καὶ θεὸς προαιώνι-
ος· ἀμφότερα δὲ ὢν τὸ σχῆμα καὶ
αὐτὸ ἀνέστη τοῦ [illegible]: + + +

ὑπὲρ τοῦ [illegible]· [illegible]
[illegible] τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός·

Ἡ μαρτυρικὸς τῶν [illegible]
μίοις, παρέδωκεν ὁ θεός· [illegible]
[illegible] ἀλχμαλωσίαν
τῶν καταψηφισαμένων· ὡς
δὲ προστῇ τούτων [illegible]
μος· ὀλοφυρόμενοι καὶ τὴν [illegible]
ποθοῦντων· ἐπειδὴ [illegible]
σαν ἐν αὐτοῖς [illegible]
θεὸς διὰ [illegible]
[illegible]· ὡς οἱ καλλίνικοι

τυρες· Ἀνανίας· Ἀζαρίας· Μισαὴλ·
[illegible] θεῶν ἀγαπητῶν·
καὶ [illegible] ἐμμόνων αὐτοῦ λατρεύειν πο-
θούντες· [illegible] ὁ προφήτης
[illegible] πρόσωπον·
[illegible] παρ' ἐκείνων τῶν σύ-
μφορας ῥηθῆναι καὶ [illegible]·
πρὸ πολλῶν γενεῶν προδιδάσκει·
ἵνα καὶ τῇ προρρήσει ψυχα-
γωγῶνται· καὶ τῇ διδασκα-
λίᾳ [illegible]· διὰ τοῦτο
καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ ψαλμὸς ἐπι-
γέγραπται· ἐπειδὴ μετὰ χρό-
νων περίοδον· τὰ λε-
γόμενα τὸ τέλος ἐλάμβανεν·
προσήκει ταῖς ἃς συνέστη·
ἐπειδὴ ταύτης μάλιστα δὴ
τοῖς [illegible]:

[illegible] ἐπὶ [illegible] ἐπὶ τῶν
[illegible]· οὕτω
[illegible]·

Φασὶ ταῖς ἑορταῖς, τοῖς [illegible]
θοινᾶσθαι θρησκείᾳ· καὶ σφό-
δρα τε ῥοπὴν εὐθυμείας δι-
[illegible]· [illegible]
[illegible] τοίνυν οἱ προ-
[illegible]
[illegible] καὶ παρανόμοις
συζῶσι· καὶ ἀπέχοντες τοῖς
[illegible] ἐοικότες θρηνεῖ·

[illegible]:

εἰκότως τοῖς ἑορταῖς παρ-
[illegible] θεῶν τὴν
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] θεί-
ων πλήν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ:

Πόθου σφοδροῦ καὶ δίψης τῆς πρὸς τὸν θεὸν
λατρείαν· τὸ γὰρ ὀφθῆναι τῷ
προσώπῳ τοῦ θεοῦ· τὸ λατρε-
ύειν αὐτῷ κατὰ τὸν νόμον λέ-
γει· [illegible], ἡ τοιαύτη περιεχω-
ρεῖται λατρεία· καὶ τοῦτο οὐ μό-
νον μακαρίζει ὁ διδάσκαλος ὡς·
ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς μακάριοι παῖδες·
Ἀνανίας· Ἀζαρίας· καὶ Μισαὴλ· ἐν
τῇ καμίνῳ τὸν θεὸν ἀνυμνοῦντες·
[illegible] ἁρμόδιος· ἰσχυρὸς
καὶ ζῶν τὸν θεὸν ὀνομάζουσι·
τοῖς ἀψύχοις καὶ ἀκινήτοις
[illegible] εἰδώλοις προ-
σέχοντες: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Νὺξ πορθεῖ καὶ μεθημέριος ὁ φθο-
ρὸς [illegible]· ἄλλοι
[illegible] ποιοῦνται

ἀμαλὴξ ... βασι...

δάκρυσι· τὰ ἀπόρρητα τοῦ ὀνειδι-
ζομένου· οἱ γὰρ δὴ νομεῖς εἶπον
τοῦ θεοῦ βαζουσι ἡμῖν· τὴν σὴν κλη-
ρονομίαν περὶ φθόγγον, ὡς ἀσθε-
νῆ· καὶ τῆς αὐτοῦ ῥώμης περι-
γενέσθαι μὴ δυνηθῆναι· τοιγάρ-
τοι ταῦτα δεδιότες λογιζό-
μενοι, ἅπαν τὸ μὲν ἔχω τὸν θρῆνον·
τὸ γὰρ ἐξ ἀγγέλου ἔπεμψε [illegible],
τοῦτο σημαίνει· ἀπὸ τοῦ δὲ [illegible]
καὶ ἐκινήθη ἐν ὀδυρμοῖς:
ὅτι δὲ [illegible] τὸ προσκύ-
νημα θαυμαστής· ἕως τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως
καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορ-
τάζοντος· καὶ [illegible] ταλοῦντ[ες]
τοῦ θεοῦ· μετὰ τῶν σκυθρω-
ποτέρων τὸ θυμῆρες διαφέ-
ρει· καὶ προσδοκία ὡς τὰ
[illegible] ἁμαλὴκ [illegible]·
καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποθουμένων χά-
ριτι, ἀντὶ τῶν ποθουμένων [illegible]
μὴ ζουσι τῶν· καὶ τοῦ θεοῦ ὁμοῖκο-
δομήσουσι ἐν οἴκῳ· καὶ τὰς συ-
μηθείας ἐπιτελέσουσι παμπήρ.
καὶ τὸν ἑορταστικὸν ἦχον· καὶ τὴν
πρὶν κηρυκικὴν μετὰ προσδοκίαν ταῖς ἀκο-
αῖς εἰσδέξονται· προθεσπί-
ζει καὶ ὁ μακάριος ἡσαΐας
ὡς μετὰ πλείστης ἐπαγγελ...

σιν τιμῆς· ὅτι γὰρ ἀπεσταλμένοις
μηδὲν μοχούμενοι· καὶ σκια-
ζόμενοι σκεπόμενοι· καὶ τὰ
κτήματα πολυπονῶν ἀποθούμενοι.
τοῦτο ἢ καὶ δακρύσας ἀγγέλ[ων] βαπτο-
εἰς δράκοντα [illegible] ἐν σου σκιᾷ προ-
κινδυνεύοντας αὐτοῖς· ἕως οἴκου
τοῦ θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως
καὶ χαριστηρίας ἤχου ἑορτά-
ζοντος. χορεύοντες φησὶ καὶ τὸν
σωτῆρα θεὸν ἀνυμνοῦντες· καὶ
σκιὰς κατὰ τὴν πορείαν
πολλαχοῦ, οὕτω τὰ θέατρα οἱ
κομῶντες κατὰ τὸν [illegible]· ὡς ἐν τῷ
μυστικῷ τῷ ποιούμενοι τῶν ἐ-
παινούντων· ταύτης ἀκούσαν-
τες τῆς προρρήσεως· σφ[ῶν]
αὐτοῖς ἀγαλλιάσονται μάλιστα·
[illegible] περὶ [illegible]
μάτων παρασπίσαντες [illegible]
[illegible] σωμάτων θρόνον ἐξομολο-
γήσασθαι αὐτῷ· σωτῆρι τοῦ προ-
σώπου μου καὶ ὁ θεός μου·
Ταῦτα φησὶν ὡς ἀρχὴν διεξελθὼν τὰς
ὑποσχέσεις, πάλιν δὲ μὲν ἄλλως
καλὰς ἀγγέλλουσαν· τῇ ἐλπίδι
στηριζομένην· περιμείνομεν τὸ
τῆς προρρήσεως τέλος· ὁμοῦ τὴν
γεγενημένην ὀργὴν σαφῶς
ὑμῖν προσοίσω τοῦ σώματος [illegible]

ἡ μίμησις [illegible] ὑποκρίνεται προσώπου

πρὸς ἑαυτὸν [illegible] μου ἔστ[ω]
ραὶ χάρις· διὰ τοῦτο μνησθήσο-
μαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνου καὶ
ἑρμωνιείμ ἀπὸ ὄρους μι-
Ἡ θεοποιία τῆς ἐστὶ ψυχῆς
πρὸς ἑαυτὴν διαλεγομένης·
ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν· ἐλθὼν
μνοῦσα τῶν ἀγαθῶν ἐδεξάμην
τὰς ὑποσχέσεις· ἀποκρίνεται
πρὸς ταῦτα μὲν οὖσα· ὅτι
τὴν ἀρχήν· καὶ τοῖς προφήταις
χάρισμα θρηνοῦσα· ἐγὼ γὰρ μὴν
τῆς προσφορᾶς εἰς τὸ μνημονεύειν
δάκρυσι· γῆν ἰορδάνου τῶν ἐ-
πιφανείας καὶ ἀρχῆς· καὶ ἑρμονι-
εἰμ, τὸ ὄρος ἑρμώνιον· διὰ δὲ
τοῦ ὄρους, καὶ τοῦ ποταμοῦ
πᾶσαν ἐδήλωσε τὴν γῆν παρ-
δηλώσας· οὕτω δὲ καὶ ὁ σύμμα-
χος ἡρμήνευσε· ἡ ψυχὴ κατὰ τὴν
κάτω ὁ παρὰ ἀπομνημονεύουσα
ἀπὸ γῆς ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ ὄ-
ρους ἑρμωνιεὶμ μικροτάτου:
ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται
εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου· πάν-
τες οἱ μετεωρισμοί καὶ τὰ κύμα-
τά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον:
μὴ καὶ μὴν δὲ φησί, διὰ τῶν,
πλὴν δὲ σῶμα παρεδόθην· καὶ
ὡς ἐν αἰῶσι τισὶν ὑπουρ-

χιλιάδας ἐδήλωσεν· ἄβυσσος γὰρ καὶ
μάχαιρα ταῖς στρατιωτικαῖς τάξεσι,
καὶ τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολὴν
ὕδασι μεγάλοις ἀπεικάζει.
καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ τῶν γεγενημένων
μύρια τῶν παρὰ καταλυθέντων
ὅσα τῶν οἰκουμένων διέφθειρε
ἅπασαν· καὶ ταῦτα σαφέστε-
ρον ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσεν· ἄβυσ-
σος πρὸς ἄβυσσον ἀπηχεῖ·
ἀπὸ ἤχου τῶν κρουνῶν σου·
οὐ γὰρ οὕτως ἐπηγάσω ποιού-
μενος τῆς παραφορίας πρὸς αὐτὸ-
μόνον· αἱ καταιγίδες σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ πάντα παρ-
ῆλθον· ἐπειδὴ γὰρ αἰῶσι τῆς
στρατείας ἀπειλάς, ἐπέμψαν
τῇ προπομπῇ· καὶ τὰς γεγενημένας
τῇ στρατιᾷ προσωνομάσας, κύμα-
τα καὶ καταιγίδας ἐκάλεσεν.
διὰ ταῦτα φησὶν ὅδυνῶμαι· περὶ
τούτου μιμνήσκεταί κεν τῇ γῇ
με· ἀλλ᾽ ὅμως τῶν σῶν φιλαν-
θρώπων παραστηλῶ· τοῦτο γὰρ ἐ-
πήγαγεν: ἡμέρας ἐντελεῖται
κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ νυκτὶ
ᾠδὴ παρ᾽ ἐμοί· προσευχὴ τῷ θεῷ
τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ θεῷ· ἀντι-
λήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου·
διατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου· ἐν τῷ
καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου ὠνείδιζόν
με οἱ ἐχθροί· ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι

καὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν
ὁ θεός σου·

Ταῦτα φησὶ πρὸς τὸν ἐμὸν θν̄· τῆς σῆς ἀεὶ
προνοίας τετύχηκα· τί δή ποτε
πέμμε μνῶ ταύτης ἐκ ῥύμης ὡς σας·
ὡς ἀπαυγὼς ἀλύειν τε καὶ
θρηνεῖν· διὰ τὰ παρὰ τῶν δυσ-
μενῶν ὀνείδη· αἰκιζόμενοι
γάρ με καὶ πληγαῖς καὶ δι' ὕβρεως
τὸ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν περὶ ὑμῶν ταῖς·
ἐπικερτομοῦσι λέγοντες·
ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου· διὰ τὴν σὴν
ἀσθένειαν ταῦτά με πάσχειν
ὑπολαμβάνοντες· τὸ δὲ ἐπι-
λάθου μου, τουτέστι μὴ οἶσθα
προνοίας οὐ μετάδιδως· χρι-
γὰρ πάθοις ἄμοιρον ἰδίον δὲ
θῦ ἡ ἀπάθεια: ἵνα τί περί-
λυπος εἶ ἡ ψυχή· καὶ ἵνα τί συν-
ταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν
θν̄ ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον
τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου:

Πρὸς αὐτὴν ὁ ψαλμὸς φησὶ ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ·
ἐχθρὸς γὰρ οὐδεὶς θῦ· οὕτω καλὴν ἐλπίδα
κεκτημένη καὶ σβέσαι τὴν
ἀθυμίαν· καὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ ψυχή·

[illegible]
ἐρ τοῦ μβ ψαλ: ψαλ τῷ δαδ
ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις:

Κρῖνόν μοι ὁ θεὸς καὶ δίκασον τὴν
δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου
ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με·

Ἀνεπίγραφος ἐστὶν ὁ ψαλμὸς
παρ' ἑβραίοις· ὡς τὴν αὐτὴν
ἔχων τῷ προτεταγμένῳ διά-
νοιαν· τιμωροῦσι γὰρ τὸν θν̄, οἱ τοῖς
προειρημένοις ποιηταῖς
λόγοις· δικάσαι αὐτοῖς καὶ
κακούργοις· ὡς μόνοις τὴν
πολλὴν κεχρημένοις· καὶ θη-
ριώδει τρόπῳ· διὸ καὶ ἔθνος
αὐτοὺς ἀνόσιον ὀνομάζουσι·
κατὰ μὲν δὴ καὶ τὸν τούτων
σιγῇ· ἄνδρα δὲ δόλιον τε καὶ
ἄδικον· ταῦτα δὲ περὶ αὐτῶν
καὶ ἡ τοῦ θαυμασίου δανιὴλ
προφητεία διδάσκει: ὅτι σὺ ὁ
θεὸς κραταίωμά μου· ἵνα τί ἀπ-
ώσω με· καὶ ἵνα τί σκυθρω-
πάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκ-
θλίβειν τὸν ἐχθρόν:

Πάλιν μετὰ αὐτὴν τῶν φόρων δὲ ἐσ-
λιπαρῶν τὰ ἀπαλλαγῆναι
τῆς τε πονηρίας ὡς μόνῃ τῆ· δι' ἧς
σκυθρωπὸς καὶ κατηφὴς ὢν
ἀεί· τὸ δὲ ἵνα τί ὡς οὐχ ὡς ἀγνο-
οῦντας λέγει· ἀλλ' ὡς αὐτοὶ
τῆς τῶν ἄλλων παρανομί-
ας οὐ κοινωνήσαντες· καὶ ὡς
ἐκδότοις, ἐρημοῖς τῆς ἀφίλου

προνοίας τυγχάνοντες· κοινὴν δὲ ὡς
μοσὸν τῇ ὑπὲρ αὐτῶν ποιοῦν-
ται τὴν ἱκετείαν:
ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὡδήγησαν καὶ
ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ
σκηνώματά σου:

Ἐν τῷ τῆς χρόνον ἐνήλλαξεν οἱ δεσ-
πόται· καὶ ὡς ἐκ τῆς γενετῆς εἰς ἑκ-
άστην τὸ ἐσόμενον· οἱ γὰρ ἄλλοι σαφὲς
γέρανε ἐποιήσαντο τῶν ὀρθῶν·
ἀπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου· ἅτινα ὁδηγήσαντα
ἄξει με εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον·
καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου·
τῆς σῆς φησὶν ἐπικουρίας ἀπολαύσαι
παρακαλῶ· διὰ ταύτης γὰρ
δυνατὸν καὶ τῆς πικρᾶς ἀπαλ-
λαγῆναι δουλείας· καὶ εἰς
τὴν σὴν πρόσω ἐπανελθεῖν
σκηνώματα γὰρ, θεῦ τὸν ναὸν
προσηγόρευσε· ὄρος δὲ ἅγιον,
τὸ σιὼν· φῶς δὲ καὶ ἀλήθειαν τὴν δι-
καίαν καὶ σωτήριον ὠνόμασεν ἐπιφάνειαν·
ὥσπερ γὰρ σκότος πᾶσα συμφο-
ρὰ ὀνομάζεται, οὕτω φῶς τὴν
τούτων ἀπαλλαγήν· αὐτοὶ δὲ
μετὰ τοῦ φωτὸς τὴν ἀλήθειαν
ἀπέδωκεν μετὰ θῦ· αὐτοῖς καὶ
βαβυλωνίοις ἐξαιτήσαντες.

καὶ σαφῶς εἰδότες ὡς ὁ ἀληθὴς
καὶ μακρόθυμος χρόνῳ μετὰ ὁ θεός,
κείμενον μὲν κατὰ ταφῆς ἡ [illegible]
τούτων καὶ τῆς ἐκείνων δουλείας ὀλ-
θρεύσας: καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ
θυσιαστήριον τοῦ θῦ· πρὸς τὸν θν̄
τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ
ὁ θεὸς ὁ θεός μου:

Τοιοῦτος οὖν μοι χρόνος, οὕτως ἀρχὴν μέ-
σην· ἵνα δὲ ἀπελθὼν πρὸς τὸ θυσια-
στήριον τοῦ θῦ· πρὸς τὸν θν̄ τὴν ἀφροσύνην
τῆς ἐπιθυμίας μου· καὶ ἐξομο-
λογήσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ ὁ θεὸς
ὁ θεός μου· ἱμείρομαι δὲ τῆς ἐ-
πανόδου φησὶ τότε τὸ πόθητον θυ-
σιαστήριον ἰδεῖν ἐφιέμενος· καὶ διὰ ἐ-
κείνου σε τὸν δεσπότην θεάσασ-
θαι· ὅσα ἀφροσύνῃ παντοδαπῇ
καὶ θυμηδίας ἀφορμὰς μοι παρ-
έσχε· ἐκεῖ δὲ μετὰ κιθάρας τὴν ᾠδὴν
ὑμνῳδίας ποιήσομαι· ἐν ναβλίῳ
μόνῳ γὰρ περὶ τοῦ ἱερῶν ἐκρα-
μάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·
παρὰ τοῦ νόμου τὴν ἔξω τῆς
τόπου λατρείαν κωλυόμενοι:
ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχή· καὶ ἵνα τί
συνταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν
θν̄ ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον
τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου:

Καὶ ἐντεῦθεν δῆλον ὡς ἀμφότερα οἱ ψαλμοὶ ἔχουσιν ἰδιώματα· σφίσι δὲ αὐτοῖς παραγγέλλουσιν· οἱ τοῖς λόγοις τοῖσδε χρησάμενοι τοῦ χρησμοῦ τὰς ἀφορμὰς ἐλπίδας καὶ νικήσαντες τὴν ἀθυμίαν τὸ πάθος καὶ πρὸ μικροῦ μὲν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σωτηρίαν ὡς ἀναμφιλόγως δεδηλωμένην: [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] τοῖς υἱοῖς Κορέ· [illegible]:

Καὶ οὐ τὰ πράγματα ὧν προέρησιν ἔχων· ἀναμεῖναι τὸν πόλεμον παραγγέλλει· περὶ καιροῦ τῆς ἐπιστραφήσεσθαι· ἴδωμεν μὲν τὰ ἐκεῖ μὲν παῖς ἐπαναστάσεις. περὶ ὧν ὁ προφήτης ταῦτα προθεσπίζει μόνον τὴν δὲ τὰ ὅπλα ἁρπάσας· ἀμφότερα· προαγορεύει δὲ ὁ ψαλμὸς τὴν Μακεδονικὴν ὠμότητα· καὶ τὴν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς δυσσεβῆ καὶ θηριώδη γνώμην· καὶ τὴν τῶν Μακκαβαίων ἀνδρείαν τε καὶ ἀριστείαν· Ματταθίας γὰρ ὁ μακάριος καὶ τρισμακάριος· καὶ τοῦτο πολλάκις ζηλώσαντες μετὰ τῶν παίδων χρησάμενοι· καὶ τὰς πολλὰς τῶν Μακεδόνων μυριάδας· καὶ τῶν ἐλεφάντων τὸ πλῆθος· ἀσθενεστέροις οὖσιν· ὡς τῆς θείας ἀπολαύοντες ῥοπῆς συμμαχίας· μετ' ὀλίγων καὶ ταῦτα τῶν στρατευσαμένων ἐνίκησε· καὶ τοῖς τῶν εἰδώλων ἀνάστασιν βωμοῖς· τὸν θεὸν μόνον ἐξεκάθηρε· καὶ τὴν σωτηρίαν θείαν λατρείαν τοῖς ὁμοφύλοις ἀπέδωκεν· οὐ μόνον δὲ αὐτός· ἀλλὰ καὶ οἱ τούτου παῖδες μετ' ἐκεῖνον τοῦτον τὸν πόλεμον προσαγόμενοι· τῶν πολεμίων τρόπαια ἔστησαν· καὶ τῆς θείας ῥοπῆς ἀπολαύοντες ἱστῶντες τὰ τρόπαια. διὸ προσώποις αὐτῶν προφητικὴ χάρις ὑπηγόρευσε τὸν ψαλμὸν· προδιδάσκουσα· οἷς αὐτοὶ δὲ τοῖς κινδύνοις προσήκει χρήσασθαι λόγοις:

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις:

Αὐτὸ μὲν ἡμεῖς τὸ θαυμαστὸν ἔργον ἡμεῖς οὐ ἐθεασάμεθα πώποτε· παρὰ τῶν ἡμετέρων μεμαθήκαμεν προγόνων ὅσα θαυμαστὰ καὶ τεράστια ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις· τοῖς προγόνοις ἡμετέροις πεποίηκας· ἐξ ἐκείνης ἐπαρίσας πληρῶν. [illegible] τοῦ ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς· οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν· καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου· καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς:

Ὑφ' ἧς ὁδηγούμενοι τοὺς Χαναναίους καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἐθνῶν τὰ ἔθνη ἐξελάσας· τοῖς ἡμετέροις προγόνοις τὴν ἐκείνων κατῴκισας. οὐ γὰρ ῥώμῃ θαρροῦντες οὔτε παντοπλίᾳ χρώμενοι τοσούτων ἐθνῶν ἀπεφάνθησαν κρατοῦντες· ἀλλ' ὑπὸ τῆς σῆς στρατηγούμενοι χάριτος, τοῖς μὲν κατηκόντισας· τοῖς δὲ ἐδούλευσαν· ἐπειδὴ τοῖς σοῖς αὐτοῖς ἠξίωσας οἰκειότητος. τοῦτο γὰρ εἶπεν ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς· δεξιὰν δὲ καλεῖ τὴν ἀνίκητον δύναμιν:

Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ:

Ὁ αὐτὸς εἶ θεὸς, καὶ νῦν δὲ ὡς τότε ὁμοίως καὶ σήμερον· ὁμοίως κρατῶν· τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχων· ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἡ σὴ δέχεται φύσις· ἀρκεῖ σοι καὶ λόγος εἰς σωτηρίαν· νεῦσον καὶ ταύτης ὡς ὁ λαὸς ἀπολαύσεται. οὕτως καὶ ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσεν· ἐντειλαι περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Ἰακώβ: Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν:

Τῶν κερασφόρων ζώων ὅπλα τὰ κέρατα· παρὰ τῆς φύσεως ἐγκειμένων. ἡμῖν δὲ κέρας σωτηρίας καὶ νικηφόρον ὅπλον τὸ σὸν ἔχομεν ὄνομα· καὶ ἐν τούτῳ χρώμενοι τῶν πολεμίων περιεσόμεθα: οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας:

Οὔτε γὰρ τόξοις· οὔτε ἄλλοις ὅπλοις θαρροῦ. πεῖραν γὰρ τῆς σῆς ἔχω δυνάμεως ἐκ μακροῦ διασωθεὶς τῶν δυσμενῶν ἤδη κρατῆσαι: Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα:

Ἰκετεύομεν τῆς σῆς ἀπολαῦσαι ῥοπῆς· καὶ δὴ μὲν ἐκ τῶν σῶν δωρεῶν διέξιμεν τὸ πλῆθος· τὸ γὰρ ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς τέθεικεν. οὕτως καὶ ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, κατὰ πᾶσαν ἡμέραν τέθεικεν: νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν:

Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρό-
νοις γεγένηνται παρὰ σοῦ·
ἐπειδὴ δὲ τοῦ παρόντος τῆς σῆς
ἐρημίας ἀπεφάνθημεν προ-
μηθείας· καὶ ἐν αἰσχύνῃ διάγο-
μεν· ὑπὸ τῆς σῆς οὐ στρα-
τηγούμενοι χάριτος· τὸ
γὰρ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνά-
μεσιν ἡμῶν· ἀντὶ τοῦ οὐ
στρατηγεῖς ἡμῶν· καὶ συμμά-
χως παρέχεις τῶν πολε-
μίων κρατεῖν: Ἀπέστρε-
ψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν καὶ οἱ μι-
σοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον
ἑαυτοῖς:
Τῆς γὰρ σῆς προμηθείας ἀπο-
λαύοντες· ἡττώμεθα μὲν τῶν
διδόντες ἀποδιδράσκομεν·
πορθοῦσι δὲ οἱ πολέμιοι τὰ
ἡμέτερα: Ἔδωκας ἡμᾶς
ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ
ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς:
Δίκην προβάτων· ἐρήμων
ποιμένος· ὑπὸ τῶν σῶν
διαρπαζόμενοι πολεμίων·
καὶ οἱ τὸν θάνατον διαφεύ-
γοντες τῇδε κἀκεῖσε ἀπε-
μπολούμενοι δουλεύειν
ἀναγκαζόμεθα: Ἀπέδου
τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς·
καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀ-
λαλάγμασιν ἡμῶν:
Τοσοῦτον ἡμῶν οὕτως ἠμέ-
λησεν· ἀπέδου τοὺς λαούς σου

οὐχ ὑπάρξεως· καὶ οὐ πολλὴν ἐ-
ποιήσω τιμὴν αὐτῶν· τοιαῦ-
τα καὶ διὰ τοῦ προφήτου Ἠσαΐου
φησὶν ὁ θεός· ποῖον τοῦτο τὸ βι-
βλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μη-
τρὸς ὑμῶν· ἢ τίνι ὑπόχρεως ὢν
πέπρακα ὑμᾶς· ἰδοὺ ταῖς
ἀνομίαις ὑμῶν ἐπράθητε·
καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν
ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν·
καὶ πάλιν· δωρεὰν ἐπράθητε·
καὶ τὸ θαυμαστὸν οἱ θαυμάσιοι
μέγιστοι γὰρ ἄνδρες· ὅτι οὐ μίαν
τιμὴν παρὰ τῶν πολεμίων
λαμβάνων ἀπέδου ἡμᾶς· ἀλλὰ
τῶν ἁμαρτιῶν ἕνεκα παρα-
δέδωκας: Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτη-
ρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύ-
κλῳ ἡμῶν:
Γείτονας κυρίως καλεῖ κοινῶς
τοὺς ἀλλοφύλους καλεῖ· καὶ ἰδου-
μαίους καὶ ἀμμανίτας· καὶ μωα-
βίτας· καὶ τοὺς ἄλλους πλησιοχώ-
ρους· οἳ ἐπέχαιρον τοῖς γεγονόσι
πολεμουμένοις: Ἔθου ἡμᾶς
εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς:
Τὰς μεγάλας συμφορὰς διηγού-
μενοι καὶ ἀκούοντες· κινεῖν
τὰς κεφαλὰς εἰώθαμεν· ὑπ' ἐκ-
πλήξεως τοῦτο δρῶν εἰώθασι-
μοι· εἰώθαμεν καὶ τὰ πάθη τῶν
θεοῦ παρακαλεῖν· καὶ λέγειν·
ὅτι τοιαῦτα ἐπάθομεν δεῖναι·

τοῦτο καὶ τὴν θαυμαστὴν ὀδυρόμενοι. ὅ-
τι παραμονὴν (?) γεγενήμεθα τοῖς
ἄλλοις· καὶ κινοῦσιν ἐφ' ἡμῖν
τὰς κεφαλάς· οἱ μὲν ἐφηδόμενοι·
οἱ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῶν γεγε-
νημένων θαυμάζοντες: Ὅλην τὴν
ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον
ἐστί· καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώ-
που μου ἐκάλυψέ με· ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζο-
ντος καὶ καταλαλοῦντος· ἀπὸ προ-
σώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος:
Ὑπὸ τοῖς μὲν πολεμίοις τιμω-
ρούμεθα· ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπιτωθαζόμεθα·
[illegible] αἰσχύνῃ σαφῶς τὴν μεγάλην
μοι· καὶ πᾶσαν ἡμέραν ὀδύρο-
μαι· εἰ ταύτην οἰκείαν δεξιάν τε
ἀρετήν· οἱ τὰς ἁμαρτίας ὄχου
διαφυγόντες· καὶ τῆς ἀσεβείας
τὰς ἀρκὰς ὑπερπηδήσαντες:
Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ
οὐκ ἐπελαθόμεθά σου· καὶ οὐκ
ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου·
καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν:
Ὑπὸ τοσούτων περικλυσθέντες
δεινῶν· οὐκ ἐδεξάμεθα λήθην
τῶν σῶν ἐντολῶν· οὐδὲ παρα-
βῆναι τὸν σὸν ἐτολμήσαμεν
νόμον· οὐ τῆς προτέρας ἐξέστη-
μεν γνώμης: Καὶ ἐξέκλινας
τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁ-
δοῦ σου· ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς
ἐν τόπῳ κακώσεως· καὶ ἐπεκά-
λυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου:
Τὸ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν,
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου· ὁ Σύμμαχος

τῶν τῆς ἡμῆς ἀγωνίας· οὐ μὴ ἐκκλίνῃ ὁ
ταλαίπωρος ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ σου· ἵνα δὲ καὶ τὴν εὐδοκί-
αν διαλάβωμεν ἡμῶν· οὕτω
νοήσωμεν· πολλοῖς ἡμᾶς φη-
σι καὶ παντοδαποῖς περιέβα-
λες ἀλγεινοῖς ἅπερ ἱκανὰ ἦν
καὶ ἐκτρέψαι τῆς σῆς ὁδοῦ·
παρέδωκας δὲ εἰς ὀδύνας ἡμᾶς
δυσσεβέσι μανίαις ὥμοις τῆς
καθ' ἡμῶν κεχρημένοις· καὶ
θανατηφόρου ἡμᾶς περιπεπτω-
κέναι ἐποίησας· σκιὰν γὰρ θα-
νάτου τοὺς προσθανάτους ὀνομάζει
κινδύνους ἐκάλεσεν: Εἰ ἐ-
πελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος
τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ εἰ διεπετά-
σαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν
ἀλλότριον· οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητή-
σει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει
τὰ κρύφια τῆς καρδίας· ὅτι
ἕνεκά σου θανατούμεθα
ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς:
Ταύτην ἐπειδὴ εἶχον τὴν ἀρε-
τὴν οἱ μακκαβαῖοι· καὶ οἱ περὶ τὸν
ματταθίαν· καὶ οἱ ἑπτὰ νεανί-
σκοι τῇ μητρί· καὶ ἐλεάζαρος ὁ
ἱερεύς· οὔτε γὰρ κολακείᾳ ἐκ-
πεθελχθησαν, οὔτε τιμωρίᾳ
κατεκάμφθησαν· ἀλλ' αὐτοῦ
ἀλγηδόνων θυμοὺς ἐνέπαι-
ξον δὲ ἐπήρκεσαν· καὶ τὸν εἴδω-
λον τὴν θεραπείαν ὡς μιαρὰν
σαφῶς ἐβδελύξαντο· καὶ ταῦτα

φησὶν οὐ οἶδας δὲ ὡς ὑπνοῖ· οὐ γὰρ ὁ
μόνον τὰ παρ' ἐμοῦ τι δρᾶμαι· ἀλλὰ
καὶ πάντα τῆς ἐμῆς κινήματα· ἐπι
σημήνασθαι δὲ προσήκει, ὅτι
διὰ δύο προσώπων ὁ λόγος ἡρ
μόσατο· εἰρηκὼς γάρ· οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκ
ζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γι
νώσκει ἐπήγαγεν· ὅτι ἕνε
κά σου θανατούμεθα· τοῦ
τ' ἔστι τὴν σὴν ἄνω ὑμνίας ἐ
ναλλαγὴν, καὶ ὁ εὐαγγέλιος ἐ
χθ(ρὸς) καὶ οἱ μοι ποι πεθειλασι
ὀρμημάτων: ἐξεγέρθητι
ἵνα τί ὑπνοῖς κ(ύρι)ε· ἀνάστηθι
καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος:
πρὸς τὴν μακροθυμίαν καλεῖ·
καθάπερ γὰρ ὁ καθεύδων
οὐκ οἶδε θαρρῆσαι τῶν γεγενημ
μένων, οὕτως ὁ μακροθυμῶν
χρώμενος καὶ παροινοῦντος
καὶ προπηλακιζόμενος φέρει·
ἀναίσθητος· τὴν ἐπὶ τιμωρ
ρίαν κίνησιν μόνον μαίζει· εἶτα
τὰ αὐτὰ παρ' ἵμε τόρως λέ:
ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέ
φεις· ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας
ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν:
Παροξυσμὸς φησὶ τοῖς καθ' ἡμῶν γεγενη
μένα δεινὰ ποιεῖ· καὶ ἔοικας
προσέχειν τῶν γιγνομένων καὶ οὐ θεωρεῖς
ἀλλ' ἐπιλελησμένος· καὶ τοῦ τε
χαρμονὴν καὶ δυσμενῶν ἡμᾶς
δὲ τῇ ποχῇ ὁμαλῶν· τῆς ἐπὶ γῆς
εἰ τὸν προύτον οὐκ ἔχοντα:
ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ

ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν:
Μέχρι γὰρ τῆς γῆς αὐτὴν κατα
καμφθῆναι· ὥστε τὴν γαστέρα ἡ
μῶν πεδίαισι τῇ γῇ· διὰ δὲ τῆς
τῶν πολλῶν σ' ταπείνωσιν· καὶ τὸ
πόνων μετρίων τὸ κράτος: ἀνάστα
κ(ύρι)ε βοήθησον ἡμῖν· καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου:
Οὐδὲ χάριν ἡμῖν ἀμοιβὴν μισθὸν ἡμεῖς
ἐπιφάνηναι καὶ λύσασθαι τὰς συ
μφορὰς· καὶ κρεῖττον τοῖς ἀποδῶ
μαι τῶν διωκομένων· ταῦτα δὲ
προσηγορεύει τοῦ π(ατ)ρὸς χάριν· τῷ
μὲν καινοῖς τοῖς δήμοις· ἐσομέ
νοις διδάσκοισαι· καὶ γενομέν
ως ἐνεργείαι ταῖς προσηγορίαις
ταῖς· καὶ παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ τὸν λόγον
αἰτῆσαι τὴν τούτων ἀπαλλαγὴν
ἀλλαγήν· ὅπερ δὴ καὶ δέδρακα
σιν οἱ θαυμάσιοι ἄνδρες ἐκεῖ
νοι· τοῖς γὰρ λόγοις τὸν θ(εὸ)ν ἐκλε
ώσαντο· καὶ τοῦ πανταχοῦ στρατηγοῦ
μένοι, τοῖς πολεμίοις ἐτρέ
ψαντο· καὶ τὴν προτέραν ἐ
λευθερίαν τοῖς ὁμοφύλοις
προυξένησαν + + + +

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν
ἀλλοιωθησομένων· τοῖς υἱοῖς
Κορὲ· εἰς σύνεσιν· ᾠδὴ ὑ
πὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ:
Τὰ μὲν περὶ τῶν προειρηκὼς· ὁ προφη
τικὸς λόγος ἐν τῷ πρὸ τούτου
ψαλμῷ· τὰ δ' ὑμνήρησι ἐπὶ τῇ προ
φορᾷ· τοῖς ἀθυμοῦσι τῇ ψυχῇ

ἀδεί· τὰ ἀρέσκοντα:

σωτῆρα· καὶ διδάσκων· ὅτι καὶ
νικήσουσι καὶ διαρκέσουσι· καὶ
τῆς περὶ τοῦ θ(εο)ῦ τεύξονται
σωτηρίας· ἕως ἂν ἐξ αὐτῶν ὁ ἀγα
πητὸς υἱὸς κατὰ σάρκα ἀνα
τείλῃ· καὶ τὴν καινὴν ἀλλοίω
σιν τοῖς ἔθνεσι πραγματεύσηται·
ἀγαπητὸν γὰρ κατὰ τοῦ θ(εο)ῦ τὸν υἱόν·
οὕτω γὰρ καὶ ὁ θεσπέσιος Ἡσαΐας φη
σὶν· ᾄσω δὴ τῷ ἠγαπημένῳ
ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἠγαπημένῳ
ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι· καὶ
τὸ καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ ἄνωθεν τὸν υἱὸν
ἐκήρυξεν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητὸς· ἐν ᾧ εὐδόκησα·
οὗτος τὴν διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους
ματος ἀλλοίωσιν τοῖς ἔθνε
σιν ἐδωρήσατο· περὶ τούτου
ὁ ψαλμὸς προθεσπίζει· οἱ δὲ
καὶ παρεγγυᾷ· τοὺς μὲν πρῶ
τον ἐπιμαθέσθαι θεωρίαν τὴν
ἀληθινὸν ἀληθῶς γεραίρειν
θ(εὸ)ν· τοῖς δὲ ἀλλοιωθησομένοις
ὁ μὲν Σύμμαχος, ἀνθηκεὶν εἴλη
κεν· Ἀκύλας δὲ καὶ Θεοδοτί
ων κρίνα· ἀνθηδὼν καὶ κρίνα
τοῦ ἦρος μάλιστα· ἔαρ δὲ ἡμῖν
κατὰ τοῦ σωτῆρος ἡ παρουσία· ὅ
μὴ δὲ ἀφανῶς καταθεῖν τοῦ
Ἡσαΐου προφητείαν ἡ πάλαι
ἔρημος· καὶ ἀνθήσει ὡς κρίνον
περὶ αὐτῶν· ἡ παροῦσα προ
φητεία προσφορὰν τὰ πάντα τοῦ·
ὑποδεξαμένους φυτουργὸν τὸν
καὶ γεωργὸν· τὸν ἀλλοιώσαν
τα τὴν ἔρημον καὶ ἀποφήναν

τα καρποφορίαν:
ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν:
Πολλοῖς γὰρ ἐκτρεφόμενος λόγοις,
τοιαῦτ' ἐρεύγομαι· παρὰ πένης πολ
τούτοις λόγοις προΐεμαι:
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ:
Ὁ μὲν ἀγαπητὸς ἡ γραφὴ ἐκάλεσε, βασι
λέα δὲ τοῦ ψαλμοῦ τὸ προοίμι
ὁρίζεται· τὴν προφητείαν ὁ ἀληθι
νὸς λόγος· ὅτι τὰ ἐσόμενα προθεσπί
ζων· μετὰ τοῦ μὲν ὅτι περὶ αὐτοῦ
τοῦ βασιλέως ποιοῦμαι τοὺς λό
γους διδάσκων ὡς οὐ κοινοῖς ἀ
λλὰ θείοις κέχρηται λόγοις ἐ
πήγαγεν· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος
γραμματέως ὀξυγράφου:
Οὐδὲν φησὶν ἐμοὶ καθ' ὃ μὲν φθέγγομαι.
οὐδὲ τῆς ἐμῆς διανοίας ὧδε ὑ
προφέρω· ἑτέρας δὲ ὑπουρ
γῶ ἐνεργείας ἡ γλῶσσα· καὶ αὐ
τὴ μὲν ἐμιμεῖτο καλάμου· ἡ δὲ
χάρις τοῦ π(νεύματο)ς, γραμματέως
ταχέως· διὰ ταύτης ἃ βούλεται,
γράφουσα· οὕτως ὁ προφήτης
τὸν διὰ τοῦ φθεγγομένου ὑπο
δείξας, ἄρχεται τῆς προρρή
σεως οὕτως: ὡραῖος κάλλει
παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα:
Ὑφ' ἓν ὀνόματα μάλιστα βασιλεῖ· ὁ μὲν δὲ
τῆς προγραφῆς ἀγαπητὸν προ
σηγόρευσαι· καλλιεπεῖ μὲν καὶ
τὸν ἀγαθὸν τῶν φύσιν· σοφί

προχέεις διὰ τῆς γλώττης. τῆς καὶ ταῦτα οὐ πρόσκαιρα· ἀλλ᾿ αἰώνια ἔχεις. ἰστέον δὲ ὡς οὐ ταῦτα θεῖα· ἀλλὰ τὰ ἀνθρώπεια τοῦ δεσπότου Χριστοῦ προθεσπίζει ὁ προφητικὸς λόγος, οὐ γὰρ ἂν ἁρμόσειε τὸν θεὸν λόγον [illegible]· οὐδὲ τοῦτο μὲν ἔφη παρὰ θεοῦ δέχεσθαι τὴν εὐλογίαν· οὗτος γὰρ αἰώνιος ὢν [illegible] ἀγαθῶν τὴν εὐλογίαν τοῖς πιστοῖς ἅπασιν [illegible]ζουσα· τὰ ἀνθρώπεια τοίνυν ὡς δὴ τῶν δὲ τῶν λόγων τοῦ δεσπότου Χριστοῦ παρ[illegible] ἤδη ὡς ἔφην. μηδεὶς δὲ ἐάν τι κρίσει ἐναντίαν τοῖς προφήταις ἄλλοις εἰρηκέναι μέγας· τοῦ Ἡσαΐου ὡς ἔφην τοῦ· εἴδομεν αὐτὸν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον· ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖνος γὰρ τὸν σταυρὸν καὶ τὸ πάθος προαναφωνεῖ· ἀπὸ παροιμίας καὶ ὑπερ[illegible] ἐπεὶ ἔχει μέγα· διὸ δὴ καὶ ἐπιφέρει ὁ προφήτης· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ εἶδος φέρει [illegible] ἤτοι [illegible] οὐκ ἐλογίσθη· καὶ τἆλλα ἐξῆς τὸ πάθος μηνύοντα· ὁ δὲ ψαλμὸς κάλλος αὐτοῦ καλεῖ, οὐ τὸ τοῦ σώματος. ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς καὶ πάσης δι-

καιοσύνης. τὸ ἀναμάρτητον δὲ μόνον ἄσυλον· τὸ πάσης κηλῖδος ἐλεύθερον: περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε·

Π κὴν ὥραν διατρ[illegible]. [illegible] σοφίαν ὑποδείκνυσι καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν παροιμίαν. ἢ χρυσὸς καὶ τοῖς ἐναντίοις ἀκατάσχετος. καὶ πάντων μὲν παραδοξότατον πρὸς μαθητὰς διδασκαλία. αὐτοῦ γὰρ ἦν τὴν ὥραν. καὶ παροιμία [illegible] καὶ δύναμιν. περίζωσαι γὰρ φησὶ τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ εἰρηκὼς ἔντεινον ἐπήγαγεν·

ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης:

Γ ἀφ᾿ ὧν δι᾿ αὐτοῦ τὸν διδάσκει· ὡς ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πρᾳότης. καὶ ἡ δικαιοσύνη. καὶ κάλλος αὐτοῦ καὶ δύναμις. καὶ παροιμία καὶ νίκη. ἔστι δὲ ἀκοῦσαι καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου λέγοντος· μάθετε ἀπ᾿ ἐμοῦ ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. καὶ πάλιν· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός· καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή·

καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου:

Γ τὴν δὲ γὰρ ῥομφαίαν εἰρηκὼς μάχαιραν. οἰκονομοῦ θεοῦ καὶ δεξιᾶς ἐποιήσατο μνήμην. δεξιὰν δὲ

αὐτοῦ, τὴν δεξιὰν καὶ [illegible] κατὰ τοῖς κρείττοσι τὸ ἀμάρου κε δέξαι τὸ πρόσωπον:

τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται. ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως:

Π [illegible] αἰ ἔφη τὰ βέλη. ἀλλ᾿ ἐν τοῖς ὀξέσι λόγοις καὶ τῶν ποιμένων χρώμενος. ἐκ ἀμείνους ἀντιβαίνοντας. καὶ τὰς καρδίας τῶν κατὰ τῶν προσώπων. τοῖς δὲ ὑπὸ ἐκείνων τυραννουμένοις ἀνίατος, τὴν σωτηρίαν ὀξεῖς· πρῶτον ταῦτα ἠκονημένα δυνατὲ ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. τούτων προσθέντας, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται. πρότερον τὰς σὰς τὴν ὀφθαλμοῖς σοι προσκυνήσαι. διὰ τοῦτο τὸν κατὰ τὴν ἱμάτιον ἐμπειρίαν μὲν ἀπροαγορεύσας ὁ προφητικὸς λόγος. αὐτοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος θεοῦ λόγου. μετὰ ταῦτα διδάσκει τὴν φύσιν:

ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου:

πρὸ δὲ ταύτης μὸ τῆς περὶ ἀνθρώπου τῆς θεῖας ἀξίας ταῦτα ὡς εἰρημένα· ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα; ἐκ τοῦ δι᾿ αὐτοῦ τῶν διδάσκει ὅτι καὶ θεός ἐστιν καὶ αἰώνιος. καὶ οὔτε ἀρχὴν εἴληφεν· οὔτε τέλος γενόμενος· τοῦτο

γὰρ δηλοῖ τὸ αἰώνιον. διὸ καὶ ὁ σύμμαχος αἰώνιον αὐτὸν προσηγόρευσεν. ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς αἰώνιος. διδάσκει δὲ καὶ τὴν βασιλείαν τὸ δίκαιον. ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. ἡ ταπεινὴ μὲν ἐπὶ τὰ ἀρετὴν ἀεὶ κατευθύνει:

ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου:

Η κατὰ τὸν σύμμαχον, παρὰ τοὺς ἑταίρους σου. μέτοχοι δὲ αὐτοῦ εἰσι καὶ ἑταῖροι καὶ ἀδελφοί. κατὰ τὴν ἄφατον ἀνθρωπότητα οἱ πιστεύσαντες. οὕτως καὶ ὁ θεὸς αὐτοῦ λέγεται. μέτοχοι γὰρ γενόμενοι τοῦ θεοῦ. ἐὰν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν. ὡς γὰρ θεὸς ὁμοούσιος μὲν ἐχει τὸ πνεῦμα. ὡς δὲ ἄνθρωπος οἷον τι χρῖσμα λαμβάνει τοῦ πνεύματος τὰ χαρίσματα. οὕτως καὶ ἠγάπησε δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. γνωμικῶς γὰρ ταῦτα προαιρέσει οὐ φυσικῶς ἠδυνάμενος. ὡς δὲ θεὸς ῥάβδον εὐθύτητος ἔχει τὴν ῥάβδον τῆς βασιλείας:

σμύρναν καὶ στακτὴν καὶ κασίαν ἀπὸ τῶν ἱματίων σου· ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων

τιμῇ σου:

Ἀντὶ τοῦ βάρεων ἐλεφαντίνων, ὁ ἀκύλας καὶ ὁ σύμμαχος, ἀπὸ ναῶν ἐλεφαντίνων εἰρήκασιν. ἱμάτιον δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα καλεῖ· ὥσπερ καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῇ καταπέτασμα τοῦτο προσαγορεύει. ἔχοντες γάρ φησιν ἀδελφοὶ παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. σμύρναν δὲ καλεῖ τὸ πάθος· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. στακτὴν δὲ καὶ κασσίαν, τὴν ἀπὸ τοῦ πάθους ἀφθαρσίαν· ναοὺς δὲ ἐλεφαντίνους τὰς περικαλλεῖς καὶ λαμπρὰς ἐκκλησίας, ἃς ἄρχοντες καὶ βασιλεῖς πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐδείμαντο. προλέγει τοίνυν ὅτι τὸ μὲν πάθος κατὰ τὸ σῶμα γενήσεται· ἀνθ' οὗ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐμπλήσει τῶν ἐκκλησιῶν [illegible] πρόρρησιν ποιήσασθαι [illegible] παρ' ὧν νυμφίον καὶ νυμφῶνα μέλλει ἐπιτάξειν. εἰκότως καὶ τῆς νυμφικῆς προσφορᾶς τὸ κάλλος καὶ τὴν ὥραν· καὶ τοῖς ἐραστ[αῖς] καὶ τὴν ἁρμόττουσαν αὐτῇ περιβολὴν παραινέσει:

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Διὰ τούτου καὶ τοῦ κόσμου τὴν πολυτέλειαν· καὶ τὴν ἀκραιφνῆ [illegible] τῆς ἐκκλησίας. καὶ τὸ ταύτην βασιλίδα καλεῖ· καὶ τὸ παρεστάναι τῷ βασιλεῖ ἐκ δεξιῶν· ὅθεν τῇ καὶ παραινεῖ τὰ συμφέροντα:

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου:

Ταῦτα οὐδαμῶς Ἰουδαίοις ἁρμόττει· ἐπειδὴ οἱ σκηνὰς προγόνων ἐπισημαινόμενοι· διόπερ καὶ ἐπιστήμην τῆς θείας κηδεμονίας ἀπηλαύσαμεν. Ἰουδαίοις γὰρ τὴν τῶν προγόνων ἀκολουθεῖν κελεύει· οὐκέτι περὶ ἀνθρώπων ἐπαγγελίας· ἡ δὲ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία πρὸς ἐσχάτην τῶν προγόνων ἀσέβειαν· ἑβδομήκοντα δὲ ἐδουλευκότας· ταύτῃ τοιγαροῦν συμβουλεύει, καὶ μηδὲ τῶν προγόνων ἐθῶν μηδὲ τὴν μνήμην καταλιπεῖν· καὶ θυγατέρα αὐτὴν ὀνομάζει, τὸ πατρικὸν φίλτρον ὡς ἐν τῇ πρώτῃ κλήσει ὑποδεξαμένην. ὑπισχνεῖται δὲ αὐτῇ φυλάττουσαν τὰς ὑποθήκας τοῦ βασιλέως ἔρωτα:

Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου:

Εἰ γὰρ τὴν αὐτῶν φύσιν κατὰ τὸν βασι-

λέα ἀξίαν διδάσκει: ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ· καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις:

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἑρμηνευταὶ τὸ αὐτὸν ἐκέλευσαν προσκυνῆσαι τὴν προσκύνησιν. καὶ ὁ μὲν ἀκύλας καὶ ὁ θεοδοτίων ἡρμήνευσαν· καὶ προσκύνησον αὐτῷ. ὁ δὲ σύμμαχος· αὐτὸς γὰρ κύριός σου καὶ προσκύνησον αὐτόν. οἷς ἐν οἷς ὁμολογοῦνται τὴν βασιλέα διδάσκουσιν. ὅτι οὐ γὰρ αὐτὴ ἐστὶ μόνος κύριος ὁ νυμφίος, ἀλλὰ καὶ θεὸς ἐπιγνώσει τελοῦμενος· καὶ τῆς Τύρου τὰς θυγατέρας δῶρα προσοίσειν. καὶ τὴν δουλείαν ἡσυχάσειν· διὰ τούτων δὲ πάσαν ᾐνίξατο τὴν τῶν ἐθνῶν ἐκκλησίαν. σύνηθες γὰρ τῇ θείᾳ γραφῇ τὸ παρὰ τὸ μέρος δηλοῦν: τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ:

Πρόσωπον τῆς ἐκκλησίας κυρίως μὲν αὐτὸς ὁ δεσπότης· κεφαλὴ γάρ ἐστι τοῦ σώματος. αὐτὸν γὰρ ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ. ἔπειτα δὲ καὶ τὸ ἱερατικὸν τάγμα· οἷον τι πρόσωπον ὑπάρχει τῆς ἐκκλησίας. ἅτε δὴ πλείονα περιβεβλημένον τιμὴν καὶ ἀξίαν. οἱ γὰρ πλοῦτον κομῶντες καὶ τοὺς μεγίστους ἀξιώματα τὴν περιφάνειαν ἔχοντες, τὸ κλῆρον ἀξιοῦμενον τῆς ἐκκλησίας γεραίρουσι πρόσωπον. ἐπειδὴ ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περικεκοσμημένην ἔφη τὴν βασιλίδα, ἐπειδὴ περιβεβλημένην καὶ πεποικιλμένην, ὁποῖος τῆς ἀρετῆς αὐτῆς ἐστιν ὁ κόσμος διδάσκει. καὶ τοιούτοις κεχρημένην ἱματίοις περιβεβλημένην· τοῦ κόσμου τὴν πολυτέλειαν: πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν· ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη:

Ἔνδοθεν ἔχει φησὶ τῆς ἀρετῆς τὴν δόξαν πρέπει. καὶ τοῖς πανταδαποῖς τοῦ ἁγίου πνεύματος διαλάμπει χάρισιν. ἐπειδὴ γὰρ διαφορὰν τοῦ θείου πνεύματος ἐνεργείας διαιρέσεις γὰρ χαρισμάτων φησί· τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· ᾧ μὲν διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ προφητεία· ἄλλῳ δὲ γένη γλωσσῶν· ἐκ τούτων δὲ πνευματικῶν ἀγαθῶν· δεξαμένων διαφορὰν χαρισμάτων ἡ ἐκκλησία συνέστηκεν· εἰκότως κροσσωτοῖς χρυσοῖς ἀπείκασε τὴν τῶν χαρισμάτων διαίρεσιν· δι' ἣν ἔχει ταῦτα γὰρ πολλὰ ἁρμονικῶς σοι· καὶ παραπλησίως αὐτὴν ταῖς ἐξ ἑτέρων ὑφασμάτων πεποικίλμενην χάρισιν, ὡς τὴν ἐκείνης ἔχειν τιμιωτέραν τιμήν·

ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι· ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως:

[illegible] ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ:

Διδάσκει ἡ τῶν πράξεων ἱστορία ὅπως τῶν ἱερῶν ἀποστόλων τὴν οἰκουμένην περινοστούντων ζάλης ἐνεπίμπλαντο καὶ θορύβων αἱ πόλεις· καὶ ἐν μὲν Ἐφέσῳ δημιουργός τις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐκύκησε· καὶ ἐν Λύστροις καὶ Δέρβῃ ταὐτὸ τοῦτο ἐγένετο· καὶ πάλιν ἐν Φιλίπποις καὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἀθήναις καὶ Κορίνθῳ· τῶν τῆς ἀπάτης προστατῶν διεγειρόντων τὰ κύματα· [illegible] ὑπὸ τούτων [illegible] κατὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων [illegible] οἳ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν· ταῦτα καὶ ὁ μακάριος προηγόρευσεν Ἀββακούμ· ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὕδατα πολλά· ἵππους δὲ προσηγόρευσεν [illegible] τοὺς ἱεροὺς ἀποστόλους· ἐπειδὴ [illegible] ὀχούμενος [illegible] τὰ πολλὰ καὶ διάφορα τῆς ἀσεβείας δόγματα [illegible] ὕδατα διεσκέδασε· ὄρη δὲ τοὺς δαίμονας προσηγόρευσε [illegible] διὰ τὸ [illegible] τοῦ τύφου [illegible] ὑψηλόν· ὕδατα δὲ τοὺς [illegible] τοὺς δὲ κἀκείνοις [illegible] ρων δήμους· καὶ ὑπὸ τῶν τῆς ἀπάτης καθηγουμένων [illegible]:

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ:

Ποταμοὺς [illegible] τὸ εὐαγγελικὸν προσηγόρευσε κήρυγμα· πόλιν δὲ [illegible] τοῖς τοῦ ποταμοῦ ῥεύμασιν εἰς καρπογονίαν ἀρδευόμενον· τοῦτο σαφέστερον [illegible] ἡρμήνευσαν· καὶ τοῦ ποταμοῦ αἱ διαιρέσεις εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· καθάπερ γὰρ ὁ τοῦ παραδείσου ποταμὸς τέσσαρας ποταμοὺς [illegible] οὕτως ὁ τοῦ θεοῦ ποταμὸς μυρίας ἔσχε καὶ ἀριθμοῦ κρείττονας διαιρέσεις· [illegible] τὰς φυλὰς διαδραμούσας· ὁ μὲν γὰρ ἔδραμεν πρὸς Ἰνδούς· ὁ δὲ πρὸς [illegible]· ὁ δὲ [illegible] Αἴγυπτον· ὁ δὲ τὴν Ἑλλάδα κατέλαβεν· ἕτεροι μὲν τὴν Ἰταλίαν [illegible] ἄρδειν· ἕτεροι δὲ Συρίαν καὶ Κιλικίαν· ἄλλοι δὲ ἄλλα ἔθνη [illegible] διεμερίσθησαν· καὶ τοῦτο δὲ ὁ μακάριος προεθέσπισεν Ἀββακούμ· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ· ἀντὶ τοῦ διαμερισθήσεται καὶ διορυχθήσεται· τοῦ μεγάλου ποταμοῦ [illegible] γὰρ τούτου διαιρέσεις, ὠνόμασε ποταμούς· τοῦ ποταμοῦ γάρ φησι τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ:

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος:

Ἣν ἐκάλεσε πόλιν, ταύτην ὀνομάζει σκήνωμα· ἐνοικήσω γάρ φησιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· λέγει κύριος παντοκράτωρ· τοῖς αὐτοῖς [illegible] ἔφη· καὶ [illegible] καὶ ἁγιάζεσθαι ὑπὸ τοῦ [illegible] θεοῦ:

Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται:

Τοῦτο καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις ὑπέσχετο· ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ὅπου δύο ἢ τρεῖς ὦσι συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν:

Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ:

Ταχεῖαν φησὶ καὶ ὀξεῖαν τὴν ἑαυτοῦ παρέξει βοήθειαν ὁ τῶν ὅλων [illegible]· πρωῒ γὰρ καὶ πρωῒ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ προσηγόρευσεν:

Ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος ἐσαλεύθη γῆ:

Τῆς θείας φησὶ βοηθείας ἐπιφανείσης· μάτην ἐδόκουν οἱ πολέμιοι· καὶ αἱ πολλαὶ βασιλεῖαι [illegible] φρονοῦσαι [illegible] ὑπέκλιναν τὸν αὐχένα· καὶ τὸν σωτήριον ζυγὸν ὑπεδέξαντο:

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν· ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ:

Κρείττονος τοίνυν τῶν πολεμούντων ἀπεφάνθημεν ἐπικούρου [illegible] τὸν [illegible] δηλαδὴ κύριον· ὃς τὸν Ἰακὼβ [illegible] πολεμούντων ἀπέφηνεν· καὶ τὸν τοῦ Ἠσαῦ· καὶ τοῦ Λάβαν [illegible] θυμόν· τοῦ δὲ Ἰακὼβ τὴν μνήμην οὐχ ἁπλῶς ὁ προφήτης ἐποιήσατο· ἀλλ' ἐπειδὴ πρῶτος ἐκεῖνος τῶν ἐθνῶν προεθέσπισε κλῆσιν· οὐκ ἐκλείψει γάρ φησιν ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· τῶν ἐθνῶν καὶ [illegible] μεταβολὴν προθεσπίζων· [illegible] τὸν τοῦ Ἰακὼβ [illegible] ταῦτα προειρηκότος θεοῦ· ταῦτα ἔφη κατορθωκέναι:

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς· τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον· καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί· σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ:

Ταῦτα μου τοίνυν ὁρῶντες [illegible] ἀπόδοτε τὴν ἰσχὺν [illegible] θεῷ

μένοι τὴν ἀθρόαν τῶν πραγμά-
των μεταβολήν· καὶ τὴν ἀ-
πὸ ζάλης μεγίστης γεγενημέ-
νην γαλήνην· καὶ τοῦ πολέμου
τὴν παῦλαν· καὶ τῆς ἀγρίας
τὸ δῶρον· δι' αὐτῶν μάθετε
τῶν πραγμάτων ὡς ἐγώ
τῶν ὅλων εἰμὶ θεός· καὶ τῶν
ἁπάντων δημιουργός, οὐκ ἐν
μόνοις Ἰουδαίοις. ἀλλὰ καὶ τοῖς
σὺν ἔθνεσι τῆς δυνάμεως
ὕψος ὑποδείκνυς· τούτων
ὁ ἀποστολικὸς χορὸς ἐπα-
κούσας τῶν λόγων τῶν προ-
μίζων κατὰ τῶν ἀντιπάλ-
λων· κ(ύριο)ς τῶν δυνάμεων
μεθ' ἡμῶν· ἀντιλήπτωρ ἡμῶν
ὁ θ(εὸ)ς Ἰακώβ:

Ἐπαύσαντο τοίνυν οἱ τῶν ἀλλ(οφύλων)
εἰς τὸν γοῦν εἰ μὴ φόνος· ἡ οἰω-
ἀλλὰ τοῦτον ἁρμόττει εἰρη-
κότες· πῶς ἐκείνοις ἁρμό-
ττει ταῖς ἱστορίαις· τὸ ἀντι-
καιρῶν πολεμίοις μέχρι τῶν
περάτων τῆς γῆς. οὐ γὰρ δὴ
ἐπεχείρησαν πάντας ἐπαύ-
σεν τοὺς πολέμους· ἀλλ' ἐπὶ
μόνον τοῦ γένους καὶ μόνοι, ἡ
παρακειμένη εἰρήνης
ἀπήλαυσε· ἐπὶ δὲ τοῦ δεσπ(ότου)
Χ(ριστο)ῦ πᾶσαν ἡ παρακειμένη· ἀλ-
λ' Ἰουδαϊκὴ φυλή. φασὶ γὰρ
ὅτι τοῦ ἐρχομένου τὴν τῶν αὐ-
τοῦ συρίων ἐδέξατο περὶ ...
ἐπὶ δὲ τοῦ δεσπότου Χ(ριστο)ῦ,

τὸ πρότερον προφητῶν· προφητῶν μη-
γάρ αἱ τὸ παραχθῆν· καὶ αἱ μετρί-
καὶ τὸ θ' ὑμνοῦσι· διὰ τοῦ ζαχαρ(ίου)
εἰρήνης ἀπήλαυσαν οἱ ἄνθρω-
ποι· ἀλλὰ πᾶσα ἀπόλεμος ἐγένετο ἡ οἰκου-
τὰς ἐξ ἀρχῆς γνώμης ἐφόδου
δεικνυμένοις· ἐπὶ δὲ τοῦ σωτῆρος ἡ-
μῶν Χ(ριστο)ῦ, ἡ ῥωμαίων βασιλεία
πᾶσι μέρεσι κατακλύσασα
μετὰ τὰς ἀκοὰς ἀπάντων ἀνθρώπων
αὐτὰ ἐπίστευε τοῖς κηρύττουσι
κατὰ μὲν τὴν ἱστορίαν οὕτως
ἐκμύθηκε τὰς παραινέσεις τῶν
μέσοις μέχρι τῶν περάτων
τῆς γῆς. καὶ τόξον συντρίψει
καὶ συνθλάσει ὅπλον· καὶ θυρεοὺς
κατακαύσει ἐν πυρί. τροπι-
κώτερον δὲ εἰ πῶς ἐθέλοι νοῆσαι
ὄψεται τοῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας
πολέμου τὴν παῦλαν· καὶ τῆς
θεοφόρου αὐτῆς πόλεως ἐσχηκυῖαν
εἰρήνην· καὶ ἴδοι τὴν τῆς προ-
φητείας ἀλήθειαν:

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν
Κορὲ ψαλμός. μς

Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς τὴν αὐτὴν
προλέγει τὴν σωτηρίαν· καὶ τὴν
κατὰ τῶν πολεμίων νίκην
προαγορεύει:

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλα-
λάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλι-
άσεως· ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερός·
βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:

Ὁ μὲν προφητικὸς ταῦτα προ-

ηγόρευσε λόγος· τὸν δὲ ἀποστολι-
κὸν ὑποδείκνυσι χορόν· ἅπαν-
τα τὰ ἔθνη μετ' ἐκείνων διάν προ-
τρέπουσα· νίκης δὲ εἶδος,
ὁ κρότος. καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς νικ-
ώντων φωνή· ἐπεὶ οἱ τοῖς νικῶσι
προστεταγμένοις· τοῦ δὲ τοῦ
ψαλμοῦ ἡ διάνοια· καὶ γὰρ ἐκά-
λεσε μετὰ τὴν ζάλην· καὶ τοὺς
θορύβους· τῶν γενομένων
προηγορίαν νίκην· ὕψιστος
γάρ φησι καὶ φοβερὸς βασιλεὺς
πᾶσαν τὴν γῆν ἀπεδείχθη· καὶ
ταῦτα μὲν πάλαι γνώριμα
μόνοις τῶν Ἰουδαίοις· ἐπειδὴ δὲ
τοῦ παρόντος, καὶ πάσῃ τῇ
φύσει τῶν ἀνθρώπων δεδήλωται:

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη
ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν· ἐξελέ-
ξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑ-
αυτοῦ· τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν
ἠγάπησεν:

Ἀντὶ τοῦ γένους βασιλεὺς σύμμαχος
εἴρηκεν· ἀντὶ δὲ τῆς καλλονῆς
Ἰακὼβ τὸ ὑπερφερὲς Ἰακὼβ
ὁ Ἀκύλας. ὁ ἀποστολικὸς τοίνυν
χορὸς ὁ δὲ ἱκανὸν ἱερὸν τοῦ-
το καὶ χορεύοντας· τὸν ἐπι-
νίκιον ὕμνον τῷ τῶν ὅλων
προσφέρει θεῷ· καὶ βασιλεύεις
ἡμῖν ὑποτάξαντι· καὶ τῶν
ἐθνῶν ἀπάντων ἡμῖν τὴν
ἀρχὴν δεδωκότι· καὶ πρὸ τού-
τοις τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ·
ἢ τὸ ὑπερφερὲς ἐχειρίσατο.

οὐ γὰρ πάντων τῶν Ἰουδαίων ἐκλε-
καλούμενον Ἰακώβ· ἀλλὰ
τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ καὶ τὸ ὑπερ-
φερὲς καὶ ἐξαίρετον τοῦ Ἰα-
κὼβ· τοῖς τῆς πίστεως κεκοινω-
νηκόσι· τοῖς ἀρχὴν φιλονεικοῦσι τὸ
κήρυγμα δεξαμένοις· τοῦ-
το καὶ ἐξελέξατο καὶ ἠγάπησε.
καὶ τοῖς ἀποστολικοῖς ἐνεπί-
στευσεν· οὐ μόνον ἰσραηλίταις
τοῖς ἐξ αὐτῶν τῶν ἐθνῶν
πεπιστευκόσι τῶν ἀποστόλων
καὶ προκαλυψάμενου μετὰ θάνατον· καὶ τὸ
ὀλίγον κόσμιον μετὰ τοῦ πολλοῦ
τοῦ ὑπὸ θεοῦ γεραιρομένου. ὥσ-
τε καὶ αὐτῶν καὶ μὲν ἐπὶ καὶ
ψάλλει τό, ὑπέταξε λαοὺς καὶ
ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν:

Ἀνέβη ὁ θ(εὸ)ς ἐν ἀλαλαγμῷ· κ(ύριο)ς
ἐν φωνῇ σάλπιγγος:

Ὁ ταῦτα φησὶ ἅπαντα κατορ-
θώσας δεσπότης· προσενεχ-
θεὶς ἐν ἀνθρώποις· καὶ
τὴν τοῦ ἀγαθοῦ καταλύσας
τυραννίδα· ἐπειδὴ εἰς οὐρανοὺς
ἀνελήφθη· τῶν ἐπουρανίων
ἡ στρατιὰ δυνάμεων
χορῶν σὺν ἀγγέλων· τὸν
καλλίνικον ὑμνοῦσιν· οὕτως ὁ θ(εὸ)ς
ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν· οὐ-
τως ἐλεύσεται ὃν τρόπον
ἐθεάσασθε· τῶν δὲ ἀρχαγγέλων
παρεγγυώντων· ἄρατε πύλας
οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρ-
θητε πύλαι αἰώνιοι· τὰς δὲ

τοιαύτας φωνάς, ἀλαλαγμῷ
ὠνόμασε καὶ σάλπιγγος φω-
νήν· ὡς εἰς ἅπαντας διαρραγεῖ-
σαν τὴν γῆν. ψάλατε τῷ
θεῷ ἡμῶν ψάλατε· ψάλατε τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε. ὅτι
βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός· ψ-
άλατε συνετῶς· ἐβασίλευσεν ὁ
θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ θεὸς κάθηται
ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ:
Ὑμνῳδίας τοίνυν καὶ πνευματι-
κὰς χορείας ἐντεῦθεν παραβάσει
τῶν ὁμογενῶν ... ἅπασι
γὰρ ἁρμοστὴν οἰκείαν ἐδήλω-
σε βασιλείαν· καὶ τὰ ἔθνη πε-
ποίηκεν ἅπαντα· ὡς αὐτός
ἐστι θεός τε καὶ κύριος. τοῖς βασι-
λικοῖς ἐγκαθήμενος θρόνοις.
τὸ δὲ ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου
ἁγίου αὐτοῦ· τοῦ ἀποστολικοῦ
συνῳδὰ εἴρηται. ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης
ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων
γενόμενος ἀγγέλων· καὶ
μὴν τὸ ψάλατε συνετῶς
τέθεικε· διδάσκων, μὴ μό-
νον τῇ γλώττῃ προσφέρειν
τὴν ὑμνῳδίαν· ἀλλὰ τὴν
διάνοιαν εἰς κατανόησιν
τῶν λεγομένων ἀνεγείρειν:
Ἄρχοντες λαῶν συνήχθη-
σαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ·
ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς
σφόδρα ἐπήρθησαν: χ
Πέρας φησὶν αἱ πρὸς τὸν πατριάρχην
Ἀβραὰμ γεγενημέναι ὑποσχέσεις. ὑπέ-
σχετο γὰρ τῷ ὁμωνύμῳ ... ἐν τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ εὐλογηθήσεσθαι πάντα τὰ ἔθνη.
τοιγάρτοι καὶ ταῦτα καὶ οἱ τῶν
λαῶν ἄρχοντες τοῖς προσοικει-
ωμένοις ... μετὰ τοῦ
θεοῦ Ἀβραὰμ συναθροίζονται·
καὶ τοῦτον οἰκεῖον θεὸν ὀνομάζου-
σιν. ὑπουργοὶ δὲ τῆς τούτων
κλήσεως οἱ θεῖοι ἀπόστολοι τῆς
θαυματουργίας. τὸ τῆς θεο-
λογίας ἐκεῖνοι ...
τοῖς μὲν γὰρ οἱ ... κρα-
ταιοῖς. ἀκύρους ... θρόνοις
θεοδότους μὲν καὶ ὁ σύμμαχος
ὑπερασπισμοὺς προσηγόρευσε·
διὰ πάντων δὲ οὐ μόνον αὐτ-
ὸν ἄμαχον καὶ ἀήττητον·
ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων δηλοῖ
τὸ φυλακτικόν. οὕτω γάρ τι-
νες θυρεοὶ καὶ πρόμαχοι τῶν
πεπιστευκότων γενόμενοι
οὐκ εἰάσαν ἐν τῇ τῶν δεινῶν
προσβολῇ. ἐφ' ἁρμοῖ τῶν βα-
σιλέων. ἀλλὰ τοῖς πολεμίοις
τρεψάμενοι, παρορίζειν τοῖς
ὁμοφύλοις παρέχουσι ...
κοινὰ ... πάντα τὰ ἔθνη κρο-
τήσατε χεῖρας καὶ τὰ λοιπά:
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς
τοῖς υἱοῖς Κορὲ· δευτέρᾳ σαββάτου:
Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς ὥσπερ αὐτὸς τὴν
αὐτὴν ... προσαγορεύει ...
τοῦ θεοῦ πόλεως τὴν ἰσχύν:

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· ἐν
πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ:
Ἣν δὴ πρὸ ... καὶ ... πό-
λιν πολλάκις ἡ θεία γραφή· οὐ
τὴν οἰκοδομίαν· ἀλλὰ τὴν πο-
λιτείαν καλεῖ. τοιγάρτοι καὶ
νῦν· μέγαν ἀποδέδειχε καὶ
τὸν ὑμνούμενον κύριον· διὰ τῶν
ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν αὐτοῦ πό-
λιν γεγενημένων. καὶ ἐπίση-
μον ἀπέφηνε τῶν δογμάτων
τὸ ὕψος· ὡς ἐπ' ὄρεσιν ὑψη-
λοῖς καὶ μεγίστοις κειμένην. οὐδὲ
δυνατὸν γάρ φησιν ὁ δεσπότης,
κρυβῆναι πόλιν ἐπάνω ὄ-
ρους κειμένην:
Εὐριζῶν ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς:
αὐτὴν ἐπάγει εὐφροσύνη πάσης
τῆς γῆς. εὖ καὶ καλῶς· καὶ
παγίως εἴρηται. ᾠκοδόμη-
ται γὰρ αὐτήν φησιν ὁ θεὸς αὐτοῦ, ἐπὶ
τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων
καὶ προφητῶν· ὄντος ἀκρογωνι-
αίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ αὐτὸς δὲ
ὁ κύριος πρὸς τὸν μακάριον ἔφη
Πέτρον· ὅτι σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι
ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.
τὸ οὖν εὐριζῶν ἀντὶ τοῦ παγίως
θεμελιωμένη. ὥσπερ αὐτὴν ἀπ-
ήμῃ καὶ ἀσάλευτον διαμένειν:
ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ,
ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου:
Σιὼν μὲν τοι καὶ ὄρεσιν αὐτὴν
περιέβαλεν. ὥστε τοῦ βορρᾶ
τὴν πολεμικὴν διαφυγεῖν. ἀπὸ
βορρᾶ γὰρ ἐκκαυθήσεται φησὶ τὰ
κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας. καὶ
πάλιν· τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω
ἀφ' ὑμῶν. καὶ τὸ Σιὼν ὄνομα
ἐπὶ τῆς τιμῆς ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐδί-
δαξε τῶν πόλεων· προσεληλύθατε
γάρ φησι Σιὼν ὄρει· καὶ πόλει
θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ. ὄρη
δὲ, τὰ τὸν βορρᾶν ἐξελαύνοντα
καὶ φυγαδεύοντα τὴν πονηρὰν
λέγων ... εἰ ποιᾶν τις εἰκότως
ἀποστόλους καὶ προφήτας. καὶ
τὰς πάντων ἐκκλησιῶν διδασκα-
λίας. καὶ πρὸς τούτοις, τοὺς ἐ-
φεστῶτας τοῖς πεπιστευμένοις
ἀγγέλοις. παρεμβαλεῖ γάρ φησιν
ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβου-
μένων αὐτόν: ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν
αὐτῆς γινώσκεται ὅταν ἀντιλαμ-
βάνηται αὐτῆς:
Μίαν μὲν ἔφη κατὰ πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην ἐκκλησίαν· διὸ καὶ
προσαγορευόμενοι γεγόναμεν· ὑπὲ-
ρ ἁγίας καὶ μόνης καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς ἐκκλησίας· τῆς
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων
τῆς οἰκουμένης. διῄρηται δὲ
μὲν αὐτὴ κατὰ πόλεις καὶ κώ-
μας καὶ ἀγρούς. ἃς βάρεις ὁ προ-
φητικὸς προσηγόρευσε λόγος:
ὥσπερ γὰρ ἑκάστη πόλις πο-
λλὰς ἔνδοθεν οἰκίας ἔχουσα δι-
ῃρημένας, μία δὲ ὅμως ὀνομά-
ζεται πόλις, οὕτω μυρίαι καὶ
ἀριθμοῦ κρείττους εἰσὶν ἐ-
κκλησίαι· καὶ ἐν νήσοις· καὶ
ἐν ἠπείροις· εἰς μίαν δὲ κοινῇ

πᾶσαι τε λογοῦσαι τῆς συμφορᾶς τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἦν ὡς μέγα καὶ δὸς μάτων· ἐν ταύταις ἔφη τοὺς τῶν ἔξω ἐθνῶν ἐπιφαίνεσθαι· τῶν οἰκείων ἐπικουρίαν ὀρέγονται· ὁ γὰρ θεὸς ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῆς· ἐν ταύταις ἐσομένας ἐπαναστάσεις προλέγει· καὶ τῶν πολέμων μεταμορφῶν:

ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν· διῆλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό· αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν·

Συνέδραμον μὲν γὰρ ὡς πολεμήσοντες· θεασάμενοι δὲ τοῖς πολεμουμένοις τὸν ἄμαχον καὶ ἐξεπλάγησαν: ἐταράχθησαν· ἐσαλεύθησαν· τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσεῖς:

Θεασάμενοι γάρ φησι τῆς ἐκκλησίας τὸ ἄρρηκτον θεμέλιον· καὶ καταπλαγέντες τὸ τῆς προρρήσεως ἀψευδές· δέος καὶ φρίκην ἐδέξαντο· καθάπερ οἱ τὰ τῆς θαλάττης διαπεραιούμενοι ... ται· καὶ καταιγίσι μαλλόμενοι· καὶ παντωλεθρίαν προσδοκῶντες· οὐδὲ χάριν τοῦ πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι παυσάμενοι· αὐτοὶ κηρύττουσι τῆς πολεμουμένης τὴν δύναμιν· καὶ [illegible]: καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως εἴδομεν· ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων· ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν:

Τὰς γὰρ περὶ αὐτῆς προρρήσεις, συνορῶμεν [illegible] ἔκβασιν· διὰ τῶν ἐθεασάμεθα τῶν πραγμάτων τὴν ἐκείνων ἀλήθειαν: ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα:

Αὐτοῦ γάρ ἐστι φωνή· ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· οὗτος δ᾽ ἔξω ὁ προφήτης τῶν πολεμίων μεταμορφῶν· προλέγει τοίνυν ὁποίοις οἱ τῆς σωτηρίας τετυχηκότες χρήσονται λόγοις· τὸν δεσπότην ὑμνοῦντες: ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου·

Προσδεχόμεθα φησὶ τὴν σὴν ἐπικουρίαν ὡς δεξάμενοι τῶν σῶν ἐπαγγελιῶν εἰδότες τὸ ἀψευδές· οὐ γὰρ εἶπε· μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας: κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός· οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς:

Αὐτὰ δ᾽ ὀνόμασι θεοί· οὐκ ἄλλοις συμμαχοῖς τὴν προσηγορίαν δυνάμεων· οὐ γάρ εἰσιν ὡς ὀνομάζονται· τοῦ δὲ σοῦ ὀνόματος ἴδε ὄντα· ἐπειδὴ τὰ ἔργα κηρύττουσι ταύτην τὴν προσηγορίαν ἀλήθειαν· διὰ τοῦτο χάριν καὶ ὁ σὸς παρὰ πάσης τῆς οἰκουμένης ὁ ὕμνος προσφέρεται: δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου:

Δικαία γὰρ ἡ ψῆφος χρησαμένη τοῖς καθ᾽ ἡμῶν πολεμίοις ἐπαναστάντας ἐσκέδασας: εὐφρανθήτω τὸ ὄρος σιών· καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε:

Ὄρος σιὼν τοὺς τὸ ὕψος τῆς θεολογίας πεπιστευμένους καλεῖ· θυγατέρας δὲ τῆς ἰουδαίας τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησίας ὡς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων φυτευθείσας· οἱ ἐξ ἰουδαίων κατήγοντο γένος· παρεγγυᾷ δὲ καὶ τοῖς κηρύττουσι καὶ τοῖς ἀκούουσι μετ᾽ εὐφραίνεσθαι καὶ γάννυσθαι· ἕνεκα τῶν δικαίων τοῦ κυρίου κριμάτων· οἷς χρησάμενος, τῇ οἰκουμένῃ μετέπεμψε τὴν σωτηρίαν: κυκλώσατε σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν· διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς· θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς· καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς:

Σιὼν πόλις τὸ θεοειδὲς πολίτευμα· τουτέστι τὴν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησίαν· πύργους δὲ αὐτῆς τοὺς τῆς ἄκρας ἀρετῆς ἐπειλημμένους καὶ τῶν ἄλλων ὑπερέχοντας ἐπισημαινομένους· οὓς δὲ κηρύκους αὐτῇ καὶ φυλάττουσι· βάρεις δὲ πάλιν ὡς καὶ ἤδη προειρήκαμεν· τὰς κατὰ πόλεις καὶ κώμας καὶ ἀγροὺς διῃρημένας ἐκκλησίας· μίαν γὰρ αὐτὴν καὶ μίαν λέγει καὶ πολλάς· καταδιέλεσθαι τὰς βάρεις αὐτῆς· ὥστε τὸ τοῦτον μὲν τὸν ναὸν τῷ ἐκείνῳ δὲ ἐκείνης προμηθεῖσθαι τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἑκάστῃ ἐπιστῆναι τὸν γεωργοῦντα καὶ φυτουργοῦντα· καὶ τὴν προσήκουσαν ποιούμενον ἐπιμέλειαν· διὸ δὴ καὶ ἐπήγαγεν: ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας:

Γενεὰν ἑτέραν ἐκάλεσε τὴν μετὰ ταύτην· παραδιδόμενοι ἅπαντες τῶν προγόνων παρειληφότες· ὥστε εἰς ἅπαντας ἀεὶ διαπορθμεύεσθαι τὸ σωτήριον κήρυγμα· καὶ γνῶναι πάντας ἅπαντες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ θεὸς καὶ κύριος· καὶ ποιμὴν ἀγαθὸς καὶ ἀΐδιος· ἐπειδὴ περὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς καὶ τὸ ποιμαίνειν αὐτὰς ἐδίδαξεν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τέθεικεν ὑπὲρ τῶν προβάτων· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ποιμαίνων· καὶ ποιμαίνων οὐ μόνον τὰ πρόβατα· ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν προβάτων καλουμένοις νομέας:-

ψαλμὸς μη΄· εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός:

Ὁ θεῖος τῶν ἀποστόλων χορὸς καὶ ἤδη τοῖς ἔθνεσι παρα

μεγίστης· τοὺς δὲ πειθομένους ὑμῶν
προσευχάς· καὶ τὴν πρὸς
ἀξίαν ἀντιδώσειν· διὰ τοῦτο
καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ ψαλμὸς ἐπι-
γέγραπται· ὡς πάντως τοῦ
υἱοῦ τὸ τέλος προσφέρων:

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ
ἔθνη· ἐνωτίσασθε πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην:

Οὐ μόνοις Ἰουδαίοις οἱ προφῆ-
ται τὴν διδασκαλίαν προσέ-
φερον πάντη που δῆλον· ἀλλ'
ἐνταῦθα ὁ προφητικὸς λόγος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν εἰς
ἀκρόασιν συγκαλεῖ· τοῦτο
δὲ τῆς ἀποστολικῆς χάριτος
ἴδιον· αὐτοῖς γὰρ τῶν
ἐθνῶν ἁπάντων ὁ δεσπότης
Χριστὸς ἐνεχείρισε σωτηρίαν· πορευθέν-
τες γάρ φησι μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη· δῆλον τοί-
νυν ὡς ἐξ αὐτῶν οἱ λόγοι προ-
φέρονται· οὐκ Ἰουδαίοις μό-
νον· οὐδὲ τοῖσδε ἢ τοῖσδε τοῖς
ἔθνεσιν· ἀλλὰ πάσῃ τῶν ἀν-
θρώπων τῇ φύσει: Οἵ τε γη-
γενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·

Γηγενεῖς τὸν Ἀδὰμ κ(αὶ)
τὴν Εὔαν ἐκάλεσεν· ὡς ἐκ γῆς
διαπλασθέντας καὶ οὐκ ἐκ
συνουσίας φύντας· ἀλλὰ
πόρρω τῆς ἀληθείας ὁ λόγος·
οὐ γὰρ τοῖς ἤδη τετελευτη-
κόσιν· ἀλλὰ τοῖς ἔτι ζῶσι
προσφέρει τὴν παραίνε-
σιν· τοῖς διαφόροις τοί-
νυν ἀνθρώπων τάγμασιν· οἱ μὲν
γὰρ τὰς πόλεις οἰκοῦσιν· οἱ
δὲ ἀγροῖς, καὶ κώμαις· περὶ τὴν
γεωργίαν ἐσχολακότες· καὶ
οἱ μὲν ἡμερώτεροι τῶν ἄλλων·
οἱ δὲ ἀγριώτεροι· καὶ οἱ μὲν ἀγ-
γικώτεροι ζῶσιν· οἱ δὲ ἔθνει-
ς ὡς δὲ ἀγρότεροι πᾶσι ἐρημίαις οἰκοῦ-
σιν· οἱ μὲν ἅμα ζῶσι πρὸ-
σπορᾷ ὁρμώμενοι· οἱ δὲ σκηνὰς
ἀντὶ οἰκιῶν κεχρημένοι·
τούτοις οἱ μὲν γηγενεῖς ὀνο-
μάζεσθαι· ὡς τῆς λογικῆς ἐπὶ
ρας ἀφεστηκότας ζωῆς· ἀντὶ
τοῦ ἅπαν ἀνθρώπων γένος
ἀκούσατε· ἀστοί· καὶ χωρη-
τικοί· ἡμερώτεροί τε καὶ
ἀγριώτεροι· καὶ κοινῇ πάν-
τες καὶ ἰδίᾳ· οὕτως γὰρ ὅσοι
μεμαθήκασιν· ἀντὶ γὰρ
τοῦ οἱ γηγενεῖς· καὶ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἢ ἀνθρώπων υἱοί· καὶ
προστάξεν υἱοὶ ἑκάστου
ἀνδρός· ἀντὶ τοῦ, καὶ κοινὴν
φύσιν ἀκούσατε τῶν λεγο-
μένων· καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος
τὴν ὠφέλειαν καρπούσθω:
Ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης:

Καὶ ταῦτα καὶ οἱ πλουτοῦντες
καὶ οἱ πενίαν συζῶντες
τὴν παραίνεσιν δέξασθε· πλούτου γὰρ καὶ
πενίας ὁ διδασκαλικὸς
λόγος οὐκ οἶδε διαφοράν:
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν· κλινῶ εἰς παραβολὴν

μην τὸ οὖς μου· ἀνοίξω ἐν ψαλ-
τηρίῳ τὸ πρόβλημά μου·

Σοφίας μεστὰ τὰ παρ' ἐμοῦ
προφερόμενα ῥήματα· μὴ
μάθητε καὶ ταῦτα τοῖς καθεστη-
κόσι γνωμένοις τοῦ κυρίου λόγοις·
τὴν ἀκοὴν ὑποθεῖς· ὡς δι' αὐτῆς
ἀκοῆς ἐδέξατο, ταῦτα ὡς
δι' ὀργάνου προφέρω τῆς γλώτ-
της· καὶ μὲν ταῦτα δὲ ἀπαγγέλλω·
οὐδὲ ἐμὸν ἴδιον φθέγγομαι· ἀλλὰ τῆς
θείας εἰμὶ χάριτος ὄργανον·
παραβολὴν δὲ κατὰ τοῖς αἰνι-
γματώδεις λόγοις· καὶ γὰρ ὁ
κύριος παραβολικῶς τοῖς ὄχλοις
διαλεγόμενος τοῖς ἀποστόλοις
κατ' οἶκον· τούτων τὰς ἑρμηνείας
προσέφερε· ταῦτα ὡς ὄντα προ-
σημένως διεξελθὼν· ἄρα μοι τὸν
τὴν παραινέσεως: Ἵνα τί
φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ·
ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με·

Δέδια καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν
ἐκείνην τὴν ἀνταποδόσεως· ἐν ᾗ δὴ
δίκαιος κριτὴς τὴν ἀπόδοσιν ἑκά-
στῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἀντὶ
δὲ τοῦ διδόντος ὁ παρανόμος
υἱός· τὴν γὰρ πτέρναν ὀνομά-
ζει τοῦ υἱοῦ τὴν ὁδὸν προσαγο-
ρεύσας· ὥσπερ δὲ οἱ καὶ τὴν ἀπ-
όλειαν ἐμπίπτουσι· ἐκ μεταφορᾶς
τῶν δρομέων ὡς καὶ νῦν
προσειρήκασι· οἱ τὴν πτέρναν
πολλάκις τοῖς ἀντιδρομίας
καταβάλλουσι· τοῦτο καὶ ἐμὰς
ὑποσχέσεις, ἐδεδίων δεδιὼς δεόμενος·
δικαίως γὰρ ἐπελήλυθε τὸν ὅμοι-
ον αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνηκέ με
ἤδη δεύτερον τοῦτο· τάς τε πρω-
τοτόκιά μου εἴληφε· καὶ νῦν εἴ-
ληφε τὴν εὐλογίαν μου· πονηρὰν ἡ-
μέραν τὴν τῆς κρίσεως προση-
γόρευσεν· κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν πο-
λιτικὸν ἔθος· εἰώθασι γὰρ
πολλοὶ καλὴν ὀνομάζειν ἡμέραν·
ἐν ᾗ μὴ δυσχερὲς τι συμβαί-
νειν ὑπέλαβον· οὕτω καὶ ὁ θεῖος
ἀπόστολος τὴν τῆς κρίσεως ἡμέ-
ραν· κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά
σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν,
θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν, ἐν ἡ-
μέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως
καὶ δικαιοκρισίας θεοῦ· ὃς ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλού-
του αὐτῶν καυχώμενοι·

Ἐγὼ μὲν φησὶ δέδια καὶ τρέμω τὴν
προσδοκωμένην ἡμέραν· ὑμεῖς
δὲ οἱ τῷ πλούτῳ κομῶντες, ἐκεί-
νης μὲν οὐδὲ μίαν ποιεῖσθε φρον-
τίδα· τῇ περιφανείᾳ τῆς πο-
ρείας μεγαλαυχούμενοι· ὡς
μονίμοις θαρρεῖτε τοῖς πόροις:
Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται
ἄνθρωπος· οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα
ἑαυτοῦ· καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυ-
τρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ:

Δεῖ σκοπεῖν ὑμῖν ἡμᾶς ὡς οὔτε πρό-
γονον ἀρετὴν καὶ ἀγχιστείαν· καὶ
ἀδελφόν, τοῖς τούτων γεγενη-
μένοις ὀνίνησιν· οὔτε μετὰ τὴν
ἐντεῦθεν ἐκδημίαν· δυνατὸν
διὰ χρημάτων πορίσασθαι σωτηρίαν·

κατὰ γὰρ τὸν παροιμιαστὴν υἱὸν, μὴ
τρομαῖον δ' ἔρος ἢ ὁ σοφὸς, ὁ δὲ
πλοῦτος· ταῦτα πρὸς οὐδὲν ἀκοὴν
τοῖς τῷ πλούτῳ κακῶς κεχρη-
μένοις τὴν συμμνουμένην· πρὸς τὴν
τῆς ἀρετῆς μετουσίαν φέρων τὸν
λόγον. καί φησι: καὶ ἐκόπασεν
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ζήσεται εἰς
τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν
ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας:

Οἱ γὰρ τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ δι-
καιοσύνης ὑπομείναντες ἱδρῶτας,
καὶ τοῖς ὑπὲρ τῶν αἰωνίων
ἀγαθῶν δεξάμενοι πόνους· τὸν μὲν μό-
νον ἀφθονώτερον ἔχοντες ζωὴν· τὸν
πόνον καρπόν· καὶ τοῖς τοῦ
κόσμου σοφοῖς· οὓς μωροὺς ὁ
ἀποστολικὸς ὀνομάζει λόγος·
οὐ κοινωνήσουσι τῆς αἰωνίου
φθορᾶς· καὶ τῆς ἀϊδίου τιμωρίας:-
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀ-
πολοῦνται:

Οὗτοι γάρ φησιν οἱ καλούμενοι σοφοὶ, οὐ
μόνον ἐκ τῆς σοφίας ὠφελήθησαν,
ἀγνοήσαντες· τὸν αὐτὸν τοῖς ἀ-
μαθέσι τέλος συνιζόμενοι· οὐ
τοσοῦτον παρὰ τὸ σύμμαχον εἶναι τῶν
ὁμοῦ ἀρετῶν· καὶ αἱ μαθεῖσαι
τῷ μὲν αὐτῶν· καὶ καθ' ἡμέραν
μόνον τὸν καλούμενον σοφὸν
ὡς συνεῖναι τὸ δέον οὐκ εἰδόμε-
σαν τῷ ἀμαθεῖ· τὴν τῆς μὲν
σοφίας ἀμοιβὴν τὴν κακίαν δὲ
ὁμοίως συνῆσαν: καὶ καταλεί-
ψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦ-
τον αὐτῶν· καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν
οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν:

Οὐ μόνον τῆς σοφίας ἀλλὰ καὶ τῆς
δυναστείας καὶ τῆς περιουσίας
μνήμη θεῖν τὰς ἁπάσης· δέξον-
ται τοῦ κοινοῦ τέλους· ἀπὸ τῶν
περιφανῶν οἰκιῶν· τοῖς τά-
φοις παραπεμπόμενοι. καὶ
ταύτας οἰκείας διὰ τὸ μόνους ἀ-
γκαζόμενοι: ἐπεκαλέσαντο
τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν
γαιῶν:

Καὶ μὴν φησὶν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων αὐ-
τῶν κτήματα αὐτῶν προσηγο-
ρεύοντο· τοῦ δὲ ὁ μὲν γὰρ οἰκίαν,
τοῦ δὲ ἢ μὲν ὡς ἀγρὸς· καὶ τοῦ δὲ
μοσ δὲ οἰκίζεις· ἀλλ' οὐ τὴν δ' ἐς
ποτίαν καὶ τῶν ὀνομάτων
ἀφεὶς ἀνάγνων προσηγορίαν· ὧν
ἕτεροι ἐγένοντο κύριοι τῶν
ὑποκειμένων κατασκευασθέν-
των μὲν ἐκείνων τό· οὕτως ἔμελ-
λε καὶ τῶν ὀνομάτων μένειν
ἀεί· δηλῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ὁ λόγος
διδάσκει· μὴ θαρρεῖν τοῖς πα-
ροῦσιν· ἀλλὰ τῶν μελλόντων
ἐπιμελεῖσθαι: καὶ ἄνθρωπος ἐν
τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε· παρασυνε-
βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοή-
τοις· καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς:

Ταύτης δέ φησι τῆς ἀνοίας
τὸ μὲν θεραπεῦσαι σωτήριον·
τὴν οἰκείαν τιμὴν· καὶ τὴν
παρὰ τοῦ θεοῦ δοθεῖσαν αὐτῷ
ἀξίαν· ἀλλὰ τὸν κτηνώδη
ἠθελήσατε βίον ἀσπάσασθαι:
αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐ-

τοῖς· τὴν ἄλογον ζωὴν ἐξέπεσον·
καὶ ἀφ' οὗ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔσχηκότων
τρόπον· καὶ ἐπὶ τὰς πονηρὰς
ἐκκλίναντες πράξεις· ὁδὸν
γὰρ τὰς πράξεις ὠνόμασεν:
καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόμα-
τι αὐτῶν εὐδοκήσουσι:

Μετὰ μὲν γὰρ ἡμῶν χρήσονται μετὰ
τὴν ἐν τῷ βίῳ ἐκδημίαν· οὐδὲ
ἐκ ταύτης λόγοι τὸν πορίζόμε-
νοι κέρδος: ὡς πρόβατα
ἐν ᾅδῃ ἔθεντο· θάνατος ποι-
μανεῖ αὐτούς:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ σύμμαχος ἡρ-
μήνευσεν· ὡς πρόβατα ἐν ᾅδου
ἔσται ξὺν ἑαυτοῖς· θάνατος νε-
μήσει αὐτούς· αὐτοὶ γὰρ ἑαυ-
τοῖς τὰς κολάσεις προυξέ-
νησαν· καὶ τὸν θάνατον προ-
είλοντο τῆς ζωῆς: καὶ κα-
τακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐ-
θεῖς τὸ πρωΐ· καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν
παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ
ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν:

Οἱ γὰρ νῦν ὑπ' αὐτῶν ἀδικούμενοι
καὶ καταφρονούμενοι τὴν
κατ' αὐτῶν οὐκ εἰς μακρὰν
ἕξουσιν ἐξουσίαν· πάσης
γὰρ τῆς προτέρας ἀπομερί-
σονται μέμψεως τοῦ θανάτου
παραδοθήσονται· συνάδει
τούτοις καὶ ἡ τοῦ κυρίου παραβο-
λὴ τὸν μὲν λάζαρον δὲ τοῖς κόλ-
ποις δεικνῦσα τοῦ ἀβραὰμ·
τὸν δὲ ἀγαζόμενον πλούσιον ἐπὶ

κρουνοῖς κολαζόμενον. καὶ τοῦ πό-
ματος ἱκετεύοντα οὐ
τῷ τὸ ἐλάχιστον τέλος δεξόμε-
νον· ἱκετείαν τῷ θεῷ προσ-
φέρει· ὁ τούτοις κεχρημένος
τοῖς λόγοις· μὴ τὴν αὐτὴν ὁ-
κείμοις τὴν ὑπομεῖναι:
πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυ-
χήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου ὅταν λαμβάνῃ με:

Μετὰ τῶν τοιούτων περὶ αὐτῶν τε-
λευτὴν καὶ διὰ τὴν τῶν πονηροῖς
τρυχομένοις ἀγαθοεργίαν· εἰ-
σηγήσεις τὴν ἀσφαλῆ καὶ σύμβουλον:
μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρω-
πος· ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀ-
ποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ
πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται
αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ:

Μὴ μέγα τι φησὶ νόμιζε τὴν παρ-
ὰ ἀνθρωπίαν· οὐ μόνον γὰρ ὅτι περὶ
μέρους ἐστὶ πλοῦτος. οἱ γὰρ ἐπὶ τῷ
τοιούτῳ ὀφρὺν αἴροντες τὸν
καὶ τὰς ἐπιθέσεις φύσιν τε, καὶ
κρείττον τὸν ἀπόρων καταφρο-
νοῦντες, τὸν θάνατον ἀποθνήσκουσιν:
ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
εὐλογηθήσεται:

Ὥσπερ φησὶ τὸν πλουτοῦντα νῦν
μὲν μακαρίζουσιν· ἀποθανόντα
δὲ τρισάθλιον ὀνομάζουσιν:
ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ σύμμαχος εἴρη-
κεν· ἐπαινέσουσί σε ἐὰν καλῶς
ποιήσῃς σεαυτῷ· οὕτως γὰρ ὁ

λιθινοῖς ἵπποις· τὸ μὴ μόνον ζῶ-
ντα· ἀλλὰ καὶ τετελευτηκότα
ἀοιδίμους ἄνδρας· καὶ πολυθεΐ-
αν τολμῶν· ἄξιος τῶν τοιούτων ἐπιτι-
μιῶν ὁ εἰς οἰκείαν σοφίαν ἐπαρθεὶς
καὶ τοῦτον οἰκονομήσας· ἢ γὰρ
τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις [illegible]
αὐτὸν ἀνατρέχει τὸν ἄνθρωπον·
εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων
αὐτοῦ· ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς:
Ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν ἀνασκαφεὶς εἰς ἣν μὲν
οἱ πρεσβύτεροι ἡρμήνευσαν· ὁ [illegible]
τοῦτον σοι πρὸ ὀμμάτων [illegible]· μὴ
φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος· τὸν
αὐτὸν τοῖς πρὸ αὐτοῦ ὑπομενεῖ-
ται θάνατον· καὶ οὐ μόνον γε
παρὸν τὸ φῶς· ἀλλὰ καὶ
τοῦ αἰωνίου στερούμενον:
καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε·
παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνε-
σι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς:
Ἀντὶ τούτων ἡ κτηνώδης ζωή·
τῶν ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι προεί-
λοντο· τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ δεδο-
μένην [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] τὴν ἀ-
[illegible] ἠγάπησαν:

ὑπόθεσις τοῦ μθ΄ ψαλμοῦ. ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ:

Ἄλλου χοροῦ ψαλμῳδῶν χοροδι-
δάσκαλος οὗτος· ὡς ἤδη παρα-
λειπομένων ἐδίδαξεν ἱστορία· τῶν
μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ [illegible] προηγουμέ-
να [illegible] οἱ χορευταί· κορυφαῖοι
καὶ αὐτοὶ χοροῦ ἑτέρου γενόμενοι,
ᾠδῆς μὲν ἐχειροτονήθησαν· ἔχει δὲ
καὶ ἄλλους ψαλμοὺς τὴν αὐτοῦ
ἐπιγραφὴν ἔχοντας· οὓς εἰ ὁ
θεὸς ἐπιτρέψειεν, ἑρμηνεύσομεν.
ὁ δέ γε παρὼν ψαλμὸς τῷ ἀ-
σὰφ ἀνακείμενος, σύμφωνον
ἔχει τοῖς προτεταγμένοις ψαλ-
μοῖς· καὶ αὐτὸς γὰρ τὸ μέλλον προα-
γορεύει κριτήριον· καὶ τοῦ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν τὴν ἐπιφάνει-
αν προαγορεύει· μέντοι καὶ τὴν
καινὴν διαθήκην· δείκνυσι
τὴν κατὰ νόμον λατρείαν
οὐ θυμήρη θεῷ: Θεὸς θεῶν κύριος ἐλά-
λησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν· ἀ-
πὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν:
Καὶ ὁ πρὸ τούτου ψαλμός, πάντ-
ας ἀνθρώπους εἰς διδασκαλίαν ἐκάλεσε·
καὶ οὗτος ὡσαύτως πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην τοῖς ῥήμασι·
τὸ γὰρ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
μέχρι δυσμῶν, τοῦτο δηλοῖ·
τὸ θεὸς θεῶν· οἱ τρεῖς ἑτέρως
ἡρμήνευσαν· ἰσχυρὸς θεὸς ὀνο-
μάσας καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν· οὐ
θεοὺς ὀνομάζουσι τοὺς ἄρ-
χοντας [illegible] κρίνειν πε-
πιστευμένους· ὅ περ ἴδιον
μόνου θεοῦ· τοῦτο ἡμᾶς ὁ πβ΄
δεδίδαχε ψαλμός· καὶ αὐτὸς
τῷ ἀσὰφ ἐπιγεγραμμένος·
εἴρηκε γὰρ ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγω-
γῇ θεῶν· ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς
διακρινεῖ, ἐπιφέρων· ἕως
πότε κρίνετε ἀδικίαν· καὶ

πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμ-
βάνετε· κρίνατε ὀρφανῷ
καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ πέ-
νητα δικαιώσατε· τοῦτο γ-
ὰρ ἱερέων ἴδιον· καὶ τῶν ἄλλων
ὅσοι τὸ δικάζειν ἐνεχειρίσθη-
σαν· οὕτω καὶ ὁ νόμος διαγορεύ-
ει· θεοὺς οὐ κακολογήσεις·
καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς· κύριος δὲ ὁ θε-
ὸς ἐκλήθη, οἱ κατ᾿ εἰκόνα θεοῦ
γεγενημένοι· καὶ ἀκήρατον
τὴν εἰκόνα φυλάξαντες· ὁ τοί-
νυν θεὸς πᾶσαν συνάγει τὴν
οἰκουμένην εἰς τὸ κριτήρι-
ον: Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια
τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ:
Αὐτὸς δὲ οὗτος ἐφ᾿ [illegible]· ὁ ἐν τῇ Σιὼν
τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν καὶ
ὡραιότητα ἔδειξας· καὶ κα-
τὰ δείξας μὲν [illegible] πάθη·
ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀνομασθεὶς
ἐν τοῖς ἑρμηνευθεῖσι ψαλμοῖς:
Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν
καὶ οὐ παρασιωπήσεται:
Ἡ γὰρ δευτέρα [illegible] πρ-
ότερον αὐτοῦ παρουσία καὶ τ-
[illegible] ἑτέραν [illegible]
μὲν γὰρ τὴν [illegible] καὶ τὴν
πτωχείαν· συνεκάλυψε τὴν
οἰκείαν εὐπρέπειαν· μὴ δὲ
προφανῶς δὲ ἥξει πᾶσι τὴν
δεσποτείαν· καὶ τὴν βασιλείαν·
οὐκέτι μακροθυμίᾳ χρώμενος·
ἀλλὰ κρίνων δικαίως· τοῦτο
γὰρ εἶπεν· οὐ παρασιωπήσεται:
Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθή-
σεται· καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καται-
γὶς σφόδρα:
Ταῦτα καὶ ὁ μακάριος ἐθεάσατο δα-
νιήλ· ποταμὸς γάρ φησι πυρὸς εἷλ-
κεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ὁ θρόνος
αὐτοῦ φλὸξ πυρός· οἱ τροχοὶ
αὐτοῦ, πῦρ φλέγον: Προσκαλέ-
σεται τὸν οὐρανὸν ἄνω· καὶ τὴν γῆν
τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ:
Καὶ τὴν νομοθεσίαν ποιησάμενος,
ὁ μακάριος προσέταξε Μωσῆς
[illegible] τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ διαμαρτύρασθε τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· διὸ πρότερον καὶ τῆς ᾠδῆς
τοῦτο τὸ προοίμιον ἐποιήσα-
το· πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω
καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στό-
ματός μου· καὶ ἀλλαχοῦ· [illegible] μαρτύρομαι
ὑμῖν [illegible] ἄλλως
[illegible] ποιησάμενος
ἀσφαλῶς τὸν ἀκούοντα· οὕτως
ὁ μακάριος ἀβραὰμ τὰς ἑπτὰ ἀ-
μνάδας ἔστησεν εἰς μαρτύριον
ὅτι ἐμόν ἐστι τὸ φρέαρ·
οὕτω τὸν βουνὸν ὁ ἰακὼβ καὶ
τὸν βουνὸν μαρτυρίας ἐκάλεσε:
Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους
αὐτοῦ· τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην
αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις· καὶ ἀναγγελοῦ-
σιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ· ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν: διάψαλμα:
Διὰ μὲν τῶν προειρημένων,

[illegible]

ὑποκειμένων τὸ ἀμόνητον ... καὶ δεδιδάξας ... [illegible] ... ἐκείνων τοῖς τὰς θυσίας παρ' αὐτῶν προσφέρειν νομοθετήσαντι ... [illegible] ... αὐτοῦ θεσμοθετῆ:

Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με.

[illegible]

ἀποστολικῶς τὰ περὶ τὸν ... ὀλίγον
μὲν μοιχάσαντα· μοιχάδας καὶ τὰ
τοιαῦτα τολμῶν τὸν ...
... καὶ πονηρὸς· ἀληθείας
... σαρκὸς ... ψαλ' δ' οὗτος
τοῦτο καὶ πονηρίας ἐπλήρωσας·
δῆμος δὲ σοὶ παραθήσει τὴν ...
τ... διὸ πόρνην καὶ συγγένειαν
... καὶ τὴν φύσιν τοῖς
μόνοις πατράσι· καὶ κρύψαι ...
κατὰ τῶν ... δεινὰ ...
καὶ διὰ τὸ ... καὶ ...
γοῖς ἐπιτιμουμένων· οὕτως τῆς π-
ρανομίας τὴν διήγησιν ποιήσαι
μένος· καὶ ... εἰδὼς ἀσκεῖ μα-
κροθυμίαν· καὶ ... ἐποίησεν τι-
μωρίαν προλέγει· [illegible]
[illegible]
[illegible]
... ὑπὸ σοῦ τολμώμενα,
μακροθυμεῖ χρόνον ἀναμείνων
... οὐκ ... τὴν μακροθυμίαν
... ἐρασθεὶς δυσσεβήσας·
καὶ ... πᾶσαν ...
τῆς σῆς παρανομίας· μὴ ἐπαγα-
γὼν τιμωρίαν· οὐ δὴ χάριν: [illegible]
[illegible]
[illegible]
... δὴ γὰρ τοῖς ἠπίοις τῆς μα-
κροθυμίας οὐκ ἐθεράπευθης
φαρμάκοις· δριμυτέρως ...
... καὶ τῶν ἐλέγχων
τὸν καυτῆρα προσοίσω· ...
... ἀποστολικοῖς
ἐκείνοις ...
τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν
σε ἄγει· κατὰ δὲ τὴν σκληρότη-

τά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν,
θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡ-
μέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως
καὶ δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀ-
ποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· οὕτως ἀπειλήσας τὴν
τιμωρίαν, ...
παραίνεσιν προσενήνοχε.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... ἔκαστον τῶν
εἰρημένων καταμαθήσαντες· οἱ
τοῦ θεοῦ τὴν ...
... γὰρ θεοῦ πρὸ ... αἷμα.
καὶ τοῖς τῆς μετανοίας φαρ-
μάκοις τὰ τραύματα θεραπεύ-
σαντες· ...
θάνατον· ...
σι τοῖς ἀνθρώποις· οὐδ' ...
αὐτοῦ· ...
δρότητα ...
... νομοθεσίαν ἀναγορεύ-
ει· καὶ ταύτῃ τοῦ ψαλμοῦ τὸ
τέλος διαιρεῖ: [illegible]
[illegible]
[illegible]
οὕτω γὰρ ὁ Σύμμαχος σαφέστερον ἡρ-
μήνευσεν· θυσιάζων ὑπὲρ ἁ-
μέσως δοξάσει με· καὶ ...
... ὁδὸν ... δείξω
... θεοῦ· προσήκει γὰρ μὴ μό-
νον ... τὸν θεὸν καὶ τῆς ...
μέσως αὐτῷ τὰς θυσίας προσ-
φέρειν· ἀλλὰ καὶ ...
ὁδὸν ... καὶ τοὺς οἰκτρὸν ...
διαρυθμίζειν· οὕτω γὰρ ...

τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ σωτηρίας ἐπι-
... κατὰ δὲ τοὺς ... θυσί-
... αἱ μέσως ἐφήδομαι·
καὶ ταύτην ...
... καὶ διὰ ταύτην
τὴν ἐμὴν ὁδὸν ...
τῶν ταύτην προσφέρων τί· ...
τέλος ἡ παρὰ τοῦ θεοῦ σωτηρία· ἐ-
πισημήνασθαι δὲ προσήκει,
ὡς καὶ ... δύο προσθῆ-
ναι ἐποιήσατο μνήμην·
θυσία γὰρ ... δοξάσει με· καὶ
διὰ τούτων, τοὺς ... πρὸς
... ἐπήγαγε· καὶ ἐκεῖ
ὁδὸς ἣν δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον
τοῦ θεοῦ· ἔδει γὰρ τὴν καινὴν δι-
αθήκην ...
... καὶ τῆς θεογνωσίας
τὴν ...
καρπίαν:-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... ἐδιδάχθημεν ἐκ
τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ψαλμοῦ τὴν ὑ-
πόθεσιν· καὶ αὐτὰ δὲ τοῦ ψαλ-
μοῦ τὰ ῥήματα, ...
... τῆς διανοίας τὸ πάθος·
εἰδέναι μέντοι προσήκει·
ὡς καὶ ...
... ὁ ψαλμός· διὸ καὶ εἰς
τὸ τέλος ἐπιγέγραπται· τοῦ
... ἔχει τὸ
τέλος ἡ προφητεία· ἀλλὰ
... εἰ καὶ
ταύτην τῆς μετανοίας ...

προφητικῆς ἠξίωτο χάριτος
μετὰ ... τοῦτο γὰρ καὶ διὰ
τῶν ἄλλων ψαλμῶν ... τὴν
ἐξομολόγησιν ἐποιήσατο· καὶ
... καὶ γὰρ
... ψαλμῷ, ... περὶ τ-
... κρί-
σεως· οὐκ ἔτι γάρ φησιν ἐν τῷ
θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου·
ἐν ... τίς ἐξομολογήσε-
ταί σοι· καὶ μέντοι καὶ ἐν τῷ
προοιμίῳ τοῦ ψαλμοῦ διαρρή-
δην ...
... τοῦ ... χάριτος·
τὸ πνεῦμα σου γάρ φησι τὸ ἅγιον,
μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ· οὐ γὰρ
... παρασχεθῆναι
τὴν χάριν τοῦ πνεύματος· ἀλλὰ μὴ
ληφθῆναι παρ' αὐτοῦ ταύτην
ἱκετεύων· ὑπὸ ταύτης τοίνυν
φωτιζόμενος τῆς ἀκτῖνος,
καὶ προφητικοῖς προορῶν
ὀφθαλμοῖς· ὡς καὶ ὁ λαὸς ...
...
... ἐξανδραποδισθήσεται·
καὶ μέντοι καὶ ...
... παρὸν
ψαλμόν· καὶ τὰ οἰκεῖα τραύ-
ματα θεραπεύσων· καὶ τοῖς
...
... φάρμακα· καὶ μὴν δὴ καὶ
πᾶσιν ἡμῖν ὅσοι τραυματίαι
γενόμενοι· θεραπείας δεόμεθα:
... κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου:

Καὶ τοῦ θείου ταύτου Δαυίδ· καὶ τοῦ
ὀδυρμοῦ τούτου· καὶ τοῖς ἐ-
μοῖς μᾶλλον δὲ ἀκειμένοις κακοῖς
ἁρμόττει τὰ προκείμενα
ῥήματα· τῶν γὰρ μεγάλων
τραυμάτων, ἰσομέτρων δεῖ-
ται φαρμάκων· καὶ χαλεπῆς
νόσου περὶ πλείονος χρῄ-
ζει κηδεμονίας· καὶ ὁ μεγάλα
ἡμαρτηκώς, μεγάλης δεῖται
φιλανθρωπίας· οὐδὲν χαρίζεται ὁ μέγας
ἱκέτης Δαυίδ· ὁ μὲν εἰς αὐτὸν
ἐκχυθῆναι τὸν ἔλεον· πᾶσαν
τῶν οἰκτιρμῶν τὴν πηγὴν
κατασβέσαι τῆς ἁμαρτίας
τὴν ἰσχύν· εἰ καὶ τοσαῦτα ἀνομήματα
κατὰ τὸ πλῆθος μεμήνυται· δηλονότι
παρέχει τοῦ ὁμοίου παραπτώμασι:

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀ-
νομίας μου· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτί-
ας μου καθάρισόν με:

Ἐνδημοῦν φησὶ διὰ μαθεῖν τοῦ προφή-
την ἀφέσεως ἐνδελεχῶς· καὶ σὺ
φορᾶς δέ μοι τὴν τοῦ δαπάσαι τὸν
τῆς βασιλικῆς πρὸς σὲ μνήμης.
ἀλλ' ἔτι δέομαι ῥυπωμάτων
πολλῶν τῆς ἁμαρτίας εἰσὶ δὲ
ξαίρεως διὸ σμικρῶν· καὶ αὖθις
μετοικίαν ἀπονίψον δὲ ἀσσοτοῦ·
ἵνα πάντας τῆς ἁμαρτίας ἀ-
ποξύσῃς τοὺς ῥύπους:

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω· καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός:

Οὐ γὰρ μετὰ τὴν ὑπὸ σοῦ γενομένην
ἄφεσιν μεθ' ἡδονῆς ἐξάλειψον τῆς
ἁμαρτίας· ἀλλὰ δηλωτικῶς ὁ-
ρῶ τὸν ἐμὸν κακὸν τὰς εἰκόνας·

καὶ τὰς τόλμης θείας παρανομί-
ας καὶ νύκτωρ ὁμοίως μεθ' ἡμέρας
μεθ' ἡμέραν φαντάζομαι· τοῦ-
το ποιεῖν τοῖς ἁμαρτάνου-
σιν καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς διὰ Ἡσαΐου
συμβουλεύει· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐξαλεί-
φων τὰς ἀνομίας σου καὶ
οὐ μὴ μνησθῶ· τῶν ἀνομιῶν σου.
σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν·
λέγε σὺ πρῶτος τὰς ἀνομίας
σου ἵνα δικαιωθῇς· τοῦτο
αὐτὸς ὁ μακάριος Δαυὶδ σύμφω-
να τῇ γραφῇ ἐν τῷ λβ' ψαλμῷ
εἰπών· ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ
τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ· καὶ
σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς
ἁμαρτίας μου:

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώ-
πιόν σου ἐποίησα:

Πολλοὺς φησὶ καὶ μεγάλων παρὰ σοῦ
δωρεῶν ἀπολαύσας, τοῖς ἐν-
αντίοις ἠμείψαμην τὰς δωρεάς· τὰ
ἀπειρημένα πεποίηκα· ὅθεν τολ-
μᾶν οὐ γὰρ τοῦτό φησιν· ὅτι τὸν Οὐρί-
αν οὐκ ἠδίκησα· ἠδίκησα μὲν
γὰρ κἀκεῖνον· καὶ τὴν ἐκείνου
γυναῖκα· ἣν μετὰ τὴν παρανομί-
ας αὐτοῦ τετόλμηκα τὸν θεὸν
τὸν ἐκμεξάμενον· τὸν ἀντι-
προκαταστάντα καὶ μέγα πεποι-
ηκότα· καὶ κρείττω τῶν αὐτοῦ
ἐχθρῶν ἀποφήναντα· καὶ
πάντοθεν ἀγαθοῖς ἐπι-
κλύσαντα· κακῶς δὲ ἐπετε-
θεικὼς καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα· τοῦτο γὰρ ἤδη προ-
μέμνηται· ὡς φθὴν γὰρ φησὶ τοῖς

τοῦ πονηροῦ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου· ἐκ
μέντοι τοῦ δι' ἄλλου τοῦ ναοῦ
τοῦτο μεγαλύνομεν· οὕτως μὴ τῇ
σοὶ μόνῳ ἥμαρτον· περὶ τὰς
σὰς φησὶ δωρεὰς εἰς ὕβριν ἀχά-
ριστος· καὶ τοῖς πεπονθόσι μοι
παρανομήκω μόνοις· καὶ τῇ
τῶν ἀπὸ σοῦ ἀγαθῶν ἀπολαύσει
ἀγνώμων περὶ ταύτας γεγέ-
νημαι· τοῖς καλλωπισμοῖς
οὐδὲν ἀδικήσας μηδὲ ἄλλως
παρὰ κείμενον ἠδίκημαι:

Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε:

Αὐτοῦ μόνον φησὶ πρὸ ξένης ἐμοῦ
κακῶν· τὸν σὸν δὲ δίκαιον διαφανῶ,
καὶ οὕτως· κρίσεως γάρ σοι μοι
καὶ τῶν εἰς ἐμὲ παρὰ σοῦ γε-
νομένων φερομένων εἰς μέσον καὶ
τῶν παρ' ἐμοῦ τετολμημένων
παρεξεταζομένων ἐκείνοις·
σὺ μὲν ἀποφανθήσῃ· καὶ δί-
καιος· καὶ φιλάνθρωπος· ἐγὼ δὲ πα-
ράνομος ὀφθήσομαι καὶ ἀχά-
ριστος· τὸ τοίνυν ὅπως· οὐ
κατ' αἰτίαν, ἀλλ' ἐκβατικῶς.
οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἡμαρτηκώς
τοσοῦτον ὁ Δαυίδ· ἵνα ὁμολογήσας μετὰ ταῦ-
τα φανῇ ὁ θεὸς δίκαιος θεὸς· ἀλλὰ
τοῦ ἁμαρτεῖν· καὶ τῆς ἁμαρ-
τίας ὑπὸ τούτων γεγενημένης
τοῦ θεοῦ τὸ δίκαιον ἀναδείκνυ-
ται σαφῶς· ἡ γὰρ καὶ τούτου κα-
κείνου· καὶ παρὰ τῶν ἀνόμων
πεποίηκε τὴν πρόνοιαν:

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
ἡ μήτηρ μου:

Ἄνωθεν φησὶ καὶ ἐξ ἀρχῆς τῆς φύσεως ἡ ἁ-
μαρτία κεκράτηκε· πρὸ γὰρ
τῆς ἐντολῆς ἡ παράβασις· μετὰ
τὴν παράβασιν, καὶ τὴν
θείαν ἀπόφασιν· καὶ τοῦ παρα-
δείσου τὴν στέρησιν· ἔγνω Ἀδὰμ
Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλ-
λαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν· τοῦτο
τοίνυν εἰπεῖν βούλεται· ὅτι
ἡ μετὰ πρόνοιαν κρατή-
σασα ἡ ἁμαρτία, ὁδὸν τινὰ
καὶ τρίβον διὰ τοὺς γεννήσαντας ἐφεῦ-
ρατο· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος λέγει
Παῦλος· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁ-
μαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε
καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος.
καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος
διῆλθεν· ἐφ' ᾧ πάντες
ἥμαρτον· τοῦτο καὶ ὁ τῶν ὅ-
λων ἔφη θεὸς πρὸς τὸν θαυμά-
σιον Νῶε· ὅτι ἔγκειται
ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς
ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος
αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας·
διδασκόμεθα δὲ διὰ τούτων ἅ-
πάντων· οὐχ ὅτι φυσικὴ τῆς
ἁμαρτίας ἡ ἐνέργεια· ἡ γὰρ
ἂν ἦμεν ἐλεύθεροι τιμωρί-
ας ἐπὶ τοῦ βάρους τοῦτο·
ἀλλ' ὅτι ῥέπει ἡ φύσις περὶ τὸ
πταίειν· ὑπὸ τῶν παθημάτων
ἐνοχλουμένη· μικρῶν δ' ὁ λόγος
ἡ γνώμη· τὸ μὴ σῶμα περὶ τοῖς
κεχρημένη· οὕτως ὡς δ' ἔτι
μέσως ἐπέγνων· τοῦ γάμου
κατηγορεῖ καὶ τὴν γαμικὴν κοι-

νομίαν παρανομίαν καὶ γὰρ καθὰ
τιμήσαμεν τοὺς ὑπὸ ἑαυτὸν ὑπὸ
τῶν ἐν κόσμῳ ὡς τὸ παρανομίας
σωμα ἐφθεῖν καὶ μὲν ἁμαρτίαις
ἐκείνοις μὲν ἐμπρῆσαι· ἀλλὰ τὴν
ἀφορμὴν ὑπὸ τῶν προγόνων τὴν
μαθεῖν παρανομίαν, ὡς μὴ
πρὸ φθορᾶς καὶ εἰ μὴ μετὰ γενομένης
τῶν ἐν ὑμῖν ἀτόπων πατέρων· εἰ γὰρ
ἐκείνοι φθορὰν ἁμαρτιῶν, οὐκ ἂν ἐ
δέξαντο τῆς ἁμαρτίας φθορὰν
τὴν ἐπὶ τιμίου θνητοῖς ἐμέ
ὄντες, καὶ εἰ ποιοῦν ἦσαν φθορ.
τῆς ἀφθαρσίας ὄντως ἦσαν καὶ
ἡ ἀπάθεια σώζειν· ἀπαθείας
ἡ πολιτεία ὁμοίως, χώραν
κἂν ἔσχεν ἡ ἁμαρτία· ἐπειδὴ
ἐξήμαρτον, φθορὰ παρεδόθη
σαρκὶ φθαρτῇ γενομένῃ, τοιούτους
γεγεννήκασι παῖδας· τοῖς
ἡ τοιούτοις ἐπιθυμίας· καὶ φό
βοι· ἡδοναὶ καὶ λῦπαι· θυμοὶ
καὶ φθόνος παρέπεται· πρὸς
ταῦτα καὶ τὰ ἐκ τούτου φυό
μενα· ὁ μὲν νόμος ὁρίζεται.
καὶ μερικῶς ὁ μὲν ἀπάγει
πεπαται· καὶ τοῖς νικηφόροις
τοῖς ἀθλοῦσι στεφάνοις· ἢ τὸ
δὲ καὶ αἰσχυνόμενος καὶ
δικάσει ὃ πράττεται· ἀπ
τοῦ ἐκείνου τῆς σαρκὸς ὁ νόμος
κόσμον ἔλεγεν ...
...
Οὗτος δὲ καὶ κρίνεις· καὶ τοῖς
καλέσει τοῖς δὲ στεφάνοις· ἐπεὶ
δὴ τὴν ἀλήθειαν ἐστερεῖς· καὶ
τὴν ἀλήθειαν στερῶν· καὶ τῆς

φύσεως ὁ δοὺς τὴν ὑγιείαν
παῖδας συγγνώμην τοῖς αἰτοῦ
σι τὰ φάρμακα· ...
...
τὸν μὲν τοῖς συγγνώμης οὐδὲν
ἑαυτὸν ἀξίους γενομένους με
ταυτὸς αὐτὰς δωρεὰς ἐστερῆ·
δὲ χάριτος οὐ γὰρ μόνον με τοῖς
νόμοις ἐκείνοις ἐνδείξας θεόμενος
ἀλλὰ καὶ προφητικῆς ἐξ
χάριτος· καὶ τὰ μεγάλα μαθεῖν
ἰσομέναι πρὸς δὲ δικαιοῦν
καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις ἀδηλα, ἐμοὶ
δήλα πεποίηκας· ὡς καὶ τοῖς
ἄλλοις διδάξαι τοῦ μονογενοῦς
υἱοῦ ἐνανθρώπησιν· καὶ τὸ σωτήριον
πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν· καὶ τὴν
οἰκουμένης σωτηρίαν· καὶ τὴν
ἁμαρτημάτων τὴν φιλότιμον
ἄφεσιν· ταῦτα μετὰ τὸ πρέπει
τοῦ παναγίου πνεύματος δῶρα· ταῦ
τα πάντα παρὰ τοῦ παναγίου
πνεύματος δῶρα· προσδοκηθεὶς ἐκεῖ
τὰ ὅμοια παρὰ σοῦ ἐλπίζω
χάριτι· προβεβαιοῖ ὅσα τοῖς ἄλ
λοις ...
...
ὅσα γὰρ ἡ τοῦ ἁγίου ...
ταύτην ἐργάσασθαι τὴν καθαρ
σιν δυνάμεναι· ταύτην τὴν κα
θαρσιν, καὶ δι' ἣν ... σου ...
φη τοῦ δυοῖν ὑπὸ ...
... εἰρηκὼς γὰρ ... καθα
ρον ... ἀφεῖς ...
μνηρίας ἀπὸ τῶν καρδιῶν ...
μου· μετὰ ... ἔφη ...

ἁμαρτίας ὑμῶν ὡς φοινικοῦν,
ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν
ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκα
νῶ· ταῦτα καὶ αὐτὸς ὅμοιος
δαυὶδ ἐν τοῦ ...
ὄντως διὰ ... ὑπὸ ...
ὡς ... πάντων χριστὸν
... τῆς ...
τοῖς ... ἄφεσιν
ἁμαρτημάτων εἰρήκασιν ...
δι' ...
μάτων καὶ τῶν μαθῶν· τὸν
γὰρ ... ῥοφοροῦν καὶ τῶν ἄλλων
... περιεραντη
ρίοις ... καθαρὸν· ἀλλὰ
τιμωρίαις ἐσχάτοις ὑπεύθυν
ἐπέφερον ...
... ὁ ... ὑ
σσώπου γὰρ ...
τοῦ προφήτου ...
... γράφοντες τοῦ ...
τὰ ... φυτὸν ...
... πάθημα ...
αἷμα γὰρ καὶ ταῦτα καὶ ξύλον
σπέρμα καὶ σωτήρια ...
χαριζόμενα πρὸς ... :
...
...
...
... φης ...
... τῶν περὶ
καθαρσιν ...
... θυμηδία
... τοῦ σώματος
... καὶ ...
... αὐθις ...

πάλιν καὶ αὐτὸν ... τὴν ὁδὸν
ἰσχὺν· ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πά
σας ἀνομίας μου ἐξάλειψον·
... τῶν ...
... ἀλλὰ μὲν τὸν ...
... καρδίαν καθαρὰν
κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός· καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου:
...
μαρτίας ...
ταῦτα καὶ ... τοῦ προ
φήτου τοῖς ...
τοις ...
γὰρ αὐτοῖς φησὶ καρδίαν καινὴν
καὶ πνεῦμα καινόν· πνεῦμα οὕτω
...
τὴν ... καὶ τοῦ ...
ταύτῃ ...
διδάξας ... ἁμαρτ
φύσει καρποῖς· τὴν ἀρχὴν ...
θαι παρασκευάσω· ...
τοῦ θεοῦ μακάριος ...
τὴν ...
θῆναι καρδίαν· καὶ τὸ λογικὸν
ῥωσθῆναι ὥστε τὴν εὐθεῖαν
τρέχειν ὁδόν: μὴ ἀπορρίψης
με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ
τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντα
νέλῃς ἀπ' ἐμοῦ:
Ἀφ' οὗ δὲ ...
... οὐκέτι ...
τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτ.
καὶ γὰρ ...
...
καὶ ταύτης ...

στερέσθαι τῆς θείας ἡγεμονίας· πρὸς τὸ μὴ γὰρ ἐμὴν [illegible] δὲ μονίαν ἀφαιρεθῶμεν: ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με:

Ὃ μὴ ἀπώλεσας, ἔχεις ἀεὶ τί πολύ· τουτέστι τὴν χάριν τοῦ πνεύματος· ὃ ἀπώλεσα, ἀποδοθῆναί μοι ἱκετεύω. ἀγαλλίασιν τουτέστιν ἣν εἶχεν ἐν θεῷ εὐφροσύνην· πάσης σφοδρᾶς θυμηδίας ἀπολαύων. ἣν εἶχε καὶ πολλὴν εἶχον πρὸς τὸ σὲ παρρησίαν· μὴ ὢν ταύτης ἐστερημένος, καὶ τῆς ἀθυμίας ἐστερημένος· ἐστερημένος δὲ μετὰ τῆς παρρησίας, ἡ δυνατὴ τῆς ἡδονῆς. διὸ ἱκετεύω τὴν προτέραν ἡδονήν μοι ἀποδοθῆναι. τὸν νοῦν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πνεύματος θεοῦ ἡδονὴν ἀθέτει· τὴν κατὰ τούτων αὐθαίρετον μανίαν ἐξουσίαν. πολλὴν γὰρ ὁμοῦ θαυμασίαν ἡγεμονικὴν καλεῖ τὸν αὐτοκράτορα λογισμόν: διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι:

Τῆς σῆς πάλιν ἀπολαύων φιλανθρωπίας, ἀρχέτυπον ἔσομαι μετανοίας τοῖς τὸν παράνομον βίον ἀσπαζομένοις· ἔσομαι δὲ καὶ κῆρυξ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ προτρέψομαι πάντας ... ἀνόμους ... τῇ σῇ προσδραμεῖν ἱκετείᾳ: ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:

Αἷμα τοῦ Οὐρίου ... περιεβλέψατο· τοῦ Οὐρίου τὸν φόνον· τοῦτο γὰρ καὶ τῶν προοιμίων ἐδήλωσε κεν. ὅτι ἡ ἁμαρτία μου ἐμοῦ (?) ἐστὶ διὰ παντός: ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου:

Τοῦτο ὅσον μετὰ ἡμέραν ... μήσει ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην· οὐ γὰρ ... τῆς ἀφέσεως ἀπολαύσας· ἀλλ' ὑμνήσει δὲ ἀπελέσθω· καὶ τὰς σὰς δικαιοσύνας χαρίσεται: κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις· καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου:

Ἡ γὰρ ἁμαρτία ... τὸ φυκίον τῶν κλεισθέντων ... ἐμφραττεται τὸ στόμα· ἀσχεῖ· στόμα ... ἀφθόνως ἡ ... τοίνυν ὅπερ ... ἀφέσεως τῆς προτέρας παρρησίας ... καὶ τὴν γλῶσσαν πρὸς ὕμνους ... κινῆσαι: ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις:

Ὥσπερ δὲ ταῦτα τοῖς ἐν τῷ προφήτῃ ... γνώμοις ἐρημώνοις ψαλμῷ· ἀκηκόασιν γὰρ ἐκεῖ τοῦ θεοῦ τὸν νόμον λέγοντα· οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου τράγους· τοιγάρτοι τοῦτο ... τῆς θείας ἀκοῦσαι φωνῆς ... ταῦτα δεδωκ· εἰκότως ἔφη· ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν· οὐ γὰρ ... εἴρηκας· μὴ θυμιάσειν εἰ μὴ ... τὸν ἄλλων θυσίας· οὐδὲ ἄλλην ἀρέσκουσάν σοι ἱερουργίαν προσοίσω: θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει:

Ἱερεῖον μὲν ἀρεστὸν καὶ θυμίαμα εὐῶδες τῷ θεῷ ... μετρίου φρονήματος· διὸ σφόδρα τὴν καρδίαν μου ταπεινώσας. καὶ τοῖς μείοσι περιπεσὼν ... ταῦτα ... ἀρετὴν ... θυσίαν προσκομίζω. τούτοις καὶ οἱ μακάριοι παῖδες ... ἐν τῇ καμίνῳ τοῖς λόγοις ... ἐν καρδίᾳ γὰρ ἐν ... συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν ... ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων ... ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων· οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ... ἐν ... καὶ ὅτι καὶ προέρρη σι ὁ ψαλμὸς ... ἐν ... καὶ διδασκαλίαν τὴν ... τὸ ... καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἐκ ... τὴν θυσίαν μεμαθηκότες τὴν ταπεινότητα τοῦ φρονήματος καὶ τῆς καρδίας τὴν συντριβὴν τὸ δεσπότῃ προσήνεγκαν:- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών· καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους:

Ἀφέστερον ἐκ τούτων ἐδιδάχθημεν τῶν ῥημάτων· ὅτι πληρωσος ὁ ψαλμὸς προφητικός· ... Βαβυλῶνι γὰρ ... τοῖς ... οἰκεῖν· καὶ ποθοῦσι τὴν τῆς δουλείας ἀπαλλαγήν· καὶ ὀδυρομένοις τὴν τῆς πόλεως ἐρημίαν· ἁρμόττει τὰ ῥήματα. ἱκετεύουσι γὰρ οἰκτειρομένους ἀξιωθῆναι τὴν πόλιν· καὶ τὴν προτέραν ἀπολαβεῖν ... τῶν περιβόλων ... τῶν ἱερέων προσφερομένων καὶ τῆς κατὰ νόμον ... λατρείας· μὴ ... γὰρ ... ἄλλο ... ποιῶν ... μένας σοι θυσίας προσφέρει. ... ἐγκείμενον τὸ ... τοῦ νόμου διατάξ ... ἐπανόδου τύχοιμεν, καὶ τὸν νεὼν ἀνοικοδομήσαιμεν· τηνικαῦτα σοι τὰς ἐννόμους σοι θυσίας προσοίσομεν. ἁρμόττει ... καὶ τὸ στόμα μου ἀνοίξεις κύριε· καὶ τὰ χείλη μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου· αὐτῶν ... ἐστι μὴ φθάσωμεν ... ἡμῖν ... ἄλλοτε· ... ἔχει ... ἑτέραν προφητείαν τοῦ ψαλμοῦ τοῦ δὲ τὸ τέλος· ἐπειδὴ γὰρ τὴν ... τοῦ ... θέρεσθαι ... τέθεικεν· εἰ ταῦτα ... νόμον θυσίαις καὶ ... τὸν νόμον θυσίας οὐκ ... μόνον· ἱκετεύει τὴν ... φαρμάκοις ... καὶ τὴν ἐπ' ... ὁμιλίαν ... ἔτι ... καλὸν ... τοὺς ... παρασχεθῆναι ... καιρὸν ... τὰ θυμιάματα· ἀλλὰ τὴν τῆς δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ θυσίαν· καὶ τὰ λογικὰ καὶ

ῥῶν τῶν ὁμοίως τούτοις ἀπαντᾶ· περὶ ὧν ὁ μακάριος μὲν Παῦλος παρακαλῶν ὑμᾶς ἀδελφοί· διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν· ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ· τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· εἰδὼς γὰρ ὁ θεῖος οὗτος ἀπόστολος ἀπεδήματα ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας μεμαθηκώς· καὶ ὡς ἤδη καὶ μὴ διαθήκη τὸ μεῖζον ... χει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν· ταχείας καὶ τιμίας τῶν ἁμαρτημάτων ἀπαλλαγῆς ἐφιέμενοι καὶ τῆς σωτηρίου καὶ φιλοτίμου καθάρσεως τυχεῖν καὶ αὐτοὶ ὀρεγόμενοι· τῆς παμμεγίστης τοῦ θεοῦ χάριτος· τῆς εἰς πολλὴν ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

τοῦ θεοῦ θρασυνόμενος κρίσιν· καὶ γεγηθὼς καὶ ἐστερημμένος· τῆς μὲν πονηρίας τὴν ἀκαρπίαν· καὶ τῆς παρούσης δὲ ἡμέρας τὸ κέρδος: Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Ταῦτα γὰρ καὶ περὶ αὐτοῦ λέγει ὁ μέγας Δαυίδ· καὶ τοῦ ἐξελ[illegible] φορεῖ δὲ βασιλείαν· ἀμφότερα γὰρ ἀσεβείας ἔργα· τὸ καὶ πρόφημι· καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μὲν ψαλμῷ· δένδρῳ παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων πεφυτευμένῳ· καὶ τεθηλότι δηλονότι καὶ τὸν καρπὸν φέροντα τὸν τῆς ἀρετῆς ἀπείκασεν ἀθλητήν· καὶ ἐν οἴκῳ θεοῦ· καὶ ἐνταῦθα δὲ ἐλαίαν πολλῷ ἀριθμῷ καρπῶν· καὶ ἐν οἴκῳ πεφυτευμένην· τὸ δὲ κατάκαρπον εἴρηκεν· ἐπειδὴ τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν ἐλπίδα κεκτημένον· καὶ διὰ ἐκείνην τὸν πονηρὸν ἀρνούμενον· καὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ τῆς ἀρετῆς φέρειν καρποῖς: Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου:

Ταύτης δὲ τῆς δωρεᾶς τετυχηκὼς σε ὑμνήσω διηνεκῶς· τὸ δὲ ἐξ[illegible] ἐναντίον τοῖς ἐπιταμένοις· προσμενῶ καὶ τὸ ἐν τῷ θείῳ φέρειν καρπὸν μένον· χρηστὸν γὰρ καὶ τερπνὸν ὂν τὸ

τοῦ θεοῦ ὄνομα· οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλλὰ τοῖς τῆς θείας γνώσεως ἠξιωμένοις: + +

[illegible]

ὁ ψαλμὸς τοῦ νβ. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ:

Τὸ ὑπὲρ μαελὲθ ὁ Θεοδοτίων μὲν ὑπὲρ τῆς χορείας ἡρμήνευσεν· ὁ δὲ Σύμμαχος διὰ χοροῦ· ὁ δὲ Ἀκύλας ἐπὶ χορείᾳ. τὴν αὐτὴν μέντοι διάνοιαν, ὁ ψαλμὸς οὗτος ἔχει τῷ πρώτῳ τεταγμένῳ· ὅμοιός ἐστι καὶ τῷ ιγ'· καὶ γὰρ ὑπόθεσιν ἀμφότεροι μίαν· τῆς γὰρ Σενναχηρεὶμ καὶ τῆς Ῥαψάκου βλασφημίας κατηγοροῦσιν ἀμφότεροι· ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰουδαίων καὶ τοῦ πλήθους τῶν Ἰουδαίων προθεσπίζουσι καὶ τῶν γεγενημένων τῶν δυσσεβῶν ὄλεθρον· οὗ δὴ χάριν καὶ χορείας ἔσχηκεν ἐπιγραφήν· ἣν ἐποιήσαντο οἱ τῆς σωτηρίας τετυχηκότες· τὸν θεὸν ἀνυμνοῦντες· καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος δὲ πρόσκειται διὰ τὸ χρόνῳ ὕστερον εἰληφέναι τὴν προφητείαν τὸ τέλος: Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι θεός:

Οὐ γὰρ μόνον κατὰ τῶν καλουμένων θεῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ τὴν γλῶτταν ἐκίνησαν λέγοντες· μὴ ἠδυνήθησαν οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ῥύσασθαι τὴν ἑαυτῶν χώραν ἐκ τῆς χει-

ρός μου; ὅτι ῥύσεται κύριος τὴν Ἱερουσαλήμ; ποῦ ὁ θεὸς Ἐμὰθ καὶ Ἀρφάδ· καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεπφαρουίμ: Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις:

Τῆς ἀσεβείας ὁ παράνομος [illegible]· ἄδεως γὰρ πάντα δρῶντες, εἰς μανίαν οὐκ ἠθέλησαν τὸν δημιουργὸν· ἀλλ' ἐπεπείκασι σφᾶς αὐτούς· οὐδ' ἐν αὐτοῖς τῆς κτίσεως ἀξίως ἐφείσαντο: Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν:

Ἀπὸ γὰρ τῶν Ἀσσυρίων τὸ πλῆθος τὴν πονηρίαν ἠγάπησαν: Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν:

Ἀνθρωποπαθῶς τοῦτο εἴρηται· ὁ γὰρ τῶν ὅλων θεὸς ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐξέτασιν ἤκουσε μὴ θέλων δρᾶν ποιήσασθαι: Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός:

Εὗρε δέ φησιν ἅπαντας τῆς ἀληθοῦς ἐκτραπέντας ὁδοῦ· παντὶ δὲ κακίας εἴδει ἀσχολουμένους: Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου· τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο:

Ἀλλὰ μὴν δι' αὐτῆς τῆς πείρας μαθήσονται τῆς ἀδικίας τὸ ἐπιζήμιον· οἱ καθάπερ ἄρτον τὸν ἐ-

[illegible]

μὸν λαὸν ἀναλίσκειν πειρώμενοι· καὶ τοῦ κηδεμόνος καταφρονοῦντες θεοῦ: Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος:

Πεφυκέναι γὰρ αὐτοῖς καὶ ἄδηλον μείζω ποιήσω τῶν δεδιότων οὐ φαινομένων· ἀλλ' ἀφανῶς ἐπιφόρου ὀργῆς τῆς τιμωρίας· διὰ τοῦτον, τὴν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῖς ἐπενεχθεῖσαν πληγήν: Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς:

Ὁ Ἀκύλας καὶ ὁ Σύμμαχος τὸ διεσκόρπισεν ὀστᾶ οὕτως ἡρμήνευσαν· ὅτι γὰρ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ παρεμβαλόντων περὶ σέ· διὰ τοῦτο γάρ φησι φοβηθήσονται φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος· ἐπειδὴ οὐ φανεὶς ὑπ' αὐτῶν θεός· ἀλλ' ἐν αὐτοῖς παρεμβεβληκότας παρὰ τῶν αὐτοῦ πολεμίων ὄλεθρον παρέδωκεν· οἰωνοῖς τε καὶ θηρίοις αὐτοὺς προὔθηκε νεκρούς· καὶ ταῦτα τούτων ὀστᾶ διεσκόρπισαν· οὐ καὶ μηδὲ τινὰ μάρτυρα· καὶ τὸν Ῥαψάκην ἀνθρωπάρεσκον ὀνομάσας· ὃς ἐξ εὐγενείας φησὶ δημοσίοις λόγοις κατὰ τοῦ θεοῦ ὁ δόγμα ἤκουσε· ταύτῃ τοῖς Ἀσσυρίοις θεραπεύων τὸν μόνον: Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ:

Ταύτην ἡμῖν φησι τὴν ἡδονὴν χαρίσαιο· οὗτος καὶ τοῖς ἤδη

τετιμημένοις αἰχμαλώτοις παρ
χοιτῶν σωτηρίαν· ἤδη γὰρ ἐξανδραπο
δισθεῖσαν μετοικισθῆναι αἱ δύο
φυλαί· καὶ προσῆπτον ταύταις τῆς ἰου
δαίας πόλεις πολλαί· διὸ καὶ ἐπή
γαγεν: *ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφραν
θήσεται ἰσραήλ:*

Τηνικαῦτα γάρ φησι θυμηδίας τέλος
τευξόμεθα· ἡνίκα ἂν τῆς ἐπανόδου
καὶ τοὺς ἄλλους αἰχμαλώτους
ἀπολαύσαντας ἴδωμεν· διδασ
κόμεθα τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς κατὰ
τὴν ἀποστολικὴν νομοθεσίαν
κλαίειν μετὰ κλαιόντων καὶ
χαίρειν μετὰ χαιρόντων· τὸ
αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονεῖν· καὶ
τὰ θυμήρη οἰκεῖα ἡγεῖσθαι τὰ
τοῦ πέλας ἀμοιβαῖα:

*Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ δαυίδ·
ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαούλ·
οὐκ ἰδοὺ δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν:*

Δήλη τοῦ ψαλμοῦ ἡ ὑπόθεσις· ἡ μὲν
γὰρ τὸν θεσπέσιον δαυὶδ ὡς ἐπαρ
κέσαντο καὶ τὰς τῶν πολεμί
ων διαδράναι παρασκευ
άσαντο· οἱ γὰρ ζιφαῖοι τὸν πρό
τερον δαυὶδ ὑποκείμενον τὸ φιλεῖν·
τῷ δὲ σαοὺλ κατεμήνυον· ὃν
θαυμαστῶς ἐπειρᾶτο λανθάνειν· καί
ποτε τοῖς δὲ δημοσίοις πιστεύ
σαντα ἀμφὶ κατ' αὐτοῦ λοχῶ
σι πολλοῖς· εἶτα μεταλλ' αὐτὸν

ἐξαπιναίως θηρεύειν ὑπὸ τῆς
τῶν ἀλλοφύλων προσῳδίας
ἐκωλύθη· μαθὼν γὰρ αὐτοὺς
κατὰ τῆς χώρας στρατεύσαν
τας ἀφέστηκε· τοῖς πολεμίοις
μόνοις αἰχμαλωτισμοῦ σπουδάζων· τότε
τοῦτον τὸν ὕμνον τῷ θεῷ προσ
ενήνοχεν ὁ μέγας δαυίδ· ὡς
δεξάμενος τὴν ἱκετείαν· καὶ
τὴν προσδοκηθεῖσαν λύσας
συμφοράν: *Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί
σου σῶσόν με· καὶ ἐν τῇ δυνά
μει σου κρινεῖς με:*

Ἀρκεῖ μοι φησὶ καὶ ὁ φθέγξασθαι ἢ τοῦ σοῦ
ὀνόματος κλῆσις· οὕτω καὶ οἱ θεσπέσιοι
ἀπόστολοι τὰ μεγάλα εἰργάσαν
το θαύματα· ἐν τῷ ὀνόματί φησιν
τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ, ἔγειρε καὶ περιπάτει·
καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς
δίκαια φησὶ καὶ δικαίως ὑπὸ
[illegible]: *Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου· ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου:*

Δέξαι μου τὰς ἱκετείας σὺν ἀ
κριβείᾳ: *ὅτι ἀλλότριοι ἐπαν
έστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐ
ζήτησαν τὴν ψυχήν μου:*

Ἀλλοτρίους φησὶ τοὺς ζιφαίους ὠνόμα
σεν· ὡς ἀλλοτρίους ὑπὸ τὸν δὲ κατέμε
ρον τῆς εἰς αὐτὸν φιλίας ἀθετήσαν
[illegible] [illegible] οὐκ ὀλίγους [illegible]
[illegible]

Καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν

τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν:
Ταῦτα δὲ οὕτως ἱκετεύσας, δέχε
ται τοῖς οὐκ εἰς μακρὰν ἐσομένοις
ἐπικουρίας τὴν πρόγνωσιν
καὶ φησίν: *ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ
μοι· καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου· ἀποστρέψει τὰ
κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς:*

Ταῦτα δέ φησιν ὑπὸ τῆς σῆς δεδίδαγμαι
χάριτος· ὡς εἰ μὲ μὲν ἀξιώσεις
προνοίας· τοῖς δὲ κατ' ἐμοῦ τυρα
νεῖσι κακοῖς, τοῖς ταῦτα τεκταί
νομένοις πονηρίαν, καὶ δίκαι
ον κατ' αὐτῶν ἐξοίσεις τὴν ψῆ
φον· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς: *ἑκουσίως θύσω σοι:*

Ἐγὼ τούτων ἀπολαύσας ὠφελείας
σὺν προθυμίᾳ, τὰς θυμήρεις
προσοίσω θυσίας· καὶ διδάξ
ει τῆς ἱερουργίας τὸ ἀγαθὸν ἡ ἀρετή:
*ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί
σου κύριε ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης
θλίψεως ἐρρύσω με· καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφ
θαλμός μου:*

Τὴν τῆς αἰνέσεως δόξης σου προσοίσω
θυσίαν· τὰς γὰρ ἀλόγους θυσίας
διεχώρισα· τοῦτο γὰρ καὶ μοὶ ὠ
φέλιμον καὶ σοὶ καταθύμιον·
δίκαιον δὲ τοῦτο ποιεῖν· καὶ
συμφορῶν ἀπαλλαγέντα
παντοδαπῶν· καὶ τῶν πο
λεμίων τὸν ὄλεθρον θεασάμενον:
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ δαυίδ:
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου· καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου:

Εἴρηκε μὲν τὸν ψαλμὸν ὁ μακάριος δαυίδ
ὑπὸ τοῦ σαοὺλ διωκόμενος· ἐμφέρε
ται δὲ ἰδίᾳ ἀναγκαζόμενος· προ
θεσπίζει δὲ καὶ τὰ τοῦ καιροῦ· καὶ τὰς
τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ σωτῆρος
ἐπιβουλάς· καὶ ἐν αὐτῷ προ
διαγράφει τὰ τοῦ σωτῆρος παθήματα·
αὐτός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ ἀβεσσαλὼμ ἐπιβουλευ
θεὶς τὸ σαοὺλ ἐχθρὸν ἔσχε· καὶ
ὑπὸ τινων γνωρίμων προὐδό
θη· καὶ τὸν δεσπότην προδέ
δωκεν τοῖς τοῦ πρὸς ὀφθαλμοῖς τὸ
τὸ τοῦτο πεισόμενον· καὶ ὑπὸ
τῶν ἀπιστούντων παρα
δοθησόμενόν τε καὶ σταυρωθησό
μενον· διὰ τοῦτο καὶ τὸ τε
τέλος ἐπιγραφὴν παραπέμπει
ὃν τυγχάνουσι· καὶ σαφῶς
προσάγει τοῖς μελλομένοις πε
ρὶ αὐτοῦ· ὡς τῆς προφητικῆς
διανοίας κεκαλυμμένης· καὶ μετὰ
χρόνον δὲ ἀπολομένης τὸ τέλος·
προσδεῖ τούτοις καὶ τοῖς ἄλλ
ο ψαλμὸς δὲ καλεῖ λέγεται· σκι
ογραφίαν τιμὴν ἔχων τῶν δὲ
σωτηρικῶν παθημάτων· δίκαι
ον γὰρ ὑπομεῖναι τὸν ταῦτα
παθεῖν ὑπὲρ τῆς τῶν ἀνθρώπων
ἀπολομένων σωτηρίας· ἀλλὰ μὴ
τὴν ταπεινότητα τῶν ῥημάτων
προσέχων, ἀνάξια ταῦτα ἡγήσῃ
θεοῦ τοῦ σωτῆρος χριστοῦ· σκόπει τὸ δέ
ος χορηγίας καὶ λόγοις· καὶ ἡ ἐμῶν
καὶ ἀκάνθων· ἐμπτυσμάτων τε
καὶ ῥαπισμάτων· καὶ πάσης ἀνε

[illegible]

χόρτου παροιμίας· καὶ τὸ τεθλασμένον
ον κατεᾶξαι μὴ θαύματος· οὐκ ἔστιν
μέγαν τὸν ταπεινότητος παρ' αὐτῷ
το· καὶ ἀλλαχοῦ λέγων τοῖς μαθηταῖς προσέταξε
τοῖς πράγμασι ταῖς ῥήμασι· αὐτοῦ
διδάσκων φησί· μάθετε ἀπ' ἐμοῦ
ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ
καρδίᾳ· καὶ πάλιν· ἐν τῷ μὴ σχο-
λάζειν τί εἴπω· ἢ τί μάλιστα· καὶ
θεέ μου· θεέ μου ἱνατί με ἐγκατέ-
λιπες· καὶ οὐ δι' ἐμαυτοῦ ἐμαυ-
τὸν ποιῶ· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀν-
θρώπως ἐφθέγξατο· καὶ τὴν ἀνθρωπεί-
αν φύσιν ὑπέδειξεν· καὶ οἱ κοινῶς δὲ
τῶν τῶν Ἰουδαίων ἀσθένειαν·
ἐν τοῖς θαύμασι τοῖς θεὸς δείκνυσι
καὶ τὴν εἰς ἑαυτὸν γεγενημένην
ἀδικίαν διδάσκει· καὶ τὴν εἰς
τὸν δεσπότην ἐσομένην προ-
διαγράφει· τῇ κοινωνίᾳ τῶν
παθημάτων αὐτοῦ ἐναθλου-
μένων· καὶ μόνον γὰρ χριστιανῶν·
μετὰ τοῦ παύλου· ἐγὼ τὰ στί-
γματα τοῦ χριστοῦ ἐν τῷ σώματί
μου βαστάζω:

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς
καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·
πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·

Διαφόρως ἱκετείας προσφέρει·
δεόμενος ταύτας ἀξιωθῆναι·
μὴ παριδεῖν γὰρ μεθ' ἧς περιστοι-
χόμενον· ἀλλὰ ἐπιμελῶς μοι πρόσχες·
καὶ τὴν ἀκοὴν θείαν ὄρεξον:

ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου
καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχ-
θροῦ· καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ:

Ὀνειδισμὸν γάρ φησι καὶ πονηρευό-
μενον ὑπὸ τῶν αὐθαδῶν καὶ ἀνόμων
ἐχθρῶν· καὶ πᾶς παρ' αὐτοῖς
πᾶς αὐτῶν ἐπιγινωσκόμενος
ἐχθρός· πολλοῖς ἀλγηδόνος
μὴ ἐπιγνωσθείς· ἀδολεσχίαν γὰρ
ἡ θεία γραφὴ τὴν συνεχῆ μελέ-
την ποιεῖ· ἡ γοῦν καὶ ὁ ἀπό-
στολος σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευ-
σεν· κατηνέχθην ἐπὶ τὸ λαλεῖν ἐ-
μαυτῷ καὶ συνεχύθην· ὑπὸ φω-
νῆς ἐχθροῦ ὑπὸ ἐμοχλήσεως ἀσε-
βῶν· τὸν γὰρ αὐτὸν καὶ ἐχθρὸν
καλεῖ· καὶ ἀσεβῆ· ὡς ἀντὶ ἐχ-
θρῶν γινόμενον· τὸν δὲ τοῦ ἀλλοτρί-
ου καὶ τὸ σκάνδαλον τοῦ θανά-
του: ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν
καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι:

Σαφέστερον ὁ σύμμαχος εἴρηκεν· ὅτι
ἐπέρρεψαν κατ' ἐμοῦ ἀσέβειαν·
καὶ μετ' ὀργῆς ἀντεστάθησαν μοι·
πονηρῶν γὰρ χρησάμενοι γνώμῃ
τὸν ἐμὸν ἐπεβούλευσαν θάνατον:

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί
καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·
φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ
καὶ ἐκάλυψέ με σκότος:

Ταύτην αὐτῶν τὴν ἐπιβουλὴν μεμαθη-
κὼς τῇ ἐπινοίᾳ τῶν θεοῦ μελῶν μα-
χαιρῶν· καὶ φρίττω καὶ δέδια
καὶ περὶ μὲν τοῦ θανάτου· καὶ
θαυμαστὸν οὐδέν· ὁ θεῖος δαβὶδ
ἀποδιδράσκων· καὶ ὑπὸ πολ-
λῶν κυκλούμενος πολεμίων· ἐδε-
δίει τὴν τελευτήν· καὶ ἀφόρως
ὤν, καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου πολιτευ-

όμενος· καὶ τὴν ἀγγελικὴν πο-
λιτείαν ἐπιδεικνύμενος· καὶ
αὐτὸς γὰρ ὁ δεσπότης χριστός· καὶ
τοι πολλάκις προειπὼν
τοῖς ἱεροῖς ἀποστόλοις· καὶ
προσημάνας τὸ πάθος καὶ
τοῦ θεάματος δὲ ἐπιφέρω· τὸν
θάνατον τοῦτον αὐτὸς ἐξαιρούμενος· σφο-
δρότερον ἐπὶ τῆς ἐξόδου
πάρεστι καὶ ἐν τοῦ πάθους καιρῷ· νῦν
ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ
τί εἴπω· καὶ τοσαύτην ἀγωνί-
αν ὑπομένει ἡ θεία φύσις·
τὴν ἀγωνίαν γυμνάζων· ὡς ἰδρῶ-
τας μετὰ αἵματος θρόμβους
ὑπεκκεχυμένου μετὰ στεναγμῶν
καὶ νικῆσαι τὸ δέος· ἐδεήθη
καὶ ἐν τούτῳ δειχθῆναι τὴν
φύσιν τὴν ἀναλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ:
καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέ-
ρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ
πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω·
ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων
καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ:

Τοῦτο καὶ ὁ μακάριος πεποίηκε
δαβίδ· φυγὼν γὰρ τὸν σαοὺλ καὶ
πάλιν τὸν ἐν τῇ γῇ ἀλλοφύ-
λων διατρίβειν ἐθεασάμεθα·
εἰς τὴν ἔρημον ἀπέδρα· ὡς
ἡ προστηνωμένας ... φυγα-
δευομένης διδάσκει· καὶ ὁ δεσπότης
χριστός· πολλάκις γὰρ ἐπὶ τὸ ὄρος·
πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἔρη-
μον ὑπεχώρησε· τὸν τῶν ἰου-
δαίων φθόνον ἐκκλίνων· θαυ-
μαστὸν δὲ οὐδὲν τὸν μέγαν δαβὶδ
περιστερᾶς καὶ οὐ καὶ ἄλλου ὀρνέου
πτέρυγας ἐπιζητῆσαι· ὀρνέων
δεινότερος γὰρ ἐστὶν τῆς πρηνικῆς
χάριτος ἐφιέμενος· τῆς ἐν εἴδει
περιστερᾶς ἐπιφοιτησάσης:
προσεδεχόμην τὸν σῴζοντά
με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ
καταιγίδος:

Τοσούτοις γάρ φησι περικλυζόμενος
κύμασι· καὶ οἷον τί μοι ναυαγῶν·
ὀλιγοψυχοῦντα με διεσώσατο ἐπι-
κουρίας, τὴν θείαν προσμένω ῥοπήν:
καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε
τὰς γλώσσας αὐτῶν:

Ἐπειδὴ κακῇ κέχρηνται συμφω-
νίᾳ· διαιρεθῆναι αὐτῶν δεῖται
τὴν ὁμόνοιαν: ὅτι εἶδον ἀνομί-
αν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει· ἡμέρας
καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ
τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία καὶ
κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία·
καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος:

Τὸν μακάριον δαβὶδ οὐκ οἶδ' ὅπως ἁρμόσει
ταῦτα τὰ ῥήματα· οὔτε γὰρ ἔχων
κατῴκει τὸν καιρὸν ὑπὸ Ἰουδαί-
ων συνεχόμενος· οὐδὲ ἄλλη τις ἐ-
στὶν ἐκείνη ἐν ᾗ μόνη ἐσώζετο μέσος· ἀλλ' ἔ-
οικε τῆς ἱερουσαλὴμ τὴν ἀφορμὴν·
καὶ παρανομίαν προλέγειν τὸ
μοῦ καὶ τῆς πονηρίας αὐτῆς
διεξιέναι τὰ εἴδη· τὴν ἀνομί-
αν, τὴν ἀδικίαν· τὸν τόκον· τὸν
δόλον· ἅπερ ἀσπαζόμενοι
ἐπεφέρειστοῦ σοῦ οὐκ ἐδε-
χόντο νόμοις· ἐπισημήνας·

μόνον τοι προσήκει· ὡς οὐ μόνον μὴ
καὶ γνησίας διαθήκης ἡ πειθόντης·
ἀλλὰ καὶ ἡ πονηρία καὶ πονηρὰ τὰ αὐτοῦ
τόκου κατηγορίᾳ· καὶ τῇ ἀφορμῇ
καὶ τῇ αἰδοῖ δίκῃ· καὶ τοῦ δόλου τῆς
τομοῦ ζάγγιον: ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς
ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν· καὶ
εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλο-
ρρημόνησεν ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ:

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρὰ τῶν ἀλλοτρίων
γινόμενα οἷα ἡγούμεθα οἰκ
φορητά· ὑπὸ γὰρ ἐχθρῶν ταῦτα
δρᾶται καὶ πολεμίων· ἄλλως τε
καὶ τὴν πρόφασιν πολεμον δια-
φυγεῖν τυχὸν δυνατόν: σὺ δὲ
ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνω-
στέ μου· ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι
ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ:

Πάντων μάλιστα ταῦτα μάλιστά μοι
ὀδυνηρά· τὸ ἄνδρας συνήθη καὶ ὁμο-
γνώμονας καὶ ὁμοτραπέζους
καὶ οὕτω μοι γεγενημένους κοι-
νωνούς μοι καὶ ἀμείνων κεκοινω-
νηκότας πραγμάτων· τὸν δὲ ἴσ-
μεν ἐμοῦ δρᾶν καὶ πολεμεῖν· σαφῶς
δι' αὐτοῦ τῶν μὲν πολλῶν μόνον ἡ
προφητικὴ χάρις τῆς προδοσίας
Ἰούδαν διέγραψεν· ἡγεμονίαν
μὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίου χειρο-
τονηθέντος Χριστοῦ· καταστήσαν-
τα γὰρ αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν· τραπέζης δὲ αὐ-
τῷ καὶ μυστικῆς κεκοινωνηκό-
τα μόνον· ὀργανον δὲ τῶν ἐπι-
κουρούντων γεγενημένης· ἀλλὰ μὲν

τοῦ ἀσεβοῦς μου ὅσου συμμάχου
μὴ θρήνους μου ἡρμήνευσεν· τοῦ-
το δὲ τῷ μακαρίῳ οὐδαμῶς
ἁρμόττει τῷ Δαυίδ· οὐδεὶς γὰρ αὐ-
τῶν ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ διωκόμε-
νον ἀγνοούντων προὔδωκεν· οὔτε γὰρ ὁ Δωὴκ· οὔτε
οἱ Ζιφαῖοι τῶν γνωστῶν αὐτῷ
φίλων ἐτύγχανον ὄντες· τὰ
δὲ τῶν ἀσεβῶν ἱστορίαι
ἡ προφητεία συμφωνεῖ· ὁ ἐσθίων
φησὶ μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν
ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ· γ
τῷ τὴν προδοσίαν προσαγο-
ρεύσας, καὶ τὸν αἰφνίδιον
αὐτοῦ θάνατον προθεσπίζει:
ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς,
καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες:

Τοιοῦτο δὲ τι τοῦ υἱοῦ τὸ τέλος
ἐδέξατο· τῇ γὰρ ἀγχόνῃ τὴν δει-
ρὴν προσδήσας, συντόμου
ἐπειράθη θανάτου· τοιαῦτα
καὶ Ἰουδαῖοι πεπόνθασι συμφο-
ραῖς· τῶν Ῥωμαίων καθ' παραδο-
θέντες πολέμῳ· οὐ γὰρ τῷ
νόμῳ τῆς φύσεως ὑπεξῆλθον
τὸν υἱὸν ἀλλὰ ἀπηνῶς πολεμί-
κοις κατακοντιζόμενοι· εἰ-
τα δὲ εἴληφεν τὴν τιμωρίας
τὸ δίκαιον: ὅτι πονηρία ἐν
ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν
μέσῳ αὐτῶν:

Παροικίαν ἣν καλεῖ τὴν παροῦσαν
ζωὴν· ἐπειδὴ παροικοῦμεν· οὐ
κατοικοῦμεν: ἐγὼ πρὸς τὸν
θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου·

ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ καὶ
εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου·
λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν
μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι
ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί:

Τὴν δὲ ἐλπίδα ἣν μου φησὶν ὁ Δαυὶδ θεὸν
μόνον προσάγω· τὴν νύκτωρ
καὶ μεθ' ἡμέραν παρ' ἐμοῦ προσ-
φερομένην ἀπαλλάξει με τῶν
πολεμούντων· καὶ χαριεῖται
εἰρήνην· τὸ δὲ ἐν πολλοῖς ἦσαν
σὺν ἐμοί· τὸ πολλοὶ εἰσὶ καὶ τοῖς
πολέμοις δηλοῖ· οὕτω γὰρ ὁ Σύμ-
μαχος ἡρμήνευσεν· πολλοὶ γὰρ ἐ-
γένοντο πρὸς ἐμέ: εἰσακού-
σεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ
ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων:

Δεξάμενος δέ μου τὴν δέησιν ὁ θεὸς
ἀθεμίτους ποιεῖ τὴν ἐπιθυ-
μίαν [illegible]: οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλ-
λαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν:

Τοῦτο ὁ Σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν·
οὐ γὰρ ἀλλοιώσονται οὐδὲ ἐφοβοῦντο
τὸν θεόν· ὁρῶν αὐτῶν φησὶ τὸν
ἀμεταμέλητον τρόπον· ταῖς
προειρημέναις συμφοραῖς πα-
ραδίδωσι: ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐν τῷ ἀποδιδόναι:

Τοῦτο οἱ τρεῖς οὕτως ἡρμήνευσαν·
ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
τοὺς εἰρηνεύοντας πρὸς αὐτόν·
οὐ γὰρ πολέμιον ὁ Σαοὺλ ἐδίωκε-
το· ἀλλὰ ὀργῇ· καὶ συνήθη καὶ
γνώριμον· οὐδὲ ἐχθρὸς ὁ Ἰούδας
προδέδωκεν· ἀλλὰ ὀργῇ καὶ τὸν

ἀγαθῶν χορηγόν· τὸ τοίνυν ἐξέτει-
νε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦτο δηλοῖ· ὅτι
ἐκτείνας τὴν χεῖρα ὡς γε τὰς ἀν-
τιδόσεις ἐκτίσας· ἀγαθῶν μὲν οὐδὲ
προσφέροντος· παρ' τὸ δὲ πονηρὰ
μεγάλα· καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐπαγόμενον:
ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ:

Τοῦ γὰρ θείου νόμου διαγορεύοντος ἀγα-
πᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, τοὺς ἀγα-
πῶντας ὡς πολεμίους ἐδίωκε:
διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσ-
ώπου αὐτοῦ· καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι
αὐτοῦ:

Ἕτερα γὰρ διελογίσαντο· ἕτερα ἐφθέγ-
γοντο· ἕτεροι δὲ ἐνοῦντο· οὕτω γὰρ
ὁ Σύμμαχος ἡρμήνευσε· λειότεραι
βουτύρου τὰ στόματα αὐτῶν· πολεμεῖ
δὲ ἡ καρδία ἑκάστου αὐτῶν· τουτέ-
στι καὶ τὸ ἐπιτήδευμα μὲν σύμφωνον:
ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ
ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες:

Τοιαῦτα δὲ ἦν καὶ τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ Ἰ-
ούδα τὰ ῥήματα. ὁ μὲν γὰρ Σαοὺλ πρὸς
τὸν Δαυὶδ ἔλεγεν· ἆρα σὴ ἡ φωνὴ τέκνον Δαυίδ;
ὁ δὲ Ἰούδας μή τι ἐγώ εἰμι ῥαββί·
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ ἐῴκει
μὲν τὰ ῥήματα ἐλαίῳ καὶ βουτύρου
λειότητι· τὰ δὲ νοήματα
βέλεσι καὶ δραστικώτερα ξυστοῖς· μό-
νος γὰρ ὁ ἀκύμων τὰς ψυχὰς ἐκέ-
ντησε· οὕτω ταῦτα καὶ ὁ θεῖος
Δαυίδ· καὶ πρὸ τῶν αὐτῶν συμβε-
βηκότων διδάσκει· καὶ τὰς δίκας τῆς
προθέσεως ἐπιτιμῶν· συμβουλὴν
πᾶσι μὲν ὠφέλιμον προσφέρει· τὴν εἰς τὸν
θεὸν ἐλπίδα παρεγγυῶν:

ἐπιστρέφομεν ... [illegible]
καὶ αὐτοὺς ... διαφθείρει:

Κύκλῳ ἐμήν τε ... [illegible]
ὄχλον· καὶ κατὰ τοὺς ... [illegible]
ἱκεῖν μὲ ἐξαρτήσαντες· οὕτως γὰρ ... [illegible]
... [illegible]
καὶ γὰρ ... [illegible]

Κ... [illegible] ... περὶ πειρασμῶν· ἀλλὰ ... χεῖρα παρέ-
ξει ... θεῖαν· αὐτὸς ... τοῖς
οἰκείοις ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

δηλουμένων ἐπακούσας φόνον τῶν οὕτω γὰρ σὺ τῶν ἐμῶν μέσον φησί· στενάζει πρόσωπον καὶ ἐπήκοον στόματος αὐτοῦ· ἐμὸν μέσον γὰρ εἶναι· ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω·

Οὐδὲ τῶν ἐμῶν ὑποδέξασθαι μόνον φασὶ ζόντας οἱ πολέμιοι καὶ τῆς θρασύτητος παύσονται·

ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ·

Ἀρχόμενος γὰρ τὰς αἰτήσεις διαιτεῖ πείθομαι τῶν πραγμάτων ὅσην μου κηδεμονίαν ποιῇ·

ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα· ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος·

Οὐδὲ φθέγξασθαι φησὶν ἄρα τὸ σῶν ἐχθρῶν ἀφέξομαι· ἀλλὰ καὶ σοὶ καὶ ῥῆμα πρὸς φόρον, καὶ μακροτέροις χρώμενος λόγοις· τῆς σῆς τοίς προσηγορίαις κοσμήσω· σοὶ πεποιθὼς καταφρονήσω τῶν ἀνθρώπων ἐπιβουλῶν·

ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου·

Τὰς γὰρ ὑποσχέσεις σοι φησὶν ἀγνώμων ἐκτίσω· ἄλλας γὰρ τὰς πρὸς θεὸν ὑποσχέσεις καὶ ἐγώ· οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου ἃς διέστειλαν τὰ χείλη μου καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου· ἐνταῦθα διδάσκει ὑπὲρ τίνων· καὶ τίνας αἰνῶν ὑποσχέσθαι· ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων·

Τοσούτων γὰρ ὑπερεσείσω ἀπαλλάξας· καὶ τὸν διὰ φυγῆς ἐπικουρῶν κρείττων φαινῇ τῆς σῆς φροντίδος θεραπείας· καὶ τὸ μὴ τείαν αἰρήσομαι ἢ σοὶ μόνῳ ἀρέσαι· ἐμοὶ ἡ προξενήσω ζωῶν τὴν ἀνώλεθρον· καὶ τὸ φῶς τὸ ἀκήρατον ἐκεῖ μοι τὸ τοῖς ἐν μνήμῃ ζῶσιν ἐπιτελούμενον· ταῦτα δὲ ὡς ἔφην καὶ τῷ μακαρίῳ ἁρμόττει Δαυΐδ· καὶ τοῖς ὁμοίως τούτων ἰδιωτείαις ἁρμόττει δὲ καὶ ἡμῖν· πολλάκις μὲν ὑπομένουσι παρ' ἀνθρώπων· καὶ παρὰ δαιμόνων ἐπιβουλήν· διὰ δὲ τὴν θείαν κηδεμονίαν τὴν ἐκεῖθεν φυομένην διαφυγοῦσι ῥᾳδίως·

εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν· ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον·

Καὶ τὸ πρότερον καὶ τὸ δεύτερον διαφυγὼν κινδύνων ὡς ἐπ' ὀργῆς μνήμην τῇ ἐμμνήμῃ τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἀναγράφει· εἰς τὸ τέλος δὲ καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς παραπέμπει τοῖς ἐντυγχάνουσι· ἐπειδὴ τῶν προρρήσεων ἐχέγγυα ἐσομένων πραγμάτων· κείμενα· τὰ καταλέγοντα πρὸ προσηγορίας σῶν· οὗτος δὲ τῶν μὲν θυμῶν προθέσει ἐξ ἐκείνης κλήσεως· προσθήκη τοῦ δὲ τὸ μὴ διαφθείρῃς τοῦ Δαυΐδ τὸν λογισμὸν ἐμπεριέκ καλύπτον· ἐπειδὴ γὰρ ἀνεῖλε δυνάμενος τὸν Σαοὺλ καὶ σφάξαι ἢ καταλῦσαι τὸν πολέμιον ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν γὰρ μὴ οὐκ ἠνέσχετο· μόνον δὲ εἶπε πρὸς ἑαυτόν εἰρηκὼς· μὴ διαφθείρῃς τὴν σὴν μνήμην καὶ ἴασιν τῶν ἀρετῶν· μὴ γένοιτό μοι φησί· ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν· ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστίν· εἰκότως τῇ ἐπιγραφῇ τὸ μὴ διαφθείρῃς προστέθεικε· διδάσκων τίσι χρήσασθαι δεῖ λογισμοῖς· οὐκ ἄν εἰ μὴ διεγνωσμένη·

ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ· ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία·

Καθηγεμόνευον ἐν τῷ σπηλαίῳ· καὶ τοὺς πολεμίους καθεῖργεν ἰδὼν ὁρῶν· τὸν θεῖον ἔλεον ἐπανατείνει· καὶ ἦν ἀεὶ περὶ τὸν θεὸν διανεῦμα τῆς εὐμενείας· σκιὰν δὲ πτερύγων πολλάκις ἡρμήνευσα ὅτι τὴν θείαν κηδεμονίαν καλεῖ· ἀπὸ τοῦ ἐν μέσοις δι' ἀπλάστας μετὰ τῶν ὑπὸ φωλεῶν τοῦ κινδύνου καλεῖ· τὸ δὲ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία, σαφέστερον ἡρμήνευσα· ἕως παρέλθῃ ἡ ἐπιβουλή· ὁ δὲ Σύμμαχος ἕως οὗ παρέλθῃ ὁ ἐπιβουλεύων· οὕτω καὶ ὁ Ἀκύλας· ἕως ἂν τοῦ ἐπιβουλεύοντος ἀπαλλαγῶ· τοὺς γὰρ ἐπιβουλεύοντας ἀνομίαν ἀπὸ τοῦ πράγματος προσηγόρευσαν·

κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με·

Τῆς θείας ἐπικουρίας τὴν πεῖραν ἐχθρῶν διδάσκαλον· συνήθως ἀπολαῦσαι ταύτης ἀντιβολῶ· κραυγὴν δὲ τὴν τῆς ψυχῆς προθυμίαν καλεῖ·

ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με·

Ἄνωθεν μὲν γὰρ τῆς οἰκείας ἀξιώσας προνοίας· κατησχύνε τούς ἀπειθοῦντάς μου τοὺς διωκομένους· διδάσκει δὲ ἡ ἱστορία ὡς ἀνάγκῃ τοῦ Σαοὺλ ἡ κοινωνία καὶ πόρρωθεν· τὴν νύκτα παρασχεθεῖσαν ἀνεπισίαν διδάξω· καὶ ὅτι λαβὼν ὑποχείριον οὐκ ἐπῆρεν χεῖρα τῶν πλησίον· ὄνειδος δὲ τοῦτο μέγιστον κατὰ τοὺς διωκομένους· καὶ τῶν πολεμίων γέλως γίνονται·

ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων·

Δικαίως φησὶ ἀπολαύσω φιλανθρωπίας· τὸ τῶν πολεμίων ἀπαλλαγῆναι θηριωδίας· μόνον τὸν γὰρ δυνάμει ἐποίησαν διασώζεσθαι μόνοι· τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ

μένως ἐνέταξε τὸ δίκαιον τῆς φιλομαθίας δῆμος: [illegible]
τὸ τέταρτον μέρος:

Τοῦτο ὁ θεοδοτίων οὕτως ἡρμήνευσεν· εἰ καὶ μὴ θέλεις μετὰ αὐλίσκων ... ὅτι ἀκύμας μετὰ ψαλμῶν· ὅτι σύμμαχος μετὰ κιθάρας ... ἐκ τοῦ ... εἰ καὶ ... τύμπανον ... ἐναρμόνιον ... καθεύδειν ... καὶ ... τῶν τοιούτων κυλικείων ... οὐ γὰρ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ... καὶ ... καὶ σκύμνοις ... τὸ θηρειῶδες τῆς γνώμης ... τοῦ τρόπου τὸ φονικὸν ἐξῆς ... τούτου δὲ διὰ τῶν ἐξῆς διδάσκει σαφέστερον· [illegible]

[illegible]

Ἐκ κύμβοις αὐτοῖς καλέσῃ· εἰκότως καὶ ὁ δεσπότης ἐμμήνησεν· αἰχμαλώτους τούτοις καὶ ... καὶ τὴν ... πεθνησκόμενοι· διὰ πάντων ... μίαν φόρησιν αὐτοῦ· σὺ ἐπὶ κυρίου:

[illegible]

Ἄξιον δὲ ἐπὶ πᾶσι ... σὲ τὸν θεὸν ... μόνον ... τὴν ... πᾶσαν τὴν ... τῆς δόξης· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἔφη ... ψυχὴ ... μόνοις ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ· τὸ

ὑψωθῆναι ... τοῦ δὲ ... ἐναρμονίοις τοῦ ... [illegible]

[illegible]

Λόχοι σημεῖ φησὶ ... καὶ μέσον καθίσαντες αὐτοὶ ... ἐν ... καὶ ταῖς ... κείαις ... [illegible]

Τοῦτο ὁ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν· ἡ καρδία μου ἑδραία· προφασίζομαι γὰρ ... τῶν ... οὐκέτι ... τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα· ἀλλ' ... τοῖς σοῖς ... καὶ τὰς σὰς ... [illegible]

Ἐν αὐτῷ ... τὸ θεῖον ... τὴν προφητικὴν χάριν ... ψαλτήριον καὶ κιθάραν ... [illegible]

Οὐ νῦν φησὶ προσοίσω ... τὴν ὑμνῳδίαν· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀληθινοῦ ... καὶ τὴν ...

γνοίας διασκεδάσαντες νύκτα. καὶ ... τῆς προσδοκωμένης ἡμέρας ὑποδέξασθαι ... τῶν ἐθνῶν ἁπάντων καὶ ... λαῶν· χοροδιδάσκαλος ἐστὶ καὶ οἷόν τισι χορδαῖς τοῖς ... κειμένοις χρώμενος ... ᾄδουσι τὴν χαριστήριον ὑμνῳδίαν: [illegible]
... ἡ ἀλήθειά σου:

Οὐ γὰρ μόνον ὁ ... καὶ οἱ τούτων ... ἔχοντες ... τὸ σὸν ἔργον ἔγνωσαν· ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν μεθόδων τὴν ἀλήθειάν σου ... μόνοις δὲ τοῖς τῆς θείας χάριτος ἠξιωμένοις ἡ θεία ... γραφή· τοῦτο καὶ διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου ... διδάσκει θεός· εἴρηκε γὰρ περὶ τοῦ ἰσραήλ· ... οὐδὲ μὴ ... ἐπὶ ... καὶ ... τοῦ ... ἕτερον ... τὰς ἀφορμάς· οὗτοι προφῆται καὶ ἀπόστολοι ... τῆς θείας χάριτος ἐμφορηθέντες ... τὴν ... καρδίαν ... [illegible]

Διὰ γὰρ τῶν ... μεθόδων ...

τῶν προφητῶν φησὶ καὶ ἀποστόλων τῆς ἀληθείας ... ὅμοιον καὶ ... πᾶσα ἡ γῆ καὶ θάλαττα ... τῶν ... μόνον ...: [illegible]

Τῆς αὐτῆς ... καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς ... διὰ ... τοὺς ... καὶ τῶν ... ψαλμῶν ... πολλάκις γὰρ ... τὸν σαοὺλ ... καὶ ... τοῖς ... ἔχρήσατο· ... τὸ μὴ διαφθαρῆναι προσκεῖται. ἐπειδὴ ... ὑπὸ χάριτος ... ἐβοήθησεν:

[illegible]

Ταῦτα ... σαοὺλ ... ὅμοιος ... καὶ ... τοῖς ὅρκοις ... τὸν ... ὑπὸ σοῦ ... καὶ τὸ ... ὀρθῶς ... καὶ ... τὴν ... φον: [illegible]

Ἀφανισμὸν καὶ ταῦτα ... καὶ ... καὶ πάντα τὰ ... τῶν μηχανήματα ... εἰς ... τοῖς ... ἀλλὰ γὰρ ...

ἐν ἀφανεῖ καὶ ἐν κρυπτῷ· δικάζειν καὶ μετὰ [illegible] δικαίως: ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός· ἐλάλησαν ψευδῆ:

Παρὰ φησὶ τῆς ἀληθείας ἑαυτοὺς χωρίσαντες, τὸ ψεῦδος ἠσπάσαντο· τὸ δὲ ἀπὸ μήτρας καὶ ἀπὸ γαστρὸς πρὸς τὸ ἐθικὸν· ὡς θεοῦ πρὸ τῆς διαπλάσεως τὰ κατ' αὐτοὺς ἐγνωκότος· οὕτω καὶ πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ ἐξελθεῖν σε ἐκ μήτρας ἡγίακά σε: θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως:

Ἐμιμήσαντο τοῦ ὄφεως τὸ μνησίκακον καὶ ἐπίβουλον: ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς· ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπᾳδόντων· φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ:

Βύουσι τὰ ὦτα τῆς ἀσπίδος παραπλησίως· ἔφερον τοῦτο ποιεῖν διὰ κακίας ὑπερβολήν· ὥστε μὴ θελῆσαι τοῖς ἐπῳδαῖς· μήτε εἴκειν τοῖς φαρμάκοις τοῖς κατασκευαζομένοις παρὰ τοῦ λίαν μὲν σοφοῦ· σοφὸν γὰρ ὄντως [illegible] χρηστικὸν τὸν θῆρα ἐπῳδὸν προσηγόρευσεν· ὡς τὸ σοφὲ εἰς [illegible] κοπιάσαι καὶ τοῦ σοφοῦ [illegible] γράμματα· οὔτε γὰρ τούτοις ὡς ἀληθῶς ὀνομάζει· ἀλλ' ὡς

τὸ παραίτιον ἡ γραφὴ δοκεῖ [illegible] ἐπειδὴ γὰρ πολλοῖς πρὸς τοὺς Σαοὺλ χρησάμενος λόγοις ὁ μακάριος Δαυίδ· καὶ θηρίων μὲν αὐτοὺς ὀνομάσας· λέοντάς τε καὶ ἀσπίδας καλέσας· καὶ διὰ τῶν ἔξω δείξας τῶν πραγμάτων ὡς οὐκ ἐφίεται τῆς ἐκείνων φύσεως· οὐ [illegible] καταγνῶσαι τὴν ἔχθραν προσφυῶς αὐτὸν ἀσπίδα [illegible] ῥευμάτων· οὐκ ὡς φθονοῦσι τοῖς [illegible]· ἀλλὰ [illegible] αὐτοῦ· καὶ τῆς ἐπῳδῆς αὐτοῦ [illegible] τῶν πρὸ αὐτῶν· τὸ δὲ φαρμακοῦ τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ, ὡς ἡμᾶς οὐ [illegible] ἐπαοιδοῦ· ἐπῳδαῖς σεσοφισμένου· ὡς εἰς [illegible] τὴν ἐπῳδὴν ὀνόμασε φάρμακον: ὁ θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασε κύριος:

Ἀλλὰ γὰρ ὄντως ὁμοίως [illegible] αὐτῶν δείξει τὰς καθημέραν [illegible]: [illegible]

Κατὰ τὸν προτέρων [illegible] σκύμνους αὐτοὺς ὀνόμασε· καὶ ἐν ταῦθα λέοντας τούτου χάριν καὶ λέοντας καλῶν [illegible] μύλας καλεῖ [illegible] ὀδόντας· οἷς λεπτύνουσι τὴν τροφήν· διὰ τούτων [illegible]

ὡς καταφερόμενοι [illegible] ἔσονται· ὕδωρ διαπορευόμενον καὶ διασκεδασθήσεται καὶ πάντων [illegible] χρείας: ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν:

Ὁ πάνσοφος γὰρ μᾶλλον αὐτοῖς τοῖς [illegible] μέχρις ἂν αὐτῶν καταλύσῃ τὴν δύναμιν: ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται· ἐπέπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον:

Δίκην κηροῦ πυρὶ προσπελαζομένου διαλυθήσονται· καὶ τῆς ζωῆς στερηθήσονται· τοῦτο γὰρ [illegible] οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον· ὡς τῶν τὸν βίον [illegible] τὴν ἡλιακὴν ἀκτῖνα οὐ δυναμένων ὁρᾶν: πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον· ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς:

Ὁ Σύμμαχος σαφέστερον τοῦτο ἡρμήνευσε· πρὶν ἢ αὐξηθῆναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν· ὡς ἔτι ὀρθὰς ἐστῶσας ἐν ζωῇ ἐκβρασθήσονται· ὡς ὁ λόγος [illegible] καταιρεῖ· ὃ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστι· πᾶσαν μὲν ἁμαρτίαν ὠνόμασεν ἡ θεία καλεῖ γραφή· ἀκάνθας δὲ ὀνομάζει· μετίαν δὲ ἐκ δένδρον ῥάμνον ὀνομάζει· ἀπειλεῖ τοίνυν τοῖς προειρημένοις καὶ τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς ἐκείνου συνεργοῖς ταχεῖαν τὴν τιμωρίαν· πρὶν γὰρ φησὶν αὐξηθῆναι ὑμῶν τὴν πονηρίαν· ὥσπερ ἀμπέλους ἀπὸ καθῆλου (?) τοῦ θεοῦ μετίασιν κατὰ θυμοῦ [illegible] θεῖον ὑμᾶς πληγὴ καταλήψεται

καὶ φθοῦ δ' εἰς ὀργὴν ὥστε ζῶντας· τοῦτο γὰρ εἶπε· καταπιεῖν· καθάπερ γὰρ τὸ καταπινόμενον ἀφανίζεσθαι ἀνάγκη, οὕτω καὶ ὑμεῖς φησὶ παραδοθήσεσθε ᾅδῃ· ὅπερ δὴ καὶ συνέβη· μετ' ὀλίγον χρόνον ἐν τῷ τῶν ἀλλοφύλων πολέμῳ δεξαμένῳ τὴν πληγήν, οὐκ ἔτι τὴν πονηρίαν ἐπιτείνας· ἀλλὰ κοινῇ τοῦ Δαυὶδ καὶ [illegible] πόλεμον: εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ:

Εὐφραίνεσθαι δὲ ὅτι τῆς ἀρετῆς τῆς φροντίσας· τοῦ τῆς κακίας ἐργάτου τιμωρουμένου κολαζόμενον· οὐκ ἐπὶ τῷ θαζομένῳ ἐκείνῳ· ἀλλ' ἐπὶ τῇ θείᾳ ὁρῶν προμηθείᾳ· παρορᾶν οὐ καταδεχομένην τοῖς ὑπὸ τῆς κακίας ἀδικουμένοις· τὰς δὲ χεῖρας αὐτοῦ νίψεται· οὕτω αἵματι ταύτας φοινίττων κολάζων· ἀλλὰ δεικνὺς ἑαυτὸν ἀθῷον· καὶ τῆς ἐκείνου πονηρίας κεχωρισμένον· οὐ γὰρ ὥσπερ ὑπέλαβον ἐν τῷ αἵματι νίψασθαι· ἀλλ' ἐπὶ τῷ αἵματι νίψεται· ὡς οὐδεμίαν πρὸς ἐκεῖνον ἔχων κοινωνίαν: καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ· ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ:

Τὸ ἄρα νῦν ἀποφαντικὸν κεῖται· λέγει δὲ ὅτι πάσῃ ὁρῶν τὰ δίκαια ἐκεῖνα συνεζηκότα· ποιεῖ τίς οὖν

κατὰ τὸν δὲ τὸν αἰῶνα· ὁμολογήσουσι
κ(αὶ) θεὸν εἶναι· καὶ ἐφορᾶν τῶν γινο-
μένων· καὶ σοφῶς ἅπαντα πρυ-
τανεύειν· καὶ τοῖς μὲν δικαίοις,
τοῖς καταλλήλους ἀπονέμειν
καρπούς· τοῖς δὲ τὰ ἁμαρτίαι
προσγενομένοις δίκας ἐπάγειν·
καὶ τὰς ἀξίας αὐτοῖς τιμωρίας
ἐπάγειν:

ἑρμηνεία τοῦ νη ψαλμοῦ: εἰς τὸ τέ-
λος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυίδ· εἰς στη-
λογραφίαν· ὁπότε ἀπέστειλε
Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν:

Φθόνῳ δουλεύων ὁ Σαούλ· τὸν
Δαυὶδ ἐπεθύμησε θανατοῦν· καὶ
ποτὲ συνεσθιόμενον ἤκου-
μένθη κατὰ τοῦ κοντοῦ τῷ δόρατι· ἐ-
κκλίνας δὲ καὶ διαφυγὼν
τὸν θάνατον, ἐπεχείρησε πάλιν
μὲν χειρώσασθαι· καὶ τινας αὐ-
τοῦ στείλας, τὴν οἰκίαν φρουρεῖν
σαν προσέταξε· προφάσει τὴν
διονυμένειαν δείξας· ἀλλ' ἡ μὲν
τοῦ Δαυὶδ γαμετή· τοῦ Σαοὺλ
δὲ θυγάτηρ, γνοῦσα μὲν τοῦ
τοσπουδὴ τοῦ ὁμοζύγου· καὶ διὰ τῆς
θυρίδος αὐτὸν ἀποδρᾶναι παρασκευά-
ζει φροντίσασα· τὰ κοσμο-
τοῦ φιλοῦσα· οὕτω γὰρ
ἡ ἱστορία διδάσκει· σχηματίζει
τὴν κλίνην· καὶ ἀρρωστοῦν-
τος εἰκόνα διὰ τῶν ἱματί-
ων διατυποῖ· καὶ δείκνυσι πόρρω-
θεν τοῖς φρουρῆσαι προστε-

ὑποκρι[...] δραστικ[...]:

ταγμένοις· ὑποστήσασα τὸν
Δαυὶδ ἐνοχλεῖσθαι νοσήματι
μένοισαι· ταῦτα μὲν οὖν
νύκτωρ ἐγένετο· ἡμέρας
γενομένης, κατέστη δῆλον.
καὶ τῷ Σαούλ· καὶ τοῖς δο-
ρυφόροις τὸ δρᾶμα· τηνι-
καῦτα τοίνυν ὁ μακάριος Δαυὶδ
τὸν κίνδυνον ἐκκλίνας διαφυγών, τὸν
ψαλμὸν τοῦτον συνέγραψεν· ἀλ-
λὰ τῶν μὲν τὸ περιεχόμενον μό-
νον, ὀλίγον ἐστί· τὸ δὲ πλεῖο-
να προλέγει· τοῦ θείου πνεύματος τὴν
αἴγλην δεξάμενος· καὶ τὴν
κατὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τῶν ἰου-
δαίων προθεασάμενος μανίαν·
καὶ γὰρ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν δεσπότην
Χριστὸν διὰ στρατιωτῶν φυλάξαν-
τες τὸν τάφον· ἡμέρας γενομένης,
τὰ μὲν ἱμάτια εὗρον· τὸν
φυλαττόμενον οὐκέτι εἶδον
νεκρόν· ἀνέστη γὰρ καταλύσας
τοῦ θανάτου τὸ κράτος· τὰς οἰ-
κείας τοίνυν ἐπικουρίας ὑμνεῖ
πον ὁ μακάριος Δαυίδ· καὶ προ-
θεσπίζων ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ κα-
τὰ σάρκα καὶ χαλεπώτερα παρ'
Ἰουδαίων πείσεται προλέγει·
καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν κλῆσιν· καὶ τὴν
τῶν Ἰουδαίων διασποράν:

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός·
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με:

Δικαία τοῦ προφήτου ἡ αἴτησις· ἀπαλ-
λαγῆναι γὰρ τῶν ἀδίκως πο-

λεμούντων ἱκετεύει· εἶτα
καὶ τούτων δείκνυσι τὸ πονηρόν·
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν· καὶ ἐξ ἀνδρῶν
αἱμάτων σῶσόν με:

Μιαιφόνοι φησὶν οἱ πολέμιοι καὶ πα-
ράνομοι· οἷς οὐδὲν ἦν τιμαλφέστερον προ-
[...]: ὅτι ἰδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου· ἐ-
πέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί:

Πάντα τὰ ἀπ' αὐτοῖς χρώμενοι μηχα-
νήμασι καὶ ἀνελεῖν με πειρῶν-
ται· οἰκείᾳ δυνάμει θαρροῦν-
τες· ἀλλ' εἰ καὶ αὐτοῖς προσήκει
μενοι τὴν τιμωρίαν ζητεῖς:
οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁ-
μαρτία μου Κ(ύρι)ε:

Οὐδὲν ἔφη παρ' ἐμοῦ εἰς αὐτοὺς
γεγένηται πονηρόν· οὐδέ τι
ἐγκαλεῖν ἔχοντες τὸν ἐμὸν μετ-
έρχονται θάνατον: ἄνευ ἀνο-
μίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα:

Ταῦτα ἀληθέστερον οὐ τῷ Δαυὶδ ἁρ-
μόττει· ἀλλὰ τῷ ἐκ Δαυίδ· καὶ τῷ
κατὰ τοῦ Δαυίδ· ἐκεῖνος γὰρ ἁ-
μαρτίαν οὐκ ἐποίησεν· οὐ-
δὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ· ὡς ἐν τύπῳ καὶ ὁ μακά-
ριος ταῦτα μέλλει· οὕτω παν-
τελῶς ἀναμάρτητον ἑαυτοῦ
μαρτυρεῖ· ἀλλὰ διδάσκων ὡς
οὐδὲν τὸν Σαοὺλ ἀδικήσας,
ἀλλὰ πολλὰ καὶ πολλάκις εὐ-
εργετήσας· τὰς παρ' αὐτοῦ
ἐπιβουλὰς ὑπομένει· οὕτως ἡ-

καὶ ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσε· μὴ ὄν-
τος μου μαρτυρίας· οὕτω τρέχουσι
ἵνα παρατάξωνται: ἐξεγέρθητι
εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε:

Ἐκ τούτου φησὶν ἱκετεύω σε γενέσθαι
κριτὴν· τῶν ἁπάντων σαφῶς ἐπιστά-
μενον: καὶ σὺ Κ(ύρι)ε ὁ Θ(εὸ)ς τῶν δυνάμε-
ων· ὁ Θ(εὸ)ς τοῦ Ἰσραήλ· πρόσχες τοῦ ἐπισκέ-
ψασθαι πάντα τὰ ἔθνη:

Τὸ ἀναμάρτητον ἐν μόνῳ θεωρῆ-
σας τῷ ἐξ αὐτοῦ κατὰ σάρκα· καὶ
τὴν τῶν ὁμοφύλων Ἰουδαίων
κατ' αὐτοῦ μανίαν προθεωρή-
σας τῷ πνεύματι· τὸν τῶν δυνάμεων Κ(ύριο)ν
καὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἱκετεύει Θ(εό)ν· κατὰ μὲν
πεῖραν μὲν Ἰουδαίοις ἀπημβλῦναι·
πᾶσαν δὲ εἰς τὰ ἔθνη μεταθεῖ-
ναι τὴν πρόνοιαν· καὶ τὸ τῆς
θεογνωσίας καταυγάσαι φῶς.
ταῦτα δὲ τοῖς ἔθνεσιν ἐπαγγεί-
λας· καὶ τὰς Ἰουδαίων τιμωρί-
ας προλέγει: μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν:

Ἐπειδὴ γὰρ τοῖς προφητικοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸν σταυρὸν ἑώρα· καὶ ἐπαθεῖ
ἐδόκει τοῦ Κ(υρίου) γενομένου παράδοξ
αὐτοῖς· οὐκ ἀδολεσχούμενοι τῶν τ'
ἀσεβείας ὑπόδρομον· μὴ ἡμ-
αὐτοῖς ἀπολαῦσαι γνώμην τὴν
τιμωρίαν· εἶτα τῆς ἐπιστρο-
φῆς τῶν ἐσομένων αὐτοῖς ἐνδη-
προθεσπίζει· ἐπιστρέψουσιν
εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς
κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν:
Καθάπερ κύνες φησί, νύκτωρ εἰς

ἀκού ειν:

ρα· κατασκάλλει:

βασιλέως τῶν πορθούντων ἐπέριμμαι
ἀόρατος· ἐχθρὸς ὑπεράδηλος τοῦτο
ποιεῖν ἀναγκαζόμενος· οὕτως οὖν
πᾶσιν τοῖς πνευματικοῖς γενόμενοι τοῖς ἐν
μεμονωμένοις θείας· καὶ οὗτοι προ-
φητικῆς ἀπολαύσαντες χάριτος
καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπιμε-
λείας ἔρημοι· ταύτην παρῃτήσαν-
το· καὶ δίκην κυνῶν περιέρχον-
ται διαπειλοῦντες· οὐδὲ τῶν ψιχίων
τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τρα-
πέζης τῶν κυρίων αὐτῶν·
τὰ τῶν ἀγγελικῶν φωνῶν μετὰ
χαρᾶς ἀξιούμενοι· εἶτα σαφέστε-
ρον τὴν τιμωρίαν τὴν αὐτοῦ
διδασκαλίαν· Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφ-
θέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσι
αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;
Τὴν γλῶτταν φησὶν ἐκγελάζομεν· ὅσον τὴν
αἰσχύνην καὶ ῥομφαίαν τὸν λόγον
προφέρομεν. μαρτυρεῖ δὲ τοῖς λό-
γοις τὰ πράγματα· τὴν γὰρ γλῶσ-
σαν δὲ ἐκείνων ἐστρώσαν-
τες· ἆρον ἆρον σταύρωσον· τὸ αἷ-
μα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ἡμῶν· οἱ δὲ τοῦ πιλάτου
δορυφόροι τοῖς λόγοις τὸ ἔργον
ἐπέθου· καὶ τῷ ξίφει τὸν σωτῆρα
προσήλωσαν· τοῦτο καὶ ὁ προ-
φητικὸς ἔφη λόγος· καὶ γὰρ οἷς
προσφέρει λόγοις, ἀντὶ ῥομ-
φαίας ἐχρήσαντο· ταῦτα δὲ
φησὶν δρῶσιν· ὡς μηδενὸς ἐφορῶν-
τος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ ὅτι τίς ἤ-

πράττετε·

κουσεν· ὡς μηδενὸς ὁρῶντος· μηδὲ
ὁρῶντος μὴ ἀκούοντος τὰ γινόμενα·
καὶ τὰς ἀθώους εἰς πράττον-
τος· οὕτω ταῦτα τολμῶντες· ταύ-
την δὲ τὴν διάνοιαν καὶ ὁ σύμ-
μαχος ἡρμήνευσεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ
ὅτι τίς ἤκουσεν· ὡς μηδενὸς
ἀκούοντος τέθεικεν:
Καὶ σύ, κύριε, ἐκγελάσεις αὐτούς·
Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐλεγχόμενοι τολμῶσι·
σὺ δὲ καταλύσεις· καὶ ἐκγελάσῃ· καὶ
γελᾷς αὐτῶν τὴν ματαίαν γνώμην.
Ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη:
Οὐ μόνον γὰρ ἐκείνων· ἀλλὰ καὶ
πάντων τῶν ἐθνῶν γενέσθαι
σοι ῥᾴδιον· οὕτω καὶ ὁ θεσπέ-
σιος ἡσαΐας ἔφη· τὴν τῆς θείας
δυνάμεως ὑπερβολὴν δεῖξαι
φιλονεικῶν· εἰ πάντα τὰ ἔθνη
ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου· καὶ ὡς
ῥοπὴ ζυγοῦ· καὶ ὡς σίελος
λογισθήσονται· καὶ λογισθήσον-
ται· τίνι ὁμοιώσατε κύριον· καὶ
τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε
αὐτόν: Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ
φυλάξω· ὅτι σύ, ὁ θεός, ἀντιλήπτωρ
μου εἶ:
Ἔφη ἔχω τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἀν-
τὶ μὲν ἵππου καὶ ῥομφαίας· τῆς σῆς
ἀπολαύων ῥοπῆς, διατε-
λῶ: Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ
προφθάσει με:
Προσλαμβάνεις ἀεὶ τὰς αἰτήσεις
οὐδὲ ἀσόνται· καὶ διὰ φιλανθρωπίας
ὑπερβολήν, οὐ καραμένεις

τὰς ἱκετείας: Ὁ θεός μου δείξει
μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου:
Κοινοὺς ἐχθροὺς ὁ προφήτης ἐκάλεσε
τοὺς τοῦ σωτῆρος ἐχθρούς· εἶτα προ-
λέγει τὰ τούτοις ἐσόμενα: Μὴ ἀ-
ποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐ-
πιλάθωνται τοῦ νόμου σου.
Ἱκετεύω φησὶ μὴ πανωλεθρίᾳ
τούτους ὑποβληθῆναι· εἰσὶ γὰρ ἐν αὐ-
τοῖς πολλοί, τοῖς τῆς μεταμε-
λείας φαρμάκοις θεραπευόμενοι.
ὧν γὰρ τοῦ θανάτου οὐκ ἔστι μό-
νιμον μνημόσυνον· ὧν δὲ τὸ αἴ-
δης τίς· ποία ἂν τοῖς νῦν αὐτοῖς
κουφίσαι ποινήν: Διασ-
κόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου,
καὶ κατάγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερασ-
πιστής μου κύριε:
Εἰς πᾶσαν αὐτοὺς φησὶ σκέδασον
τὴν οἰκουμένην· καὶ ποίησον
ῥαδίως καὶ μετανάστας· ἐπειδὴ καὶ
κακῶς κέχρηνται κατὰ σοῦ συμ-
φορῶν· τίς δὲ αὕτη, διδάσκει:
Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν:
Συμφορὰν καὶ ταῦτα τοῖς προει-
ρημένοις· καὶ γὰρ ἄνω ἔφη· ἰδοὺ
αὐτοὶ φθέγξονται ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς
χείλεσιν αὐτῶν ὅτι τίς ἤκουσε.
καὶ ἐνταῦθα πάλιν τῆς τοῦ στόματος
ἁμαρτίας· καὶ τοῦ λόγου τῶν
χειλέων κατηγορεῖ· διὰ πάντων
διδάσκων ὡς ἐκείνης τῆς φω-
νῆς εἰς πρᾶξιν τοῖς δὲ καθ' ἡ-
μῶν συμφορὰς ἀφῆκαν τὴν
δικαίαν τοῦ πιλάτου παραφέ-
ροντες ψῆφον· ἐκείνου γὰρ ὡς
ἀθῷον ἀφεῖναι βουλομένου,
οὗτοι ἐβόων· αἶρε αἶρε σταύρωσον
αὐτόν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· ταῦτα
δὲ σαφέστερον ὁ σύμμαχος ἡρμήνευ-
σεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ διασκόρπισον
αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, οὕτως
ἔφη· ἀναστάτους ποίησον αὐτοὺς τῇ
δυνάμει σου· καὶ κατάγαγε αὐτοὺς
ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε· καὶ τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ στόματος αὐτῶν,
τὸν λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν,
ἀναστάτους αὐτοὺς φησὶ ποιή-
σεις καὶ δύσεις ἀντὶ τοῦ θορύβου
ἀπόφημον διὰ τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ τὸν
λόγον τῶν χειλέων αὐτῶν· γέ-
γονε καὶ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας
τὴν κακὴν συμφωνίαν· τὴν δια-
φωνίαν διέλυσεν· καὶ τὴν μόσχων
τῶν λαῶν ὁμολογίας φάρ-
μακον ἀλεξίκακον προσενήνο-
χε τῶν γλωσσῶν τὴν διαίρεσιν:
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερ-
ηφανίᾳ αὐτῶν:
Πόρρω τῆς πολυθρυλήτου προσηγο-
ρίας τῆς βασιλικῆς ἔρημοι καὶ δη-
μοκρατίας γεγόνασιν· τῆς ἱερατικῆς
ἐπιμελείας οὐκ ἀπολαύουσι· τῆς
προφητικῆς ἐγυμνώθησαν χάρι-
τος· ὧν φησὶν ἐτόλμησαν διὰ
τούτων δεδώκασι δίκας.
καὶ δι' ὧν ἀγκάλας ὅμως τοὺς

...ὅτι Χ(ριστο)ῦ· ἀλλ' αὐτὴν τοῦ Καίσαρος ἀ-
σπασάμενοι βασιλείαν, τὴν τοῦ
Καίσαρος δυναστείαν παραδοθη-
τωσαν: καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους
διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ·
ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξωσι:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ Σύμμαχος ἡρμή-
νευσεν· συλληφθήτωσαν μετὰ
τῆς ὑπερηφανίας αὐτῶν· ἀρὰν
καὶ ψεῦδος λαλοῦντας, συντέλε-
σον ἐν θυμῷ· ἀνάλωσον ἵνα μὴ ὦσιν·
ἐπειδὴ γὰρ οὐ κατηγορίας καὶ
τοῦ σταυροῦ ἐκήρυξαν· μέσον τῶν
αὐτῶν προστετάχθαι μὴ δοῦ-
ναι καὶ σαρκὶ κῆνσον· καὶ ταῦ-
τα ἀκηκοότας αὐτοῦ παρεγ-
γυῶντος· δοῦναι τὰ τοῦ Καί-
σαρος Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θ(εο)ῦ τῷ
Θ(ε)ῷ· καὶ ἀρὰς δ' αὐτῶν πολλὰς
καὶ λοιδορίας ἐνάλλον· διὸ ἐκεῖνον
ἔφη τὰς ἀρὰς· καὶ τὰς συκοφαν-
τίας· καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόμα-
τος αὐτῶν, ταύτην αὐτοῖς ὑπομε-
μενηκέναι τὴν συντέλειαν· συν-
τέλειαν δὲ, οὐ τὴν παντελῆ ὀλεθρί-
αν· ἀλλὰ τὸ μηκέτι αὐτοὺς
λαὸν χρηματίζειν Θ(εο)ῦ· ἐσκεδα-
σμένοι γὰρ κατὰ τὴν οἰκουμένην
καὶ ῥωμαίοις δουλεύοντες
τῆς νομικῆς λατρείας ἐστέρη-
ται· τὸ τοίνυν οὐχ ὑπάρξωσι·
ἀντὶ τοῦ εἰς λαὸν οὐκέτι
... καθ' ἑαυτοὺς πολιτευ-
σονται· μόνην γὰρ κοινὴν τὸ

τὴν παροικίαν· καὶ λαὸς Θ(εο)ῦ
χρηματίζοντες· συνετρίβησαν
δὲ τὰς παντοδαπὰς ...
τιμωρίας· καὶ γὰρ ἐπὶ Γαΐου
τοῦ τετάρτου Καίσαρος κινδύ-
νοις μεγίστοις ὑπέμειναν· καὶ
μέντοι καὶ ἐπὶ Νέρωνος πολ-
λὰς ὑπέστησαν συμφορὰς· ...
τὰς πλείστας τῆς Ἰουδαίας
πολιορκήσας πόλεις· καὶ τέλος
προσεδρεύσας τοῖς Ἱεροσολύ-
μοις· καὶ τὴν πόλιν ἐπόρθησε·
καὶ ποικίλῳ θανάτῳ διαφθείρας
ἐξανδραποδίσας, δορυάλωτον
ἀπήγαγε· καὶ ἄλλοις δὲ παντο-
δαποῖς μετὰ ταῦτα περιέπε-
σον ἀλγεινοῖς· καὶ μυρίους ὅσους
... παροικοῦσι πό-
λεσι· ... τιμωρίας ...
πολλάκις ...
... τῆς ἀρᾶς καὶ τοῦ ψεύ-
δους καὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ
στόματος αὐτῶν· αἴτια τούτων
δίκας· καὶ δι' αὐτῶν μανθάνου-
σιν ... ὅτι τούτων
πάντων ἐστὶ καὶ δεσπότης
ὁ σταυρωθείς· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ
προφήτης ἔφη· καὶ γνώσονται
ὅτι ὁ Θ(εὸ)ς δεσπόζει τοῦ Ἰα-
κὼβ καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς·

Τοῦτο γὰρ δὴ τὸ παράδοξον· ὅτι
πρὸ τοῦ σταυροῦ· καὶ ὑπ' αὐτῆς
... τῶν Ἰουδαίων· μεγάλ-
... τὸ ἐπονείδιστον ἐκεῖνον
θ(εό)ν· πάσης ὁ σταυρωθεὶς δεσπόζει

θείας ἐραστὰς· χάριτι...
μένοι κεῖνται τοῖς τοῦ Θ(εο)ῦ
μενοις ... ἐπιστάμενοι τοξεύματος:
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου:
... τοῖς ἀφανιζομένοις σοι,
... φυγὰς ... οἱ δ' αὐτὴν οἰκεῖ
... τὴν τῆς σῆς φιλοστοργίας
... σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου:
... τὰς ἐπικειμένας
... συμφορὰς· ...
... κειμένοις ...
... οὕτω προσδεχόμενος
... τὴν ἀπὸ
... καὶ ταύτην οὐ ...
... ἀλλ' ἐπαγγέλλεται διδάσκει:
ὁ Θ(εὸ)ς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ:
... τῆς τοῦ ... πρὸς Χ(ριστὸ)ν
... τοσ· ὀργὴν ... τοῦ προφή-
του ... τί δὲ ἐλάλησεν:
ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα:
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω:
... ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ
καταμεμφθεῖσα πόλις· ἐν τῷ
Ἐφραὶμ μετὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ
... ὁ Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσε·
κοιλάδα δὲ σκηνῶν τὴν Ἰσραηλῖτιν
χώραν· ὡς ἐρήμον ...
καὶ ποιμενικὰς ... σκη-
νὰς δεξαμένην· ὑπισχνεῖται τοί-
νυν ὁ ... Θ(εὸ)ς, ἐπαγγέλλε-
... ἀλλ' ὅτι
... πρὸς αὐτοὺς διανέμειν
... οὕτως αὐτὴν οἰκήτορας
... ὡς καὶ περὶ ...
τοῖς ἐμοῖς κοινωνῆσαι ... καὶ
... ἀλλοφύλων(?):

τούτῳ κεχρημένοις· τὴν ἐπίδοσιν
ποιεῖσθαι δυνάμεων: ἐμός ἐστι
Γαλαὰδ· καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς·
καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου:

Γαλαὰδ, οὐ φυλῆς ὄνομα· ἀλλὰ
τόπου· ὁ Μανασσῆς, φυλῆς ἐπώ-
νυμος· τὴν Γαλαὰδ δὲ ἐπὶ τὴν ἄφοδον
ἐκληρώσαντο τὴν οἰκείαν τοίνυν
λέγει καὶ τὴν φυλὴν· καὶ τούτους
τὴν ἐπάνοδον προμηνύων· καὶ
τοὺς χορεύσαντας τὴν οἰκησιν· καὶ
τοῦ Ἐφραὶμ ὑπισχνεῖται τὴν προ-
τέραν δώσειν ἰσχὺν· ἀντὶ δὲ τῆς
κεφαλῆς μου ὁ Σύμμαχος, ἀρχῆς
μου τέθεικεν· ἀντὶ τοῦ πρόμαχον
αὐτῶν ὡς τὸ πάλαι καταστήσω:
Ἰούδας βασιλεύς μου:

Ἐπειδὴ γὰρ μετὰ τὴν ἐπάνοδον
Ζοροβάβελ ... αἱ φυλαὶ
μόνον ὑπὸ τὸν ἐξ Ἰούδα Ζοροβάβελ
εἶχον ἡγεμόνα καὶ βασι-
λέα· εἰ καὶ ὅτι ὡς τοῦ μὲν Ἐφραὶμ κραταιώσας κεφα-
λὴν ἢ ἀρχὴν προηγόρευσε· τὸν δὲ Ἰ-
ούδαν βασιλέα· τὸν βασιλέα μου,
ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἐμοῦ χειροτονούμενον
βασιλέα· καὶ τοῦ ἐμοῦ βασιλεύ-
οντα λαοῦ· οὕτως παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ
... τοῦ Χ(ριστο)ῦ μου Κύρου ...
... ὑπ' ἐμοῦ κεχαρισμένον
καὶ χειροτονηθέντα: Μωὰβ λέ-
βης τῆς ἐλπίδος μου:

Τοῦτο ὁ Ἀκύλας οὕτως ἡρμήνευσε· Μωὰβ
λέβης τοῦ λουτροῦ μου· ὁ δὲ Σύμ-
μαχος, τῆς πλύσεώς μου· ἐπειδὴ γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις σκεύεσι τοὺς
πόδας ἀπονίπτειν ... τοὺς πόδας

κὸ τί χῶ· ἀλλὰ τὴν τοῦ καίσαρος ... παρὰ τοῦ καίσαρος δουλείαν παραδοθή... τοσαν· ...

Τούτοις ἄρα ... συνεχώρησε ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

τὸ στοιχεῖον:

ἀπορρίπτειν τὴν ἐρευνωμένην
ἑρμηνεύεται· εἰσῶσθαι μὲν τὴν ὑπὸ τ(ῆς)
λην τοῦ Μωάβ· διὰ τοῦ κάδδου
τῆς πλείστης παρεδήλωσεν·
καὶ ὁ μέν κωσ δὲ ἐπὶ τὴν μωρίαν κεῖ-
ται παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ· οὕτω
καὶ ὁ μακάριος Ἰεζεκιὴλ διδάσκει·
λέβητα τὴν πρὸς ταχθεῖσαν κατέ-
σαντο τὴν πόλιν· λέβης δὲ τοῖς ἐ-
μοῖς λεσιῶν τας· πυρὸς δὲ τούτου
κυρίου· ζωμὸν δὲ τὴν ἀσφαλῆ
ἀντροφήν· οὐ ἐπιτίμει μοι πότε
καπεκαλεῖτο· κρεμεν τοῖμω
τὴ καὶ μαμαῦς ολις τὴν οἰκεί-
αν πόλιν ψάλατε τήν· καὶ ὁ ἔφρεμ
τὴν προτέραν ἀνακτήσεται
δύναμιν· καὶ ὁ Ἰούδας πάντ(ων)
ἀφορᾷ θήσεται βασίλειον.
μωσαβ καὶ τὰ δὲ ἑαυτοῖς ὑποτάξ-
σονται· τὴν ἀμαχον αὐτοῦ θε-
ασάμενοι ῥώμην· οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ-
μοι· ἀλλὰ καὶ Ἰδουμαῖοι καὶ
ἀλλόφυλοι· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν:
Π(ερὶ) γὰρ τοῖς μωαβίταις καὶ τοῖς
Ἰδουμαίοις ἰδουμαίοσωμ(?)· καὶ τοῖς
ἀλλοφύλοις ὑποταγῆναι κατα-
ναγκάσας· ἀλλοφύλοις μὲν τοι κ(αὶ)
μετὰ τοὺς παραστημένους ἡ θεία
γραφή· οὐχ ὡς τῶν ἄλλων ἐξ
ἐθνῶν ὁμοφύλων ὄντων· ἀλλ(ὰ)
τῶν ἄλλων μὲν μᾶλλον ἀφεστηκότων·
τούτων δὲ οὐ μόνον ὁμόρων ὄν-
των· ἀλλὰ καὶ μέσα ζῶντων
κοινῶν των· οὕτως οἰκοῦσι τοῖς

τὴν ἱεραμμώ δοκησομένην πλήθω(ν)·
οὕτως γάμος γίνεται τὴν γάμαι-
καν ἔρχονται καὶ ἐσκαλουμένων·
καὶ οἱ ἄλλοι πλησίον ὄντες κοινῶ(ς)·
καὶ ταῦτα σαφέστερον ἀσσυ-
ρίους διδάσκουσι· οὕτω διδάξει
ὁ προφήτης· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐφέξασι τοὺς λα(οὺς)
τὴν μετὰ τὴν ἐπάνοδον μοναρ-
χίαν καὶ δόξαν: τίς ἀπάξει με εἰς
πόλιν περιοχῆς· ἢ τίς ὁδηγήσει με
ἕως τῆς Ἰδουμαίας· οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπω-
σάμενος ἡμᾶς:
Π(όλιν) μὲν περιοχῆς τὴν Ἱερουσαλὴμ κα-
λεῖ ταύτην ὡς συνημμένην πεφραγμένην
ἐρημώματα. ἐπειδὴ γὰρ ἀνάστα(σις)
ἀνομίας· καὶ ἰσχὺς τῆς τειχ(ῶν)
μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον τοῖς οἱ-
κείοις ἀπέλαυσε πόρθμοις·
ἰδεῖν δὲ προφητεύει τὸ τειχισμόν
ποθεῖ· καὶ ἕως τῆς Ἰδουμαίας
ὡς βασίλειαν ὁδηγηθῆναι· καὶ
δεῖν τοῖς ἀγχίστοις μὲν δουλε-
ύειν ἠναγκασμένοις· ταῦτα
δὲ φησὶν οὐδὲ ἄλλος τις κε· ὁ ἀπωσά-
μενος ἡμᾶς· καὶ τῇ τῶν Βαβυ-
λωνίων παραδοὺς δυναστείᾳ·
οὕτως τὰ ἀγαθὰ προθεσπίσας,
ὑπὲρ τῶν ἀπὸ στρατοῦ ἱκετεύει:
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνά-
μεσιν ἡμῶν:
Ὁ ἐὰς ἡμᾶς φησὶν οὕτως πικρὲ πολε-
μεῖν ὅσοις· καὶ οὐ στρατηγεῖς· οὐ-
δὲ ἀριστεύειν ἀφίης ὥσπερ· δὸς ἡμῖν
βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ μα-
ταία σωτηρία ἀνθρώπου:—
Π(ολλὰ) καὶ σὺ ὁ δεσπότης ἡμῶν ἐπαλλάξας οὕτω,

σαφέστερον τὴν ἐρημίαν σαγη-
νεύσαντο ἔφη οὕτως· δὸς ἡμῖν
βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ μα-
ταία γὰρ ἐστὶ σωτηρία ἀνθρώπου· ἐ-
ταί μυρομορφῆς οἱ διακειμένοις
κακῶς· σοὶ γὰρ μόνος δυνατὸν
διαλῦσαι τὰς συμφοράς· αἱ
τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρίαι σοῦ
μὴ νεύοντος μάταιοι. διὸ εἰκό-
τως ἐπήγαγεν· ἐν τῷ θεῷ ποι-
ήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐ-
ξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς,
Τ(ὴν) μὲν αὐτοῦ φησὶν ἐπικαλέσομαι προ-
μοίαν· καὶ τῇ αὐτοῦ φησὶ δυνά-
μει θαρρήσομεν· αὕτη γὰρ ἀρ-
κεῖ μόνη λύσαι τὰ χαλεπά·
καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς
καταλῦσαι τὴν δυναστείαν:

εἰς τοῦ ξ' ψαλ(μοῦ): εἰς τὸ τέλος
ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ:

Τ(ὸ) τέλος τοῦ προγεγραμμένου ψαλ(μοῦ)
ἀκολουθεῖ τοῦ δὲ τοῦ ψαλμοῦ τὸ
προοίμιον· εἴρηκε γὰρ ἐν τῷ
θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ
αὐτὸς ἐξουδενώσει· διδάσκει δὲ ἐν
τῇ ἀρχῇ μᾶλλον σιλαι· ὁποίαν
προσήκει προσφέρειν τῷ
θεῷ προσευχήν:
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου·
πρόσχες τῇ προσευχῇ μου:
Δέξαι μου φησὶ τὴν ἱκετείαν· ὀδυ-
ρομένου καὶ ἀγόμενος ἄκουσον
τῶν τῆς προσευχῆς μου ῥη-
μάτων· εἰ γὰρ δεδιδάσκειν τι μὲν
οἰκοδομεῖ· ἀπὸ τῶν περάτ(ων)

τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα:
Ε(ὐλόγως) φησὶν δὲ γὰρ πολλοῖς σταθμοῖς κ(αὶ)
καταβάλλεσθαι τῆς παλαιᾶς οἰκουμένης ἀ-
φέστηκε· τὰς ἐσχατιὰς ὑπελάβ-
μενον· τῆς οἰκουμένης οἱ κ(αὶ)
οἱ ἐξανδραποδισθέντες· καὶ κα-
μπτόμενοι κάτω τῆς γῆς οἰκ(οῦντες)·
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν
μου ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με:
Ἱκετεύω δὲ ἐπαντλοῦντων παραδ(ο)-
ψηχάσιν τυχεῖν· ὁ δυνάμενος
γὰρ καὶ ταῖς ἐπικειμέναις ὁμοφύρο-
μένος συμφοράς· τῆς σῆς ἐπι-
κουρίας ἀπήλαυσα· καὶ τῶν
πολεμίων ὑπέρτερος ἐγενόμην·
ὡδήγησάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου·
πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ:
Τ(ῆς) σῆς προνοίας μετασχεῖν ἠλ-
πίσ(α), οὐδὲ ἡμάρτον τῆς ἐλπί-
δος· ἐγένου γάρ μοι καὶ ποδηγὸς
καὶ πύργος ἰσχυρός· διὸ γάρ σοι τῆς
κηδεμονίας, τοὺς ἐχθροὺς ἐ-
πηρεάζοντας διαδρᾶς ἐπάξομαι
τῆς ἐπανόδου: παροικήσω
ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας· σκεπασθήσομαι ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν [illegible] πτερύγων σου:
Σκήνωμα τοῦ θεοῦ τὴν Ἱερουσαλὴμ
ὀνομάζει· ἐν ἐκείνῃ γὰρ ἐποιεῖ-
το τὴν περὶ αὐτοὺς ἐπιφάνειαν.
λέγει τοίνυν ὅτι τῆς ἐπανόδου
τετυχηκὼς ἐν δὲ μᾶλλον τοῖς
προσηδρεύσω μᾶλλον· καὶ τῆς σῆς
σοῦ προνοίας ἀπολαύσω· πτέ-
ρυγας γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ κηδεμονί-
αν φησί· τὸ δὲ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀντὶ

τοῦ δ' ἡμῖν ἑκάστοτε θεϊκόν: ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου:

Ἡμῶν δ' ἔσεσθαι διὰ παντὸς ἐπειδὴ τὰς ἐμὰς δέξαι μὲν ἱκεσίας· τὰς ἐπαγγελίας ἀληθεύσας τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν κληρονομίαν· ἣν μὲν τοῖς ἐκείνων ἐκγόνοις ἀπέδωκας· ταύτην δὲ λέγει εὐθὺς ἂν φαίνοιτο τῆς ὁδοῦ· ἰστέον μέντοι ὅτι καὶ τῆς ἀληθοῦς κληρονομίας αἰνίγματα ἔχει τὰ προειρημένα ῥήματα· κληρονομία δὲ ἀληθὴς ἡ αἰώνιος ζωή· περὶ ἧς ἔφη ὁ δεσπότης Χριστός· τοῖς ἐκ δεξιῶν ἀμνοῖς· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ταύτην τὴν κληρονομίαν· τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν δι' ὃ σημαίνων ὁ δεσπότης ὑπέσχετο· καὶ τούτοις δὲ ὡς ἐν τύπῳ τὴν ἐπηγγελμένην ἀπέδωκε γῆν:- ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς· διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ:

Οὕτως ἱκετεύσας καὶ τὰς αἰτήσεις δεξάμενος, καὶ χάριν ὑπὲρ τούτων ἀποτιννύουσι τὸν θεόν· τὸν δὲ θεὸν ταῦτα αὐτοῖς ἐπὶ πλεῖστον φυλάξαι βασιλέας· ταῦτα καὶ γὰρ αὐτοῖς ἐβασίλευσε Ζοροβάβελ. ἀλλ' οὐχ ἁρμόττει αὐτοῖς ἅπαντα τῆς προφητείας παρ' αὐτὴν ῥήματα.

τὸ μὲν γὰρ ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις· ἁρμόττει κἀκείνοις· τὸ δὲ ἐν τῷ αἰῶνι οὐκέτι· ἀλλὰ τῷ ἐξ ἐκείνων κατὰ σάρκα· ἐπ' ἐκείνου γὰρ ἀληθῆ τῆς προφητείας τὰ ῥήματα· περὶ ἐκείνου γὰρ ὅτε ἐν τῷ ρ' ψαλμῷ ἔφη· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι· τύπος μὲν οὖν καὶ ὁ Ζοροβάβελ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· ὥσπερ γὰρ καὶ οὗτος τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος αἰχμαλωσίαν ἔστησε πρὸς τὴν ἐπανάστασιν· οὕτως ὁ δεσπότης Χριστὸς ἀπὸ τῶν ἀοράτων τὴν φύσιν γενομένην αἰχμάλωτον εἰς τὴν προτέραν εὐγένειαν ἐπανήγαγε· καὶ καταλύσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος· τοῖς ὑπ' ἐκείνου τεθνεῶσι τὴν ζωὴν ἀπέδωκεν: ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει:

Ἴσως φησὶν ἱκανῶς τὸν κύριον καὶ δίκαιον τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ τὰ μαρτύρια ἀκριβῶς· τὰ γὰρ κρίματα αὐτοῦ, ἄβυσσος πολλή: οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας:

Ἀεὶ γάρ σε ἀνυμνήσω· καὶ καθ' ἑκάστην τὰς σὰς διηγήσομαι χάριτας· καὶ τὰς ὑποσχέσεις ἀποδώσω· ἃς γὰρ τὰς ὑποσχέσεις ὑπεσχόμην:

ψαλμὸς τοῦ ξα'. εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:

Ὁ σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσε· ἐπινίκιος διὰ ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τοῦ Δαυίδ· δηλοῖ τοίνυν ὡς τοῦ μακαρίου μὲν Δαυὶδ ὁ ψαλμός· ᾖδε τοῦτον ὑπὸ ἰδιθούμ· ὡς γὰρ χοροῦ προστάτης ὢν, ἐν τοῖς θείοις ὕμνοις τὸν τούτου ὄνομα θῆ(?) ἔφησεν· παραφέρει τὸν μέγαν ἥλιον(?)· προθεωρεῖ δὲ ὁ ψαλμὸς τὰς μακεδονικὰς ἐπαναστάσεις καὶ τὰς Ἀντιόχου τοῦ ἐπιφανοῦς· κατὰ τῶν Μακκαβαίων ἐπικουρίας· καὶ διδάσκει τοὺς τηνικαῦτα ἀθλητάς, ὁποίοις προσήκει χρήσασθαι λογισμοῖς· ἐν τῷ τῶν ἀγώνων καιρῷ: οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου;

Τὸν θεὸν παραινεῖ μὲν ἅπασι καὶ δεόμενοι· ἐν μόνον· καὶ θύειν μὲν εἰδώλοις· ὑεῖον δὲ μεταλαμβάνειν κρεῶν· τὸν οἰκεῖον εἰσάγει σκοπὸν διεξιὼν τοῖς λογισμοῖς· καὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀπειληθέντα θάνατον· οὐ προτιμᾷς ἀντίβαιν ἀπὸ τῶν τοῦ θεοῦ τὴν δουλείαν· εἶναι τὸ ἐν τῷ δε μάλιστα διδάσκουσι κέρδος: παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου· καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον:

Αὐτῆς τοίνυν ἡ ψυχὴ ἡ δουλεύει παρ' αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς καὶ τῶν ἀνθρώπων χορηγός· καὶ τοῖς δεομένοις ἀρήγων(?) τῷ δεσπότῃ μάλιστα· τῶν αὐτοῦ ποιμνίων ἐπικουρίαν καὶ ἐλέους· τοῦ κατακαλεῖν πειρωμένους ἀπαλλάξει σομαι: ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον· φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ:

Ἐθνῶν πονηρῶν ἡ τῶν φοιτητῶν(?) ἀνοιαὶ ἐστὶν αὕτη· μέχρι τίνος ὡς ἀνθρώπου τῆς μετὰ θνητῶν κέχρησθε· τὸ κοινὸν τῆς φύσεως οὐ σκοπούμενοι· ἀλλ' ὡς καθάπερ τοῖχον τινὰ κεκλιμένον καὶ φραγμὸν ὑπὸ ἡμῶν πεσεῖν ἐπιγεγένηται κίνδυνον ὥρμηται· ὥσπερ καὶ κατὰ μίαν ἐπείγεσθε· μιαιφονοῦντες ἀνδρῶν· ἀντὶ τοῦ μετὰ σφοδρότητος ἡμῶν καταπατεῖτε· ὡς ἀσθενῶν· ἔχομεν γὰρ ἐπίκουρον τὸν τῶν ὅλων θεόν: πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι·

Ἡμᾶς φησὶ σκοπῶντες τῆς τοῦ θεοῦ γυμνῶσαι προνοίας· ἀφῶς πᾶσαν ἀποτιμῆς τελείαν ἐσχάτην· τιμὴ γὰρ τοῦτο ἄριστον τὸ δουλεύειν θεῷ· διὸ καὶ περ καὶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος πανταχοῦ δοῦλον ἑαυτὸν ὀνομάζει Χριστοῦ· ἔδραμον ἐν δίψει:

Οὐ παρέργως δὲ ταύτην εἶχον τὴν δουλείαν· ἀλλ' ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ τοῦτο ποιοῦσιν· ἄχρι τοῦ τῆς αὐτῆς θείας μετέχειν καταλείπειν· διαφοροῦντες· πρὸς δὲ καὶ ἔρημοι ταῖς μηχαναῖς:

ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου:

τοῦ στόματος αὐτῶν εὐλογοῦσι καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο:

Κ[αὶ] τοῖς μὲν κεχρημένοι λόγοις φιλικοῖς πειρώμενοι· ἄλλο μὲν θέλοντες, ἔχοντες κεκρυμμένον· οὕτως τοὺς εἰκειμένους δίζοντες πρώτην αὐτοῖς ἐγκειμένην τιμὴν κατατέμνειν· καὶ τὴν θείαν ἀφανίζειν ῥοπήν:

πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου· ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου:

Μὴ καταπέσῃς ὦ ψυχή· τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν· ἀλλὰ τῇ παρ' αὐτοῦ χορηγουμένῃ ῥωσθεῖσα ῥοπῇ, φέρε τὰς τῶν δεινῶν προσβολάς:

καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω:

Αὐτὸν γὰρ εἰδὼς καὶ ἀληθινὸν θεὸν καὶ σωτηρίας πηγήν· οὐκ ἀνέξομαι τὴν δουλείαν ἀμεῖψαι· καὶ πρὸς ἕτερον δεσπότην ἀναδραμεῖν. τὸ γὰρ μεταναστεύσω, ἀντὶ τοῦ οὐ μετατεθήσομαι τέθεικεν· ἢ οὐ γυμνωθήσομαι· φησὶ μεταναστὴς καὶ δοῦλος τῆς σῆς οἰκίας·

ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ:

Τοῖς αὐτοῖς πολλάκις κέχρηται λόγοις. θεὸν καὶ σωτῆρα καὶ δόξαν καὶ βοηθὸν τὸν πάντων καλῶν προσαγορεύων· ἵνα τῆς δυσσεβείας τὰς προσβολὰς ἀποκρούσηται· οὐδὲ γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαρνεῖται ὁμοφύλους. εἰς τὴν αὐτὴν παραινεῖ σπεύδειν· οὐ καὶ γὰρ ὁμόφυλοι μόνοι γνησιοφόροι καλοῦνται·

ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν:

Πάντες οἱ ὁμόφυλοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῦτα φρονήσαντες· τὴν εἰς αὐτὸν ἐλπίδα βεβαίαν ἐργάσασθε· καὶ πᾶσαν αὐτῷ ἀνάθεσθε τὴν διάνοιαν· ἀναμφιβόλως τὴν παρ' αὐτοῦ βοήθειαν ἀναμένοντες. τὸ γὰρ ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, τοῦτο δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ πάντας αὐτῷ τοὺς λογισμοὺς ἀφιερώσατε· καὶ μηδὲ μίαν διχόνοιαν ἀποδέξησθε:

πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ Θεοδοτίων ἡρμήνευσεν· πλὴν ἀτμὶς υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ψεῦδος υἱοὶ ἀνδρῶν, ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ· οὐδὲν ἔμφασιν μόνιμον τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ὡς ἀτμὸς ἐοικεν ἀναπεμπόμενος καὶ παραυτίκα σκεδαννύμενος· καὶ ῥοπὴ ζυγοῦ ποτὲ μὲν κάθεισι, ποτὲ δ' ἀναβαίνει· οἱ σταθερὸν οὐδὲν ἔχουσι καὶ μόνιμον. καὶ τῶν ὁ δὲ τὴν ἑρμηνείαν, οὕτω νοητέον· μάταιοι μόνον ἀνθρώπων ἐν ματαίοις· ἀλλ' ὁμοίως οἱ πλεονεκτοῦντες ... ἀρκεῖσθαι τοῖς ῥέουσι· καὶ ἴσον τὴν ... μένουσιν· ἀνίσως δὲ κατέχονται τῆς δικαιοσύνης ζυγῷ. καὶ γ[ὰρ]

μὲν δὴ καὶ ὅσου κατατιθέασιν οὗτοι· ἀδικίαν δὲ χαίρουσιν· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό:

Ἄλλο μὲν γὰρ ὄντως θεῷ οὐδὲν ἀποφαίνεται κέρδος· μάταια δὲ πάντα· καὶ μεταμορφοῦσι ... δὲ χρόνω· οὕτω γὰρ ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσεν, αὐτοὶ ματαιότητες ὁμοῦ. ὄντες παραινέσεσι τοῖς ἐναντίοις· ἐπὶ πλοῦτον κυριεύουσι προσφέρ.

μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε:

Μὴ ἀξιέραστον φησὶν ἡγεῖσθε τὴν ἀνομίαν ἢ ἡμεροτρόπον· ἐξ ἀδικίας συναγομένην· πλοῦτος ἂν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν:

Ποταμοῦ δίκην ὁρμῶντες τὸν πλοῦτον εἰς τὰς ὑμετέρας φέρομεν οἰκίας, μὴ κατὰ δύναμιν τούτους ὑμέτερον λογισμόν. καὶ τί δὴ ποτε ταῦτα συμβουλεύει καὶ παραινεῖ:

ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα· ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ· καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:

Ἤκουσα φησὶ ἀποφηναμένου τοῦ θεοῦ τὸν νόμον· ὅτι κύριος εἶ καὶ ἀντίδοσις ἀγαθῶν καὶ κακῶν. τὸ δὲ ἅπαξ, οὐκ ἐπὶ ἀριθμοῦ τέθεικεν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου· ἀπεφήνατο φησὶν ἅπαξ ὁ θεός· καὶ τοῦτο μένει ἀμετάθετον ἀδιάκοπον· δύο δὲ λέ-

γων κατὰ τῶν παρόντων τιμωρίαν· καὶ τὴν τοῖς ἀδίκοις ἐπικειμένην φιλανθρωπίαν· ταῦτα μὲν τοίνυν ἔμαθον τοῦ θεοῦ εἰπόντος. ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου· θεὸς ζηλωτής· ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ τέκνα τέκνων ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς· τοῖς μισοῦσί με, ἐπεὶ τέλεια τέλειον· καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ φυλάττουσι τὰ δικαιώματά μου:

τέρ(μα) τοῦ ξα' ψαλμοῦ: ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας: διδύμου:

Διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ὁ Δαυίδ, καὶ ἀναχωρήσας τῆς Ἰουδαίας, λέγεται τὸν ψαλμὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· αὐτὸν καὶ ὑπαγόμενον· ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας ἔχει·

Φυγὼν τὸν Σαοὺλ ὁ θεῖος Δαυίδ· ἦλθε πρὸς Ἀβιμέλεχ. κἀκεῖθεν πρὸς τὸν Ἀγχοῦς· ὅτε τὴν σκηνὴν ἐβασίλευεν. εἶτα πάλιν καὶ μὴ διώκων περιῆλθε. καὶ τοῦτον διαφυγὼν κατεμάνθανεν τὴν ἔρημον. ἐν ᾗ τόδε συνέγραψε τὸν ψαλμόν· καὶ ὃν εἶχε πόθον περὶ τὸν θεὸν ἐκκαλύπτων ἐρωτᾷ. καὶ τοῦ Σαοὺλ προσαγορεύων τὸν ὁμόεθνον:

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου·

Ἐξηγούμενος φησὶ καὶ τὸν ὕπνον· ὅτι

ἐπόθουν με:

σὲ πόθος δὲ ἄσσονται· καὶ εἰς τὴν σὴν μεθίστησί με πρὸς κίνησιν:

ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου:

Ὁ μὲν θεοδωρητίων ποσαχῶς. ὅτι ἀκύρως ἐπετέθη· ὃ δ' οὖν σύμμαχος ἱμείρεται· παύσας τέθεικεν τὰς ἑρμηνείας· διδάσκων ὡς οὐ δι' ὀνόματος ἐστὶ τὸ ποσαπλῶς· διαιρουμένου τὸ ποσ ἀπὸ τοῦ ἀπλῶς. ἀλλ' ὅτι ἓν ἐστὶ μέρος λόγου. τὴν ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει· συμφώνως γὰρ φησὶ τῶ ἔρωτι ἡ ψυχή καὶ ἡ σάρξ· καὶ τοῖς ἐκείνης οὖν καὶ τί τε ἐμὲ ἐκ μου· καί κεκραγὼς ἤ εἰπείν. ὅτι καὶ ἡ ψυχή μου καὶ τὸ σῶμα μου, ἱμείρει καὶ ποθεῖ σε· καθάπερ ὁ διψῶν ὕδωρ ἢ διψῶν καὶ δὴ εἰς δὲ ἑαυτόν:

ἐν γῇ ἐρήμω καὶ ἀβάτω καὶ ἀνύδρω· οὕτως ἐν τῷ ἁγίω ὤφθην σοι:

Οὐδὲ μίαν ἀπὸ τῆς ἐρημίας ἐδεξάμην ἀηδίαν. ἀλλ' ὡς παρὼν τῆ ἁγίω σου σκηνῆ. οὕτως σοι τὴν λατρείαν προσέφερον· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἁγίω τὴν σκηνὴν λέγει· οὐδὲ ἐπῶ γὰρ ὁ θεῖος ναὸς ᾠκοδόμητο: τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου:

Παρίστασθαι σοι τὴν ἀρρητόν σου φανταζόμενος δύναμιν· ἐπειδὴ γὰρ ἡ σκηνὴ φοβερὰ εἶχε τὰ σύμβολα, ὑπὸ τῶν ὑποσυμβόλων μεμνημένων φαντάζομαι τῆς δοξολογίας τὰς ἀφορμάς: ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε:

Πάσης γὰρ ζωῆς· καὶ τῆς τῶν πλουτούντων· καὶ τῆς τῶν δυναστευόντων· καὶ ἀφρόντιδος καὶ πολυφρόντιδος· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦ καθαρεῖν ἐμὲ τῶν σῶν ἐλέων προαιροῦμαι. καὶ εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν τὰ χείλη μου κινῶ· οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου:

Τοῦτο δὲ παρὰ πάντα μου τὸν βίον διατελέσω ποιῶν· ὑμνῶν μὲν τῇ γλώττῃ· τὰς δὲ χεῖρας ἐκτείνων· καὶ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν αἰτῶν. ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου:

Τῆς δὲ σῆς ὑμνωδίας ποιότητα ὑπογράφων ψυχῆς· καὶ τὴν μέλλουσαν καταστραφῆναι τῇ ψυχῇ ὀνομάζει στέαρ· δι' ἧς γὰρ μόνιμος καὶ τρυφὴ τῶν σῶν λογίων εἰμὶ πλήρης: καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου:

Οὐ δι' ἀχάριτον μέντοι πάσης σοι προθυμίας· προσοίσω τὴν ὑμνῳδίαν τὸ δὲ ἄτελες τὸ μέγιστον κέρδος. εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι:

Τοῦτο συμμάχου οὕτως ἔχει· ἀναμιμνήσκομαί σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου· καθ' ἑκάστην φυλακὴν ἐμελέτων ἐς σέ· καὶ σκεπόμενος ἐν ταῖς πτέρυξί σου.

[illegible] τοῖς:

[illegible] ὡς ἑκάστης φυλακῆς· φυλακὰς δὲ τὰς μυκτερινὰς· διαιροῦμεν γὰρ τὸν νυκτερινὸν καιρὸν οἱ φυλάττειν ἐπιτεταγμένοι τούτον δὲ ῥᾶστα· σφᾶς αὐτοὺς διαδεχόμενοι. καὶ οἱ μὲν τρισὶ, οἱ δὲ τέσσαρσι· ἐν δὲ τέταρτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἀποφθέγμασιν ἐμὲ λεγόμενον ἐν τῇ συναγωγῇ· ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρωμνῆς κατακείμενος, τὸν θεὸν ὑμνεῖν ἀπεκαλούμην· καθ' ἑκάστην φυλακὴν τὴν σὴν ἀνεμελέτων. καὶ ὕμνοις τὰς εἰς ἐμὲ εὐεργεσίας ἀμειβόμενος εὐεργεσίας. οἷον γάρ τινων πτερύγων σκέπη τῇ ἀγαθῇ [illegible] προμηθείᾳ φυλάττομαι: ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου:

Οὐ γὰρ πρὸς παραχύφης τὸν ἐμὸν λογισμὸν τῆς σῆς ἀποστῆναι δύναμαι μνήμης· ἀλλὰ φίλτρου θερμοῦ πυρὸς ὁμοίως· οἷον τινὶ κόλλῃ τῇ μνήμῃ τοῦ σοῦ πόθου προσδέδεμαι· εἶτα δείκνυσι τὸν τοῦ πόθου καρπόν: ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου:

Οὐ γάρ με διακέκρυμμαι τῆς σῆς ἀξιοῖς προμηθείας: αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου:

Οὐδέν με ἠδικηκότα ὡς οὐδὲν ζητοῦσιν ἀνελεῖν: εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς:

Ἀλλ' οἱ διώκοντες θανάτῳ παραδοθήσονται. εἶτα καὶ τὸν τρόπον προστίθησι τῆς τελευτῆς:

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας.

Ἀπὸ πολεμικῆς τοῦτο πείσονται δίκης: μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Καὶ τοῦτο φησὶν οὐχ ὑπὸ δυναστείαν ὑποστήσονται πολεμίων· ἀλλ' ὑπὸ τῶν προσοικούντων ἀλλοφύλων. οἳ δὴ καὶ ἀλωπέκων ποιοῦνται μιμήματα· θανατωθέντων δὲ ἐξελόμενοι φάγονται· ἀλλὰ τῶν προσχώρων μόνη μένωσιν ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντων οἱ πλείους. οὐδὲ ταφῆς ἀξιωθήσονται, ἀλλ' ἀποκείσονται τοῖς θηρσὶ βορρᾷ: ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ:

Ἐγὼ δὲ φησὶ παρὰ σοῦ τὴν βασιλείαν δεξάμενος· οὐ κατὰ τὸ ἐκείνων εὐθυνήσομαι θανάτῳ. ἀλλ' ἐπὶ τῇ σῇ προμηθείᾳ δι' ἧς ἐξέφυγον τὰς παρὰ τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς. ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα:

Μετὰ παρρησίας ἅπαντες λοιπὸν καὶ ὀμνύουσι βασιλέα καὶ κατὰ τῆς τούτου σωτηρίας ὀμοῦνται οὐκ ἔδεδιότος· τοῖς συκοφάνταις τῶν ἐμπεφραγμένων θανάτῳ τὸ στόμα· τοῦ μὲν γὰρ Σαοὺλ περιόντος ἐδεδίεισαν τὴν πρὸς Δαβὶδ διαγόρευσιν· τούτου δὲ τελευτήσαντος ἀδεῶς εἰσὶ τὸν ἅπαντες καὶ βασιλέα ἐπεκάλουν αὐτὸν· καὶ ὅρκον ἐποιοῦντο τοῦ βασιλέως τὴν σωτηρίαν φιλοτιμίαν τοῦτο καὶ πρόφασιν ἀνομίας [illegible]:

[illegible] τοῦ [illegible]: εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει· διηγεῖται γὰρ τὰς ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ γεγενημένας ἐπιβουλάς· καὶ προλέγει τὴν τούτων ἀπαλλαγήν:

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου:

Δέξαι μου φησὶ δέσποτα τὴν ἱκετείαν· καὶ σβέσον μου τὴν δειλίαν· ὥστε μὴ δεδιέναι τῶν πολεμίων τὰς ἐπιβουλάς: Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων· ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν:

Εὐχαριστῶν κατὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἐπὶ κακῷ συμφωνίαν· ἣν ἀρτίως ἐκράτησε τῶν ἀποφανθῆναι· οἷον τινὶ τείχει τῇ θείᾳ κηδεμονίᾳ φρουρούμενος· εἶτα διηγεῖται αὐτῶν τὰ παντοδαπὰ μηχανήματα· Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν· τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον:

Ἐυκοφαντίας φησὶ ῥάπτοντες κατ' ἐμοῦ πυρσοὺς ὁμοίως πόλεμον· καὶ ταῦτα μηδεμίαν ἐμοῦ παρεσχηκότος αἰτίαν· ἄμωμον γάρ ἐνταῦθα τὸν ἀναίτιον λέγει· τὸ δὲ πρᾶγμα πικρὸν ὁ Ἀκύλας ῥῆμα πικρὸν εἴρηκε· καὶ ὁ Θεοδοτίων λόγον πικρόν· καὶ ὁ Σύμμαχος ἐπλήρωσαν τὸ τόξον αὐτῶν λόγον πικρόν· τὸ δὲ ἐν ἀποκρύφοις κρυφῇ ὁ Σύμμαχος εἴρηκε· τοῦ τετάχθαι ἐν ἐνέδραις καὶ λόχοις κεχρημένους· τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα διδάσκει. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται:

Λοχῶντές φησιν ἐξαίφνης ἐπιπίπτουσιν· οὐδὲ εἰ μάλιστα ὁμοίως τὸν ἔφορον τὸν θεόν. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν· διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ Σύμμαχος ἐκκ... ἐκραταίωσαν λόγον πονηρόν· εἰσηγήσαντο κρύψαι παγίδας· τὸ γὰρ ἐμοῦ κατὰ τὸν σκοπὸν εἰσηγήσαντο καὶ συνεβουλεύσαντο· παντοίαις δεῖ χρήσασθαι κατ' ἐμοῦ μηχαναῖς· καὶ τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις ἐκραταίωσαν· ταῦτα δὲ τολμῶσιν οὐδένα πτοηθῆναι τῶν ἀρχόντων ἡγούμενοι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἑπόμενον: εἶπον τίς ὄψεται αὐτούς:

Ἡγοῦνται φησὶ μηδένα θεωρεῖν τὰ γινόμενα κριτήν. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίας· ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις:

Πᾶσαν φησὶν ἐκίνησαν λογισμοῦ· πᾶσαν ἐπενόησαν κατ' ἐμοῦ μηχανάς· οὐδὲν ἐπιβουλῆς καταλελοίπασιν εἶδος· προφανῶς ἐπιόντες· κρύφα δὲ λοχῶντες· κατασκόποις χρώμενοι· τὰς ἐρήμους περινοστοῦντες τὰ πολλὰ δὴ χωρί-

-α διερευνώμενοι· προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ Θεοδοτίων ἡρμήνευσε· μετὰ δὲ οὕτως· καὶ διαλογισμὸν ἀνδρὸς καὶ καρδίαν βαθεῖαν κατατοξεύσει ὁ θεός· καὶ ἀντὶ τῶν μυρίων κακῶν ἃς αὐτὸν κατασκευάσωσι τὰ ἐπιτηδεύματα· καὶ ταῦτα ἐφ' ἑτέρων (?) τὸν πονηρὸν ἔφορον τὸν θεόν· ὃς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ ἀποδείξει κρίσιν ὑψηλός· δίκας τοῖς τοιούτοις εἰσπράττων. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν· καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν:

Ἄλλος μὲν οὐ καὶ τοσαύτῃ δεινότητι χρώμενοι διήμαρτον τοῦ σκοποῦ· καθάπερ γὰρ τὰ παρὰ τῶν κομιδῇ νέων ἀφιέμενα βέλη ἀσθενῆ καὶ μηδεμίαν ἐπιφέρει τοῖς βαλλομένοις βλάβην, οὕτως αἱ γλῶτται τοῖς μὲν ἀνθρώποις οὐκ ἔβλαψαν· κατ' αὐτῶν δὲ μᾶλλον τὴν βλάβην εἰργάσαντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξησθένησαν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς:

Οἱ δὲ θεασάμενοι αὐτοὺς τὸ ἀπρόσμενον τῶν διημαρτηκότων· θορυβηθέντες καὶ δέους ἐπλήσθησαν· καὶ τὴν θείαν ἐθαύμασαν πρόνοιαν: Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν:

Ἐμπειρίαν γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ κηδεμονίας γενόμενοι, τὸ θεῖον κηρύττειν ᾔδεσαν: Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτῷ:

Διαφερόντως δὲ οἱ τῷ θείῳ νόμῳ ἐπιμελούμενοι· θυμηδίας ἐμφορηθέντες, τὴν εἰς τὸν θεὸν ἐλπίδα κρατύνουσι· καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ:

Καὶ τὴν παρὰ ἀνθρώπων καρπώσονται εὐφημίαν· οἱ τὸν λογισμὸν ὀρθὸν διαφυλάττοντες· καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς θείας ἔξω μηδαμοῦ βαίνειν ἐχόμενοι:

Ψαλμὸς τοῦ ξδ' ψαλ(μοῦ)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ᾠδή· Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας· ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι:

Ταύτην μὲν τοιαύτην τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει· οὔτε οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταί· οὔτε οἱ Ο' ἐν τῷ ἑξαπλῷ· ἀλλά τις ὡς ἔοικε ταύτην προστέθεικε τὴν ἐπιγραφήν· οὔτε τὴν τοῦ ψαλμοῦ διάνοιαν προσεσχηκώς· οὔτε τὴν ἱστορίαν μεμαθηκώς· πρῶτον μὲν ὁ Ἱερεμίας τῆς αἰχμαλωσίας οὐκ ἐκοινώνησεν· ἀλλ' αἵρεσιν λαβὼν διάγειν ὅπου βούλεται· τὴν ἐν Παλαιστίνῃ διατριβὴν ἀσπασίως κατεδέξατο· ἔπειτα δὲ ἡ διάνοια τοῦ ψαλμοῦ οὐ τοῖς πορευομένοις εἰς αἰχμαλωσίαν ἁρμόττει· ἀλλὰ τοῖς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ διάγουσι· πόρρω γὰρ

ἡ ὑπόθεσις

[illegible]

[illegible]

τὰς προσμενούσας τοῦ ὄμβρου καὶ
τῆς ἑσπέρας ὑμνολογούσης:
ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυ-
σας αὐτήν· ἐπλήθυνας τοῦ
πλουτίσαι αὐτήν:
Ὁ σύμμαχος οὕτως εἴρηκε· πολυκαρ-
πίαν πλουτίσεις αὐτήν· οὐκέ-
τι γὰρ μόνοις ἡμῖν τὴν πνευματικὴν
ἀρδείαν προσφέρεις· ἀλλὰ πᾶ-
σαν εἰς λόγον ἀρδεύεις τὴν οἰ-
κουμένην· ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ
ἐπληρώθη ὑδάτων:
Ὁ σύμμαχος· εὐκτικὴν τὴν ῥῆσιν εἴρη-
κεν· ἐπίσκεψαι τὴν γῆν καὶ πότι-
σον αὐτήν· πολυκαρπίαν πλου-
τίσεις αὐτήν· ὀχετοῖς θεοῦ με-
στοῖς ὑδάτων· τὴν δὲ παλαι-
ὰν καρπογονίαν οὐμένην, εὔκαρ-
πον ὁμοῦ καὶ πολύκαρπον ἔ-
δειξεν ὁ δεσπότης· τοῖς θείοις
ὀχετοῖς τὴν ἀρδείαν προσφέ-
ρων· ὀχετοὶ δὲ θεοῦ πλήρεις ὕ-
δάτων· τίνες ἂν εἶεν· ἕτεροι
ἢ οἱ θεῖοι ἀπόστολοι· περὶ ὧν
ὁ δεσπότης ἔφη χριστός· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή,
ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ
ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. καὶ πά-
λιν· ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ
ἐγὼ δώσω αὐτῷ· οὐ μὴ διψήσει
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλ' ἔσται τὸ ὕ-
δωρ ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ πηγὴ
ὕδατος ζῶντος ἁλλομένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ποταμὸς δὲ
τοῦ θεοῦ κατὰ τοῦτον ἡ χάρις τοῦ
παναγίου πνεύματος· ἣ εἰς ὀχετοὺς

διαιρουμένη· καὶ τοῦτο μαθεῖν
τὸν μέγαν τῆς σοφίας προ-
χέουσαν· ἑτέροις δὲ χορηγοῦσαν
τὴν γνῶσιν· ἄλλῳ δὲ τὰ
ἰαμάτων χαρίσματα· καὶ
ἄλλῳ γένη γλωσσῶν· καὶ διὰ
τούτων τὴν οἰκουμένην ἀρ-
δεύουσαν. ἡτοίμασας τὴν τρο-
φὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία:
Ὁ σύμμαχος· οὕτως· περὶ εὐφορή-
σεις τὴν παρασκευὴν αὐτῆς·
ὅτι οὕτως ἥδρασας αὐτήν· τὴν
γὰρ προτέραν αὐτῆς πλάνην ἐ-
λευθερώσασα καὶ ὅρμον τοῖς ἀ-
κροῖς δόγμασι καλῶς· τοῖς
τῆς ἀρετῆς παρασκευάσα-
σα ἀπόλεσφορῆσαι καρποῖς· οἷς
ἐνδιαφέρουσι· τοῖς δὲ ἄλ-
λοις τὰς διατρέφουσι· καὶ
τοὺς γὰρ τοῖς ὁ σπόρος μὲν ὁ σκαρ-
πὸς αὐτῶν· μετὰ τὸν φυόμενον
τροφῆς· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἀρ-
ρειν αὐτοῖς τὸν καρπὸν πα-
ρασκευάσας· ὡς πεδιάσας
τρέφεσθαι· τοῖς ἀρμαὶ αὐτῆς
μέθυσον:
Εὐθὺ δὲ μόνον ὅτι προέρρησε ἐπὶ
μέλλοντα· καὶ οὐκ ἔτι γενήσε-
ται ἡ γῆ· ἐπὶ μεῖνον φησὶ δώσω
σοι· καθαίρετε τὰς αὔλακας
τοῖς λογισμοῖς αὐτῶν ἀρδεῦσαι·
καὶ εἰς καρπογονίαν διεγεῖ-
ρε τοῦτο γὰρ ἔστι· πλήθυνον τὰ
γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς
σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσε-
ται ἀνατέλλουσα:

δροσίζω:
Εὐφραινομένοις δὲ αὐτήν· καὶ ἀνθῆ-
σαι παρασκευάσαντι· καὶ
καρπὸν παρ' αὐτοῦ διδάσκαλον
φέρειν μὴ μόνον ψεκάδας:
Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ
ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου:
Ἐνιαυτὸς χρηστότητος ὁ παρ-
ῶν ὁ σωτήριος κληθεὶς ἐνιαυτὸς κυ-
ρίου δεκτός· περὶ γὰρ φησὶν κύριος ἐπ' ἐμέ
οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελί-
σασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκε
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμέ-
νους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχ-
μαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν
κυρίου δεκτόν· ἐνιαυτὸν τοίνυν
χρηστότητα· τὸν μετ' αὐτὴν ἐνανθρώπη-
σιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ὀνομάζει
χρόνον· οὗ μίαν αὐτοῦ καρ-
ποφορίαν προσφέρομεν·
διανύσαμεν· τοῦτον τὸν ἀγρόν
ὁ προφητικὸς ἐπαγγέλλεται λόγος·
καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσον-
ται πιότητος· πιανθήσον-
ται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου· καὶ ἀγαλλία-
σιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται:
Ταύτης τῆς χρηστότητος ἐπιφανείσης
ἡ πάλαι ἔρημος ὠραϊσμο-
δέσποσι καρπῷ· καὶ οἱ ἐπὶ τοὺς
δαιμόνων θυσίας μιαινόμενοι
νῦν· τοῖς ταῖς ἐρημίαις
μονῶν καὶ τὸν ἀγγελικὸν
ζηλούμενοι βίον αὐτοῖς δέξονται·
καὶ περὶ τίνος ἐστὶ τοῦ πατέρας
ποιεῖ (?)· τοῖς ἡγεμόσι
καὶ τὰ πράγματα μαρτυρεῖ·

ὄρη μὲν γὰρ σοι περιέχοντα πάν-
τας πρὸς τοῖς τὰς ἄκρας ὀρει-
κατοικοῦντας· καὶ τὴν ἀκρο-
αρετὴν μετιόντας: ἐνδύσον-
ται οἱ κριοὶ τῶν προβάτων:
Κριοὺς τῶν προβάτων· καὶ ἰεζεκιὴλ
ὁ προφήτης τοὺς δυνατοὺς
ὀνομάζει· ἀλλ' ἐκεῖνον κατηγορεῖ
ὅτι τὴν καλλονὴν νομὴν ἐνέμον-
το· καὶ τὴν λοιπὴν τοῖς ποσὶ
κατεπάτουν· καὶ τὸ καθαρὸν
ὕδωρ ἔπινον· καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς
ποσὶν ἐτάραττον· οὗτοι δὲ
ἀγαθοὶ καὶ τούτοις θεσπί-
ζεται· ἀγαθά· λέγει γὰρ αὐτοῖς ἐν-
δύεσθαι καὶ ἀμφιέννυσθαι· κατὰ
τοῦ ἐνδύματος φησίν, ὅθεν
ὁ θεσπέσιος λέγει παῦλος· ὅσοι γὰρ
εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε, χριστὸν ἐ-
νεδύσασθε· ἐπειδὴ γὰρ οἱ μὲν
τῶν ἀρχιερέων καὶ χειροτονίας·
καὶ περιουσίαν ζώνην τὰς δὲ ἐκ
χριστοῦ ἐξεδέξαντο, προθεσπίζει
τὴν ἡ χάρις· καὶ τὸν πλοῦτον
τὸν καὶ δυναστείαν τὴν
στρατιὰν· διὸ φησὶν ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ
τῶν προβάτων. οὐ γὰρ μόνον τὰ ἄλλα
πρόβατα· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἰκει-
προσίασι τῷ σωτῆρι ὡς ἀπείστοι
ἢ· καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦ-
σι σῖτον:
Καὶ οἱ πόρρω ὄντες ἐν τῷ βάθει
προσαγόμενοι, τὸν οἰκεῖον καρ-
πὸν προσφέρουσι τῷ θεῷ· οἱ μὲν τριά-
κοντα· οἱ δὲ ἑξήκοντα· οἱ δὲ ἑκατόν:
κεκράξονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσι:

Ἅπαντες γὰρ οἱ προσελθόντες σὺν πάσῃ προθυμίᾳ τὸν θεὸν ἀνυμνήκασι· τῶν τοιαύτην μεταβολὴν τὴν τῶν ἀγαθῶν δωρησάμενον φησίν· οἱ δ' ἀμείνους ὥς τινες τῶν συγγραφέων μέχρι πολλῆς μεμενηκότες τῷ εἰρημένα τούτων ἕκαστον ἔφασαν γεγενῆσθαι μετὰ τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον· δὲ τηρίας αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν παρασχεθείσης· καὶ τῶν ἀφθόνων ὡς καὶ τὸν ἰορδάνην πλημμυρεῖν· αὐτὸν γὰρ ἔφασκε πληρῶσθαι τοῦ θεοῦ ποταμόν· ἀλλ' ὡς μηδὲ ἓν τοιοῦτον γεγενῆσθαι μεμαθήκαμεν· ἐν πολλῇ γὰρ διῆγον ἐπὶ πλεῖστον πενίᾳ· ὡς ὁ Ἔσδρας ἐδίδαξεν· ἀγνοῶν δὲ τὴν τῶν ἐθνῶν σωτηρίαν τὴν προρρηθεῖσαν ἐν τῷ ψαλμῷ προφανῶς· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει· καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· ταύτην ἀκόλουθον τοῖς ῥητοῖς ἑρμηνείαν ὑπέλαβον τὴν διάνοιαν· οἱ δὲ τοῖς μύθοις χαίροντες· καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν οἰκοδομὴν φανταζόμενοι· καὶ καθάπερ οὖν ἑτέροις τοῖς οἰκείοις λογισμοῖς ἐξηγούμενοι· οὔτε γενῆσθαι ταῦτα· ἀλλ' ἔσεσθαι μετὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀναλογίαν(?) ἔφασαν πρὸς τὴν τῶν ἀλλ[ων] δογμάτων διαφοράν· καὶ τοῦτον προστεθεικότες τὸν μῦθον· οἷς μὲν ἡμεῖς καταλιπόντες τῶν θείων λογίων ἀντεχόμεθα· μετὰ τοῦ Δαβὶδ λέγοντες· λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου:

~~[illegible]~~ ξε' ψαλμ(ός)· εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ· ἀναστάσεως:

Οὐδὲ ταύτην τὴν προσθήκην τὸ Ἑβραϊκὸν ἔχει· οὐδὲ οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταί· οὐδὲ οἱ Ο' ἐν τῷ ἑξαπλῷ· ἀλλὰ καὶ ταύτην τινὲς ὡς οἶμαι προστεθείκασι· καὶ τοῦτον δὲ τὸν ψαλμὸν ὁ θεσπέσιος Δαβὶδ τοῖς ἐν [Βαβυλῶνι] αἰχμαλώτοις συνέγραψεν· οὐκέτι μὲν τῆς ἐπανόδου τυχοῦσιν ἐκδεχομένοις(?)· ἀλλ' ἤδη ταύτης τετυχηκόσι· καὶ τῆς πορείας ἀπτομένοις· προλέγει δὲ καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς καὶ τὴν τῶν ἐθνῶν σωτηρίαν:

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ·

Ἅπαντες ἡμεῖς μὲν φησὶν ἄνθρωποι κοινωνήσατε τῆς ὑμνῳδίας· καὶ τῷ θεῷ τὸ προσῆκον μέλος ἀναπέμψατε θυσίας· εἰκότως δὲ εἰς τὴν τοιαύτην κοινωνίαν καλοῦσιν ἅπασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν· ἐν αὐτοῖς γὰρ τὰς ἁπάντων προδιαγράφει σωτηρίας· καθάπερ γὰρ αὐτοὶ τῆς τῶν Βαβυλωνίων ἀπηλλάγησαν δουλείας· οὕτως ἅπαντες ἀπὸ τῆς πικρᾶς τοῦ διαβόλου τυραννίδος ἠλευθερώθησαν· εἶτα διδάσκουσι τῆς ὑμνῳδίας τὸν τρόπον:

Εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου:

Θαυμάσατε φησὶ τὰ δι' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ γενόμενα θαύματα· τοσαῦτα γάρ εἰσι καὶ τοιαῦτα ὡς τὴν ὑπερβολὴν τῶν γενομένων ἀπιστεῖσθαι παρὰ τῶν ἰδόντων· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν διάνοιαν· ὑπὸ τῆς ἀληθείας μαρτυρούμενοι· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως φησὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγάσας τὴν οἰκουμένην· εἰς ἀ[ληθῆ] σέβειαν μεταμείσονται τοῖς πεπλανημένοις καί τινες(?)· καὶ οἱ τῶν τῆς ἀπιστίας κατεχόμενοι σκότῳ ὑποκριθήσονται τὴν ἀσέβειαν· ἀρνούμενοι τὴν ἀσέβειαν· καὶ τοῦτο δὲ ἴδοιμεν ἐκ τῶν ἔργων γινόμενον· πολλοὶ γὰρ τὴν ἑλληνικὴν πλάνην ἐνδυσάμενοι τὸ ὁμολογῆσαι τοῦτο προφανῶς οὐ τολμῶσι· καὶ Ἰουδαῖοι δὲ στενοχωρούμενοι· τοῦ σταυροῦ τὴν νίκην ὑμνοῦσι· καὶ πανταχόθεν τῆς προφητείας ἡ ἀλήθεια δείκνυται:

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε:

Τοῦτο σαφέστερον ὁ Σύμμαχος εἴρηκε· πάντες οἱ ἐπὶ γῆς προσκυνήσουσί σοι· μελῳδοῦντες ἄσουσι τῷ ὀνόματί σου· προρρήσεις δὲ ταῦτα τοῦ παρόντος καιροῦ· καθ' ὃν ἐν ἅπασι τοῖς ἔθνεσι τὸν ὄντα ὑμνεῖ(?) θεόν· καὶ ὁ διὰ τῆς χάριτος ὕψιστος παρὰ πάντων καλεῖται·

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·

Ἐπιστήσατε φησὶ καὶ κατανοήσατε τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ γινομένων ἕκαστον· καὶ τὴν ἄρρητον αὐτοῦ σοφίαν θαυμάσατε· δείκνυσι τὸν τῶν ἀνθρώπων ἔλεον προδηλοῖ· περὶ ἀ[σε]βείας· οὕτω γὰρ καὶ ὁ θεοδοτίων μεμένηκεν· ὁ δὲ Σύμμαχος φοβερὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ υἱῶν ἀνθρώπων· φοβερὰ γάρ φησι καὶ θαυμαστὰ μηχαναῖς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀνθρώπων κέχρηται σωτηρίας· εἶτα δείκνυσι τὰ πάλαι γινόμενα:

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί·

Ὁ χθὲς ἐν ταῖς θαυμασίαις ἐνήλλακται· τὸ γὰρ παρεληλυθότος ὡς ἐσομένου ἐν τῷ νῦν· οἱ δὲ ἄλλοι τὸν χρόνον ἐφύλαξαν· καὶ φησὶν ὁ Σύμμαχος οὕτως· μετέβαλε θάλασσαν εἰς ξηράν· ποταμὸν διέβησαν ποδί· οὕτως γὰρ ἐστὶ φησὶν ὁ θεός· ὁ καὶ ἡμῖν τὴν ἐπάνοδον· καὶ ἡμῖν τὴν σωτηρίαν

δωρούμενος· ὁ πέλαγος καὶ θάλασσαν καὶ ποταμὸν διατεμὼν· καὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους ἀκινδύνως διαβῆναι κελεύσας· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ:

Τοῦτ' ἔστι παρὰ τὸν Ἰορδάνην· τοῦτο γὰρ μνημονεύσαντες καὶ διδάξαντες, ὅπως αὐτὸν παρῆλθον οἱ πρόγονοι· ἐπήγαγον· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος:

Ἀπόλυτον ἔχει φησὶ τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέραντον: Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν:

Οὐ μόνον ἡμῶν κήδεται ἀλλὰ καὶ πάσης προμηθεῖται τῆς οἰκουμένης· καὶ πᾶσι μὲν ὕστερον παρέξει τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν· οὕτω τοῦτο σαφῶς ὁ προφήτης θεσπίσας· εἶτα τοῖς πνευματικοῖς ὀφθαλμοῖς τοὺς ἀντιλέγοντας τῷ κηρύγματι θεασάμενος· ἐναργῶς κομιδῇ τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν τε καὶ ἀλαζονείαν προλέγει: Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Τούτους ὁ μὲν Θεοδοτίων ἐκκλίνοντας κέκληκεν· ἀφισταμένους δὲ ὁ Ἀκύλας· ὁ δὲ Σύμμαχος σαφέστερον εἴρηκεν· οἱ ἀπειθεῖς μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· ὁρῶμεν δὲ καὶ τῆς δε τῆς προφητείας τὸ τέλος· αὐτοὶ γὰρ οἱ τρεῖς· οἱ τέτταρες· οἱ τῇ ἀσεβείᾳ προσμένοντες ἕλληνες μέγα παρ' ἑαυτοῖς φρονοῦσιν ὡς μὴ συναπαχθέντες τῷ πλήθει· τούτοις ὁ προφήτης κῶς παρακελεύεται λέγων· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· παραπικραίνουσι γὰρ καθ' ἑαυτῶν τὸν δίκαιον κριτήν· καὶ τὴν δικαίαν κόλασιν ἐπισπῶνται: Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν· καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τὸ ἀκουτίσατε· ἀκουσθῆναι ποιήσατε ὁ Σύμμαχος εἴρηκεν· μονονουχὶ τὰ ἔθνη παρακαλῶν ἀποστῆναι μὲν τῶν προτέρων ἐθῶν· τὸν δὲ αὐτῶν ὑμνῆσαι θεόν· καὶ τὴν τούτου δύναμιν τοῖς ἀγνοοῦσι διδάξαι· τοῦτο γὰρ εἶπε μάλιστα ἀκουτίσατε· ἀντὶ τοῦ καὶ τοὺς ἄλλους διδάξατε. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν· καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου:

Παραδοὺς γὰρ δυσσεβέσιν ἀνθρώποις οὐκ εἴασέ με μεταστραπῆναι· καὶ καταλιπεῖν τὴν ἐν τῷ θεῷ ὁδόν· ἐπισημήνασθαι προσήκει ὡς ταῦτα ἅπαντα τῶν εὐσεβεστέρων ὁ χορὸς διεξέρχεται· συναπτέσθαι γὰρ αὐτοῖς ὁ θεός· καὶ τοῖς εὐσεβείᾳ γνωριζομένοις οἷον ἦν τιμᾶς πα-

δρομένοις καὶ παιδοτριβουμένοις· ἀλειφομένους καὶ φοιτίζοντας πρὸς τοὺς τοιούτους ἀγῶνας εἰς τὴν εὐσέβειαν· τοιοῦτος ἦν ὁ Δανιήλ· τοιοῦτος ὁ Ἰεζεκιήλ· Ἀνανίας· Ἀζαρίας· καὶ Μισαήλ· τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἁρμόττει τὰ προκείμενα· μᾶλλον δὲ ἐκ προσώπου γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ τοῦ ψαλμοῦ συγγέγραπται χάρις: Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον:

Ταῦτα γὰρ παθεῖν ἡμᾶς διέταξας πᾶσι τὸν τῆς εὐσεβείας ἡμῶν ἀκίβδηλον γνωρίζων: Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Τοιαύτη ἦν ἡ κάμινος· ἐν ᾗ τῷ πυρὶ διασυρίζον ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀθλητάς· τοιοῦτος ὁ τῶν λεόντων λάκκος· καὶ πάλιν ὡς ἄφυκτος· ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν θείαν χάριν ταύτην ὁ προφήτης διέφυγεν· εἰ καὶ ὡς ἦν αὐτοῖς καὶ τύπτεσθαι καὶ αἰκίζεσθαι ὡς αἰχμαλώτοις καὶ δούλοις παρὰ τῶν ἀνδραποδισάντων· διὸ καὶ τοῦτο εἰρήκασιν· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· καὶ ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· δεσμοῖς γὰρ ἀνθ' ὧν μὴ θέρους κατέστημεν· ἀλλ' ὅμως τούτων ἁπάντων ἀπαλλαγέντες· καὶ τῆς ἐπανόδου τετυχηκότες τῆς γενομένης ὅθεν τὰς μεγάλας σοι θυσίας προσοίσομεν· τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν: Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου. Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου:

Ὡς ἀφ' ὧν ὑπεσχόμην ὅτι δώσω ὅμως καὶ προσάξομεν· εὐγνώμονας σε κτίσω: Ὁλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι· μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν: ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων:

Ὅσα σοι προσφέρειν προσέταξας· ἱερά σοι προθυμήσομεν· μεμυαλωμένα δὲ κέκληκε τὰ πρόσφατα καὶ πίονα· οὕτω γὰρ καὶ ὁ νόμος προσφέρειν ἐκέλευσεν· ἀμώμητά τε καὶ ἄρτια ἐπιτρέπα· καὶ ὁ προφήτης Μαλαχίας τοῖς τοιαῦτα μὲν ἀνάπηρα προσφέρει· αὐτὴ καὶ τοῦ κακοῦ γέγονε τοπῶν κακεῖ ἐκεῖν' ἀρχή· διδασκόμεθα δὲ καὶ ἡμᾶς τοῖς τιμιωτέροις ὡς ἀνθ' ὅμως τὸν θεὸν γεραίρειν: Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν· ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου:

Ὅσα μὲν τὴν φύσιν ταῦτα προσφέρειν ὑπισχνοῦμαι τὰ δῶρα· ἀλλὰ μεγάλων δωρεῶν παρ' αὐτοῦ ἀπολαύσας·

ὡς καὶ ὑμᾶς μαθεῖν ἀξιῶ· τοὺς
τὸ θεῖον ἔχοντας σέβας· οὕτω
καὶ ἐν τῷ καʹ ἔφη ψαλμῷ· ταῖς
ἐκκλησίαις μου ἀποδώσω ἐνώπιον
τῶν φοβουμένων αὐτόν· διὰ
τούτων παιδευόμεθα τοὺς
κοινωνοὺς ἔχειν· καὶ τούτοις
διαφερόντως διηγεῖσθαι τὰ θεῖα·
μὴ δὲ τῆς σαρκὸς φησὶ τὰ ἀγαθὰ τοῖς
κυσί· μὴ δὲ ῥίψητε τοὺς μαργα-
ρίτας ὑμῶν καὶ τὰ μυστήρια
ἐμοὶ· καὶ τοῖς ἐμοῖς· πρὸς αὐ-
τὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα
καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου:
Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· τῷ στόματι
ἐπεκαλεσάμην· καὶ ὑψώθη
παραχρῆμα ἡ γλῶσσά μου· εὐ-
θέως γὰρ προσενεγκὼν τὴν δέη-
σιν ἐδεξάμην τὴν αἴτησιν· καὶ
ἀφθόνως ἐπλήσθη θείας χάρι-
τος ὑμνοῦσα τὴν γλῶσσαν ἐκίνη-
σεν· ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν
ἐν καρδίᾳ μου μὴ εἰσακουσάτω
μου κύριος:
Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· ἀδικίαν εἰ προεῖ-
δον ἐν τῇ καρδίᾳ μου μὴ εἰσακούσῃ
κύριος· εἰ παρακαλῶν φησὶ τῆς δεήσεως
ἀπαλλαγῆναι· καὶ τῆς ἐπηρείας διὰ
τυχεῖν· ἀδικεῖν τινα διενοούμην
μετὰ τὴν ἐπήρειαν· ἔφη τῆς θεί-
ας κηδεμονίας μὴ τύχοιμι·
ὅτι τοίνυν ταῦτα [illegible] τὰ πράγματα
μαρτυρεῖ· διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ
μου ὁ θεός· προσέσχε τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου:
Καθαρὰν γὰρ μετὰ τοῦ χρόνου

μου θεασάμενος· φησὶ τὴν
τῶν οἰκείων ἠξίωσε δώρων·
οὕτω ταῦτα διηγησάμενος
ὁ σεμνὸς χορὸς· εἰς ὕμνον
συμπεραίνει τοὺς λόγους·
εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησε
τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ·
[illegible] φησὶ τὸν εὐεργέτην ὑ-
μνοῦμεν· καὶ τὴν προσευχὴν ἡ-
μῶν δεξάμενον· καὶ τὸ ἔλεος
δωρησάμενον:
εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ:
Ὁ ξϛʹ ψαλμὸς σαφῶς τὴν διὰ τοῦ
χριστοῦ· καὶ πολλοὺς λόγους εἰς ὕστερον
προκηρύττει· γὰρ τοῦ
θεοῦ λόγου τὴν ἐνανθρώπησιν· καὶ
τὴν σωτήριον ἐπιφάνειαν· καὶ
τῶν ἐθνῶν ἁπάντων τὴν σωτηρίαν:
Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλο-
γήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλε-
ήσαι ἡμᾶς:
Θεασάμενος ὁ προφήτης τοῖς τοῦ πνεύματος
ὀφθαλμοῖς τὴν ἐσομένην πᾶσιν
ἀνθρώποις σωτηρίαν· διὰ τῆς θείας ἐπι-
φανείας, ἱκετεύει ταύτην ὅτι
τάχιστα παρασχεθῆναι· ἵνα τὴν
ἐκ ταύτης εὐλογίαν τρυγήσωσιν
ἅπαντες· εἶτα διδάσκων ἐπι-
γνόντων ταύτην ἡμᾶς διδά-
σκει σαφέστερον· τοῦ γνῶναι ἐν
τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου:
Ὥσπερ φησὶ καὶ τοῖς τὴν γνῶσιν
τῶν προσφέρει δόξαν
διδαχθῆναι· καὶ πρὸς αὐτὴν

ποδηγηθῆναι· καὶ ἵνα μηκέτι
ὑπὸ γαμὴν περὶ τῆς ἰουδαίων
ταύτας γῆς μέρος ἐχθῆναι· εἰκότως
προστέθεικεν· ἐν πᾶσιν ἔ-
θνεσι τὸ σωτήριόν σου:
Ἱκετεύει φησὶ τὸν ἐπιφανῆναι
πρόσωπον· ὡς τι καταυγά-
σαι καὶ τὰ ἐν σκότῳ καθήμενα
ἔθνη· καὶ πρὸς σωτηρίαν ἑλκύ-
σαι· ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ ὁ θεός· ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες· εὐφρανθή-
τωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔ-
θνη· ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐ-
θύτητι· καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις:
Δίκαιον τοῦτο προσήκει· καὶ
λαοὺς ἅπαντας· καὶ τὰ κα-
τὰ τὴν οἰκουμένην ἔθνη εὐ-
φραίνεσθαι καὶ χορεύειν· καὶ
τὰς σὰς εὐεργεσίας διεξιέναι·
ἔγνωσαν γὰρ ὡς οὐδὲν τῶν ὄν-
των ἀτημέλητον· οὐδὲ ἀ-
κηδεμόνευτον· ἀλλὰ πάντων
ὑπάρχεις κριτὴς· δικαίας
ἐκφέρων ψήφους· καὶ ὁδηγεῖς
μὲν τοὺς πλανωμένους πρὸς
τὴν ἀλήθειαν· τοὺς δὲ πει-
θαρχεῖν κουφιζομένους [illegible]
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λα-
οὶ ὁ θεός· ἐξομολογησάσθωσαν
λαοὶ πάντες:
Οὐχ ἁπλῶς τὴν ταυτολογίαν
ἀλλὰ προθυμοτέρους τοὺς
ἀκούοντας ἐργαζόμενος:
γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς:
Οὐκέτι γὰρ γεωργοῦσι μοιχεύοντες

τὸν ἐπὶ πάντων θεόν· ἀλλ' αὐτῶν
ἡ διὰ τῶν αὐτῶν τῆς ἀσεβείας
προσφέρει καρπόν: εὐλογή-
σαι ἡμᾶς ὁ θεός· ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλο-
γήσαι ἡμᾶς:
Ὥσπερ διὰ τὰ ἔθνη περὶ τῶν ὠδίνων
διηγεῖτο, οὕτως διὰ αὐτοὺς εὐ-
λογίαν ἐζήτουν· εἰ δὲ γὰρ μὲν
τοι προσήκει ὡς εὐλογοῦντες
ἀνθρώπους τὸν θεόν· λόγοις αὐτῶν προ-
φερομένοις· ἔργων δὲ αὐτὸς
εὐεργετῆσαι οὐ δύναται·
ὁ δὲ θεὸς εὐεργετῶν, κεκαλλώπισε τοῖς
λόγοις τῶν ἔργων· καὶ πάν-
των ἀγαθῶν, παρέχει
τοῖς εὐλογουμένοις φοράν· ἡ
τοῦ διδασκάλου δυνατὸν
τῆς θείας εὐλογίας τυχεῖν:
καὶ φοβηθήσονται αὐτὸν πάν-
τα τὰ πέρατα τῆς γῆς:
Ὁ γὰρ ἀσεβῶν περὶ τοὺς θείους
διαλαμβανόμενοις· καὶ τὸ μὲν
δαιμόνων κριτήριον διὰ τῆς
τούτων φυλακῆς τὸν θεὸν θεραπεύ-
ειν· καὶ ἡ θεία θεραπεία τὴν
ἀνθρωπείαν περιφέρει· καὶ αὐτὸ
τοίνυν τὸ τέλος οὐκ ἰουδαίοις
ἀλλὰ πᾶσι γαμοῖς τὸν θεὸν ἀλλ'
εἰσηγήσατο φόβον:
εἰς τὸ τέλος· τοῦ ξζʹ ψαλμὸς· εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ
ψαλμὸς ᾠδῆς:
Ὁ μὲν ὁ θεῖος Δαυὶδ τὴν πολιτείαν τὴν
παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀσέβειαν· καὶ
τοῦ διαβόλου τὴν ἐπικράτειαν·
διδαχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ παναγίου

πρὸς· τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν τὴν ἐ-
πιφάνειαν· ἱκετείαν προσφέ-
ρει ταύτην, ὥστε ταχίστην γενέσθαι
παρακαλῶν· καὶ δεχθῆναι τα-
ραυτίκα τῶν γεγενημένων
τὴν ἀποκάλυψιν· καὶ διδάσ-
κεται κατὰ ταυτόν· καὶ διδάσ-
κει τῆς τε θείας φύσεως τὴν ἰσχύ-
ν· καὶ τῶν πολεμίων τὸν ὄ-
λεθρον:

Ἀναστήτω ὁ θεός· καὶ διασκορπισ-
θήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ
φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν:

Καιρός φησιν ἀναστῆναί σε δέσποτα·
καὶ τὴν [illegible] κατὰ σῶν
θεσπρίαν· παραυτίκα γὰρ ἀπ
εἰς φυγὴν τραπήσεται τῶν
πολεμίων τὸ στῖφος· τῇ τῆς
σῆς ἐπιφανείας σκεδαννύ-
μενον ἀστραπῇ· ἀναστῆναι δὲ ὡς πο-
λλάκις εἰρήκαμεν, τὴν τῆς
μακροθυμίας παῦλαν καλεῖ.
οὕτως καὶ ἡμεῖς πολλάκις τοῖς
ἐπιεικείᾳ χρωμένοις δικασταῖς
εἰς τὴν τῶν ἀδικουμένων ἐ-
πικουρίαν διεγείρειν εἰώθαμεν·
διαναστῆναι παρακαλοῦντες·
καὶ τῶν ἀδικούντων καταπαῦσαι τὸ θράσος:

Ὡς ἐκλείπει
καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου
πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώ-
που τοῦ θεοῦ:

Καθάπερ γὰρ ὁ καπνὸς σκεδάν-
νυται μηδενὸς προσομιλοῦντος ἀνέμου·
ὁ δὲ κηρὸς λύεται τῷ πυρὶ προσ-
πελάζων· οὕτως τῆς σῆς δέσ-
ποτα παρουσίας φροῦδοι γενήσον-
ται παντελῶς οἱ τῶν ἀνθρώπων
οἱ διώκοντες· οἷς γὰρ ἁμαρ-
τωλοῖς οὐ δεῖ ἐνδυκῆσαι, ὡς
καὶ τὸ ὄνομα σημαίνει ἄλλοις ἐρ-
μηνευταῖς· οὕτως δὲ ἑαυτοῖς·
καὶ ὁ Σύμμαχος· καὶ ὅσοι ἔβλαψαν:

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν:

Τούτου δέ φησι γενομένου,
θυμηδίας καὶ χαρᾶς ἐμφο-
ρηθήσονται οἱ τῶν δικαίων χο-
ροί· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπι-
ον τοῦ θεοῦ· τερφθήτωσαν ἐν
εὐφροσύνῃ:

Ἐδίδαξε διὰ τούτων ὡς οὐ κατὰ
ἀνθρώπων ἐκείνην τὴν ἱκετείαν
προσήνεγκεν· ἀλλὰ κατὰ τῶν
τοῖς ἀνθρώποις πολεμούντων
δαιμόνων· ὧν σκεδαννυμένων
καὶ φρούδων γινομένων·
ἀγάλλεται τὰ ἔθνη· καὶ τῶν
σεσωσμένων θεῷ ἀνυμνεῖ:

Ἄσατε τῷ θεῷ· ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπι-
βεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν· κύριος ὄνομα
αὐτῷ· καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ:

Ἐνταῦθα ὁ προφητικὸς λόγος τοῖς
ἱεροῖς ἀποστόλοις παρεγγυᾷ
μετὰ τῆς χορείας καὶ ὑμνῳδίας
εἰς τὰ ἔθνη διαδραμεῖν· καὶ τὴν
ὁδὸν ἀνατρέψαι τῶν τῶν ὁ-
μονοούντων μακαρίων· ἔοικε δὲ
ταῦτα καὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ κυρίου

πρὸς αὐτοῖς εἰρημένοις· πο-
ρευθέντες μαθητεύσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
διὰ δὲ τῆς τοιαύτης μαθη-
τείας, καὶ τοῦ βαπτίσματος
παλιγγενεσίας, λεία γέγονε
τοῖς τραχεῖα ὁδός· καὶ δια-
τρέπει ζητοῦντο τοῦ ἐμποιῆσαι
ὁ μὲν αὐτοῖς· καὶ ἐμποδίσαι
τῆς αἰσθήσεως κατὰ τὸν προφήτην
κυρίου μόνον θεόν· ἐπειδὴ τὸν
δὲ αὐτὸν ἐπὶ δυσμῶν ἔφη·
τὸ καταφερόμενον τῶν ἀν-
θρώπων ψυχῶν σκότος τῆς μικρᾶς
ταπεινώσεως παραδηλῶν· τοῦτο μέν-
τοι ὁ Σύμμαχος οὕτως ἡρ-
μήνευσε· κατασκευάσατε
ὁδὸν τῷ ἐποχουμένῳ ἐν
γῇ ἀοικήτῳ· ἀοίκητος ἐστὶν
ἡ ἔρημος· ἐρήμους ἦν τὰ ἔθνη·
πολλάκις ἡ θεία γραφὴ προ-
σηγόρευσεν· εὐφράνθητι ἔρ-
ημος διψῶσα· καὶ πάλιν·
ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρή-
μου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄν-
δρα· ταύτης τῆς ἐρήμου καὶ
ἀοικήτου καὶ τοῦ φωτὸς ἐστερη-
μένης· καὶ τούτου χάριν δυσμαῖς
ὀνομασθείσης· ἐπέβη ὁ τῆς
δικαιοσύνης ἥλιος· καὶ τὸν
ζόφον ἐξήλασε· καὶ μαρμαρυγαῖς
ὁμοῦ φωτὸς ἀντὶ τῆς ἀοικήτου:

Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν
καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν:

Ὑφίσταται παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν
δίκαιον αὐτὸν κριτὴν ἐπικαλού-
μενοι· διὰ γὰρ τῆς τῶν χηρῶν
κηδεμονίας, καὶ τῆς τῶν ὀρ-
φανῶν ἐπιμελείας, τὸ δίκαι-
ον αὐτοῦ τῆς προνοίας ἐδήλωσε·
ταύτην τῶν δαιμόνων τὴν
ταραχὴν καὶ τὸ δέος· καὶ τῶν
θείων ἡμᾶς ἀγγέλων ἡ ἱστο-
ρία διδάσκει· ἀκούομεν γὰρ
αὐτῶν λεγόντων· τί ἡμῖν καὶ
σοί, υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς:

Ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ:

Ἐπειδὴ εἶπεν ἀναστήτω ὁ θεός·
καὶ ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβε-
βηκότι ἐπὶ δυσμῶν· εἰκότως
τοῦτο προστέθεικε· μόνον γὰρ
λέγων· μὴ δὴ τις ἡγήσηται τὸν
δεσπότην θεὸν μεταβάσει χρώμενον
τὰς οἰκονομίας ποιεῖσθαι· τοι-
οῦτον ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου εἰρημένον·
οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν
οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
ταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ ὢν ἐν
τῷ οὐρανῷ· καὶ διὰ τούτων γὰρ
τὸ τῆς θείας φύσεως ἀπερίγραφον
ἐδίδαξε· καὶ ἐδίδαξεν ὡς κατέ-
λη[λυ]θὼς καὶ κατὰ διαίτων· καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συμπολιτευόμενος,
καὶ ἐν οὐρανῷ ἦν· καὶ τοῦ πατρὸς
οὐκ ἐχωρίζετο:

Ὁ θεὸς κατοικίζει
μονοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων
πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοί-
ως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας

ἐν τάφοις·

Ὁμοτρόποις καλεῖ τοὺς ἐν ἀσκο-πὸν ἔχοντας καὶ τῆς ἀρετῆς μέ-μνησθαι ἐπιμελεῖσθαι προαιρουμέ-νοις· καὶ μὴ μόνον ταῦτα· ἀλλὰ δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένοις· τοῦ-τοις ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ κατοικί-ζεσθαι λέγει· πεπεδημένοις δὲ τοῖς τῶν ἁμαρτημάτων περι-κειμένοις δεσμοῖς· οὓς λύσας ἀνδρείως ἀποτεμεῖσθαι προ-είρηκε· τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος ὁ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος· τοι-οῦτος Ζακχαῖος· οἱ τῶν τῆς ἀδικίας ἀπαλλαγέντες δεσ-μῶν· ἀνδρικῶς μᾶλλον καὶ τοῦ πεδήσαντος ἀπεδέξαν-το πόμενον· οὐ μόνον δὲ ἔφη τοῖς πεπεδημένοις ἀνδρεί-ως ἐργάζεσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῖς εἰς ἄκρον δυσσεβείας ἐληλα-κόσι τοῖς ἐν τάφοις διὰ τῶν δὲ τοῖς οἰκείοις σώμασι κατοικοῦν-τας· καὶ τούτοις γὰρ μεταδώσειν ἀξιοῖ τῆς σωτηρίας·

ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπι-ον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ διαβαί-νειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ· γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν·

Ταῦτα ὁ Σύμμαχος οὕτως ἡρμήνευσεν· ὁ θεὸς προερχόμενός σου πρὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ μόνον τὸ διὰ τῆς ἀοικήτου· γῆ ἐσείσθη· ὅμως γὰρ ἔσταζε· μέλλον φησὶ διὰ καινὴν εἰς τὴν ἔρημον ὁδεύειν· καὶ ἀοίκητον· καὶ μὴ δὲ ἔπος δεξαμένην καὶ τοῦ φόβου τὴν ἀκτῖνα· ἐκλόνισας μὲν τὴν γῆν καὶ συνέσεισας· οὐ-ρανόθεν δὲ τὰς τῆς χάριτος ψεκάδας ἐπέσταξας· γέγονε δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ Σινᾶ· τότε γὰρ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐρράγησαν· τὸ δὲ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἄνοδον· τηνικαῦτα γὰρ ἐπεφοίτησεν ἡ τοῦ πνεύματος χάρις· οἷόν τινας δρόσου ψε-κάδας μεμουμένη τοῖς ἀπο-στόλοις· εἶτα σαφέστερον ἰου-δαίοις διδάσκων· τὸν πάν-των αἴτιον ἐπήγαγεν·

ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ· ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ·

Ὁ γὰρ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει φανεὶς τοῖς ἡ-μετέροις προγόνοις φανερῶς, οὗ-τος καὶ τὴν γῆν ἔσεισε περὶ τὸν τοῦ πάθους καιρόν· τὴν ἡ-μετέραν δὲ ἐλέγχων μανίαν· καὶ τὴν τοῦ πνεύματος ἐδωρήσατο χάριν·

βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου·

Ὥσπερ ἀνωτέρω ψεκάδας ἐκάλεσε, ἐν τῷ θαυμαστῷ τὸν προσηγόρευσε, πρὸς γὰρ τὴν χρείαν τῶν μα-θημάτων διωρισμένοις τοῖς διδασκάλοις ἡ χάρις· ὑετὸν γὰρ τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀνδρείαν καλεῖ· ἑκούσιον δὲ αὐτὴν προσηγόρευσεν· διὰ τὸ τῆς γνώμης αὐθαίρετον· οὐ γὰρ ἀνάγκῃ τις ἀνδρεία ἀλλὰ τῇ διδασκαλίᾳ πειθόμενοι ἀπολαύουσι τῆς χάριτος·

καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν·

Ἠσθένηκε μὲν οὐ τὴν βροχήν· ἀλλὰ τὴν κληρονομίαν ἔφη· ἀσθέ-νειαν δὲ, τὰς τῶν δυσσεβῶν ἐπαναστάσεις ἐκάλεσεν· οὕ-τως καὶ ὁ κύριος πρὸς τὸν Παῦ-λον ἔφη· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθε-νείᾳ τελειοῦται· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς ἐπαναστάσεως και-ροῖς συνεκαλοῖς καὶ στηρίζεις τοὺς ἀθλητάς· τούτοις γὰρ ἔ-χεις κληρονομίαν· κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου· οὕτως δὲ καὶ ὁ Σύμμαχος ἡρμήνευσεν· ἣν ἐξενοποίησας καὶ ἥδρασας· ὅτι ἀσχύμασας ἀφέστερον καὶ με-μόχθηκε· ταύτην σὺ ἥδρασας· καὶ μόνοις γὰρ ἐν τοῖς διωγμοῖς ἀτρεμεῖν διεφύλαξας·

τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·

Ζῷα τοῦ θεοῦ τοὺς ἱεροὺς ἀποστό-λους καλεῖ· ὧν ἐπιμανεὶς τῶν πρά-ξεων ἐξήρανσε· καὶ τοὺς ἀνθρώπους εἰς θεογνωσίαν ἐπέστρεψεν· οὕ-τως καὶ περὶ τοῦ Παύλου φη-σίν· ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι ἐνώπιον ἐθνῶν τὸ ὄνομά μου· τούτους ζῷα ἐκάλεσεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς ὄνομα σώματα κατοικοῦν· ἐπειδὴ καὶ ἐν ὑμῖν Ἰσραήλ· γάρ φησιν εἰς θάλασσαν τοῖς τρί-βοις σου τὰ ῥαίσσοντα ὕ-δατα πολλά· τούτοις ἐκείνων ἐν τῇ τοῦ θεοῦ κληρονομίᾳ· τοῦ τέταρτον δὲ τοῖς ἔθνεσιν ὁ προφή-της ἐθεάσατο ὁ λόγος οἰκοῦ-σι δὲ μέχρι καὶ τήμερον· οὐ μό-νον ταῖς βίβλοις τῶν σωμά-των αὐτῶν ζῶντες τοῖς πιστεύ-ζοντας· ἀλλὰ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῶν συγγραμμάτων, τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς ἐπιστρέφοντες·

ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός·

Ταῦτα δὲ ἔφη τῇ πτωχῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει· διὰ τὴν σὴν ἐδωρήσω χρηστότητα·

κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ·

Ἰσάριθμος ἰδέα προσηγόρευσε· ἀλλ' ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ θαυμαστῷ καιρῷ· καὶ ἐπειδὴ ἁλιεῖς ἦσαν· καὶ τελῶ-ναι· καὶ σκυτοτόμοι· ἀχειροτο-νήθησαν δὲ σοφῶν καὶ σο-φιστῶν· καὶ ῥητόρων· καὶ τῶν ἐπευθυνόντων κρειττόνων διδάσκαλοι· εἰκότως διδάσκει πόθεν ἀρυόμενοι τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ θαύματα τὴν ἀνδρείαν προσεφόρει·

ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ· τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα·

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· κύριος ἔδωκε ῥῆ-σιν τοῖς εὐαγγελιζομένοις στρα-τιᾷ πολλῇ· καὶ ... τῷ στρα-τεύματι ἐν ἀπάντη ...

το· καὶ ἡ διαγαπητοῦ οἴκου διανέμει σκῦλα· καὶ μεῖ ἡ στρατιὰ ἀπὸ πολλῶν τοῖς πεπιστευκόσι. οὕτως ἡ καὶ ὁ ἀπόστολος Τιμοθέῳ στέλλων μέγα· στρατεύου τὴν καλὴν στρατείαν· καὶ οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσει· ὡς οἱ μεῖς δὲ στρατιῶν τοιούτων διδάσκαλ ὠνόμασαν· οἷς ἠγαπῆσθαι καὶ ἀγαπητοὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη· οὕτως ἡ καὶ αὐτοῖς ὁ κύριος κατ' ἀξίαν ὑμᾶς φίλους μου ἐστέ· οὐκέτι καλῶ ὑμᾶς δούλους· ἀλλὰ φίλους· οὕτω καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος μέμφει· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ θεοῦ συνέχει ἡμᾶς· καὶ τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· σκῦλα δὲ καλεῖ τοὺς πάλαι τῷ οἰκείῳ μὲν δουλωθέντας ἁμαρτίας πεποιηκότας· καὶ τῷ διαβόλῳ ταῦτα εἰς δουλείαν ἐκδεδωκότας· τούτοις δὲ τοῖς ἱεροῖς διανέμει μὲν ἀποστόλοις· τὸν μὲν ῥωμαίων· τὸν δὲ ἑλλήνων διδασκαλίαν προστησάμενος· καὶ τοῖς μὲν ἰνδῶν, τοῖς δὲ αἰγυπτίων κήρυκας ἀποφήνας· ταῦτα τοῖς ἱεροῖς ἀποστόλοις τὰ σκῦλα· ἡ τοῦ οἴκου ὡραιότης διένειμε· οἶκος δὲ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον· οἱ πεπιστευκότες· ὡραιότης δὲ τοῦ οἴκου, ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἣ τούτων ὡραΐζουσα τε καὶ λαμπρύνουσα τὰς ψυχὰς· τὸ δ' ἀπὸ τῆς φιλοτιμίας τῶν δωρεῶν· καὶ τοῦτο σαφέστερον δηλοῦν τῶν ἑπομένων ἐδίδαξεν· ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου:

Πτέρυγας δὲ περιστερᾶς καλεῖ τὰς χάριτας τοῦ πνεύματος· ἐπειδὴ γὰρ περιστερᾶς παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ αὐτῷ ἐπεφοίτησεν εἴδει· ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι ἔφη· τὰ δὲ μετάφρενα, κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ· τὰ μὲν γὰρ ἁπλουστέρα καὶ ἀκολουθότερα τοῖς ἁπλουστέροις προσφέρει· τοῖς δὲ τελειοτέροις τὰ καθυψηλότερα· τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς· καὶ τοὺς μὲν ὡς ἀτελεῖς γάλακτι ποτίζει· τοῖς δὲ τὴν στερεὰν προσφέρει τροφήν· κλήροις δὲ καλεῖ τὰς δύο διαθήκας· λέγει τοίνυν ἐμὲ κατορθώσας διδασκαλίαν προσῆλθε τεθρέψεσθαι τὴν παντοδαπὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριν· οὐχ ἁπλῶς μόνον τοῖς προσελθεῖν· ἀλλὰ καὶ δὴ ἡμεῖς καὶ τὸ προσεδρεῦσαι προσεδρά(ζει)· τοῦτο γὰρ ἐκάλεσε κοιμηθῆναι· ὡς τοῦ καθεύδοντος ἀκινήτου μένοντος:

ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς χιονωθήσονται ἐν Σελμών:

Καλῶς βασιλεῖς τοὺς ἀποστόλους ἐκάλεσεν· ὡς κληρονόμους τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ μδ΄ ψαλμῷ ἄρχοντας προσηγόρευσεν· καταστήσεις γὰρ αὐτοὺς φησὶν ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· προμένεις δὲ τοῦ παναγίου πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν· τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γεγενημένην· καθ' ἣν αὐτοὶ τὴν τῶν γλωσσῶν διαφορὰν τὴν χάριν ἐδέξαντο· τὸ μέγα τοίνυν ὡς κατέχοντος τὸν καιρὸν· ἐν ᾧ τὴν τῆς οἰκουμένης αὐτοῖς διαιρεῖ βασιλείαν· καὶ τὸν μὲν τούτων, τὸν δὲ ἐθνῶν· τὸ δὲ πρὸς ταῦτα τέθεικε· λαμπρυνεῖ αὐτοῖς καὶ χιονίζει παραπλησίους προλέγει· καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ταῦτα γενήσεται· Σελμὼν γὰρ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὠνόμασεν· ἐν ἐκείνῃ γὰρ διὰ τὸ ὄνομα ὁ τῶν ἀποστόλων χορὸς τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἀπήλαυσε χάριτος: ὄρος τοῦ θεοῦ· ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον ὄρος πῖον·

Οὕτως ἐκάλεσε Σιών· καὶ διὰ τὰς βασιλείας· καὶ ὀνομάζει· οὕτω καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις περὶ αὐτῆς ἔφη· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὕτω καὶ Ἡσαΐας· ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου· πῖον δὲ αὐτὸ καὶ τετυρωμένον καλεῖ· ὡς πολλὴν τροφὴν τοῖς ἐν αὐτῷ νεμομένοις θρέμμασι παρέχον· καὶ πολλὴν ὑπὸ τῆς θείας χάριτος δεξάμενον τὴν ποιότητα: ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα· τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ:

Οὐδαμῶς οὕτως· εἰσὶ δ' ὅτι ἕτερα θρυλούμενα· τὸ ὄρος ὃ ἐπεθύμησεν ὁ θεὸς τοῦ κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· πρὸς Ἰουδαίους ὁ προφητικὸς ἀποτείνεται λόγος· καὶ πρὸς τοὺς παρανόμους τῶν αἱρετικῶν συλλόγους· οἳ ἐκκλησίας σφᾶς αὐτοὺς ὀνομάζουσι· κεκράγασι· τί δή ποτε ἐρίζειν καὶ παρισοῦσθαι ἀλαζονεύεσθε τῷ ὄρει· ὃ οἰκητήριον ἀπέφηνε μὲν ὁ θεός· καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος

Οὐ γὰρ ὡς παρ' ὑμῖν ὦ Ἰουδαῖοι ἐκεῖ τιμᾶσθαι ᾤκησε χρόνον· οὕτω καὶ ἐν τούτῳ διαιτᾶται· ἀλλ' ὡς αἰώνιον ἐν τούτῳ σχήσει τὴν οἴκησιν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εἰς τέλος: τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες εὐθηνούντων:

Οὐ γὰρ ὡς παρ' ὑμῖν ὦ Ἰουδαῖοι ὀλίγοις ἔσχε μὲν ἁγίοις· ὧν ἐπὶ καλοῖς ἐμῷ κήρυσσεν· οὕτω καὶ ἐν ... σχήσει·

μυρίοι πλούσιοι γὰρ ἐξ ἐλλήνων ἀσε-
βείας ἐπὶ γνῶσιν θεοῦ ἄξιοι. καὶ ἀρ-
ιθμοῦ κρείττους χιλιάδας καὶ
μυριάδας ἀνθρώπων. καὶ
καρποφορούντων τῷ θεῷ τὴν
ἀσκησιν. ἢ γυναῖκες ἐκ χηρονο-
μουμένας. καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος
καθορῶντας ἀνηλεῶς ἐπιγο-
μένας. καὶ τῶν στεφάνων ἀ-
ξιουμένας. κς ἐν αὐτοῖς ἐμοὶ
ναὶ ἐν τῷ ᾅδῃ:

Ὁ ἐν τοῖς ἡμῶν φησὶ τοῖς ἡμετέροις προ-
γόνοις ἐπιφανείς, αὐτὸς καὶ
τούτοις ἐστὶ κύριος χς. οὐ γὰρ ἄλλος
ἐκεῖνος καὶ ἄλλος οὗτος. καὶ γὰρ
αὐτὸς κς πάντων. προ τούτων
ὡς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους
αὐτόν. οὗτος δ᾽ ἤρξας αὐτὸν ὁ προ-
φητικὸς λόγος, καταπαύσηκό-
ται καὶ καταλύσαι τῶν πολε-
μίων τὸ ξίφος. δεῖ καὶ γὰρ
ἀγγέλων. καὶ τοῖς παλαιοῖς χρό-
νοις τὴν ἐλευθερίαν δωρ-
ούμενον: ἀρξάμενος ἐξ ὅτου ἡ αἰχμα-
λωσία ἐγένετο αἰχμαλωσίαν:

Ἡ ἀνάγκη δὲ ἡ ποιεῖ τὴν καταύγασιν.
καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος λέγων.
τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν. εἰ μὴ ὅτι καὶ
κατέβη πρῶτον. εἰς τὰ κατώτερα
μέρη τῆς γῆς. ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι
καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάν-
των τῶν οὐρανῶν. ἠχμαλώ-
τευσε δὲ αἰχμαλωσίαν τοὺς
πάλαι γεγενημένους αἰχμα-
λώτους ἀναλαβών. καὶ ὁμο-
λογεῖ ἂν ἀπαιτεῖ χρεωστὴς καὶ

τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς δωρη-
σάμενος: ἔλαβε δόματα ἐν ἀνθρώποις:

Ὁ ἀπόστολος δὲ ἔδωκεν εἰρηκώς.
ἀμφότερα δὲ γεγένηνται. λα-
βὼν μὲν γὰρ παρὰ τοῦ προ-
σιόντος τὴν πίστιν, δωρεῖ-
ται τὴν χάριν: καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι:

Τούτους ἀφίησιν ὁ πρόσω ἀνακύψας εἰ-
μὴ γὰρ σε. καὶ πόρρου κἀπει-
θεῖς τοῦ κατασκηνῶσαι. ὡς
κἀπεύχεσθαι φησὶν εἰς τὴν προ-
τέραν αὐτῶν ἀπείθειαν. ἀλ-
λὰ καὶ ἀντιλέγοντας ὅμως.
ἐπέμψας δὲ ὀρέξεων. ἕως
αὐτὸν οἰκητήριον οἰκοδομῇ
πέφηνας: κς ὁ θς εὐλογητός
εὐλογητὸς κς ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν:

Εἰκότως ὁ προφήτης εἰς ὕμνον
διὰ τὴν γνῶσιν παρακινηθείς.
ἀσθενῆ εὐφημίαν δὲ καὶ εἰ τῷ
αὐτῷ φιλοτιμίᾳ χρησάμενος:
κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν:

Ὁ τὴν σωτηρίαν ἡμῖν φησὶ δωρησάμενος.
οὗτος ἡμῖν καὶ τὴν ὁδὸν ἐξο-
μαλίσει. ὥστε τοσούτων ἡμᾶς
διαμαρτεῖν ἀγαθῶν:
ὁ θς ἡμῶν ὁ θς τοῦ σώζειν:

Παρέξει δὲ τοῦτο σωτηρίας ὑπάρχων πηγή. καὶ τοῦ κυ κυ αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου:

Αὐτὸς γὰρ δὴ ἡμῖν ἐξευρὴς μὲν. καὶ
τὴν ἀδιεξόδον τοῦ θανάτου
τὴν φρουράν. καὶ συνέτριψε
πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σι-

δηροῦς συνέκλασε. καὶ τοῦτο
δι᾽ αὐτῶν ἐπηγγέλλετο εἰδήμων:
πλὴν ὁ θς συνθλάσει κεφαλὰς
ἐχθρῶν αὐτοῦ. κορυφὴν τριχὸς
διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν:

Ἡ μοι ξένη ἡμῖν φησὶ τοῦ θανάτου τὰς θύ-
ρας. συνέθλασε τὰς τῶν ἐχθρῶν
κεφαλάς. τῶν δηλαδὴ νομοθε-
τῶν ἀνόμων τὰς πλημμελείας.
καὶ μηδὲ τῆς κεφαλῆς τὰς
τρίχας ἀμελήτους ἀνεχο-
μένων καταλιπεῖν. λέγει
διὰ τῆς τριχὸς τὸ σμικρότα-
τον πλημμέλημα. ὃ δὲ λέ-
γει τοιοῦτόν ἐστιν. τοῖς ἁμαρ-
τωλοῖς μὲν ὁ θς ὥρισε τὸν θάνα-
τον ἐπιτίμιον. διερρήξαμεν
δὲ ὁ δεσπότης ὁ δίκαιος οἷον τις πικρ-
δήμιος τῶν ἀνόμων τὸν υἱόν. καὶ
τὸ σμικρότατον ἁμάρτημα
παριδών. ἀλλὰ τῷ θανάτῳ
παραπέμπει τὴν φύσιν. τὴν
αὐτὴν τοῖς νῦν ὑποκειμέ-
νον φύσιν θεανθρώπου σῶμα τὸ δὲ
ἀπὸ τῶν χν. προσῆλθεν ὁ ἐξο-
λοθρευτὴς τοῦ θανάτου τὰς αἰ-
τίας. τοῦτο γὰρ καὶ ὁ κς ἐν τοῖς
ἱεροῖς εὐαγγελίοις ἔφη. ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου τούτου ἄρ-
χων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐδὲν εὑρίσκει
οὐδέν. ἀλλ᾽ ὅμως καὶ μηδὲν ἁμα-
ρτών, ἀδίκως τῷ θανάτῳ
παρέδωκε. τοῦτο δὲ τὸ ἀδί-
κημα; ἐκεῖνου μὲν τὸ κράτος
κατέλυσε. τοῖς δὲ ἀνθρώποις τὴν

ἀθανασίαν ἐδωρήσατο. ἀπειρον τοῖς
προνοίας λόγοις διὰ πλειόνων
ἐρρήθη. καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος
τὸν δίκαιον ὁμοίως ἔχει γὰρ ἔφη τοῦ
θανάτου τὸ κράτος: εἶπε κς
ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω. ἐπι-
στρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως. εἶπε κς ἀ-
πὸ βασὰν ἐπιστρέψω. ποιή-
σω ἀπὸ βυθῶν θαλάσσης. βα-
σὰν δὲ ἑρμηνεύεται ὁμολογία, τὴν
αἰσχύνην δηλοῖ. αἰσχύνη δὲ
τῆς ἁμαρτίας καρπός. ἀ-
πὸ ταύτης τοίνυν ἡμᾶς ὅτ-
ι ὄντως θς ἐπιστρέψει. καὶ ἀπὸ
τῶν τῆς θαλάσσης βυθῶν.
τίς δὲ ὁ τῆς θαλάσσης βυθός.
αὐτὸς διδάσκει ὁ προφήτης λέγων.
εἰσθείην ἐκ τῶν μισούντων με
καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
μή με καταποντισάτω καται-
γὶς ὕδατος. μηδὲ καταπιέτω με
βυθός: ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς
σου ἐν αἵματι. ἡ γλῶσσα τῶν
κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ᾽ αὐτοῦ:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως. ὅπως ἂν κα-
ταλύσῃ ὁ πούς σου μετὰ αἵματος.
καὶ λάμψει ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου
ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν ἐχθρῶν σου. ἐπει-
δὴ γὰρ ἔδειξε τὸν τῶν ὀλομένων
οἷον τινα ἀριστείαν τοῖς πολε-
μίοις καταγωνιζόμενον καὶ
τοῖς ἀδίκως δεδουλωμένοις
ἐλευθερουμένων. διαγραφεῖσ-
γῳ. καὶ αἵματος ἐν ἀκασ-
κων συμπατουμένοις μεθ᾽ ἑτέροις.

καὶ τούτοις [illegible] ἐρημωθεῖσιν·
καὶ κυσὶ καὶ ὀρνέοις περικειμένων·
οὕτως καὶ διὰ ἡσαΐου ὁ κ(ύριο)ς λέγει· ληνὸν
ἐπάτησα μονώτατος· καὶ
τῶν ἐθνῶν οὐδεὶς μετ' ἐμοῦ·
καὶ συνεπάτησα αὐτοὺς ἐν
τῷ θυμῷ μου καὶ συνέθλασα
αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ κα-
τήγαγον εἰς γῆν τὸ αἷμα αὐ-
τῶν· καὶ κατέρραναν [illegible]
κατὰ [illegible] αὐτῶν πᾶν ἱμά-
τιόν μου: ἐθεωρήθησαν αἱ πο-
ρεῖαί σου ὁ θ(εό)ς· αἱ πορεῖαι τοῦ
θ(εο)ῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ:

Πορείας τοῦ θ(εο)ῦ τὰς οἰκονομίας
καλεῖ· [illegible] δὲ, τὸν ἑκάστου [illegible]
τοῦ δὲ [illegible] ἀνειλημμένον [illegible]
[illegible] ἡ σὴ πᾶσι γὰρ [illegible]
[illegible] προμήθεια· καὶ τὰς δια-
φόρους οὖν οἰκονομίας διέγνω-
σαν ἅπαντες: προέφθασαν
ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων·
ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν:

Ἐν ταύτῃ [illegible] τῶν ἐκκλη-
σιῶν τὴν [illegible] διδάσκει·
ἄρχοντας γὰρ καλεῖ τοὺς ἱεροὺς ἀ-
ποστόλους· ὧν τούτων ἀρχη-
γετῶν γενομένων· νεάνιδας
δὲ τυμπανιστρίας, τὰς τὴν παρ-
θενίαν ἀσκούσας· καὶ τὴν
θείαν μελῳδίαν τῷ θεῷ προ-
σφερούσας· εἶτα σαφέστερον
ταῦτα ἑρμηνεύων ποιεῖ: ἐν ἐκκλη-
σίαις εὐλογεῖτε τὸν θ(εό)ν· κ(ύριο)ν ἐκ
πηγῶν ἰ(σρα)ήλ:

Ἔδειξε τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὴν
παλαιὰν· εἰς γὰρ [illegible] τῶν ἰ-
ουδαίων ναός· ἐν [illegible]
τῶν ἐκκλησιῶν προθεσπί-
ζει τὸ πλῆθος· ἐν [illegible] ἐκ τῶν
ἰσραηλιτικῶν πηγῶν· ὑμνη-
θῆναι κελεύει τὸν θεὸν καὶ κ(ύριο)ν·
πηγὰς δὲ ἰ(σρα)ὴλ εἰκότως [illegible]
θείους καὶ προφήτας καὶ [illegible]
ἐξ ὧν τὴν θείαν μελῳδίαν
προσφέρουσιν· ἐπειδὴ δὲ προσ-
[illegible] προφητικαῖς καὶ ἀ-
ποστολικαῖς [illegible] πηγαῖς [illegible]
ρήσαντο· εἰκότως [illegible]:
ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκ-
στάσει:

Ὁ θαυμάσιος ἐκεῖ βενιαμὶν [illegible]
[illegible] ἐπὶ [illegible] αὐτῶν· καὶ
[illegible] τὸν θεὸν [illegible]
[illegible] αὐτῶν· βενιαμὶν δὲ
[illegible] παῦλος· ὁ
ἐκ τῆς βενιαμὶν [illegible]
[illegible] μὲν [illegible]
τῶν [illegible] καὶ προ-
[illegible] ὁ μὲν [illegible] καὶ
[illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible] οὕτως ἐπικρ-
τεῖ τῆς ἐκκλησίας· καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] ἐν ἐκστάσει ποτέ· [illegible]
[illegible] εἶναι τὸν [illegible]
τοῦ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐπειδὴ δὲ [illegible]
ὁ μακάριος παῦλος· ἀλλὰ καὶ
οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]

ἐκ παιδὸς [illegible]· εἰκότως καὶ τού-
των ὁ προφητικὸς ἐμνημόνευσε
λόγος: ἄρχοντες ἰού-
δα ἡγεμόνες αὐτῶν· ἄρχοντες
ζαβουλών· ἄρχοντες νεφθα-
λείμ:

Ἐκ τούτων γὰρ τῶν φυλῶν [illegible]
[illegible] οἱ λοιποὶ [illegible]
ἀπόστολοι· καὶ οἱ μὲν [illegible]
μὲν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κ(υρίο)υ· τῆς
ἰούδα φυλῆς [illegible]
[illegible]· πέτρος δὲ καὶ ἀνδρέας
καὶ ἰάκωβος· καὶ ἰω(άννης)· καὶ φίλ-
ιππος ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς
κώμης ὄντες [illegible]
[illegible] δὲ· καὶ ἰάκωβος ὁ ἀλ-
φαῖος [illegible]
[illegible]
[illegible] καμα [illegible]
μαθ [illegible] ταῦτα δὲ πάντα
[illegible] γαλιλαίας [illegible] ζα-
βουλὼν καὶ νεφθαλεὶμ, ἐ-
κεῖνον εἶχον τὸν κλῆρον· καὶ
τούτου μάρτυρες δύο· ὁ μὲν
προφήτης· ὁ δὲ [illegible]
ὁ μὲν προλέγων· ὁ δὲ τὴν μαρ-
τυρίαν προσφέρων· φασὶ δὲ
οὕτως· γῆ ζαβουλὼν καὶ γῆ νε-
φθαλείμ· καὶ οἱ λοιποὶ τὴν πα-
ραλίαν κατοικοῦντες·
καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου·
γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς
ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς
μέγα: ἔντειλαι ὁ θ(εὸ)ς τῇ δυνά-
μει σου· δυνάμωσον ὁ θ(εὸ)ς
τοῦτο ὃ κατειργάσω ἡμῖν·
ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἰ(ερουσα)λήμ:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· πρόσταξον ὁ
θ(εὸ)ς περὶ ἰσχύος σου· ἐνίσχυ-
σον ὁ θ(εὸ)ς τοῦτο ὃ ἐποίησας ἡμῖν·
διὰ τὸν ναόν σου τὸν ἐπὶ ἰερου-
σαλήμ· [illegible] φησὶ· [illegible]
[illegible] χάριν διὰ τὸν
ναόν σου· ὃν [illegible]
[illegible] ἐπάνω πά-
σης ἀρχῆς· καὶ ἐξουσίας καὶ
δυνάμεως· καὶ παντὸς ὀνόμα-
τος ὀνομαζομένου· οὐ μόνον ἐν τῷ
αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι· [illegible] γὰρ τὴν ἄνω
πόλιν καλεῖ· [illegible] ὁ μακά-
ριος παῦλος [illegible]· ἡ δὲ ἄνω [illegible]
ἐλευθέρα ἐστίν· ἥτις ἐστὶ μήτηρ
πάντων ἡμῶν· αἰτοῦσι τοί-
νυν διὰ τὴν πρὸς τὸν ναόν σου
[illegible]· τὴν δεδομένην
[illegible] χάριν· καὶ διὰ τὴν ἀ-
παρχὴν τῆς [illegible]
[illegible] φύραμα·
ὃν [illegible] προλέγει καὶ τὴν
[illegible] μεταμορφω[illegible]:
σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα:

Τοῦ γὰρ [illegible] πανσόφως [illegible]
[illegible] προσοίσουσι
σοι· καὶ [illegible]
παρὰ τῶν ὑπηκόων [illegible]
[illegible] οὕτως αὐτοὶ καθάπερ
δοῦλοι [illegible] προσ-
[illegible]· καὶ τούτου μάρτυρες
οἱ ὀφθαλμοὶ θεωροῦντες τὴν
τῆς προφητείας ἀλήθειαν:
ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ
καλάμου: [illegible]

γράφων δι' ἧς μου ἐχρῆν· εἶπε δὲ δρυ-
μός· εἶπε καὶ ἄλλο μὴ Μαλαχίας·
διὰ τούτων σημαίνεσθαι· ταῦτα
δὲ οἰκητήρια ἔχει τὰ νομάδα
θηρία· ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς θείας ἐ-
πικλήσεως ὁ προφήτης ἡμῖν
ἐξεγείρειν ἐδίδαξεν: [illegible]
[illegible] ταῖς δα-
μάλεσι τῶν λαῶν· τοῦ ἐκκλεί-
τοις δὲ [illegible] τὸ ἅρ:

Ταύροις δὲ καὶ ἄρνας τῶν Ἰουδαίων
πλήθει· διὰ τῶν σιωπηθέντων·
δαμάλεις δὲ λαοῦ· τοῖς ἐξέθυ-
πεπίστευκότα ὀνόμασι· διὰ τὸ
μέσον τῆς ἐκκλησίας· προλέ-
γει μὲν προφητικὸς λόγος· τὰς
ἀπαρχὰς τοῦ κηρύγματος· κατὰ
τῶν δὲ συνωμοτῶν γεγενημένας
τῶν Ἰουδαίων ἐπαγγελίας·
τοῦτο δὲ δρῶσιν ἐκκλείσαι αὐτὸ
κουφομένοι· καὶ τὰς δὲ δεδομέν
ἱερείας στερῆσαι· οἵτινες διὰ
ἀργυρίου πυρὸς θύειν τὸ ἀπό-
φαν θυσίαν δὲ δοκιμοι· τοῦτο
αὐτῶν καὶ ὁ μακάριος ἔφη Παῦ-
λος μοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς· ἀλλὰ
ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν· ἵνα
καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι μὴ σαρκὶ ἀν-
τιλέγοντες· καὶ πάντα τὸ δαπα-
νῶν μετὰ ἀνοσίᾳ ἐργαζόμενοι·
εἰκότως καὶ περὶ τούτων φησί:
[illegible] ἐν τοῖς
πολεμίοις θέλοντα:

Οὗτος περὶ τῶν ἀρνητικῶν τῶ
θεασίων· μεταφέρει τὸν λόγον
μονεῖς τοῖς πιστεύσασι:

ἤξοι [illegible]
Τῆς αὐτῆς [illegible] προστάξας ἐγὼ
μόνος· ὡς τῆς οἰκείας αὐ-
μαθήσεως ἐκπέμψας αὐτοὺς
τοῖς μέμνηται δὲ αὐτῶν ἐκ
τῶν πράξεων ἱστορία δη-
λουμένη τοῖς συνειλεγμένοις
κατὰ τὴν ἡμέραν· ἐν ᾗ τοῦ
παναγίου πνεύματος τοῖς ἀποστό-
λοις ἐπέφοιτησε χάρις: [illegible]
[illegible]

Τῆς οἰκείας καὶ τούτου τετύχηκε· κα
μάρτυς ὁ Δαυὶδ ἐν οὐρανοῖς καρδία·
τὴν βασιλείαν θεοῦ προ-
ὁ μὲν ὁ φιλάνθρωπος πρὸς τὴν ἀλη-
ἐπεδήγει· εἰς τὰ πάσης τῆς
οἰκουμένης τὰς βασιλεῖς
[illegible]
[illegible]

Ἀπαντῆ φησὶ κατὰ τὴν οἰκουμένην
δέξασθαι τῆς θεογνωσίας τὸ
φῶς· καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀρε-
τῆς θυσίας προσφέρει καθ' ἡμῶν:
τὸ ἐπὶ [illegible] ἐπιτοῦ
ὀνομάτων τοῦ [illegible]

Ὁ γὰρ δεσπότης Χριστὸς οὐ μόνον ὡς
ὁρώμενον ἀνθρώπων ἀφελεῖν
ἀλλὰ καὶ πάντων ὑπὲρ ἐκείνων
καὶ ἑκάστου ἐν δεξιᾷ τῆς
μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς τῆς
οἰκείας ἀνατολῆς τὰς ἀκτῖ-
νας πᾶσι κατέπεμψεν ἀνθρώποις:
[illegible] αὐτοῦ
[illegible]

Ἡ μαρτυρία δὲ διὰ τούτων τὴν
ταύτην ἀναλήψιν τοῦ σωτῆρος

μων γενομένην τοῦ παναγίου
πνεύματος ἐπιφάνειαν· διὰ μὲν τῶν
ταύτην καὶ ὁ κύριος προσηγόρευσε·
μεῖναι γάρ φησιν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ ἕως ἂν ἐνδύσησθε δύ-
ναμιν ἐξ ὕψους· ταύτης δὲ τῆς
φωνῆς καὶ ὁ μακάριος Λουκᾶς μέ-
μνηται λέγων· ἐγένετο ἄφνω
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερο-
μένης πνοῆς βιαίας· καὶ ἐ-
πλήρωσε τὸν οἶκον οὗ ἦσαν
καθήμενοι. [illegible]

Ἔοικε τοῦτο τῇ τοῦ ἀποστόλου
νομοθεσίᾳ· δοξάσατε γάρ φησι
τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν
καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν· ἅτινά
ἐστι τοῦ θεοῦ· τοῖς γὰρ τοσοῦ-
τον ἀπολαύουσι τῆς δωρεᾶς
ὀφείλεται τὸν τῶν ὅλων θεὸν
δοξάζειν: [illegible]
[illegible] αὐτοῦ καὶ [illegible]
αὐτοῦ ἐν ταῖς [illegible]

Ἐξίλασαι γὰρ τὸ ἔθνος κατὰ γένος
οἱ ἱεροὶ ἀπόστολοι· τὴν τοῦ
θείου μεταλλαγήν διὰ τῶν εἰρη-
κότων τὸ θαυμαστὸν ὑπέδειξαν·
καὶ οἱ μετ' ἐκείνους δὲ τὸ δι-
δασκαλικὸν δεξάμενοι χάρισμα·
καθάπερ τινὲς μετέφεραν
τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος θαυ-
ματουργίας· τὸν [illegible] ἀνιμώ-
μενοι· τῷ ἀρ δὴ ἂν τοῖς ἀνθρώποις
προσφέρει: θαυμαστὸς
ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ:

Καὶ ἄλλοι δὲ φησὶν ἀπὸ πάντων
τῶν ἀρετῆς ἐραστῶν· τὸ θυμίαμα

αὐτῶν μιμεῖσθαι παρασκευ-
άζουσιν· κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φω-
νὴν τὴν λέγουσαν· λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων· ὅπως ἴδωσι τὰ
καλὰ ἔργα ὑμῶν· καὶ δοξά-
σωσι τὸν πατέρα ὑμῶν: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ὁ μὲν ἁπλῶς δὲ ἐν ταῦθα τοῦ [illegible]
ἐμνημόνευσεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔδει-
σας ὁ Ἰακὼβ τὸν Ἡσαῦ· εἶτα
τῆς θείας ἐπιφανείας ἀξιω-
θεὶς ἀνερρώσθη· καὶ τὸ δέος
τῆς δειλίας ἐξένιασε· διδά-
σκει ἡμᾶς ὁ λόγος· ὅτι ἐκείνου
ἰσχυρὸν ἀπέφηνας· καὶ ἱερά
τοῦ δεξιὰς τῶν διωκόντων·
αὐτὸς τὸν νεὸν αὐτοῦ ἱερα-
τεύσει λαόν· καὶ ἀναμαχόμενος
σῶσαι καὶ ἀπαντῆτον:

[illegible]
Ἁρμόδιον τῶν ψαλμῶν τὸ τέ-
λος· ἔδει γὰρ τῶν τοσούτων ἀγαθῶν
τὴν διήγησιν ὕμνον θεῖον
συμπεράναι:

[illegible]
[illegible] τοῦ ξη ψαλμοῦ [illegible]
τῶν ἀλλοιωθησομένων·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·

Ἀλλοίωσιν τινῶν πραγμάτων
ὁ ψαλμὸς προσημαίνει· ἀρκτέ-
ον γὰρ εἰς τοὺς ἐξ ἐθνῶν
μεταβαίνοντας Ἰουδαίοις·
ὡς ἐξ ἐκείνων προσαγαγὼν
καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῖς

τῶν ἰσχυρῶν [illegible]· προσθεὶς ἐξ-
ομοίως καὶ τὴν τῆς δυσμενείας
ἀπαλλαγήν· καὶ τὴν ἐπαγομένων
δόν· καὶ τὴν ἐκείνων τιμωρίαν καθ' ὅ-
λην· καὶ ἀπαιτεῖ ἃ ἥρπασε τῶν
ἰουδαίων τῶν προσενεγκόντων
μαρτυρίαν· ἔχει δὲ καὶ προφητεί-
αν δὲ αὐτικῶν παθημάτων·
καὶ τῆς διὰ ταῦτα καταψηφισ-
μένης ἰουδαίοις παραφέθει·
ἐπειδὴ γὰρ ἀπαρχὴν τῶν διω-
κόντων [illegible] ταῦτα γὰρ κ-
τὰ τοῦ [illegible] καὶ σταυρῶ ἐτόλ-
μησαν· αὐτοῖς ἐχθροῖς ἐξηκρεώ-
σαντο· ταῦτα κατὰ τὸν ὅλον
καιρὸν περὶ τῆς ἐψηφίσαντο:

Σῶσόν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν ὕ-
δατα ἕως ψυχῆς μου:

Ἢ τῶν [illegible] ὄνομα [illegible]
προσφέρει τὴν ἱκετείαν· ὕ-
δατα δὲ καὶ ἐνταῦθα τῶν συμφορῶν
τὸ πλῆθος· παρ' ὃ τὸ θεῖον φησί
ἀνιαροῖς περικλύζομαι:

Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ καὶ
οὐκ ἔστιν ὑπόστασις:

Ὁ σύμμαχος· ἐναπεπήχθην εἰς ἀπ-
ειρον τοῖς καταδύσεσι· καὶ οὐκ
ἔστιν στάσις, ἐκ μεταφορᾶς τῶν
εἰς τὸν τῆς θαλάσσης ἐμπι-
πτόντων βυθόν· καὶ ἐπὶ πλῆ-
θος καταφερομένων· καὶ
μόγις τῆς ἕδρας ἀφικνουμένων·
δηλοῖ δὲ διὰ τούτων τὸ μέγε-
θος τῶν κακῶν: Ἦλθον εἰς
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ
καταιγὶς κατεπόντισέν με:

κακο[illegible] θεοῦ:

Ποίκιλλε τὸν λόγον ταῖς δια-
φόροις εἰκόσιν· οὐχ εὑρίσκ-
ων ἀξίαν εἰκόνα τῶν κατεχόντων
ἀνιαρῶν· Ἐκοπίασα κράζων
ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου:

Διηνεκῶς τῷ θεῷ προσπίπτων
[illegible]· ὡς καὶ αὐτὰ καμμύειν τὰ
ὄργανα τῆς φωνῆς· [illegible]
τὴν ἐπὶ ταλαιπωρίας κατὰ διά-
νοιαν προσβάλλει: Ἐξέλιπον
οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπί-
ζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου:

Ἐκ μεταφορᾶς ἤγουν αὐτὸ τέθεικε
τῶν σωματικῶν καὶ [illegible]
ἐξ ἀποδημίας ἐπανιόντα
προσμενόντων· καὶ τὰς ὁδοὺς
περισκοπούντων· ἀπέκα-
μον δὲ ἀναμένοντες τὴν σὴν
βοήθειαν· εἰ τοῦ αὐτοῦ τροπικῶς
[illegible] τέθεικε, διδάσκει σαφέστερον:

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρί-
χας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦν-
τές με δωρεάν· ἐκραταιώθησ-
αν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκον-
τές με ἀδίκως:

Καὶ ἀριθμοῦ [illegible] διωγμόν
καὶ δυναστείαν περίκειται·
καὶ ἀπεχθάνονται πρὸς με
αἰτίαν ἐμοῦ τοῦ μέσου οὐδὲ
δεδωκότος: Ἃ οὐχ ἥρπαζον τό-
τε ἀπετίννυον:

Οὐκ ἠδίκησα καὶ ἀδίκως εἰσπράτ-
τομαι· οὐκ ἄρξας ἀρπαγῆς εἰς
αὐτοὺς ἀδικίας· ἐξημίωσα ἀπο-
δίδομαι παρ' αὐτῶν: Ὁ θεὸς σὺ
ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου

καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀ-
πὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν:

Πάντα δὲ ὡς πάντα σὺ γινώσκεις·
καὶ λέληθέ σε τῶν γινομένων
οὐδέν· οἶδας τοίνυν ὡς εἰς
ἐκείνους μὲν οὐδὲν ἐπλημμέ-
λησα· τοῖς δὲ σοῖς παραβέ-
βηκα νόμοις· τοῦτο ἔοικε
τῷ σοὶ μόνῳ ἥμαρτον· καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα: Μὴ αἰσχυνθείησαν
ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε
κύριε κύριε τῶν δυνάμεων· μὴ
ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζη-
τοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ:

Μὴ γένωμαι φησὶ καὶ [illegible] τοῖς
ἄλλοις ἀρχέτυπον· προσκεκρου-
μένος τῶν παρὰ σοῦ σωτη-
ρίαν· παρ' αὐτῶν δὲ τῆς ἐλπίδος·
ἀλλὰ μαθέτωσαν δι' αὐτῶν
περὶ ἐμὲ γινομένων οἱ τὴν
σὴν θέλοντες γνῶσιν· ὡς τῆς
ἐλπίζοντας εἰς σὲ σωτηρίας καὶ
οὐκ αἰσχύνης καρπός:

Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνει-
δισμόν· ἐκάλυψεν ἐντροπὴ
τὸ πρόσωπόν μου:

Αἰσχύνης [illegible]· τοῦ
σοῦ ὀνειδιζόμενος· ἐπικέρ-
τομοῦσι γάρ με [illegible] οἱ ὑπο-
μένοντες· σὴν ἀσθένειαν τὴν
ἐμὴν δυσμένειαν ἀποκαλοῦντες:

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην
τοῖς ἀδελφοῖς μου· καὶ ξένος
τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου·

Ἀπαριθμεῖ [illegible] τῆς ἀθυμίας τὰ
πολλά.

φορμάς· διεγείρουσιν εἰς ἔνδον τὸν
φθόνον· καὶ πρότερον μὲν τέ-
θεικε τῶν δυσσεβῶν τὸ μέγε-
θος· αὐτὸ τοῦ συγγενοῦς καὶ σωματικοῦ
τὸν χωρισμόν· ὡς δ' ἀλλότριοι
γὰρ καὶ δυσμενεῖς [illegible]
μοι κατὰ συγγενείας· οὐ συνα-
ριθμοῦσι δ' αὐτήν: Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ
οἴκου σου κατέφαγέ με· καὶ οἱ ὀνει-
δισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐ-
πέπεσον ἐπ' ἐμέ:

Ὁ [illegible] δέ με ἀγαπῶν καὶ ἄλλως
τοὺς ἁγίους σου οἴκους ἐρημία
τῶν δυσσεβῶν [illegible]
οὐ γὰρ τὴν ἐμὴν πλημμέλειαν τὴν
σὴν ἀσθένειαν· τὸ εἰς ἐκείνους
γενομένων ὀνειδίζονται· διό περ
τοῖς κατὰ σοῦ βλασφημίαις
[illegible] γενόμενος
πρόξενος· τὸ μέντοι κατέφαγέ
με· ὁ σύμμαχος κατηνάλωσέ
με εἴρηκε: Καὶ συνέκαμψα ἐν νη-
στείᾳ τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐγενήθη
εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί· καὶ ἐθέ-
μην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον· καὶ ἐγε-
νόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν:

Ἐπὶ τούτοις ἀρκοῦμαι καὶ νηστείᾳ
κατατήκω τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ
τοῦτο πρόφασις ἐκείνοις εἰς ὕβρε-
ις γέγονε. τρύχω δ' ἐμαυτὸν καὶ
τῇ τοῦ σάκκου περιβολῇ· τὸ
πένθιμον περικείμενος σχῆμα·
καὶ τοῦτο μέντοι κωμῳδίας
ἐμοὶ ὑπάρχει: Κατ' ἐμοῦ ἠδο-
λέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ
καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Καὶ ἐν συλλόγοις φασὶ· καὶ ἐν συμποσίοις ταῦτα μὲν θρυλλοῦσι· καὶ κωμῳδοῦσι κακῶς· πάλαι γὰρ τὴν τὰς πύλας συνεδρίοις ἐχρῶντο: [illegible]

Ὁ δὲ σύμμαχος οὗτος· ἐμὲ δὴ προσαχθέντος οὐκ ἔτι· τοῦτον φασὶ γνώμην ἀφ᾽ ὧν πρὸς σὲ τὰ μὲν τοῦ ὀνόματος τὴν παρὰ σοῦ προσιέμενος: [illegible]

Ὁ δὲ σύμμαχος οὗτος· καὶ πρὸς δὴ καὶ γνώσεσθε· ἱκανὴ φασὶν ἡ ἐπονείδιστος σαμοι τιμωρία· καὶ πρὸς τοῦ τὴν λυθῆναι· καὶ τὴν σὴν φιλίαν ἀναφαίνεσθαι· ἃ δοκεῖ γὰρ τὸν ἀθῷον καὶ τὸ θέλημα: [illegible]

Μὴ τοῖς ἐμοῖς πλημμελήμασί με τερπόμενος τὴν τιμωρίαν· ἀλλὰ τὸ δὲ μεῖζον τὴν σὴν φιλίαν, ἐλέους χρήσασθαι· καὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνης ἦθος· κατὰ τὰ εἰς ἐμὲ τοσαῦτα δρώντων καὶ· ἧττα προσποιητικῶς πολλὴν ... εἰ θήσεται τὰς συμφορὰς· ἀναι κινεῖν πειρώμενος τὴν δίκην τὸν ἔνδον: [illegible]

Ἔοικα τοῖς εἰς κόθορνον τελευτῶσι ποιοῦσι· καὶ τὸ θάνατον ὑπομένειν· διὸ παρὰ σοῦ τὴν σὴν αἰτῶ: [illegible]

Αἰτῶ δὲ ἀπαλλαγῆναι· ... πολέμου καὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἐπιπεσόντων κακῶν· καθὼς γὰρ ἰδεῖν τῶν τὰ ἐκείνων ἐπιτετηδευμένων τῆς τιμωρίας: [illegible]

Μὴ σύ μοι φασὶ τοῦ πλήθους ὠνείδιζε τῶν κακῶν ὑπουργῶν: [illegible]

Μὴ δ᾽ ἀπαγορεύσῃς φασὶ δέ· ἐπεὶ ἐμὴν στρατείαν· καὶ δὴ ἀπολειψάσης μοι τῆς φιλίας τὴν θύραν· οἱ γὰρ εἰς φρέαρ ἐμπίπτοντες, ἀνέχονται ὅπως μὲν τοῦ σώματος, ἔχει τι μᾶλλον κρατεῖν ἐλπίδα τοῦ ἐκεῖθεν ἀπαλλαγῆναι· ἐμφραγέντος δὲ καὶ τούτου, τὴν σωτηρίαν ἀπογνώσονται: [illegible]

Διὰ τὴν σὴν φιλίαν· οὐ δι᾽ αὐτὴν ἐμὴν ἀξίαν ὧν ἀδικήσας μὴ κακοῦ μὴ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐπιτύχε· καλέ τε με τοῖς πόροις ἐχόμενον τοῖς κακοῖς καὶ λύσαι τὰς συμφοράς· ἀρκεῖ γὰρ σου καὶ μόνον ἐπιφανεῖς ἐκδιῶξαι τὸ μέγεθος τῶν λυπηρῶν: [illegible]

Οὕτω γὰρ ἔθος τοῖς ὀργιζομένοις ποιεῖν ἀπὸ σεισμοῦ μόνοις τοῦ ἁμαρτητικοῦ τὰς ἱκεσίας: [illegible]

Αἰτῶ τὸ δὲ δεινὸς ὑπὸ ὀργῆς ...

ταχεῖαν μοι παράσχου παραψυχήν· [illegible]

Ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνη τῇ θέᾳ λαβοῦσα τὰ σκυθρωπά: [illegible]

Περικαλύπτει μὲν συγγνώμην ἐμὰ πλημμελήματα· ἀλλὰ δυσσεβεῖς οἱ πολέμιοι· καὶ πονηρία δυναστεύοντες· δι᾽ αὐτὰ παρ᾽ ἐκείνων ὀνειδιζόμενος μετὰ δόσις δέ ἐστι φιλανθρωπίας· τοῦτο γὰρ καὶ δι᾽ αὐτῶν ἐπηρεαζόμενος ἐδήλωσεν: [illegible]

Οὐδὲν σε λέληθε τῶν γενομένων, ἀλλὰ πάντα ὁρᾷς καὶ τὰ ἐκ κρυφίων μάθῃ· καὶ τὴν ἐμὴν αἰσχύνην· καταδύομαι γὰρ καὶ ἀφίσταμαι· ἅμα παρ᾽ ἐκείνων ὀνειδιζόμενος: [illegible]

Τοσαύτας γὰρ πανταχόθεν ὀδύνας ἐκαλλόμενος· καὶ ἔτι πρὸς μένων μαρτυροῦντος· καὶ μὴ δὴ μεῖζον παρατυχεῖν· ἀλλ᾽ οἱ μὴ ἀγνοοῦντες μικρὸν γὰρ ἀριθμόν· ὅτι ψυχαγωγοῦν καὶ τὴν κοινὴν μίαν τῆς ὕπνος κουφοτέραν τὴν ἀθυμίαν ποιῶν

οὐκ ἔσχεν: [illegible]

Καὶ αὐτὴν μοι φασὶ τὴν τροφὴν πικρὰν καὶ ἀγριαρὰν κατεσκεύασε· ἀηδὴς γὰρ τοῖς μετ᾽ ὀδύνης ἐσθίουσι καὶ ἡ ἡδίστη τροφή: [illegible]

Καὶ τὴν αὐτῶν τοίνυν ἀφροσύνην τὰς συμφορὰς μεγάλας ἐλέγξει· καὶ οἷς ἔδρασαν περιπέσοιεν· τράπεζαν γὰρ τὴν ἀφροσύνην ἐκάλεσεν· τὰς δὲ τιμωρίας, παγίδας· οὕτω γὰρ καὶ ὁ σύμμαχος ᾐνίξατο· γενοιτο ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα· καὶ εἰς τιμωρίαν ὡς πεσοῦσα φθῆναι: [illegible]

Ἐπιγενόμενος αὐτοῖς τὸ ζόφον δὲ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν· [illegible]

Λογίσασθαι αὐτῶν καταψηφίσασθαι δέονται· ἵνα οἷς ποιοῦσι περιπέσωσιν· εἰς ἐπίπονον ἐργασίαν συγκεκυφότα: [illegible]

Πᾶσαν αὐτοῖς ἐπάγεις τὴν τιμωρίαν ὀργὴν καὶ ταχεῖαν καὶ δι᾽ ἀρκεῖ ἐπάγεις συμφοράν· ... τὸ ταχὺ δεδήλωκε· τοιοῦτος γὰρ ὁ θυμός· διὰ τῆς ὀργῆς

τίμωρον. τοιαύτη γὰρ τῆς ὀργῆς ἡ φύσις. ὁ μὲν γὰρ θυμὸς ὀξύς ἐστι καὶ ὀλιγοχρόνιος· ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μέν, μονιμωτέρα δέ. θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὴν ὀξεῖαν καὶ ἐπίμονον ἐκάλεσε τιμωρίαν: γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν:

Διὰ πάντων τὴν δικαίαν ψῆφον ἐπιζητεῖ. καὶ οἷς δὲ δεδράκασιν ὑποβληθῆναι αὐτοὺς ἱκετεύει. ἐπειδὴ γὰρ καὶ τὴν πόλιν καὶ τὰς ἄλλας τῆς Ἰουδαίας πόλεις πορθήσαντες, ἐρήμους ἀπέφηναν· ταῦτα παθεῖν καὶ τὴν αὐτῶν ἱκετεύει πατρίδα. καὶ τέτευχε γὰρ τῆς αἰτήσεως. ἔρημος γὰρ γέγονε καὶ μεμένηκεν ἡ Βαβυλών. μέχρι καὶ τήμερον. εἰ δὲ καὶ [illegible] προσήκει ὅτι [illegible] Ἰουδαίοις ἃ Βαβυλωνίοις [illegible] δυσσεβείᾳ καὶ πονηρίᾳ καὶ τῶν αὐτῶν χρησαμένοις [illegible] αὐτοί. κατὰ τοῦ δεσπότου καὶ σωτῆρος λυσσήσαντες. [illegible] μὲν γὰρ αὐτοῖς [illegible] εἰργάσαντο τὸν τῶν προφητῶν. οὗτοι [illegible] δεδωκότες προφήτην. ἀλλὰ τὴν ἐπὶ πᾶσι δουλείαν [illegible] τῆς προφητείας [illegible] ἀφελόμενοι. Ἰουδαῖοι δὲ οὐ καὶ [illegible] ἀλλὰ πάντων [illegible] δεχόμενοι αὐτοῦ τοῦ δεσπότου προσήνεγκαν τὴν χολήν. καὶ αὐτὸ τὸ ὄξος. [illegible] ἐπιζήμιος. οὐ δι' ἣν χάριν. ταῖς αὐταῖς ὑπεβλήθησαν τιμωρίαις. καὶ ἐγενήθη ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. ἀντὶ γὰρ τῆς προτέρας εὐκληρίας δουλείᾳ κατεψηφίσθησαν. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτῶν ἐσκοτίσθησαν. ἰδόντες τὸ ἀληθινὸν οὐκ ἀνασχόμενοι φῶς. καὶ ὁ νῶτος δὲ αὐτῶν τῇ πενίᾳ καὶ τῇ δουλείᾳ συγκέκαμπται. διὰ τὸν σταυρὸν [illegible] καὶ τὸν σκληρὸν αὐχένα τραχηλον. καὶ ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἐγένετο ἔρημος. καὶ ἐν τοῖς τῆς Ἱερουσαλὴμ σκηνώμασιν οὐδεὶς αὐτῶν κατοικεῖ. ταῖς οἰκείαις τοίνυν [illegible] ὑπεβλήθησαν. καὶ αὐτοῖς [illegible] ἐπηρεάσαντος [illegible]. ταῦτα πεπόνθασι [illegible] καὶ [illegible] τοῦ δεσπότου [illegible] τούτου χάριν καὶ οἱ [illegible] ἐν τούτῳ [illegible] μαρτυρίας [illegible] προφήτας τὸ δὲ πλεῖον [illegible] ἀλλ' ἐπὶ [illegible] τῆς ἑρμηνείας [illegible]: ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν:

Ὃν μὲν γάρ φησι δικαίως ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ πεπαιδευμένους οἱ ἐν τῇ Σιὼν δήμιοι παρέδωκα τούτοις. οὗτοι δὲ πλείους ἢ προσέταξα ἐκόλασαν καὶ ἐπηύξησαν μοι τὴν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ὀδύνην. ταύτην αὐτῶν καὶ ὁ τῶν ὅλων Θεὸς κατηγορεῖ τὴν ὠμότητα καὶ φησί. ἐγὼ αὐτοῖς παραδέδωκα αὐτὰς ταῖς χερσί σου. σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος. τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν ζυγόν. καὶ τὸν νεώτερον οὐκ ἠλέησας: πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου:

Διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐπάγομεν τιμωρίαν ἀνομίαν ἐκάλεσε. ἀντὶ τοῦ ἐπίθες αὐτοῖς ἄνομον τιμωρίαν ἀξίαν. καὶ μὴ τύχωσι τῶν ἀγαθῶν ὧν τοῖς δικαίοις εἴωθας ἀπονέμειν: ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν:

Τούτοις ἔοικε τὸ οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει. οὐ γὰρ ἁμαρτωλοὶ [illegible] τούτων μὲν ποιητῶν [illegible] μέμνηται ὁ Δανιὴλ καὶ προφητεύει γάρ φησιν ἐκάθισε κριτήριον καὶ βίβλοι ἀνεῴχθησαν. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. τῶν ἀνακειμένων [illegible] σοι δώδεκα μὴ μεταλάχοιεν οὗτοι. μηδὲ τύχοιεν ἀναλήψεως ἧς ἡμᾶς φησὶ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν τεύξεσθαι: πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· καὶ ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντελάβετό μου:

Μὴ τεθείημεν τῶν τὴν ἀλλοτρίαν τοῦ πράγματος προλέγει. τὴν τῆς δουλείας χρονικὴν καὶ τῶν δορυαλώτων ἐπάνοδον. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸ πένησιν ἐπιγέγραπται. τοῖς ἄλλοις ἀσθενοῦσι. δύο γὰρ εἶδος τὸ ἐν ταῖς τῶν [illegible] μετὰ μὲν γὰρ ἐν Βαβυλῶνι χρησάμενοι τὴν προτέραν ἐλευθερίαν ἀπέλαβον· μετὰ δὲ ταῦτα κατὰ τοῦ δεσπότου λυσσήσαντες, παντελεῖ δουλείᾳ καταδικάσθησαν. ἀμφότερα τοίνυν προλέγει ὁ παρὼν ψαλμός. τὸ δὲ πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ τοιοῦτόν ἐστιν. ἐν πτωχείᾳ μένω φησὶν ἰδού. καὶ ἐν πολλαῖς ὀδύναις ἐξεταζόμενος τῆς σῆς σωτηρίας ἠξίωσας. τούτου δὴ χάριν: αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς· μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει:

Καὶ γὰρ ἔσομαι περὶ τὰ ᾄσματα εὐφημῶν. ἀλλ' ἀναμέλψομαι τοῖς ὕμνοις τὰς χάριτας. τὴν δὲ γνῶσιν τῶν ᾀσμάτων. τὸ μέγεθος αὐτοῦ τοῖς ἀγνοοῦσι δηλώσω: καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον· κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς:

ὑμνῳδίαν [illegible] ἔφη τῆς αἱματώδους θυσίας· μόσχου μὲν γὰρ καὶ πίονος· ἄρτι μὲν τὰς χηλὰς, ἄρτι δὲ προβαλλομένου τὰ κέρατα. θρηνῆσαι ἄξιον τὴν Ἰουδαίων παρανομίαν· σιωπῇ δὴ μονονουχὶ ὁμολογούντων τῆς νομικῆς λατρείας τὸ μὴ [illegible]. καίτοι τῶν [illegible] ἀλόντων ὑμνεῖν τὸν θεόν· μετὰ τὴν ἐπάνοδον ὑπισχνουμένων· οὐ θυσίας ἱερατικὰς ἀλλ' ὡς τῆς ὑμνῳδίας θυμηρεστέρας τῷ θεῷ. ἀλλ' αὐτὴν μὲν τούτων κατηγορίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐάσωμεν· ἐπειδὴ τὴν ἑρμηνείαν διώκομεν:

ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν:

Ἀντὶ τοῦ φησὶ τοῖς ὁμοίοις καὶ κοινοῖς πένησι [illegible]· ἐλπίδος ἀφορμὴν παρ' ἡμῶν λαμβανέτωσαν πρόφασιν:

ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν:

Τούτοις παραινεῖ [illegible] ἐλπίδος καὶ πρὸς [illegible] εἰσφέρειν μαθεῖν:

ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος· καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν:

Ἐδέξατο γὰρ ἡμῶν τὴν [illegible] ὀδυρίαν ἰδών· καὶ ἔλυσε τὰ τῆς δουλείας δεσμά· πεπεδημένους δὲ αὐτοῦ κέκληκεν ἐπειδὴ αὐτὸς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ἐξέδωκε:

αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ:

Ἅπασαν [illegible] τὴν κτίσιν εἰς κοινωνίαν τῆς ὑμνῳδίας καλεῖ· οὐκ ἀπόχρη γὰρ ἡ ἀνθρωπεία γλῶττα τὰς θείας διηγήσασθαι χάριτας:

ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας:

Τοῦτο δὲ αὐτοῦ προσφόρως τῷ ὑμνῳ[illegible] καὶ περιφανῆ τὴν Σιών· καὶ τὰς τῆς Ἰουδαίας πόλεις· τὰς μὲν [illegible] προτέρας [illegible] ἀπολαυούσας· οὕτω τὴν μεγίστην [illegible] προθεσπίσας [illegible] καὶ τὸν οἰκήτορα [illegible] πλῆθος:

καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν:

Οἱ μὲν φησὶν αἰχμάλωτοι τῆς ἐπανόδου τυχόντες· καὶ τὰς οἰκίας οἰκοδομήσαντες [illegible] κατοικήσουσι μὲν αὐτάς· οὐκ αὐτοὶ μόνον· ἀλλ' ὡς καὶ οἱ τούτων [illegible] καὶ οἱ ἔκγονοι· τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν:

καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν:

Ἐπειδὴ δὲ τινὲς κατὰ τὸν [illegible] καὶ μανίας [illegible] τὴν [illegible] ἔμελλον ὑπομένειν· εἰκότως καὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ψαλμοῦ τοιοῦτον ἐπιτέθεικε:

καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ:

Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· συμφωνεῖ δὲ τούτοις καὶ τὰ προφητικὰ ῥήματα· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἔφη Δαυίδ· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ. μετὰ γὰρ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν [illegible] ἐκείνων ἐξημάρτησαν· μόνοι ὅσοι [illegible]· οἱ δὲ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐν τῇ Σιὼν κατεσκήνωσαν· τὴν τῆς αἰνέσεως αὐτῷ θυσίαν προσφέροντες:

εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κύριον:

Τοῦτο δὲ ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις εὗρον· οὔτε δὲ παρὰ τῷ Ἑβραίῳ· οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς· συμβαίνει δὲ ὅμως τῆς τοῦ ψαλμοῦ διανοίας· [illegible] γὰρ προφητεύει· καὶ τῶν [illegible] ἀπαλλαγήν. εἴρηκε δὲ τὸν ψαλμὸν ὁ μακάριος Δαυίδ· ὑπὸ τοῦ Ἀβεσσαλὼμ διωκόμενος· εἰκότως δὲ καὶ τὸ εἰς ἀνάμνησιν τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται· ἀναμιμνήσκει γὰρ τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων· ἐκεῖνα γὰρ τῆς πολεμικῆς [illegible] διὸ πρότερον [illegible]:

ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον:

Πολλαῖς φησὶ καὶ παντοδαπαῖς περικλυζόμενος συμφοραῖς· [illegible] ταχεῖαν αὐτοῦ παρασχεθῆναι μοι τὴν βοήθειαν:

αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου:

Διαμαρτάνοιεν φησὶ οἱ τῆς ἐμῆς σφαγῆς ἐφιέμενοι· καὶ τὴν ἐν [illegible] αἰσχύνην καρπώσονται:

ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά· ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε:

Περὶ δὲ τούτοις καὶ οἱ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ἐφηδόμενοι τραπεῖεν [illegible] μετ' αἰσχύνης· τὴν [illegible] ὁρῶντες [illegible]:

ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε· καὶ λεγέτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω ὁ θεός· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου:

Τὸ δέ σου κύριε παιδευόντος ἐξαπιναίως θυμηδίας ἁπάσης τοὺς σοὺς ἔμπλησον ἐραστάς· ἵνα σου τὰς δωρεὰς ὑμνοῦντες χορεύσωσιν:

ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης:

Ἀντὶ τοῦ τῆς τῶν προσφερομένων δικαιοσύνης ἔρημος· καὶ πτωχεύω [illegible] τῆς ἀρετῆς [illegible] πλοῦτον:

ὁ θεὸς βοήθησόν μοι:

Διὸ τῆς σῆς [illegible] ἱκετεύω τυχεῖν:

βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ:

Τῆς σῆς γὰρ προμηθείας [illegible]:

κύριε μὴ χρονίσῃς:

Ἐπαρκέσον [illegible] ταχέως καὶ μηδαμῶς μέλλησιν τὴν [illegible]:

[illegible] ψαλμὸς [illegible] υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων· [illegible] παρ' Ἑβραίοις:

Ὁ μοχθηρὸς καὶ αὐτὸς ὅτι τὴν ἐπιγραφὴν ποιησάμενος· μὴ εὑρηκέναι ταύτην παρὰ τοῦ ἑβραίου· ἀλλ' αὐτὸς αὐτὴν τεθεικέναι· ἱστοροῦσι δὲ ὡς οἱ τοῦ ἰωναδὰβ υἱοὶ οἱ πρῶτοι ᾐχμαλωτεύθησαν· ὅτε ὁ μακάριος ἱερεμίας οἶνον αὐτοῖς προσενεγκεῖν ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ προσετάχθη εἰς ἔλεγχον τῆς ἰουδαίων παρανομίας· ἐκεῖνοι γὰρ [illegible] τῶν προγόνων ὑποθήκας κ[illegible] πρὸ τῆς ἰουδαίων ἀπειθείας ὁ θεῖος προφήτης· ὡς ἐκείνων [illegible] ἐν τοῖς φυ[illegible] τούτων δὲ τὰς θείας παραβαινόντων νομοθεσίας· εἰκότως δὲ ὁ μὲν ὁ ψαλμὸς ἐκ προσώπου τῶν εἰς [illegible] τῆς ἐπανόδου γλιχομένων· καὶ τὴν τῆς δουλείας ποθούντων ἀπαλλαγήν· γέγραφε δὲ αὐτὸν ὁ μακάριος δαβὶδ τοῦ τῶν [illegible] προσαρμόσας τοῖς λόγοις:

Ἐπὶ σοὶ κ(ύρι)ε ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα:

Ἤδη λαμβάνων φησὶ τῆς ἐλπίδος τὴν σὴν [illegible] ἐπικουρίαν· μὴ δὲ ἐπὶ πλεῖστον [illegible]: ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με:

Κρῖναί σε παρακαλῶ· [illegible] καὶ δικαίαν κατ' ἐκείνων τὴν ἀπόφασιν ἐξενεγκ(εῖν)· οὕτω γὰρ κἀγὼ τῆς ἐκείνων δουλείας ἀπαλλαγήσομαι: κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με· γενοῦ μοι εἰς θ(εὸ)ν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ:

Σὲ πρόμαχον ἔχων καὶ πόλιν ὀχυρὰν· καὶ ἔρεισμα ἀσφαλές· ἀπαλλαγήσομαι· τοίνυν δέξαι τὴν ἱκετείαν: ὁ θ(εό)ς μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος:

Ἱκετεύω ὦ δέσποτα τῆς τῶν πονηρίας καὶ δυσσεβείας συζώντων ἐμὲ ἐλευθερῶσαι μὲ δυναστείας: ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κ(ύρι)ε· κ(ύρι)ε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου:

Νεότητα καλεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ μωσέως χρόνον· ὅτε καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπήλαυσαν· ἐπὶ [illegible] αἰγυπτίοις δεδουλωκότες χρόνον· ἐξ ἐκείνου φησὶ εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας ἔσχον καὶ τὴν σὴν προσμένω βοήθειαν: ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός· ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής:

Γ[illegible] καὶ τὸ [illegible] τὴν ἐξ αἰγύπτου ἔξοδον· τοῦτο δὲ καὶ ὁ [illegible] θ(εὸ)ς διὰ τοῦ θείου [illegible] εἴρηκεν· [illegible] ἐπεστηρίχθην· καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible] ἐπειδὴ γὰρ [illegible] ἐκεῖ γὰρ αὔξεται καὶ τρέφεται· ὁ δὲ ἰ(σρα)ὴλ καὶ μετὰ τὴν ἐξ αἰγύπτου ἔξοδον ἔμφυτον ἔσχε τὴν αἰγυπτίων ἀσέβειαν· εἰκότως ἔφησεν [illegible] ἐπεστηρίχθην· ὅτι [illegible] ἐκ τῆς μητρῴας νηδύος τῶν [illegible] ἐκεῖνος· καὶ τοῖς προγόνοις ἐπιμείνας ἐπὶ [illegible] συμμορίαν τὸν θ(εὸ)ν ἱκέτευσαν· λέγοντες ὅτι ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν σὴν ἔσχομεν ἐλπίδα: ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός:

Σὲ ὑμνῶν καὶ δοξάζων διατελῶ· καὶ διὰ τῆς σῆς προνοίας [illegible]: ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς:

Ἀλλὰ μετ' ἐκείνην [illegible] πολλῶν [illegible] μετὰ πολλῶν· ὥσπερ τι [illegible] τοῖς πολλοῖς [illegible]: καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός:

Ἀλλ' ὅμως [illegible] τὴν σὴν προσμένω βοήθειαν: πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως· ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου:

Μετὰ [illegible] τοίνυν [illegible] διὰ τῶν γλωττῶν· ὅπως σοι ἀνάψω τὸν ὕμνον [illegible] εἴρηκε: μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με:

Ἧς ἐν νεότητι τῆς προνοίας ἀπήλαυσα· ἀπολαῦσαι καὶ νῦν ἱκετεύω· καὶ μὴ γυμνωθῆναι τῆς σῆς κηδεμονίας· ἐν αὐτῷ τῷ γήρᾳ παρακαλῶ· ἐπειδὴ γὰρ νεότητα τὴν ἐξ αἰγύπτου προσηγόρευσεν ἔξοδον· γῆρας ἐκάλεσε τὸν τῆς αἰχμαλωσίας καιρόν· ὡς πολλοῦ χρόνου διαδραμόντος ἐν μέσῳ: ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό· λέγοντες ὁ θ(εὸ)ς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε κ(αὶ) καταλάβετε αὐτόν· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος:

Ἅπαντές φησιν οἱ δυσμενεῖς ταῖς ἐμαῖς ἐπιχαίρουσι συμφοραῖς· καὶ παντοδαποῖς κακοῖς περιβάλλουσιν· ἔρημόν με τῆς σῆς κηδεμονίας ὁρῶντες· καὶ [illegible] με παντελῶς παρεωρᾶσθαι· καὶ μηκέτι τῆς σῆς [illegible] προμηθείας· οὐδὲ [illegible]: ὁ θ(εό)ς μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θ(εό)ς μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες:

Ταχεῖαν μοι τὴν σὴν παράσχου ῥοπήν· καὶ μή με πόρρω τῆς σῆς [illegible]

φθόνοις κηδεμονίας· μακρυνθῆναι δὲ αὐτοῦ οὐ τὴν οὐσίαν λέγει τοῦ θεοῦ· πανταχοῦ γὰρ πάρεστι· καὶ τοῖς πᾶσι παρίσταται· ἀλλὰ τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν τῆς βοηθείας ἐνέργειαν:

αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλειπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· καταισχυνθήτωσαν· ἀναλωθήτωσαν· οἱ ἀντικείμενοι τῇ ψυχῇ μου· διαμάρτοιεν τῶν οἰκείων ἐγχειρημάτων· καὶ τὴν ἐν [illegible] αἰσχύνην καρπώσονται· καὶ φθονοῦντες [illegible]· ἀδίκως τὸν ἐμὸν [illegible] πεσόμενοι(?):

περιβαλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι:

Ἐπονείδιστοι γένοιντο καὶ καταγέλαστοι οἱ παντοδαποῖς με κακοῖς περιβάλλοντες: ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ:

Ταῦτα γὰρ ὁρῶν γινόμενα τῇ εἰς σὲ ἐλπίδι [illegible]θήσομαι:

καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου:

Καὶ πολλαπλασίαν σοι προσοίσω τὴν ὑμνῳδίαν: τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου:

Ὑπ[illegible] τὴν δικαιοσύνην σου ταύτην διηγούμενος(?)· καὶ διδάσκω ἅπαντας· ὅπως ἐμοί τε καὶ τοῖς πολεμίοις δικάσας τῆς ἐκείνων δυσμενείας ἀπήλλαξας· ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου:

Ἐπειδὴ ὑπέσχετο διηγήσασθαι τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην· καὶ τὴν εἰς αὐτὸν γεγενημένην σωτηρίαν· μείζονα δὲ ἢ κατὰ ἄνθρωπον ἡ ὑπόσχεσις· εἰκότως ἐπήγαγεν· ὅτι οὐκ οἶδα ἐξαριθμῆσαι· τοῦτο καὶ ἐν τῷ λθ' ψαλμῷ ὁ μακάριος ἔφη Δαβίδ· εἰρηκὼς γάρ· πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· ἐπήγαγεν· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν· τοῦτο καὶ ἐνταῦθά φησιν· ὅτι οὐκ οἶδα ἀριθμῆσαι· τὰς γὰρ τοιαύτας γραφάς τε καὶ μαθήσεις· ἢ [illegible] μὴ [illegible] ἐκδεξάμενος σοφίας· εἰσελεύσομαι ὅμως ἐν δυνάμει κυρίου· καὶ ὡς δυνατὸν [illegible] φύσει τὴν ὑμνῳδίαν ποιήσομαι: κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου· ὁ θεός μου ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου·

Μνημονεύσω(?) δὲ σοῦ [illegible]· καὶ τὴν σὴν δικαιοσύνην [illegible]· καὶ τὸ μόνον [illegible] ταῦτα γάρ με παιδόθεν ἐδίδαξας· καὶ ἐν τῷ θείῳ νόμῳ [illegible] πολλοῦ [illegible] χρόνου [illegible]· [illegible] γὰρ καὶ ὁ νόμος ἐδόθη:

καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου· ὁ θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με:

Ἕως [illegible] γὰρ τὰς σὰς θαυματουργίας τοῖς ἀγνοοῦσι διδάξω· οὐ [illegible]

[illegible] μου κληθεὶς θεός, [illegible] τῆς σῆς ἀξίου κηδεμονίας:

ἕως οὗ ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ:

Προφητικῶς [illegible] ταῦτα ἐσόμενα προλέγει· καὶ γῆρας καλεῖ τοῦ νόμου τὸ τέλος· τουτέστι μετὰ τὴν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ γεγενημένην παρουσίαν· σαφέστερον δὲ ἡμᾶς ὁ μακάριος διδάσκει Παῦλος· περὶ τῆς καινῆς διαθήκης φησίν· οὕτως ἐν τῷ Χριστῷ· καὶ νῦν πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ· καὶ ἐνταῦθα τοίνυν προφητικῶς [illegible] διδάσκαλος λέγει· ἕως γήρως καὶ πρεσβείου ὁ θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· εἶτα δηλῶν ποῖον γῆρας καλεῖ· ἐπήγαγεν· ἕως οὗ ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ: τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου·

Γενεὰν δὲ ἐρχομένην καλεῖ τὴν μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ [illegible] ἐκκλησίαν(?)· συνέστη ἐξ Ἰουδαίων καὶ ἐξ ἐθνῶν τοῖς ἱεροῖς ἀποστόλοις· περὶ ταύτης τῆς γενεᾶς καὶ ἐν τῷ κα' ἔφη ψαλμῷ· ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος·

Ἐν [illegible] τοίνυν λαὸς παρὰ τῶν Ἰουδαίων λαὸν [illegible] γεγενῆσθαι· ἀλλὰ τεχθήσεσθαι ὁ προφήτης προείρηκε· [illegible] τοίνυν καὶ ἐνταῦθα μή με καταλίπῃς ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ· τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου· ἔοικε δὲ τοῦτο τῇ τοῦ πατριάρχου Ἰακὼβ προφητείᾳ· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ· ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν:

ὁ θεὸς ἕως ὑψίστων ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα:

Ὁ δὲ Ἀκύλας καὶ ὁ Σύμμαχος οὕτως· ὁ θεὸς ἕως [illegible]· ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ μεγάλα τὰ ὑπὸ σοῦ γινόμενα [illegible]· καὶ ἱκανὰ πεῖσαι πάντας [illegible] θαυμάζειν σε: ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι:

Οὐδὲν γάρ φησι συγκρῖναι· καὶ παραβάλλειν δυνατόν· ὑπερβάλλεις γὰρ ἅπαντας καὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ δυνάμει καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς· ἐν [illegible] προθεσπίζει·

ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς· καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με:

Παραδέδωκάς με φησὶ παντοδαπαῖς συμφοραῖς· διὰ τὰς ὑπ' ἐμοῦ γεγενημένας παρανομίας· πάλιν με [illegible] ἐπανήγαγες: καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με:

Ἀνακαλέσας ὁ θεὸς τίμιος ὑπομι-
μνήσκων ἐπιτυχηκέναι παραδόξου
ἀφέσεως τῶν τοσούτων ἀπαλλα-
γεὶς συμφορῶν· τοῦτο καὶ διὰ
τοῦ Ἐζεκιὴλ ὁ θεὸς ἔφη· ὅτι ἀνοί-
ξω τοὺς τάφους ὑμῶν καὶ ἀνά-
ξω ὑμᾶς ἐκ Βαβυλῶνος· τοῦ-
τέστιν τὴν αἰχμαλωσίαν ἀπογνῶ-
σιν χρόνου· καὶ παρ' αὐτὰς τῶν πολε-
μίων ἐλπίδας τὴν ἐπάνοδον ὑ-
μῖν δωρήσομαι: ἐπλεόνασας
ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου·
καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με·
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με:
Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· αὐξήσεις τήν
μεγαλειότητά μου· καὶ παρα-
κυκλώσεις με παραμυθούμενος· καὶ τὸ ἄλλο
δὲ ὁμοίως προσέθηκε· τῆς γὰρ πε-
ρὶ ἐμὲ κηδεμονίας, δείκνυσιν τὸ ἄ-
γαθόν: καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολο-
γήσομαί σοι ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ:
Ὑπισχνοῦμαι γὰρ τὰς σὰς διηγοῦμαι
δωρεάς· καὶ τοῖς ὕμνοις τὸ δίκαι-
ον· ἐπίσημον μὴν μὰς δὲ προσήκει
σου καὶ διὰ τῶν θαυμασίων πολλὴν ἐμ-
μονὴν [illegible]· οἱ μὲν γὰρ τῶν ἐναγόντων
σὺ ἡμῶν διὰ τῶν ἐξ Ἰουδαίων ἐκ-
ρύκων τῆς σωτηρίας ἀπήλαυσαν:
τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ
ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ:
Χρήσομαι τοῖς σοῖς ὀργάνοις τ-
ῶν ὕμνων διὰ τῶν ... ᾀσμάτων: ἀγαλλιάσονται
τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι·
καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω: 41

δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡ-
μέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου·
ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν
οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι:
Προλέγει ταῦτα τῶν Βαβυλωνίων
τὸν ὄλεθρον· ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρ-
σου γεγενημένον· καὶ τὴν τῶν
Ἰουδαίων ἀπαλλαγὴν· ἐκεῖνοι
γὰρ ἐφθάρησαν· ἀπολλύμενοι, ἐγὼ δὲ τῆς
ἐπανόδου τεύξομαι· ἀπολαύ-
σας δὲ τούτου, γεγηθὼς καὶ γε-
γανωμένος χορεύσω· πάσης δὲ
τῆς ἡμέρας τῆς εὐεργεσίας ὕμνων· καὶ τὴν
νομοθεσίαν διηνεκῆ τὴν μελέτην
ποιούμενος:
Εἰς τὸν Σολομῶντα ψαλμὸς
εἰς τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ Ἰσαάκ:
Ὅτι τὸν Σολομῶντα οἱ Ἰουδαῖοι τὸν
προκείμενον ἁρμόττει ψαλμὸν
οἴονται καὶ Ἰουδαίοις ἐν ὁμολο-
γήσαι· τἀληθεῖ λέγειν ἐθέλον-
τας· ἢ τοῦ γε τῆς πίστεως τῆς
προφητείας· πρὸ τῶν μὲν γὰρ
οὔτε τῶν πρότερον τῆς γῆς ἐ-
κράτησεν Σολομῶν· οὔτε τῶν ἐθνῶν
σίωμ θεῖον τῶν ἐδέξατο φόρον·
ἐπί τινα ἄμετρον ὧν, τὴν βασιλεί-
αν μακρὸν διήνυσεν χρόνον, τοῦ
αἰῶνος τὸ πέρας ἐδέξατο· καὶ γ-
ε τοὺς καλούς· ἀλλὰ καὶ κο-
σμὸν διοικεῖ· ὁ δὲ ψαλμὸς ἡ-
λίου καὶ σελήνης πρεσβύτε-
ρον δεικνὺς τὸν προφητευό-
μενον· ἀκριβῶς ἐστὶν ὃν ταῦτ-
α τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος δεί-
ξει· καὶ ἡ ἐπιγραφὴ δὲ οὐκ ἄπαρ-

μοσθεῖσα ἀπὸ χιμάσου τὸ σωτήριον μυ-
στήριον. Σολομὼν γὰρ εἰρηνικὸς
ἑρμηνεύεται· καὶ τοῦτο σαφῶς
ἡμᾶς ἡ τῶν παραδόξων
ἱστορία διδάσκει· φησὶ γὰρ πρὸς
τὸν Δαυὶδ διὰ τοῦ Νάθαν ὁ θεός·
ὅτι Σολομὼν ὄνομα αὐτῷ·
καὶ εἰρήνην δώσω ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτοῦ· ταύτην δὲ τὴν
προσηγορίαν καὶ ὁ δεσπότης
Χριστὸς καλεῖσθαι· ὡς γὰρ ὁ με-
γάς κῆρυξ τῆς ἀληθείας· αὐ-
τός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποι-
ήσας τὰ ἀμφότερα ἕν· καὶ
τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας. καὶ αὐτὸς ὁ κύριος· τοῖς
ἱεροῖς ἀποστόλοις φησί· τὴν
ἐμὴν εἰρήνην δίδωμι ὑμῖν·
τὴν ἐμὴν εἰρήνην ἀφίημι
ὑμῖν· τὴν αὐτοῦ τοίνυν μάρτυρα
καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατορθωθεῖ-
σαν εἰρήνην. καὶ τῶν ἐθνῶν
τὴν σωτηρίαν· οὗτος ὁ ψαλμὸς
προθεσπίζει. καὶ ἐπειδὴ καὶ
θεὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος· τὸ μὲν ὡς θεὸς
τὸ δὲ δι' ἡμᾶς προσλαβών· ἀμφό-
τερα ἡ προφητεία διδάσκει· καὶ
φησί· αὐτὸς μὲν ἔχων ὡς θεὸς· ἀπαρχὴν
τὴν ἐξουσίαν· λαβὼν δὲ ταύτην
καὶ ὡς ἄνθρωπος· παρ' αὐτοῦ οἰκεῖ:
Ὁ θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός·
... καὶ τὴν δικαιοσύνην
σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως:
Καὶ βασιλεύς ἐστι καὶ υἱὸς βασι-
λέως ὁ δεσπότης Χριστός· δι' ὃ καὶ
βασιλεὺς αὐτὸν καὶ υἱὸν βασιλέ-

ἡ προφητεία καλεῖ· οὕτως καλεῖ ὁμοίως
αὐτὸν ὁ πατριάρχης Ἰακὼβ καὶ
σκύμνον λέοντος ὀνομάζει·
σκύμνος γὰρ λέοντος φησὶ
Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης·
ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέ-
ων· καὶ ὡς σκύμνος τίς ἐ-
γερεῖ αὐτόν· οὐ γὰρ μόνον λέ-
ων ἐστὶν ἀλλὰ καὶ βασιλε-
ὺς· καὶ γὰρ ὡς θεὸς ἐκ τοῦ πα-
τρὸς ἐγεννήθη θεοῦ· καὶ
ὡς ἄνθρωπος πρόγονον ἔχει τὸν βα-
σιλέα Δαυίδ· τοῦτο ὁ προφητι-
κὸς λόγος ὡς ἀνθρώπῳ δοθῆναι τὴν
τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην πα-
ρακαλεῖ· εἶτα τὴν αἰτίαν διδάσκει:
Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει:
Τοὺς γὰρ πτωχεύσαντας ταῖς ἁμαρτίαις
κατεχομένους τοῖς πονηροῦ τυ-
ραννίδος δεδουλωμένους ἐλευθερώσει·
δικαίως αὐτὸς καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν
κατεχομένοις δικάσει: ἀναλαβέτω
τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ καὶ
οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην:
Προσωποποιΐα ἐστὶ τῶν πάντων
διδασκαλίων μεταβολήν· οὕτω τοῦ
λαοῦ τῶν ἐξόδων δηλοῦμεν· ἔφη·
τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβά-
των· ὄρη μὲν ὀνομάζει καὶ τοὺς
ὄρους καὶ τοὺς βουνοὺς τῶν μεγά-
λων· ἀντὶ γὰρ τῆς παλαιᾶς πο-
λιτείας σημαίνει αὐτοῖς εὐσε-
βείας, οἱ τὸν ἀγγελικὸν ζῆλον
ἀσπάζονται· τὴν ἀγγελικὴν

ὅτι πρὸ ... ὑπὸ ... ὑποδεῖ ... πρὸς ...

νῦν μαίνονται διὰ σωτήρων καρποῦνται· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν πρεσβείας ποιούμενοι, τὰς θείας καταλλαγὰς πραγματεύονται:

κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκοφάντην:

Εἰκότως ὁ διάβολος κέκληται συκοφάντης. τὸν γὰρ θεὸν ἐσυκοφάντησε διὰ φθόνον, φήσας αὐτὸν κεκωλυκέναι τὴν τοῦ ξύλου μετάληψιν· καὶ κατὰ τοῦ Ἰὼβ ταῖς αὐταῖς μεθόδοις ἐχρήσατο, φήσας· μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰὼβ τὸν θεόν; ἀλλ' ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ πάντων ὧν ἔχει· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. τοῦτον καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ψαλμῷ ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν ὠνόμασεν. ὃν ταπεινοῖ ὁ συκοφάντην. ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ δεσπότης καταργήσας καὶ κατέλυσεν. τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ τυραννουμένους ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας ἠξίωσεν:

καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν:

Ὁ ταῦτα φησὶν ἄναρχον καὶ ὀρθῶς, οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν κατὰ τὸν ἀποστολικὸν λόγον, οὔτε ζωῆς τέλος ἔχει. ἀρρήτως μὲν γὰρ ἐκ τοῦ πατρὸς· πρὸ ἡλίου καὶ σελήνης γενεὰς γενεῶν· τουτέστιν ἀπείροις τισὶ γενεαῖς πρὸ τῆς κτίσεως. ἀλλὰ καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ· ἀρκεῖ διαρκὲς ἔχει τοῦ ἡλίου· ἀλλ' εἰκὸς διαρκεστέραν χρόνον, ἐπεὶ μονὴν τοῦ τοιούτου εἴδους· καὶ χρόνους καὶ ἡμέρας δημιουργῶν· τούτου παρέχει τὴν ἀπὸ σκότους εἰς φῶς τῶν πραγμάτων μεταβολήν. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης Χριστὸς ἥλιος δικαιοσύνης ὠνόμασται:

καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν:

Διὰ τούτων σαφῶς ἡμῖν τὴν ἄφραστον αὐτοῦ ὑπέδειξε γέννησιν· ἀψοφητὶ γὰρ γενομένην καὶ λίαν ἡσύχως καὶ μυστικῶς. καθάπερ γὰρ ὁ πόκος δεχόμενος τὸν ὑετὸν οὐδένα κτύπον ἀποτελεῖ, καὶ ψεκάδες σταγόνων δροσώδεις φερόμεναι αἴσθησιν ταῖς ἀκοαῖς οὐδεμίαν παρέχουσιν· οὕτως ἡ δεσποτικὴ γεγένηται σύλληψις· οὐδὲ τοῦ συνοικοῦντος αἰσθομένου μνηστῆρος. ὕστερον γὰρ μετὰ τὴν κύησιν αὐτὸ πιὰν ὑποτοπάσας τὴν μὲν ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου μεμαθηκώς· ὡς ἐκ πνεύματος ἁγίου ὁ τόκος καὶ γνώριμος:

ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη:

Καὶ μαρτυρεῖ τοῖς λόγοις τὰ πράγματα· τῆς γὰρ προτέρας δυσσεβείας ἀπαλλαγέντες ἄνθρωποι, μεμαθήκασι τὴν εὐσέβειαν. εἰ δὲ καί τινες τῶν πιστῶν κατὰ τοὺς ἀγγελικοὺς οὐ πολιτεύονται νόμους, ἀλλ' οὖν εἰσὶ μυριάδες

κρατοῦντες· καὶ ἐν στρατιώταις καὶ ἐν ἰδιώταις· καὶ ἐν ἀνδράσι καὶ ἐν χωρικοῖς ἀρετὴν ἐπιτηδεύοντες, φρόντιδα ποιούμενοι:

καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη:

Πάλαι μὲν γὰρ αὐτοῖς παρ' ἕκαστον ἔθνος διῃρημένων βασιλειῶν, συχνοῖς πολέμοις περιπίπτοντες. τοῦ δὲ σωτῆρος τὴν εἰρήνην ἀποχαρισαμένου, ἐκεῖνον διῃρημένως ἀπαρτίσαι κατὰ τὸν τότε καιρόν. καὶ τούτοις τοῖς πολέμοις πολλοὶ καὶ Ῥωμαίων καὶ βαρβάρων συνέγραψαν. δηλοῦσι δὲ ἡμᾶς καὶ αἱ τῶν βασιλείων καὶ τῶν Μακκαβαίων ἱστορίαι ὅσα προυξένουν αὐτοῖς. μετὰ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐνανθρώπησιν πέπαυται μὲν ἐκεῖνα. μία δὲ βασιλεία τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην ἐκράτησε. διὰ τῆς εἰρήνης προσταττομένη πολλὴν τοῖς θείοις κηρύγμασι δέδωκε τὴν ἰσχύν. τὸ δὲ ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη, ἀντὶ τοῦ πάντα τοῦ παρόντος αἰῶνος τὸν χρόνον. περὶ τοῦ γὰρ περὶ τοῦ μέλλοντος λέγει· καθ' ὃν εἰρήνης ἀληθῶς πολιτεύσεται:

καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης:

Ἀντὶ τοῦ πάντων κρατήσει τῶν τερμάτων τῆς οἰκουμένης. ἐπειδὴ γὰρ πέριξ τῆς γῆς ἡ θάλασσα μεγάλη ἐστὶ καὶ ἀπέραντος ὠκεανός, ὃν ἀτλαντικὸν καλοῦσιν· ἢ ὠκεανὸν ἐκάλεσεν· καὶ ἐν τῷ εἰκότως τῆς οἰκουμένης τὸ κράτος ταῖς ἔξωθεν κυκλούσαις θαλάσσαις ἐδήλωσε. καὶ τοῦτο σαφέστερον ὁ μετὰ τοῦτον πεποίηκε στίχος:

καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης:

Ποταμὸν λέγει τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ καὶ βαπτισθεὶς ὁ δεσπότης ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμαρτυρήθη, καὶ αὐτὸς ἐξ ἐκείνου τῆς ἀπαρχῆς ἀπὸ τότε ἤρξατο κηρύττειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὐ δὴ χάριν καὶ ἡ προφητεία φησίν· ὅτι κρατήσει ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἕως τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης. εἶτα καὶ ἑτέρως τοῦ τρόπου εἰρημένου:

ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες· καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι:

Θαρσεῖς τὴν Καρχηδόνα τὴν Λιβύης προσκαλουμένην καὶ ὁ μακάριος Ἐζεκιήλ ὀνομάζει. Σαβὰ δὲ Αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἀλλὰ Λίβυες μὲν οἱ καὶ Ἄφροι προσ

τρεφόμενοι· ταῖς ἐσχάταις τῆς
οἰκουμένης κατέχονται τιμωρ.
αἰθίοπες δὲ ἐσώτατοι μὲν· ἀγρι
ώτεροι τῶν μεσημβρινῶν ἠπείρων· οἰ
κοῦσι κατὰ τῆς θαλάσσης τῆς
ταῖς μέσαις· τούτοις δὲ ἔφη προ
πεσεῖσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ·
καὶ προσοίσειν ὡς θεῷ τὴν προσ
κύνησιν· καὶ δῶρα προσκομί
ζειν ὡς βασιλεῖ· τοὺς δὲ ἐχθροὺς
ὑποχωρήσεσθαι ταῖς καὶ
ταῖς τοῦ φθόνου γεγενημένους
ἀραιάς· ἐπὶ τῷ στήθει καὶ τὴν
κοιλίαν πορεύσει· καὶ τὴν φάρμ
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου· ἐχθροὶ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆ
ρος ἡμῶν οἱ παμπόνηροι δαίμο
νες· καθὼς ἔδοκεν τὴν ἐξου
σίαν παντὶ ἐπάνω τῶν ὄφεων
καὶ σκορπίων· ἐπειδὴ δὲ
τρίτον ἡ τῶν ἐθνῶν ἐμ
μνημόνευσεν, αἰνιττόμενος
δὲ τῶν ἐθνῶν ἁπάν
των μετὰ πολλῶν παρέδειξε·
σαφέστερον τὸν λόγον ποιεῖ·
καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
οἱ μὲν κατὰ τὸν παρόντα
καιρὸν ἐκεῖνον τες· οἱ δὲ μετὰ τὴν
ἀναστασίν ἅπαντες· οὐδὲ
ποτε γὰρ ἔφησεν ὁ θεῖος ἀπόστολος
ἔσομεν αὐτῷ πάντα ὑπο
τεταγμένα· ἀλλά τότε κάμ
ψει αὐτῷ πᾶν γόνυ· ἐπουρανί
ων καὶ ἐπιγείων καὶ κατα
χθονίων: πάντα τὰ ἔθνη

δουλεύσουσιν αὐτῷ:
Εὐμαθὴς γὰρ τῶν θείων προ
φητῶν προθεσπίζων· ὅτι αὐτῷ
δουλεύσουσιν ἔθνεσιν· ὁρῶμεν δὲ ἡμεῖς
τὰ τῆς προρρήσεως τέλος·
οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἔθνος, τῶν γε
νομένων κατὰ τὸν κόσμον ὑπὸ ῥω
μαίων· ἀλλ' εἰσιν ἐν ἑκάστῳ
οἱ τῆς θεογνωσίας τὴν ἀκτῖνα
δεξάμενοι: ὅτι ἐρρύσατο
πτωχὸν ἐκ δυνάστου: καὶ
πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοη
θός· φείσεται πτωχοῦ καὶ πένη
τος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει:
Πένητας ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἅπαν
τας· οὓς ἐκράτησεν ὁ διάβολος
τυραννίδι ὡς ἀπολλύμενους·
δυνάστην γὰρ αὐτὸν ὠνόμασε·
πτωχοὺς δὲ τοὺς ὀρφανοὺς φύσει·
ὡς ἔρημον γεγονότων τῆς
καὶ τοῦ θεοῦ· ἄλλως τε καὶ τοῖς
θείοις αὐτοῦ νόμοις καταστέ
λλει τοῖς δυναστεύουσι καὶ
ταῖς ὅτι καὶ σεμνύνουσιν αὐτοῖς
καταπλήττει· καὶ παρασ
κευάζει· φείδεσθαι τῶν
πενήτων ποιεῖσθαι· τοῦτο
γὰρ καὶ ἐπήγαγεν: ἐκ τόκου
καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν:
Τόκον δὲ τὴν πλεονεξίαν καλεῖ·
οὕτως γὰρ αὐτὸν καὶ ὁ παλαιὸς
προσαγορεύει νόμος· τόκον
καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψει·
πείθει τοίνυν φησὶ τοὺς ἀ
δικοῦντας χαίροντας καὶ πε

ὀνεξίαν· ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας
καὶ ἀντέχεσθαι: καὶ ἔντιμον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν:
Ἔντιμος φησὶν ἔσται παρὰ
πᾶσι καὶ ἔνδοξος: καὶ ζήσεται
καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυ
σίου τῆς ἀραβίας:
Ἀντὶ τῆς ἀραβίας, σαβὰ καὶ ἄλλοι
θεῖοι καὶ σύμμαχοι ἄλλοι εἰρήκασι·
καὶ τοῦτο μέν τοι κἀκεῖνο
τὰ ἀναθήματα προσθεωρεῖ
ζει· ταῦτα παρ' ἁπάντων αὐ
τῶν καὶ νησιωτῶν καὶ ἠπει
ρωτῶν προσκομιζόμενοι·
τὸ δὲ ζήσεται, ἀντὶ τοῦ διαμε
μένει τέθεικεν: καὶ προσεύ
ξονται περὶ αὐτοῦ διαπαν
τός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογή
σουσιν αὐτόν:
Ὑμνήσουσι δὲ αὐτὸν διηνεκῶς· ὑμν
νοῦσι δὲ καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα· δι
αὐτοῦ γὰρ αὐτοῦ τὴν ὕμνων
δίας τὰς ἀφορμάς· τὸ γὰρ
προσεύξονται περὶ αὐτοῦ·
ἔοικε τῷ ἀποστολικῷ ἐκείνῳ·
χαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ
ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ πολλὰ ἴδοι τις τῶν προ
σευχῶν ἐσχηκότων πρὸς
τὸν πατέρα· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύριος
ἔφη· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς
τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· προ
σεύξονται τοίνυν ἅπαντες
τῷ πατρὶ· καὶ ὑμνήσουσιν αὐ
τὸν ἐπὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ γεγενημένοις
εἰς αὐτοὺς γεγενημένοις ἀ
γαθοῖς· ὑμνήσουσι δὲ καὶ

αὐτὸν, ὡς παρ' αὐτοῦ ταῦτα
δεξάμενοι: ἔσται στήριγμα ἐν
τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων:
Αὐτὸς φησὶν στηρίσει καὶ ἐρείσει
τοὺς εἰς αὐτὸν πεπιστευκότας
καὶ ὑψηλοὺς δείξει καὶ μετεώ
ρους ὥσπερ αὐτὰς ἑστῶτας τὰς
τῶν ὀρῶν κορυφάς· τοῦτον
ὅπερ ἔφη τοῖς ἑαυτοῦ· οὐ δύ
ναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω
ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίου
σι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐ
τὸν ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ
τὴν λυχνίαν· καὶ φαίνει πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ: ὑπεραρθή
σεται ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ καρ
πὸς αὐτοῦ:
Ἐπειδὴ τῶν ὑψηλῶν ὀρῶν ἐμνημό
νευσεν, εἰκότως καὶ τοῦ λιβά
νου τὴν μνήμην παρήγα
γεν· τῶν κατὰ παλαιστίνην
ὀρῶν ὑψηλοτάτου· καὶ φησὶν
διδασκαλίαν αὐτοῦ καὶ τοὺς
ταύτης ὑποφήτας καὶ κήρυκας
ὑψηλοτέρους καὶ περιφανε
στέρους γενήσεσθαι τοῦ λιβάνου:
Καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως
ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς:
Οἱ μὲν οὖν πεπιστευκότες αὐτῷ,
τοιοῦτον ἀναδήσουσι καρπόν·
οἱ δὲ ἀπιστήσαντες ἰουδαῖοι
χόρτου φυομένου καὶ παραυ
τίκα φθειρομένου ἀπεικασ
θήσονται· πόλιν γὰρ τὴν ἱερου
σαλὴμ ὠνόμασεν: ἔσται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας·

πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ:

Εὐλογημένον παρ' οὐδενὶ ἦν τότε· οὔτε ἐν τοῖς ἐξ ἁπάντων οὔτε παρ' Ἑβραίοις· δείκνυσιν αὐτὸν διὰ τούτου ἡλίου καὶ σελήνης πρεσβύτερον· γέγραπται γὰρ πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀλλὰ γενεὰς γενεῶν· πρὸ γὰρ γενεῶν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλίου καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης τέθεικεν· ἥλιον γὰρ καὶ σελήνην ὁ μονογενὴς κατ' αὐτὸν γεγένηται· εἰ πᾶσα γραφὴ ὅθεν γεγένηται· ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους· εἰκότως πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν· καὶ πρὸ τοῦ ἡλίου:

καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς:

Ἐνταῦθα τῆς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ ἐπαγγελίας ἐμνημόνευσε· τοῖς γὰρ τρισὶ πατριάρχαις ὑπέσχετο ὁ θεὸς εὐλογηθήσεσθαι ποτὲ μὲν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· ποτὲ δὲ πάσας τὰς φυλὰς τῆς γῆς διαφόρως· ἢ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζει· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ἑρμηνεύων ἔφη· τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι Χριστός. καὶ μέντοι καὶ ὁ μὲν τῆς περιτομῆς Ἑβραίοις ἐπὶ φορᾷ· οὐ γὰρ δὴ ... καὶ ὁ προκείμενος ψαλμὸς περὶ τούτου προθεσπίζει· δι' αὐτοῦ μὲν γὰρ πάσας εὐλογηθήσεσθαι τὰς φυλάς.

πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν:

Τὰ μὲν ὡς παρ' αὐτοῦ· τὰ δὲ ὡς παρὰ θεοῦ ὁ προφητικὸς διεξῆλθε λόγος· εὑρίσκομεν τοίνυν τὸ μακάριον καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ κείμενον· ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· πάντα γὰρ τὰ ἔθνη μακάριον αὐτὸν ὑμνοῦν ἀξιοῦν ὀνομάζει· εἰ σαφέστερον ὁ προφήτης τὴν κεκρυμμένην αὐτοῦ διδάσκων θεότητα ἐπήγαγεν:

εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος:

Υἱὸς γὰρ θεοῦ ἦν αὐτὸς ὁ προφητευόμενος· καὶ τὰς προειρημένας θαυματουργίας ἐπιτελέσων· αὐτός ἐστι καὶ τοῦ Ἰσραὴλ θεός· καὶ τῶν ἁπάντων δεσπότης:

καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Διὸ προσήκει παρὰ πάντων

αὐτὸν ἀνυμνεῖσθαι· εἰ γὰρ καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ ὡς ἀνέφικτον ἀγνοοῦμεν· ἀλλὰ καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ ἐδιδάχθημεν ὄνομα:

καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο γένοιτο:

Ἀπολαύεις δι' ἀπάντων τῆς προσηγορίας τοῦ ψαλμοῦ· ταῦτα καὶ πληρώσας τὴν προφητείαν ἐπέθηκε καὶ εὐχὴν τὴν πρόρρησιν ἐνεργαζόμενος· μετὰ τὸ ἐν πάσῃ τῇ γῇ δῆλος ἔσται καὶ γνώριμος ὡς θεὸς ἐστὶ καὶ τῶν ὅλων δεσπότης· καὶ τὸ παρὰ πάντων δὲ ἐξ ἴσου σέβεσθαι· ταῖς τῆς θεογνωσίας αὐτοῦ καταυγάσας ἀκτῖσι· τοῦτο δὲ διὰ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος ὁ προφήτης μεμαθηκὼς καὶ πυρσῷ θείῳ τῷ πόθῳ ἐπεύχεται γενέσθαι· καὶ πέρας τὴν προφητείαν λαμβάνειν· διὸ καὶ ἐπήγαγε· γένοιτο γένοιτο· ἢ κατὰ τὸν Ἀκύλαν πεπιστευμένος· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς δὴ καὶ ἀληθῆ τὰ εἰρημένα δέξασθαι πάντως τὸ πέρας:

ὑπὲρ τοῦ οβ' ψαλ(μοῦ)· ψαλ(μὸς) τῷ Ἀσάφ:

Καὶ ἤδη προειρήκαμεν ὅτι καὶ τοῦτον τινὲς ψαλμὸν γεγράφθαι φασὶ παρά τινος ἑτέρου τινὸς· τινὲς δὲ ἐμβάλλοντες ποιῆσαι καὶ τὸν Ἀσὰφ τῶν χορῶν διδάσκαλον· ἄλλοι δὲ τὸν μὲν Δαυὶδ εἰπεῖν· καὶ τοῖς δὲ τοῖς ψαλμοῖς ἐγκείμενον τὸν Ἀσὰφ γεγράφθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰκὸς μὴ ... δέχεσθαι· οὐ μὴν ἀγαρ ὑποβαίνειν τὰ θεῖα τοῖς οὕτως ἐκκειμένοις δεχομένοις φυλάξαι· ὁ μέντοι δὲ τοῦ ψαλμοῦ τὴν διάνοιαν τῆς χάριτος φωταγωγούσης ποιήσομεν θανδάνειν· ἀπαχθεὶς ὁ μακάριος Δαβὶδ ἀλλοτρίας αἰχμαλωσίας πολλαῖς καὶ παντοδαπαῖς περιπεσὼν συμφοραῖς· ὁρῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ πονηροὺς εὐθηνουμένους καὶ παρανόμως συζῶντας, ἐν ἀφθονίᾳ καὶ εὐημερίᾳ πολλῇ· σφᾶς δὲ αὐτοὺς ἐν δεινοῖς πράξεσι καὶ κακοπαθείᾳ· λογισμοῖς περὶ τῆς θείας ἀφεκτοῦ προνοίας· ἐνθυμούμενοι καὶ λογιζόμενοι τί δήποτε πάντες ὅσοι δυσσεβοῦντες μὲν ἀπείρων ἀγαθῶν οὐδεμίαν ἀναλαμβάνοντες πενίαν· ἀποτιμήσας καὶ ἀπομαίνοντες τῆς ἐξουσίας φερόμενοι· ταῦτα ἡ τοῦ πνεύματος χάρις πόρρωθεν προορῶσα, ὠφέλειαν μηχανωμένη καὶ πᾶσι νέοις, τοῦτον γέγραφε τὸν ψαλμόν· καὶ τοῖς ἐκείνων μὲν σαφῶς ἔξαρτεῖ λογισμοῖς· καὶ τοῖς ζητοῦσιν τὴν λύσιν προσφέρει· ἁρμόττει μέντοι ἅπασιν ἡ τοῦ ψαλμοῦ διδασκαλία· τοῖς τοιαῦτα λογιζομένοις καὶ φθεγγομένοις· ἐσχημάτισται ὁ μὲν ὡς ἐξ ἑκάστου· ἐπαγγέλλει λυθέντων μὲν διηκουμένων δὲ τῆς διανοίας τὸ πάθος:

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραήλ: Τοῖς

ἱστορία

οὐ παραμονεῖ περιέχων· ἀλλὰ τῆς ἀγαθότητος δεικνὺς τὴν ὑπερβολήν. λέγει δὲ ὅτι τῷ Ἰσραὴλ ποιεῖ τὰ ἀγαθὰ καὶ δήμῳ (?) παντί. τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ:

Ἀλλὰ τοῦτο οὐ πάντες ἴσασιν· ἀλλ' οἱ ὀρθῶς καὶ ὑγιέσι χρώμενοι λογισμοῖς· οὕτως ἐκεῖνοι ἐπιμέρους τῶν οἰκείων λογισμῶν δημοσιεύει τὴν ζάλην: ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες:

Ἐγὼ μὲν πρὸ μικροῦ δεῖν τῆς εὐσεβείας ἐξετράπην ὁδοῦ:

παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· παρ' ὀλίγον ... οὐδὲν ἐξεχύθη τὰ ὑπερβαίνοντά με· τῶν ἐννοιῶν τῶν ἐμῶν καὶ ὑπορρεόντων ἐκ πεσεῖν ἐκινδύνευσα τῶν λογισμῶν· καὶ ὀλισθεῖν ὑπέμεινα μέγιστα. τοῦτο γὰρ τὸ ἐξεχύθη δηλοῖ. ὡς τοῦ ἐκχεομένου διαρρέοντος καὶ ὑπορρέοντος. τὸ διαβήματα, τοὺς λογισμοὺς καλεῖ τροπικῶς. εἶτα τὴν αἰτίαν λέγει. ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν:

Ἐπειδὴ πολλοὺς εἶδον γὰρ τῶν ἀσεβούντων τοὺς δυσσεβεῖς καὶ παρανομοῦντας ἐν εἰρήνῃ καὶ δυναστείᾳ πολλῇ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν:

Ὁ Ἀκύλας οὕτως· οὐκ ἔστι δισταγμὸς ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν. οὐδὲ Σύμμαχος· οὐκ ἐνεθυμοῦντο περὶ θανάτου αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ φησὶν ἐν νόσοις καὶ κινδύνοις· ὑφ' αὐτοῖς ἀπαγορεύουσιν. καὶ ἡμᾶς μὲν οἷς τὴν ἀπαγόρευσιν δηλοῖ. ἀπαγορεύοντες γὰρ πτοούμενοι, ἀναμένειν θανάτου μόνον: καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν:

Πολὺ γὰρ αὐτοῖς φησὶ πλεονάζει τὰ μὲν πικρά: ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί· καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται:

Καὶ τὰ ῥεύματα αὐτοῖς τὰ πρόσφορα φέρεται· καὶ οὔτε πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις οὔτε ταῖς δεινοῖς περιπίπτουσι, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις παραπλησίως: διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία εἰς τέλος· περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν:

Ἐμπαθεστέραν καὶ φησὶν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τῦφον ἐπήρθησαν· καὶ δίκας ὑπὸ τῶν προτέρων μηδέδωκότες ἁμαρτημάτων. εἰς ἐπιτείνουσαν παρανομίαν ἐξώκειλαν. τὸ γὰρ περιεβάλοντο, τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας ἐδήλωσεν. ὡς πάντοθεν αὐτοῖς κυκλωθείσης: ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν:

Τὸ στέαρ ὡς πολλάκις ἔφαμεν, τὴν παχύτητα καὶ τὴν ἀλογίαν δηλοῖ. ὡς ὅταν τοσαύτη τις ἐν τοῖς ... μακαρίου ... μετὰ ταῦτα

ἀδικίας τὴν ἀδικίαν ἐπολέμουν. διὰ τοὺς ὄγκους (?) διάθεσιν καρδίας. διελογίσαντο καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν· ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς:

Οὐ κατὰ ἀνθρώπων μόνον φησὶν ἐκίνησαν τὴν ἀδικίαν· ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν ἐπολέμουν· καὶ λόγοις καὶ λογισμοῖς. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος δὲ διὰ τούτων τὰς κατὰ τοῦ θεοῦ βλασφημίας. τὰς κατὰ τοῦ μὲν ἔσω τοῦ θείου παροιμίου τοῦτο σαφέστερον εἴρηκεν ἐν τῷ μβ' ψαλμῷ. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου: διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα· καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς:

Ἰδὼν ὡς τοῦ θεοῦ τὸν ὄχλον εἰρηκότος ὁ προφητικὸς τεθεικὼς λόγος. τοὺς ἀθυμοῦντας ψυχαγωγεῖ. ἐκείνων γὰρ ... βλασφημίας κατὰ τοῦ θεοῦ χρησαμένων. καὶ κακοπαθείας ἡμᾶς ὑπομένειν. χρηστὸν περὶ ἡμᾶς ὁ τῶν ὅλων θεὸς ἐψηφίσατο. τὴν ἐπάνοδον ὑπισχόμενος. καὶ ζωὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ τὴν ἀφθονίαν. καὶ ἐν ταῦθα δῆλον. ὡς τοῖς ἐπανελθοῦσιν ἤδη. καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μισούντων ἠνέχθησαν (?). μεμνημένοις ἀρμόδιος ὁ ψαλμὸς. ἔφη γὰρ διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα. τουτέστιν εἰς τὴν βίου διαγωγὴν ἐκεῖ τοῖς γὰρ ὧδε ἰουδαίων ἔδωκεν τὸ ἐν ταῦθα μένειν. τοῖς ἐν μακροῖς χρόνοις παροῦσιν ἁμαρτωλοῖς τοῦτο καὶ τὰ ἄλλα μὲν. ἡμέρας δὲ πλήρεις. τὸ γῆρας ἐκάλεσεν· ἀντὶ τοῦ, καὶ ἐπαμύνουσι. καὶ μακρὸν γῆρας βιώσονται. οὕτω τοῦ θεοῦ τὴν ὑπόσχεσιν δείξας, πάλιν εἰς τὰ διηγήσει μέταγνωθε. τῆς τε τῶν μιαρῶν βλασφημίας. καὶ τῆς τῶν λογισμῶν ταραχῆς: καὶ εἶπον πῶς ἔγνω ὁ θεός· καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ:

Ὁ δὲ Σύμμαχος σαφέστερον. οἳ δὲ ἔλεγον πῶς ἔγνω ὁ θεός. εἰ ἔστι γνῶσις ἐπὶ τῷ ὑψίστῳ. ὁ μὲν γὰρ θεὸς φησὶν ἐκεῖνα ὑπέσχετο. οὗτοι δὲ παρὰ αὐτοῖς ἐλογίζοντο. μὴ τὲ ἐφορᾷν τὸν θεόν· μὴ τὲ τὰ τῶν γινομένων εἰδέναι. εἶτα δείξας διὰ τούτων τὴν ἑκατέρων ἀσέβειαν, τοὺς οἰκείους ἐκφέρει λογισμούς: ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτον:

Παρανομίαν συζῶντες. ἀφθονίαν ἀπολαύουσι τῶν ἀγαθῶν. καὶ ἀτρεπεῖς τὴν εὐκληρίαν. τὸ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα λέγει. πολλάκις γὰρ καὶ τὸν τοῦ ἀνθρώπου ζωὴν, αἰῶνα καλεῖ· ὁ

αἰῶνα γὰρ ἦν μισῶν φησὶ ἀσφαλῶς τίσει
τοῦ προσώπου σου· καὶ εἶπον
ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν
καρδίαν μου:
Ἐγὼ δὲ ὁρῶν αὐτοὺς ἀλόχους καὶ
ἐπὶ πλούτῳ ὡρεμβυομένους·
ἐμεθυμούμην· μὴ ἄρα κερδάνω
ἄρα τὴν δικαιοσύνην ἤσκησα·
καὶ ἐπιστάμην ἐμαστίγωσα τὰς
πειρασμούς:
Τί γὰρ ἐκέρδανον φησί· πόρρω τῶν
πονηρίας συζώντων γενόμενος·
τοὺς γὰρ ἐν ἰσχύι μοι μαστιγώσεις· τῶν
τοῦ ἄλλου ὀμμάτων ἐφύλαξα·
οὐκ ἐκοινώνησα τοῖς κακοῖς:
καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος
ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ὁ ἔλεγχος
μου εἰς τὰς πρωΐας:
Ἐπιμελεῖσθαι δὲ δικαιοσύνης καὶ
τῆς ἀκακίας τὴν κοινωνίαν
φεύγων· καὶ μαστίζομαι καὶ τι-
μωροῦμαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν:
εἰ ἔλεγον διηγήσομαι οὕτως· ἰ-
δοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠ-
συνθέτηκας:
Τοῖς ἄλλοις φησὶ καταλιπὼν τοῦτο·
τοῦτο παρ' ἐμαυτῷ ἐνθυμούμενος·
μὴ ἄρα τὰς περὶ ἡμᾶς συνθήκας
διέμενον θεοῦ; τὸ γὰρ ἠσυνθέ-
τηκας, ἀντὶ τοῦ παρέβην τὰς
συγκειμένας συνθήκας· ἐπειδὴ
γὰρ ἐν ἑαυτοῖς ὡς τοῦ θεοῦ
τοῦτο αὐτοῖς ὁμολογήσαντες· ἦσαν
πρὸς τὸ τοιοῦτον γένος· καὶ
οἱ ἐστερημένοι καὶ ὑβρισμένοι:
καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦ-

το κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου ἕ-
ως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον
τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχα-
τα αὐτῶν:
Ἀλλ' ἐκείνους φησὶ καταλιπὼν τοὺς
λογισμοὺς· ἐσκόπουν ὅτι κό-
ποις με καὶ ταλαιπωρίαις
συνεχόμενον ὁρῶ θεοῦ δίκας
τῶν πεπλημμελημένων
πραττόμενος· ἐπαμύνω
δεόμενος· καὶ τὸν πειρασμὸν
μὴ αὐτοῦ μὲν ὢν ὄψομαι·
καὶ τὸ κακὸν τοῦτο μεθ' ὃ εὑ-
ρήσω τέλος· ἢ τὰ διὰ παντὸς
τοῦτο προδιδάσκεται χάριν:
πλὴν διὰ τὰς δολιότητας
αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακὰ· κατέ-
βαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρ-
θῆναι· πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρή-
μωσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον
ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν· ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγει-
ρομένου:
Ταῦτα δὲ ἐπαρθῆναι ἐπὶ τοῦ κύρου
καὶ βαβυλωνίοις συνέβη· ἐκεί-
νοις μὲν γὰρ ἐξαίφνης ἀπόδοτος
κατεδυνάσατο· ἰουδαίοις
δὲ ἐπὶ τῶν ἐπαρθέντων ἐδωρήσατο·
εἰκότως δὲ αὐτὸ ὄνειρος τῷ
ἀνθρωπείῳ ἀπείκασεν· οὐ-
δὲν γὰρ ἐν ὑπνίῳ διαμένον
ἡ τοῦ παρόντος αἰῶνος κῆδος
καὶ τοῦτο καὶ ἐξαίφνης μα-
ταίων ῥᾴδιον καταλύειν· οἱ
γὰρ πρὸ ὀλίγου ἀλαζονευό-
μενοι καὶ νῦν θρηνούμενοι ὡς

οἰκουμένης ἁπάσης κελεύ-
σαντες· τῶν μὲν δουλείας
ἐξέφηνας ἀπέκλειον· εἰς δὲ
χάριν δεδουλευμένους μετέπε-
κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα
αὐτῶν ἐξουδενώσεις:
Εἰκόνα πρόσκαιρον ἔχει τὸ ἄν-
θος· εἰκόνι τοίνυν ἀπεικάζει
τὴν τῶν βαβυλωνίων τυραν-
νίδα· ὡς ὀλίγον διαρκέ-
σασαν χρόνον· ταύτην δὲ
φησὶ σὺ ἐξουδενώσεις· τοὺς
ἐν τῇ σῇ πόλει δυσσε-
βείας πραττομένους δίκας:
ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου:
Ταῦτα φησὶν ἐλογιζόμην· ὑπὸ
τῆς ἐκείνων παρανομίας πυ-
ρποληθεὶς· ἀνέγραψε γὰρ τὸ προ-
οίμιον· ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς
ἀνόμοις· καὶ ὅπερ ἐκεῖ ζῆλον
ἐκάλεσεν, τοῦτο ἐνταῦθα
καρδίας ἔκκαυσιν: καὶ οἱ
νεφροί μου ἠλλοιώθησαν:
Νεφροὺς ὡς πολλάκις ἔφημεν,
τοὺς λογισμοὺς ὀνομάζει· διὰ
σεισμοῦ φησὶν ἔχων τοὺς λογισμοὺς·
μικροῦ δεῖν ἐξετράπην διὰ
τὴν ἐκείνων ἀλαζονείαν:
κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐ-
κ ἔγνων:
Τοῦτο σαφέστερον ὁ σύμμαχος εἴρηκε·
ἤμην ἀνεπιστήμων καὶ μὴ
εἰδώς· τοῦτο φησὶ τὸ πάθος
ἔπαθον ἐξ ἀγνοίας· οὐκ εἰδὼς
σου τὰ κρίματα: κτηνώδης
ἐγενόμην παρὰ σοῦ· κἀγὼ δι-

απαντὸς μετὰ σοῦ:
Ἀλλ' οὐκέτι τοῦτο πείσομαι· οὐδὲ ζη-
τήσω τί καὶ πόθεν ἐπράσσετο·
ὑπὸ τῆς σῆς σοφίας οἰκονομού-
μενον ἀνέξομαι· ἀλλὰ κτήνη
παραπλησίως τοῖς σοῖς ἕψο-
μαι νεύμασιν· οὕτω γὰρ τῆς
σῆς προνοίας οὐ χωρισθήσομαι·
καθάπερ γὰρ τὸ κτῆνος ἀκο-
λουθεῖ τῷ ἄγοντι· μὴ πόθεν ἐρευ-
νῶν πόθεν ἢ ποῖ ἄγεται· οὕτως σύ
πολὺ τῆς σῆς κυβερνώμενος χά-
ριτος, ἀκολουθήσω κατὰ πάντα· μὴ
πολυπραγμονῶν σου τὴν πρόνοιαν:
ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξι-
ᾶς μου· καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδή-
γησάς με· καὶ μετὰ δόξης προ-
σελάβου με:
Ἐνταῦθα τὰ κατὰ τὴν ἐπάνοδον πρα.
μηνύει· ὅτι καθάπερ τινὰ νήπιον
παιδαγωγῶν ἐπαγαγὼν
τῆς τούτου γενόμενος δεξι-
ᾶς τὴν οἰκίαν ἐπανήγαγες; οὕτω
με εἰς τὴν πρώην ἐπανήγαγες.
τῆς μὲν δουλείας ἠλευθέρωσας,
ῥᾳδίαν δὲ μοι τὴν διὰ τῶν ἐθ-
νῶν δίαυλον χαρισάμενος. ἀλλὰ
καὶ ἔνδοξον ἀπέφηνας:
τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ·
καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς:
Οὐρανοὺς σαφέστερον, τίς μοι
ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ μετὰ σοῦ δὲ
κηδεμονίαν ἐπὶ τῆς γῆς· οὔτε γὰρ
ἐν τῷ οὐρανῷ ἄλλον τινὰ ἔ-
χω θεὸν καὶ κηδεμόνα πλὴν σοῦ.
οὔτε ἐν τῇ γῇ ἕτερόν σοι

σιω ταύτης· ἀλλὰ καὶ δι' ὕπνων
ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἑξῆς στιχωδίᾳ θρ(ηνεῖ)· κ(αὶ)
τὴν σὴν ἀσπάζομαι δεσποτείαν:
ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου:
Τούτου χάριν σὲ τὸν θ(εὸ)ν κ(αὶ) διὰ ψ(υχῆ)ς· κ(αὶ)
κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα·
καὶ τὴν σὴν προσμένω ῥοπήν:
ὁ θ(εὸ)ς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ με-
ρίς μου ὁ θ(εὸ)ς εἰς τὸν αἰῶνα:
Σὲ γὰρ ἔχω καὶ μερίδα καὶ κλῆ-
ρον· καὶ ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν:
ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑ-
αυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται·
ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορ-
νεύοντα ἀπὸ σοῦ:
Οἱ γὰρ πόρρω σφᾶς αὐτοὺς τ(ῆς) σ(ῆς)
ποιοῦντες κηδεμονίας κ(αὶ)
εἰδώλοις λατρεύειν αἱρού-
μενοι· καρπὸν ἔχουσι τῆς
ἀποστασίας ὄλεθρον· πορ-
νείαν γὰρ ἐνταῦθα τὴν εἰδω-
λολατρείαν καλεῖ· οὕτω καὶ
διὰ τοῦ Ἱερεμίου φησὶν ὁ θ(εό)ς· ἐ-
πορεύθη ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψη-
λὸν· καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύ-
λου ἀλσώδους· καὶ ἐπόρνευσεν
ἐκεῖ· καὶ εἶπον μετὰ τὸ πορ-
νεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα·
πρός με ἀνάστρεψον· καὶ οὐκ ἀ-
νέστρεψε· καὶ πάλιν· καὶ ἐμοί-
χευσε τὸ ξύλον· καὶ τὸν λίθον·
ἀντὶ τοῦ ἐμὲ τὸν νυμφίον κα-
ταλιποῦσα, ἐλάτρευσε τοῖς
μὴ οὖσι θεοῖς· κἀνταῦθα
τοίνυν πορνείαν τὴν τῶν

εἰδώλων λατρείαν ἐκάλεσε·
τοῦτο μέντοι οὐ περὶ [illegible]
νομίοις εἴρηκεν· ἀλλὰ περὶ
τῶν διὰ τὴν ἀσέβειαν αἰχ-
μαλώτων γεγενημένων·
οὗτοι γὰρ τὸν θ(εὸ)ν ἐσχηκότες
νυμφίον, ἐξεπόρνευσαν τ(οῖς)
δαίμοσιν ἀσπασάμενοι
τὴν δουλείαν· ἀλλὰ τῇ πείρᾳ
σωφρονεῖν διδαχθέντες ἐσώ-
θησαν: ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι
τῷ θ(ε)ῷ ἀγαθόν ἐστι· τίθεσθαι
ἐν τῷ κ(υρί)ῳ τὴν ἐλπίδα μου:
Ἄλλοι μὲν γὰρ τῶν πραγμάτων
τὴν πεῖραν λαβόν· ἀχώρι-
στος ἔσομαι· τοῦ σεσωκότος
θ(εο)ῦ· καὶ τῇ εἰς αὐτὸν ἐλπίδι
κεκαλλωπισθήσομαι: τοῦ ἐξαγγεῖ-
λαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου
ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών:
Διὰ ταύτης γὰρ τῆς ἐλπίδος
τῆς ἐπανόδου τεύξομαι·
καὶ τὰς σὰς ἐν τῇ Σιὼν ἐξηγή-
σομαι θαυματουργίας· ταύτη(ν)
γὰρ ὀνομάζει θυγατέρα Σι-
ών· διότι μητρόπολις ἦν·
γὰρ αὐτὴ καὶ Σιὼν καὶ Ἱ(ερουσα)λὴμ
ὑπὸ τῆς θείας καλεῖται γραφ(ῆς):

[illegible] ψαλ(μὸς) συνέσεως τῷ Ἀσάφ:
Τὴν ἐσομένην τῆς Ἱ(ερουσα)λὴμ πανωλε-
θρίαν· ὁ προφητικὸς προθε-
ασάμενος λόγος· ἐπὶ [illegible]
σιωπεῖ· μᾶλλον κέχρηται τοῖς ἐν τῷ
[illegible] τοῦ ψαλμοῦ τὴν
διάνοιαν· τινὲς μέντοι τὴν

ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφα-
νοῦς γεγενημένοις προσήρ-
μοσαν τὸν ψαλμόν· οὔτε τῇ ἱ-
στορίᾳ προσεσχηκότες· οὔ-
τε τοῦ ψαλμοῦ τὴν προφη-
τείαν ἀκριβῶς μεμαθηκότες·
ὁ μὲν γὰρ ψαλμὸς ἐμπεπρῆσθαι
λέγει τοῦ θεοῦ ναόν· καὶ κα-
[illegible]· καὶ πόρθη-
σιν τῆς πόλεως παντελῆ· ταῦ-
τα δὲ ὑπὸ Ἀντιόχου γεγενημένα
περὶ τῆς ἱστορίας οὐ μεμα-
θήκαμεν· οὔτε μὴν τῇ τῶν
Μακκαβαίων ἁρμόττει τῷ πο-
λιορκίᾳ· προφήτας εἶχον
τηνικαῦτα πολλούς· τὸν Ἱε-
ρεμίαν· Οὐρίαν· τὸν Σοφονίαν·
τὸν Ἰεζεκιήλ· τὸν Δανιήλ·
ὁ δὲ ψαλμός φησιν· οὐκ ἔστιν ἔτι
προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐ γνώ-
σεται ἔτι· εἰ δὲ μήτε Μακκα-
βαίοις· μήτε Μακεδόσιν ἁρμό-
ττει· δῆλον ὅτι τὴν ὑπὸ Ῥω-
μαίων ἐπενεχθεῖσαν αὐτοῖς
πανωλεθρίαν προσαγορεύει·
μεθ' ἣν οὐδεμιᾶς ἀναψύξεως ἔ-
τυχον· τῆς κατὰ τοῦ σωτῆ-
ρος μανίας τίνοντες δίκας·
θαυμάσαι δὲ ἄξιον τὴν ἄρρητον
ἀγαθότητα τοῦ δεσπότου· ὅ-
τι καὶ προειδὼς αὐτῶν ἀκρι-
βῶς τὴν ἀπείθειαν· τῇ προ-
φητείᾳ τῶν ἐσομένων κακῶν,
ἀποτρέπειν τῆς ἀσεβείας
πειρᾶται· δηλοῖ δὲ ὅμως καὶ
αὐτοῦ τοῦ ψαλμοῦ τὸ προοίμιον·

ὡς ταύτην ἡ πρόρρησις τὴν
ὑπόθεσιν ἔχει:
Ἱνατί ὁ θ(εὸ)ς ἀπώσω εἰς τέλος:
Οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ Βαβυλωνίων
τῆς δουλείας τὸν ἑβδομήκοντα
τὴν ὡρισμένον χρόνον· οὔτε ὡς
ἐπὶ Ἀντιόχου τὰ τρία ἥμισυ
ἔτη κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ
προφητείαν· ἀλλ' εἰς τέλος αὐ-
τοὺς· καὶ πανωλεθρίαν κα-
τεψηφίσω: ὠργίσθη ὁ θυμός
σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου:
Ἐπὶ μόνον ἔσχες τὴν κατὰ τῶν
προβάτων σου ὀργὴν ἀνάκτησιν:
μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου
ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς:
Ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἡμέτερος ἐπ-
εκλήθης θ(εό)ς· καὶ σοὶ ἐχρηματίσα-
μεν δεσπότου λαός: ἐλυτρώσω
ῥάβδον κληρονομίας σου:
Γὰρ [illegible]
τῆς Αἰγυπτίων ἀπήλλαξας
δουλείας· κληρονομίαν δὲ αὐ-
τοὺς καὶ [illegible] ἐκάλε-
σας· ὥσπερ καὶ Μωσῆς· ἐγενήθη μερὶς
κ(υρίο)υ λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισ-
μα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσ(ραή)λ· ῥάβ-
δον δὲ τὸ βασιλικὸν ὠνόμασε σκῆ-
πτρον· ἀντὶ τοῦ σοὶ ἐξ ἀρχῆς ἐ-
γενόμεθα μερὶς ὥστε ὀνομασ-
θῆναι κλῆρος· ὑπὸ τὴν σὴν ἐ-
τελέσαμεν βασιλείαν· οὕτω
καὶ ἐν τῷ μδ´ ψαλμῷ· τὸ βασι-
λικὸν σκῆπτρον προσηγόρευσε ῥάβ-
δον· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβ-
δος τῆς βασιλείας σου:

ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ:

Τὴν σὴν ἀεὶ ταπεινὴν ἡμῶν δουλείαν ἐλευθερώσας εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἔστησας· καὶ σαυτοῦ τὸ Σιὼν ἀφιέρωσας ὄρος· ἵνα σοι τὰς ὀφειλομένας τιμὰς οἰκῶν τὸν σὸν ἱδρύσωμεν ναόν· ταῦτα δὲ προλέγει [illegible] τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομηθέντος νεώ· μετὰ γὰρ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Ἀσάφ· ὁ Σολομὼν τοῦτον ἐδείματο:

Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος:

Ἀπαίτησον αὐτοὺς [illegible] δίκας· τὸ δὲ ἔπαρον τὰς χεῖράς σου, ἐκ μεταφορᾶς τέθεικε τῶν ταῖς χερσὶ τοῖς αἰκιζομένοις τὰς μάστιγας ἐπιφερόντων· τοῦτο δὲ προφητικὴ εἴρηκε χάρις. Εἰ δὲ καὶ τοῖς πολεμίοις δίκας [illegible] οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ζηλώσαντες ἐκεῖνον τὸν πόλεμον ἀνεδέξαντο· ἀλλὰ τὴν οἰκουμένην δουλούμενοι· ἀφῆκε δὲ αὐτοῖς ὅμως ὁ θεὸς ὡς δημίοις διὰ τὴν [illegible]:

Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου:

Οὔτε [illegible] οὔτε [illegible] οὔτε τι κακὸν [illegible] τοῖς ἁγίοις [illegible] ἀλλὰ [illegible] ἐν τῷ ἁγίῳ [illegible] δῆλον ὅτι· περὶ τοῦ ναοῦ τῶν [illegible] ὀλοφυρόμενοι καὶ θρηνοῦντες τὰ ὑπὲρ ἐκείνου· εἰς τοῦτον γεγενημένα· ταύτῃ καὶ τὰ [illegible] καὶ τὰ ἑπόμενα συμφωνεῖ:

Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου:

Ἐν τῇ τοῦ πάσχα γὰρ ἑορτῇ· τῇ τοῦ λαοῦ· κατὰ τὸν νόμον συναθροισθέντων· τὴν στρατιὰν ὅτι [illegible] παρακαθίσασα· ἡ Ῥωμαίων ἔκτεινε τῶν Ἰουδαίων μυριάδας· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ τοῦ πάσχα ἑορτῇ· τὸν σωτῆρα προσήλωσαν· κατ' αὐτὸν καιρὸν τίνουσι τῆς ἀσεβείας ποινήν:

Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα· καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω:

Τὰ τρόπαια φησὶν ἅπερ ἔστησαν μετὰ καὶ τὰ σύμβολα νίκης· [illegible] ἐπὶ τῶν [illegible] γνώριμον ἅπασι τοῖς μετὰ ταῦτα καθιστάμενος τῆς νίκης καὶ τοῦ κράτους· καὶ τὰ βασιλικὰ σημεῖα παρὰ τὸν νόμον εἰς τὴν πόλιν εἰσήγαγον· καὶ χρυσοῦ [illegible] σημεῖα· τοῖς τῆς πύλης [illegible] κόσμον λίθοις· διὰ τοῦτο δὲ πάντως ἐμάνθανον, ὡς ἔρημοι τῆς θείας κηδεμονίας ἐγένοντο· ταῦτα καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς θείοις εὐαγγελίοις προείρηκεν· ὅταν ἴδητε τὸ

βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη:

Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν:

Ὑλοτομικοῖς καὶ τεκτονικοῖς ὀργάνοις χρώμενοι καὶ τοῖς πορθουμένοις κατέκοψαν· καὶ τῶν οἴκων τὰς θύρας συνέκοπτον· τὰ δὲ καὶ καθάπερ δρυμὸν ξύλων διαφθείραντες:

Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου· εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου:

Οὐ κατέπρησαν αὐτοῖς τὸν ναόν, ἀλλ' ὡς οἰκίαν ἢ πόρθησιν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀφιδρύματος τὴν μανίαν ἐξέχεαν· καὶ τῷ μὲν πυρὶ παρέδωσαν· τὰ δὲ κατέλυσαν ταῖς χερσὶν· ὡς κοινοῖς τοῖς ἁγίοις χρησάμενοι:

Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης· καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι:

Ταῦτα πολλῆς ἐπλήσθη τὰ τῆς συμφωνίας· ἐν αὐτοῖς [illegible] ἔσχον τὸν ὑπὸ σοῦ δοθέντα νόμον καταλῦσαι νόμον· διὰ γὰρ τῶν ἑορτῶν τὴν κατὰ νόμον πολιτείαν ἐδήλωσε· τοῦ δὲ φῆ· ἐτόλμων· μὴ ἔτι τὰς τῶν προγόνων ἢ [illegible] ἱερουργίας· μήτε ὑπὸ προφητικῆς διδασκαλίας ἀλλ' ὁμοίως χάριτος τούτων γὰρ ἁπάντων ἐξ ἀφανοῦς κατέστησαν ἔρημοι· πάλαι μὲν καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἔσχον προφήτας· τὸν Ἀγγαῖον· τὸν Ζαχαρίαν· τὸν Μαλαχίαν· καὶ οἱ τούτων προσεπιστεύθη προφητεῖαι· καὶ τῷ λαῷ καὶ τοῖς σημείοις· προυλέγοντο τὰ ἐσόμενα· καὶ τὸν πόλεμον τὰς ἐπὶ Μακκαβαίους κατὰ δῆλον ἐποίουν· καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἱστορίας καταμαθήσονται πάντες:

Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος:

Μέχρι πότε ταῖς τούτων ἡμᾶς ἐκδίδως παρανομίαις· καὶ τὰς κατὰ σοῦ βλασφημίας αὐτῶν μακροθύμως φέρειν φωνάς:

Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος:

Κόλπος θεοῦ ὁ ταμεῖον τῶν ἀγαθῶν ἐστίν. Ὅσπερ χειρὸς ἐνέργεια· τὸ δὲ πεποίηκε τὸ συνήθως ἡμῖν χορηγεῖ τὰ ἀγαθά· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κόλπου τὴν χεῖρα ἀπέθηκε τὸ αὐτὸ ἐκ μεταφορᾶς· τῶν πεπληρωμένων ἀγόντων

τὸν κόλπον· καὶ αὐτοῦ μέσον
μένον· δεῦρο καὶ μὴ κινούμενον·
ἀλλ' ἐπιστρεφόμενον εἰς τὸ ὑπτιῶ-
σαι τὴν χεῖρα· ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰώνων:

Καὶ τοῦτον ἴσμεν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς
βασιλέα· καὶ ὡς περὶ βασιλέ-
ως ἀγαθοῦ τῶν δωρεῶν ἀπολαύομεν:
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς:

Ἀμέλει δήλην ἅπασι τὴν ὑπὲρ
ἡμᾶς γενομένην κηδεμονίαν
πεποίηκας· τὸ γὰρ ἐν μέσῳ
τῆς γῆς ἀντὶ τοῦ πάντων ὁρώ-
ντων: σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει
σου τὴν θάλασσαν:

Φευγόντων γὰρ τοῖς αἰγυπτίοις
καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κωλυ-
ομένων διαβῆναι· σὺ τὴν ὑ-
γρὰν δ' ἐξομένην κειμένην ἔδωκας ἧσσω
πορείαν· τὴν ῥοώδη φύσιν στε-
γανὴν ἐργασάμενος· καὶ δηλαδὴ
τῶν κυμάτων τὸ ἑκατέρω-
θεν μηκυνόμενος τάχει:
σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος·
σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος:

Δράκοντας μὲν τοῖς αἰγυπτί-
οις καλεῖ· κεφαλὰς τῶν δρακό-
ντων τοὺς ἐκείνων στρατηγοὺς
καὶ ταξιάρχας· καὶ λοχαγούς.
τὸν δὲ ἑνικῶς ὀνομασθέντα
δράκοντα, τὸν φαραὼ λέγει
τὸν πολλοῖς ἀρχὴν ἐφεστῶτα·
διὸ καὶ πολλὰς αὐτὸν ἔφησεν
ἔχειν κεφαλάς· τούτους δὲ θεὸς
ἅπαντας ὑποβρυχίους ἐποί-

ησας· καὶ ἡμῖν ἐφ' ἡμᾶς μὲν ἐκράτυ-
νας θάλασσαν· ἐπὶ δὲ ἐκείνους δὲ
ἐμίσησας· καὶ τοῖς ἐκείνης αὐ-
τοὺς ἔχωσας κύμασιν· ἔδωκας
αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθί-

Ὁμοῦ γὰρ τῶν αἰγυπτίων οἱ αἰθίο-
πες ὄντες, τὸ μέγεθος ἔχομεν τῶν
ἐκείνοις συμφορῶν· ἀλλ' αὐτοῦ φθα-
ρέντος τῇ στρατιᾷ τῇ θαλάσσῃ
παραδοθέντος, εὐχείρωτοι
γεγόνασιν οἱ αἰγύπτιοι ἕτεροι τοῖς
αἰθίοψι· καὶ καθάπερ τὴν
τροφὴν ὅπερ εἰ δὲ ἀναλίσκει
ῥᾳδίως, οὕτως αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
μελλόντων κατηγορεῖσθαι ἔτι· διὸ φησιν
ὁ προφητικὸς λόγος· ἔδωκας
αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθί-
οψιν· ἀντὶ τοῦ ἀφορμὰς
αὐτοῖς ἀποφήνας· ἀνάρπα-
γὸν τὸν βίον τῶν παρασκευ-
ασάντων ἁλίσκεσθαι: σὺ διέ-
ρρηξας ποταμοὺς καὶ χειμάρρους:

Ὅ δὲ εὐραῖος καὶ οἱ ἄλλοι ἑρμηνευ-
ταὶ πηγὴν εἰρήκασι· καὶ τὸ
δὲ πηγὴν εἰπὼν μὲν καὶ τὴν πέ-
τραν, ἧς μαρτυρεῖ σωμεθα τῆς
ἀληθείας· πηγὴν γὰρ τὸ ἀπὸ
τῆς πέτρας ῥεῦσαν ὕδωρ ὁ προ-
φητικὸς λόγος καλεῖ· ἀλλ' αὖ
τοῦτο διαιρεθέν, πολλὰς ἐποί-
ησας αὔλακας· ὥσπερ ἀδίκως
τὰς πολλὰς ἐκεῖ μυριάδας
διὰ ἀποχαῦσαι τοῦ νάματος·
εὐρίσκομεν δὲ τούτου χάριν.
ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ γεγενημένον·
καὶ τὸ μὲν ἐν ἐξόδῳ δεδοκεῖ·

τὸ δὲ ἐν κάδῃ τὸ ἀριθμ...· πηγὴν
δὲ εἰκότως ὠνόμασε τὴν ἀνα-
κλύσασαν πέτραν ταύτου ὕ-
δατος ῥεύματα· χειμάρρους
δὲ πάλιν αὐτὰ προσηγόρευσεν
ὡς μὴ κατὰ φύσιν μὲν ὄντα·
ἀλλ' αὐτό τε πρὸς τὸ ὑπὸ ἀναδο-
θέντες· καθάπερ γὰρ ὀχετοῖς
μάρροις οὐκ ἔστιν ἀένναος
ἀλλ' ἐκ τῶν ὑετίων ὑδάτων
συνίστανται, οὕτως τοῖς θείοις
ἐκείνοις νάμασιν ἀναδοθη-
ναι τὸ ὕδωρ: σὺ ἐξήρανας πο-
ταμοὺς ἠθάμ:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· σὺ ἐξήρανας
ποταμοὺς ἀρχαίους· τοῖς
μὲν γὰρ μὴ ὄντας μὴ πε ἐξ
ἀρχῆς γεγονμένοις ἀναβλύσαι
ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέταξας·
τοῖς δὲ πάλαι γεγονότας καὶ
ἀρχαίαν ἔσχηκότας πορεί-
τουτέστιν εἰ μὲν παυσθέντος εἰ μήσας·
τοῦτο καὶ ἐν ἑτέροις λέγει ψαλμοῖς·
ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον
καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς
δίψαν· γῆν καρποφόρον εἰς
ἅλμην ἀπὸ κακίας τῶν κα-
τοικούντων ἐν αὐτῇ· ἔθετο
ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων.
καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶν-
τας· τοῖς μὲν γὰρ σόδομα
καὶ γόμορρα καὶ τὰς ἄλλας
περιοίκους· καὶ ἐξήρανε πο-
ταμοὺς διὰ τὴν τῶν οἰκητό-
ρων παρανομίαν· τῇ δὲ ἀνύ-
δρῳ γῇ, τοῖς ἀπὸ τῆς πέτρας

ἔδωκεν ὀχετοῖς· τῶν δὲ ἰουδαίων
καὶ προσφθόρων ταῖς νάμασι
ῥᾴδιον γὰρ αὐτῷ ὡς οὐ κοινωνεῖ
μετοχετεῦσαι τῶν ὑδάτων
τὴν φύσιν· δηλῶν μὲν τοι τούτων
καὶ ἕτερον ὁ λόγος παραδηλοῖ·
ὡς ἰουδαίοις μὲν διὰ τὴν πα-
ρανομίαν, τῶν τῶν προφητῶν
ποταμῶν οὐ προσποιεῖσθαι τὰ νάματα,
ταῖς δὲ ἐθνικαῖς ταῖς πάλαι ἐρήμαις οἷς
ἀπὸ τῆς πέτρας ἀρδεύσας εἰ καρ-
ποῖς· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν
τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ χριστός· καὶ ἅπαντα ταῦτα
εἰρημένα ἀπὸ τοῦ εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· τὸν ἐ-
νεστῶτα μὲν περιέχει τὸν τύπον·
καὶ γὰρ ἀρκεῖ δὴ τὸ ὕδωρ τῶν ἡττη-
θέντων ἀπαλλαγῆναι· καὶ ἐν ταῖς
θάλασσαις δὲ τῶν ὑδάτων ἐλευθερίας ἀρχῆ·
ἐκεῖ δρακόντων κεφαλαὶ τοῖς
ὕδασι συντριβόμεναι· καὶ σὺ ἐν
ταῖς δίναις ἐδαιμόνων κατὰ τὸ
ὄνομα τῆς τοῦ ἀγίου βαπτίσματος χά-
ριτι· ἐκεῖ μὲν οἱ ἐχθροὶ τοιαύτην
θάλασσαν ἐν ὅρῳ τοῖς αἰθί-
οψι· καὶ οἱ ἡμέτεροι πολέμιοι
μετὰ τὴν ἀγίαν κολυμβήθραν,
ἁλωτοὶ καθίστανται ἀγώνισι τοῖς
πάλαι μελαίνασι τὰς ψυχὰς ἐσχη-
κόσι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ τούτοις ὅμοι-
ὡς ῥᾴδιον συνιδεῖν τοῖς προσέχουσι
ἐθέλουσιν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὰ συνεχῆ
τῆς ἑρμηνείας βαδίσωμεν:
σή ἐστιν ἡ ἡμέρα· καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ.
σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς·

θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά:
Ἀπὸ τῶν ἰδικῶν ἀνέβη ἐπὶ τὰς κοινὰς τὸν λόγον μετήγαγε· καὶ κτίσιν ἅμα δὲ διδάσκει τοῦ παντὸς τὸν ποιητὴν· ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ποιητὴν· φωστῆρος χορηγὸν· καὶ ἡλίου δημιουργοῦ· καὶ τοῦ χρόνου πρυτανεύοντα· διὰ γὰρ τοῦ ἔαρ καὶ τοῦ θέρους ἔδειξε τὰς τροπάς· ἀντὶ δὲ τοῦ σὺ ἐποίησας, πάντα ταῦτα ὅσα ὁρίζει τὴν γῆν· ὁ μὲν ἀκύρωσας καὶ ὁ θεὸς δεσπότης ὢν ἐψήφισας· ὁ δὲ σύμμαχος ἔφησας εἰρήκασι· δηλοῖ δὲ ὁ λόγος ὡς αὐτὸς αὐτῇ τὸ εἶναι δέδωκε· καὶ τὰ μὲν αὐτῆς εἰς παιδείαν· τὰ δὲ εἰς ὄρη καὶ ἀμπέλους ἀπένειμε· τὰ δὲ ἐκοίμησεν· ἀπὸ δοχὴν λιμναίων· καὶ θαλάττης ἰδίων δὲ αὐτῶν: μνήσθητι ταύτης
Ὁ ταῦτα φησὶν ἅπαντα ποιήσας, ὅ τοσούτων καὶ τηλικούτων δημιουργός· μνήσθητι ταύτης· τοῦ τὲ φησὶν τῆς συκοφαντίας ἧς εἰκότως ἀπήρχθης· περὶ ἐκείνων γὰρ αὐτῶν ἔδοξε τοῦτο: ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου:
Ἡ εἰς ἡμᾶς φησὶν ἀπειλὴ εἰς σὲ φέρεται· ἀλλ' ἐκείνων τῶν λεγομένων βλασφημίας. μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι:
Ὁ μακάριος ὁ προφητικὸς πᾶσιν ἐπάγει χαιρόμενος· ἀλλ' αὐτοῖς τὸ θεῖον ὁμολογοῦσιν· ὁ πρὸς αὐτὰ ταῖς τῶν ἀθέων θηρίων δὲ κάλεσ
τι τῶν πολεμίων ἀνόμων τῷ τῶν μεγάλων τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος:
Καὶ πένητας δὲ εἰρήκασιν οἳ τὸ φρόνημα ταπεινοὶ· μακάριοι γὰρ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν: ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν:
Οἱ γὰρ τῆς σῆς ἀπείρου οὐκ ἀπολαύσαντες· ἀλλ' αὐτῆς τῆς ἀγνοίας ἀπολαύσαντες σκότους· ἀνομίας τῆς ὀρθῆς δὲ θεογνωσίας τῆς πονηρίας· μεστὰς ἔχουσι τὰς οἰκίας· ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ τοῖς αὐτοῖς παρεδόθησαν· διὸ προείρηται τὸ σκότος: μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου:
Οἱ δὲ τῆς σῆς διδασκαλίας ἐπιτυχόντες, προσφέρουσί σοι τὸν ὕμνον· ἀνάστα ὁ θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν:
Σφόδρα ἡρμοσμένως τὴν ἀντιμυμίαν ἐνήλλαξεν· καὶ οὐκ εἶπον τὴν δίκην μου· ἀλλὰ τὴν δίκην σου· ἐγὼ μὲν γάρ φησιν ἀδίκως ὑπὲρ ἁμαρτημάτων ταῦτα· ἐκεῖνοι δὲ ἐπολλαπλασίασαν κατὰ σοῦ βλασφημίας:

μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός:
Καὶ ἐν τοῦ θανάτου ἑαυτὸν προσώπων τῶν πολεμίων ἀλαζονείας μὲν ἐξώκειλαν· οὐ δὲ αὐτοῖς· ἀλλ' ἐν κειμένοις φειδοῖς τινος ἀξιωθῆναι παρακαλοῦσι σε:

Ὑπὲρ τοῦ οδʹ ψαλμοῦ: εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ ψαλ. οδʹ.
Ὁ δὲ σύμμαχος ἐπινίκιον· περὶ ἀφθαρσίας ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ· ἐπειδὴ προρρήσεις ὁ ψαλμὸς ἔχει τῆς δικαίας τοῦ θεοῦ κρίσεως· καὶ προσφορὰν ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς πονηρίας τῶν ὀλεθρίων· καὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐραστῶν ἀγαθὰς ἀντιδόσεις· εἰκότως διὰ τῆς ἐπιγραφῆς ὁ λόγος παρακελεύεται· μὴ διαφθείρειν τοῖς εὐσεβέσι λογισμοῖς· ἀλλ' ἵνα εἰς αὐτοῖς διαφυλάξαι καὶ τῶν ἀφθαρσίαν κληρονομῆσαι· εἴρηται μὲν καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς ἐκ προσώπου τῶν ἐν καιρῷ λαῶν· διορισμοὺς τῶν ὑμνούντων τὸν θεὸν ὑπισχνουμένων· ὅταν τῆς θείας χάριτος ἀπολαύσωσιν: ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός· ἐξομολογησόμεθά σοι καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου:
Καὶ ἐν τῷ θανάτου δὲ καὶ μὲν ὡς οὐδὲ πώποτε ἐπαμύνοντι τυχεῖν

κότες· ταῦτα διεξίασιν· ὑπισχνοῦνται γὰρ τὸν θεὸν ὑμνεῖν· καὶ τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ ὀνόματι λαμπρυνθήσεσθαι· τὸ γὰρ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου, τοῦτο δηλοῖ· ὅτι πάλιν τῷ σῷ ὀνόματι προσαγορευθησόμεθα· καὶ χρηματίσομεν σοί: διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου· ὅταν λάβω καιρόν:
Ὁ δὲ ἀκύλας καὶ σύμμαχος οὕτως· λάβω τὴν συναγωγήν· ὅταν φησὶν ἐπανέλθωμεν· καὶ εἰς τὸν ἴδιον ὅρον συναθροισθῶμεν· μετὰ τὸ πεσεῖν καὶ ἐγγενομένους ὑμνήσω· καὶ τὰς σὰς δὲ εὐεργεσίας τοῖς ἀγνοοῦσι ταῖς διδάξομεν· ἐκεῖνο γὰρ ἡμῖν ὁ καιρὸς τοῦτο ποιεῖν ἐπιτρέψει· νῦν γὰρ κωλυόμενοι πρὸς ἀσσομένων τῶν ὁδηγῶν κυριευθέντες ἀλλοτρίας· οὕτως ὁ προφητικὸς λόγος αὐτοὶ φησὶν εἰπεῖν· τοῖς ἐν Βαβυλῶνι διαλοὶ δῆλον δόξας· ὑπὸ δὲ θεοῦ τῶν προσταγῶν γενομένας ἐπαγγελίας ἀποκειμένων καὶ λεγόντων: ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ:
Ἔνδικος φησὶν ἡμῖν καὶ νόμιμος δικαστής: ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ:
Πάσης γάρ εἰμι τῆς οἰκουμένης κριτής· καὶ ἅπασι τὰς ἀξίας ἐποίσω τιμωρίας: ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς:
Ἐγκρατεῖς πάντων εἰμί· ὡς ἁπάντων ὑπάρχων δημιουργός·

ἐγὼ γὰρ τὴν γῆν πεποίηκα τε
καὶ ἥδρασα· οἱ δ' ἐν ἀγυμνοῖς τισὶ τ
ἐμοῖς αὐτῆς ὅροις ὑβρίζειν· προ
στάγματα γὰρ ἔθηκα καλοῦ παρε
σκευασμένα· διὰ τοῦτο καὶ δικαστὴς
ὤν, κολάζειν μὲν οὐ νομίζομαι·
ἀλλὰ προλέγω τὰς τιμωρίας·
ἵνα ταύτῃ σωφρονεστέροις
τοῖς πλημμελοῦσι τὰς ἐργασο
μένας· καὶ παραινῶ καὶ συμβου
λεύω παρὰ μὲν εἰδόσας ἀνομίας
μισῆσαι τέσθαι· ἐπιμελεῖσθαι
δὲ τοῦ δικαίου καὶ μετρίου φρο
νήματος· ταῦτα γὰρ διὰ τῶν ἐπι
γομένων ἐδίδαξεν: εἰ πορεύσονται
παραφρονοῦσι μὴ παραφρονεῖτε·
καὶ τὰ ἁμαρτάνουσι μὴ ἀντιτάσσετε·
Τοῦτο γὰρ πάντων χαλεπώτατον
πάθος· τὸ μὴ μόνον ἁμαρτάνειν·
ἀλλὰ καὶ γαυριᾶν ἐπὶ τούτοις·
μὴ ἐπαιρέσθω ὑψηλὸν τὸ κέρας ὑμῶν·
Ἐνταῦθα ἠρείσατο ποιεῖν ὑψηλῶς καὶ μὴ:
καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν·
Καὶ γὰρ τὰ κερασφόρα ζῷα, σφό
δρα ἐπὶ τοῖς κέρασι γαυριᾷ· παρ
ρησιάζεται αὐτοῖς ὁ λόγος, μὴ αὐ
χεῖν τὴν ἀλαζονείαν τὴν ἀνομί
μοῦ καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν γλῶτταν
κινεῖν: ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε
ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν:
Ἐξόδους τὰς ἀνατολὰς εἴρηκεν· οὕ
τω δὲ καὶ ἡ πέμπτη ἔκδοσις· ἐ
ρήμους δὲ ὄρη τὰ ὑψηλὰ· καὶ ὅτι
τιμήματα ταῦτα γὰρ διὰ τὸ ἱερὸν
ἀρχιερωσύνην καὶ θερμότητα,

ἀσεβοῦντα μὲν μὴ ἐκπεπορεύσθαι
διδάσκει τοὺς ὅτι τῶν ἀδι
κουμένων τοῦ θεοῦ τὴν κρίσιν
ἀφυγεῖν· κἂν γὰρ τὰς ἐῴας καὶ
ταράξῃ· κἂν τὰς ἑσπερίας· κἂν
εἰς τὰ νότια· κἂν εἰς τὰ βόρεια
πειραθῆ διαδράναι· θείαν ὑπο
κείσεται ψῆφον· εἰ ταῦτα διδάσκει
τοῦ νόμου μεγάλου· γνώμην θεοῦ
μεγαλομόνας: τοῦτον ταπεινοῖ
καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον
ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλή
ρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου
εἰς τοῦτο:
Περὶ τοῦ πότου καὶ τοῦ θεσπεσί
ου Ἱερεμίου προφήτου διδάσκει· κελεύ
σας γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὁ μέγας θεοῦ
τὸ ποτήριον· καὶ ποτίσαι τὴν Ἱερου
σαλὴμ καὶ τοὺς ἄρχοντας· καὶ τὰ ὅμορα
ἔθνη· οἷς δὴ τὴν τιμωρίαν ἐκά
λεσε τῇ μέθῃ παραπλησίως ἀφ
ρουμένην τὴν διάνοιαν· καὶ
τὰς τῶν ἁμαρτιῶν δι' ἀφθόνους ἀνο
μίας· μετ' αὐτὸ ὁ προφήτης
κοσμεῖ· ὅτι ποτὲ μὲν πίνειν τὸ
ποτήριον ἐν ἰουδαίοις, ὁ δίκαιος κριτὴς
φέρει τὴν τιμωρίαν· καὶ νῦν
τοῦτον μὲν ὑψοῖ· ἐκεῖνον δὲ τα
πεινοῖ· καὶ πάλιν τὸ ὕψος μετα
τίθησιν εἰς ἑτέρους· καὶ συμ
φορὰς ἐναλλάττει· καὶ δὴ ἠμφ
ρίας μεταμάλλει· ταῦτα δὲ οὐχ ἁ
πλῶς οἱ ἐν Βαβυλῶνι διδάξαι
ἐδίδαξεν· ἀλλὰ προσ
δοκώμενοι καὶ τὴν Βαβυλῶνι
δουλεία· καὶ τὴν οἰκείαν ἀφ.

οὐκ ἐκ μακρῶν γὰρ ὁ κύριος ἐκείνου
μὲν τὴν διώχην κατέλυσεν·
τοῖς δὲ τὴν προτέραν ἐλευθερίαν
ἀπέδωκε: πλὴν ὅτι ὁ τρυγίας αὐ
τοῦ οὐκ ἐξεκενώθη πίονται πάντες
οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς:
Χαλεπωτέραν τιμωρίαν τρύ
γίαν ἐκάλεσεν· ἐπειδὴ δὲ τὸ δι
ειδὲς τερον ἔπιον· τουτέστι με
τέχουσιν ὑπευθύνοι κακοῖς· αὐ
τὴν δὲ τὴν ὑποστάθμην Ῥωμαῖοι
πίονται· ἀντὶ τοῦ
χαλεπώτερον ὧν εἰργάσαν
το πείσονται· ἐπεὶ μὲν γὰρ Βαβυλώ
νιοι ... Ἀντίοχος ὁ Ἐπι
φανὴς ...· ἐκεῖνοι
δὲ διηνεκῆ δουλείαν παραδο
θήσονται: ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα· ψαλῶ τῷ θεῷ
Ἰακώβ·
Ὥσπερ γὰρ ἡμῶν ἐκείνοις
ἡμετέροις κακοῖς ἐπεχάρησαν·
οὕτως ἡμεῖς τὴν ἐκείνων τι
μωρίαν ὁρῶντες· τῷ θεῷ
ὕμνους ἀναπροσοίσομεν· οὐ
κ ἐκείνοις ἐπιχαίροντες· ἀλλὰ
γινώσκοντες τὰς εὐεργε
σίας ὑμνοῦμεν: καὶ πάντα τὰ
κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συν
θλάσω· καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρα
τα τοῦ δικαίου:
Διὰ τούτων ἠνίξατο προσδι
δάχθησαν ὡς καὶ τοῖς ἐπι
στρατεύσασιν αὐτοῖς μετὰ τὴν
ἐπάνοδον κατέλυσαν πολε
μίους· διὰ τοῦτο καὶ πάν

τα ἐπὶ τῶν κεράτων τῶν ἁμαρ.
ἐπειδὴ δὲ διαφόρων συλλεγέν
τες ἐθνῶν κατ' αὐτῶν ἐστρά
τευσαν ὁμοῦ· μέμνηται δὲ τού
των καὶ ὁ Ἰεζεκιὴλ ὁ προφήτης·
καὶ μέντοι καὶ ὁ τοῦ Μιχαίου
καὶ ὁ τοῦ Ζαχαρίου· ὧν κατα
θέντων, μαθεῖν ἐστιν
ἡ περὶ ... αὐτοῖς ... τοιαύτη
κατορθώσας ...
...
φρόνημα· εἰ δέ τις καὶ τὸν Ζορο
βάβελ νοῆσαι βούλεται ...
...
...
ἀληθείας ...:

[illegible]

Ἐν τοῦ ... ἀσσυρίου:
Ἡ ... τοῦ Ἀσσυρίου ...
...
...
...
...
...
τὴν ... τιμωρίαν:
Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός· ... ὄνομα
αὐτοῦ:
Ἐμνημόνευσε γὰρ ... τοσούτου
...
...
... ὅλους
θεοῦ ...
καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ τὴν οἰκείαν
ποιήσασθαι ἐπιφάνειαν:

ἐπώνυμα ἦν· ὁ γὰρ εἰρηνικὸς τόπος αὐτοῦ
καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·
Τοῦ γὰρ πλήθους οἱ ἀναιρεθέντες, οἱ
πολλοὶ φθόνῳ ... διέδρασαν· ἀλλ' ἐ-
μοὶ τῆς θείας γεγονημένοι δι-
καιώσεως· τούτου χάριν σὺν τοῖς
ἄλλοις οὐκ ἀνῃρέθησαν· ἐν τῷ
θεῷ ἡ πολιτεία τῆς εἰρήνης ἀπέ-
λαυσε· καὶ ὑπὸ γάμον ἅπαντες
ὡς ἀληθῶς ἐν τῇ Σιὼν κατοική-
σαντες ὁ θεός· εἶτα διδάσκει
πῶς γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός·
ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων· ὅπλον καὶ ῥομφαίαν
καὶ πόλεμον·
Πρὸ τῶν τῆς πόλεως ... περιβόλων ... κα-
ταλύσας τὰ τόξα· καὶ πέλ-
τας ἀνελών· ἄχρηστα πάντα
λοιπὸν ταῦτα τῶν ἀπέφηνεν ὅπλα·
φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων·
Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ἐπιφανὴς εἶ ὑ-
πέρμεγέθης· ἀπὸ ὀρέων θήρας. ἐν
τοῖς γὰρ ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῶν θηρί-
ων θανάτου τοῖς διεσπαρμένοις ...
διό· ὑπέρμεγέθης καὶ ἐπι-
φανὴς παρὰ πᾶσι φαίνεται ἔχεις·
φωτίζεις γὰρ τῷ θαύματι τοῖς
ἀνθρώποις· καὶ διδάσκεις ὅσος
ὑπάρχεις· ἐταράχθησαν πάν-
τες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν
ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν·
Μεῖζον γὰρ φρονήματι χρησάμενοι
κατὰ σοῦ. ἀθρόαν ὑπέμειναν
ταραχὴν διὰ τὴν τῆς ψυχῆς
ἀφροσύνην· καὶ ἀνδρεῖος καὶ
θανάτῳ ... ὑπομένοντες,

τῆς ἐλπίδος ἐψεύσθησαν· τὸν
γὰρ ὕπνον, θάνατον ἐδέξαντο·
τοῦτο καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει· ὅ-
τι ἅμα ταφέντες, ἀπόλοντο πάν-
τες ὡς σώματα νεκρά· πάντες οἱ ἄν-
δρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· πάντες οἱ ἄν-
δρες οἱ ἰσχυροὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν
οὐδὲν αὐτοῖς ὠφέλησαν τῶν
χειρῶν ἡ ῥώμη· διὰ τῶν αὐτῶν
τῶν ἁρπάζειν προσεδόκησαν
τὸν πλοῦτον· καὶ διδάσκων τί
δή ποτε οὐδὲν ... θεωρῶ
πόνων ... ἐπήγαγεν· ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ·
ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις·
Μάσας φησὶ καὶ παρὰ χρῆμα
κατέπεσον· οἱ τὴν ἱππικὴν εἰ-
δότες ἀλλαζόμενοι ... τέχνην·
διὰ τοῦ ἐνυστάξαν, τὴν τοῦ
θανάτου ἐδήλου ἀκολουθίαν· κα-
θάπερ γὰρ ὁ νυστάζων ῥᾳδίως
ἐθελήσας καθεύδει, οὕτως ἐ-
κεῖνοι σὺν τῷ μὲν ἐδέξαντο τοῦ
θανάτου τὸ πέρας· σὺ φοβερὸς εἶ
καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι·
Τίς γὰρ ἱκανὸς ἀντιστῆναί σοι· ἢ
διαφυγεῖν τὴν ἐπαγομένην
παρὰ σοῦ τιμωρίαν·
ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου·
Ἐκ τῆς ὀργῆς φησὶ μιᾶς ἀκούσῃς,
οὐδεὶς ἀντιστῆναι δύναται ... ἀλλ' ὁ μακρόθυμος πρὸ μὲν
μεταμέλειαν· ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν·
Ἄνωθέν φησιν ἐκφέρεις τὴν ψῆφον καθ' ὧν

ἐθέμεις· τὸ μὲν τοι ἠκούτισας ἀ-
κουστὴν ἐποίησας ὁ Σύμμαχος εἴ-
ρηκε· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχα-
σεν ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρί-
σιν τὸν θεόν· τοῦ σῶσαι πάντας
τοὺς πραεῖς τῆς γῆς·
Δέος φησὶν ἐπλήσθησαν ἅπαντες
καὶ τῆς καθ' ἡμῶν ἐπαύσαντο
προμηθεῖας· θεασάμενοι σε κα-
θάπερ τινὰ δικαστήν· κατεκρί-
ναν μὲν ἐξ ἐναντίας ... τὴν ψῆ-
φον· τοῖς ... λογισμοῖς χρη-
σαμένοις· καὶ τὴν συνήθειαν
ἐπαγγέλλοντα, τῆς συντυχίας· ὅ-
τι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογή-
σεταί σοι· καὶ ἐγκατάλειμμα ἐν-
θυμίου ἑορτάσει σοι·
Τούτων ἀπολαύσαντες τῶν ἀγαθῶν
εἰς ὑμνῳδίαν διεγειρόμενοι
τοῖς λογισμοῖς· οὐχ ὑστερήσαν-
τες μηδὲν εἰς ἑορτὴν ... ἀσχο-
λοῦντες φροντίδα· εὔξασθε
καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν·
Ἀλλ' ἤδη ... ἐγκεκλεισμένα καὶ ὑπο-
σχέσθαι δῶρα· καὶ πληροῦσ-
τας ὑποσχέσεις· αἰσχρὸν γὰρ καὶ
ἀνθρώποις ... ὁ μὲν τοῖς ὑ-
μνοῦσιν ἅπαντα τοῦτο δρᾶσαι
διὰ τοῦ θεοῦ· τοῖς δὲ τῆς ... γε-
νεσίας τετυχηκότας χαρι-
σθῆσαι· τοῦτο γὰρ διὰ τῶν ἑ-
πομένων ἐδήλωσε· πάντες
οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ
πνεύματα ἀρχόντων· φοβερῷ
παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς·

Κομίσουσι δὲ τὰ δῶρα ὑπὲρ τῶν
γεγενημένων ἐκδείματος θε-
σπεσίου θαυμάτων· καὶ διὰ τῶν πρα-
γμάτων μεμαθηκότες· ὡς ὁ-
τος ἀληθῶς ὑπάρχει θεός· ὁ καὶ
τοῖς δυνάσταις· καὶ τοῖς βα-
σιλεῦσιν ὑπερηφάνοις φοβερὰ
τὸν ἐπιγείων δυνάμενος·
+ ◦ × + ◦ × + ◦ × ◦ × ◦ +
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ·
Ὁ Σύμμαχος· διὰ Ἰδιθούμ. χορῷ
καὶ αὐτὸς ἐπιστείλατο. τὸ θρη-
νώδες· τοῦτον τοίνυν ὡς Ἀ-
σὰφ ἤ αὐτὸς εἴρηκεν. ἢ τὴν τοῦ Δα-
βὶδ ὑπουργῶν προφητείαν, ἀποφθέγ-
γεσθαι γὰρ πορεύεται ἀμφι ... οι
λόγους οὐ καλὸν Ἰουδαίων· προλέγει
μὲν τῶν ἐν Βαβυλῶνι δουλείαν
ἀναγκασμένων Ἰσραηλιτῶν·
καὶ τοὺς τῶν λογισμῶν διχο-
μοίας τὰς ἐν τῇ θερμῇ φυομένας ὀ-
δύνας· διδάσκει καὶ ποίαν
αὐτοῖς προσήκει τῷ θεῷ προ-
σφέρειν προσευχήν· τὴν
τῶν κακῶν αἰτοῦντας ἀπ-
αλλαγήν· ἐσχημάτισε τὴν ψαλ-
μῳδίαν τὴν ἐπαγομένην αὐτ-
οῖς ὑπὸ τῶν καὶ τὴν θεραπείαν·
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φω-
νῇ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι·
Σπουδαίως φησὶ τὴν προσευ-
χὴν προσφέρει· καὶ σὺν τῷ μὴ
τυχεῖν ἀπεδεξάμεθα· εἰ τὸ ποῦ
τοῦτον διδάσκει καιρόν·
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα·

[illegible] (marginal notes)

Ὁ διώκων γὰρ καλλωπιζόμενος ἐπὶ μεγάλῃ τῇ θείᾳ ἐπικουρίᾳ ἐξεζήτησα· τὸ γὰρ ἐξεζήτησα τὴν σπουδαίαν [illegible] προσοχήν· ἐπεὶ τὰ δὲ ἐδείκνυσι τῆς ἱκετείας τὸν τρόπον: ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ἡ χείρ μου νυκτὸς ἐκτέτακτο διηνεκῶς. νυκτῶν ἡσυχίαν ἄγων τὰς χεῖρας ἐξέτεινον τῷ χειρὶ φιλανθρωπίας [illegible]· καὶ οὐ διήμαρτον τῆς ἐλπίδος· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ οὐκ ἠπατήθην· ἀντὶ τοῦ οὐ ματαίαν [illegible]· ἀλλὰ ἐδρεψάμην τὸν ἀγαθὸν καρπόν: ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην:

Πᾶσαν μὲν ἀπέσεισα [illegible] παραψυχῆς ἀφορμήν· ἡ ψυχὴ γάρ [illegible] μόνην ἔχον τοῦ θεοῦ μου τὴν μνήμην: ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτω· διελεγόμην ἐμαυτῷ· καὶ ἐλειποθύμει συνεχῶς ἐμαυτῷ περὶ διαλεγόμενος. καὶ τὰ συμβάντα μοι λογιζόμενος ἀπηγόρευον τῶν [illegible]· καὶ πικρὰς ἐδεχόμην τῆς ἀθυμίας τὰς ἀκίδας: προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου:

Φυλακὰς καλεῖ τὰς τῆς νυκτὸς διαιρέσεις· καθὰ οἱ φύλακες ἀλλήλοις τὴν φυλακὴν ἐγχειρίζουσι· [illegible] διαπαντὸς τῆς νυκτὸς ἀγρυπνεῖ: ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα:

Ταύτας οἱ αὐτοὶ [illegible] εἶπον πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· οὐ γὰρ ἠρχόμην ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς ἐκφῆναι λογισμοῖς: διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας· καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα:

Τῶν προτέρων σου φησὶν εὐεργεσιῶν ἀνενεούμην τὴν μνήμην· καὶ ἐνεθυμούμην ὅσων παρὰ σοῦ τετυχήκασιν ἀγαθῶν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι· ὅπως τῆς αἰγυπτίων δουλείας ἠλευθερώθησαν· ὅπως τὴν ἐρυθρὰν διέβησαν θάλασσαν· ὅπως τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς πατράσιν ἀπέλαυον γῆς: νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου:

Τὸ ἔσκαλλεν· ὁ θεοδοτίων ἐξηρεύνησεν· ὁ ἀκύλας, ἐσκάλευσεν· [illegible] ταῦτα δέ φησι νύκτωρ πρὸς ἐμαυτὸν διαλογιζόμενος, ἀνηρεύνων [illegible] τῶν μὲν ἡμετέρων προγόνων τοσαύτην ἐποιήσατο πρόνοιαν· ἡμῶν δὲ [illegible] ἐλογιζόμην δὲ περὶ τούτοις καὶ ταῦτα: μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι:

Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει:

Ἄρα μὴ παντελῶς [illegible] τῶν καθ' ἡμᾶς

ἀπηγόρευσεν καὶ [illegible] ἀλλοτρίους ἡμᾶς τῆς οἰκείας κηδεμονίας ἀπέφηνε: συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· συνετέλεσεν [illegible] περὶ ἑκάστης γενεᾶς [illegible] καὶ τοῦτό φησιν ὅτι ἄνωθεν τὰ καθ' ἑκάστην γενεὰν προγινώσκων, τοῖς καθ' ἑκάστην γενεὰν ὥρισεν [illegible]: μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός· ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ:

Ἀλλὰ πάλιν ἐμαυτὸν ἐψυχαγώγουν· λογιζόμενος ὡς ὁ φιλοικτίρμων θεὸς οὐ [illegible] τὰ καθ' ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ καθάπερ [illegible] τοῦ ἐλέου [illegible]: καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου:

Ἐγώ φησι [illegible] ἐμαυτῷ τῆς τοιαύτης [illegible] ἐγὼ διὰ τῆς ἁμαρτίας τὴν τιμωρίαν ἐπεσπασάμην· [illegible] τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἀντὶ τῶν προτέρων εὐεργεσιῶν [illegible] τιμωρεῖ [illegible]· ἀλλοίωσιν γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ δεξιᾶς τὴν τιμωρίαν ἐκάλεσεν· [illegible] ἀλλ' οὖν τούτοις ἐνεκέσθην τοῖς λογισμοῖς· ἀνεμνήσθην ἐμαυτὸν καὶ τῆς ἀγαθότητος τοῦ δεσπότου· τοῦτο γὰρ μέγα: ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου· καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω:

Πάντα γάρ σου τὰ εἰς ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς γεγενημένα θαυμάσια εἰς μνήμην προθήσω· καὶ ἐν αὐτοῖς διηνεκῶς τὴν μελέτην ποιούμενος, τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας [illegible]: ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ὁ θεὸς ἐν ἁγιασμῷ ἡ ὁδός σου· ὁ δὲ ἀκύλας, ἐν ἁγιασμῷ [illegible]· καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαύῃ· καὶ ἐν τούτοις ἐνοικεῖς καὶ ἐμπεριπατεῖς: τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος:

Πάντων ὑπερέχεις [illegible]· μόνος γὰρ [illegible] θαυματουργεῖς: ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ:

Ἅπασιν [illegible] τὴν σὴν δεδήλωκας δύναμιν, τῆς αἰγυπτίας [illegible] τοὺς χρηματίσαντας λαούς· οἵων προγόνων μὲν ἔσχον τὸν Ἰακώβ· περιφανὴς δὲ ἐκ τούτου Ἰωσὴφ ἀπέφηνε [illegible]: εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταρ-

…ἄβυσσοι· πλῆθος ἤχους ὑδάτων:

Διὰ πάντων δὲ ὧν ὁ θεὸς τὴν σὴν ἔδειξας δύναμιν· αἰγυπτίους ἐμαστίγωσας· τὰ σημεῖα ἢ μᾶλλον θαύματα ἐπιφανεὶς τῇ θαλάσσῃ· καὶ διερρέθη τὸ πέλαγος· καὶ ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων ἐκ πέτρας ἔνθεν ἐξηφίετο:

φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ·

Ὁ ἦχος μὲν τῶν ὑδάτων· ἦχον ἔδωκεν αἰθήρ· … τοῦ δὲ ἀέρος συναρεθομένου(?) καὶ τῶν νεφῶν συνιταμένων(?), ὁ ἄνεμος τίκτεται· αἱ … βροντὴν … τὰ τῶν πολεμίων ἐχόρευον· τὸ δὲ ἐκ τύπου τῆς βροντῆς, τοῖς τῶν αἰγυπτίων ἅρμασι τροχοῖς συνεπόδισας· τοῦτο γὰρ καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει· ἐγένετο γὰρ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ καὶ εἰσέβλεψε κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης· καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν αἰγυπτίων· καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· καὶ ἤγεν αὐτοὺς μετὰ βίας:

ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ·

Τῆς γὰρ θαυματουργίας τὸ φῶς, δίκην ἀστραπῆς εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην διέδραμεν:

ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ:

Δέους ἐπλήσθη σύμπαντα τὴν ἀκούσασαν τὴν δύναμιν· τοῦτο καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη πρὸς τοὺς κατασκόπους ἔφη· ὅτι ὁ φόβος ὑμῶν καὶ ὁ τρόμος ὑμῶν ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς· ἠκούσαμεν γὰρ ὅπως κατεξήρανε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν:

ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου· καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται:

Ῥᾳδίαν σοι καὶ θάλασσαν πεζὴν(?) καὶ ἐπὶ … ἐπιχειρεῖς πολλῶν· καὶ μηδὲ ἴχνος καταλιμπάνειν· ἀσώματον ὄντα τὴν φύσιν· ἀόρατος γὰρ φησὶν ἦν ὁ ὁδηγούμενος τοῦ λαοῦ· οὐδὲ ἴχνη ἡμῖν τῆς σῆς πορείας ἔδειξας:

ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών:

Ἐκείνοις γὰρ χρώμενος ὑπουργοῖς καὶ δι' ἐκείνων φθεγγόμενος· τὸν σὸν λαὸν ἐποδήγησας· καὶ τὸν σὸν παιδαγωγὸν … τούτων δ' ἁπάντων ἐποιήσατο μνήμην· εἰς ἔλεγχον τῶν … θεὸν ἀγνοούντων· καὶ … τῆς αὐτοῦ ἀπολαυσάντων(?) κηδεμονίας:

ὑπόθεσις τοῦ οζ' ψαλμοῦ· συνέσεως τῷ Ἀσάφ·

Πολλοὺς δέδωκας νόμους ὁ τῶν

ὅλων θεὸς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· προσέταξε τούτων διηνεκῶς καὶ αὐτοὺς ἐκπαιδεύεσθαι· καὶ ταῦτα τέκνα διδάσκειν· καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν ἑορτῶν τὰς αἰτίας τοῖς ἐκγόνοις ὑποδεικνύειν· ὅπως τὰς θείας εὐεργεσίας μανθάνοντες, ἀγνώμονες γένοιντο περὶ τὸν πάντα αὐτοῖς κεχαρισμένον· διδάξεις γὰρ αὐτά φησι τοῖς υἱοῖς· καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν υἱῶν σου· καὶ φυλάξουσι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ· ἵνα εὖ αὐτοῖς γένηται· τοῦτο πεποίηκεν ἡ προφητικὴ χάρις· καὶ διὰ τοῦ προκειμένου ψαλμοῦ ἀναμιμνήσκει γάρ· καὶ τοὺς τούτων ἐκγόνους· καὶ τῶν μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγενημένων· καὶ τῶν παρ' ἐκείνων … καὶ τῶν ταῦτα δεξαμένων τὴν ἀχάριστον γνώμην:

Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου:

Ἐπιμελῶς ὑμᾶς ἀκοῦσαι τῶν λεγομένων παρεγγυῶ· οὐ γάρ τινα νόμον ὑμῖν τὴν προκειμένην προσφέρει παραίνεσιν: κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου:

Προθύμως τῶν παρ' ἐμοῦ λεγομένων ἀκούσατε: ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς:

Ἐπειδὴ γὰρ τῶν πρώτων ἐποιεῖτο κατηγορίαν, εἰς ὠφέλειαν τῶν παίδων παραβολὴν ἐκάλεσε τὴν τοιαύτην διήγησιν· αἰνίγματα δηλοῦσαν καὶ κεκρυμμένην τὴν ὠφέλειαν προσφέρει· προστέθεικε δὲ ὅτι καὶ ἀρχαῖα προσφέρει προβλήματα· καὶ διδάσκων πόθεν ταῦτα μεμάθηκεν, ἐπήγαγεν:

ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά:

Γονεῖς τούτων διδασκάλους ὑπέδειξε: καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου· καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν:

Ἀμοιβαδόν φησι καὶ ἐξ ἀρχῆς οἱ τῶν θαυμάτων αὐτόπται τοῖς οἰκείοις ταῦτα ἐδίδαξαν παισί· κἀκεῖνοι πάλιν τοῖς ἐκγόνοις τὴν διδασκαλίαν παρέπεμψαν· τοῦτο δὲ ἐποίησαν τοῦ θείου πειθόμενοι νόμου· τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν: καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ· καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ:

Μαρτύριον καλεῖ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ πηγνυμένην σκηνήν· ὡς ἔχουσαν τὰς πλάκας τοῦ μαρτυρίου· τὸν γὰρ νόμον ὡς ἤδη προειρήκαμεν· καὶ ἐντολὰς καὶ μαρτύρια· καὶ κρίματα καὶ δικαιώματα·

καὶ τοῦτο σαφέστερον ἡμῖν εἴρηται ὑπὸ τοῦ ἐν ... ψαλμῷ: ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν:

Τοῦτό φησι διὰ τῆς νομοθεσίας ἐκέλευσε καὶ παρεκελεύσατο· ὥστε καθάπερ τινὰ κλῆρον τὴν τῶν θαυμάτων διήγησιν πατέρας καταλιμπάνειν τοῖς παισὶν εἰς τοὺς ἐκγόνους· ὅπως ἂν γνῶσι γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι· καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν:

Οὕτω γὰρ οὗτοι παρὰ τῶν προτέρων μεμαθηκότες ταῦτα· πάλιν τοῖς ἐξ αὐτῶν τὴν αὐτὴν διδασκαλίαν προσέφερον· καὶ ἀρχαῖος ἡ τούτων διεφυλάττετο μνήμη· καὶ ἴσως τῆς διδασκαλίας ἀκίνητος: ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσι:

Μανθάνοντες γὰρ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν καὶ δυνάμεως αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ ... ἄδηλον· ... σουσι τὴν εἰς αὐτὸν ἐλπίδα· καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ τεθεῖσιν ἀκολουθήσουσι νόμοις: ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα:

Μανθάνοντες γὰρ τῶν προτέρων τὴν ἀχάριστον γνώμην· καὶ ὅπως τῇ παρακοῇ τοῦ νόμου τὸν θεὸν πολλάκις ἐκίνησαν εἰς ὀργήν, τὴν ἐκείνων φυλάξονται μίμησιν:

Καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς:

Ἐκεῖνοι γὰρ ὡς καὶ ἀντὶ τὴν εἰς τὸν θεὸν πίστιν οὐ κεκτήσαντο· τὴν δὲ βεβαίαν οὐκ ἐθελήσαντες προσεῖναι ... ἀλλ' ἐναντίους τοῖς θείοις ἐναντίους νόμους θεσμοῖς: — Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου:

Τὰς τοῦ Ἐφραὶμ φυλῆς διαφόρως κατηγορεῖ· ὡς πρῶτον πολλὰ ποιησαμένης τῶν εἰδώλων τὴν θεραπείαν· τοῦτο γὰρ ἐκ τῶν κριτῶν ἡμᾶς ἱστορία διδάσκει· ἡ τρίτη τῶν βασιλειῶν· αὐτοὶ γὰρ ἔστησαν τὰς δαμάλεις καὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον λατρείας ἀπέστησαν τὰς δέκα φυλάς· καὶ οὗτοι τῆς ἀποστασίας ἐγένοντο πρόξενοι· τοῦτο μάλιστα προορῶσα τοῦ πνεύματος ἡ χάρις μηδὲ ἐπὶ ... τὴν ἁμαρτίας κατηγορεῖ· τὴν ἁρμόττουσαν αὐτοῖς προσφέρουσα συμφορὰν· εἰ δυνατὸν μὲν ... τῶν παραινέσιν· τῶν προσηκόντων ... ἀσφάλειαν ... φέρουσα· διδάξασα δ' αὐτῶν τὴν ῥώμην καὶ τὴν τοξικὴν ἐπιστήμην· ἐλέγχει καὶ τὴν δειλίαν: ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου:

Μετὰ γὰρ ἐπὶ τῇ πολεμικῇ ἐμπειρίᾳ φρονοῦντες, πολλάκις φανέντος ἐτρέποντο τὸ ἄσφαλες: οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλησαν πορεύεσθαι:

Καλῶς αὐτὴν ἔφη μετὰ τῆς γνώμης αὐθαίρετον· οὐκ ἐκ ἀνάγκης κατὰ τὸν νόμον ... οὐ τῶν ἐννόμων ἀπαλλάττεσθαι πορείαν: καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς:

Καὶ δηλῶν ποῦ ποτε ταῦτα εἰργάσατο, ἐπήγαγεν: ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια:

Εἶτα τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον διδάσκει: ἐν γῇ Αἰγύπτου ἐν πεδίῳ Τάνεως:

Ταύτας ἁπάσας τοῦ θεοῦ τὰς θαυματουργίας ἐν Αἰγύπτῳ γεγενημένας, ὧν οἱ πρέσβεις αὐτῶν αὐτόπται γεγόνασι· τῆς μνήμης ἐξέβαλον: διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς· παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν:

Ἐκ τούτου ποιεῖται τὴν τῶν θαυμάτων διήγησιν· καὶ τὸ μέγιστον τῶν πραξέων ὑπερφυὲς γὰρ ἐστὶ τῆς θαλάσσης τὸ θαῦμα· καὶ διαιρεθῆναι τῆς ... ἀπορραγῆναι· τῶν γὰρ ἐπὶ τὸ πρανὲς χωρεῖν πεφυκὸς ... φύσιν ἔστησεν· ... ἄνωθεν ὅπως ... καθάπερ ἐν ἀσκῷ τινι καθεῖρξας τὸ ὕδωρ· ἐπειδὴ γὰρ ἡ τῶν ἀσκῶν κατασκευὴ σωματικὴ μὲν κρατεῖν ὡς τὴν ὑγρὰν δύναται φύσιν· εἰκότως ταύτῃ ἐπὶ τῆς διαιρεθείσης θαλάσσης τέθεικε τὴν εἰκόνα· δηλοῖ κυρίως τοῦ θείου λόγου τὴν δύναμιν· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός:

Ἡ γὰρ αὐτὴ νεφέλη μεθ' ἡμέραν μὲν τὸ τῆς ἀκτῖνος λυπηρὸν ἀπεκρούετο· νύκτωρ δὲ τοῦ πυρὸς περιεῖχε τὴν χρείαν: διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ:

Οὐ γὰρ μετρίως ἐχεῖνα ἐξήγαγε λιβάδα· ἀλλὰ ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μυριάσιν ἀρκοῦσαν πληθύν· καὶ τοῦτο σαφέστερον διὰ τῶν ἑπομένων ἐδίδαξε: καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας· καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα:

Τὸ γὰρ ὕδωρ ἀναβλυσθὲν εἰς πολλοὺς ὀχετοὺς διῃρέθη· ἀφθονωτέραν καὶ ἑτοιμότερον παρέχετο τοῖς διψῶσι τὴν χάριν: καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ· παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ· καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν:

Ἀλλ' ὅμως οὐδὲ τὸ τῆς γνώμης αὐτῶν τὴν πονηρίαν ἐξέλαβον· ἀλλ' ἔτι ἔμειναν τῶν τῆς ἀχαριστίας περικείμενοι νόσον· καὶ μετὰ τοσαύτας ἀποδείξεις πεῖραν λαβεῖν ἠβούλοντο τῆς θείας δυνάμεως· καὶ τροφῆς δὲ οὐ λαβεῖν τὴν χρείαν ἐζήτησαν· ἀλλ' ὡς αὐτοὶ δυνατοῦ τοῦ θεοῦ κατηγόρησαν: καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον· μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς

ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ
ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύη-
σαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν·
μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ
ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ:
Ἐν τούτοις φησὶ τὸ πονηρὸν αὐτῶν ῥᾴδιον·
τὸ γὰρ ἐν ταῖς φρεσὶ κεκρυμμέ-
νον τῆς γλώσσης ἡ ἐπιφάνεια
ἀνεδόθη· τὴν γὰρ τοῦ ἄρτου τροφὴν
τὴν σπειρομένην· καὶ χρόνου δε-
ομένην· πῶς ἂν ἡμῖν ἀθρόως
παράσχοι· καὶ τὸν ἐπικείμενον
ἐξελάσοι λιμόν: διὰ τοῦτο ἤκουσε
κ(ύριο)ς καὶ ἀνεβάλετο· καὶ πῦρ ἀνή-
φθη ἐν Ἰακώβ· καὶ ὀργὴ ἀνέβη
ἐπὶ τὸν Ἰσ(ραή)λ:
Ἀντὶ χάριτος ἀγανακτεῖ ὅτι τὸν ὅλον
κ(ύριο)ς φη(σὶν)· ἀμειβόμενος αὐτοῖς δοῦ-
ναι τὴν γῆν· τὴν τοῖς πρώην ἐ-
πηγγελμένην· ταῖς δὲ παντο-
δαπαῖς τιμωρίαις ἐξέδωκεν·
οὐκ ἐπήγαγε δὲ αὐτοῖς τὸν ὄλε-
θρον συντόμως· τοῖς ἐκείνων
παισὶ φυλάξας αὐξηθῆναι προσμέ-
νων· μέμνηται δὲ τῆς διαφό-
ρου τιμωρίας· καὶ τοῦ μακαρί-
ου Μωϋσέως τὰ συγγράμματα·
ταύτην δὲ φησὶν ὑπέμεινε τὴν ὀρ-
γήν· ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ
θ(ε)ῷ· οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ:
Ἀλλ᾽ ὅμως καὶ τοιούτοις οὖσι τὴν
ἀφθονωτέραν παρέσχε τροφήν·
τοῦτο γὰρ διδάσκει τὰ ἑπόμενα:
καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπερ-
άνωθεν· καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέ-
ῳξε· καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα
φαγεῖν:

Οὐ γὰρ τὰς συνήθεις ὠδῖνας
μεθ᾽ ὑετοῦ παρέσχον· ἀλλ᾽ ἀντὶ
τοῦ ὑετοῦ τοῦ ἀρδεῖν πεφυ-
κότος τὰ καταβαλλόμενα
σπέρματα· τὴν θαυμασίαν
τροφὴν ἀπεκύησαν· θύρας
δὲ οὐρανοῦ ἀνοιγείσας· τὴν ἄφθο-
νον χορηγίαν ἐκάλεσεν· ἐπει-
δὴ γὰρ τοῖς ταμείοις ἐπιτίθε-
ναι θύρας εἰώθαμεν· καὶ ταύ-
τας ἀνοιγομένας ἐκφέρειν τι-
νὸς νομίζομεν· δεικνὺς ὁ προ-
φητικὸς λόγος τὸν τῶν ὅλων
θ(εὸ)ν· καὶ ὥσπερ ἀπὸ ταμείου τῆς
μείζονος χορηγοῦντα τὸ μάννα:
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς· ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄν-
θρωπος:
Ἄρτον ἀγγέλων καλεῖ, ὡς δι᾽ ἀγγέ-
λων χορηγηθέντα· ἄγγελοι γὰρ
ὡς ὑπὸ τῆς θείας γραφῆς ἐδι-
δάχθημεν, τοῖς θείοις νεύμασιν
ὑπουργοῦσιν· λέγει δὲ οὕτως ὁ
θεῖος ἀπόστολος· οὐχὶ πάντες
εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα
διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-
νομεῖν σωτηρίαν· καὶ πάλιν· εἰ
γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λό-
γος ἐγένετο βέβαιος καὶ
πᾶσα παράβασις καὶ τὰ ἑξῆς·
ἄρτον δὲ οὐρανοῦ ὡς ἄνωθεν ἐν-
εχθέντα καλεῖ· καὶ τοὺς ἀερο-
πόρους γὰρ ὄρνιθας· πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ προσαγορεύει ἡ θεία
γραφή: ἐπισιτισμὸν ἀπέ-

στειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν:
Εἰς κόρον φησὶ ταύτην μετέδωκεν
αὐτοῖς τῆς τροφῆς· εἶτα καὶ
τὴν τῶν κρεῶν διδάξει χορη-
γίαν: ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ·
καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ
λίβα· καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽
αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας·
καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν
πετεινὰ πτερωτά:
Διὰ γὰρ τῶν ἀνέμων, συνελά-
σας πανταχόθεν τῶν ὀρνί-
θων ἐκείνων τὸ γένος· κατα-
πτῆναι προσέταξε παρὰ τὰς
τούτων σκηνάς, αὐτόματον
αὐτοῖς χαρισάμενος θήραν:
καὶ ἐπέπεσεν εἰς μέσον τῆς
παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλῳ τῶν
σκηνωμάτων αὐτῶν· καὶ ἔ-
φαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφό-
δρα· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν
ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθη-
σαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν:
Ἀπήλαυσαν φησὶν ὧν ὠρέχθησαν·
καὶ τὴν γαστριμαργίαν ἐνέπλησαν·
ἀλλ᾽ ὅμως τῆς ἀπληστίας εἰσε-
πράχθησαν δίκας: ἔτι τῆς
βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόμα-
τι αὐτῶν· καὶ ὀργὴ τοῦ θ(εο)ῦ ἀνέ-
βη ἐπ᾽ αὐτοῖς· καὶ ἀπέκτει-
νεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν· καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσ(ραή)λ συνε-
πόδισεν:
Ἐπειδὴ γὰρ πεῖραν πολλάκις
τῆς θείας δυνάμεως, οὐκ ἐ-
πίστευσαν τὸν θ(εὸ)ν δύνασθαι

χορηγῆσαι τὴν τροφήν· καὶ τῇ
παιδείᾳ μέντοι διδάσκων
ὡς ἀμφότερα ποιεῖν ἱκανός·
καὶ τὰ ἀγαθὰ παρέχειν καὶ τὴν
τιμωρίαν ἐπάγειν· ἀλλ᾽ ὅμως
οὐδὲ μετὰ τοῦτο ἐπέμειναν πλη-
μμελοῦντες· τοῦτο γὰρ ἐπή-
γαγεν: ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρ-
τον ἔτι· καὶ οὐκ ἐπίστευσαν
τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· καὶ ἐ-
ξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡ-
μέραι αὐτῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς:
Ἁμαρτάνοντες φησὶ καὶ πλημμελοῦν-
τες· καὶ τὸν μὲν ὠφέλιμον δι᾽ ἀνάγκης
ἐρημίαν ποιούμενοι πρόνοιαν·
τοῖς δὲ ματαίοις καὶ ἀκερδέσι
προσκείμενοι ὥσπερ ἐν τοῖς ὀνείρασι·
καὶ μάταια ὥσπερ ταῦτα μεταδιώκον-
τες σπουδῆς, τὸν αἰῶνα ὑπεξῆλ-
θον: ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς,
τότε ἐξεζήτουν αὐτόν· καὶ ἐ-
πέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν
θ(εό)ν· καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θ(εὸ)ς βοη-
θὸς αὐτῶν ἐστιν:
Ὑπομένων δὲ αὐτοὺς ὁ φιλάνθρωπος δε-
σπότης, ταῦτα παιδεύσας ἱκανῶς ἐστιν·
ὠφέλειαν γὰρ ἐντεῦθεν ὁμολογοῦσι
κρείττω καρποῦνται· ἀπολαύοντες
μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν, οὐκ ᾐσθά-
νοντο κολαζόμενοι· τὴν θείαν
προσίεσαν αὐτοῦ φιλαν-
θρωπίαν: καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν
τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ
αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ· ἡ δὲ καρ-
δία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ᾽ αὐτοῦ:

[illegible] καὶ πολλὰ [illegible] τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ: [illegible]

[illegible] ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· παρώργισαν αὐτὸν [illegible]

καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν· καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν: [illegible]

[illegible] οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος: [illegible]

ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως: [illegible]

καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν: [illegible]

[illegible] αἵματος φύσιν [illegible] τοῖς [illegible]:

ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν· καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι:

Κυνόμυιαν καὶ βάτραχον [illegible] τοῖς τῆς ὀργῆς [illegible] χρησάμενος [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἐρυσίβῃ καὶ ἀκρίδι, τῆς γῆς διέφθειρε τὸν καρπόν:

ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν· καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ:

Ἐρυσίβῃ μὲν καὶ ἀκρίδι τὸν καρπὸν [illegible] χαλάζῃ καὶ πάχνῃ [illegible]:

καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν· καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως [illegible] τὰ κτήματα αὐτῶν [illegible]:

ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ· θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν:

[illegible]

ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ:

Ἀντὶ τοῦ [illegible]

οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ:

[illegible]

ὡς ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ:

Ὁ [illegible]

[illegible] πονηροῖς κεχρημένοις:

ποιμένα μιμούμενος τῆς ἐπιμελείας ἠγούμενον· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν:

Πολλὴν γὰρ ἐγγύησιν τῆς οἰκείας δυνάμεως δεδωκώς· θαρρεῖν αὐτοὺς καὶ μὴ δεδιέναι προσέταξεν. τοῦτο δὲ ἐπ' ἀρχῆς μὲν τοῦ θεοῦ τῶν ὁμογενῶν γενόμενον· ἐδήλωσε δὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ· θαρρεῖν ἐκηρύσσοντο: καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα:

Ἡ γὰρ αὐτὴ θάλασσα τούτοις μὲν παρέσχεν ὁδόν· ἐκείνους δὲ τοῖς κύμασιν ἔχωσε: καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ:

Ἐκεῖθεν ποίμνιον ἐπαθροίσας, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐπηγγελμένην γῆν· δηλοῖ γὰρ τοῦ Σιὼν ὄρους [illegible] τὴν γῆν παρεδήλωσεν: καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοῖς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας:

Τῶν γὰρ παλαιῶν οἰκητόρων τὴν γῆν ἐκκενώσας, τοῖς κατὰ τὰς ὑποσχέσεις ταύτην δέδωκε δεσπότης· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· τὴν γὰρ οἰκείαν εἰώθασιν οἱ κεκτημένοι μετρεῖν τοῖς κλήροις καὶ τὰς διανομὰς ἀκριβέστερον διδάσκει ἡ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συγγραφή: καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς Ἰσραήλ:

Κατὰ τὰς φυλὰς γὰρ τὴν γῆν διεμέριμναν τό· οὕτω τὴν κατὰ τὴν ἔρημον αὐτῶν ἀπιστίαν διδάξας· διηγεῖται τὰς ἐν τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας παρανομίας: καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο:

Μετὰ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἐπέμειναν παρανομοῦντες· καὶ τὰς θείας παραβαίνοντες ἐντολάς: καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν:

Τῶν προγόνων ἐμιμήσαντο μοχθηρίαν· καὶ τὴν ἐκείνων θεασάμενοι τιμωρίαν· οὐδὲν ἐντεῦθεν ἀπώναντο: μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν:

Τὸ τόξον κατὰ μὲν τέχνην κατεσκευασμένον· κατὰ σκοποῦ πέμπει τὰ ἀφιέμενα βέλη· διαστροφὴν δὲ εἰσδεξάμενον, τὰ πεμπόμενα βέλη κατὰ θυμὸν [illegible] δύναται· κἀκεῖνοι τοίνυν τῆς [illegible] τὴν εὐθύτητα διαφθείραντες· οὔτε ταῖς εὐεργεσίαις εἰς δέον ἐχρῶντο· καὶ τὰς τῆς ὠφελείας ἀφορμὰς ἀπέφαινον ἀφορμάς: καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν· καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν:

Παρὰ τοῦ θεοῦ τὸν νόμον δεξάμενοι τὸν ἀγαθόν· τοῖς ἀντιθέτοις εἰδώλοις ἐδούλευον: ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε:

Δεομένοις φησὶ τῆς οἰκείας ἠξίωσε προνοίας· ταῦτα δὲ σαφέστερον ἡ τῶν Κριτῶν ἱστορία διδάσκει· παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς ποτὲ μὲν Μωαβίταις· ποτὲ δὲ Ἀμμανίταις· ἄλλοτε δὲ Μαδιηναίοις· καὶ ἀλλοφύλοις· ποινὴν αὐτοῖς τῆς ἀσεβείας πραττόμενος: καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ:

Τὸν γὰρ πολυθρύλλητον ἐκεῖνον λαὸν τὸν παραδόξως τῆς Αἰγυπτίων δουλείας ἀπαλλαγέντα· ὃν ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε· καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ὀπίσω, τοῦτον οἱ ὅμοροι ἐραδίως κατηγωνίζοντο: καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλώμ· σκήνωμα οὗ κατεσκήνωσεν ἐν αὐτοῖς:

Ταύτης δέ μοι πρὸ ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν [illegible] διδάσκει ἡ Ἠλεὶ μεμνημένη τοῦ ἀρχιερέως· καὶ τῆς ἐκείνου παρανομίας: καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν:

Ἰσχὺν αὐτῶν καὶ καλλονὴν τὴν κιβωτὸν καλεῖ· ταύτην δὲ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς εἰς ἐπικουρίαν τῶν ὁμοφύλων ἐξαγαγόντες· τῆς οἰκείας παρανομίας ἔτισαν δίκην· τὴν δὲ κιβωτὸν οἱ ἀλλόφυλοι λαβόντες, ἀνέθεσαν ὡς ἀκροθίνιον τῷ Δαγών· [illegible] τοῦτο [illegible] κείμενος θεραπεύομενον: καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε:

Παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς ταῖς τῶν πολεμίων χερσί· διὰ τὴν τῆς παρανομίας ὑπερβολήν· κληρονομίαν δὲ αὐτοὺς ὀνομάζει ὡς κηδεμονίας μάλιστα παρ' αὐτοῦ τετυχηκότας ἀεί· οὕτως δὲ καὶ αὐτοὺς καὶ ὁ μέγας προσηγόρευσε Μωϋσῆς· ἐγενήθη γὰρ μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ· εἶτα καταλέγει τῆς τιμωρίας εἴδη: τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ· καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν· οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον· καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται:

Τοὺς μὲν γὰρ πυρὶ παρέδωκε τοῦ πολέμου· ὥστε μηκέτι εἶναι θρῆνος· ἑκάστου περὶ τὰ οἰκεῖα ἠσχολημένου κακά· Ὀφνὶ δὲ καὶ Φινεὲς οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐπὶ φόνον μὲν τὴν κιβωτὸν ἐξήγαγον τὸν σφαγέντων· δι' αὐτῶν διδασκόμενοι τῶν πραγμάτων μὴ θαρρεῖν παρανομοῦντες τῇ θείᾳ κηδεμονίᾳ: καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος:

Ἀλλ' ὅμως ταύταις αὐτοῖς τῆς τιμωρίας ὑποβαλών· καὶ τοῖς τούτων ἐδίδαξε πολεμίους τὰς τῶν ἐγκλημάτων δίκας: ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου: καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω·

ὄρει δ᾽ ὅσα ἐσόμενον ἔδοξεν αὐτοῖς·
Οἷον γάρ τινα ὕπνον τὴν μακροθυ-
μίαν ἀποσεισάμενος τοῖς ἀλ-
λοφύλοις ἐπήνεγκε τὴν πληγήν·
δι᾽ ἣν ἐπονείδιστοι παρὰ πᾶσι
γεγόνασι· μέγιστον δὲ τῆς ἕδρας
τὸ πάθος ὃ ἐπὶ τῆς ἱστορίας
δηλοῦται· τοῦτο γὰρ καὶ ἡ προφητεία
δεδήλωκεν· ἔφη γάρ· καὶ ἐπά-
ταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς
τὰ ὀπίσω· σημαίνει τὸ μέ-
ρος δηλώσας αὐτοῦ ἐξαιρόμενον
τῶν πληγῶν· ὕπνον δὲ τὴν ῥαθυ-
μίαν ἐκάλεσεν· ἐξοινοῦντα δὲ καὶ
κραιπάλης, τῶν ἁμαρτημάτων.
καθάπερ γὰρ ἐπεισάκτου μέθης
βυθὸν ἄλλα τιμωρίαν δηλοῖ καὶ τοῖς
πλημμελοῦσιν ἐπαγομένην:
καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰω-
σήφ· καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραῒμ
οὐκ ἐξελέξατο:
Πάλιν τὰς ἄλλας καταλείπων
φυλάς, μόνης μέμνηται τῆς
Ἐφραΐμ· τῆς ἐσομένης πρὸς
ἑσπέραν τυραννίδι· ἐκ ταύτης
γὰρ ὁ Ἱεροβοὰμ ὁ ἐπὶ μόνος
τὰς δέκα φυλὰς ἐκ τῆς Δαυ-
ϊτικῆς ἀπέρρηξε βασιλείας,
Ἰωσὴφ δὲ καὶ Ἐφραΐμ, τὴν αὐ-
τὴν λέγει τῶν φυλῶν· υἱὸς γὰρ
τοῦ Ἰωσὴφ ὁ Ἐφραΐμ· ἀπωσθῆ-
ναι δὲ αὐτὴν λέγει, τὸ μὴ δια-
κηρυχθῆναι ἐν τῇ Σηλὼμ τὴν σκη-
νήν· ἀλλ᾽ ἐν τῇ κλήρῳ τῆς θείας
κιβωτοῦ καὶ βασιλείαν τὴν χάρ-
ιν καὶ Σολομῶν μετ᾽ αὐτόν·

τὸν θεῖον νεὼν ἐδείματο·
καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰού-
δα· τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε:
Ἐξελέξατο μὲν τοίνυν τὴν φυλὴν
οὐ δι᾽ αὐτὴν ἐξίεσσαι, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀνθήσειν προσδοκωμένην· τοῦ-
τον δὲ τὴν κλάδον καὶ ὁ πατρι-
άρχης Ἰακὼβ προεθέσπισεν
εὐλογῶν τὸν Ἰούδαν· μέμνη-
ται δὲ καὶ αὐτῆς ὁ θεσπέσιος Παῦ-
λος· οὕτω λέγων· πρόδηλον
γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ
κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ταύτης οὖν ὁ
μὲν καὶ τὴν Ἰούδα φυλήν, τῶν ἄλ-
λων προείληφεν· ἐπειδὴ δὲ τοῦ-
το πᾶσι, ἤγγικε τὸ πέρας τοῖς πολ-
λοῖς μὲν τὸ ὄρος, μάλιστα σαφῶς
ἐπιγέγραφε τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ
ἠγάπησεν· ἵνα τῶν ἄλλων
φυλῶν καταλιπὼν τὸν φθό-
νον· μόνον δ᾽ ἐχθρὸν μέγαν· μὴ
μὴν ἀφορμὴν ζητοῦντες τῆς
ὀργῆς δέξασθαι δείκνυσι· διὰ γὰρ τὸ Σιὼν
ὄρος ἐξελέξατο τὴν Ἰούδα φυ-
λήν, ὡς περ καὶ τὸ εὐκτήριον ναὸν
μετ᾽ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ ὄρος· διὰ τὸν
οἰκοδομηθησόμενον μέγαν ναόν:
καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκε-
ρώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
Κέρατα τὰ μονοκέρωτος ἐν ἑκα-
τέροις φησί· ἐν αὐτῷ δὲ τὸ περὶ κυρίου
θεοῦ· καὶ ὁ νόμος ἐδίδασκεν· εἰ-
κότως τοίνυν αὐτὸν ὡς ἐν
μονοκέρωτος τὸν ναὸν ἀναθεῖν·
ὡς ἐν ἀφιερωμένον θεῷ:
ὡς ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα·

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· εἰς τὴν γῆν
ἣν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ οἱ ἄλλοι δὲ τὴν αὐτὴν διάνοιαν
μὲν ἡρμηνεύκασι· λέγοντες
μὲν ὅτι καθάπερ γῆν ἐδημι-
ούργησεν, οὕτω τὸν ναὸν Ἰου-
δαίοις ἐν αὐτῇ δημιουργῆσαι
προσέταξε: καὶ ἐξελέξατο
Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· καὶ ἀ-
νέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνί-
ων προβάτων:
Κατὰ ταῦτα τὸν δὲ καὶ τοῦτον ἐδήλωσε
τοῦ Δαυὶδ τὴν ἀρετήν· δοῦλον
αὐτὸν ὀνομάσας θεοῦ· καὶ τοῦ
θεοῦ τὴν φιλοτιμίαν· ὅτι τὸν
προβατεύοντα βασιλέα πεποίη-
κεν: ἐξόπισθεν τῶν λο-
χευομένων ἔλαβεν αὐτόν:
Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ἀκολουθοῦν-
τα ἐγκύμοσι μετήγαγεν αὐτόν·
ἐπιτάσεις δὲ τῆς φιλοτιμίας
καὶ τοῦτο· οὐδὲ γὰρ ποιμὴν
φησὶ τέλειος ἦν· ἀλλ᾽ ὑπουργὸς
ποιμένος· τοῖς τίκτουσι τῶν
προβάτων ἑπόμενος:
ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ:
Καὶ τοῦτο δὲ κηρύσσει τὴν κηδεμο-
νίαν τῶν ὑπερβολήν· οὐ γὰρ τοῖς
τυχοῦσι ἀνθρώποις ἐπέστησε τὸ
τὸν προβάτων νομέα· ἀλλ᾽ αὐ-
τοῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπογόνοις· τὴν
προσηγορίαν τοῦ προπάτο-
ρος δεξαμένοις· καὶ τῆς τοῦ
θεοῦ ἀπολαύουσι προμηθείας·

οὐ καθάπερ ἑτέροις ἀλλὰ κλῆρον ἀπο-
νειμάμενος ἑαυτῷ: καὶ ἐποίμανεν
αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας
αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν
χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς:
Ὑπὲρ ἑτέρων τὸ περὶ τὰς θείας ε-
ὐεργεσίας ἀγνώμων· ἀλλ᾽ ἁπλό-
τητι συνέσει κεράσας κατὰ
τοῖς θείοις αὐτοῖς ἐπόδηγη-
σεν νόμοις· τοῦτο γὰρ ἔοικεν ἡ τοῦ
κυρίου νομοθεσία· γίνεσθε φρόνι-
μοι ὡς οἱ ὄφεις· καὶ ἀκέραιοι
ὡς αἱ περιστεραί· ἑκατέρων τῶν
ἐξ ὁρισας καλῶν· καὶ τοῦ μὲν
τὴν κακουργίαν· τῆς δὲ τὴν ἄνοι-
αν ἐξελών· τὴν ἐπαινουμένην
ἑκατέρας ὄντων ἀρετήν· ταύτην
εἶναι δεῖ ἐν αὐτοῖς κατορθῶσαι
προσήκει· καὶ τὸν μακάριον
Δαυὶδ κληθέντας παραπλή-
σίως· μᾶλλον δ᾽ ἐπὶ μείζοσι μᾶλ-
λον γὰρ πράγμασιν δικαίως
ἐναρετίσθη μέν· ἀξίως πρὸς τὸν
πατέρα σὺ χειρὸς τῆς κλήσεως
κληθείς μέν· κατὰ τὴν θεσπέσι-
αν μου νομοθεσίαν:

ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ·

Ἀντιόχου τοῦ ἐπικληθέντος Ἐπιφανοῦς
τὴν κατὰ τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαί-
ων μανίαν· ὁ προφήτης προθε-
σπίζει μόνος· τὴν χρησμολο-
γίαν εἰς δ᾽ ἐχρημάτιζε καὶ ὡς
ὑπὸ τῶν ὁσίων τῶν ἐσομένων
τηνικαῦτα προσφερομένην,
οὐδὲ τῶν μὲν ἐν μερικῇ κλοπῇ τῶν· ἔτι

ἢ περικλυζομένων ταῖς συμφοραῖς:

Ὁ θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου· ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου:

Σαφῶς ἡ τοῦ προοιμίου χάρις τοῖς ταῖς χαλεπαῖς ἐκείναις προσπαλαίουσι συμφοραῖς· ἐδίδαξε δὲ ἀρχὰς τῆς ἱκετείας· οὐ γὰρ τὰ οἰκεῖα πρότερον διηγήσαντο πάθη· ἀλλὰ τὴν κατὰ τοῦ θεοῦ συμπεσοῦσαν τολμηθεῖσαν ἀσέβειαν· ὡς τοῦ μὲν ὧν μὴ δέον εἰς τὸν θεῖον πλημμελήσαντες νόμον· ἔθνη φησὶ δυσσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ συζῶντα τὴν σὴν κληρονομίαν ἐκράτησεν· ἐπεμβῆναι γὰρ τῷ ναῷ τῷ ὑπὸ τοῦ σοῦ [illegible] κατετόλμησαν· οὐ κοσμοῦσι μόνον καὶ θυσίαις δαιμόνων τοῦτον κατεμίαναν· ἀλλ᾽

ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον:

Ἔδη γὰρ πᾶσαν τὴν πόλιν ἐμπρήσαντες, οὐδὲ δ᾽ ὅμως σκηνῆς δίκην φθέρεις ὀπωροφυλακίου μόνην τὴν πολυθρύλλητον ἀπέφηναν Ἱερουσαλήμ:

ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς:

Τοσαύτῃ θηριωδίᾳ καὶ μανίᾳ κατὰ τῶν σῶν θεραπόντων ἐχρήσαντο, ὡς τοῖς θηρίοις καὶ τῶν πετεινῶν τοῖς σαρκοβόροις τὰ τούτων σώματα παραδοῦναι θοίνην:

ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων:

Μιαιφόνον ἦ κεκτημένοι τὴν γνώμην· ἀναιροῦσι μὲν τοὺς εὐσεβεῖς· συζῶν ἢ τὸ αἱμάτων ἦ ὀχετοῖς κατὰ τὴν γῆν παρασκευάζουσι φέρεσθαι· ταφῆς δ᾽ ἀξιοῦσθαι τοῖς σφαττομένοις οὐ συγχωροῦσι:

ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν:

Ταῦτα ἡμᾶς ἐπονειδίστους τοῖς ὁμόροις ἀπειργάσατο· διὸ ταῦτα ἐπιχαίρουσι τοῖς πλησιοχώροις γειτόνων· γὰρ τούτων ἦ καὶ ἀλλόφυλοι· οἱ Ἰδουμαῖοι· Ἀμμανῖται καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη τὰ ὅμορα· ἀπὸ γὰρ αὐτοῖς ἀεί τε παλαιοὶ καὶ πολέμιοι ἦσαν:

ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου:

Νομοθετῶν ὁ θεός, αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν προσέταξε· καὶ ἕτερον μηδένα καλούμενον προσκυνῆσαι θεόν· ὅτι ἐγώ φησι κύριος ὁ θεός σου· θεὸς ζηλωτής· πῦρ καταναλίσκον· τοῦτον καὶ ὁ νῦν θαυμάσιος προφήτης καὶ ὁ μέγας ἀναμέμνησε λόγος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου· μὴ ἐπὶ πάντας φησὶ διεξελθέτω τὸ γένος· μὴ ἢ πυρὸς δίκην διὰ τὰς ἡμετέρας πλημμελείας τὸν καθ᾽ ἡμῶν ζῆλον ὀξύνῃς:

ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε· καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο:

Πρὸς δὲ δίκας ἁμαρτημάτων ἃς πράττετε· κατ᾽ ἐκείνων ἐκτείνατε τὴν ὀργὴν μεταθεῖναι· οἳ πάντα πᾶσι τὸν σὸν μαθεῖν οὐκ ἐθέλουσιν ὄνομα· ἀλλὰ τῇ ἀκρότητι δυσσεβείᾳ δουλεύουσιν:

ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν:

Ἀφεὶς ἢ καὶ τοῦτο τῆς ἐκείνων παρανομίας τεκμήριον· οὐδὲ γὰρ παρ᾽ ἡμῶν καὶ τῶν ὑπομεινάντων· ἡμᾶς μὲν σφαγαῖς κατηνάλωσαν· τὴν δὲ χώραν ἠρήμωσαν· καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθησαν· τὸν δὲ τόπον αὐτοῦ ἀκύλας μὲν ὡραῖον αὐτοῦ· σύμμαχος δὲ καλλονὴν αὐτοῦ· ὁ θεοδοτίων [illegible] αὐτοῦ [illegible] μᾶλλον ὁ θεῖος οἶκος δεδήλωται· καλλονὴν δὲ τὸν Ἰακὼβ προσηγόρευσε· τῇ τοῦ προπάτορος μνήμῃ τῶν θεῶν εἰς ἐγγόνων:

μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων:

Ἐπειδὴ εἰσήσαμεν ταύτην τὴν πεῖραν τῶν ἀλγεινῶν· καὶ πολλὴν ὑπὲρ ἀσεβείας ἀναδεξάμενοι ζημίαν· αἰδοῖμεν γὰρ ἤδη [illegible] καὶ κατὰ τὴν ἀρετήν· εἰ καὶ τοῖς νῦν ἀμύνουσι μὴ τῶν προτέρων ἁμαρτημάτων ἀσεβείας τὸν νόμον εἰσπραχθῆναι· ἀλλ᾽ αὐτοῦ τὸ μὲν τεθεικέναι μὴν καὶ τὸ δ᾽ ἕτερον προστεθείκασιν· ὥστε τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἀσέβειαν καὶ ἰδεῖν· τοῦτο γὰρ μάλιστα τῶν πολλῶν αὐτῶν δεινῶν κινοῦσιν· τὸ τῶν μὲν προτέρων ἁμαρτημάτων μνησθῆναι· κεῖσθαι δὲ τὴν παροῦσαν ἀσέβειαν:

ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε· ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν:

Ὀρεγόμενοι τῆς ταχείας διδάσκοντες τῆς ἀμαχομένου ῥοπῆς· πάσης γὰρ ἔρημοι προνοίας γεγόναμεν· σὲ δὲ μόνον ἐπίκουρον ἔχομεν καὶ σωτῆρα:

ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου:

Οὐδὲν μὲν οὖν τῆς σφετέρας μνήμην ἀξίαν ἔχομεν· ἀλλὰ διὰ τὸ θεῖον ὄνομα τῆς θείας ἐπικουρίας ἀντιβολοῦσι τυχεῖν· ἡμῶν γάρ φησι καταφρονούντων κατὰ τοῦ σοῦ ὀνόματος ἡ κατὰ βλασφημία χωρεῖ· ἀντιβολοῦμεν τοίνυν παριδεῖν μὲν σε τὰ πλημμελήματα· μεταμεῖναι δὲ τὰς συμφορὰς· καὶ τὴν σὴν δύναμιν ἐπιδεῖξαι τοῖς ἀγνοοῦσι:

μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν:

Οἱ γὰρ ἄλλοις ἐρήμην [illegible] γενόμενον τοῦτο φήκασιν· εἰς τὴν

ταῖς ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· τοῦτό με φησι μάλιστα [illegible]· τοῦτο μὲν ἐν τῇ πάσῃ [illegible] ἐξύπερον· τὸ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν καὶ ταύτην τὴν βλασφημίαν τολμᾶσθαι· καὶ ἐπιτωθάζειν καὶ λέγειν· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς ὑμῶν· οὐ λέγεται [illegible] τὴν ἄγνοιαν· [illegible] τὸ πέρας· διὰ θαρραλέους [illegible] ἐκδικηθῆναι διδάσκουσιν· καὶ τὰ ἄλλα παρὰ ταῦτα δεδρακέναι τὰ μεγάλα καὶ πολυθρύλητα· Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου·

Ἀντιβολοῦμεν τοίνυν τούτους τίσαι τῆς μιαιφονίας ποινήν· τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας ἰδεῖν ἡμῶν· τὴν δίκην καὶ [illegible] τὴν ὑπὲρ τῶν ἀνῃρημένων ἀνθρώπων τιμωρίαν· Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων· κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων·

Ἀπόδειξιν [illegible] καὶ [illegible] μὲν πεπτωκότας· δεσμοῖς δὲ περικειμένοις καὶ πρὸς δὲ ἀγομένοις τὸν θάνατον· καὶ μὴ παρίδῃς [illegible] τοὺς ἤδη [illegible] γενομένους· ἀλλὰ τῶν ἀνῃρημένων τοὺς παῖδας· μὴ [illegible] ἐξ αὐτῶν καταστῆσαι· Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε·

Πολλαπλασίονα τοῖς ὁμόροις τῆς βλασφημίας τὴν τιμωρίαν ἐπάγαγε· οὐ γὰρ ὡρισμένον ἀριθμὸν διὰ τοῦ εἰρημένου [illegible]· ἀλλὰ μεγίστην αὐτοῖς ἐπαχθῆναι τιμωρίαν· [illegible] τοιοῦτον· καὶ τὸ [illegible] ἐπτὰ [illegible] ἀντὶ τοῦ πολλαπλασίονα [illegible] φορᾶς τῶν ἐν κόλπῳ τιθεμένων· καὶ [illegible] τῶν [illegible] ἀντὶ τοῦ πλήρως αὐτοῖς συμμετρήσον ἐπικειμένων δίκην [illegible]· Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου· ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου·

Ἡμεῖς δὲ οἱ λαός σου χρηματίσαντες καὶ ποιμένι σοι χρώμενοι [illegible] σοι τοὺς ὕμνους προσοίσομεν· καὶ τὰς ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν ὁμολογοῦμεν χάριτας· καὶ ἀναγράπτους ταύτας πεποιηκότες· τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις προσοίσομεν τὴν τούτων διήγησιν· [illegible] ἀνθομολογεῖσθαι εἰρήκασι· τὴν ἀχαριστίαν [illegible]·

Ἑρμηνεία τοῦ ο' θ' ψαλμοῦ· Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ἀσάφ·

Μία καὶ [illegible] τῶν πραγμάτων ὁ παρὼν προλέγει ψαλμός· ἐπειδὴ [illegible] ἀλλοιώσεως τοῦτο δηλοῖ· καὶ μαρτυρεῖ [illegible]· διὰ τοῦτο καὶ μαρτύριον ἐπέκειτο· προθεσπίζει γὰρ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος τῶν Ἰουδαίων ἀνδραποδισμὸν· καὶ τὴν ἐν Βαβυλῶνι δουλείαν· ἐσχημάτισται δὲ εἰς [illegible] ὁ ψαλμὸς τῷ θεῷ τῶν ὁμοίων [illegible] τῶν ἐκεῖ [illegible] φθεγγομένων· διδάσκει γὰρ ἡ προφητικὴ χάρις ὁποίοις δεῖ τὸν θεὸν ἱλεώσασθαι ῥήμασι· καὶ εἰς ἔσχατον δὲ [illegible] προλέγει καὶ τὴν ἐσομένην πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ παρουσίαν· Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες·

Ἐδέησαν τοῦ ποιμένος [illegible] τοῦ λαοῦ προμηθούμενον δέξασθαι αὐτῶν τὴν ἱκετείαν ἀντιβολοῦσιν· Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ·

Εὖ γὰρ καὶ τὸν Ἰωσὴφ οἷόν τι [illegible] περιπεσόντα τοῖς ἀδελφοῖς· τῶν ἐκείνων ἀπήλλαξας [illegible] ἐπιβουλευσάντων [illegible] τῶν αὐτοῦ φθόνων· οὕτω τὴν αὐτοῦ [illegible] διεξελθεῖν ἐπὶ τὴν [illegible] ἐξουσίαν [illegible]· Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι·

Ἐπειδὴ γὰρ τοῦ νόμου [illegible] ἐν τῷ ναῷ [illegible] τὴν κιβωτὸν τοῖς χερουβὶμ [illegible] τέθεικε· καὶ μέσον τούτων τὸ ἱλαστήριον τέθεικε· δι' ἐκείνου δὲ τὴν ἐπιφάνειαν θείαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἐγένετο· εἰκότως ὁ καθήμενος [illegible] καὶ τῶν χερουβὶμ ἐμνημόνευσε· καὶ τὸν τούτοις ἐπικαθήμενον ἐπιφανῆναι ἱκετεύουσιν· Ἐνώπιον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ·

Ἐπιφανῆναι γάρ σε φησὶν ἱκετεύομεν τῷ σῷ λαῷ· δηλοῖ γὰρ τῶν εἰρημένων φυλῶν [illegible] τὸν λαόν· τούτων γὰρ ἐμνημόνευσεν· ἐπειδὴ καὶ τοῦ Ἰωσὴφ ἐποιήσατο μνήμην· τοῦ δὲ Ἰωσὴφ [illegible] Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆς [illegible] παῖδες· ὁ δὲ Βενιαμὶν [illegible] ὁμομήτριος· Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς·

Ὥσπερ καθεύδοντα [illegible] μακροθυμίαν [illegible] ἀποσείσασθαι [illegible] τὴν ἡμετέραν [illegible] πραγματείαν [illegible]· Ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς·

Τὴν δὲ [illegible] ἀθρόον· καὶ τὴν ἐπάνοδον χάρισαι· [illegible] τοῦ πράγματος διδάσκει [illegible]· Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα·

Ἀρκεῖ γὰρ φαινόμενος λῦσαι τὰς συμφοράς· Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου·

Μέχρι πότε δὲ [illegible] τὰς ἐμὰς ἐπιμηκύνεις τιμωρίας· ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς πλημμελήμασιν ὀργιζόμενος. δοῦλον δὲ αὐτοῦ τὸν λαὸν ὀνομάζει· καὶ γὰρ οἱ ἄλλοι [illegible] ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ λαοῦ σου· ἀντὶ τοῦ δούλου σου τεθείκε: *Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων· καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ:*

Ὁ χρόνος ἐν τούτοις ἐνήλλακται. καὶ γὰρ οἱ ἄλλοι ὡς γενόμενα ταῦτα εἰρήκασιν. ἐψώμισας ἡμᾶς ἄρτον δακρύων· καὶ ἐπότισας ἡμᾶς μετὰ δακρύων μέτρῳ. λέγει ὅτι καὶ τὴν τροφὴν ἡμῶν καὶ τὸ πόμα δάκρυσι συνεκέρασας. ὀδυρόμενοι γὰρ καὶ στένοντες μεταλαμβάνομεν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. τοῦτο δὲ πεποίηκας ἀντιμετρήσας ταῖς ἁμαρτίαις τὴν τιμωρίαν. οὕτω καὶ ὁ κύριος· ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. τοῦτο καὶ Ζαχαρίας εἶδεν ὁ προφήτης· τὸ μέτρον ἐκεῖνο μόνος προθεάσας τὸ μέτρον· δύο γὰρ ἔφη τεθεᾶσθαι γυναῖκας. ἔτι τύπος μὲν ἐχούσας πτερά· τὸ δὲ μέτρον φερούσας. καὶ τοῦτο προσαχθεῖσαν εἰς Βαβυλῶνα κομίσαι. διὰ τούτων δὲ διδασκόμεθα τῆς θείας ψήφου τὸ δίκαιον:

Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς:

Ἐπονείδιστοι γεγόναμεν· καὶ [illegible] τοῖς ὁμόροις ἔθνεσιν. ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἐσχηκόσι δυσμένειαν: *Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα:*

Τῇ σῇ ποιμαντικῇ ἐπιφανείᾳ σκέδασον τὸν ζόφον τὸν δεσμὸν τῶν συμφορῶν· καὶ τὴν ἐπάνοδον χάρισαι. δυνατὸς γὰρ εἶ καὶ τῶν δυνάμεων κύριος. εἰ ταύτας πολλάκις ἀπορίας διέξεισι τῆς ὁμοίας ἀπολαῦσαι προμηθείας ἀντιβολοῦσιν: *Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας· ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν:*

Οὐδὲ ὥσπερ τὴν ἀδικίαν τῶν Αἰγυπτίων κατέλυσας δυναστείαν. οὕτω χαμαὶ ἐρριμμένην ἔθνη παραμεθρεῖν παρέδωκας. καὶ τὸν λαὸν καθάπερ ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήγαγες· καὶ πᾶσαν κατὰ τὴν ὁδὸν ὁδηγήσας προνοίαν [illegible] ἀντὶ τῶν χαναναίων αὐτὴν κατεφύτευσας γῆν: *Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς· καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ. ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης· καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς:*

Ἄμπελον τροπικῶς τὸν λαὸν ὀνομάσας· ἐπέμεινε τῇ τροπῇ.

καὶ ὄρη μὲν καλεῖ, τὴν τῶν ὁμόρων ἐθνῶν ἰσχύν. σκιὰν δὲ ταύτην καλύπτουσαν τὴν τοῦ Ἰσραὴλ δυναστείαν. τούτοις ἐπιτεθεῖσαν. κέδρους δὲ τοῦ θεοῦ, τοὺς ὑψηλοὺς ἄρχοντας τοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὰς ἀρχὰς εἰληφότας. ἀναδενδράδας δὲ τὰς κέδροις συγκαλυπτούσας τὴν Ἰσραηλιτικὴν βασιλείαν. περιφανεστέραν τούτων γεγενημένην. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Δαυὶδ καὶ ἐπὶ τοῦ Σολομῶντος μεμαθήκαμεν γεγενῆσθαι. ὁ μὲν γὰρ μέγας Δαυὶδ. οὐ μόνον παρὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ Ἰδουμαίων καὶ Ἀμμανιτῶν καὶ Μωαβιτῶν. ἀλλὰ καὶ παρὰ Σύρων ἑκατέρων δασμὸν ἐκομίζετο· περὶ δὲ τὸν Σολομῶντα, καὶ ἡ τῶν Αἰθιόπων ὑπέδραμε βασιλίς. οὕτω καὶ παρὰ ἅπασι μέγα τὸ ὄνομα πολυθρύλλητος. κλήματα δὲ τῆς ἀμπέλου, τοῦ λαοῦ καλεῖ τὸ πλῆθος. παραφυάδας δὲ τοῖς προσηλύτοις τοῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν προσεληλυθότας. καὶ τὴν θείαν δεξαμένους ἐπίγνωσιν. διὰ δὲ πάντων τὴν προτέραν ἀκρίβειαν ἐδήλωσε τοῦ λαοῦ: *Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς· καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν:*

Τί δή ποτε τῆς σῆς αὐτὴν προνοίας ἐγύμνωσας. καὶ περιέθηκας τοῖς ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσιν ἀχείρωτον. φραγμὸν δὲ τὴν ἀσφάλειαν κέκληκε. ὁ γάρ ἐστι τοῖς ἀμπελῶσι φραγμὸς. τοῦτο ἡ τοῦ θεοῦ προμήθεια τοῖς αὐτῆς ἠξιωμένοις. παραπορευομένους δὲ τὴν ὁδὸν, τοὺς πολεμίους καλεῖ. καθάπερ γὰρ οἱ ὁδοιπόροι τὴν ἄφρακτον καὶ ἀφύλακτον ἄμπελον τρυγῶσιν ἀδεῶς. καὶ τὸν αὐτῆς ἀφαιροῦνται καρπόν, οὕτως ὁ τῆς θείας γεγυμνωμένος κηδεμονίας τοῖς ἀδικεῖν ἐθέλουσιν ἀχείρωτος γίνεται: *Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν:*

Τὰς διαφόρους τῶν πολεμίων ἐφόδους διὰ τούτων ἐδήλωσεν. Σαλμανασσὰρ γὰρ καὶ Σεναχηρεὶμ, τὰς ἄλλας ἐξεπόρθησαν πόλεις. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκήσας. τοὺς τὸν θάνατον διαφυγόντας, ἐξηνδραπόδισε. καὶ ἐπειδὴ ἡ ἄμπελος τῆς Ἰσραὴλ προσηγορίας ἔτυχεν, ἀκολούθως σὺν ἄγριον ὠνόμασεν τὸν τῆς [illegible] πολέμιον. διαφόρων τῶν δὲ τὸ θηρίον ἀμπελώνων ἐπιμελούμενον. μονιὸν δὲ ἄγριον κατὰ [illegible] καθ' ἑαυτὸν διάγοντα. οὕτως ἄλλων ἐστὶ θηρίων τρόπος. ἀπέδειξε καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν ἀποστρεφόμενον. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ τῶν ἄλλων βασιλέων θηριωδέστερος

διάφορος ἦν· εἰκότως αὐτὸν ὠ-
νόμασεν μονιὸν ἄγριον: ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον
δή· καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμ-
πελον ταύτην· καὶ κατάρτι-
σαι αὐτὴν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου:
Ἱκετεύει ὡς ποιμὴν τὸν δυνατὸν
δεσπότην ἰδεῖν ἃ πέπονθεν τῆς ἀ-
μπέλου τὴν ἐρημίαν· καὶ θρῆ-
νον ἀξιοῖ παῦσαι τὸ πάθος· ἤδη
γὰρ αὐτῆς πρόνοιαν· τὴν πρό-
τερον ἐδόκει μετὰ [illegible] δεξι-
ᾷ κατὰ τὴν πρόνοιαν: καὶ ἐπὶ
υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ:
Ἐνταῦθα τὴν ἐκεῖθεν ἀνάστασιν
τοῦ δεσπότου διδάσκει χριστοῦ· ἱκε-
τεύει γὰρ ἐπιμελείας ἀξιωθῆ-
ναι τὴν ἄμπελον· διὰ τὸν ἐ-
ξ αὐτῆς [illegible] μόνον [illegible]·
ὃν υἱὸν ἀνθρώπου σαφῶς προσηγό-
ρευσεν· οὕτως καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς
ἱεροῖς εὐαγγελίοις· καὶ τοῖς θεί-
οις· ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπου υἱὸν ἀνθρώπου
αὐτὸν ὀνομάζει· ἀπὸ τῆς ὁρω-
μένης φύσεως τὴν προσηγορίαν
τιθείς· διδάσκει τοίνυν ὁ προ-
φητικὸς λόγος· τοῖς δ' [illegible]
τοῖς ἐγγενομένοις: ἱκετεῦ-
σαι τὸν τῶν ὅλων θεόν· φείσασθαι
τῆς [illegible] ἀμπέλου ποιήσασθαι.
διὰ τὴν ἐκεῖθεν φυησομένην
[illegible] ῥίζαν· οὕτως γὰρ καὶ ὁ κύριος
ἑαυτὸν ὀνομάζει· λέγων· ἐγώ
εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή·
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ πατήρ μου

ὁ γεωργός ἐστιν· ὡς γὰρ ἄνθρωπος
ἄμπελός ἐστιν· ὡς δὲ θεὸς καὶ γε-
ωργός· ὥσπερ [illegible] καὶ
λοιπὸν ἐν τῷ [illegible] αὐτοῦ· ἐπειδὴ
γὰρ ἐκ ταύτης καὶ ἡ ἀνάστασις τῆς
ἀμπέλου τῆς ἀρχῆς οὖσα [illegible]
[illegible]· καὶ αὐτὴ καὶ θάλασσαν τὴν
[illegible] προσκυνοῦσα· αὐτὸς ἀληθινὴ
γενομένη ἄμπελος· καὶ κλήμα-
τα ἐν [illegible] ἐμέστωσε· τοὺς δὲ
αὐτοῦ πεπιστευκότας τὸ πλῆ-
θος· τούτων ἀληθῶς ἡ σκιὰ ἐ-
κάλυψε τὰ ὄρη· καὶ αἱ ἀναβάδες
δενδρῶν τὰς κέδρους· αὕτη ἡ ἀ-
ληθῶς ἄμπελος ἐξέτεινεν τὰ
κλήματα ἕως θαλάσσης καὶ
ἕως ποταμῶν τὰς παραφυ-
άδας αὐτῆς· διὰ ταύτην ἱκε-
τεύουσι καὶ ἐκείνην ἀπολαῦσαι
φειδοῦς· τὰ πάντα δ' ἀπαλλα-
γῆναι δυσχερῆ οὐ μόνοι πάθη:
ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀ-
νεσκαμμένη:
Ἐνταῦθα μάλιστα δῆλον· ὡς τὴν
κατὰ τὸν [illegible] ψάλλει
καὶ οὗτοι κατὰ τὸν ἀντίοχον ...
[illegible] προθεσπίζει· ὁ μα-
κεδόνιος γὰρ καὶ τὸν ναὸν ἐ-
μέπρησε· καὶ τῆς πόλεως τὸ
πλεῖστον πυρὶ παραδέδωκ(εν)·
οὕτως καὶ ἐνταῦθα φησί· οὐ
μόνον τὸν καρπὸν ἀπηλθό-
τρυγήσαντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ-
κόψαντες· καὶ πρόρριζον αὐτὴν
ἀφανίσαντες· καὶ πυρὶ κατεμ-

ἰώσαν: ἀπὸ ἐπιτιμήσεως
τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται:
Ἀντὶ σοῦ φοβουμένου καὶ κύρ(ιε)
μόνου· φροῦδοι εἰσὶν ἦσαν τοῦ
πολέμου· καὶ τὸ ὄλεθρον δ' ἔξον:
γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα
δεξιᾶς σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου
ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ:
Ἀπολαύσωμεν τοίνυν τῆς σῆς
δεσποτείας καὶ ἡγεμονίας· διὰ
τὸν ἐξ ἡμῶν ὑπὸ σοῦ ληφθησό-
μενον ἄνθρωπον· υἱὸν γὰρ ἀνθρώπου τὸν
τοῦ δαυὶδ ἀπόγονον ἐκάλεσεν· ὑπὸ
τῆς ἀλλοτρίας καὶ μόνοις ἐν αὐτῇ
θείας φύσεως κραταιωθείς· ἀθά-
νατόν τε καὶ ἀθάνατον γενόμενος·
καὶ τὴν πρὸς τὸν θεὸν λεγομένων
σιν δι' ἣν ἐκ δεξιῶν ἐκάθισεν: καὶ
οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ:
Ταύτης γὰρ ἐξ ἡμῶν γενομένης
τῆς ἀπαρχῆς· πᾶσα τῶν ἀνθρώπων
ἡ φύσις· τὸ ἀληθὲς θεὸν ἐπιγνώσεται·
καὶ τὸν τῆς ἐρημωθέντων φιλονεικίαν
ὑμνήσει: ζωώσεις ἡμᾶς καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα:
Προσπαθῶν τούτῳ· καὶ τοῦ θα-
νάτου τὸ κράτος λυθήσεται·
καὶ ἡμεῖς τῆς ζωῆς τῆς αἰω-
νίου τευξόμεθα· σὲ τὸν κύριον
τε τὸν σωτῆρα θεόν: κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου καὶ σωθησόμεθα:
Διὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντα τὸ ἐκ
τῶν ἐξ ἐθνῶν δι' ἡμῶν ἀπαι-
τεῖν ἀφοσιῶσας σωτηρίαν· λύσομεν

ἡμᾶς τῶν σκυθρωπῶν· χάρισαι
δὲ τῶν ἐπιθυμιῶν· εἰ γὰρ μόνον
φανείη ἡ τῆς σωτηρίας τευξόμεθα:
[illegible]
[illegible] ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλ-
μὸς τῷ ἀσάφ:
Ἰουδαίων οὗτος ὁ ψαλμὸς ἀφελέ-
σθαι προθεσπίζει· καὶ τὴν μεταπλά-
σεως γενομένην μᾶλλον τὴν ἐ-
θνῶν ἢ ἐκκλησίας τῶν ἐθνῶν· καὶ
ὅτι τῆς ἀσεβείας καρπὸν ὧς
ὤνησαν· πρὸς τοὺς τῆς ἐκ-
κλησίας τοῦ θεοῦ τρόφιμον· ἐ-
χρημάτισε ὑπὲρ τοῦ ψαλμοῦ τὸ προ-
οίμιον ὡς ἐπαμβλαβοῦντων ἤδη
τῶν τὴν ἱκετείαν προσενηνο-
χότων· ἐκείνην καὶ χορεύ-
ειν· καὶ ἀλλήλοις παρεγγυ-
ῶν τὸν ὑμνεῖν τὸν σωτῆρα θεόν:
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν:
Ὁ σύμμαχος εὐφημεῖν εἴρηκεν· ὁ
δὲ ἀκύλας αἰνοποιεῖτε· προσε-
υξάμενος τῷ θεῷ τὰ χαριστήρια ὕμνη-
σεν τῆς οἰκείας ἡμῶν μεταδέ-
δωκε προνοίας: ἀλαλάξα-
τε τῷ θεῷ ἰακώβ:
Ἐπινίκιος ὁ ἀλαλαγμός· ὡς πολλάκις
εἰρήκαμεν· παρακελεύονται τοί-
νυν ἀλλήλοις τὸν τὴν νίκην δω-
ρησάμενον θεὸν τὴν ὑμνῳδίαν
ἀναφέρειν: λάβετε ψαλμὸν καὶ
δότε τύμπανον· ψαλτήριον τερ-
πνὸν μετὰ κιθάρας:
Διαφόροις ὀργάνοις κεχρημένοι· τὴν
θείαν ἀνεκρούοντο μελῳδίαν·
καὶ τούτοις παραμεῖναι ποιμένας [illegible]

διδάσκει· παρεστῶσι τοίνυν
τοῖς χοροῖς ἐκείνοις ὁ λόγος· ἀλλὰ
μὲν αὐτοῖς δοῦναι τὴν παραρμό-
νιον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου φωνήν·
καὶ τούτοις μὲν μυριάσι· ἐκεῖνοι
δὲ τυμπάνοις· ἄλλοις δὲ κιθάραις
τὸν θεὸν ἀνυμνῆσαι· τὸ δὲ ψαλτή-
ριον ὁ σύμμαχος νάβλαν ἐκάλεσε:
σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλ-
πιγγι· ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς
ἡμῶν· ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ
ἐστὶ καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ:
Ταῖς σάλπιγξιν ἐκέλευσεν ὁ θεὸς
τοῖς ἱερεῦσι κεχρῆσθαι· ἀναμι-
μνήσκων δὲ αὐτοὺς τὸν λαόν· τῶν ἐν
τῷ ὄρει γεγενημένων σαλπίγ-
γων· τοῦ θεοῦ γὰρ τὸν νόμον ἐν
τῷ σιναίῳ ὄρει διαγορευομένου·
φωνὴ ἦν τῆς σάλπιγγος, ἤχει
μέγα· ἐκείνης τοίνυν τῆς ἐ-
πιφανείας ἀναμιμνήσκοντες τὸν
λαὸν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς
κεχρημένοι· καὶ αὐτοὶ τοίνυν
τοὺς τῆς ἐπανόδου τετυχη-
κότας καὶ τῆς θείας ἐπικου-
ρίας ἀπολαύσαντας, εἰκότως
μετὰ τῶν ἄλλων ὀργάνων· καὶ
ταῖς σάλπιγξι παρακελεύ-
ονται χρήσασθαι: μαρτύ-
ριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν
ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου:
Ἰωσὴφ ἐνταῦθα· πάντα καλεῖ τὸν λαόν·
ἐπειδὴ γὰρ τῆς εἰς Αἴγυπτον εἰ-
σόδου Ἰωσὴφ αὐτοῖς ἐγένετο
πρόξενος, δι᾽ αὐτοῦ τὸν λαὸν προ-
σηγόρευσε· λέγει δὲ ὅτι ταύτην
ἔδωκε τὴν μνήμην θεσπίσας τῷ
λαῷ· τῆς Αἰγύπτου τοῦτον ἐ-
ξαγαγὼν θεραπείας· εἶναι ταῖς γε-
νεαῖς μνημόσυνα τῆς θεσπεσίας διδάσκει:
γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσε:
Φωνῆς γὰρ πώποτε θείας οὐκ ἀ-
πολαύσας ταύτης ἐπήκου-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· τὸν νόμον
δεχόμενος: ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρ-
σεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν:
Τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ πόνους· καὶ τὴν
πικρὰν δουλείαν· καὶ τὴν πλιν-
θουργίαν, διὰ τούτων ἐδήλωσε·
τοῖς ὤμοις γὰρ ὡς εἰκὸς ἔφε-
ρειν ἠναγκάζοντο τὸν πηλόν·
τὰς δὲ πλίνθους διαφοροῦντες τοι-
οῦτοις ἐπαλάθοις ἐκόμιζον·
ὄντα δὲ θεῖον τὸν τοῦ θεοῦ πρόσω-
πον εἰσάγει διαλεγόμενον·
καὶ πρῶτον μὲν τῶν μετ᾽ εὐεργε-
σιῶν τῶν γεγενημένων ἀνα-
μιμνήσκει· εἶτα τὴν παραίνεσιν
εἰσφέρει καὶ συμβουλήν· με-
τὰ ταῦτα προλέγει τὴν ἀπεί-
θειαν· καὶ τὴν τῆς ἀπειθεί-
ας τιμωρίαν: ἐν θλίψει ἐπ-
εκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε:
Ἐπέκραξας ἐν Αἰγύπτῳ τοῖς πό-
νοις ταλαιπωρούμενος· καὶ τῆς
[illegible] ἠξίωσα·
τοῦτο καὶ ἡ ἱστορία διδάσκει·
ἐστέναξαν γάρ φησιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἀπὸ τῶν ἔργων· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ
καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ πρὸς τὸν θεόν:

ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ κα-
ταιγίδος:
Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· ἐπήκουσά σου
διὰ κρυφαίας βροντῆς· καὶ οἱ
ἄλλοι δὲ τὴν βροντὴν ὁμοίως
τεθείκασι· δηλοῖ δὲ διὰ τούτου
ὅτι καὶ μὴ φαινόμενος· ἀλλ᾽ ἀ-
όρατον ἔχων τὴν φύσιν, κατά-
δηλον πᾶσι γνωρίμοις τὴν σωτηρίαν
πεποίηκα· σὸν τιμωρῶν τῇ
ταῖς κατὰ τῶν αἰγυπτίων πλη-
γαῖς δεικνὺς ἅπασιν· ὅσην
ποιοῦμαι σου πρόνοιαν:
ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος
ἀντιλογίας:
Ἴσμεν ἐν Ῥαφιδεὶν ἐλθόντας καὶ πικρ-
αινομένους τοῦ ὕδατος, καὶ τῷ
Μωσῇ κατεβόησαν καὶ τοῦ
θεοῦ κατελάλησαν· ἀπὸ τοῦ
πράγματος τοίνυν ὁ τόπος
τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο·
μετὰ τοίνυν ὅτι διήλλαξας
παρ᾽ ἐκεῖνον τὸ ὕδωρ τὴν ἀ-
ντιλογίαν γνωσόμενον· ῥᾳδίως
αὐτοῦ μετέβαλον τὴν ποιό-
τητα· καὶ γλυκεῖαν ἀπέ-
φηναν τὴν πικράν: ἄκουσον
λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι:
Πεῖραν τοίνυν τῆς ἐμῆς δυ-
νάμεως ἀφθόνως, δέξαι
προθύμως τὰς παρ᾽ ἐμοῦ
σοι προσφερομένας νομο-
θεσίας· διαμαρτύρομαι γάρ
σοι· προλέγω σοι τῆς ἀπει-
θείας τὴν τιμωρίαν· καὶ
τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν:
Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται
ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνή-
σεις θεῷ ἀλλοτρίῳ· ἐγὼ γάρ εἰμι
κύριος ὁ θεός σου· ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου:
Ταῦτα καὶ τοῦ νόμου τὸ προοίμιον ἔχει·
ἐγὼ γάρ εἰμι φησὶ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἀνα-
γαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· οὐκ ἔ-
σονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν
ἐμοῦ· καὶ ἐνταῦθα τοίνυν πα-
ρακελεύεται· ἀλλότριον καὶ μὲν
μὴ προσκυνῆσαι θεόν· ἀλλὰ τὸν
τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς δωρη-
σάμενον· ταῦτα δὲ καὶ τῶν αἱ-
ρέσεων καὶ ἀρνουμένων παραπλησίως ἐ-
λέγχει· εἰ γὰρ οὐχ ὁμοούσιος
ὁ μονογενής· ἀλλότριος ἄρα
καλοῖτο ἄν· εἰκότως καὶ πρό-
σφατος οὐκ ἦν πρόσφατος καὶ οὐκ ἀΐ-
διος· τὸν θεὸν τοίνυν προσφά-
τως παραινεῖ μόνον·
ἀλλότριον καὶ πρόσφατον προσ-
κυνοῦντες θεόν· ἀλλ᾽ οὐ καὶ ῥοῖς
τὴν ἐκείνων ἐμμένοντες σαν
ἐλέγχει· ἀπόχρη δὲ ὅμως καὶ
ταῦτα τῆς παρανομίας εἰς ἔ-
λεγχον: πλάτυνον τὸ στόμα σου
καὶ πληρώσω αὐτό:
Ἐπειδὴ φησὶ ἑαυτὸν διὰ τῆς ἀπει-
θείας κατασχίσου· καὶ δέξαι
τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν·
ὄντως ἐπὶ τὴν κατηγορί-
αν φέρει τὸν λόγον: καὶ οὐκ ἤ-
κουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου·
καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι:
Ἐγὼ μὲν οὖν αἴτιον αὐτοῖς τῶν

συγκαμούμενον· αὐτὸς δὲ οὔτε τοῖς οἰκείοις οὔτε προσέχειν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις ὑπέσχετο: Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ἀφῆκεν αὐτοὺς τῇ ἀρεσκείᾳ τῆς καρδίας· ὁδεύειν ταῖς συμβουλίαις αὐτῶν. Οὕτω δὲ καὶ ὁ Ἀκύλας· καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὸν ἐν σκολιότητι καρδίας αὐτοῦ· πορεύσονται ἐν συμβουλίαις αὐτῶν. Ἀπειθοῦντα γὰρ αὐτὸν θεασάμενος, τῆς μὲν ἐμαυτοῦ κηδεμονίας ἐμαυτὸν ἐγύμνωσα· εἴασα δὲ αὐτὸν τοῖς οἰκείοις φέρεσθαι λογισμοῖς, ὡς ἀκυβέρνητον σκάφος. Ἔρημοι γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ κηδεμονίας Ἰουδαῖοι γενόμενοι, εἰς ἅπασαν γῆν καὶ θάλασσαν διεσπάρησαν· δοῦλοι δ' ἀντὶ τε ἐλευθέρων γενόμενοι· δυσσεβεῖς(?) ἅπασι καὶ δαιμόνων λατρείας σὺν ζῶντες· τὸν δὲ σεσωκότα αὐτοὺς θεὸν προσκυνεῖν οὐκ ἐθέλοντες:

Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη· ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα· καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

Εἰ γὰρ τῶν ἐμῶν ἠνέσχετο παραινέσεων, καὶ ταῖς ἐμαῖς ἠκολούθησε νομοθεσίαις, ῥᾳδίως ἂν αὐτῶν κατέλυσα τοὺς ἐχθρούς. Τὸ γὰρ ἐν τῷ μηδενὶ, τὴν εὐκολίαν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ ἀκονιτί· καὶ ἀπόνως. Καὶ ἐν ἀκαρεῖ τῶν ἐκείνων πολεμίων ὑπερέχειν ἠδυνάμην:

Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ.

Ὁ δὲ Ἀκύλας οὕτως· μισοῦντες κύριον ἀρνήσονται. Τῇ γὰρ ἀρνήσει τοῦ δεσπότου Χριστοῦ τὸ καθ' αὐτῶν κατεσκεύασαν μῖσος· καὶ ἐχθροὶ αὐτοῖς τοῦ κυρίου κατέστησαν· ψευσάμενοι αὐτῷ· καὶ τὰς γὰρ συνθήκας παραβάντες συνθήκας(?)· καὶ τῶν γὰρ τῶν νομοθεσιῶν ἀπεκρίναντο φησὶ, ἅπαντα ὅσα ἂν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα· καὶ ταῖς μὲν ὑποσχέσεσι τοιαῦται· ταῖς δὲ πράξεσι ἐναντίαι. Φανέντα γὰρ τὸν οἰκεῖον δεσπότην οὐκ ἐδέξαντο· ἀλλὰ καὶ ἐξαπέστειλαν· καὶ τῷ σταυρῷ προσήλωσαν(?) ... ἐπιτίμιον τὸν αἰώνιον ὄλεθρον· τοῦτο δὲ καὶ ἡ προφητεία δεδήλωκεν·

Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σαφέστερον δὲ ὁ Σύμμαχος εἴρηκε· γὰρ μισοῦντες ποιοῦσιν ὑπεναντίον(?) αὐτῶ· ἐπιτεταγμένον. Ἀλλ' ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καιρὸν δὲ καλεῖ τὰς συμφοράς· οὕτω γὰρ καὶ Σύροι καὶ Ἑβραῖοι ὀνομάζειν

εἰώθασιν· πολλοὶ δὲ καὶ παρ' ἡμῖν οὕτω ταύτας ἀποκαλοῦσιν· λέγει τοίνυν ὅτι ταύταις Ἰουδαῖοι κατὰ τὴν μακρὰν περιπεσοῦνται χρόνοις· ἀλλ' εἰς αἰῶνα διατελοῦσι τῆς θείας ἐστερημένοι κηδεμονίας: Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ· καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Πολλῶν δὲ ἐφησι μοι χαρισάμενος ἀγαθῶν(?)· οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν ἤδη παρασχεθέντων αὐτοῖς ἀγαθῶν· ἐν μὲν γὰρ ἐρήμῳ τὸ ἠδύτατον αὐτοῖς ἐκ τῆς πέτρας ἐξήγαγον ὕδωρ· ὃ διψῶσιν αὐτοῖς ἐνομίσθη μέλι μεῖς εἶναι γλυκύτερον μέλιτος· ἐν δὲ τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῖς ἀφθόνως ἐδωρησάμην καρποῖς· ἀπὸ γὰρ τοῦ μέρους τὸ πᾶν παρεδήλωσε· καὶ διὰ τοῦ σίτου τῶν ἄλλων καρπῶν τὴν παρουσίαν ἐσήμανεν: ✝ ✝ ✝

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. [illegible]:

Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει.

Τοὺς Ἰουδαίων ἄρχοντας θεοὺς ὡς τὸ κρίνειν πεπιστευμένους ὠνόμασεν· οὕτως αὐτοὺς ὁ νόμος ἀποκαλεῖ· θεοὺς οὐ κακολογήσεις· καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. Ἐπειδὴ γὰρ ἀληθῶς κρίνει τῆς θεότητος ἐστίν· ἐπιτραπεῖς δὲ καὶ οὗτοι κρίνειν, προσηγορεύθησαν οὐ ταῦτα ἅπερ εἰσὶ μόνοι θεοί. Ἀπὸ δὲ τοῦ θεοῦ ἐν τούτῳ μιμούμενοι· ἀλλ' αὐτοῖς οὐκ ἐνδίκως δικάζοντας, οὐδὲ δικαιοσύνης ἔχοντας τὰ στάθμια καὶ ὁσίως κρίνοντας(?)· ὁ δὲ καὶ ἐνταῦθα δείκνυσι ἐγχειρίσας· καὶ τὴν ἐσομένην ὑπὸ τοῦ δικαίου κρίσιν προσηγόρευσεν: Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν· καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Μέχρι τίνος φησὶ τὰ δῶρα κατακρίνει τὸν ψῆφον· ἀλλ' ἀντὶ δικαστὰς καὶ παρανόμους ἐλέγχει παραιτεῖσθε τὴν ἀδικίαν· καὶ παρορᾶτε τοὺς πενίᾳ συζῶντας· ὑπὸ τούτων ἀδικουμένους: Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν· ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Κατ' αὐτὰ γὰρ τούτων ἐνδείκνυσι: Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

Μισεῖ γὰρ ταῖς ἀδικοῦσι μὴ ἐπιτρέπειν χειρὸς· ἡμῶν περιττὰ ὄντων· καὶ τὸ δικάζειν ἐπιστάμενον: Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει διαπορεύονται.

Ἀλλ' αὐτοὶ τούτων οὐδὲν ἂν θελήσωσι δρᾶν· οὐδὲ τῶν τῶν ἐμῶν λόγων κατανοήσαι βούλονται φωτί· διὰ τοῦτο ὡς ἐν νυκτὶ καὶ ζόφῳ διάγοντες πολιτεύονται: Σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια

Ταύτης μὲ καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀγαθῶν
χρηστῶν ζαρμὸς (?) ὁ υἱὸς ἐμὴν ἔπηξεν
φασὶ· καὶ τοῖς ἐπαγγελμένοις ἠξίωσεν
καταξιοῦσθαι καὶ λοιπά: ἐγὼ εἶπα·
θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες:
ἐγὼ μὲν ἀξιῶ ὑμᾶς τῆς ἐμῆς καὶ
καὶ τῆς ἐμαυτοῦ προσηγορίας
μετέδωκα· καὶ υἱοὺς ἐμοὺς προ-
σηγόρευσα· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε· καὶ ὡς εἷς τῶν
ἀρχόντων πίπτετε:
Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· ὑμεῖς δὲ ὡς
ἄνθρωποι ἀποθανεῖσθε· καὶ ὡς εἷς
τῶν ἀρχόντων πεσεῖσθε. τὴν
παροικείαν τιμὴν ἀτιμάσαντες
ταῦτα τῶν δικαίων πεπόν-
θατε. σὺ ἄρχειν παρ' ἐμοῦ πι-
στευθεὶς καὶ χρήσασθαι τοῖς δο-
θεῖσιν ἀγαθοῖς ὀφείλων ἠθέτησας, ὀξέ-
πεσε τῆς τιμῆς. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ
τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὑπομένεις
θάνατον. εὐλογοῦμεν δὲ μίαν μὲν
τὸν θάνατον ἔχοντες. οὕτως
ὁ προφητικὸς λόγος τῶν ἀδι-
κούντων κρίνει. τὸν ἔλεγχον ποιη-
σάμενος. τὸν ἀληθῆ καὶ δίκαιον
ὀνομάζει κριτὴν. τὴν οἰκου-
μένης τὴν κρίσιν ποιήσασθαι:
ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν·
ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι:
Ταῦτα δὲ ἐὰν τις κρίσιν τοῦ δεσπό-
του χριστοῦ τὴν κρίσιν δηλοῖ· πρὸς αὐ-
τὸν γὰρ κατὰ τὸ ἄνθρωπον εἴρηκεν ὁ
πατήρ. αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ
δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονο-

μίαν σου· καὶ τὴν κατάσχε-
σίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.
τοιγάρτοι τοῦτον ὁ προφήτης
ἀντιβολεῖ· ἐπιφανῆναι τα-
χέως καὶ κρῖναι δικαίως.
καὶ τοῖς ἀδίκοις πᾶσι δικαστὰς (?)
τάς. καὶ τὴν μὲν ἰουδαίων
κληρονομίαν καταλιπεῖν·
ἀντιλαβέσθαι δὲ τὴν τῶν ἐ-
θνῶν· καὶ πᾶσι μεταδοῦναι ὀρέξαι
τὴν σωτηρίαν:

ψαλμὸς τοῦ ἀσάφ· ᾠδή·
ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ:

Ἴσασι τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἐπά-
νοδον τὴν μετὰ τοῦ θεοῦ μα-
καρίαν τῶν ἰουδαίων πε-
ριφανεῖ· οἷα συνεῖδον τῷ
θεῷ συνάγοντες κατὰ ταυτοῦ
συναθροῖζονται. καὶ ἐπ' ὀρ-
θὰ μαρμαρα συναθροίσαντες
ἔθνη τὴν πρὸς ἰουδαίους
δόξαν τὸ πόλεμον. καὶ ταῦ-
τα προλέγει μὲν οἱ θεῖοι (?)
ἰωὴλ. καὶ ἰεζεκιὴλ. προφῆται δὲ
μιχαίας καὶ ζαχαρίας οἱ θαυ-
μάσιοι τοῦτο προφῆται. μὴ
καθίστη ὅμως ἅπαντας φύ-
τη γῶντος μὲν τοῦ ζοροβά-
βελ. ἅμα θεὸν δὲ τοῦ θυσιῶν
χωρῶν. καὶ τὸν τῶν πολεμί-
ων καταλύοντος θράσος. τοῦ-
τα σχηματισθεὶς ὁ ψαλμὸς προθε-
σπίζει. ἐσχηματισμένος δὲ ἐς
ἀγγελικῶν προφητείαν. τοῦ θεοῦ
πρὸς τοὺς τηνικαῦτα πολε-

= πλησιόχωροι:

μουμένοις δοξάζομεν. πῶς
δεῖ τὸν θεὸν ἱλεώσασθαι:
Ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι;
οὐδὲ πᾶσα φησὶ κατὰ ταυτὸ
συναθροισθεῖσα τῶν ἀγγέ-
λων καὶ τῶν ἀνθρώπων φύσις
παραβληθῆναι τῇ σῇ δυνά-
μει δυνήσεται· ἀσύγκριτον
γὰρ ἔχεις τὸ κράτος, τὸ δὲ τίς,
ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς τέθεικε:
μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰ-
νῃς ὁ θεός:
Κέχρηται μὲν ὁ δὲ μὴ χρήσασθαι
τῇ συνήθει μακροθυμίᾳ. τὸ γὰρ
μὴ καταπραΰνῃς τοῦτο δη-
λοῖ. οὕτως γὰρ καὶ ὁ σύμμα-
χος ἡρμήνευσε· μὴ ἠρεμήσῃς.
εἶτα διδάσκει τὴν ἐνταῦθα ἰκε-
τείαν αἰτίαν: ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχ-
θροί σου ἤχησαν. καὶ οἱ μι-
σοῦντές σε ἦραν κεφαλήν:
Δι' ἧς ἔμφασιν θρασύτητος ἠχοῖς
καὶ κυμαίνουσι. καθῆκον
ἀλαζονείαν καὶ θρασύτητα
κεχρημένοι. πρὸς σὲ γὰρ ἀπεχθα-
νόμενοι. τὸν ἀνακείμενόν
σοι πολιορκοῦσι λαόν: ἐπὶ
τὸν λαόν σου κατεπανουρ-
γεύσαντο γνώμην. καὶ ἐβου-
λεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου:
Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· ἀντὶ τῶν
ἁγίων σου. κατὰ τῶν ἀποκεκρυμ-
μένων σου. ὁ δὲ ἀκύλας. κατὰ τῶν
συγκεκριμμένων σου. οὕτως
καὶ ὁ θεοδοτίων. ἐπειδὴ γὰρ

ἐξ αὐτῶν ἔμελλε κατὰ σάρκα
ἀνατέλλειν ὁ δεσπότης χριστός. συ-
νελθόντα τὰ ἔθνη προσεριζό-
μενα σφίσι τῶν ἰουδαίων τὸ
γένος κατανομήσαι ταῦτα
αὐτοῖς προσενεγκάμενοι δὲ δῆλον
τὴν δὲ κτίσιν τὸ παράδοξον παραμ-
ένον καθ' ἡμῶν μόνον τῇ πρ-
μονῇ καὶ ταῖς ἐπικουρίαις κ-
χρῆται. ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀ-
ποκρύφοις σου καὶ ἐν ἡμῖν ἀ-
ποκεκρυμμένου. ὃν ἀνθρώπου
ἐκ τῆς ἰούδα φυλῆς προσιο-
θὰ σεν. τῆς γὰρ ῥίζης ἐκ τό-
μη ὁμόρχιος, πόρρωθεν ὁ καρ-
πὸς φανήσεται. τοῦτο καὶ διὰ ἡσαΐου
δεδήλωκεν ὁ τῶν ὅλων θεός. ὃν
τρόπον φησὶν ὅταν εὑρεθῇ ὁ ῥὼξ
ἐν τῷ βότρυϊ. καὶ ἐροῦσι· μὴ
λυμήνῃ αὐτόν. ὅτι εὐλογία
ἐστὶν ἐν αὐτῷ. οὕτως ποιήσω
ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι.
διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἀπολέσω πάν-
τας. καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ ἰακὼβ σπέρ-
μα καὶ τὸ ἐξ ἰούδα. καὶ πάντα
φησὶ τοιούτοις παραδώσω
διὰ τῶν ῥαγῶν ἐκείνων μίαν. ἅπας
ὁ βότρυς κηδεμονίας ἀπήλαυ-
σεν· μᾶλλον δὲ ἅπας ὁ ἀμπελών.
εἰκότως δὲ λήθη σοι καὶ μετ-
κείμενος τοῦ ἄλλου συλλαβόντο
καρποῦ, ὅμοιοι τῶν ἐμπόρων,
παρεδόθη θηρίοις καὶ λυμῆ-
ναι αὐτὸν ὡς ἐκ δρυμοῦ. καὶ
μονιὸς ἄγριος κατανεμήσηται.

καὶ πάντες οἱ πεπορθημένοι τῶν ὅλων δὲ σύμπαντος οἰκουμένοι ται· τοῦτο δὲ καὶ δὴ ταῦθ' ὡς προσδιαλεγόμενοι· ὅτι οὐ καθ' ἡμῶν μόνον· ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀποκεκρυμμένου σου, τολμῶσι λυττᾶν· τούτοις δὲ συμφώνως καὶ τὰ ἐπιφερόμενα: εἶπον δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ ἔτι:

Πανωλεθρίαν ἡμῖν ἐπαγγέλλονται· καὶ λήθῃ παραδοῦναι τὸ πολυθρύλητον Ἰσραήλ· εἶτα καταλέγει τοὺς ὁμόρους· ἀφ' ὧν συνεληλυθέντες· καὶ οἱ ἄλλοι συνῆλθον: ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό· κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο:

Οἱ γὰρ κατὰ σοῦ πόλεμον συμφρονοῦντες ἀναδεξάμενοί εἰσι: τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται:

Ἰδουμαῖοι ἀπὸ τοῦ Ἠσαῦ τὸ ὄνομα κατήγοντο· Ἐδὼμ γὰρ ὁ Ἠσαῦ ὠνομάσθη· Ἰσμαηλῖται δὲ, τοῦ Ἰσμαὴλ ἀπόγονοι: Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί:

Μωὰβ τοῦ Λὼτ υἱός· ἐθνῶν δὲ καὶ τούτου συνέστησαν· Ἀγαρηνοὶ δὲ ἄλλη φυλὴ τοῦ Ἰσμαήλ· ἀπὸ τῆς Ἄγαρ ὀνομασμένοι· μητρὸς δὲ οὔσης τοῦ Ἰσμαήλ: Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ·

Ὁ δὲ Ἀμαλὴκ ἔκγονος καὶ αὐτὸς τοῦ Ἠσαῦ· ἐθνῶν μέντοι καὶ ἀπὸ τούτου συνέστη· Ἀμμὼν δὲ τοῦ Λὼτ υἱός· ἐπωνόμασται δέ εἰσι καὶ οὗτοι τῆς Ἀραβίας· καὶ Γεβαληνοὶ δὲ τῆς Ἰδουμαίας πάροικοι: ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον·

Ἀλλοφύλους τοὺς Φυλιστιαίους οἱ ἄλλοι καλοῦσιν ἑρμηνευταί· οἱ καὶ νῦν ὀνομάζονται Παλαιστηνοί· οὗτοι γὰρ ὅμοροι κατῴκουν ὄντες ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χαναάν· καὶ παρὰ τοῦ Ἰσραὴλ οἰκοῦντες εἰκότως ἀλλόφυλοι καὶ παρὰ πάντων ἐκλήθησαν· καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν:

Οἱ Ἀσσύριοι κατ' ἐκεῖνον οὐκ ἐστράτευσαν τὸν καιρόν· ἀμύνται τοιμιωδόμενος τοῖς Σαμαρείταις ἀποίκοις οὖσιν ὄντας· μετ' αὐτῶν ... τῶν δὲ καὶ φυλῶν· ἐν ταῖς ἐκείνων οἰκήσαντες πόλεσι: ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ:

Δηλοῖ ὁ λόγος· Μωαβίτας καὶ Ἀμμανίτας διαφόρους ὄντας καὶ τὰ τοῦ Ἰσραὴλ θρασυνθέντας· καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα ἔθνη: ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ· ὡς τὸν Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν· ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ:

Τῶν προτέρων ἀριστειῶν μνημονεύει τοῖς μὲν γνωρίμοις τὸ αὐτῶν καὶ ποιοῦντες ἐπικουρίαν· τούτοις μέντοι τοῖς στρατηγοῖς Βαρὰκ καὶ ἡ προφῆτις Δεββώρα κατέλυσαν: ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ:

Ἄταφοι γὰρ διαμείναντες διελύθησαν· ὡς ἡ κόπρος τῇ γῇ συνεμίγησαν: θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν· ὡς τὸν Ὠρὴβ· καὶ Ζὴβ· καὶ Ζεβεέ· καὶ Σαλμανά· πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν:

Καὶ τούτων ἡ τῶν κριτῶν ἱστορία μνημονεύει· ἀνεῖλε δὲ αὐτοὺς Γεδεὼν ὑπὸ τῆς θείας χάριτος στρατηγούμενος· τούτοις παραπλησίως καὶ τοῖς σφίσι τὸν πόλεμον ἐπικομίζουσι καταλυθῆναι καὶ τὴν αὐτῶν ἀπώλειαν διδάσκουσιν: οἵτινες εἶπον· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ:

Νεανιεύονται γὰρ καὶ θρασύνονται καὶ τοῦ ἀνακειμένου σοι ἱεροῦ τῆς Σιὼν ναοῦ· ἁγιαστήριον γὰρ τοῦ θεοῦ τὸν ναὸν προσηγόρευσεν· ὁ δὲ σύμμαχος τὸ ἁγιαστήριον δὲ ἑρμηνεύει· ἐν τῷ τέλει δὲ μηγεγενημένην πᾶσαν τοῦ ψαλμοῦ τὴν ὑπόθεσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐπανελθόντες ἀνῳκοδόμησαν τὸν ναόν· πᾶσαν δὲ ἠνόμησαν κατηγορεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς ἀπεχθάνεσθαι, τούτου γὰρ διχῶς πάντα οὐκ ἦν κατὰ τὸν νόμον· διὰ δὲ τὸ κατὰ νόμον πολὺ τῆς ἀπηχθῆναι τὸ περὶ Ἰουδαίους οἱ ἀσεβεῖς τὴν κατὰ τοῦ ναοῦ πᾶσαν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμήν· ὥσπερ σῶμα τοῦ ἔθνους καὶ τὸ ἔθνος· καὶ τὴν κατὰ νόμον παῦσαι λατρείαν: ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν:

Ἀντὶ τοῦ συμφορᾶς αὐτοῖς παντοδαπαῖς περίστησον· ἐφεξῆς δὲ κέλευσον· καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περίβαλλε: ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου:

Σκέδασον αὐτοὺς δίκην καλάμης ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένης: ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν· ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη: οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς:

Ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτομάτως ἐξάπτεται φλόξ· τῶν δένδρων ὑπὸ τοῦ σφοδροτέρου πνεύματος κινουμένων καὶ ἀλλήλοις συντριβομένων· καὶ τῇ τρίψει τὸ θερμὸν ἀποσπαζομένων· παραπλησίως τοίνυν καὶ τούτοις ἱκετεύει συμβῆναι ἄλλων ἀναιρεθῆναι· καὶ ταῖς οἰκείαις ἐκδοθῆναι παραφοραῖς· κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν· καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε: πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας· καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε:

Διὰ μαρτυρεῖ γὰρ ὡς ἐν ναῷ ὄντα
καὶ αἰσχύνης ἐμπλησθέντα
ἐπιγνῶσιν τὰς σοῦ τῶν δικαίων:
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθή-
τωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐν-
τραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθω-
σαν· καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι
κ(ύριο)ς· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν:
Ἀγαθὰ τοῖς ἐχθροῖς αἰτοῦσι· καὶ
πολεμούμενοι ἱκετεύουσιν· αἰτοῦσι γὰρ
αὐτοῖς ἀντὶ μὲν τῆς τραχύτη-
τος καὶ αἰσχύνης καρπώσασθαι
τὴν θείαν ἐπίγνωσιν· καὶ τὴν
μὲν τῶν εἰδώλων πλάνης ἀ-
παλλαγῆναι· μαθεῖν δὲ τὴν περὶ
ὃς αὐτός ἐστι θ(εὸ)ς καὶ δεσπότης
ἐν αὐτῇ μόνῃ καὶ τοῖς κόσμοις καὶ τὰ
τάγματα ἐφορῶν· καὶ πᾶσαν
κυβερνῶν καὶ πρυτανεύων τὴν γῆν:
[illegible]
ὑπὲρ τοῦ [illegible] ψαλμός· ὑπὲρ τῶν
ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ:
Καὶ ἡ πλὴν τοῦ ψαλμοῦ ἡ προφητεία προ-
αγορεύει οὐ μόνον τὴν Ἰουδαί-
ων [illegible]· ἀλλὰ καὶ τῆς οἰ-
κουμένης ἁπάσης τὴν σωτηρίαν·
λῆψιν [illegible] καὶ ἤδη προειρή-
καμεν τὰς ἐκκλησίας καὶ [illegible] ἐν
ταύταις γὰρ καὶ ὁ πνευματικὸς ἀμ-
πελὼν τὸν οἰκεῖον προσφέρει
καρπόν· καὶ τὸ σωτήριον κατασκευ-
άζομεν οἶνον· τὸν ἀληθῶς εὐ-
φραίνοντα τῶν πεπιστευκό-
των τὰς καρδίας:
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κ(ύρι)ε
τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ καὶ
ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς [illegible]
Ταῦτα καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι δια-
τρίβοντες ἐδιδάχθησαν· μέγα γὰρ
ποθήσωσι τὴν ἐπάνοδον· καὶ
τὴν κατὰ τὸν νόμον [illegible] λα-
τρείας· καὶ μέντοι καὶ οἱ [illegible]
ὄντες τῆς σωτηρίας τετυχηκότες· καὶ
ἐκ τῶν θείων σηκῶν τὴν ὠφέλειαν
καρπούμενοι· διαφέρουσι [illegible]
ἡ προφητεία προσήκει·
πολλὰ γὰρ ἔσεσθαι προλέγει
σκηνώματα· καὶ πολλὰ ὀνο-
μάζει [illegible]· καὶ θυσιαστήρι-
α [illegible] ὡς πολλῶν
Ἰουδαῖοι δὲ ἓν μὲν ἔχουσι νεών· καὶ
ἓν ὁμοίως θυσιαστήριον· [illegible]
[illegible] προσφερομένων [illegible]
[illegible] τῶν γινομένων· [illegible]
γὰρ καὶ ἀξιέραστα τοῦ θ(εο)ῦ τὰ
σκηνώματα· [illegible]
θεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐκλείπει [illegible]
αὐλὰς τοῦ κ(υρίο)υ· [illegible]
τοῖς καὶ τὰ μετὰ ταῦτα:
ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο
ἐπὶ θ(εὸ)ν ζῶντα:
Οὐχ ἡ ψυχὴ δὲ μόνη [illegible] καὶ ἀγάλ-
λεται· ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα κοι-
νωνεῖ τῆς εὐθυμίας· [illegible]
τὴν ἐλπίδα [illegible] ἀναστάσεως·
τοῦτο γὰρ ὁ λόγος αἰνίττεται· διὰ
τοῦτο καὶ ζῶντα τὸν θ(εὸ)ν προση-
γόρευσεν ὡς ζωῆς ὑπάρχοντα
χορηγόν· ἐπειδὴ γὰρ καὶ οἱ [illegible]

[illegible] θεοί· καὶ μὲν δὴ καὶ
οἱ τῶν ἀνθρώπων [illegible]
καὶ [illegible] καὶ [illegible]
τοι [illegible]
οἱ ἐκείνων [illegible] ζῶν-
τα τὸν θ(εὸ)ν [illegible] ὀνομάζουσι:
καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν· καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυ-
τῇ· οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς:
[illegible]
[illegible] ἑαυτοῦ οἶκον· καὶ στρουθί-
ον νοσσιὰν ἑαυτῷ· [illegible]
[illegible] ἑαυτῆς· καθάπερ
γὰρ στρουθίον καὶ τρυγόνα· καὶ
μὲν δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες·
[illegible] οὐκ ἔχουσι
καλιάν· [illegible]
[illegible]
τοῖς οἰκείοις αὐτῶν τρέφοισι
νεοττοῖς· οὕτως ἡμεῖς [illegible]
[illegible] ἐπλανώμεθα· νῦν δὲ
ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος [illegible]
τες, καὶ πᾶσαν [illegible] εὑρόντες
τὰ θυσιαστήριά σου τοῖς οἰκεί-
[illegible] τοῖς·
[illegible] ἡμετέροις νεοττοῖς προσε-
δρεύοντες παιδίον· καὶ τὴν
[illegible] τροφὴν παρά σου κο-
μιζόμενοι: τὰ θυσιαστήριά
σου κ(ύρι)ε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου:
Ἡμῶν γὰρ καὶ [illegible] καὶ νεοττιὰ
καὶ ἀνάπαυσις [illegible]
[illegible] θυσιαστήρια· κείμε-
να γὰρ καθάπερ νεοττοὶ [illegible]
[illegible] παρά σου [illegible] ζόμεθα
τὴν θείαν τροφὴν καὶ σωτήριον:
μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε:
Πόθου [illegible] ἕκαστον τυπικῶς μὲν τοῖς
ἐν Βαβυλῶνι συμβαίνει· [illegible]
προσήκει κατὰ ταῦτα [illegible]
θείαν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι πόρρωθεν
τοῦ θείου νεὼ μακαρίζουσι τοὺς
τῆς ἐκεῖ [illegible] ἀπολαύοντας προ-
μηθείας· καὶ ἡμεῖς [illegible]
τῆς θείας γλυκύτητος· [illegible]
ἀπολαύουσι τοῖς [illegible]
τῷ θ(ε)ῷ προσεδρεύοντας· καὶ τοῖς
θείοις ἀγαθοῖς ἐντρυφῶντας:
μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ:
Μακαρίζει [illegible] τὸν θ(εὸ)ν [illegible]
τυγχάνοντα· καὶ τῇ θείᾳ χάριτι
τὸν νοῦν φωτιζόμενον· καὶ ἀνα-
βάσεις ἐν ἑαυτῷ τρεφόμενα λο-
γισμοῖς· [illegible] ἀναβάσεις καρ-
δίαν [illegible] τὰς ἀναβάσεις
[illegible] λογισμοῖς ὁ προφητι-
κὸς ὠνόμασε λόγος: διέθετο
εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος· εἰς
τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας
δώσει ὁ νομοθετῶν:
Ὁ γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρ-
δίᾳ [illegible]· καὶ τοῦ νομοθέτου τὰς εὐλο-
γίας μεμαθηκώς, οὐκ εἰς τέρψιν
ἑαυτὸν ἐκδίδωσι καὶ τρυφήν· [illegible]
[illegible] κλαυθμῶνα [illegible]
[illegible] ἐφίεμαι· ἤκουσε
γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ λέγοντος· μακάριοι οἱ

πένθους ὧν ποσὸν ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
θήσονται· μακάριοι οἱ κλαίοντες
ὅτι γελάσονται· ταῦτα τὸ
μὲν τῆς συνηθείας ποιήσωμεν
προσμένει τοῦ λογισθέντος
ἀγρίαν· κοιλάδα ἢ κλαυθμῶνος·
τυπικῶς μὲν ὁ τόπος· ἐμ-
φανεῖς ἀγγέλους τὸν τοῦ λαοῦ
παρανομίαν διηλέγξεν καὶ εἰς
κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε·
οὕτω γὰρ ἐκεῖνο τὸ χωρίον ἐξ ἐ-
κείνου προσηγορεύθη· κυρίως
ἢ καὶ ἀληθῶς· κλαυθμῶνος κοιλὰς
ὁ παρὼν βίος· ἐν ᾧ καὶ ὁ ἀδὰμ
μεθ' ἱδρῶτος τοῦ προσώπου
ἐσθίει τὸν ἄρτον· καὶ ἡ εὔα ἐν λύ-
παις τίκτει τέκνα· καὶ οὐ
μόνον οἱ ἁμαρτάνοντες· ἀλλὰ
καὶ οἱ [illegible]· καὶ ὁ μὲν
[illegible] ἕως θανάτου λυπεῖσθαι
[illegible]· καὶ μετὰ τὴν ψυχήν μου·
ὅτι καθεύδομεν τὸ ἀποθανεῖν ἡμᾶς
μὲν· καὶ ὁ μέγας δὲ κῆρυξ τῆς ἀ-
ληθείας φησί· καὶ ἡμεῖς τὴν ἀ-
παρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, ἐν
τοῖς στενάζομεν· οὕτως ἐστὶν
ἰδεῖν καὶ τοὺς μὲν ἀγωνιζομένους
ἀγῶνας· δακρύοντας μὲν δὲ ἐλέγχους
καταγινομένους καὶ τὴν ἐν τῷ θ(ε)ῷ
ἀφροσύνην κωμῳδουμένους· ἐν
ταύτῃ τοίνυν τῇ κοιλάδι τοῦ
κλαυθμῶνος· οἱ τὰς θείας ἀναβά-
σεις διεξιόντες· καὶ ταῖς δεήσεσι
προσέχοντες· καὶ τὸν ἐπίπονον
ἀσπαζόμενοι τρόπον· καὶ τοῦ μο-

μοσθέντων τῶν εὐμενείαν τῶν μό-
νοις ἤν· [illegible]
[illegible]
Αὐξοῦσι γὰρ ὅσον μέτρον τῆς ἰσχύος·
καὶ τῇ προσθήκῃ τῆς ἀρετῆς·
πολλὴν ἐπιδεικνῦσι τὴν ταπείνωσιν·
οὕτως οἱ τὴν ἄσκησιν κοινωνοῦσι
ζόμενοι κατὰ τὸν ἀπόστολον·
ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ἀπὸ
τῆς ὑμνῳδίας, ἐπὶ τὴν ἱκετείαν·
ἐξ ἐκείνης, ἐπὶ τὴν τῶν θείων
μελετῶν ἀναγνώσεως. ἐν τῷ θεωρεῖν
πίστιν τὴν τῶν ἀτελεστέρων παρ-
αίνεσιν καὶ συμβουλήν· καὶ ἀπὸ
δυνάμεως εἰς δύναμιν μεταβαί-
νοντες· καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
τὸν οἰκεῖον αὔξουσι πλοῦτον·
[illegible]
Ταύτην δὲ ἔφη τὴν πραγματείαν
ὡς τὴν μετὰ τὰ μοχθηρὰ ἐμάθομεν
ὅτι θ(εὸ)ς μόνος· καὶ διὰ σαρκὸς τοῖς
ἀνθρώποις ἐπιφανείς· καὶ πάντων
ὁρῶντας τῶν οἰκείων ποιητὴς
ἐπιφάνειαν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦ χ(ριστο)ῦ σου·
Ταύτας ὁ προφήτης ἐπιλέγει
πόρρωθεν τῶν ἀνθρώπων τὴν
ἀνθρωπίνην· καὶ αὐτῇ τῇ ἱερωσύνῃ
ὅλον ὄντα τὴν ἱκετείαν δεξάμενον
μονάδα· τῆς οἰκείας κηδεμονίας,
τὸν σεσωσμένον ἀξιῶσαι λαόν·

τοῦτο μὲν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ
χ(ριστο)ῦ· οὕτω γὰρ αὐτὸν ὁ θεῖος ἀπόστολος
προσηγόρευσεν· ἐπειδὴ γὰρ ἐ-
στὲ σῶμα χ(ριστο)ῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους·
καὶ πάλιν· οὐδ' ἂν αὐτὸς ὀφθαλ-
μὸς εἴποι τῇ χειρί· χρείαν σου
οὐκ ἔχω· [illegible]
[illegible]
[illegible]
Τῆς σῆς κηδεμονίας ὁ δαυῒδ αἰ-
τεῖ (?) ἀξιῶν ἡμᾶς τὸ σῶν προσ-
δραμεῖν· πολλὴν μὲν τὴν θεὸν
τῶν ὀφθαλμῶν προσευχόμενον· αὖ γὰρ
ἐν μιᾷ αὐτῆς ἡμέρᾳ διατρίψαι τὸ
ἐν τῇ θείῳ· οὐ κατ' ἐπέρωθι σου
μεγάλοις· πολλὰς ἀναμονὰς
ἡμερῶν μυριάδας· τοῦτο
μέντοι καὶ τοὺς ἐν ἁγίοις
γίνεσθαι τελευταίων ὡραίων
μόνοις· ἀσεβέσι μὲν ἀνθρώποις
συνοικῶν τὰ πρῶτα ἡμέρας μὲν·
κέρδος ἢ ἐκεῖθεν πορίζομεν,
οὐδὲν λογιζόμενοι· ἢ τὸ ἀπὸ
τοῦ θείου ναοῦ παρακαθῆσθαι:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Οὕτως ἐμοὶ ὁ θεῖος ἀξιέραστος οἶ-
κος, ὥστε αἱρεῖσθαι περὶ τοῦ
τόπου· καὶ ἐπὶ τοῖς ἐδάφεσιν ἐρρίφθαι·
καὶ πρὸ τῶν πυλῶν τούτου καὶ ἐν
δεῖσθαι θυρωρῶν· ἢ ἐν τοῖς με-
γάλοις ἁμαρτωλοῖς· τῶν παρ-
ανομίαις συζώντων οἰκείαις

διαιτᾶσθαι· ὡς αὐτὸς καὶ τοῦ-
το καὶ τοῖς ἐν ἡμῖν χ(ριστο)ῦ πρόσφορε·
καὶ ἤμην ἐπιτήδειαι· καὶ γὰρ ἐ-
κάμνοις ἐδίδασκεν ἡ χάρις τοῦ πν(εύματο)ς
μὴ παραμελεῖν τοῦ θείου οἴκου
τῶν ἐρημίαν· καὶ ἡμᾶς παιδε-
υόμεθα τοῖς τῶν θεῶν ἀφιερω-
μένοις οἴκοις ποθεῖν ἀεί:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Οἱ γὰρ ταύτην ἔχοντες τὴν
διάθεσιν· τούτων ἀπολαύουσι τῶν ἀπο-
λαύουσι τῶν ἀγαθῶν· ἔλεος γὰρ ἐκ
τῶν θείων ἀναπαύεσθαι σκ(ηνῶν)·
καὶ πολλῆς ἐκεῖθεν καὶ ἄφθονος
τῆς ἀληθείας ἡ χορηγία· ἐκεῖθεν
γὰρ τῶν ἀληθινῶν δογμάτων τὴν
διδασκαλίαν δεχόμεθα· καὶ χ(άριτος)
ἢ θείαν ἐκ τοῦ πνεύματος
μὲν ἀρυόμεθα· καὶ μέντοι καὶ πε-
ριουσίαν ποιούμεθα ἐν τῷ θ(ε)ῷ· καὶ
λίαν περιφανεῖς· καὶ συλλήβδην
εἰπεῖν πάσης τῆς ἀθανάτου δόξης
τῶν ἀπολαύουσιν· καὶ μὲν καὶ
πονηρίας ἀπαλλαττόμεθα· ἁπλό-
τητι ἢ καὶ ἀληθείᾳ συζῶμεν
μόνοι: [illegible]
[illegible]
Κατάλληλον παντὶ τῷ ψαλμῷ
τὸ ἀκροτελεύτιον· μακαρίζει
γὰρ καὶ ζηλωτὸν ὀνομάζει τὸν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καταφρο-
νούμενον· μόνῃ τῇ ἐπὶ θ(ε)ῷ

ἐλπίδι θαρροῦντες· καὶ τὴν ἐσομένην τῶν θεσμοφυλάκων σωτηρίαν προσεύχονται:

[illegible]

Καὶ τὴν σκιὰν καὶ τὴν ἀλήθειαν κατὰ ταὐτὸν ὁ ψαλμὸς προθεσπίζει· ἐσκιογράφησε γὰρ ὁ τῶν ὅλων θεὸς τοῖς κατὰ τὸν Ἰσραὴλ πάντων ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν· καὶ γὰρ ἐκείνους ἠλευθέρωσε ποτὲ μὲν τῆς αἰγυπτίων· ποτὲ δὲ τῆς [illegible] δουλείας· καὶ πάντων ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐρρύσατο τῆς πικρᾶς τοῦ διαβόλου τυραννίδος καὶ φθορᾶς. προλέγει μὲν οὖν ὁ ψαλμὸς τὴν τῶν ἰουδαίων ἐκ βαβυλῶνος ἐπάνοδον· τὴν δὲ τῆς οἰκουμένης ἁπάσης τὴν σωτηρίαν:

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου:

Εὐδόκησας ἀντὶ τοῦ ἠγάθυνας· τὸ ἀγαθὸν τίθησι· ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τὴν ἐσομένην διὰ τὴν τῶν οἰκητόρων παρανομίαν ἐρημίαν κατεψηφίσατο· καὶ τῶν ἀδικημάτων τὴν ἁμαρτίαν τιμωρίαν ἐπήγαγε. τέλος τῆς ὀργῆς· αἰκαὶ θαυμαστὰς γὰρ ἔφη καὶ τριακοσίους ... ἐπτὰ ἔτεσι τὴν γῆν τῶν γηπεδῶν ἀπολαύειν· διὰ δὲ ἀδικίας ὁ προφητικὸς παρεδήλωσε λόγος:

ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ· ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου· ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν:

Ἐμυσας τὰ λυπηρὰ τῆς δουλείας δεσμά· καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐδωρήσω τοῖς αἰχμαλώτοις· τὰ πεπλημμελημένα παριδὼν ἐθεράπευσας· ὅτι δὲ καὶ πᾶσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν τῆς αἰχμαλωσίας ἠλευθέρωσε καὶ παρ' αὐτοῦ σωτῆρος καὶ μόνου θεοῦ τὴν ἐλευθερίαν ἐδέξατο· μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς διὰ ἠσαΐου· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ταύτην γὰρ ὁ σωτὴρ ... τὴν προφητείαν ἀναγνοὺς ὁ δεσπότης, ἔφη πρὸς ἰουδαίους· σήμερον γὰρ ἡ γραφὴ αὕτη, ἐπληρώθη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν:

κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου· ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου:

Μετὰ τὴν καθήκουσαν ἀγανάκτησιν· καὶ τὰ ἀγαθὰ μόνον ἔδειξας:

ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν:

Οἰκασὶ καὶ οὗτοι καλῶς μοι τὴν μόνην ἀγγέλλουσι τῆς σωτηρίας ἐσθ... χθαι· μηδέποτε δὲ ταύτης τετυχηκέναι· οὐδὲ ἢ χάριν ἀγνοοῦσιν ὑπὲρ ὧν τετυχήκασι φιλανθρωπίας:

μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν· ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν:

Περὶ τῆς καὶ τοῖς ἀπαλλαγεῖσι τῶν συμφορῶν· τούτοις κέχρηνται τοῖς ῥήμασι· καὶ μὴ θαρρεῖν τὴν τῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν· ἀλλὰ δεδιέναι καὶ τὴν κρίσιν ἐκμειλίσσεσθαι. ἱκετεύουσι τοίνυν καλοῦντος μὴ ἐπισταθῆναι τοῦ θεοῦ τὴν ὀργήν· ὥσπερ καὶ εἰς ἑτέραν γενεὰν διαρκέσαι· ἀλλὰ λυθῆναι ταχέως:

ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί:

Σὺ μόνον σου δέομαι τὸ φιλάνθρωπον· καὶ πεποίθαμεν ὅτι σὺ καὶ τὴν ἐπάνοδον παρέξεις καὶ τὴν ζωήν· ἡμεῖς δὲ τούτων ἀπολαύσαντες, μετ' εὐφροσύνης σοι τὸν ὕμνον προσοίσομεν:

δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου· καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν:

Κύρου τοῦ πέρσου κατὰ τὴν ἠσαΐου τοῦ προφήτου δεδωκότος τὴν ἐπάνοδον· τὴν ἐξουσίαν· ἐπέσχον τὴν ἐμποδίζουσαν κατὰ καμβύσην. διὰ δὴ τούτου τὸν θεὸν ἱκετεύουσι ταχεῖαν αὐτοῖς διὰ φιλανθρωπίαν παρασχεῖν σωτηρίαν· ταῦτα δὲ ἔσται τῶν σημ... ἀγαθότητι ταῦτα δ' ἤξομεν ἡμεῖς· τυχόντες τῆς σωτηρίας καὶ τὴν ὄντως θεῷ ἀπαλλαγῆς. οὐ τὸ τὴν ἱκετηρίαν ὡς ἐξέλαμψαν ὁ προφήτης ὡς προσευχὴν δέξασθαι τοῦ θεοῦ τὴν ἀπόκρισιν καὶ φησί:

ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν:

Ἀκούσω φησὶ τὴν ἱκετείαν φιλάνθρωπος δεσπότης· καὶ τῆς ἐμῆς ψῆφον ἐξήνεγκε· καὶ δεδώρηται ταύτην τοῖς μεταμελομένοις χρήσασθαι μόνοις· καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἐπινεύειν τὸν λογισμὸν ἐκ πάσης δ' ὅσα· ἡ γὰρ πρὸς τὸν θεὸν τῆς καρδίας ἐπιστροφὴ τοῦ πάλιν ἀπαλλαγὴν καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀρχή· τε τοῖς καὶ ταῖς ἐπιφερομέναις συμφοραῖς:

πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν:

Ἐγγίζει γὰρ τοῖς τὸν θεὸν φοβουμένοις ἡ σωτηρία· καὶ ταύτης ἀπολαύουσιν οἱ τοῖς θείοις πληροῦν προαιρούμενοι νόμοις· ἡ τοιαύτη μετάνοια καὶ ἡμῖν τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπάνοδον· ἣν μετὰ τελείας ποιησόμεθα· καὶ τὴν προτέραν τῆς πατρίδος ὀψόμεθα περιφάνειαν:

ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν:

Ἁμαρτάνουσι μὲν καὶ μεταμελομένοις χορηγοῦσι τὸν ἔλεον· οἱ τῆς φιλανθρωπίας κεχρημένοι τῇ ἀληθείᾳ ... ἐπὶ ... τοῖς ἐρχομένοις ...

διὰ τοῦτό φησιν· ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν· Ἰουδαῖοι μὲν γὰρ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρώπων ἐφίεσο προσωρμηκότες τοῦ θεοῦ τήν τε ἀλήθειαν ἐγνώκασιν· ἀνέπεσε δὲ τὸν ἔλεον ὁ φιλάνθρωπος· οὐ τῶν παρ' ἑτέρων τὴν δικαιοσύνην τούτων προσενεγκάντων τὴν ἄφεσιν αὐτοῖς ἐδωρήσατο· καὶ τὰς καταλλαγὰς ἐχαρίσατο· καὶ κατέλυσε τὴν προτέραν διχομόνοιαν· καὶ προσέδραμεν, ἡ μὲν εἰρήνη τῇ δικαιοσύνῃ· τὴν δ' ἀλήθειαν, ὁ ἔλεος· καὶ τοῦτο σαφέστερον διὰ τῶν ἑπομένων ἐδήλωσε:

ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν:

Ἀσπασαμένων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνθρώπων δικαίαν ἐποιήσατο τὴν πρόνοιαν ὁ τῶν ὅλων θεός· καὶ τὴν διακονίαν τῆς συγγενείας ἔδειξεν:

καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς,

Τῇ αὐτῇ πάλιν μεταφορᾷ ἐχρήσατο συνήθως· ἔδειξε γὰρ τὸν μὲν θεὸν, οἰκτίρμονα καὶ φιλάνθρωπον χρήσασθαι· αὐτοὺς δὲ τῷ θεῷ τὸν προσφυᾶ προσοίσειν καρπόν· οὐ γὰρ δὴ ἀπειρίαν διὰ τούτων ἐδήλωσεν· ἀλλὰ τὴν καρποφορίαν τῶν ἀρετῶν:

δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ:

Τὸ τέλειον μάλιστα τοῦ λαοῦ διδάσκει ἡμᾶς σαφῶς, ὡς τὴν κοινὴν πάντων ἀνθρώπων προλέγει σωτηρίαν· ἣν προκειμένην προφητείαν· λέγει γὰρ ὁ τῆς δικαιοσύνης χρώμενος ὁδηγοῖς οἷον τισι ξεναγοῖς τῆς ἡμετέρας ἐπιβήσεται προνοίας· τρίβους τε ἀρετῆς τῶν ὁδῶν· καὶ τοῖς οἰκείοις ἴχνεσι δηλώσει ταύτην ἡμῖν ἐργαζόμενος· καὶ καινοποιῶν τὸν λόγον αὐτὸς ὁ δεσπότης μνημονεύων, περὶ τὸν Ἰωάννην· ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ δεῖ πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην· μνημονεύων δὲ τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς· μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ ἀρξάμενος ἀπονίπτειν αὐτῶν τοὺς πόδας· καὶ ἄλλοτε δὲ ἔνιψε αὐτῶν τοὺς πόδας· μεθ' ἕτερα· καὶ ταῦτα ἔφη· εἰ ἐγὼ ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν· ἵνα καθὼς ἐγὼ ποιῶ καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· αὐτὸς τοίνυν πρότερος δείξας τὴν τῆς δικαιοσύνης ὁδὸν· καὶ μεταβάλλεται σκολιὰς εἰς εὐθείαν· καὶ τὴν τραχεῖαν εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα ἔφη ὁ δεσπότης· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός· καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ:

Προσευχὴ τοῦ Δαυΐδ· πρὸς σε ψαλμὸς πε΄

Ὁ μὲν μακάριος Δαβὶδ κατὰ τὴν ἱστορίαν προσήνεγκε τὴν προσευχήν· τῷ δεσπότῃ θεῷ· ἐπὶ

κουρίαν τιμῶν ἀπορούσαν δεόμενος· προθεσπίζει δὲ καὶ τὴν κατὰ τῶν Ἀσσυρίων κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ προσβολήν· καὶ τοῦ Ἐζεκίου δὲ τὴν πρὸς θεὸν ἐλπίδα· προαγορεύει δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν ἀπάντων τὴν κλῆσιν καὶ σωτηρίαν:

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ:

Ταπεινοῦ φρονήματος τῆς προσευχῆς τὸ προοίμιον· τῆς γὰρ δικαιοσύνης ἀμφότεροι κεκτημένοι τὸν πλοῦτον· καὶ θεὸς ἐστιν ἀδελφοὶ καὶ ὁ θαυμάσιος Ἐζεκίας· τὴν μὲν οὐκ ἔχουσιν· εἰς δὲ τῆς φύσεως πενίαν ἀποβλέποντες· καὶ τὸν θεὸν ἠξίωσαν ὡς οἰκτρῶν σαι ταύτην πενίαν συνεζευγμένην· τὸ δὲ κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου ἐκ μεταφορᾶς τέθεικεν ἀρρωστοῦντος· ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας γεγονὼς μέτριον· οὐδ' ἀναστῆναι δυνάμενον· καὶ τοῦ ἰατροῦ περικλίνειν τὰ ὦτα πρὸς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καλοῦντος:

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι:

Οὐκ ἐναντία ὁ προφήτης ἔφησε τὸ πτωχὸς εἶναι μου καὶ ὅσιον ὁμολογήσας· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατὰ τῶν πολεμίους ἀγχωνιαδικοῖς καὶ παρανόμοις· οὐ δὲ μόνον πα-ρ' αὐτῶν ἠδικημένος· ἀδίκως σφαγὴν ἐφιεμένοις· ὅσιον καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν Ἐζεκίαν ὠνόμασεν· οὐ μίαν αἰτίαν διδάσκων τοῖς πολεμίοις· ὁ μὲν τοιοῦτος ἔφη· πτωχὸς μὲν εἰμι καὶ πένης· κατ' ἐμαυτὸν κρινόμενος· καὶ οὐδὲ μίαν ἀρετὴν ἔχω περιουσίαν· τοῖς μὲν τοι πολεμίοις παραβαλλόμενος, ὅσιος ἀποφανθήσομαι· οἱ μὲν γὰρ δυσσεβεῖς καὶ παράνομοι· ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἐπίγνωσιν ἔχω· καὶ οἱ μὲν ἀδίκως ἐπιτιθέασιν· ἐγὼ δὲ τὴν ἀδικίαν προσδέχομαι περὶ ὧν λέγω:

σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ:

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπίσας δέομαι σῶσον με· διὸ τῆς ἐλπίδος τῆς σωτηρίας ἀπόδοσιν: ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν:

Τὴν μὲν οἶδε τὸ ποταμοφορίαν τῆς ψυχῆς διηνεκῶς τὴν ἱκεσίαν ἀπαιτεῖ μου· τὸ γὰρ ὅλην τὴν ἡμέραν σου μακάριος καθὲ καί φησιν ἡμέρας εἴρηκε:

εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου:

Λύσον τὴν ἀθυμίαν τοῦ ταῖς πρὸς δυσμὰς ἀναζομένου· καὶ παράσχου εὐθυμίαν τῇ ψυχῇ, πρὸς σὲ ὁρώσῃ:

ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε:

Πέφυκας ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· καὶ χορηγὸς τοῖς δεομένοις τὰς πολυτρόπους πηγάς, τὸ δὲ ἐπιεικὴς ἀντὶ τοῦ θεὸς δοτήρ· εἰρήκασι· καὶ ἡ ἐπιείκεια μόνη τοι τὴν μακροθυμίαν αἰνίττεται:

[illegible]

Τοσαύτῃ τοίνυν ἀγαθότητι χρώμενος, ἀνάγκῃ με μόνον οὐδὲ ἐξαιτεῖν δέησιν:

[illegible]

Πειρασμὸν ἔχων τῆς σῆς ἡμερότητος, προσφέρω τὴν ἱκετείαν. καὶ ἤδη πειραθεὶς τοῦ μὴ τὴν αἴτησιν ἐδοκας:

[illegible]

Ἐπειδὴ παρά τινος ὁ δυσσεβὴς τῷ μαζορικοῖς ἐνίαμοις ἐχρήσατο λόγοις· μηδὲ ... οἱ θεοὶ ... ῥύσασθαι ἑκάστους τῶν ἑαυτοῦ χώρων ἐκ χειρός μου· ὅτι ῥῦσαί με κύριε τῶν ἀλλοτρίων ἐκ χειρός μου, διδάσκει τοῖς ... προφητεύσασιν. οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. ἐκάλουν γὰρ πράγματα ἐρημωμένα ἔχοις ὅμοια· καὶ τοῦτο συλήσαντες εἴρηκαν. σὺ δὲ συμμάχοις ἐχθρὸς προσηγορίαν τοῦ πράγματι. μάταιοι γὰρ περιφανῶς τῶν ἔργων τῇ θείᾳ προσηγορίᾳ συνέζευξαν. οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε. οἱ μὲν γὰρ ἀτυχοῦντες ... εἰσιν. οἱ δὲ ... σιν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες ... μετὰ γὰρ ὀπερ ... τὸν ... αὐτὸν γνῶσιν ... :

[illegible]

Τοῦτο δὲ ἐπὶ μόνῳ τοῦ κυρίου ... δαι ... περὶ ἧς ... μεμαθήκαμεν. ἐπειδὴ τοῦ ἐζεκίου, εἰκὸς τινας τῶν τοῦ ἀσσυρίου καταπλαγέντες ἀναίρεσιν. τὴν δὲ τῆς προφητείας ἀλήθειαν ... δὲ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ θεοῦ στρατοπέδου καὶ ... τὸ ... σύριον πάθος, ἀπεφάνησαν ... σαν τῶν οἰκουμένων ὅθεν τοῦ πάντων ... τοῦ γὰρ ... τοῖς ὁ δεσπότης ... μαθητευσάντων τὰ ἔθνη ἐμαθήτευσαν ... προσεύχθησαν καὶ τὸ τῆς ἀγνοίας ἀποσκεδάσαντες μέθοδον ... παρασκευάσαν τῆς δικαιοσύνης τὸν ... καὶ τὸν ... πρὸς κύριον θεόν. τοῦτο καὶ τὰ ἐπὶ ... διδάσκει:

[illegible]

Ὅσοι ... ἐστὶ τὰ ἔθνη. σὺ μόνος μεμαθηκότες ... θεόν. ἡ γὰρ ... θαυμάτων μεγαλουργία ταύτην αὐτοῖς παρέξει τὴν γνῶσιν:

[illegible]

Ποθεινοὶ τοῖς ἔθνεσι τὴν ἐσομένην τῆς πλάνης ἀπαλλαγήν· ἱκετεύει καὶ αὐτὸς ταύτης ἀπολαῦσαι τῆς ποδηγίας. καὶ ἐν τῇ τῆς ἀληθείας ὁδῷ τὴν πορείαν ποιήσασθαι:

[illegible]

Ἡ τὴν πορείαν εὐρυτέραν ... τῶν ἐν μονομαχίαις ἀναίσθητα πολλά. μὴ ἔστω δὲ ἀφροσύνης ἤτοι αὐτὴ ζωή. εἰκότως τοίνυν ὁ προφήτης τὴν οἰκείαν διαφθορὰν καρδίαν ἱκετεύει τοῦ φόβου τοῦ θείου. οὕτως γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· εὐφρανθήτω ἡ καρδία ζητούντων τὸν κύριον. καὶ πάλιν· ὁ μνήμης τοῦ θεοῦ καὶ ηὐφράνθην.

[illegible]

... τῶν παρ' ... σου ... καὶ ... τοὺς σκυθρωπούς. καὶ παρασκευάσεις με τὴν χαριστήριον ἀγγελίαν. ὑπὲρ τῆς εἰς ὁ μετέβαλον ... προσφέρων:

[illegible]

Ὁ μέγεθος τῶν κινδύνων διὰ τούτων ... καὶ πρὸ τῆς ... τοιούτοις πολλοῖς ὑπέπεσε· καὶ ὑπὸ τοῦ σαοὺλ πολεμούμενος· καὶ ὑπὸ τοῦ ἀβεσσαλὼμ διωκόμενος· καὶ τῶν ἀσσυρίων ... πολλὴν προῦπτον ... οὐδὲ χάριν θανάτων ... καὶ ... τοιούτοις κινδύνοις ὁρμωμένος:

[illegible]

Καὶ οἱ τοῦ δαβὶδ πολέμιοι παρανομίας συνέζων. καὶ ... δυσσεβείας καὶ πονηρίας ... ἔργα ... καὶ οὗτοι μὲν τοι καλοῖς ... ἔχων ... πονηρίου ... πράττοντες καὶ γνωρίζων ... ἰδὼν ... τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δὲ ... διὸ ... κατὰ ... καὶ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ σὴν ἐπικουρίαν:

[illegible]

Ὁ πρόμοι οὐ κέκραγα ... :

[illegible]

Ἐπειδὴ φιλαμαρτίας ὑπάρχει ... καὶ οἰκτουκαὶ ... προχέουσα ... μαίματα. προσεστὶ δὲ σοι καὶ ... λήθαι. καὶ κρίνεις τοὺς πονηροὺς σὺ ζῶντας ... τῆς ἀγαθότητος μετὰ δοκιμασίας. καὶ ... ὧν ... ἔχων τῶν πολεμούντων:

[illegible]

Δοῦλός σου ... καὶ σῆς θεραπαίνης υἱός. ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν καὶ ἐκ προγόνων ὑπὸ τὴν σὴν δεσποτείαν ... διὸ ... παρὰ δεσπότου τῆς σῆς δεσποτείας ... σωτηρίας:

[illegible]

Σημεῖον τὸ ... τιμωρίας ... ἐπὶ τῶν αἰγυπτίων· τὴν σωτηρίαν ... ἐπὶ τοῖς ... καὶ ... σημεῖον. ἀλλ' ... σημεῖον ... τοῦ ποίησον σημεῖον ἐμοί· ... τὴν σωτηρίαν. καὶ τῇ θαυματουργίᾳ

μοι πειρασμάτων ἐμόνον τῶν ἀγαθῶν τὴν φοράν: καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σύ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με:

Τὴν γὰρ εἰς ἐμὲ πρόνοιαν οἱ δυσμενεῖς θεωσάμενοι· αἰσχύνης ἀναπλησθήσονται· καὶ ἐπονείδιστοι παρὰ πᾶσι γενήσονται:

[illegible]

Ἐθνῶν καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς προαγορεύει τὴν σωτηρίαν· καὶ τῆς ἁγίας πόλεως προλέγει· ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐν αὐτῷ ἐδόξασεν:

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις:

Θεμέλια τῆς ἐκκλησίας τὰ θεῖα καλεῖ δόγματα· ὄρη δὲ ἅγια ἐκάλεσε τοὺς ἀποστόλους τε καὶ θεηγόρους, οἱ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀπόστολοι· περὶ τούτων γὰρ ὁ μακάριος ἔφη Παῦλος· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν· ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ πάλιν· Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι. καὶ ὁ κύριος τῷ Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν ἐκείνην ὁμολογίαν· σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ αὖθις· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. ἐπὶ τούτων τῶν ὀρῶν ὁ δεσπότης Χριστὸς κατέπηξε τὰ τῆς ἐκκλησίας θεμέλια:

ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ:

Τῆς δὲ αὐτῆς Σιὼν, ὁ θεσπέσιος Παῦλος ἐμνήσθη λέγων· προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει· καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος· Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ· καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει· καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. καὶ πάλιν· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν· ἥτις ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν. διδασκόμεθα τοίνυν· ὡς καὶ τὴν ἄνω πόλιν, Σιὼν ὀνομαζομένην καὶ Ἱερουσαλήμ· οὐ πύργους ἔχουσαν καὶ περιβόλους· οὐδὲ λίθων μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβουσαν· ἀλλὰ χοροῖς ἀγγέλων κοσμουμένην. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ κατὰ πόλιν ἐκκλησία τῆς ἄνω πόλεως, οὐ κατὰ τὰς πύλας προσαγορεύει τῆς ἐκκλησίας. διὰ τούτων γὰρ εἰς τὴν ἐκείνων δυνατὸν εἰσελθεῖν· ταύτας γὰρ τὰ δόγματα καὶ προσηγόρευσε τῆς ἐκείνης πόλεως διδασκόμεθα πολιτείαν· τὰς δὲ ἐθνικὰς πύλας ὁ προφητικὸς λόγος ἐπαινεῖ· [illegible] τῶν ὅλων θεόν· καὶ τῶν ἰουδαϊκῶν σκηνωμάτων προτετίμηται:

δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ:

Θαυμαστά τινα καὶ παράδοξα τὰ περὶ σοῦ θεσπιζόμενα· καὶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνοντα διάνοιαν· ὅτι δὲ οὐδαμῶς τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ Σιὼν ἁρμόττει τὰ εἰρημένα, τὰ ἑπόμενα μαρτυρεῖ:

μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ:

Αὐτός φησιν ὁ θεὸς ἀποφαίνεται· λελάληται περὶ σοῦ· ὡς [illegible] τοῖς πάλαι δυσσεβέσι ζῶσι καὶ τῷ ζόφῳ τῆς ἀγνοίας κατεχομένοις, τὴν ἐμὴν [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ἀξιωθῆναι· καὶ τῆς σῆς πολιτείας μεταλαχεῖν. διὰ τοι τοῦτο τῶν προειρημένων ἐθνῶν ἐμνήσθη· ὡς παρανομωτάτων· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀκμασάντων [illegible] κράτος. ἵνα διὰ τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις δηλώσῃ. Ῥαὰβ γὰρ καὶ Χαναναία καὶ πόρνη. καὶ Βαβυλῶν θηριώδης καὶ δυσσεβής. οἱ δὲ ἀλλόφυλοι ἤτοι Φυλισταῖοι, δεδήλωκα [illegible] ἤδη τίνες οὗτοι. καὶ δεισιδαίμονες καὶ παράνομοι. τῆς δὲ Τύρου τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἀσέλγειαν, ὁ προφήτης Ἰεζεκιὴλ ἐπέγραψεν ὡς δῆλος· μανὴν δὲ τῶν Αἰθιόπων, οὐ μόνον αὐτοῖς τοῖς Αἰθιόπων σώμασιν· ἀλλὰ καὶ ταῖς ψυχαῖς μέλαιναν τὴν ψυχὴν ὁ προφητικὸς ἐκάλεσε λόγος. καὶ γὰρ [illegible] καὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ δεδήλωκε κατὰ ταῦτα τῆς δυσσεβείας τὸν ζόφον· καὶ τὴν δεδομένην ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ὥραν. ταῦτα μέντοι τὰ ἔθνη· ἐπὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ οὐ συνῆλθε· οὐδὲ τὴν νομικὴν πολιτείαν ἠσπάσατο· μετὰ δὲ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐνανθρώπησιν, καὶ ταύτην κατοικεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκκλησίας πληροῖ· καὶ εἰς τὴν ἄνω μεταγίνεται Σιών· καὶ τῆς μακαρίας ἐκείνης πολιτείας μεταλαγχάνει:

μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος:

Παῖς ἕκαστος τὴν Σιὼν ὀνομάσει· καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐρεῖ· ὅτι μήτηρ ἡ Σιών:

καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ:

Ὃ ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ τοῦτο σημαίνει· ὁ γὰρ τὴν Σιὼν ὀνομάζων μητέρα, ὁμολογήσει καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τεχθέντος ἀνθρώπου τὴν γέννησιν. καὶ ἵνα μή τις ἄνθρωπον τοῦτον ὑπολάβοι ψιλόν, ἀναγκαίως ἐπήγαγε:

καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος:

ὃν γὰρ ὁ ἐμὸς

τεχθεὶς ἄνθρωπος, καὶ ποιητής ἐστι καὶ δημιουργός· ὕψιστος ὢν καὶ θεός: Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν· καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· κύριος ἀριθμήσει γράφων λαούς· οὗτος ἐτέχθη ἐκεῖ. ὁ γὰρ τοῖς ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τεταγμένοις λαοῖς· τοὺς παρ' αὐτῇ γραφῆναι ἀξίους· ἐν ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐρμηνεύθη κύριος ὢν καὶ θεός· τούτων ἀριθμήσει καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐδίδαξε πρὸς τοὺς ἱεροὺς εἰρηκὼς ἀποστόλους· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ἠριθμημέναι εἰσί· καὶ τὴν ἀναγραφὴν τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς ἐδήλωσε λέγων· μὴ χαίρετε ὅτι τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ὑμῖν· ἀλλ' ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς: ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί:

Ἡ γὰρ ἐν ὑμῖν πολιτεία πάσης ἀθυμίας κεχωρισμένη· τὴν ἀκήρατον καὶ καθαρὰν εὐφροσύνην ἔχει· καὶ θυμηδίαν· τὴν ταύτην οὐ παροικοῦσιν· ἀλλ' εἰς ἀεὶ μένουσι κατοικοῦσιν τῆς ἄνω ταύτης οἱ τρόφιμοι:

ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ· εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι· συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ:

Ὁ σύμμαχος ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ μαελὲθ· διὰ χοροῦ εἴρηκεν· ὁ δὲ Ἀκύλας ἐπὶ χορείᾳ· καὶ ὅσα ἐν ἄλλοις χοροῦ τινος ἐξάρχοντος ᾀδόντων τῶν ἀνθρώπων ᾀδόντων· ἡ δὲ ἀπόκρισις σημαίνει τὸ ἐξ ἀντιφώνου γενόμενα ταῖς κατὰ ταὐτὸ χοροῖς· ἡ μέντοι προφητεία προβλέπει τὰς Ἰουδαίων συμφορὰς καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ τῇ Βαβυλωνίᾳ. διδάσκει δὲ καὶ τὰ κατὰ ταῦτα, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Αἰμὰν προδηλώσας χρηματίζει εἰς ἱκετηρίαν προφητικὴν ὑπὸ πεπονθότων· ὑπὸ κοινὴν παρ' αὐτῶν προσφέρομεν τὴν τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ· ἁρμόττει δὲ τοῖς ἀσεβέσιν ἐν τῇ προσαγωγῇ:

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου:

Ἐδέξατο ... τοῦτο, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἄπαυστον τῷ ἐγκαλῶ ἱκετείαν προσφέρων: κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου· ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε:

Τὸ πλῆθος ἀντικρυς ... τῶν κακῶν· παρ' αὐτὸν γάρ εἰμι τὸν θάνατον καὶ τῆς σῆς δέομαι βοηθείας: προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον:

ἀφύκτοις τισὶ περιπέπτωκα συμφοραῖς· καὶ ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν εὑρίσκω· ἀλλ' ἔοικα τοῖς εἰς λάκκον ἐμπεπτωκόσι καὶ ἀναδῦναι μὴ δυναμένοις: ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος:

Πάσης προνοίας ... γέγονα: ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος:

Οἱ μηδέπω τὴν τελευτὴν ὑπομείναντες· μηδὲ τοῦ θανάτου τὴν δουλείαν δεξάμενοι· ἐν τῷ σωματικῷ ἀριθμῷ τοῖς ἐν νεκροῖς: ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι· καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν:

Εἰ μὴ ὡς ἄνθρωπος ἀποκτανθεὶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθην· καὶ μηδέπω τοῦ θανάτου τὴν δουλείαν δεξάμενος. ἐγενήθην ὡς τραυματίας ἐν πολέμῳ πεσόμενος. καὶ ταφῆς παραδεδομένος· τοῖς ἐσομένοις καὶ ταῦτα συντέτακται· τοῦτο γὰρ οὕτως ὁ σύμμαχος εἴρηκεν· ὡς οἱ τετρωμένοι οἰκειωμένοι ἐν τάφοις ὧν οὐ μνημονεύεις οὐκέτι· οἵτινες ὑπὸ τῆς χειρός σου ἐξεκόπησαν. ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου:

Ταῦτα καὶ τοῖς ἐν Βαβυλῶνι διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν κατεσκευασμένοις, ἁρμόττει τοῖς ... ῥήματα· καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τῆς φύσεως. ἐκεῖ μοι γὰρ τὰ πονηρὰ ἀφ' οἷς δουλαγωγεῖσθε ... ἀπώσω ... ἐκεῖνον ἔζων· καὶ ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα τὰ δεινὰ παθόντες, τὸ ἐξ αὐτῶν ἁμαρτιῶν περιέπεσον συμφοραῖς· μετὰ γὰρ τῶν παρανομιῶν τῆς ὀργῆς τὸ ἐξ θανάτου καὶ πένθος καὶ δάκρυα· οἰμωγαί τε καὶ θρῆνοι· χηρεῖαι· καὶ ὀρφανίαι· καὶ τὰ ἄλλα μυρία καὶ δυσπραγίαν ἤγαγον καὶ τοῖς ζῶσιν ἐπήγαγον:

ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου· καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· ἐμοὶ ἀπηρείσθη ὁ θυμός σου· καὶ τοῖς καταιγίσιν σου ἐκάκωσας με. ἐπὶ μὲν ὀργῆς φησὶ τιμωρούμενος· καὶ ἐκ μεταφορᾶς τῶν μαινομένων κυμάτων. καὶ πολλὰς μὲν κυμάτων πρὸς ... πολλὰς δὲ ἀνέμων ἐκ ... ὀχλουμένων: ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ:

Ἔρημος εἰμὶ καὶ συνήθων καὶ συγγενῶν· οἱ μὲν γὰρ τὴν ἐν Βαβυλῶνι δουλείαν ὑποστάντες δουλεύουσι δὲ μόνοι τοῦ ζυγοῦ· ἐσκεδασμένοι καὶ τῶν φίλων συγγενῶν καὶ συνουσίας ἐστερημένοι· τῶν ἐν ταύτῃ θεοῦ χεῖρον παρ' αὐτοῦ· παντὸς δὲ ἄποροι δυστυχίᾳ συντέτακται τῶν παρ' αὐτῶν ἀλλοτρίων καὶ δεινῶν οὐ μετέχει ἀχώρητον: ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς:

Οὕτως εἰσὶν οἱ πολέμιοι: παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην:

Τοῖς ἐπικειμένοις μοι κακοῖς ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν εὑρίσκω:

οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ὁ ὀφθαλμός μου ἐξερρύη ἀπὸ τῆς κακώσεως. εἰς δάκρυα γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου κατεδαπάνησα· καὶ ἀσθενοῦσι τῷ τῆς ὀδύνης καταμαλακιζόμενοι: ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν· διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·

Ἐμαυτὸν μὲν πόρρωθεν τῆς τῶν δεινῶν ἀπαλλαγῆς τῆς τῶν συμφορῶν ὁρῶ, ταύτην ἀπεκδέχομαι θείαν· ἐκτείνων γὰρ ἀεὶ τὰς χεῖρας ἀντιβολῶ σε· τὴν ἱκεσίαν ἢ τῆς ψυχῆς ὀδύνην τὸ τὸ σχῆμα δηλοῖ· ὑπὸ γὰρ τῆς χρείας ἀναγκαζόμενος ἀσυνδέτως ἱκετεύω δὲ τὸν δυνάμενον: μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Ἐπιμελὴς (?) τῇ ψυχῇ τῶν δεξιῶν θαυμάτων· ἀπὸ θανάτου γὰρ ταύτην ἐκκόψομαι· οὐ γάρ ἐστιν ἰατρὸς ἀπαλλάξαι θανάτου δυνάμενος· ποῖον φάρμακον ἔχει ταύτην τὴν δύναμιν; μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Ἡ δὲ δυνατόν ἐστι, τοῖς εἰς σκότος κειμένοις (?) διαγορεύοντας μὲν νεκροὺς καὶ ἐν τῷ ζόφῳ τοῦ θανάτου διάγοντας, καὶ λήθῃ παραδεδομένοις τῆς σῆς ἐπιστροφῆς (?) μαρτυρίας καὶ τοὺς σοὺς θαυμαστοὺς θεατὰς καταστῆναι: κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα· καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε·

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ἐμοῦ δὲ πρὸς σὲ κύριε ἠσθιμοῦ (?) στενάζοντος, καὶ τὸ ὄρθρον ἡ προσευχή μου προφθάσασά σε. ἐπιθυμοῦμεν γὰρ ἐν τῇ ζωῇ τῇ παρούσῃ, τῶν μὲν ἐπικειμένων ἀπαλλαγῆναι κακῶν, τῶν δὲ μελλόντων ἀποτρίψασθαι· καὶ φθάνω τὴν δὲ νύκτα τὸν ὄρθρον: ἱνατί κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Τί δή ποτε τοίνυν ἀποπέμπεις με δεόμενον καὶ τὴν σὴν ἀπομερίζεις μοι παρὰ δόξαν τῆς σῆς ὄψεως: πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου·

Μόνος τοίνυν τῶν μὲν ἐν πλείοσι συμφοραῖς ἐξ ὁδοῦ, πάντων δὲ ἀνθρώπων μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς ἐνταῦθα ἐξ ὅτου παραδέδοσθαι ζωῆς· καὶ οὐ τοίνυν καλῶς μοι πάντες τὸν ἐμὸν χρόνον ταλαιπωροῦμένοι δι' ἐτέλεσαν: ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην·

Οἱ περὶ Ἰουδαῖοι· μεγάλα ἐπὶ τῷ φύσει ἐπέσωσαν τῇ ὀδύνῃ· καὶ τὴν ἀνθρώπων φύσιν κατὰ τὸ κοινὸν καταγινωσκόμενοι, μάλιστα ὁμοῦ ἐπιθυμήσαντες· καὶ τῶν ὑδάτων ἐρημότερον ἐξέπεσον: ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με· ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ·

Πᾶσαν φησὶν ἐκίνησας κατ' ἐμοῦ τὴν

ὀργήν· καὶ ταῖς φοβεροῖς πάσαις με διεταράξας ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ταύταις καθάπερ ὕδωρ περιέχουσι με πεποίηκας: ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα·

Ἀπὸ τούτου καθ' ἑκάστην βαρύνο-μαι τὴν ἡμέραν: ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας·

Τοσαύταις δὲ συμφοραῖς περιπλακεὶς, οὐδὲ τὴν ἀπὸ τῶν συνήθων ἔχω παραψυχήν· ἔρημος τῆς τούτων συνουσίας διὰ τὴν τῆς δυσπραγίας ταύτης ἀπορίαν γενόμενος· ταῦτα δὲ μόνον Ἰουδαῖοις ἥρμοττε λέγειν· οὐδὲ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις πρὸ τῆς τοῦ σωτῆρος ἐπιφανείας· ἀλλὰ καὶ νῦν τοῖς ὁμοίοις πάσχουσιν· ἡ ἱκετεία πρόσφορος καὶ κατάλληλος· ὅσα γὰρ προεγράφη κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν:

Ψαλμὸς πη΄· συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ·

Ὁ μακάριος Δαυὶδ συνήκοις τε καὶ μεμνημένοις ὅρκων· τοῖς δὲ ὁμωνύμοις θεοῖς· μόνον δὲ θεὸν τὸν ἐκ γενῶν τὸν αὐτὸν βασιλεύοντα διαμένουσαν· ὑπόσχεσιν τὸν θεῖον οἶκον δεδομένην σαφῶς· ταύτην αὐτοῦ τὴν γνώμην ἀποδεξάμενος ὁ θεὸς, τὴν βασιλείαν πολλοῖς γενομέναις μεγάλαις, καὶ ὑπέσχετο ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, λογικὸν ἑαυτοῦ κατασκευάσαι μέγαν· καὶ διὰ τούτων τὴν ἀπ' αὐτῶν πραγμάτων ἔσεσθαι σωτηρίαν· καὶ ἀπέτεινε τὸν αὐτοῦ παρέξειν τὴν βασιλείαν· ταύτας δὲ τὰς ὑποσχέσεις διὰ τοῦ προφήτου Νάθαν πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο· καὶ τοῦτο σαφῶς ἡ τῶν παραλειπομένων ἱστορία διδάσκει· καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Βασιλειῶν ὁ Νάθαν περὶ αὐτοῦ ἔφη· καὶ ἀπηγγέλη σοι κύριε ὅτι οἶκον οἰκοδομήσει ἑαυτῷ· μέμνηται δὲ τούτων καὶ ἡ τῶν Πράξεων ἱστορία· ὅτι γὰρ μακάριος Πέτρος πρὸς Ἰουδαίους δημηγορῶν, πρὸς ἄλλοις πολλοῖς καὶ ταῦτα διεξῆλθε· προφήτης οὖν ὑπάρχων ὁ Δαυὶδ, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἀναστήσειν τὸν κατὰ σάρκα Χριστὸν καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ· προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾅδου· οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. ταύτας τὰς ὑποσχέσεις καὶ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐποιήσατο· ἔφη γὰρ πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθή-

πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ἑρμηνεύων δὲ τοῦτο ὁ θεσπέσιος Παῦλος, οὕτως ἔφη· τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι Χριστός. εἰς ταύτας ἀφορῶντες τὰς ἐπαγγελίας οἱ τούτων ἀπόγονοι· ἀποβλέποντες σφᾶς αὐτοὺς αἰχμαλώτους γεγενημένους· καὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκεῖν ἠναγκασμένους· καὶ τὴν μὲν βασιλίδα πόλιν ὁρῶντες ἠρημωμένην· ἐσκυλευμένον δὲ τὸν ναόν· ἀναμιμνήσκουσι τῶν ὑποσχέσεων τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ ποτὲ μὲν τὴν περὶ ἀρχὴν Ἀβραὰμ εἰς μέσον προσφέρουσι· καὶ τὸν νέον τὸν ἐκ γάμου· καὶ τῆς ἐκ γονῶν τῆς συνθήκης ἀναμιμνήσκοντες τὸν θεόν· ποτὲ δὲ τὸν μακάριον Δαυὶδ καὶ τὰς πρὸς αὐτὸν γεγενημένας ἐπαγγελίας. οὕτως οἱ μακάριοι μάρτυρες· Ἀνανίας· Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ· τοῦ Ἀβραάμ· καὶ τοῦ Ἰσαάκ· καὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ καμίνῳ τὸν θεὸν ἀντιβολοῦντες, ἐποιήσαντο μνήμην. καὶ τοῦτον τοιγαροῦν τὸν ψαλμόν, ὡς τὴν ἐκείνων ὁ σοφὸς ἡ προφητικὴ συνέγραψε χάρις. διδάσκουσα πῶς δεῖ τὸν θεὸν ἐκμειλίξασθαι. καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ φιλανθρωπίαν καρπώσασθαι. διὰ τοῦτο καὶ συνέσεως ἐπιγέγραπται· ταύτης γὰρ δεῖ τοῖς παιδείᾳ ὁμιλοῦσι διαφόρῳ· ἵνα μὴ δυσχεραίνοντες ἀπηχθεῖς εἴπωσι σχετλιάζοντες· ἀλλ' ὥστε προσμείνωσι μετ' εὐχῆς· αἰθαμὼ χορὸν καὶ αὐτὸς ἐπιστάς, τοὺς δὲ ὄντων μὲν τῶν ἁγίων καὶ τὸν θεὸν ἀντιβολούντων:

τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου:

ᾌσομαι τοίνυν τὸ ἔλεος, ὑμνήσω τὴν ἐλεημοσύνην· καὶ τὴν περὶ τὰς ὑποσχέσεις ποθῶ τῆς ἀληθείας· ἑκάστην γενεὰν ὑπισχνοῦνται διδάξειν:

ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου:

Τοῦ θεοῦ ἐστι λόγου πρὸς τὸν Δαυὶδ εἰρηκότος ὅτι φυλάξει τὸν ἔλεον ἄχρι τοῦ αἰῶνος ἀμετάθετον τῷ σπέρματι· τῆς ἐπαγγελίας τοίνυν ἀναμιμνήσκουσι. ταύτης σὺ φησὶν εἶπας ὑποσχέσει οὐ μειώσειν τὸν ἔλεον. τὸ γὰρ οἰκοδομηθήσεται· ἀντὶ τοῦ αὐξηθήσεται. καὶ πρὸς θεμέλια τέθεικε. τὸ δὲ ἑτοιμασθήσεται· ἑδρασθήσεται ὁ Σύμμαχος εἴρηκε. ὑπέσχου φησὶν ὀρῶν καὶ ἀσφαλῆ τὴν τῶν λόγων μνήμην θέσθαι:

διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος

ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου· καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου:

Εἶπε καὶ τῶν τοῦ θεοῦ συνθηκῶν τὴν μνήμην· ὅτι ταύτας πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐποιήσατο τὰς συνθήκας. ἐκλεκτοὺς δὲ καλεῖ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰσραήλ· πρὸς τούτοις ἔφησεν ὀμωμοκέναι καὶ τῷ Δαυίδ· ἀνώλεθρον αὐτοῦ φυλάξειν τὸ σπέρμα· καὶ διὰ πάσης γενεᾶς τὸν τούτου θρόνον ἀνθήσειν. οὕτω τοῦ θεοῦ τὰς ὑποσχέσεις διεξελθόντες καὶ τῶν πραγμάτων τὸ τέλος καλέσαντες ἀπηχθέσι μὲν οὐδὲν ὑπὸ τῶν συμφορῶν· ἃ τὰ πράγματα καλοῦνται. ὑμνοῦσι δὲ γεραίροντες τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν:

ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων:

Ὁ δέ γε Θεοδοτίων· καί γε τὴν πίστιν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. σὲ γὰρ προσήκει παρὰ πάντων ὑμνεῖσθαι. ἐκκλησίαν δὲ ἁγίων ὀνομάζει τὴν τῶν οὐρανῶν οἰκούντων· ἀκριβέστερον τὰ σὰ καθορώντων θαύματα· καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐπισταμένων τὸν καιρόν, τῆς ἐπουρανίου ταύτης ἐκκλησίας, καὶ ὁ μακάριος μέμνηται Παῦλος· προσεληλύθατε Σιὼν λέγων. ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ· καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς.

ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ· ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ·

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· τίς γὰρ ἐν αἰθέρι ἀντιπαραθήσεται τῷ κυρίῳ· ἐξισωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεῶν. υἱοὺς δὲ θεοῦ καλεῖ τοὺς ἁγίους, ὡς υἱοὺς ἁγίων, τοὺς ἀγγέλους. καλεῖ δὲ θεοὺς οὐχ ὡς ὄντας· ἀλλ' ὡς παρὰ τοῖς ἀπίστοις νομιζομένους. μέγα δὲ τοῦτο· ὅτι καὶ τῶν οὐρανίων ὑπὸ ῥητοῦ ἐστι· καὶ πάντων αὐτῶν ὑπέρτερος ὑπάρχει. καὶ γὰρ δὴ ἐκ τῶν ὄντων παραληφθῆναι δοκοῦσιν· ἐλάχιστα γὰρ τὸ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων θεοποιεῖν· γινόμενα· ἀνάδοσις· ἡ δὲ ὁ θεὸς διαρκὴς καὶ ἀνώλεθρος. τοιούτοις καὶ ἀλλαχοῦ κέχρηται λόγοις. φάσκει· κύριος μέγας παρὰ πάντας τοὺς θεούς. ταύτην δὲ ποιοῦνται τὴν παρεξέτασιν· οὐκ ἀγνοοῦντες οἱ προφῆται τῆς διαφορᾶς τὴν ὑπερβολήν· ἀλλὰ τῇ τῶν ἀπίστων ἀσθενείᾳ σύμμετρον διδασκαλίαν προσφέροντες:

ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων· μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ:

Τὰ δὲ τῶν οὐρανῶν ... μνημονεύει, παρὰ τοῖς δυσσεβέσιν θεοὺς εἰκότως τῆς δόξης ... παρὰ τοῖς ἀληθῶς ὑμνεῖται θεός. οἷς καὶ φοβερὸς ἅτε δὴ πελάζουσιν αὐτῷ· καὶ τῆς

ἀρρήτου αὐτοῦ γεννήσεως ἰδίων μέν· καὶ λέγεται ἡ ἁγίων ὀνομασία ἐνταῦθα τῶν ἁγίων τοῦ σοῦ λόγου: Κ(ύρι)ε ὁ Θ(εὸ)ς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι· δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου:

Ὡς ἔχων τῆς ἀληθείας μνημονεύουσι· ποθοῦντες ἰδεῖν τὸ τῶν ὑποσχέσεων ἀποτέλεσμα· καί φασι πρὸς αὐτόν· τίς σοι δὲ ἀπὸ πάντων ὅμοιος τῶν δυνάμεων συγκριθῆναι· τῶν δυνάμεων ἐκείνων· καὶ θεὸς δυνάμει ὑπερέχων δρόμον τὴν οὐρανόν· ἀλήθειαν καὶ κύκλῳ παρὰ σοί· ἔστι διεξόδοις τῆς δυνάμεως ἀπεσταλμένη ἐκκλησίᾳ: σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις· σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον· ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου:

Ὑπερήφανον τὸν Φαραὼ τὸν δημιουργὸν καὶ δεσπότην· καὶ ῥάβδῳ Μωσῆς ἐπῆρε τὴν θάλασσαν καὶ ἀλλήλων ἐργάσασθαι· τῆς δὲ θαλάσσης μνημονεύσας, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ γεγενημένων θαυμάτων μνημονεύει· ὑπερήφανον γὰρ τὸν Φαραὼ καλεῖ· καὶ ἐχθροὺς τοὺς Αἰγυπτίους τῇ θαλάσσῃ παρέδωκε· καὶ διέσωσε τὸν οἰκεῖον λαόν· πρόσεχε δὲ καὶ τοῖς τῆς ἀλλαγῆς μεῖζον δ' ἠδίκησαν τὸν ὀλεθρευτὴν σάρ. καὶ τὸ σαρκωθῆναι τὴν πορνη φρατρίαν· ἐν τῷ παντὶ καταλύει καὶ ἀπιστίαν: σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας:

Οὐ γὰρ μόνον τῆς θαλάσσης κύριος εἶ, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερκειμένων οὐρανῶν· σὺ εἶ ποιητὴς καὶ δημιουργός· σὸν γὰρ ἔργον οὐ μόνον ὁ ὁρώμενος κόσμος, ἀλλὰ καὶ ὁ τούτου ὑπέρτερος: τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας:

Καὶ οἱ ἄνεμοι φησί· καὶ αὐτὰ τῆς οἰκουμένης τὰ τμήματα· σοῦ ὑπάρχει δημιουργήματα· οὐχ ἁπλῶς δὲ τῶν θεμάτων ἐμνημόνευσεν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ μὲν τὸν νότον εἰσὶν οἱ Αἰγύπτιοι· κατὰ βορρᾶν δὲ οἱ Ἀσσύριοι· καταλύσας δὲ Αἰγυπτίων τὸ θράσος, τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐδωρήσατο· ῥᾳδίως δέ φησι καταλύσεις καὶ τοὺς ἐκ βορρᾶ πολεμίους, οὗτοι γινόμενος; Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται:

Διὰ τούτων καὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἐδήλωσε· ταῦτα γὰρ ἐκείνης ἐστὶ τὰ ὄρη· τὸ δὲ ἀγαλλιάσονται· ὁ μὲν Ἀκύλας, αἰνέσουσιν· ὁ δὲ Σύμμαχος, ἀφη-

μήσουσιν· εἰρήκασιν· οὕτω τὰ ὄρη τοῦτο δρᾶσαι ἂν εἰρηκέναι· ἀλλὰ τοῖς ταῦτα ὄρη· ἢ παρὰ ταῦτα ὄρη οἰκοῦντας ἀνθρώπους: σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας:

Δηλοῖ σοι τὸ δυνατὸν ἅπαν ἐνεργεῖν· τὸν βραχίονα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας· τῶν δυνάμεων, τὴν δυναστείαν ἐπὶ τῆς δυνάμεως ἔταξε: κραταιωθήτω ἡ χείρ σου· ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου:

Ὁ Σύμμαχος οὕτως· ἀνατείνη ἡ χείρ σου· ὑψηλὴ ἡ δεξιά σου· πολλάκις εἰρήκαμεν ὡς διὰ τῆς χειρὸς τὴν ἐνέργειαν δηλοῖ· διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς τὴν ἀγαθὴν ἐνέργειαν· δι' ἧς τοῖς μὲν ἐνεργήσας δέομεν. ἀμφοτέρων ἐμνήσθησαν· καὶ γὰρ τοῖς πολεμίοις κατατεθέντας, ἐπιθυμοῦσιν ἰδεῖν· καὶ αὐτοῖς τὴν σωτηρίαν ποθοῦσι τυχεῖν· οὗ δὴ χάριν ἀντὶ τούτων μὲν τὴν χεῖρα ὑψηλὴν καλοῦσι τὴν δεξιάν· ὡς δυναμένην κολάσαι· καὶ αὐτοῖς ἐλευθερῶσαι· τοῦτο δὲ καὶ διὰ τῶν ἐπιφερομένων δηλοῦσι: δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου:

Ἐν τοῖς γὰρ καὶ καινοῖς χωρίοις, δικαίως τὸν θεὸν ἐκάλεσαν παρακαλοῦσι κατ' ἐκείνων μὲν δικαίαν τὴν ψῆφον ἐξενεγκεῖν· αὐτοῖς δὲ τὸ ἔλεον παρασχεῖν· καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ἀληθῆ δεῖξαι· διὰ τοι τοῦτο· τὴν μὲν δικαιοσύνην καὶ τὸ κρίμα τῆς δικαστικῆς ἔφασαν κεκοσμῆσθαι θρόνον· ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν, τοῦ θεοῦ προσδοκῶσιν· ὡς πρὸ πολλῶν γενομένων τῆς ὑποσχέσεως γενομένης: μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν:

Ἀλαλαγμὸς ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, νικητήριός ἐστι φωνή· ἐπειδὴ τοίνυν ἡττηθέντες ἠνδραποδίσθησαν, μακαρίζουσι τοὺς νικήσαντας· προθεσπίζει δὲ ὁ λόγος καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν πίστει γνησίως θάλλοντα· τὸν μυστικὸν ἀλαλαγμὸν προσφέροντα τῷ θεῷ· καὶ τὸν ἐπινίκιον ἀναμέλποντα· ταύτῃ δὲ τῇ διανοίᾳ καὶ τὰ ἑπόμενα μαρτυρεῖ: Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται:

Ἀλαλάζουσι δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν παραταξάμενοι· καὶ σοὶ ὡς νικοποιῷ τὸν ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρουσι· τῇ σῇ ἐπιφανείᾳ καταυγαζόμενοι· καὶ τὸ παρὰ σοῦ δὲ ὄνομα φέροντες· δι' ἧς μὲν κοινῇ ἀπολαύοντες θυμηδίας· καὶ τὴν νενομοθετημένην κατορθοῦντες δικαιοσύνην·

καὶ ὑψηλοὶ καὶ περιφανεῖς ὄντα
θεὸν γινόμενοι:

Ἡ χάρις ἐπὶ σὲ ἡ δύναμις φερόμενοι
παρὰ σοῦ γὰρ ταύτην ἐδέξαντο:

Καὶ ἡ μεγάλη δὲ φησι ταύτην ἔχουσιν ἐλ-
πίδα· καὶ ταύτην ἐπικουρίαν
προσμενόμενοι διὰ ταύτης γὰρ
κρείττους τῶν πολεμίων ἐσό-
μεθα· κέρας γὰρ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ
κράτος ἐκάλεσεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν
κερασφόρων ζώων· ἃ τοῖς κέρα-
σι καθωπλισμένα τούτοις κέ-
χρηνται κατὰ τῶν ἐπιόντων·

Ταύτῃ τῇ ἐλπίδι τρεφόμεθα· σὲ
βασιλέα ἔχοντες· καὶ ὑπὸ τὴν
σὴν κηδεμονίαν τελοῦντες:

Ὃ σύμμαχος, οὕτως· τὸ τέλος ὅλ-
δια τῶν προφητῶν γεγενημένη ἐπ-
αγγελίας:

Εὗρον τὸν θεράποντα τὸν Δαυίδ· καὶ δυνατὸν ὄν-
τα μαρτυρήσας· καὶ ἀρετῇ λαμπρὸν κα-
τὰ τὸν θεὸν μὲν τῆς σῆς οἰκονομίας
ἠξίωσας· καὶ ἐξελέξω καὶ ἔχειν
καὶ βασιλέα ἀπέφηνας:

Ἡ πᾶσα αὐτῷ παρέξω ῥίσχιν·
καὶ τῆς σῆς αὐτῷ μεταδώσω
κηδεμονίας:

Περισχήσει καὶ τῶν ἐχθρῶν τοὺς
ματαίας διαζεύξειν τὰς ἐπιβουλάς·
καὶ τῶν λοιπῶν βασιλέων πειρομένων
κρείττονα καταστήσω:

Ἐπηγγείλω καὶ ἀπαρτῇ αὐτοῦ
καταλύειν τοῖς πολεμίοις·
μεγάλα γὰρ αὐτοῦ τῶν παρέξειν
φιλανθρωπίαν· καὶ περιφανῆ ποιή-
σειν αὐτὸν καὶ περίεργε ἐπιφανῆ·

Ἀληθῶς αὐτῷ κατὰ θεὸν· καὶ
κατ᾽ ἄνθρωπον γεγονέναι· διὰ τὸ
ποιμένα τὴν ἡμετέραν παρέδω-
κεν:

Ταῦτα μὲν τοιοῦτε ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ
οὔτε ἐπὶ τοῦ πολυθρυλήτου Σολο-
μῶντος ἐτύγχανε περάτων·
οὔτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐκρά-
τησεν ὅλως· ὁ Δαυὶδ· οὔτε
πρωτότοκος ὠνομάσθη θεοῦ·

οὔτε βασιλέων ἀπάντων
ὑψηλότερος ἐδέξατο· οὕτως γὰρ
καὶ ὁ Ἀκύλας ἡρμήνευσεν· ὑψη-
λὸν τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς· καὶ
ὁ σύμμαχος· ἀνώτατον τῶν
βασιλέων τῆς γῆς· εἰ δὲ καὶ
γέγονε δ᾽ αὐτοῦ, μὴ πάντως ὁ λό-
γος ἁρμόττει ταῦτα·
ἐρμηνεύεται· ἀλλὰ δεῖ ὡς τοῦ θεοῦ
ἡ ὑπόσχεσις· τυφλὸς ὢν τοῦ
ἐκ Δαυὶδ κατὰ
σάρκα καὶ προσκυνοῦμεν οὐκ ἐθέ-
λοντες· ὃς καὶ τῆς γῆς καὶ
τῆς θαλάττης καὶ πάντων
ἔχει τὸ κράτος· καὶ πάντων
τῶν βασιλέων ὑπέρτερος· τὴν
μὲν ἐκεῖνων πᾶς ἔχει προσκυ-
νητάς· τῶν δὲ ἀντιλεγόντων
τολμώντων, τῶν ὀλίγων εἰ
δὲ καὶ ἄλλων· μυρίας ταρα-
χὰς μὲν ὑπὸ
τοῦ πατρὸς
μονογενὴς
ποιῶν αὐτὸν καὶ ὁ μακάριος
ἔφη Παῦλος· ἵνα τὸ
πρωτότοκον ἐν πολλοῖς
ἀδελφοῖς· καὶ πρωτότοκος
ἐκ νεκρῶν καὶ πρωτότοκος
πάσης κτίσεως· καὶ
αὐτὸς δὲ αὐτὸς τῇ Μαρί-
ᾳ ἔφη·
μου· πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα μου· καὶ πατέρα ὑμῶν·
καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν·

ὅσε μονογενὴς γὰρ ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐγεννήθη· πρωτότοκος δὲ ὡς ἄνθρωπος·
ἀδελφοὺς ἔχει γὰρ τοὺς πιστεύ-
σαντας ὡς ἄνθρωπος· οὕτω πατέρα
αὐτοῦ καλεῖ τὸν θεὸν ὡς θεός· θεὸν δὲ
αὐτοῦ ὀνομάζει ὡς ἄνθρωπος· ἐπὶ
τοῦ ποιμνίου προφήτης
ἐδέξατο· μαρτυρεῖ καὶ ταῖς
πεπραγμέναις:

Δείξαντος τοῦ ποιμνίου Ἰουδαίοις τὴν βα-
σιλικὴν τοῦ Δαυὶδ θρόνον· μέχρι
τῆς ... διαρκέσαντα·
αἰῶνα ...
... καὶ τὸ σῶ-
μα τὸ ἐκ ... βασιλείας
... ἐν τούτῳ οὐδὲ
...
ταῦτα ...
... ἤτοι
διὰ ... τοῦ θεοῦ τὴν ὑπόσχεσιν.
ἀλλὰ θεὶ τὴν ἐπαγγελίαν ὁμολο-
γοῦντας, δέχεσθαι τῶν πραγ-
μάτων τὴν μαρτυρίαν· ὁ γὰρ
ἐκ Δαυὶδ κατὰ σάρκα Χριστός, ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης
ἐν ὑψηλοῖς· τοσοῦτον κρείττων
γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ
διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κε-
κληρονόμηκεν ὄνομα· τίνι
γὰρ εἶπε ποτὲ τῶν ἀγγέλων υἱός
μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκα

κλίσει· καὶ περὶ τούτου καὶ ὁ μα-
κάριος δαυὶδ ἔφη· κάθου ἐκ δεξιῶν
μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
τοιγαροῦν διὰ τοῦ ἐκ τοῦ
χριστοῦ τὸ σπέρμα τοῦ δαυὶδ εἰς τὸν
αἰῶνα διαμένει· καὶ ὁ θρόνος
ἔχει τὸ διαρκές· οὕτω γὰρ καὶ
ὁ μακάριος ἐθεάσατο ἡσαΐας·
εἰρηκὼς γὰρ ὅτι παιδίον ἐγεν-
νήθη ἡμῖν· υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡ-
μῖν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου
αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος·
θαυμαστὸς σύμβουλος· θεὸς ἰσχυρὸς· ἐ-
ξουσιαστὴς· ἄρχων εἰρήνης· πατὴρ
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἐπή-
γαγε μετ' ὀλίγον· ἐπὶ τὸν θρόνον
δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
κατορθῶσαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
οὕτω ταῦτα περὶ τοῦ δεσπότου χριστοῦ
προθεσπίσας ὁ λόγος· περὶ τῶν
ἐν μέσῳ γενομένων ἐξέρχεται
βασιλέων· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Κἂν μυρίαις δὲ περιπέσωσι δυσπρα-
ξίαις οἱ ἐκ τοῦ δαυὶδ τὸ γένος κατά-
γοντες· αὐτοῖς μὲν ὑποσχέ-

τιμωρίαις· τὴν δὲ πρὸς τὸν
δαυὶδ ἐπαγγελίαν διαφυλάξει:
[illegible]
[illegible]
Τοῦτ' ἔστι τὴν τοῦ δαυὶδ: [illegible]
[illegible]
Τὸ ἅπαξ εἴρηκα ὤμοσα καὶ ὅσον
μὴ ἀλλ' εἴρηκεν· ὃ δ' ὤμοσα, ὡς
ψεύσομαι: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Οὐ ψεύσομαι πάντως ἐπαγγελίας· οὐ
παραβαίνω τὰς συνθήκας·
ἀλλὰ δείξω τῶν ὑποσχέσεων τὴν
ἀλήθειαν· [illegible]
[illegible]
Βεβαίαν πρὸς αὐτὸν ποιήσω μό-
νος τὴν ὑπόσχεσιν· ἐπειδὴ ὡς
γὰρ ταύτῃ τὸ πέρας· τὸ γὰρ ὤ-
μοσα, ἐπὶ τοῦ βεβαίαν τεθεί-
κεν· ὡς τῶν ἐπαγγελμένων
ὅρκῳ βεβαιουμένων τὰς ὑπο-
σχέσεις· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ἀντὶ τοῦ ὁ μάρτυς ὁ σύμμαχος
διὰ μαρτυρίαν ἐξέθεικε· καὶ
ἐν τῷ ῥητῷ ψαλμῷ ὁ μακάριος δαυὶδ
περὶ τοῦ δεσπότου χριστοῦ προσ-
φορᾷ σοι· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμέ-
νει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ πρὸ
τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν·
ἐπειδὴ γὰρ ὅπερ ἔτος τοῦ χρόνου

μετρεῖσθαι ποιεῖ ἀμφισχοῦντι
καὶ δυομένη καὶ ἀνατέλλουσα
νύκτα ποιοῦσιν· διὰ τοῦ ἡλίου
τοῦ θρόνου τὸ ἀκαταίλυτον μη-
νυθῆναι δεδήλωκεν· τὸν ὅρκον
μου αὐτοῦ, εἰς αἰῶνα διαρκέ-
σειν ὑπέσχετο· ὅθεν ταῦτα ὑπο-
σχόμενος καὶ διαμαρτυρά-
μενος ἐν ὀνόματι· καὶ ἀ-
ληθείας καὶ ποίοις κέχρηται
λόγοις· οὕτως τὰς πρὸς τὸν
θεὸν γεγενημένας ὑποσχέσεις
εἰρηκότες· τὰς συμβάσας
αὐτοῖς ὀλοφύρονται συμφο-
ράς: σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου-
δένωσας ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου·
κατέστρεψας τὴν διαθήκην
τοῦ δούλου σου:
Ὁ σύμμαχος, οὕτω· σὺ δὲ αὐτὸς ἀ-
πεβάλου καὶ ἀπεδοκίμασας·
ἐχολώθης πρὸς τὸν χριστόν σου·
ὃν κατάρατον ἔδωκας καὶ τὴν
συνθήκην τοῦ δούλου σου·
σὺ δὲ αὐτός, ὁ ἐκλήρωσας περὶ ὑπο-
σχόμενος· ἀπώσω μὲν τοὺς ἐκ
δαυὶδ ἀπογόνους· καὶ αὐτὸ
μεῖζον ἐδίδαξας· καὶ ὡς δυνάμει
παρέδωκας· κατέλυσας δὲ τὴν
τούτου βασιλείαν· καὶ τὰς
γεγενημένας πρὸς τὸν
θεράποντα συνθήκας διέ-
λυσας· χεῖρον γὰρ ἦν τῶν θ-
εῶν βασιλείαν καὶ ἀκμάσαι
ποιῆσαι ἀπημάνθησαν οἱ ἐκ
τοῦ δαυὶδ ἀπόγονοι· ἱερομ…
καὶ σεδεκίας· ὧν τούτοις

κατέλυσεν τοῦ δαυὶδ βασιλεία·
ζοροβάβελ γὰρ ὁ μετὰ τὴν αἰ-
χμαλωσίαν ἡγεμονίας οὐδὲ ἡγε-
μονὸς ἴσως βασιλείας: [illegible]
[illegible]
Ἁγίασμα τοῦ ναοῦ καλεῖ· ὃν ἠβουλ-
ήθη μὲν ὁ δαυὶδ οἰκοδομῆσαι·
ἐδείματο δὲ σολομὼν μετὰ τὸν
δαυὶδ· τοῦτον λέγει βεβηλῶσθαι
μαλ· τῇ τῶν βαβυλωνίων ἐ-
φόδῳ· καὶ γῇ ἐγενῆσθαι προσό-
μοιον κατακαυθέντα· κατα-
λυθεὶς γὰρ εἰς χῶμα κατέπεσε·
καὶ χέρσῳ παραπλήσιος ἦν:
[illegible]
Πᾶσαν αὐτοῦ ἀσφάλειαν ἐσύλη-
σας· [illegible]
[illegible]
Τοῖς γὰρ τῶν πολεμίων πρίοσι μοῖσ
πάλαι θαρροῦν· ἐξέπεσε τοῦ
θάρσους καὶ δειλίαν περιέκειτο:
[illegible]
[illegible]
Μωαβῖται· ἀμμανῖται· ἀλλόφυλοι·
ἰδουμαῖοι· ἀσσύριοι· βαβυλώ-
νιοι· [illegible]
[illegible]
Ἐπιχαρῆ τε ἐγένετο καὶ ἐπονείδι-
στος τοῖς ὁμόροις· [illegible]
[illegible]
Ἰσχυροτέρους αὐτοῦ τοὺς πολε-
μίους ἀπέφηνας: [illegible]
[illegible]
Καταστρέψας οἷα τοῖς δυσμε-
νέσι πεποίηκας: [illegible]
[illegible]

αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ:

Χρησάμενον τῷ ὅπλῳ γεγυμνωμένον τῆς σῆς συμμαχίας ἐκδέδωκας:

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· ἀπέπαυσας τὴν καθαρότητα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δύναται περιρραντηρίοις καθαίρεσθαι αἰχμάλωτος ὤν· καὶ πόρρω τοῦ ὕψους διάγων (?):

τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας:

Πάντα παρ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέσχες:

ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ:

Εἰς αἰῶνα φυλάξειν τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἐπαγγειλάμενος, ὀλίγον ταύτην περιώρισας χρόνον:

κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην:

Τὸν εἰδικὸν (?) γεγύμνωται· καὶ αἰσχύνης ἐμπέπλησται· Σεδεκίου μὲν γὰρ ἐκκοπέντων τῶν ὀφθαλμῶν, μυρίοις (?) παρεδόθη, παντάπασι λειπομένου χρόνον· Ἰεχονίας δὲ καὶ αὐτὸς ἐν δουλείᾳ ὤν· αἰσχύνης δὲ καὶ ὀνειδισμοῦ ταῦτα μεστά· ὧν τὰς συμφορὰς ὁ προφητικὸς διηγήσατο μέμφεσθαι λόγος, ποτνιᾶσθαι καὶ ἱκετεύειν παρήγγειλε:

ἕως πότε κύριε ἀποστρέφῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου:

Ὁ δὲ Σύμμαχος· ἕως τίνος κύριε ἀποκρυβήσῃ εἰς τέλος· φλεγήσεται ὡσεὶ πῦρ ὁ θυμός σου· μέχρι τίνος φησὶ δὲ ἐάσεις τὰς καθόλου εἰς ἰδεῖν ἡμῶν τὰς ἡμετέρας ὀδύνας· οὐδὲ ἐπιφαίνει καὶ λύεις τὰς συμφοράς· ἀλλὰ καθάπερ πῦρ τὴν ὀργὴν τῇ μνήμῃ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτάδων ἐκκαίεις:

μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις·

Ποιητὴς εἶ καὶ πλάστης· καὶ τῆς ἐμῆς φύσεως τὰ μέτρα γινώσκεις:

μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων:

[illegible]· οὐδὲ μάτην τοὺς ἀνθρώπους διέπλασας· ἀλλ' ὡς δι' ἀγαθότητα ἡμᾶς ἐδημιούργησας· μὴ παρίδῃς τοίνυν τοσούτοις συνεχομένους κακοῖς:

τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον· ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου:

Πάντων ἀνθρώπων τέλος ὁ θάνατος (?)· περιγενέσθαι γὰρ τοῦ θανάτου ἀδύνατον· ἔδει σε τοίνυν μετὰ τὰς συμφορὰς (?) ἀναμιμνήσκει τῆς ὑποσχέσεως:

ποῦ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου:

Ἄλλως δὲ πανταχοῦ τῆς ἀληθείας προφέρει τὴν μαρτυρίαν· εἰς τὴν ὑπομονὴν (?) τῶν πολλῶν διενεγκόντων (?) ὑποσχομένων· καὶ τὸ προοίμιον δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλέους ἐξῆψε· καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ἐλέους πάλιν αὐτὸν ἀναμιμνήσκει· τούτου γὰρ ἔδοσαν τὸ μέλλοντα:

μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· καὶ ἐβάστασα ἐν τῷ κόλπῳ μου πάντων πολλῶν ἐθνῶν· μὴ παρίδῃς με φησὶν ὀνειδιζόμενον οὐχ ὑφ' ἑνὸς ἔθνους· ἀλλ' ὑπὸ μυρίων· οὐ γὰρ μόνον Ἀσσύριοι ἐπικρατοῦσί μου καὶ Βαβυλώνιοι· ἀλλὰ καὶ οἱ πλησιόχωροι πάντες· ἃ οὐκ ἐμοὶ δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ σοῦ τὴν γλῶσσαν κινοῦσι· καὶ βλασφήμοις κέχρηνται λόγοις· ἀσθένειαν σὴν τὴν ἐμὴν δυσπραγίαν νομίζοντες· τοῦτο γὰρ δι' αὐτῶν ἐπιφερομένων ἐδήλωσεν:

οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε· οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου:

Ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ὀρθότερον οὕτως· οἷς ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ χριστοῦ σου· ἴχνη δὲ χριστοῦ προσηγόρευσε τοὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν βασιλέας· διὰ τὸ ὁδὸν εἶναι τῆς Χριστοῦ βασιλείας λόγου (?)· καὶ οἱ Ο' δὲ ἀντάλλαγμα αὐτοὺς προσηγόρευσαν· ὡς κατὰ σάρκα ἀπ' αὐτοῦ γεγενημένους προγόνους· καὶ ὡς ἐν σκιᾷ τινὶ τὴν βασιλείαν ἰθύνοντας· δι' αὐτὸν χειροτονοῦσι (?) τοίνυν οὗ ἴχνη οὗτοι τυγχάνουσι καὶ ἀντάλλαγμα· πάντων (?) ἡμῶν δὲ ἔασον ταῦτα ὀνείδη:

εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο:

Ἀγαθῆς ἐλπίδος ἡ ὑμνῳδία· πιστεύσαντες γὰρ ταῖς ἐπαγγελίαις δέξασθαι τὸν δεσπότην ὑμνῶν προσφέρουσι (?) τοῦ θεοῦ· ταύτην δὲ τὴν διάνοιαν καὶ Ἀκύλας (?) δείκνυσιν ἀκριβέστερον τὸ ἀμὴν ἀμὴν ἑρμηνεύσας· ἔφη γὰρ πεπιστωμένοις· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς εἶ· καὶ λίαν ἀληθῶς· εὐλογητὸς τοίνυν ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· κεκύρωσε (?) γὰρ τοῖς ἔργοις τὰς ὑποσχέσεις:

[illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] ψαλμ.: Προσευχὴ τῷ Μωσῇ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ:

Τινὲς μὲν τοῦτον συγγραφέντα τὸν μέγαν ἔφασαν Μωσῆν· τὴν δὲ ποίησιν τὴν προσῳδίαν (?)· τινὲς δὲ συγγραφέα αὐτὸν τὸν μακάριον εἶπον Δαυὶδ εἶναι· προσαρμόσαι δὲ αὐτὴν Μωσῇ τῷ θεσπεσίῳ· διὰ πλείω δὲ ὅμως ὁ ψαλμὸς χρησιμολογεῖ (?)· προθεσπίζει γὰρ οὐ μόνον τὰς Ἰουδαίων συμφοράς· ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς [illegible] ἀνθρωπείας φύσεως διδάσκει τὸ φθαρτὸν καὶ ἐπίκηρον· προλέγει δὲ τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ τούτων κἀκείνων μεταβολήν:

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ:

Ἰουδαίων μὲν γὰρ ἐγένετο καὶ τὸ
φυτόν· οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ μόνον· ἀλ-
λὰ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ
Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἐπὶ Γεδεὼν·
καὶ Βαράκ τε καὶ Ἰεφθάε· καὶ Σαμ-
ψών· καὶ Σαμουήλ· καὶ Δαυίδ· καὶ
πᾶσιν ὁμοίως πάσης ἐπι-
κουρίας μετέδωκε· πᾶσαν
τῶν ἀνθρώπων ἀφιεὶς, τούτοις κέ-
χρηται τοῖς μόνοις· τῶν παν-
τοδαπῶν δὲ ὀργισθεὶς ἁμαρ-
τιῶν μεμνῆσθαι τὸν θεόν· ὅπως
τὸν ἐμὸν χειμῶνα μετέθηκεν· ὅπως
ἀπάντων τῶν θηριώδη ἡ καὶ ὁ
λῦσας αὐτὸν μόνον ἀσιν θηρίων
ἐνέμει· τὸν θεὸν ἐσιόντα δὲ ἐφύ-
λαξεν μόνον· ὅπως τὸν πεῖραν
ἀνδρείων ἐλέγξαι μόνον πᾶσι
ὑπέσχετο [illegible] τοῖς ἔθ-
νεσι· δυναμένοις τῆς τῶν ἀπ[illegible]
πολεμίων [illegible] ἐκπεπτωκό-
[illegible] τῶν ἐθνῶν μὴ ἀλλ-
εὐεργεσίαν τῶν μὲν [illegible] αὐ-
λὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων προμη-
θούμενος διετέλεσεν· καὶ
τοῦτο ἡμᾶς ἡ προφητεία δι-
δάσκει λέγουσα· κὲ καταφυ-
γὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ· ἀρχὴ γὰρ τῆς σῆς ἀγα-
θότητος [illegible] ἀπὸ [illegible] μόνον δὲ
ἀπὸ [illegible] πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆ-
ναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ
καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος σὺ εἶ:

Πρὶν ἢ μὴ τῶν γὰρ πρὸ ὑπ[illegible] ἀπ-

των· καὶ τῶν ὀρῶν· καὶ τῆς
γῆς· καὶ τῆς οἰκουμένης ἁπά-
σης· αἰώνιος γὰρ εἶ· ἄναρχος
τε καὶ ἀπέραντος· οὐδὲ
μὴν περιοριζόμενος· τὸ γὰρ
τῶ γὰρ πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆ-
ναι, τό, σὺ εἶ, συνάπτεον·
μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς τα-
πείνωσιν:

Ἰκετεύω σε τοίνυν· τὸν αἰώνιον·
τὸν ἀΐδιον· τὸν ἀεὶ καταφυ-
γὴν ἡμῖν γενόμενον· μὴ παντε-
λῶς ἡμᾶς παριδεῖν· ἐπειδὴ γὰρ
ὁ Ἀδὰμ παραβὰς τοὺς ὅρους, καὶ
τοῖς νόμοις κατα-
ψηφίσατο· εἰρηκώς· ὅτι ἐν ἱδρῶ-
τι τοῦ προσώπου σου φάγῃ
τὸν ἄρτον σου· ἕως οὗ ἀπο-
στρέψῃ εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλή-
φθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀ-
πελεύσῃ· ἁρμοδίως ὁ προ-
φήτης λόγους ἱκετευτικοὺς
κεῖ· μὴ ἀποστραφῆναι πάν-
τας εἰς ταπείνωσιν·
καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
τὰ λοιπὰ καὶ μὲν τοι
καὶ Ἰουδαῖοι δοῦλοι ἁμαρτίας
γενόμενοι· τὴν δὲ ἐπιστροφὴν
ἀνθρώπων προσφέρει· τὸν ἀνθρώπο-
διομον καὶ τὴν δουλείαν ὀδυρό-
μενοι: καὶ εἶπας ἐπιστρέ-
ψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ὀδυράμενος οὕτως καὶ ἱκετεύσας· ἐπιστρέ-
ψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· οὐ μάτην
φησὶν ὑμῶν τιμωρούμενος· ἀλλ' εἰ
δόντες ἀσθενείας οὓς δεξιότας ἦ-

μετέρας ἐκετείας· καὶ μεταν-
οήσαντες ἡμῶν τῶν παρ' ὑμῶν δρ-
ασθέντων κακῶν: ὅτι χίλια ἔτη
ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε ὡς ἡ ἡμέ-
ρα ἡ ἐχθές· ἥτις διῆλθε καὶ φυ-
λακὴ ἐν νυκτί:

Μ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] φυλακῇ [illegible]
[illegible]
Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη
ἔσονται:
Ἐ[illegible] φησὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρεχθείη [illegible] ἀνθήσαι
καὶ παρέλθοι· τὸ ἑσπέρας
ἀποπέσοι σκληρυνθείη
καὶ ξηρανθείη:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὅτι [illegible] ἐν τῇ ὀργῇ σου
καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθη-
μεν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
σου ζωῆ.
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ἔργ. τοῦ ϛ' ψαλ· αἱ ἀρχαὶ ... τοῦ

ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις·

Ἀνεπίγραφος μὲν ὁ ψαλμός· δηλοῖ δὲ καὶ ἡ τῆς εἰς θεὸν ἐλπίδος τὸ ἀμήχανον· ὅταν γὰρ μακάριος δαυῒδ τοῖς προφητικοῖς ὀφθαλμοῖς ταῖς κατὰ τὸν θαυμάσιον Ἐζεκίαν πόρρωθεν θεωσάμενος· καὶ εἰδὼς ὅσον ὅπως τῆς εἰς θεὸν ἐλπίδος ἔχων· τὴν ἀσσυρίων κατὰ Ἱερουσαλὴμ στρατείαν, τοῦτον εἴρηκεν τὸν ψαλμόν· πάντας διδάσκων ἅπαντας ὅσην ἀγαθῶν ἔχει φορὰν, τὸ πεποιθέναι θεῷ:

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται:

Ὁ τῇ θείᾳ ... κηδεμονίᾳ θαρρῶν, παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ φυλακῆς ἀπολαύσεται· καὶ τοῦτο ἐξ ἧς πρὶν ὡμολόγησε χυδαίας φάλαγγος ἀσσυρίων: Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου· ὁ θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν:

Βεβαίαν γὰρ ἔχων τὴν ὑπὲρ ἐλπίδα, καὶ προσαγορεύων ἀλέξικον κηδεμόνα· καὶ πρὸς τὸν ... ἀντιλήπτορα: Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν· καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους:

Οἱ μὲν τοῦ θεοῦ λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ... ταῖς ... καὶ παραθαρρύνων λέγων ὡς οὐ μόνον προφανῶν τῶν πολεμίων αὐτὸν ἀποφαίνει κρείττονα· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνεδρευόντων καὶ λεληθότων καὶ λάθρα θηρευόντων ἐπιβουλεύοντας· οὐ μόνον γὰρ τῆς παγίδος τῶν λαθραίως ἐπιβουλευόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν παραδήλως ... τοῦ ταραχώδους λόγου ἐπηρεαζόντων ... ὃ σύμμαχος εἴρηκε· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ συκοφάνται ... ἀλλ' ὅμως καὶ τούτων κρείττους γίνονται οἱ τὸν θεὸν τῆς ἐλπίδος ... οὕτως ὁ μέγας Ἰωσὴφ μοιχείας ὑπομείνας συκοφαντίαν ταύτης ... οὕτως ἡ θαυμασία Σωσάννα τῆς ἀνωθεν ἐπικουρίας ἀπήλαυσεν: Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς:

Πρόμαχος γάρ σου γενήσεται· καὶ ... ἀπομαχούμενον· τέθεικε δὲ τοῦτο ἐκ μεταφορᾶς τῶν πρὸ τῶν ἐν πολέμοις ἐλαυνόντων· καὶ τοῖς μεταφρένοις καλυπτόντων τοὺς ὄπισθεν· πτέρυγας δὲ καλεῖ τὴν προνοίας ταῖς ἐν ὄρνισι· τέθεικε δὲ τοῦτο τῇ τῶν ὀρνίθων εἰκόνι χρησάμενος· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τοῖς πτεροῖς τοῖς ... οὕτως ὁ μακάριος ... τοῦ θεοῦ κηδεμονίαν ἐκάλεσεν· διαφυλάξει ... ὀφθαλμοῦ· ... αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς

[illegible]

μέσοις τοῖς αὐτοῦ ἐπιποθήσειν·
δ' εἰς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπι-
ζαντα αὐτοῖς· καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
τοῖς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐ-
τοῦ· τοῦτο καὶ ὁ δι' ἑαυτοῦ τῆς πτέ-
ρυγος ἐχρῆν ἔφη· ποσάκις ἠθέ-
λησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα
σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνά-
γει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς
πτέρυγας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἠθε-
λήσατε: ὅπλῳ κυκλώσει σε
ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ:

Ἐπειδὴ πρόσθεν παραχώδως καὶ
ψαλ(μῳδὸ)ς διὸ σ' ἐμνημόνευσε σημαίνων·
κόντος δὲ τάττεσθαι ὑπ' ὄχου
παρόντι ἵνα αὐτοῦ ῥύεσθαι
τὴν ἀλήθειαν: οὐ φοβηθήσῃ
ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ· ἀπὸ
βέλους πετομένου ἡμέρας:
ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει δια-
πορευομένου· ἀπὸ συμπτώμα-
τος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ:
Ὁ νυμφίος ὑπ' αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ τῶν
νοητῶν θηρίων πάσης δ' ἰσομέτρου
διὰ τῆς θείας ἐλπίδος· καὶ φά-
ξει καὶ τὰς νυκτερινὰς ἐπιούσας
ἐπικουρίας· καὶ τὰς μεθημερι-
νὰς ὁρμωμένας παρὰ τῶν ἐχθρ(ῶν)
προσβολάς· καὶ θαρσεῖς ἔχων
ἅπερ δὴ ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ φρουρούμε-
νος ἐξελαύνεις τὰ δεινά· καὶ οὔτε μέ-
σους οὔτε ἡμέρας φοβηθήσῃ·
ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ἐπι-
χειρήσεις διαδράσεις· τῆς θεί-
ας βοηθείας ἐπικουρίας τυγχά-
νων· δαιμόνιον δὲ μεσημβρινόν

κατὰ τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς
κατέχουσαν τέθεικε δόξαν· εἰ-
κὸς δὲ καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐπι-
νοουμένους· μετὰ τὴν τρυφὴν
τὸν κόρον· ὡς ἐπὶ τοῖς μεσημβ-
ρινοῖς ἐπεχόμενοι· καὶ τῆς ἐρή-
μου τῆς ἀνθρώπων κατοικίας κ-
ταὶ δυνάμεις βαρβάρους:
πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χι-
λιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου·
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις·
καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει:
Ἀντὶ τοῦ κλίτους σου ὁ σύμμαχ(ος)
καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκ πλαγίου τεθεί-
κασι· λέγει δὲ ὅτι κἂν ἐκ δεξιῶν
σου· κἂν ἐξ ἀριστερῶν σου
πλῆθος ἀπειρόμενον ἐπέλθῃ σοι,
οὐδὲ μίαν πρόσεισι βλάβην:
ὄψει δὲ ἐκείνους θείᾳ καταπα-
λαιομένους πληγῇ· τοῦτο καὶ
ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου γεγένηται· ὅ-
κτω καὶ δέκα γὰρ μυριάδας
καὶ πέντε χιλιάδας Ἀσσυρίων
συνεῖδον κατακοπείσας ὑπὸ
μιᾶς ἀγγελικῆς χειρός· ὁ γὰρ
τοσοῦτος ἐπὶ τοῦ Σεδεκίου· οὕτως ἐ-
πὶ τοῦ Μαναθίου· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐπὶ τοῦ Ἰωσαφάτ· καὶ ἐπὶ τῶν
προφητῶν Ἐλισσαίου καὶ αὐτοῦ
τοῦτο γεγένηται: ὅτι σύ, κ(ύρι)ε, ἡ ἐλ-
πίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου:
Ταύτης δὲ ἔφη τῆς προμηθείας
τεύξῃ· ἐπειδὴ τὸν θ(εὸ)ν ἐλπίδα κέκλη-
σαι μόνον· καὶ τοῦτον καταφυγὴν
ποιησάμενος· ἐκλείπει γὰρ τ(ὸ)

σιν θήκη τοῦ λόγου· ὅτι σύ, κ(ύρι)ε
σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου· ἐδέξω μου γὰρ
τοῦτο τῆς προφητικῆς γρα-
φῆς· διαφέρον ἐστὶ δὲ τῶν ψαλ-
μῶν· ἀλλ' ὅμως ἀκόλουθον
δῆλον ποιεῖ τὸ ἀμφίβολον· ἐπει-
δὴ γάρ φησιν ἐλπίζεις εἰς τὸν θ(εὸ)ν
καὶ ἐπικουρίαν αὐτὸν καλεῖς
τῆς παρ' αὐτοῦ κηδεμονίας τυγ-
χάνεις: οὐ προσελεύσεται πρὸς
σὲ κακά· καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ
ἐν τῷ σκηνώματί σου:
Κρείττων ἐστὶ διὰ πολλῶν πρῶτον
καὶ ἔλαβεν ἐκ θ(εο)ῦ δόξαν· ὁ
τοσαύτης θείας χάριτος τυχὼν Ἰὼβ
ἐφράγη τὰς οἰκίας· καὶ μάρτυς
ὁ πολέμιος ἐκείνων· οὐ σὺ περιέ-
φραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω-
θεν τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ἐπειδὴ
συνεχώρησε καὶ σκῆψαι τὴν ἐκεί-
νου πονηρίαν· καὶ οὐδὲ κα-
κεῖ τῆς τὸν νικηφόρον ἐστεφά-
νωσε τὸν ἀθλητήν: ὅτι τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ· τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς σου:
Τοῦτο καὶ τῷ Χ(ριστ)ῷ ἔφη ψάλλων· παρε-
μυθεῖτο αὐτὸν ὁ κύκλῳ τῶν φυλασ-
σομένων αὐτὸν καὶ ῥυσθέντων αὐτ(ῷ)·
ἀκούομεν δὲ τοῦ πατριάρχου λέγον-
τος· ὁ ἄγγελος ὁ ῥυσάμενός με ἐκ
πάντων τῶν κακῶν· καὶ ὁ μέ-
γας ἀρχιστράτηγος οἰκέτης τοῦ πα-
ραφανέντος· ἔφη· ὁ θ(εὸ)ς ἀπο-
στελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ πρὸ
προσώπου σου· καὶ λέγει πρὸς

καὶ ἴσως ὁ τῶν υἱῶν μου ἐχειρο-
πεποίηκας ὅτι τοιοῦτον μαρτύριον
μόνος ὅσος δι' ἀγγέλων φρουρεῖ
τοῖς δ' ἀντὶ πεποιθότος: ὅτι κ(ύρι)ε:
ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου:
Τὴν τοῦ δεσπότου παρ' αὐτῶν αἰνεῖ-
σει προνοίας· ἵνα μὴ προσκρούσας
ποθεν προσενεχθῇ ταῖς πλάναις· ὅ-
σημεῖον γὰρ τῆς συμβάσεως διὰ τῆς
προσπαίσαι τὸν μέθοδον ἴδιον
μὲν κ(ύρι)ε· τὸ δὲ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε
ἀντὶ τοῦ χειραγωγήσουσι· ποδη-
γήσουσι· ὑπορρώσουσιν ἀσφαλῶς
τὰς παρὰ τοῦ δεσπότου ἐπικουρί-
ας προσοίσουσιν: ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασι-
λίσκον ἐπιβήσῃ· καὶ κα-
ταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα:
Διὰ πάντων τούτων καὶ τῶν ἱερῶν
τῶν ἐμφανῶν θηρίων· τὴν κατὰ
πάντων εἶδος πονηρίας ἐπι-
κράτειαν δηλοῖ· δ(ιὰ) μὲν γὰρ δια-
γὰρ τοῦ λέοντος καὶ τοῦ δράκοντος
τὴν ἰσχὺν ἐδήλωσε· διὰ πάντα γὰρ
ταῦτα κοινὰ δηλοῖ τὰ θηρία· διὰ δὲ
τῆς ἀσπίδος καὶ τοῦ βασιλίσκου
τὴν δι' ἐκείνων πονηρίαν ἔχοντος·
ὥσπερ γὰρ ἐν ἰοβόλοις θανατηφόρον
ἰὸν· ὅ δὲ καὶ τὰ θηρία, μόνα πρεσβεύ-
ει· καὶ αὐτῶν μόνον τούτων θηρίων
κρείττους ἐσόμεθα τῶν πολλῶν τῶν
ἀγγέλων καὶ πέτρας· οὕτως ὁ θαυμα-
σιώτατος Δανιὴλ τῶν λεόντων
περιεγένετο· οὕτως ὁ θεσπέ-
σιος Παῦλος τὴν ἀπὸ τῆς ἐχίδνης
καθεῖλεν ἀντικρυς· οὕτως ὁ μέγας

τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενοι καὶ ἀλύμαντοι διετέλεσαν. Οὕτως μυρίοι τῶν ἐρημικῶν ἀσκούμενοι καὶ θηρίοις συνδιαιτώμενοι, διὰ τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα τῆς ἐκ τούτων περιεγένοντο λύμης.

Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ.

Ταῦτα μοι πολλῶν ὄντων ὁμοῦ ἔφη ὁ θεὸς διδάσκων, τίς ὁ τῆς ἐλπίδος καρπός. Ῥύσομαι γὰρ αὐτόν φησιν ἐκ τῶν ὁρωμένων, ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐπικειμένων· τῇ ἐμῇ ἐλπίδι [illegible] διὰ τοῦτο αὐτὸν φρουρήσω τε καὶ σκεπάσω· καὶ γὰρ κεκραγότος ἀκούσομαι, καὶ τὴν δέησιν ἐνδέξομαι.

Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει·

Κἂν τινι πειρασμῷ περιπέσῃ, συνέσομαι καὶ τὴν ἀρκοῦσαν προσοίσω παράκλησιν.

Ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν.

Οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐλευθερώσω τῶν λυπηρῶν, ἀλλὰ καὶ περίβλεπτον ἀποφανοῦμαι.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Παρέξω δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸ γῆρας ἐλάσαι [illegible]· καὶ τὴν ἐσομένην αὐτῷ κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα σωτηρίαν παραδείξω. Τούτων καὶ ὁ μακάριος ἀπήλαυσεν Ἑζεκίας· προσετέθη γὰρ αὐτῷ τῆς ζωῆς, πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀριθμός. Καὶ λίαν αὐτῷ ἁρμόττει τὸ ἐξε-μοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. [illegible] καὶ ἀπαρτίσας [illegible] τοῦ παντὸς δ' ἀπώλειαν [illegible] ἀγαθῶν· ὡς καὶ αἱ [illegible] διδασκαλίαις ἱστορίαι· καὶ τὰ νῦν ὁρώμενα μαρτυρεῖ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

Ἑρμηνεία τοῦ ϟα΄ ψαλμοῦ.

Τὸ σάββατον ἀργίαν ἐνομοθέτει, ἀλλ' οὐ πᾶσαν ἀργίαν· τὴν γὰρ περὶ τὴν ἐργασίαν πολλάκις [illegible]· ᾠδαῖς γὰρ καὶ ὕμνοις προσεδρεύειν ἐκέλευσε· καὶ τῷ θεῷ διπλᾶς ἱερουργεῖν θυσίας. Τῶν σωματικῶν τοίνυν πόνων μὲν παρεῖχεν [illegible] ὁ τοῦ σώματος [illegible] νόμος· ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ὁ μέλλων αἰὼν τοιοῦτον ἔσται φέρων τύπον, εἰκότως κατάπαυσις προσηγόρευται· διά τοι τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησί· σπουδάσωμεν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ. Καὶ πάλιν· ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ ψαλμὸς τῶν μὲν δικαίων τὴν τιμήν, τῶν δὲ ἀδίκων καὶ πονηρῶν προλέγει τὴν τιμωρίαν· ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ καταπαύσει ταύτην [illegible] εἰκότως ταύτην ἐδέξατο τὴν ἐπιγραφήν.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἐπωφελὲς φησὶ καὶ κερδαλέον τὸ [illegible] νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν σὲ τὸν εὐεργέτην ὑμνεῖν· καὶ τὰς σὰς εὐεργεσίας διεξιέναι· τήν τε εἰς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν· τὴν κατὰ τῶν ἀδικούντων [illegible]· ἐκείνους μὲν γὰρ ἀληθείᾳ χρώμενος κολάζεις ἐνδίκως· ἡμᾶς δὲ τὴν ἐπίγνωσιν ἔχοντας προμηθείας ἀξιοῖς.

Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Τοῖς τοιούτοις ὀργάνοις [illegible] ὑμνεῖν· μέντοι [illegible] τοῖς [illegible] ὀργάνοις· καὶ τῇ τῆς γλώττης μελῳδίᾳ χρώμενοι, δικαίως προσφέρειν τὸν χαριστήριον ὕμνον.

Ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὁρῶν γὰρ ὅσου τοῦ δημιουργοῦ [illegible] καὶ τὰς ἀρετὰς τοῖς οἰκονομίας, ἀγάλλομαί τε καὶ γάννυμαι· καὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἡδονῇ τὴν γλῶτταν εἰς ὑμνῳδίαν κινῶ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀκύλας καὶ Θεοδοτίων· ἐμαθύνθησαν. Τὰ μὲν ἔργα σου φησὶ μεγάλα καὶ θαυμαστά· τὸ γὰρ ὡς ἐπιτατικῶς τέθεικεν· ἡ δὲ σοφία σου ἀμέτρητον ἔχει τὸ βάθος· ποῖος γὰρ νοῦς ἱκανὸς ἐξετάσαι τῆς σῆς προνοίας τοὺς λόγους· ἀλλ' ἡμεῖς μὲν τούτων καὶ τοιούτων [illegible] διδάσκομεν· οἱ δὲ φρενῶν ἐστερημένοι καὶ τὸ λογικὸν ἀπομέσαντες· οὔτε συνιδεῖν ἐθέλουσιν, οὔτε μαθεῖν παρ' ἑτέρων ἀνέχονται· ταῦτα γὰρ ἐπιφέρει·

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

Διαφόρως ταῦτα εἴρηκεν· ὁ γὰρ τὰς φρένας [illegible] καὶ συνέσεως ἐστερημένος τούτων [illegible] οὐ γινώσκει· οὔτε μὴν ἀκοῦσαι [illegible] περὶ τούτων.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡς χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Τὸ διέκυψαν, ἤνθησαν ὁ Ἀκύλας εἴρηκεν· οὕτω καὶ ὁ Σύμμαχος· καὶ ἐμαράνθησαν [illegible] ὅτι ὅμοιοι ὡς χόρτος ἤνθησαν· καὶ ἄλλοι παραπλησίως· ἀπὸ τῆς γῆς δὲ διέκυψαν οἱ τῆς ἀνομίας ἐργάται· καὶ τὸν αἰώνιον ὄλεθρον μετὰ τὴν παροῦσαν εὐημερίαν κομίσονται· ἀλλὰ ζημίαν τούτοις καὶ μακαρίους ἐκάλεσεν [illegible] ψαλμῳδὸς αὐτῶν τὸ τρισάθλιον τέλος.

Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ χόρτου παραπλησίως μαραίνονταί τε καὶ φθεί-

ρονται· σὺ δὲ κατὰ πάντων ἔχεις τὸ κράτος, πάντων ὑπέρτερος ὤν· καὶ τιμωρίας σὺ ποιῶν τοῖς παραπλήξιαν κατέχουσιν:

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου:

Ἡμεῖς δὲ οἱ τὴν σὴν ἐπίγνωσιν ἔχοντες, τὴν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν κατάλυσιν θεασάμενοι, γαυριάσομεν ἐπὶ σοὶ καὶ μέγα φρονήσομεν· ἀντὶ δὲ ἡττημένων προμυθέουν παρὰ καὶ ἀπηλλαγμένοι· καὶ σὲ τὸν πάντων ὄντα προσκυνοῦντες θεόν. τὸν γὰρ μονόκερων πάντων ἐστὶ ταῦθα ἐπηγαγόν· ἐπειδὴ αὐτοῦ ἓν μόνον κέρας ἐστὶ, τὸ ἓν ἀπαραδήλως σημαίνων· ὡς πάντα γὰρ ἑλκόμενοι τὸ ξόανον ἐν ἑαυτοῖς παρὰ τῆς θεοῦ κέρας· οὕτω τῆς ἀληθείας οἱ τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα: Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι:

Ὁ δὲ σύμμαχος, οὕτως· ἡ παλαίωσίς μου ὡς ἐλαία εὐθαλής. ἀνθήσω γὰρ καὶ τὸ γῆρας ἀποθήσομαι, καὶ ἐλαίαν τεθηλυῖαν μιμήσομαι· καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐλαίας τὴν πίονα θήσομαι τὴν θεραπείαν: Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Τοῦτο ἐπειδὴ καὶ ὁ σύμμαχος καὶ ὁ θεοδοτίων καὶ αὐτὸς ὁ ἑρμηνευτὴς, ἐπόψεται εἰρήκασι· μετὰ τῶν γὰρ προρρήσεως τῶν μελλόντων μέμνηται· ἀλλ᾽ αἰσχυνθῶσιν ὡσεὶ Ἰσμαηλῖται [?] ἐσόμεθα μὴ νικήσαντες τῶν ἀναμαρτήτων τῆς προρρήσεως· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῦντες ὥσπερ γὰρ ἀδύνατον τῶν ταῖς γεγενημέναις γεγενῆσθαι, οὕτως ἀδύνατον τὴν τοῦ πνεύματος προρρησιν ἀπόβασιν μὴ δέξασθαι· λέγει τοίνυν· ὅτι γνώσομαι τῶν ἀδίκως τὸ ἐπιὸν τέλος· ἀλλὰ καὶ ἀκούσομαι πάντων γε τῶν ἀγγελλόντων· καὶ θαυμάζοντων· τῆς τιμωρίας τὸ δίκαιον. οὕτω μὲν τοίνυν αἱρεῖται· καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονηρευομένοις· ὅτι ταῦτα ἰδεῖν ὑποτάξαι· εἶτα ἐπήγαγεν· ἀκούσεται τὸ οὖς μου· τῶν παρανομίας συζώντων· καὶ μυρίαις μοι τυραννούντων κακῶν ὄντων δὲ θεὸν πολλῶν δηλουμένων ἀκούσομαι:

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται:

Οἱ μὲν ποιῶν ἁμαρτωλοὶ χόρτῳ παραπλησίως ἀνθήσαντες, σιωπηλῶς ἀπεσμήχθησαν καὶ διεφθάρησαν. ὁ δὲ δίκαιος τῆς μὲν κέδρου καὶ δασὺ καὶ θάρσιμον καὶ θρέμμιμον· τοῦ φοίνικος μιμήσεται τὸ ὑψηλὸν ὁμοῦ καὶ κάρπιμον· δι᾽ ἀμφότερα καὶ ἐπὶ τῷ δένδρῳ, τὸν μὲν τὸν χρόνον, τὸν δὲ ἀχρόνους καὶ εἰς αὔξησιν διαρκεῖ· τοιαύτη καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς φυτουργεία· πόνων πολλῶν καὶ χρόνων φύονται· καὶ διὰ τοσαύτης βοῶσι ἡδονὴν· ὥσπερ μὲν τὸ καὶ κέδρινον φέρει τὸν καρπὸν· καὶ σκέπην ἱκανὴν τοῖς κεκτημένοις παρέχουσι:

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν:

Τοιοῦτοι τοῖς ἀπεικασμένοις δένδροις φυτουργοὶ ἔχουσι τὸν θεὸν παράδεισον τῶν θείων:

Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι· ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· ἔτι καρποφορήσουσιν· γηρῶντες πίονες καὶ ἀκμαῖοι ἔσονται· ἀπαγγέλλοντες ὅτι ὀρθὸς κύριος ὁ στερεός μου· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. ὅταν μέλλῃ τῆς σαρκὸς τῆς ἐπιτελουμένης ἀπομαραινομένης τῆς τελειότητος· πλείονα τὴν πίονα προσοίσουσι τῷ θεῷ τὸν καρπόν· γῆρας μόνον τοι τὴν τελειότητα κέκληκε· τέλειον γὰρ καὶ ἡ μέση ἀγηρακότα καλοῦμεν· ἀτελῆ δὲ τὸν νέον· διὰ τούτων παρέδειξε τὴν μέλλουσαν παρέδειξε τῆς ἐκκλησίας τελειότητα· ἐμφυτευθήσεται πολλαπλασίονος ὁ τῆς δικαιοσύνης καρπός· καὶ τοῦ θεοῦ τὸ δίκαιον πᾶσι δηλονότι γενήσεται:

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ· ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις:

Τοῦ ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις. οὐκ ἔστι μὲν τοῦ ἐξαπλοῦ· ὄντι παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα τῶν τοῦ ἀμώμου μετανοίᾳ· ὁ ψαλμὸς προθεσπίζει· ὁ θεὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ τῶν καλῶν ἀλλοίωσιν τῷ ἀνθρώπῳ· ὡσαύτως καὶ κατὰ ταῦτα αὐτὰ ἔχουσιν· οὐ γὰρ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλώσει ἀλλὰ θεὸς ἐν ἄλλοις καιροῖς· οὐ καὶ τοῦτο δῆλον τοῖς ἀμοίοις γεγενημένοις. ἐπὶ πλεῖστον γὰρ χρόνον ἀγνοήσαντες· οἱ πλείους αὐτῶν τῆς τοῦ θεοῦ προσῆκουσαν θεραπείας, τοῖς εἰδώλοις προσῆγαν λατρείαν. μετὰ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐνανθρώπησιν, διηνεκῶς αὐτοῦ εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἡ θεογνωσία διέδραμεν:

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο:

Ἐπειδὴ γὰρ τὸ πάθος σκυθρωπὸν ὤφθη· τοῖς τὸν ἐντεῦθεν φυόμενον καρπὸν ἐπισταμένοις.

ὡς ἤκουσαν τὸν προφήτην· καὶ εἴδομεν αὐτὸν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· μετὰ δὲ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, τὰς θεοπρεπεῖς ἀφῆκεν ἀκτῖνας· εἰκότως ὁ προφήτης βοᾷ· ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· οὐ γὰρ ἣν μὴ εἶχεν ἔλαβεν· ἀλλ' ἣν εἶχεν ὑπέδειξεν· οὕτως καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον π(ατέ)ρα φη(σί)· πάτερ δόξασόν με ἐν τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον παρὰ σοί· πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι: ἐνεδύσατο κ(ύριο)ς δύναμιν καὶ περιεζώσατο:

Ὅτι χ(ριστὸ)ς θ(εο)ῦ δύναμις καὶ θ(εο)ῦ σοφία, σαφῶς ἡμᾶς ὁ θεῖος παῦλος ἐδίδαξεν· ποίαν γὰρ οὖν ἑτέρωθεν ποθὲν ἐδέξατο δύναμιν· ἣν μὴ πρότερον εἶχεν· ἀλλ' αὐτὴ οἰκείᾳ δυνάμει κατὰ τῶν πολεμίων ἐχρήσατο· σχηματίζει δὲ αὐτὸν ὁ προφητικὸς λόγος· οἷόν τινα βασιλέα· βασιλικὴν [illegible] ἐγκαλλωπιζόμενον· καὶ ζώνῃ κεχρώμενον· καὶ κατὰ τῶν πολεμίων ὁπλιζόμενον· ἔστι δὲ [illegible] ταῦτα τὰ θεο[illegible] κατορθώματα: καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται:

Ἑδραίαν φησὶ τὴν οἰκουμένην ἀπέφηνε· καὶ φθέγγεται τὸ ἀκλόνητον τῆς ἀληθείας ἔχει· καὶ τῆς τοῦ ψαλμῳδοῦ [illegible] πεπληρωμένην· οὐκέτι γὰρ οἱ ἄνθρωποι· μύθοις μὲν τούτοις· μύθοις δὲ ἑλληνικοῖς τοῖς θεοῖς προσκυνήσουσιν· ἀλλὰ τῷ ἀληθινῷ θεῷ τὸ σέβας προσφέρουσιν· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ:

Οὐ νῦν φησι τῆς βασιλείας ἐδέξω χειροτονίαν· ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος· καὶ τὴν βασιλείαν αἰώνιον· καὶ [illegible] μὲν τῆς βασιλείας καὶ ἐν τῷ μδ' ἔφη ψαλμῷ· ὁ θρόνος σου ὁ θ(εὸ)ς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ δὲ ἀναλλοίωτον αὐτοῦ καὶ ἄτρεπτον καὶ ἐν τῷ ρα' ψαλμῷ πάλιν ἡμᾶς ἐδίδαξεν· σὺ γὰρ φη(σὶν) αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· ἀμφοτέρας τοιγαροῦν τὰς μαρτυρίας ὁ μακάριος παῦλος προσήρμοσε τῷ δεσπότῃ χ(ριστ)ῷ: ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κ(ύρι)ε· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν:

Ποταμοὺς τοὺς ἱεροὺς ἀποστόλους καλεῖ· καὶ τοὺς μετ' ἐκείνους δεξαμένους τὸ κήρυγμα· οὗτοι γὰρ ποταμῶν δίκην [illegible] πᾶσι [illegible] τὴν ἀρδείαν προσήνεγκαν· οὕτως αὐτοὺς καὶ ὁ μακάριος προσηγόρευσεν [illegible] ποταμ[illegible] ταις γῆ· τοῦτ' ἔστι διαιρεθῆναι καὶ τὴν ἀρδείαν δέξασθαι· οὕτω καὶ ὁ κ(ύριο)ς ἔφη· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ὕδατος ζῶντος. οὗτοι τοίνυν οἱ ποταμοὶ ἐπῆραν αὐτῶν τὴν φωνήν· τὰ θεῖα κηρύττοντες δόγματα· καὶ τὰς οἰκείας πορείας ποιούμενοι· τρίψεις γάρ, τὰς πορείας ἐκάλεσεν· ἐπειδὴ γὰρ πέφυκε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις, τρίβειν τὴν ὑποκειμένην γῆν καὶ πορείαν ἐργάζεσθαι, εἰκότως τρίψεις τῶν ποταμῶν τὴν πορείαν ἐκάλεσεν· οἱ γὰρ πρῶτοι πιστευθέντες τὸ κήρυγμα, τῶν δι' [illegible] τοῖς δ' ἑτέροις εὐτρεπίσαντες καὶ ἄπονον αὐτοῖς καὶ εὐμαρέστερον τὴν διδασκαλίαν εἰργάσαντο. ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης:

Καθάπερ τῶν μεγάλων ποταμῶν εἰς τὸ πέλαγος εἰσβαλλόντων· καὶ τὴν κατ' αὐτῆς ψάμμου τῶν κυμάτων προσ[illegible] πολλῶν ἐπιρρεόντων· ἐπὶ πλεῖστον κυρτοῦνται τὰ κύματα· τῇ μάχῃ τῶν ποταμῶν ἐ[illegible]μάτων· οὕτως τῆς γλυκείας καὶ ποτίμου τῶν ἀποστόλων διδασκαλίας· τῇ ἁλμυρᾷ καὶ πικρᾷ τῆς οἰκουμένης θαλάττης προσφερομένης· ζάλη τε ἐγένετο· καὶ κύματα ἐπ' ἄλληλα διανίστατο· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος προείρηκεν ἀμβακούμ· εἴρηκεν γὰρ ποταμοὺς ῥαγήσεται γῆ· ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί· σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς· ὕψος φαντασίας αὐτῆς· τῆς τοιαύτης ἅπασα πόλις ἐπεπλήσθη ζάλης· αὐτοῦ γάρ ἐστι τοῦ κ(υρίο)υ φωνή· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν οἰκουμένην· ἀλλὰ μάχαιραν· διχάσαι ἄν(θρωπ)ον ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ υἱὸν ἀπὸ τοῦ π(ατ)ρὸς αὐτοῦ· θυγατέρα ἀπὸ τῆς μ(ητ)ρὸς αὐτῆς· νύμφην ἀπὸ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· ἀλλ' ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος εἶχε τὴν ζάλην· μετὰ δὲ ταῦτα τῆς θαυμαστῆς δεσποτείας, ἐπετίμησε τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὔραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη: θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κ(ύριο)ς:

Ὁ δὲ τὰ κύματα οὕτως· ὑπέρμεγεθες [illegible] εἰκός· μάλα δὲ ἀκολούθως τοῦτο τοῖς εἰρημένοις προστέθεικε· τοῦ κατορθώματος δεικνὺς τὴν ἰσχύν· ὑπέρμεγεθες γάρ ἐστι καὶ ὑψηλὸν κ(αὶ)

κς· καὶ δικαίως ἄρα μὲν ἔχων οὔτε ἐλάττω τιμὴν ἔφερε τῶν· οὔτε διαφορὰν κατακρίνει:

τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα:

Πάντα γὰρ ἅπαντα ἄνωθεν προεθέσπισας· καὶ διὰ τῶν ἄλλων σου προφητῶν προεκήρυξας. τῇ γὰρ μαρτυρίᾳ τῶν πραγμάτων δέδεικται ἡ ἀλήθεια. καλῶς δὲ ἔχει καὶ τοῦ σφόδρα ἡ προσθήκη· ἀντὶ τοῦ γὰρ, οὐ τὸ τυχὸν ἐν ταῖς προρρήσεσιν ἔνεστι θεωρῆσαι ψεῦδος· ἀλλὰ ἀκριβῶς ἅπαντα τὰ θεσπισθέντα, ὡς ἐρρέθη:

τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν:

Πρὸ γὰρ πάντων μέγιστόν τε καὶ κάλλιστον τῶν ἀγαθῶν· ὅτι ἰουδαϊκῶς καιρὸς ἢ τῶν δεδωρημένων ἀπόλαυσις, οὐ γὰρ χρόνοις τισὶ περιορισμένη κατὰ τὴν ἰουδαίων λατρείαν· ἀλλὰ διηνεκὴς καὶ μόνιμος καὶ αἰώνιος· τῷ μέντοι σῷ ἱερῷ οἴκῳ ταύτην προσφορὰν τε καὶ πρέπον· οἶκον δὲ τοῦ θεοῦ τὸν τῶν πιστῶν προσηγόρευσε σύλλογον ὁ θεσπέσιος παῦλος· τῷ τοίνυν ἁγιασμὸν ἐπιπρέπειν εἰρηκὼς ὁ προφήτης· προσήκει τοίνυν ἡμᾶς κατὰ τὴν ἀποστολικὴν παραίνεσιν καθαίρειν μὲν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ· ἵνα ἄξιον τοῦ θεοῦ κατασκευάσαντες τὸν οἶκον, τὴν αἰώνιον ἔνοικον ἕξωμεν δόξαν:

ἑρμηνεία τοῦ ϙγ ψαλμοῦ: ψαλμὸς τῷ δαυίδ, τετράδι σαββάτου· ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις:

Ἀνώνυμον τὴν ἐπιγραφὴν ἄλλοι τινὲς τεθείκασιν· καὶ οὔτε ὁ προφήτης· οὔτε οἱ τούτων ἐξάρχοντες ἑρμηνευταὶ σαφῶς τέθεικαν. τοῦ δὲ ψαλμοῦ ἡ ὑπόθεσις αὕτη· πολλοὶ τῶν ἰουδαίων καὶ ἄρχοντες καὶ βασιλεῖς, τὴν παρανομίαν ἠσπάσαντο. καὶ δικάζοντες ἀδίκως ἐξήνεγκον τὴν ψῆφον· καὶ μιαιφονίας ἐτόλμων· δώροις ἀπεμπολοῦντες τῶν ἀθώων τὸ αἷμα. τούτων καὶ ὁ μακάριος κατηγορεῖ ἡσαΐας· ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄρχοντες σοδόμων· καὶ πάλιν· οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν· ἀγαπῶντες δῶρα· διώκοντες ἀνταπόδομα· ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσει χηρῶν οὐ προσέχοντες· οὐ μόνον δὲ κατηγορίαν· ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν· κρίνατε ὀρφανῷ καὶ δικαιώσατε χήραν· ταῦτα καὶ ὁ μακάριος δαβὶδ τὴν κατηγορίαν ἐποιήσατο· καὶ τῷ θεῷ προσφέρων τὴν ἔντευξιν μεγέθει [illegible] ὡς τοῖς [illegible] τῆς θαλάσσης· καὶ ὥσπερ ἐπὶ πάντα μὴ ἔχοντα [illegible] μένον· καὶ κατὰ φανὲν

αὐτοῖς ἐκδικίαν· οὗτος ὁ θαυμάσιος ἱερεμίας· καὶ μὲν δὴ καὶ ἄλλοι προφῆται τῆς τούτων ἀδικίας διετέλουν κατηγοροῦντες· ταῦτα ἀπὸ ῥεῖ ὁ θεσπέσιος προφήτης καὶ ὁ ψαλμῳδὸς προϊδὼν ὁ θεῖος δαβὶδ· τοῦτον ἔγραψε τὸν ψαλμόν· ἵνα καὶ διὰ τῆς μελῳδίας τῆς ἐν τῷ θείῳ ναῷ γινομένης τὴν ὠφέλειαν οἴσωσι. καὶ ταῦτα καρπώσονται· διδάσκει δὲ τοῦ θεοῦ τὴν πρόνοιαν· καὶ τὴν δικαίαν τιμωρίαν τῶν πονηρευομένων· σχηματίζει δὲ τὸν ψαλμὸν ἐκ προσώπου τῶν ἀσεβείᾳ συντεθραμμένων· ταῦτα παρεκειμένων ὑπομνήματων:

θεὸς ἐκδικήσεων κύριος· θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο:

Ἀντὶ τοῦ ἐπαρρησιάσατο, ὁ ἀκύλας, ἐπιφάνηθι εἴρηκεν· οὕτω καὶ ἄλλοι ἑρμηνευταὶ τέθεικαν, ἱκετεύοντες τὸν τῶν ἁπάντων θεὸν καὶ δεσπότην· καὶ τὴν κτίσιν ἰθύνοντα· καὶ τὴν ἀξίαν τιμωρίαν τοῖς ἀδίκοις ἐπάγοντα· ἐπιδεῖξαι καὶ τὴν ἐν τῷ κρίνειν δίκην:

ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδομα τοῖς ὑπερηφάνοις:

Ἄρχον ἅπασι τῆς σπουδῆς αὐτοῦ ὑψηλῶς· καὶ κατάλυσον τὸ τῶν ἀλαζόνων φρόνημα· διδάσκων διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι σὺ εἶ τῶν οἰκουμένων κριτής:

ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε· ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται· φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν· λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν:

Οὐκ ἔστι μέτρον ὑπομεῖναι τοῖς παρανομοῦσιν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα μηδὲν μακρὰν· καὶ τὴν ἐξουσίαν ἐφόδου ἔχειν εἰς ἀδικίαν: ‖ ἀρχόντων· [illegible]

τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν· καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν· χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν· καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν:

Παρ' εἰδότα ἀδικίας δὲ ἑαυτοὺς πάντων τολμῶνται· ἐπὶ τὴν δυναστείαν ἀρεν θύοντες· ἀδικοῖς δὲ κέχρηνται λογισμοῖς· πάντων γὰρ μάλιστα τῶν λέγων εἰσὶ χαλεπώτεροι· αὐτῶν δὲ ὁμοζυγοῦντες ἐστερημένοι· καὶ οἱ πενθοῦντες ὀδυρόμενοι· προείληπται δὲ τοῖς ὡς ἐπὶ τοιμονοθήραν σφαγεῖς ξένον προσηλυθότες· καὶ κατὰ τοῖς σοῖς νόμοις ποθήσαντες πολιτεύεσθαι· τὴν ἀδικίαν παρὰ πάντων σφαγέντες πονηρίοις· προσηλύτοις γὰρ τούτοις ὀνόμασε: ‖ ἐν τῷ [illegible]

καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται κύριος· οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ:

Ἀντὶ τῆς ἀσεβείας ἐπὶ [illegible]

ὑπερηφανίᾳ τολμῶσιν· οὐχ ἧττον ὑμεῖς
μωροί ἐστε ἐφορᾷν· οὐ γὰρ προμηθεῖσ-
θαι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων·
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι πρόσκειται τὸ
ὁ θεὸς Ἰακώβ· ἀλλ' εἰς αὔξησιν τῆς
κατηγορίας· πολλὴν γὰρ ἐποιεῖ-
το τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ καὶ τῶν μαθητῶν
τὴν προμήθειαν· τὴν διὰ τῶν
προφητῶν· τὴν διὰ τῶν ἱε-
ρέων· τὴν ἐν πολέμοις τὴν ἐν
ἐρήμῳ· οὐδ' εἰ μακρὰν ἐσμὲν ἐν
φόροις ταῖς τῶν ἐθνῶν θεῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῖς εἰσφέρεσθαι
μαίνονται· καὶ παραφρονοῦσιν:
σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ·
καὶ μωροί ποτε φρονήσατε:
Ὀψὲ γοῦν ποτε δὸς ἀνόητοι· συνῆτε
δῆλον ἐθελήσαντες· καὶ μάθετε
τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν:
ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει;
ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ
κατανοεῖ;
Σφόδρα συλλογιστικὸν τὸν λόγον
προσήγαγεν· ὁ ἐκ πηλοῦ γάρ
φησι τὸν ὀφθαλμὸν διαπλάσας,
καὶ τὴν ὀπτικὴν ἐνεργείαν
αὐτῷ χαρισάμενος· καὶ τὰ ὦτα
ὡσαύτως δημιουργήσας·
καὶ τὴν ἀκουστικὴν αἴσθη-
σιν χαρισάμενος, αὐτὸς οὐχ ὁρᾷ
οὐδ' ἀκούει; ἀλλ' ὁ τούτων δη-
μιουργὸς ἐστέρηται· τῆς ἐνερ-
γείας ἧς τοῖς ἄλλοις δεδώρη-
ται: ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει;
Τὰ ἔθνη φησὶ· ἃ μὴ τυχόντα νόμου ἐδι-

δάσκετο· μήτε προφητικῆς ἀπολαύοντα διδασκαλίας· ὑπο-
μιμνήσκει παιδεύσας· καὶ τῇ μὲν
τόδε γὰρ ἐκείνους ἐλέγξει παρανόμους;
ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν·
Καὶ μὴν τὸν ἄνθρωπον τὴν φύσιν
αὐτὸς ἐδημιούργησε λογικήν·
καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ κτίσει θεω-
ρουμένων καὶ καθ' ἑκά-
στην γινομένων ἔργων,
πλείονα τὴν γνῶσιν ἐρ-
γάζεται: κύριος γινώσκει τοὺς διαλο-
γισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι·
Ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον ὁρᾷ καὶ ἀ-
κούει· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνθυμη-
μάτων ἐπίσταται λογισμούς· τοὺς
δὲ τῇ περὶ τῆς αὐτοῦ προ-
νοίας τοπαζόντας· οὕτως
κεῖσθαι τὴν προσφυᾶ τοῦ
σαλευομένων θεραπείαν, προ-
φέρει τοῖς ἀδικουμένοις·
ἀπὸ χρόνου στενοχωρίας· πα-
θῶν τὸ γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν ὀργαζό-
μενον ποιεῖται τοὺς λόγους:
μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδεύσῃς
σὺ κύριε· καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου
διδάξῃς αὐτόν:
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἀθλίοις εἰσὶν
σίκαρ ἀγαθῶν τοῖς πνεύσει ὑφαν-
ασθαλομένοις· καὶ τοῦ θείου
νόμου καρπουμένοις τὴν
ὠφέλειαν: τοῦ πραΰναι αὐτὸν
ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν·
Ὁ γὰρ μικρὰν παιδείαν κατα-
τὸν παρόντα καιρὸν δεχόμενος

Προσδοκώμενα ἕξει τὸ μέλλον κρι-
τήριον· ἡμέρας γὰρ πονηρὰς
τὴν αἰωνίαν κόλασιν καλεῖ:
ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτω-
λῷ βόθρος:
Ὁ γὰρ τὴν παρανομίαν ἀσπαζό-
μενοι, τὴν δικαίαν τιμωρίαν
παραδοθήσονται· ὥσπερ γὰρ
τὸ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖν τῶν ὑπο-
θέρων· ἀναγκαῖον τῶν ἀδίκων
τῶν κακῶν ἐν ταῖς ἡμέραις τ.
οὕτως διαφυγεῖν τὴν αἰώνι-
ον ἀδίκων ἀποκόλασιν· μη-
τῆς θείας τοῦ τούτου νομο-
φυλακίας: ὅτι οὐκ ἀπώσεται
κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκα-
ταλείψει:
Καὶ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν
προσήκουσης ἀπολαύσεται
προμηθείας· ὁ θεοῦ λαὸς·
ὃν ἐδὴ καὶ κληρονομίαν καὶ
λαὸν αὐτοῦ χρηματίσας:
ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέ-
ψει εἰς κρίσιν:
Ταύτης μὲν τοιαύτης τεύξεται
προνοίας ἕως ἂν ἡ τοῦ θεοῦ
δικαιοσύνη φανῇ· πάντως
ἀνθρώπων ποιουμένη τὴν κρί-
σιν· ἐνταῦθα ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν τὴν ἐνανθρώπησιν
καὶ τῶν Ἰουδαίων τὴν ἄρ-
νησιν· δικαιοσύνη γὰρ αὐ-
τὸν ἐκάλεσεν· τὸν δεσπό-
την Χριστόν· αὐτὸς καὶ ἡ ἡμῶν

δικαιοσύνη ὠνόμασται· καὶ
περὶ αὐτοῦ ἔφη ὁ μακάριος Παῦ-
λος· ἐδόθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ
θεοῦ· δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς
καὶ ἀπολύτρωσις· τῆς τοῦ
θεοῦ τοίνυν μνημονεύσας προ-
νοίας καὶ εἰρηκὼς· ὅτι οὐκ
ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ
ἐγκαταλείψει· καὶ τὴν ἐσο-
μένην αὐτῶν προθεσπίζει
ἄρνησιν, εἰκότως ἐπήγαγεν·
ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέ-
ψει εἰς κρίσιν· ἕως γὰρ ἄρνη-
θῶσι τῆς δικαιοσύνης τὴν
ἐπιφάνειαν· τῆς ἀνωθεν τεύ-
ξονται προμηθείας: καὶ οἱ ἐχό-
μενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ:
Ὁ γὰρ κύριος καὶ ὁ θεὸς δηλονότι· καὶ οἱ
πιστοὶ αὐτοῦ πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ· τοῦτο γάρ φησι τὸ ἔρ-
γον δικαιοσύνην ἐκάλεσεν· ἀ-
κολουθήσουσιν οἱ καθαρὰν ἀπει-
ρίας διάνοιαν ἔχοντες· καὶ
ἀληθείᾳ χρώμενοι λογισμοῖς·
συμμαρτυρεῖ καὶ τοῖς εἰρημέ-
νοις καὶ τοῦ κυρίου τὰ ῥήματα·
ἰδοὺ γὰρ τὸν πρῶτον καὶ τὸν
Ἀνδρέαν μαλλόντας ἀμφίβληστρον
εἰς τὴν θάλασσαν· εἶπεν
αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων·
καὶ τῷ εἰρηκότι ἀπελθεῖν
ἐπιτρέψαι μοι θάψαι τὸν

προΐμου· εἰ πρὸς κ(ύριο)ν· ἀφεστ(ῶτων) μεκαρποῖς θάλπειν τοῖς ἑαυτοῦ μὴ καρποῖς· σὺν τ' ἐλθὼν ἀδικούμενος θ(εο)ῦ μου δ' αἰὼν μὴ μόνον οἷον φησί, μέχρι τῆς ἀρμήσεως πρόνοιαν ἐποιεῖτο· τοῖς δ' εὐθέσι τῇ καρδίᾳ ἕξει ἐχομένοις αὐτοῦ· κ(αὶ) ἀντεχομένοις· καὶ κατὰ πεῖραν οὐδ' ὅλως ἀντεχομένοις:

Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις· ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι· ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν:

Σαφέστερον δ' ὁ Σύμμαχος· τίς ἀναστήσεται ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς κακούργους· τίς δὲ ἀναστήσεται ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς ἐργαζομένους ἀδικίας· πάσης ἀνθρωπίνης ἐρημωσίας ὑποθείς· ἀλλ' ἔχων τὸν μέγαν ἐπίκουρον· τὸν σκεδάσαι ῥᾳδίως δυνάμενον· τῶν ἐναντίων τὸ ξίφος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τῷ ἐπιφερομένῳ ῥητῷ:

Εἰ μὴ ὅτι κ(ύριο)ς ἐβοήθησέ μοι, παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου:

Εἰ μὴ γὰρ τῆς παρ' αὐτοῦ ἀπήλαυσα προνοίας· πάντως ἂν μεθ' ἅμα τῷ παρεδόκα:

Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου· τὸ ἔλεός σου κ(ύρι)ε ἐβοήθει μοι:

Παραυτίκα γὰρ τὸ ἐπικαλούμενος πρόνοιαν· καὶ τὴν μοικείαν διδάσκων αὐτοῦ ὁ μεν· τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀπήλαυσον:

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου:

Ἀναλογοῦσαν δὲ ταῖς ὀδύναις τὴν ἀντίρροπον τῆς σῆς ἀγαθότητος ἐδεξάμην τὴν παράκλησιν· οὕτω καὶ ὁ μακάριος ἔφη Παῦλος· καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χ(ριστο)ῦ εἰς ἡμᾶς· οὕτως διὰ τοῦ Χ(ριστο)ῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν· καὶ πάλιν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· διωκόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας· ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι:

Σαφέστερον δ' ὁ Σύμμαχος· μὴ συναφθήσεταί σοι θρόνος ἐπηρείας ὁ πλάσσων ταλαιπωρίαν κατὰ προστάγματος· οὐ κοινωνίαν ἔχει φησὶ κοινωνίαν ὁ τῆς ἀδικίας τοῖς παρανόμως δικάζουσιν· οἱ ἐναντία τοῖς σοῖς προστεταγμένοις τὰς ψήφους ἐκφέροντες· τὴν ἐντεῦθεν φυομένην ἐπιτάσσων ταλαιπωρίαν· θρόνον γὰρ ἐπηρείας καὶ ἀνομίας τοὺς ἀδίκους ἐκάλεσε δικαστάς· οἱ κόπον καὶ ταλαιπωρίαν δρέπονται τῆς ἀδικίας καρπόν:

Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου· καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται:

Θηρῶν γὰρ τοῖς παρανόμοις τούτοις δικασταῖς πάσῃ μηχανῇ κατὰ τῶν δικαίων κέχρηνται· καὶ τῶν ἀθῴων κατὰ ἀναιτίως καταψηφίζεσθαι θάνατον:

Καὶ ἐγένετό μοι κ(ύριο)ς εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ θ(εό)ς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου:

Ἐγὼ δὲ τῆς παρὰ τοῦ δεσπότου προνοίας ἀπήλαυσα· καὶ αὐτὸν ἔσχον περίβολον ἰσχυρόν:

Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κ(ύριο)ς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς:

Ἐκεῖνοι δὲ τρυγήσουσι τῶν ἰδίων καρπούς· καὶ τῆς πονηρίας ἄξια τὰ ἐπίχειρα δέξονται· ταῦτα οὐκ ἐκείνοις μόνον· ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐγράφη, πάντων μὲν ἀνθρώπων ὁ τῶν ὅλων θ(εὸ)ς προμηθούμενος, πᾶσι τὴν πρόσφορον προσφέρει θεραπείαν:

Ἑρμ(ηνεία) τοῦ ϟδ' ψαλμ(οῦ): Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις:

Ἰωσίας ὁ μακάριος βασιλεύς· κομιδῇ νέος μὲν εὐσεβῶς· οὗτος θεασάμενος τοῦ λαοῦ τὸ πλῆθος· τὴν τῶν εἰδώλων ἀσπασάμενον θεραπείαν, προσέταξε μὲν ἅπαντας κατασφαγῆναι τῶν εἰδώλων τοὺς ἱερέας· τοὺς δὲ τούτων ναοὺς ἐκ βάθρων ἀνασπασθῆναι· τῶν δὲ πεπραχότων ἱερέων ἀνορύξας τοὺς τάφους, τὰ τούτων ὀστᾶ κατέκαυσεν ἐν αὐτοῖς τοῖς τῶν δαιμόνων βωμοῖς· εἶτα τὸν λαὸν ἅπαντα συναθροίσας μετὰ μεγάλης χρήσασθαι παρ(εσκεύασε)· καὶ τὸν θ(εὸ)ν ἱλάσασθαι· καὶ τοῦτο δὲ ... τὸ τρόπαιον· τὴν ἐπιμηνυμένην πάσχα θεῖον· δεινὰ γὰρ ἡ προφητεία δεινὰ καὶ χαλεπὰ παντὶ προέθεσπισε τῷ λαῷ· ταῦτα τοίνυν πόρρωθεν ὁ μακάριος Δαυΐδ τοῖς προφητικοῖς προϊδὼν ὀφθαλμοῖς τοῦτον συνέγραψε τὸν ψαλμόν· καὶ εἰς ἐκείνων ὠφέλειαν· καὶ δὴ διδασκαλίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων· ἐσχημάτισται δὲ ὁ ψαλμός, ἐκ προσώπου τοῦ Ἰωσίου· καὶ τῶν τοῦ θ(εο)ῦ ἱερέων:

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κ(υρί)ῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θ(ε)ῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν:

Χορευόντων ἐστὶ τὸ προοίμιον καὶ ἡδομένων· ἐπὶ τῇ τῆς ἀσεβείας ἀπαλλαγῇ· καὶ μὴν ἔφη τῷ θ(ε)ῷ τὸν ἐπινίκιον ἀναπεμπόντων ὕμνον· ὁ γὰρ ἀλαλαγμός, νικώντων ἐστὶ φωνή· ἐνίκησε δὲ τῶν

ἱστορία

ἄσει καὶ ὁ χορὸς· τὸ ξίφος τοῦ
διὸς σκευῆ· ἡ κιόντος τοίνυν τὴν
ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ περὶ φορεῖ τῷ
θεῷ· προφθάσωμεν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ·
Πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς τιμωρίας τῇ
μετανοίᾳ χρησώμεθα· καὶ
πρὶν τὴν καθ᾽ ἡμῶν ἐξενεχθῆ-
ναι ψῆφον τὸν δεσπότην ἐκ-
μειλιξώμεθα· προσφέρωμεν
δὲ αὐτῷ καὶ τὴν πρέπουσαν
ὑμνῳδίαν· ἡ γὰρ διδασκαλία
θεῖον μέλος· καὶ τὸν εἰδό-
των τὴν τάξιν· ὅτι θεὸς μέγας
κύριος· καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν·
Ἄρρητος ἰσχὺς τοῦ ἡμετέρου δεσπότου·
οὗτος θεὸς ἀληθής· οὗτος κατὰ
πάντων ἔχει τὸ κράτος· καὶ τὴν
ψιλὴν δὲ προσηγορίαν ἐλάγχανε
τῶν καλουμένων θεῶν· εἰ-
ταν ὡς δυνατὸς ἀνθρώποις· τῶν
θείας δυνάμεως ταπεινὴ μέρι-
δος κύριος· ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη τῶν
ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐ-
στιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποί-
ησεν αὐτήν· καὶ τὴν ξηρὰν αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν·
Πάντων ἐστὶ ποιητής· πάν-
των δεσπότης· αὐτὸς τὰ πάντα κυ-
βερνᾷ· ἐν τῇ χειρὶ περιέχει
τὴν κτίσιν· τὴν ὑγρὰν οὐσί-
αν καὶ τὴν ξηρὰν αὐτὸς ἐδημι-
ούργησε λόγῳ· αὐτοῦ εἰσι καὶ
αἱ τῶν ὀρῶν κορυφαί· καὶ μυρι-
άκις οἱ δαίμονες πείθουσι τι-
μᾶν τοῖς ἀνοήτοις ἐν τοῖς
τοῖς αὐτοῖς τὰ τεμένη εἰ πάν-
ται· δεῦτε προσκυνήσωμεν
καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ· καὶ
κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ
ποιήσαντος ἡμᾶς·
Ἐπιδράμωμεν τοίνυν προθύμως
καὶ τὸ προσῆκον αὐτῷ προ-
σενέγκωμεν σέβας· καὶ ὀ-
λοφυρόμενοι καὶ δακρύοντες
τὰ ἔμπροσθεν ἐξαιτησώμεθα· αὐτὸς
γὰρ ἡμᾶς καὶ ποιητὴς καὶ δε-
σπότης· δι᾽ ὃ καὶ ἐν ἱστορίᾳ
καὶ τοῦ ἰωσίου· καὶ τοῦ λαοῦ
τοῦ δαυὶδ κρυπτὰ· ὃν μετὰ τὴν ἀπ-
γνωσιν τοῦ δαυὶδ τὸ προνομίου
προέχειν· ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς νο-
μῆς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα χει-
ρὸς αὐτοῦ·
Καὶ φύσει ἐστὶ τῶν ὅλων· καὶ διαφό-
ρου ἡμῖν ὑπάρχει θεός· λαὸν
γὰρ ἡμᾶς οἰκεῖον καλεῖ· καὶ ὡς
οἰκείοις προβάτοις προσφέ-
ρει τὴν ἐπιμέλειαν· ἅ παρὰ
τὸν ἀπαγορεύουσι τοῖς μὴ πειθο-
μένοις τὴν τιμωρίαν· καὶ
τὴν τῶν προγόνων δεδήλωκε
μνήμην· καὶ διὰ τῆς ἐκείνων
κατηγορίας τὴν ὠφέλειαν
πραγματευόμενοι· σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ·

Ἐπειδὴ τὴν προτέραν ὑμῶν
ἀσέβειαν διὰ τὴν οἰκείαν φι-
λανθρωπίαν οὐδὲ παρεῖδε·
νῦν γοῦν παραινοῦντος αὐτοῦ
ἀκούσατε· καὶ τὴν σωτήριον
διδασκαλίαν προσφέροντος,
καὶ μὴ μιμήσησθε τῶν προγόνων
τὴν ἀπόνοιαν· καὶ ἀντὶ τοῦ
πονηροῦ γνώμην· παραπικρα-
σμὸν γὰρ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ πολ-
λάκις γεγενημένην ἀντιλο-
γίαν· οὕτως καὶ ἐν ἑτέρῳ
ψαλμῷ· ποσάκις παρεπί-
κραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀ-
νύδρῳ· ἔδειξε δὲ καὶ τὸ τῆς γνώ-
μης αὐθαίρετον· οὐ γὰρ ἁπλῶς
εἶπε μὴ σκληρυνθῆτε· ἀλλὰ
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν· διδάσκων ὡς αὐτοὶ εἰ-
σι τῆς τοιαύτης καρδίας
δημιουργοί· εἴπερ σαφεστέρο-
ις τῶν προγόνων ἀπειθείας
ἀναμιμνήσκει· κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με οἱ
πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν
με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου· τεσσα-
ράκοντα ἔτη·
Ἐπειδὴ γὰρ ἔφη τινὲς ἐπαγγελίας
οὐκ ἠνυσμένας ἐπεισελθεῖν εἰς τὴν
γῆν, ἄλλοι δὲ προκαλούμενοι
καὶ δεδιότες· καὶ φάσκοντες
ὡς αὐτοὶ μὲν ἀναιρεθήσονται,
δορυάλωτα δὲ τὰ παιδία γε-
νήσεται· τὸ τεσσαρακοντοῦ-
τῆν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρι-
βὴν παρεσκεύασε χρόνον· ἐ-
ως αὐτοὶ κατηναλώθησαν·
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ·
καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρ-
δίᾳ·
Ὅσα κύριος καὶ ὅσου μνημονεύει ἀπὸ τῶν
προσώχθισαν δυσχεράνας τῶν
εἰργασμένων· τούτου φησὶν ἕνεκεν
γενεὰν ἐκείνην ἐμυσαξάμην·
τὸ κοῦφον αὐτῶν καὶ εὐρίπι-
στον τῆς γνώμης ἰδών· αὐτοὶ
δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·
Οἱ τοσοῦτοις μὲν ἀπολαύσαντες
προσώχθισαν· οὐκ ἠθέλησαν· οὐδὲ
μετὰ τὴν μάστιγα μνῆσαι τὴν ἀπή-
νειαν ἐκκουσάνθησαν· οὐδὲ τῆς χάρι-
τος τοῖς πρᾶσιν ἐπηγγελμέ-
νης οὐκ ἀπήλαυσαν γῆς· τὴν
γῆν γὰρ ἐκείνην κατάπαυσιν
αὐτοῦ προσηγόρευσεν· ἢ καὶ κα-
τὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς,
ἀνάπαυσιν· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ
ἐρήμῳ μετανάστεις ὁδοιπο-
ροῦντες ἐποιοῦντο συχνὰς τὰς
σκηνάς· ἡγουμένης δὲ καὶ
τοῖς ἁγίοις ὅθεν ἐπορεύοντο· ἐν δὲ
τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας καὶ ἀνε-
παύσαντο τὴν ὁδοιπορίαν ἐπαύ-
σαντο· καὶ σκηνὰς ἐν τοῖς ἀφι-
δρυθεῖσιν ἐν ἐπιπέδοις χωρίοις·
εἰκότως κατάπαυσιν ἐκάλε-
σε τὴν ἐπαγγελίας γῆν· ὁ-
δοιπορίας οὗτος οἱ κομοῦμεν ἐκαλεῖ·

Ἑρμηνεία τοῦ ϟε΄ ψαλμοῦ. ᾠδὴ τῷ Δαυΐδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Οὐ ταύτην ὁ μακάριος Δαυῒδ ἔγραψε τὴν ἐπιγραφήν· οὔτε μὴν οἱ ἐξ ἀρχῆς τὴν προφητείαν ἑρμηνεύσαντες· ἀλλ' ὥς ἔοικε τὴν ἐξ ἐπιπολῆς διάνοιαν τοῦ ψαλμοῦ κατιδών· ταύτην τέθεικε τὴν ἐπιγραφήν· ἁρμόττει γὰρ καὶ τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος ἐπανελθοῦσι καὶ τὸν θεῖον δειμαμένοις νεών· ἢ τοῦ γράμματος ἐπιφάνεια· ἐπειδὴ καὶ πρότερον αὐτοῖς ἐσκιογραφήθη παρὰ τῶν αἰώνων ἡ σωτηρία· προθεσπίζει δὲ ὅμως ἡ προφητεία καὶ τὴν προτέραν καὶ τὴν δευτέραν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφάνειαν· καὶ τὴν ἐσομένην κρίσιν· καὶ τὴν παρασχεθεῖσαν ἤδη τοῖς ἔθνεσι σωτηρίαν·

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν·

Ἐπὶ καινοῖς γὰρ πράγμασι καινῆς χρεία καὶ τῆς ᾠδῆς.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

Πῶς ταῦτα Ἰουδαίοις ἁρμόττει; παρὰ πάντων πολεμουμένοις ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἠλάθησαν οἱ τῶν ἐκεῖ νῦν ἱδρυμένων ἐθνῶν (?)· ἀλλ' αὐτοῦ μαρτύριον ἐχθίστης (?)· καὶ παντοδαποῖς αὐτοῖς κακοῖς περιμαχόμενοι ἐπεβράθησαν (?)· ὁ δὲ προφητικὸς λόγος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εἰς χορείαν καλεῖ· Ἄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ·

Καθ' ἑκάστην φησὶν ἡμέραν· ἐξηγεῖσθε τὴν γεγενημένην σωτηρίαν· εἶτα διδάσκει καὶ τίσι χρὴ προσφέρειν τὰ τοιαῦτα διηγήματα· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ·

Πᾶν γένος ἀνθρώπων τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ἀπολαυέτω· καὶ τὰς θείας μανθανέτω θαυματουργίας· Ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς·

Ἄρρητον γὰρ ἔχει τὸ μέγεθος ὁ τῶν ὅλων κύριος· καὶ κατὰ τῶν ψευδωνύμων θεῶν τὴν οἰκείαν ἔδειξε δύναμιν· καὶ τὴν ἐκείνων πᾶσαν ἐξήλεγξε πλάνην· τοῦτο γὰρ διὰ τῶν ἑπομένων ἐδήλωσεν· ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν·

Οἱ μὲν γὰρ καλούμενοι θεοὶ δαίμονες ὤφθησαν πονηροί· ὁ δὲ ἀληθινὸς θεὸς τῶν ὅλων ποιητὴς ἀπεφάνθη· ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ·

Καὶ γὰρ ἀμφίεσιν ἀμφιέσατο (?) καὶ διὰ ταύτης τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφανείς· τὰς τῆς οἰκείας μεγαλοπρεπείας ἐκπέμπει μαρμαρυγάς· καὶ πάντας εἰς προσκύνησιν ἐφέλκει· ἁγίασμα γὰρ αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων προσηγόρευσε σῶμα ὃ ἀνείληφε· τῆς δὲ ὡραιότητος ὁ μνημονεύει σεμνύνει καὶ ἐν τῷ μδ΄ ψαλμῷ· ὡραῖος γὰρ ἔφη κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·

Πρόδηλα μὲν τοῖς μὴ ἀπαιδεύτοις (?)· τὸ σωτήριον γνωσθὲν δῶρον (?)· καὶ τὸ προσῆκον αὐτῷ προσενέγκατε σέβας· καὶ τὴν ἀρετὴν τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς ἀόρατον θεοῦ (?)· τὴν ὑμνῳδίαν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ προσοίσατε·

Ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·

Θυσίας λέγει τὰς λογικὰς, ἃς ὁρῶμεν διηνεκῶς ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν λαϊκῶν δὲ τὸ πλῆθος τῆς ἐκκλησίας δημοσίᾳ (?)· ἀλλ' οὐ δὴ Ἰουδαίοις τοῦτο προσέταξεν· ἵνα τις τὰς νομικὰς ὑποπτεύσῃ θυσίας· ἀλλὰ τοῖς πρὶν ἀλλοτρίοις τῶν ἐθνῶν· αὐτὰς τῆς καινῆς διαθήκης θυσίας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις προσφέρειν· πάλαι περὶ τούτων καὶ δι' ἑτέρου προφήτου προηγόρευσεν ὁ θεός· πρὸς Ἰουδαίους διαλεγόμενος· οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν· καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν· ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσφέρεται τῷ ὀνόματί μου· καὶ θυσία καθαρά· σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·

Ὁ δὲ Ἀκύλας· ὠδινήσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· οὕτω δὲ καὶ ὁ Σύμμαχος· ἔοικε δὲ ταῦτα τοῖς ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἠσαΐου λεχθεῖσι· διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν· καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐνταῦθα τοίνυν ὁ προφητικὸς λόγος παρακελεύεται τοῖς ἔθνεσι δέξασθαι μὲν τοῖς τῆς σωτηρίας σπέρματα· ὠδῖναι καὶ τεκεῖν τὴν εὐσέβειαν· καὶ σαλευθῆναι μὲν ἀπὸ τῆς προτέρας πλάνης· ἐν δὲ τοῖς θείοις ἐρεισθῆναί τε καὶ παγῆναι· εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται·

Κηρύξατε τοίνυν τοῦ θεοῦ τὸν

μον τὴν βασιλείαν· ἢ τὴν οἰκουμένην πληρουμένην μετέωρον· καὶ τῇ δὲ κακίᾳ φθειρομένην καὶ ἀπόφασιν· οὗτος ἰδοὺ ὁ σύμμαχος· κύριος ἐβασίλευσε καὶ ἔδρασε τὴν οἰκουμένην· ἀπερίτρεπτον δηλονότι ὡς ἀσάλευτον ἡ τοῦ θεοῦ βασιλεία· ἐδήλωσε δὲ τὴν [illegible] καὶ τὰ διὰ τῆς τῶν πραγμάτων μεταβολῆς·

κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ἐπειδὴ βασιλέα τὸν θεὸν ἔδειξε κύριος καὶ κρίσεως μέμνηται· τὸ δὲ θεὸν πάντως ἀνακηρύττει τὸ δίκαιον·

εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Πᾶσαν φησὶ κτίσιν κοινωνεῖν τοῖς ἀνθρώποις τῆς εὐφροσύνης· καὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια· θυμηδίας ἐμφορηθῆναι· εἰ γὰρ ἐφ᾽ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι χαίρουσιν οἱ ἄγγελοι, πόσην ἕξουσι μᾶλλον εὐφροσύνην ἐπὶ τῇ πάντων τῶν ἀνθρώπων μετανοίᾳ·

σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ὁ θεοδοτίων καὶ ὁ σύμμαχος οὕτως· ἠχησάτω ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι αὐτῆς. ἅπας γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὁ βίος ὁ τὴν θάλατταν μιμούμενος ζάλην· τῶν θείων κηρυγμάτων διδαχθεὶς τὴν ἠχὴν προλέγει κατάστασιν καὶ τὰς γεγενημένας ἀπίστους ἐπαναστάσεις· καὶ τὰ τοῦ κηρύγματος τῆς ἀληθείας· ὡς καὶ ἐ

μετὰ τοῖς ψαλμοῖς ἀπεδέξατο·

χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Ὁ σύμμαχος οὕτως· γαυριάσεται ἀγρὸς καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ· ὑπὸ μὲν ἐρημίαν ὁ κύριος τὴν τῶν ἐθνῶν ἐξαγρίωσιν παραινῶν, ἀγρὸν τὸν κόσμον ὀνομάζει· λέξας τοίνυν ὅτι ἅπαντα χαρᾶς καὶ θυμηδίας πλησθήσονται·

τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ.

Ὁ ἀκύλας· τότε αἰνέσουσι πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ· ἐκεῖ μὲν διαφέροντος τοῦ θεοῦ προσχόντων τὸν ὕμνον· ἰξὸν τοῦ γὰρ τὸ στεῖον ξύλον ὀνομάζει τοὺς ἐπὶ προσηλωθέντας· διὸ οὖν τοῖς ἀνθρώποις ἀναμαρτάνει τὰ ἄλογα·

εὐφραίνει μὲν τοι πρὸς ἐκεῖνο ὃ ἀπρόσωπος ποιεῖ ὃ προφητικὸς ἐχρήσατο λόγος· οὔτε γὰρ ἄψυχος οὔτε γῆ οὔτε θάλασσα οὔτε τὰ πεδία οὔτε τὰ ξύλα μελῳδεῖν ἐπίσταται· ἀλλ᾽ οἱ ἐν τούτοις ὄντες τὸν ὕμνον τοῦ θεοῦ προσφέρουσι· τὴν γὰρ θάλασσαν οἱ πλέοντες καὶ οἱ τὰς νήσους οἰκοῦντες· τὴν δὲ γῆν οἱ ἠπειρῶται· τὰ δὲ πεδία οἱ γεωργοί· τοὺς δὲ δρυμοὺς ὁρῶντες, τοὺς τὸν εἰδωλικὸν θεραπείας ἀπηλλαγμένοι τοῦ θεοῦ τὸν ὕμνον προσφέρει· [illegible] τῶν καὶ τὸν νέον ἰνδαλμὸν τῶν ἐξαιρέτων παρουσίαν διδάσκ ὁ προφήτης ταύτη πολλ

χρήσατο· ἡ θάλασσα γὰρ εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων· καὶ προσφέρει τὴν πρὸς τὸν Σιναΐ τὴν ἀποκρισιν δὲ ἔχουσα· τὰ σεσωσμένα τὴν ἀθυμίαν διὰ τούτων δηλοῖ·

ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται· ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

Καλῶς τὰς δύο τέθεικε· καὶ ὅτι ἤκει· καὶ ὅτι ἔρχεται· ἡ πρώτην μὲν γὰρ ἐπιφάνειαν δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὴν θείαν ἐπίγνωσιν· ἡ δὲ δευτέρα ποιήσεται τὴν τῶν πραγμάτων διάκρισιν·

κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Τότε γάρ φησι τοῦτο ὅλως δικαιοκρισίαν ποιήσεται· οὐκέτι τῇ προτέρᾳ μακροθυμίᾳ χρώμενος· ἀλλὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἐξετάζων ἀλήθειαν· καὶ ὀρθὴν ἐκφέρων κατὰ πάντων τὴν ψῆφον·

ἔστ τοῦ ϟς ψαλ(μοῦ): ψαλ(μὸς) τῷ δαυὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται· ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις·

Ὡμολόγησε καὶ ὁ ταύτην τεθεικὼς τὴν ἐπιγραφήν, μὴ εὑρηκέναι παρ᾽ ἑβραίοις· ἀλλ᾽ αὐτὸς τεθεικέναι· οὐκοῦν οὐδὲ αὐτὴν προφητείαν· οὐδὲ γὰρ ἁρμόττει τῇ τοῦ ψαλμοῦ διανοίᾳ· ἀπαι

σης γὰρ τῆς γῆς· ἀλλ᾽ οὐ τῆς ἰουδαϊκῆς μόνης τὴν κατάστασιν ὁ προφητικὸς λόγος· εἰκὸς δὲ τῆς ἐπιγραφὴν τεθεικότα τοῦ προφήτου νοῆσαι τὴν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· ὡς τῆς τούτου μὲν προσδοκίας πάντων χειρουμένων ἀνθρώπων· προσεστίχει δὲ ὁ μὲν ὁ ψαλμὸς· καὶ τὴν προτέραν καὶ τὴν δευτέραν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφάνειαν· καὶ τὴν ἐθνῶν τὴν θεογνωσίαν· καὶ τὸ μέλλον κριτήριον·

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν· ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί·

Διὰ τούτων τὴν προτέραν τοῦ σωτῆρος ἐπιφάνειαν λέγει· οὐ δὴ χαίρειν καὶ εὐφραίνεσθαι· καὶ γηθοσύνας τῆς χωρείας διὰ τῆς ἐρεῖ καὶ θυμηδίαν· καὶ οὗτοι γὰρ καὶ καινοὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι ψυχαγωγούμενοι γάννυνται· καὶ σκιρτῶσι· ὅτι κύριος ἔφη· οὐχ ὡς τὴν ἰουδαίων βασιλείαν δεξάμενον· ἀλλ᾽ ὡς τότε τοῖς ἀνθρώποις τὴν οἰκείαν δείξαντα βασιλείαν· καὶ ἵνα μὴ τὰ πρόσωπα ὡς ἤδη παρῆν τὸ γενόμενον δῆλον· ἐντυγχάνοντα παρακαλοῦμεν τοῖς τοῦτον θρόνον κρινέσθαι κουρόμενος·

νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

Διὰ τοῦ γνόφου καὶ τῆς νεφέλης τὸ ἀθέατον τῆς θείας ἐδίδαξε

ζεφύσαντος· ὥσπερ γὰρ καὶ τὸ μεθέλκον πῦρ καὶ ὁ γνόφος συγκαλυπτόμενον αὐτὸν ἀδύνατον συνιδεῖν· οὕτω πάμπαν ἀδύνατον θεάσασθαι τὴν ἀόρατον φύσιν. ἀναμιμνήσκει δὲ ὅμως ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει διὰ νεφέλης καὶ γνόφου τὴν οἰκείαν ποιησάμενος ἐπιφάνειαν. καὶ διδάσκει ὅτι εἰ καὶ τὴν θείαν φύσιν ἀθέατον καὶ ἀόρατον καὶ τὸ δεῖν, ἀλλ' οἶδε διὰ τῶν ἔργων ἡμᾶς τῶν ταύτης δυνάμεων. ὃ μὲν ἐστὶ θεωρῆσαι· δικαιοσύνη γὰρ τοῖς ἀνοσίοις ἐπάγει δίκας· καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἅπαντας δὲ βοηθεῖ μετὰ κρίσεως ὀρθῆς ἐδίδαξε. πορίζεται δὲ ταῦτα αὐτοῦ ὁ θρόνος καὶ ἡ βασιλεία κατόρθωσις: Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

Ταῦτα τῆς δευτέρας ἐπιφανείας τὰ θεσπίσματα. ταῦτα καὶ ὁ θεσπέσιος ἐθεάσατο Δανιήλ· ὁ θρόνος αὐτοῦ φησὶ φλὸξ πυρὸς· ἐκπορευόμενον εἷλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ· καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε καὶ βίβλοι ἀνεῴχθησαν: Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ:

Δύναται τοῦ πυρὸς ἐνέργεια· οὐ μόνον τὸ καίειν· ἀλλὰ καὶ τὸ φωτίζειν ἔχει. ἀλλὰ τῶν μὲν ὁ τοῦ δικαίου σὺν αὐτῷ μέλλει χορεύειν· θανατώσας δὲ οἱ παράνομοι συζήσαντες. ἀστραπὰς δὲ αὐτὰς τὴν παρουσίαν καὶ δόξαν αὐτοῦ ἀπείκασεν· ἔφη δὲ οὕτως· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως καὶ ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου: εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ:

Τίς γὰρ οὐ δειμαίνει τὸ φοβερὸν καὶ δικαστήριον: Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς:

Ὄρη μόνον γὰρ οἱ ἀρχόμενοι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ δυναστεύοντες καὶ βασιλεύοντες, κηροῦ δίκην περιπταίοντες· τῷ φόβῳ διαλυθήσονται. ὅσῳ γὰρ πλειόνων πραγμάτων οἰκονομίαν ἐνεχειρίσθησαν· τοσούτῳ πλείοσι γενναίως ὑπόκεινται. ὅσον δὲ πλέον τὸ χρέος, τοσοῦτον πλέον τὸ δέος: Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ:

Τοῦτο γέγονεν καὶ γενήσεται. καὶ νῦν μὲν γὰρ ὁ διδάσκαλος τῆς ἐπὶ γῆς χριστὸς χορὸς ἀγγέλων φαινόμενος τοῦ θεοῦ τὸν ὕμνον ἐπὶ τῆς γῆς ἄνωθεν προσφέρων χορηγίαν· καὶ ἔβοων ὑμνοῦντες· δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· ὁμοίως τοι-

γαροῦν ἐκπλαγήσονται τὰς ὑμνῳδίας ταῖς δυνάμεσι. ὥσπερ ἀεὶ καὶ τὴν πολλάκις τοῖς τῶν ἁγίων οἰκονομίας καλῇ. εἶδον δὲ καὶ οἱ κατὰ τὴν οἰκουμένην λαοὶ διὰ τῆς οἰκείας μεγαλωσύνης τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν τὴν δύναμιν. ἤδη γὰρ τότε μὲν τῇ παρουσίᾳ σαφῶς ἅπαντας τοῖς ἀνθρώποις διαδείξει. τοῦ δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τότε καὶ τῆς τῶν ἀγγέλων ὑμνῳδίας ἀκουσόμεθα πάντες: Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς. οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν:

Ταλαιπώρους τοιγάρουν φαντασίας ἀπατηθέντες ὑπεχώρει τὸ σκότος· καὶ κατέδυσαν σαφῶς οἱ τῇ τῶν εἰδώλων πλάνῃ δουλεύοντες· ἐγκαλυπτέσθωσαν οἱ τοῖς εἰδώλοις λατρεύοντες: Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Καὶ ταύτην ὁ μακάριος Παῦλος τὴν προφητείαν τῷ σωτῆρι προσήρμοσε· φησὶ δὲ οὕτως ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ. ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· ὡς καὶ νῦν δὲ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἐκτέθεικε ψαλμῷ ὁ προφήτης. δείξας αἰσχυνομένους καὶ ἀλγυνομένους τοὺς τῶν εἰδώλων προσκυνητάς· ὑποδείκνυσι δὲ πᾶσαν ἀναρίθμητον τῶν ἀγγέλων μυριάδας τὸν μετὰ σαρκὸς προσκυνοῦντα θεόν: Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν· καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε:

Καὶ ἐνταῦθα Σιὼν τὴν ἄνω πολιτείαν καλεῖ. θυγατέρας δὲ τῆς Ἰουδαίας τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησίας. ἐξ Ἰουδαίων γὰρ κατὰ σάρκα τὸ σωτήριον κήρυγμα ἀπόστολοι. οἱ ταύτας φυτεύσαντες καὶ γεννήσαντες. καὶ μάρτυς ὁ θεσπέσιος Παῦλος Κορινθίοις ἐπιστέλλων. καὶ διαρρήδην λέγων· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· ἐπειδὴ δὲ τοίνυν καὶ μία ἡ τοῦ σωτῆρος ἐκκλησία εἰς σῶμα γὰρ ἓν ἅπαντες οἱ μὲν πιστεύσαντες· καὶ αὖ πάλιν πολλαί· πολλὰ γὰρ τὰ μέλη τοῦ σώματος· διὰ μὲν τῆς Σιὼν, τὸ κοινὸν ἐκάλεσε σύστημα τῶν ἁγίων· διὰ δὲ τῶν θυγατέρων τῆς Ἰουδαίας, τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις καὶ ἀγροῖς. καὶ ἐσχατιαῖς πεπηγυίας συλλόγους. λέγει δὲ καὶ τούτοις κἀκείνους εὐφροσύνης ἀναπεπλῆσθαι. διὰ τὰ δίκαια κρίματα τοῦ κυρίου: Ὅτι σὺ κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερ-

ὑψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς·
Χαίρουσι δὲ ἅπαντες καὶ ἀγάλλον-
ται· τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ· καὶ νικῶσι
μέσως δεξάμενοι τὴν ἐπίγνω-
σιν· καὶ τὸν μόνον κοινὸν πάντων θεὸν
τὸν ἔλεγχον θεασάμενοι· τῶν
μὲν γὰρ ἠλέγχθη τὸ μάταιον·
τοῦ δὲ τὸ ὕψος ἐδείχθη· ἐπειδὴ
δὲ οὐ μόνον δεῖ πιστεύειν· ἀλλὰ
καὶ πράξεως ἐπιμελεῖσθαι· ἀναγκαί-
ως καὶ ταύτην ὁ προφήτης
προσφέρει τὴν συμβουλήν:
οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον μισεῖτε τὸ πονηρόν:
Εἰ τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν ἐπέραστον· τὸ
ἐναντίον βδελύξασθε· τίς
γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκό-
τος· δηλαδὴ μὲν τοίνυν τῆς πονη-
ρίας ἀπηγόρευσεν ἅπαντα
τῆς κακίας τὰ εἴδη:
φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁ-
σίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς ἁμαρ-
τωλοῦ ῥύσεται αὐτούς:
Ἀποστρεφόμενοι τὴν πονηρί-
αν καὶ τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ἐπι-
μελούμενοι πολιτείας· ἕξετε
κηδεμόνα καὶ φύλακα· τὸν ὅ-
λων τὸν κύριον· καὶ κρείττους τῶν
ἐπανισταμένων γενήσεσθε δυσ-
μενῶν:
φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ· καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη:
Οὐ γὰρ πάντες ἠπολαύκασιν ἅμα
τοῦ φωτὸς ἀνατείλαντος· οὐδὲ πάν-
τες τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως εὐ-
φροσύνην ἐδέξαντο· αὐτοὶ δὲ μόνοι
οἱ τὴν δικαιοσύνην ἠσκημένοι· πᾶσι

τῆς σωτηρίας τὰς ἀκτῖνας κα-
τέπεμψεν· ἀλλ' εἰσὶν οἳ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἐμύσαν· καὶ τὸ φῶς
ἰδεῖν οὐκ ἠθέλησαν: εὐφράν-
θητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ· καὶ ἐξομο-
λογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ:
Ἅπαντες τοίνυν τοῦ φωτὸς ἀ-
πολαύσαντες· καὶ τὸν τῆς ἀ-
ρετῆς ἀσπασάμενοι κλῆρον·
ἀγαλλιᾶσθε καὶ τὸν θεὸν ὑ-
μνεῖτε· τὸ τῶν ἀγαθῶν [illegible]
ἐξηγούμενοι πλῆθος· ἐξομο-
λόγησιν γὰρ ἐνταῦθα, τὴν εὐχα-
ριστίαν ἐκάλεσεν:

ἑρμηνεία τοῦ ϞΖ ψαλμοῦ: ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:
Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς τὴν αὐτὴν
ἔχει διάνοιαν· ἑκάτερα γὰρ
τοῦ σωτῆρος ἐπιφάνειαν προθεσπί-
ζει· ἀλλ' αὐτὰ πλείονα περὶ
τῆς προτέρας διεξέρχεται:
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν:
Ἐπειδὴ τὰ παλαιὰ περιῃρέθη [illegible]
κηρύττεται [illegible]· καὶ και-
νῶν [illegible] προσφο-
ρά· εἰκότως καὶ καινὸν ᾆσμα καὶ
νομικὰ [illegible] προσφέρειν
θεῷ: ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησε κύριος:
Ὑπερφυῆ γὰρ καὶ παράδοξα ἐστί-
ν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων γενόμενα:
ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ
ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ:
Πολλάκις εἰρήκαμεν· ὅτι χεῖ-
ρα τὴν ἐνέργειαν λέγει· δε-
ξιὰν δὲ τὴν ἀγαθὴν ἐνέργειαν·
βραχίονα δὲ τὴν ἰσχύν· λέγει

δὲ ὅτι τῆς αὐτοῦ δυνάμεως
ἔργον· [illegible] σωτηρία· αὐ-
τὸς [illegible] φιλανθρωπίαν χρώμενος, οἰκεῖ-
ον ἡγήσατο κέρδος τὴν τῶν
ἀνθρώπων ζωήν· διά τοι τοῦτο
[illegible] αὐτοῖς ἡ δε-
ξιὰ αὐτοῦ· ἀλλ' ἔσωσας αὐτοὺς
τῆς γὰρ τῶν εἰδώλων αὐτοὺς
πλάνης ἐλευθερώσας· καὶ
τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὸ ὕψι-
μον ὑποδείξας· τῆς σωτηρίας
μεταδέδωκεν· καὶ τοῦτο σαφέ-
στερον διὰ τῶν ἐπιφερομένων ἐδήλωσεν:
ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ:
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποις τὴν σωτηρίαν προσένει-
με [illegible]· καὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ βασιλείαν τοῖς ἔθνε-
σιν ἐδήλωσεν: ἐμνήσθη τοῦ ἐ-
λέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ· καὶ
τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν:
Κομιδῆ ταῦτα ἔοικε τοῖς ἡσαΐ-
ου προφήτου θεσπίσμασι· διὰ γὰρ
ἐκείνου ὁ θεὸς πρὸς τὸν
δεσπότην ἔφη Χριστόν· ἔδωκά σε εἰς διαθή-
κην γένους· εἰς φῶς ἐθνῶν· τοῦ
εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς· ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῖς
θαυμασίοις πατριάρχαις τῷ
Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ
τῷ Ἰακὼβ· καὶ τῷ θεσπεσίῳ
Δαυὶδ ὑπέσχετο ὁ τῶν ὅλων
θεὸς ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῶν

κατὰ σάρκα τὸν Χριστὸν ἀναστήσειν·
καὶ σωτηρίαν δι' αὐτοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις
παρέξειν· διαθήκην ἐκάλεσεν
τὴν πρὸς τούτους πρὸς ἐπαγγε-
λίαν γεγενημένην· τὴν γὰρ
διαθήκην οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταὶ
συνθήκην εἰρήκασιν· γένος
δὲ αὐτοῦ τὸν Ἰσραὴλ κέκληκεν· ἐ-
πειδὴ ὁ Χριστὸς ἐξ Ἰουδαίων κατὰ
σάρκα· ἡ φησὶν ὁ ἀπόστολος·
δέδωκά σε τοίνυν εἰς διαθήκην
γένους· τουτέστιν· ὥστε πλη-
ρῶσαι τὰς πρὸς Ἰουδαίους γε-
γενημένας συνθήκας· ἀλλ' εἰς
φῶς ἐθνῶν· οὐκέτι Ἰουδαίων· ἀλλ' ἐ-
θνῶν· οὗτοι γὰρ διὰ τῆς πίστεως
τῆς σωτηρίας μετέλαχον· ἐκεῖνοι
δὲ τῆς ἀπιστίας τὸν ζόφον ἠγά-
πησαν· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἔ-
φη Δαυίδ· ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους
αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ· καὶ τῆς ἀ-
ληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· τὰς γὰρ
πρὸς ἐκείνους γεγενημένας ἐπαγ-
γελίας ἐπλήρωσεν· εἴδοσαν
πάντα τὰ πέρατα τὸ σωτήριον τοῦ
θεοῦ ἡμῶν· οὐ γὰρ Ἰουδαίοις μό-
νον ἐπηγγελμένοις· ἀλλὰ πᾶσιν
ἀνθρώποις τῆς ἀληθείας τὸ φῶς:
ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε:
Ἐπειδὴ τοίνυν ἅπαντες τῆς
πικρᾶς τοῦ διαβόλου δυναστεί-
ας ἠλευθερώθημεν· τὸν ἐπινί-
κιον ὕμνον τῷ σωτῆρι θεῷ
προσε[illegible] μέγκατε· ὅταν
ἀλαλα[illegible] γμός· νικῶν τι

φωνῇ· διὸ πληρουμένην τὸ κεφ
σθεν· τοῦτον γὰρ τὸν ὕμνον ᾄδ
μεγαλύνοντες καὶ κηρύττοντες καὶ
τὸν μυστικὸν καὶ ἐπιφέρει
εἰς θαυμάζοντες τοῦ θεοῦ· ᾄδοντες,
καὶ ψάλλοντες· καὶ μετὰ τῆς
σπουδῆς συμφώνως χορεύοντες:-
Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ· ἐν
κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.
Καὶ τοῦτον τὸν νόμον δι' ἡμῶν
ἔστιν ἰδεῖν ἐν ταῖς ἐκκλησί
αις πληρούμενον· τὴν γὰρ πνευματι
κὴν κιθάραν· τὴν θείαν ψάλλ
κρουόμεθα μελῳδίαν· τοι
οὖν μὲν καὶ ἡ μυστικὴ λογικὴ κι
θάρας τὰ ἡμέτερα σώματα
ταῦτα· καὶ χρώμεθα· ἀντὶ μὲν χορ
δῶν τοῖς ὀδοῦσιν· ἀντὶ δὲ πλήκ
τρου, τοῖς χείλεσι· πλὴν ἀκροῦ
παντὸς ὁ ξυστὸς ὁμοῦ γλώττῃ
κινουμένη· τὴν ἐναρμόνιον
ὁμοῦ τε μετὰ τῶν κρουμά
των ἠχώ· κινεῖ γὰρ τὴν γλῶτ
ταν ὅμοιος· οἷον τὶ μουσικὸς
μετὰ τῆς ἐπιστήμης ποιούμενος
τὴν ταύτης μετὰ κινήσεως·
αὕτη τῷ θεῷ ἡ κιθάρα, τῆς ψαλ
ψυχῆς συμπεραστέρα· καὶ μάρτυς
αὐτὸς δι' αὐτοῦ προφήτου πρὸς
ἰουδαίους κοινῶν· ἀπόστησον
ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου· καὶ
φωνὴν ὀργάνων σου οὐκ ἀκού
σομαι: Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς
καὶ φωνῇ σάλπιγγος
κερατίνης:
Σάλπιγγας [illegible] καὶ τὰς κ

τὴν ἐν νόμῳ ἰουδαϊκὴν καταγραφήν.
οὕτως ὁ μακάριος ἐν τοῖς ἀριθ
μοῖς φησί· ὅταν ποιῆσαι ἐλε
μονάς, μὴ σαλπίσῃς ἔμ
προσθεν σου ὥσπερ οἱ ὑπο
κριταὶ ποιοῦσιν· ἀντὶ τοῦ
μὴ κηρύξεις· μὴ δημοσιεύ
σῃς κατασκευάς· ἵνα μὴ τὴν
κενὴν δόξαν τὴν θείας μισθαρ
νίας καρπῶσῃ· καὶ ἐν ταῖς
ποιμνίαις σάλπιγξι, τὴν δὲ διὰ
κερῶν κατὰ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς
ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγεννημένους
υἱοὺς τῆς σοφίας ἀνθρωπίνου καὶ
τοῖς ὄρνισι φόβερος τοῖς παιδεύο
μένοις· ἐλαταῖς δὲ σάλπιγ
ξιν καὶ ἐλαφραῖς· κερατίναις δὲ
τὰς ἐκ κεράτων γεγενημένας·
ταύτας δὲ ἰουδαίοις χρῆσθαι
συνέθετο. σκιὰ δὲ τῶν ἐν
παρέκεινοις ἐπὶ πολὺ τὰ θεο
ῦ ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὸν ἀλλότριον
ἔθνους αἷμα· ἡμεῖς δὲ τὸν ὅριον
τὸν ἀληθινὸν αἷμα τὴν ἁμαρτίαν
κόσμου· οὕτως ἐκεῖνοι ταῖς ψαλ
μοῖς ἐκέχρηντο σάλπιγξιν·
ἡμεῖς δὲ καὶ ταῖς ἐμψύχοις καὶ
λογικαῖς σάλπιγξι τοῖς ποιμνίοις·
οἱ θεῖοι ἀπόστολοι· καὶ οἱ θεσπέ
σιοι προφῆται· καὶ οἱ μετ' ἐκεί
νους διδάσκαλοι· τοῦ πνεύματος
χαρίσματος: Ἀλαλάξατε ἐ
νώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.
Τὸ ἐπινίκιον ὕμνον προσφέ
ρειν τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ
τῶν ὅλων: σαλευθήτω ἡ θά

λασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κα
τοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Ὁ σύμμαχος οὕτως· ἠχείτω ἡ θά
λασσα σὺν τῷ πληρώματι αὐτῆς·
ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦν
τες αὐτήν· διαφόρους τοὺς
ἐν τοῖς πολυανθρώποις πόλεσιν
ἐστὶν ἰδεῖν τῆς προφητείας
τὸ τέλος· θάλασσαν γὰρ κυμαι
νομένην τοὺς εὐσεβεῖς λαοὺς
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μιμεῖται
τὸ πλῆθος· τοιαύτη δὲ καὶ ἡ
τῶν ψαλλόντων ἠχή· καὶ κατὰ
δὲ τοῖς δὲ τοῦ τὴν θάλασσαν
καὶ γῆν οἰκούντων ὁ προφη
τικὸς λόγος τὴν κίνησιν ἐδή
λωσε καὶ μεταβολήν· σαλεύεται
γὰρ τὸ κινούμενον· κινεῖται
δὲ τὸ μεταβαλλόμενον: Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ
Πάλιν ποταμοὺς τὰ [illegible] αὐτό:
τῆς διδασκαλικῆς μεταβολῆς
λαμβάνων τοῦ ὀνόματος χάριτος· κ(αὶ)
ποταμοὺς δι' ἐκείνων θεῖοι προχέ
ουντας νάματα· οἷς οὐρανοῦ
ἔθη· καὶ τὸν θεὸν ἀνυμνοῦντας·
μεγάλη κίνησις γὰρ πάλιν ὁμο
κρότως: τὰ ὄρη ἀγαλλιάσο
νται ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι
ἔρχεται· ὅτι ἥκει κρῖναι
τὴν γῆν. [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ ὄρη προσηγόρευσε
τοὺς ὑψηλοὺς καὶ μετάρσιον
ἔχοντας φρόνημα· ἐφ' ὧν
ἡ τοῦ θεοῦ ᾠκοδόμηται πόλις·

οὐ δύναται γάρ φησι πόλις κρυ
βῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· τὰ
θεμέλια αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· τούτους ἔφη
ἀγάλλεσθαι καὶ εὐφραίνεσθαι,
τὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν μαν
θάνοντες ἐπιφάνειαν· πρὸς
μὲν γὰρ τοὺς πόνους τὰς ἀντι
δόσεις ἀπαγγέλλονται· τοῦ κριτοῦ
τὸ δίκαιον ἐπιστάμενοι·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι:
Ἡ πρώτη μὲν γὰρ ἐπιφάνεια,
πολλὴν ἔσχε τὴν ἔλεον· ἡ δὲ δευτέρα
σχήσει τὸ δίκαιον· πάντες γάρ
φησι παραστησόμεθα τῷ βήματι
τοῦ Χριστοῦ· ἵνα κομίσηται ἕκαστος
τὰ διὰ τοῦ σώματος ἃ ἔπραξεν,
εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν· τοῦτο
δὲ καὶ ὁ προφήτης ἔφη· ἅπαξ
ἐλάλησεν ὁ θεός· δύο ταῦτα ἤκουσα
ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ· καὶ
σοῦ κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις
ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:
[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] ψαλ. [illegible]
[illegible]
Ὁ ψαλμὸς ὁ προθεσπίζει μὲν
καὶ τὴν ἀπὸ καιροῦ τῶν ἰουδαίων
ἐπάνοδον· προαγορεύει δὲ καὶ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν τὴν ἐπιφάνειαν·
καὶ τῶν ἰουδαίων τὴν ἀπιστίαν:
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί:
Καὶ ἰουδαῖοι γὰρ καὶ ἕλληνες με
μηνιᾶσι καὶ λυττῶσι τοῦ δεσπότου
Χριστοῦ τὴν βασιλείαν ἀκούοντες.

καὶ νῦν καὶ διὰ τῆς ἐρημίας ὀρθρίας ἀπὸ
λαοῦ σὰν Ἰουδαῖοι παθόντες οἱ πλη-
σιόχωροι διὰ τὸ περίοπτον τῶν π(ερὶ)
δοξομένων ἐπ' αὐτοὺς παραδόξων θεασά-
μενοι ἐδόξασαν τοῦτο· τοῦ ὑπὸ
πάντων προσκυνουμένου
τῶν δυνάμεων: [illegible]
[illegible]

Ὑπὸ δέ φησι τὸν παρ' ἡμῶν κηρυ-
ττόμενον· καὶ τῶν αἰώνων δημιουργὸν
μεγάλων θεὸν ὑπάρχει καὶ κύριον·
ἢ καθ' ἣν μόνος ὢν πρὸς αὐτοὺς
διαλεγόμενος ἐγκρύπτει· ἡ γὰρ ἀσώ-
ματος φύσις, ἣν ἀπερίληπτος
καὶ ἀπερίγραπτος, καὶ κατὰ χ(ριστό)ν
σαρκωθεῖσαν εὑρεῖν τῶν υἱῶν· καὶ τοῖς
ὁμοιουμένοις ἐν αὐτῇ οὐσίας
κρείττονας, ποίας δῆ ταῖς καθ' ἡμᾶς
σχηματίζει διὸ ὁ μέγας τὸν λόγον
τὸν θεὸν ὁρᾷ βασιλικῶς
τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενον·
καταπλήττοντες καὶ δεδι-
ττόμενον τοὺς ἀκούοντας:

[illegible]
[illegible]

Καὶ τῶν Ἰουδαίων ἐπανελθόν-
των καὶ τῶν θείων διειμαρμέ-
νων· ἢ τοῦ θεοῦ δυνάμεως ἀπο-
σιμαίνεται ἀχθῆ· διαφθορέντ-
α γὰρ ὁ τὸν θεὸν ὑπομείναντας
τῆς οἰκουμένης ἀπεφαίν-
οντο δεσπότης· τῶν εἰσφορῶν ἀπο-
στόλων τὸ σωτήριον κήρυγμα προ-
σεμαχόντων τοῖς ἔθνεσι:

[illegible]
[illegible]

[illegible]
ρῆ τοῖς νῦν ὧν παρ' ὃν ἀνυμνοῦ-
σι· καὶ τὰς σὰς ὀργισθείσας
διεξιέναι· καὶ τὴν ἄρρητον
σου μὴ παρεισφρεάζεσθαι θεό-
τητος ὁμοούσιον πρόσθε-
ρην τὸ σέβας· καὶ φοβερὸν
ὄντι καὶ παντελῶς ἀξίας
μόνη γὰρ τοῖς πιστεύουσιν
ἐκδειματοῦν δὲ τοῖς ἀπιστο-
ῦντας: [illegible]
[illegible]

Προσήκει δ' ἡμᾶς δὲ διὰ ναοῦ
βασιλείαν καὶ δικαιοσύνην χρό-
νον· ἴδιον γὰρ τῆς ἀληθοῦς
βασιλείας τὸ δικαίως ἰθύ-
νειν τοὺς ὑπηκόους· τὴν γὰρ αὐ-
τοῦ μέσως εἰρήνην ἀγαπῶν· τοῦ
τέρπεσθαι τιμιον ποιεῖ βασιλεία·
τὸ ἀτέρμονα τὸ δίκαιον· τοῦτο
δ' ἡμεῖς καὶ τὸ ἐπηγγελμένον:
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ὥσπερ δὲ καὶ βασιλεία ὀρθὴν
καὶ δικαίαν τὴν ψῆφον ἐξήνε-
γκας· καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας
κατὰ δυνάμεως ἀμύνοντα
θορύβους διαλλάξας· κατὰ
δὲ τῶν ἐθνῶν προφητείας
σύντομον τοὺς ἰδίους τῆς
ἐπαγγελίας τῶν ἀληθειῶν·
τὰς πρὸς τοὺς προγόνους
τοῦ Ἰσραὴλ γεγενημένας ὑπο-
σχέσεις πληρώσας· καὶ τὴν
διὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν

δωρησάμενος σωτηρίαν:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἀμείψασθαι τοίνυν τὸν δέ ὅρ-
γῆς ὠς δύνασθαι· καὶ τὸν π(ρο)-
φορὸν αὐτοῦ προσενεγκ(εῖν) κατὰ
σέβας· τὸ δ' ὑψοῦτε· ἀντὶ τὸ
ὑψηλὸν αὐτοῦ κηρύττετε· ὑ-
ποπόδιον δὲ ποδῶν αὐτοῦ,
παλαιμένον ἐν ἱεροσολύμοις
μεσοσ δ' ὑμνούμενον· νῦν δὲ κα-
τὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν
ἐκκλησίαι· ὅμοια τοῦ παντὸς
θεοῦ π(ρο)σφερομένη τῷ π(ατ)ρ(ὶ) κ(υρίο)υ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἡ ἀπλῶς τοῖς ἄλλοις προ-
φήταις κατὰ μέρος τούτων
ἐμνημόνευσε μόνον· ἀλλ' αὐ-
τῶν προφορὰ ἰουδαίων λύτρων·
καὶ τὴν γραφὴν ἰδίων διδάσκων· κ(αὶ)
γὰρ ἐπὶ ἡμῶν υἱὸς καὶ ἀναρ(ρ)α-
πᾶσαι τῆς σφόδρα σωτηρίας ἐπε-
ράθη· καὶ ἐπὶ ἡμᾶς μου ἡ τῶν
θείαν ἀτιμάσαντα βασιλεία·
τὴν ἀμείνω αὐτῆς ἀπήτησαν· δίδο-
κει τοῖς μυστικοῖς λόγοις· ὅτι καὶ
οὐ δ' ὑμῖν δρᾶσαι κατὰ τοῦ στρο-
γγύλων τρόπου· καὶ τῶν σωτηρί-
ου δεχόμενοι βασιλείαν· ἄνω-
θεν γὰρ αὐτοῖς ἡ μακαρία σωτη:

[illegible]
[illegible]

τὸ μὲν γὰρ φέρειν ὁ σωτὴρ προσέθηκε:

Καὶ τοι φησὶ πολλὴν ἔχουσι θεὸν π(α)-
ρρησίαν· οἱ μὲν γὰρ παρεκάλ-
ουν ὑπήκουε· καὶ τὰς αἰτήσεις
παρεῖχε· καὶ πάντων ὁρῶν τοῦ
τῶν προσαυτοῖς ἐπιποιεῖ τὸ δια-
μόχιμον· διὰ τῶν μεθόδων τῶν οἰ-
κείων δ' ἡμῖν ἐπιφάνειαν· ἐ(πε)ὶ τ(οῦ)
δ' ἐδαφίζεσθαι οὐκ αὐτὸς δικαστὰς αὐτοῦ
αὐτοῖς μεταδίδου τὴν χάριτος:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἡ μόνος γὰρ πολιτευσάμενος· καὶ κα-
τὰ τὰς ὁμοίας αὐτοῦ μωσαϊκοῖς
σι· ταύτην ἐδωρήθη τὴν χάριν:
[illegible]
[illegible]

Εὐχαριστοῦμέν φησιν ὁ ὑφηγούμενος κη-
ρυττόμενον· ὅτι τοσαύτης ἀπο-
κείμενος μετὰ δόξης παρρησίας·
καὶ πολλῆς αὐτοῖς ἀξιοῦ μακαριότητα
μείας· [illegible]
[illegible]

Ἤ συμμαχοῦντι· καὶ ἐκδικεῖ ἐπὶ
ταῖς ἐπηρείαις αὐτῶν· τοῖς μὲν
γὰρ κατὰ τοῦ μεγάλου μωυσῆ
τυραννήσαντας πυρὶ παραδέ-
δωκε· καὶ τοῖς τὴν φρόνησιν δια-
φυγόντας ζῶντας τῷ τάφῳ
παρέπεμψεν· χάσματι κεχηνό-
των γῆν· καὶ τὰ φονευταῖς αὐ-
τοσχέδιον τῆς τυραννίδος τὸ
χωρίον ἀπέφηνε· καὶ τοῖς δὲ
θαυμασίοις ὀδελίσαντας καὶ τὸ
ὑψηλὸν ἐκείνων πεζεύσαντας:

πεποίηκεν ὑπουργίοις δὲ γῆ· παραδόξοις χρησάμενος κύμασι· τοῖς δὲ κατὰ τοῦ προφήτου Σαμουὴλ γασί [illegible] τὴν τοῦ Σαοὺλ δὲ ὡς ἁμαρτάνοντα παρέδωκε· καὶ παντοδαποῖς περιέβαλε συμφοραῖς: ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν:

Τοσούτων τοιγαροῦν τῶν θαυμασίων ἀνδρῶν μεμνημένοι τὸ δὲ σέβας· τὸ προσῆκον σέβας τῷ θεῷ προσενέγκατε· ὄρος δὲ ἅγιον πάλαι μὲν τὸ Σιὼν ἐκάλει, μετὰ δὲ τῆς θεογνωσίας τὸ ὕψος· οὕτω γὰρ καὶ Ἡσαΐας καὶ Μιχαίας ἐθεάσαντο· ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου· τουτέστιν ἡ τοῦ θεοῦ γνῶσις δῆλον πᾶσι γενήσεται· οἶδε καλεῖν ὁ θεῖος ἀπόστολος· μόνον τὸ ὄρος Σιών· προσεληλύθατε γὰρ Σιὼν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ· πρὸς τὴν μεθ' [illegible] τοίνυν κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ γνῶσιν προσφέρειν αὐτῷ τὴν προσκύνησιν:

ἑρμηνεία τοῦ ϟθ ψαλμοῦ: ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. εἰς ἐξομολόγησιν [illegible] φθος παρέμφαινοις:

Ὁ προφήτης ἐνταῦθα πάντας ἀνθρώπους εἰς [illegible] καλεῖ· περιεστῶσαν δι' ἀπάντων θεραπεύσαι τὸν σωτῆρα θεόν:

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ:

Ἅπαντες ἄρα οἱ τὴν ἐπίγειον νεμόμενοι μοῖραν προσφέρειν καλεῖ τῷ θεῷ· ἐπειδὴ γὰρ τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην τὴν γνῶσιν καταγγέλλει: δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ:

Οὐ γάρ ἐστιν κατὰ τὴν παλαιὰν ἱερατείαν τοῦ διαμόνου τυραννίδι [illegible] τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν [illegible] ἀλλ' ἡ νόμος αὐτοῦ καὶ φιλάνθρωπος ὁ δεσπότης· εἰσελθόντες τοίνυν τῇ δουλείᾳ προσέλθετε· εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει:

Ὁ δὲ σύμμαχος μετ' εὐφημίας εἶπεν· ὅ δ' ἀκύμασι ἐν αἰνέσει διαφόροις μέλεσιν καὶ εὐφραινόμενοι [illegible]: γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν:

Διὰ τοῦτον μανθάνετε πράγματος, ὅτι μέγα τὸ δ' ἐσπότης· καὶ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ τῶν ὅλων θεός· τῶν πάντων τοῖς ἔθνεσι προσέφερον πάντα δὲ ἀνάγματα· καὶ οἱ ἱερεῖς τὸν ἀπόστολον χορόν· ὡς ἡ τῶν πράξεων ἱστορία διδάσκει: αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς:

Οὐ γὰρ ἡμεῖς ἑαυτοὺς δημιουργήσαμεν· ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ δὲ πεποιήμεθα· οὕτως ὁ μακάριος Παῦλος Ἀθηναίοις διδάσκει· ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ· οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος

οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ· οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος· αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέ τε καὶ ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ὁ προφήτης διδάσκει· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς· ὅτι οὐ μόνον οὕτως· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς οὐκ ὄντας: ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ:

Διὰ τοῦτον οὐ μόνον τὴν δεσποτείαν· ἀλλὰ καὶ τὴν κηδεμονίαν ἐδήλωσε· οὐ μόνον γὰρ ἡμῶν δεσπότης ἐστὶν· ἀλλὰ καὶ ποιμὴν· τὴν ἀγαθὴν ἡμῖν προσφέρων νομήν· ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ λαὸς ὡς βασιλέως· καὶ πρόβατα ὡς ποιμένος: εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει· εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις:

Πύλας αὐτοῦ καὶ αὐλὰς αὐτοῦ τὰς ἐκκλησίας καλεῖ· αὗται γὰρ ἡμῖν τὴν οὐράνιον εἴσοδον παρέχουσιν ἐν εἰσόδοις ἱεραῖς προσήκει τὰς θείας αὐτοῦ καὶ σωτηρίους εὐεργεσίας διεξιέναι· καὶ τὸν χαριστήριον ὕμνον, οἷον τινὰ δῶρον προσφέρειν: ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὅτι χρηστὸς κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ:

Παρ' οὐδενὶ καιρὸν ὑμῶν τὴν ἀρετὴν· φιλανθρωπίαν χρώμενον· καὶ ταῖς ἀγαθαῖς ὑποσχέσεσιν ἐπιτιθέντα τὸ πέρας· ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν προγόνων ὑπέσχετο, ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πεπλήρωκε· καὶ τὴν ἐπηγγελμένην σωτηρίαν ἀληθῶς ἐδωρήσατο:

ἑρμηνεία τοῦ ρ ψαλμοῦ: τῷ Δαυὶδ ψαλμός:

Ἐμὶ ἀτῶν ἀντιγράφων ἔχει τὴν ὑπόθεσιν· οὔτε παρ' αὐτῷ εὗραν· οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς· οὔτε παρ' αὐτοῖς ὁ ταύτην ἀπέλαβον τὴν προσθήκην· ὑπόθεσιν δὲ ὁ ψαλμὸς τοιαύτην ἔχει· ὁσίας ὁ μακάριος Δαυὶδ καὶ ἀνέωσεν ἅπαντας ἐκκαθαρθέντας τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς τούτων κατήκουσε καὶ ἱερεῖς· ᾠσε τὴν προτέραν δίαιταν ἀποδήμησε τὸν λαόν· οὐ μόνης δὲ τῆς τῶν δαιμόνων ἔφερον τῆς εὐσεβείας· ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἀρετῆς ἐπεμελήθη κατορθωμάτων· ὀφθαλμοὺς δικαιοσύνης γεραίρων τὸν δίκαιον· ἐπαρκῶν ἀδικουμένοις· ἀδικοῦντας κολάζων τῆς τῶν συμφορῶν ἀφέλειαν ἐπιμελούμενος· ταῦτα τοίνυν προορῶν ὁ μακάριος Δαυὶδ θεασάμενος, τοῦτον συνέγραψε τὸν ψαλμόν· καὶ τὴν ἐκείνου διεξιὼν ἀρετήν,

καὶ πᾶσι μαρμαίροις τὸν ζόφον τῆς πρ(ο)τίθεις χαρακτῆρα:

[illegible]

Ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἠλέει· καὶ τῶν ἀδικούντων ὁ θαυμάσιος ἰσοστάσιος κατεψηφίζετο· τὴν περὶ ἑκάστου διάγνωσιν· ἀφηνίαν ἐμοῦ καὶ κεισότως προσηγόρευσεν:

[illegible]

Ὁ σύμμαχος οὕτως ἐμήνυσε· διήσω ὀρθὸν ἀμώμως μου· ἤγουν τῆς τοῦ πρὸς χάριτος ἔθεασάμην· ἀμώμως μου ὁδὸν καὶ εὐμενῆ· θεοῦ ταύτην μου διὰ τῆς μὴ ἐμοδίας προσθήσω· [illegible]

Τοσαύτην γὰρ ὁ θαυμαζόμενος, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς αὐτοκαθαρότητος· ὡς μετὰ παρρησίας ἐκβοῆσαι πρὸς τὸν θεόν· πότε ἥξει πρός με· ἀντὶ τοῦ ἀτεχνῶς οἷς ἔνδειξαι καθιέρωσα· ποθῶ σου τὴν παρουσίαν ὡς δέομαι· ἱμείρομαί σου τῆς ἐπιφανείας· ἀλλ' ὁ δὸς τὸ ποθούμενον· [illegible]

Ἀπλότητι συζῶν διατέλεσ οὐκέ χρώμενος διπλοῦν· οὐδὲ ἄλλα μὲν τοῖς ἐκτὸς ἐφαινόμενον· ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ τὰ ἐναντία διαπράττειν· ἀλλὰ συνέβαινε τοῖς φαινομένοις τὰ κεκρυμμένα:

[illegible]

[illegible]

Οὐ μόνον τὰς παρανόμους πράξεις οὐκ ἐδέχετο· ἀλλὰ καὶ τὰς περὶ τούτων ἐνθυμήσεις ἀπεσείετο τὸν λογισμόν· πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ῥυθμίζων καὶ διαθεωρῶν:

[illegible]

Ἀπεστρεφόμην καὶ τοὺς τῶν θείων καταφρονοῦντας θεῶν:

[illegible]

[illegible] ὡς ἔφασκε ἐμοὶ ἴσων·

οἱ τιμῶντες τὸ δίκαιον· τοὺς τὰ ἐναντία προαιρουμένους καὶ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν οὐκ ἔχοντας ἔχθρων· πόρρω τῶν ἐμῶν ἐποιούμην συλλογισμῶν:

[illegible]

Ἰδέ τις τῶν συνόντων πονηρίᾳ χρώμενον ἀποστῆναι τῆς ἐμῆς ἠθέλησε συνουσίας· ὁ χωρισμὸν ὑπερ ἀγαμαίων τοιοῦτον χωρισμόν· οὕτως δὲ καταφρόνητος ἦν μοι καὶ τὴν κακίαν αἱρούμενος:

[illegible]

[illegible]

Ὁ λαθραίως γινομένης καταγορίας προσιέμενος· ἀλλ' ἀπὸ τοῦτο δρᾶν πειρωμένοις ἐξηλαυνόμενος:

[illegible]

Οὐ τὲ τοῖς ἀλαζονείᾳ χρωμένοις ἐποιούμην συσσιτίους:

[illegible]

Συνέδρους δὲ ἐμοὶ καὶ συνοίκους ἐμῶν· οἱ πιστοὶ κοσμούμενοι καὶ περὶ πολλοῦ τὰ θεῖα ποιούμενοι·

[illegible]

Οὐ μόνον ἐφείμων καὶ συμβούλ· ἀλλὰ καὶ τῶν διακονούντων πολλὴν ἐποιούμην φροντίδα· ὑπηρέταις γὰρ ἐχρώμην ἀρετῆς ἐπιμελουμένοις καὶ κακίας ἀπηλλαγμένοις:

[illegible]

Οὐδέ μοι τὸν ὑπερηφανίᾳ χρωμένον συνῴκουν ἔχων ἡμῖν ῥοῦν:

[illegible]

Ἰδέ τις συνεκούμην ὡς ἤλζη τῇ σπιάδι καὶ διαμαρτάνων αὐτὴν ἐληλύθειν:

[illegible]

Οὕτως σαφῶς περὶ τῆς ἱστορίας ἐμάθομεν· ἅπαντας γὰρ τοὺς δυσσεβεῖς ἱερέας τοῦ βασιλέως παρέπεμψεν· καὶ τὴν ἱερὰν ἐξεκάθηρε πόλιν· ὁ δὲ κουλόμενον τὴν τοῦ ἀνδρὸς

ἀρετὴν καταμαθεῖν ἀκριβῶς ἐς τὸ ῥομεῖος αὐτὰ ταῦτα· ἐκ τῆς δὲ ἱστορίας παρέχει ποιμένι καὶ ἐκ τῆς τετάρτης τῶν βασιλειῶν ἱστορίας:

[illegible]

Τρόρρησιν μὲν ὁ ψαλμὸς ἔχει τῶν ἐν Βαβυλῶνι τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων ταλαιπωρίας· καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπανόδου· προαγορεύει δὲ καὶ τὰ κατ' αὐτὸν καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν κλῆσιν καὶ σείων· ἁρμόττει δὲ καὶ παντὶ συμφορὰν τινὶ προσπαλαίοντι· καὶ τῆς θείας ῥοπῆς τυχεῖν ἱκετεύοντι· πτωχὸν γὰρ καλεῖ τὸν τῆς θείας δὲ ἠπρομηθεί:

[illegible]

Ἐξαιρουσῶν ἱκετηρίαν ὁ δὲ ἐσποτ· καὶ ποτνιωμένων τῆς ὁκ τοῦ ὀρέξων· τὴν γὰρ κραυγὴν οἱ μὲν τὴν ὁ σύμμαχος εἴρηκε:

[illegible]

Ὑμεμνήσκου γεμοῦ· καὶ λύσον τὴν οἰμωγὰν κτήσεως:

[illegible]

Ἀναμοι καὶ ταῦτα τοῦ ψαλμοῦ τὰ ῥη ὡς μελλόντων ἐστὶν πρόρρησις καὶ οὐ γεγενημένων διήγησις· ἐπειδὴ γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ

πολλῇ καὶ περιφανείᾳ ἐτύγχα-
νον ὡς ὁ λαὸς ὢν τοῦ θεσπε-
σίου Δαβὶδ καὶ ἰσραήλ. εἰκότως
ὁ προφήτης τοῖς ἐκείνων κε-
χρημένος προσώποις· προσ-
φέρει τὴν ἱκετείαν· καὶ τυχ-
εῖν αὐτὴν μετὰ τῆς θείας κηδεμο-
νίας· ἡνίκα ἂν γένοιτο τού-
του καιρός. ὅτι ἐξέλιπον ὡ-
σεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ
τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνε-
φρύγησαν:

Ἐντεῦθεν κατὰ τὸ οἰκεῖον ἰδίω-
μα τὰς ἐσομένας αὐτῷ γεγενη-
μένας συμφορὰς διηγεῖται·
καὶ φησὶ καπνοῦ παραπλη-
σίως τὸν τῆς ζωῆς ἀναλω-
θῆναι χρόνον. καὶ ἐξαφανι-
δαλον ξηρὸν γεγενῆσθαι τὸ σῶ-
μα. ὡς ὑπό τινος καταφλε-
χθὲν πυρὸς προσκαμμένος·
τῷ γὰρ καὶ ὁ ἀκύμασ ἡ ἐμή·
καὶ τῶν ὀστῶν μου ὡς καύσιμον
ψαθυρωθῆ: ἐπλήγην ὡσεὶ
χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου:

Ἀλλὰ καὶ χόρτῳ παραπλησί-
ως ἀπέσβην· καὶ τὸ πρότερον
ἄνθος ἀπώλεσα: ὅτι ἐπελα-
θόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου
ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου:

Πάσης μὲν γὰρ τροφῆς ἀπηλ-
λάγμην ὄρεξιν. τῆς δὲ πρὸς τὰ
ἀπαθείας πόρον τὸν ἐτυχ-
θην. τῇ γὰρ ἐξαφανίσας τὰ κε-
δόνη καὶ τὴν μαρασθῆ τὸ σῶμα.
συμμοίοις δὲ τοῖς ὀστέοις ἐπάγη-
ταί μου τὸ σῶμα: ὡμοιώ-
θην πελεκᾶνι ἐρημικῷ· ἐγενή-
θην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκο-
πέδῳ· ἠγρύπνησα καὶ ἐγενό-
μην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐ-
πὶ δώματι:

Πολλαῖς κέχρηται παραβολαῖς·
ἀξίως κινούμενος παραστῆ-
σαι τὰς συμφοράς· δι' ἑκάστης
δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνίθων
τὴν δυσθυμίαν δηλοῖ· καὶ τοὺς κιν-
δυνεύοντας τὴν ἐρημίαν· τό τε
γὰρ στρουθίον ὑπ' ἀγρυπνίας ἐξε-
μαύνει τὸν ὕπνον· καὶ ὁ νυ-
κτικόραξ τὰς οἰκουμένας
φεύγων· τοὺς οἰκείους ταῖς
ἐρημίαις καταμεμυημένοις
προστρέχει· τὸ γὰρ οἰκόπε-
δον ἐρείπιον ὁ σύμμαχος εἴρη-
κεν. οὕτως καὶ τὸ ἄλλο ὀρνεον
ταῖς ἐρήμοις ἐνδιαιτᾶται:
ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν
με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦν-
τές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον:

Καταγέλαστος ἐγενόμην τοῖς
δυσμενέσι· καὶ ὁ ποτε ζηλω-
τὸς καὶ περίβλεπτος νῦν ὅρκ-
ος γέγονα τοῖς πάλαι θαυμά-
ζουσι· κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν ὀ-
μνύουσι συμφορῶν· μὴ πάθ-
οιμεν ἃ οὗτος πέπονθε:
ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον·
καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ
ἐκίρνων: ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· καὶ τοῦ θυμοῦ σου·

ψυχασ φημμου [illegible]:

Ταῦτα καὶ ὁ θεῖος ἔφη ψαλμός.
ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.
καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυ-
σιν ἐν μέτρῳ. τὴν δὲ τῆς ὀ-
δύνης ὑπερβολὴν διὰ τού-
των δηλοῖ· εἰ γὰρ καὶ ὁ τῆς
τροφῆς καιρὸς ὀδύνης οὐ
παρέχει μετρός· σχολὴ γὰρ ἀλ-
λος καιρὸς ταύτης ἐμα-
θερόσθω· τούτοις δὲ φησι
περικλύζομαι τοῖς κακοῖς:
ἐπειδὴ δὲ ἔδρασαν κατ' ἐμοῦ
κεκίνηκας τὴν ὀργήν:
ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με:

Ὑψηλὸν γάρ με δείξας καὶ πε-
ρίβλεπτον ἀποφήνας· ἐξαί-
φνης ἀπέρριψας· τὸ γὰρ
κατέρραξας, ἐκ μεταφορᾶς
τέθεικε τῶν ἐπαιρόντων
εἰς ὕψος τι· καὶ κατὰ τοῦ
ἐδάφους καταρηγνύντων:
αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ
ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρ-
τος ἐξηράνθην:

Παραυτὰ ἡμῖν φησιν ὁ τοῦ
βίου δρομαῖος· καὶ ἔοικα
σκιᾷ κλινομένῃ· καὶ λήγουσῃ
λοιπόν· καὶ χόρτον δὲ μεμί-
μημαι τὴν ξηρότητα· τῶν
θεριζόντων προσκαμού-
μενος τὰς χεῖρας: σὺ δὲ κύριε
εἰς τὸν αἰῶνα μένεις· καὶ
τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν:

Ἀλλ' ἐγὼ μὲν καὶ τὴν φύσιν αὐτ-
ἔχω· καὶ συμφοραῖς συνεζύγην
τοσαύταις· σὺ δὲ ἀΐδιος ὢν καὶ
αἰώνιος· μεταβολήν τινα τῶν
παρόντων κακῶν· ῥᾳδίως
ἄν μοι χαρίσαιο· τοῦτο γὰρ ἐπιφ(έρει)·
σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν
σιών· ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτει-
ρῆσαι αὐτήν· ὅτι ἥκει καιρός·

Δός φησι μετὰ πολλὴν ἀκμὴν
τῆς συμφορᾶς· ὁ γὰρ καιρός, τὸ
ἔλεον ἀπαιτεῖ· ἀλλ' ἐπέπται
δὲ διὰ τούτων τῆς τοῖς ὁ θεῖ-
ος προφήτης ὡρισμένης τίμιος
τὸ τέλος· οὕτω καὶ ὁ θαυμάσι-
ος δανιὴλ ἀριθμήσας τῆς αἰχ-
μαλωσίας τὸν χρόνον· προσ-
φέρει καὶ τὴν ἱκετείαν· τ(ού)-
τοις συνῳδὰ καὶ τῆς πηνίκης
μένως δείας τὰ ῥήματα: ὅτι
εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν
αὐτῆς οἰκτειρήσουσι:

Ἐπιπόθητος γὰρ ἡμῖν ἡ σιών·
καὶ μίαν ἔρημος γενομένη· ἀξι-
έραστοι καὶ οἱ κατερριμμένοι
λίθοι· καὶ τῶν ἐκ τῆς πορθή-
σεως γεγενημένων χωμά-
των ἡ μνήμη· οἶκτον ἡμῖν
ἐντίθησι. καὶ φοβηθήσονται
τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου κύριε καὶ π(άντες)
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν
δόξαν σου:

Θεωροῦντες γὰρ ἡμῶν τὴν ἐπάνοδον καὶ
τὴν οἰκοδομὴν τῆς πόλεως·
οἱ τὰς προτέρας ἡμῶν θεασά-
μενοι συμφοράς· καὶ καταπλαγ(ήσονται).

καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι θαυμάσονταί σου τὴν δύναμιν· καὶ δείσαντες σε θεὸν ἐπιγνωσόμενον πιστεύσουσι. τοῦτο δὲ κυρίως καὶ ἀληθῶς μετὰ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐνανθρώπησιν γέγονεν. μετὰ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀναίρεσιν ἐθαύμασαν μὲν τὸ γεγονὸς οἱ περίοικοι· τοσοῦτον δ' ἀπέσχον τοῦ πιστεῦσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν, ὅτι τὴν πρὸς αὐτοὺς κατὰ ταὐτὸ ἤρξαντο πόλεμον. ἐνταῦθα δὲ ὁ μέγας καὶ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων καὶ τῶν βασιλέων μεταβολὴν προθεσπίζει. ἐν ταῖς μὲν ὁρωμένοις γεγενημένα, τὰ δὲ ἐλπιζόμενα ἔσεσθαι. φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· οὔπω γὰρ ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· ἀλλ' ὅμως ἐδίδαξεν ὅτι αὐτῷ κάμψει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων:

ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών· καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ:

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ τὰς θείας ἀρνοῦντες οἰκονομίας ἀσθένειαν ἐπεγράφοντο τοῦ θεοῦ τὴν Ἰουδαίων δουλείαν καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐρημίαν· εἰκότως δόξαν ἐκάλεσε τοῦ θεοῦ τὴν τῆς πόλεως ἀνοικοδομίαν· ἀντὶ τοῦ πάλιν τῆς Σιὼν οἰκοδομηθείσης ἐν τῇ προτέρᾳ δόξῃ πάντες ὄψονται τὸν τῶν ὅλων θεόν:

ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Οὐ κατεφρόνησε γὰρ οὔτε αἰχμαλώτων καὶ δούλων· ἀλλ' ἐδέξατο τὴν ἱκετείαν· καὶ δέδωκε τὴν ἐλευθερίαν: γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.

Ταύτην τὴν εὐεργεσίαν ἀνάγραπτον εἰς ἀεὶ ποιήσομαι, ὥστε καὶ τοὺς ἐσομένους τὴν φιλανθρωπίαν μαθεῖν. λαὸν κτιζόμενον τὸν ἐξ ἐθνῶν συλλεγόμενον καλεῖ. περὶ οὗ καὶ ὁ μακάριος ἔφη Παῦλος· εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· καὶ αὐτοῦ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ. ὁ θεσπέσιος δὲ Δαβὶδ ἐν τῷ κα' ψαλμῷ· ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος. οὗτος ὁ λαὸς καὶ τὸ πάλαι καὶ τὰ μὲν παιδεύομεν. τὰ προσκείμενα ὑμνοῦ ἀπεμνημόνευσε τῶν σεβομένων:

ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε· τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων· τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων· τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Πάντα γὰρ ἐφορᾷ καὶ πρυτανεύει ὁ τῶν ὅλων θεός· τῶν

ἐφορωμένων ἐπάκουσε· καὶ τὴν τῆς ἐλευθερίας ἐξήνεγκε ψῆφον· ὥστε τοῖς πεπεδημένοις ἀντὶ τῶν ἀναιρημένων ἐπανελθεῖν· καὶ τὴν πόλιν τὴν Σιὼν ἀνοικοδομῆσαι· καὶ συνήθως ἐν ἐκείνῃ τὴν κατὰ τὸν νόμον λατρείαν προσενεγκεῖν τῷ θεῷ: ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου:

Ὅταν φησὶ τῆς ἐπανόδου τύχωμεν, ἀθροίζονται καὶ λαοὶ καὶ βασιλεῖς τὴν σὴν θαυμάζοντες δύναμιν· τηνικαῦτα τοίνυν τοσαύτην ἕξομεν εὐφροσύνην, ὡς καὶ δεηθῆναι τῆς ἀγαθότητος προσθήκην ἡμῖν ἐτῶν χαρίσασθαι· καὶ μὴ μέσον ἡμῶν τοῦ χρόνου τῷ θανάτῳ παραδοῦναι. ὁδὸν δὲ ἰσχύος κέκληκε τὴν διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ θεοῦ παρασχεθεῖσαν ἐπάνοδον:

ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου:

Σὺ γὰρ ἄτρεπτον μὲν ἔχεις τὸ εἶναι· καὶ ἐνδίδως σοι καὶ τοῖς ἄλλοις μακροβίοις ἐργάσασθαι:

κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς:

Τί γὰρ ἀδύνατον τῷ τῶν ὅλων δημιουργῷ; τὴν γῆν τεθεμελιωμένην δέδωκας· τοὺς οὐρανοὺς μὴ ὄντας ἐποίησας· καὶ τούτων μὲν καινῶν δεομένων, σὺ τὸ ἄτρεπτον ἔχεις. ἀπὸ δὲ τῶν περιεκτικῶν στοιχείων καὶ τῶν ἄλλων αὐτὸν ἁπάντων ἐδίδαξε ποιητήν: καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται.

Ἅπαντα γὰρ τὰ ὁρώμενα καταγηράσει· καὶ ἱματίου μιμησάμενα παλαιωθήσεται· σὺ δὲ αὐτὰ ἀλλάξεις καὶ μετουργήσεις· καὶ ἀφθαρτοποιήσεις ἀντὶ φθαρτῶν. τοῦτο καὶ ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος ἔφη· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ: σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι: 22

Τὴν μὲν οὖν κτίσιν μεταβαλεῖς ὡς ἐβουλήθης· σὺ δὲ ἄτρεπτον ἔχεις τὴν φύσιν· καὶ ἀλλοιώσεως κρείττονα. ταῦτα μέντοι ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος τῷ τοῦ υἱοῦ προσώπῳ τέθεικεν ἰδιότητι ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ. ἀλλ' ὅμως ἐν τῷ υἱῷ θεωροῦμεν τὸν πατέρα. ἓν γὰρ ἀμφοῖν ὁμοούσιος ποιεῖ· ταῦτα καὶ

ὅτι μὲν ὡς αἴτιος ποιεῖ· καὶ τὸ ταὐτὸν τῆς φύσεως ἐν ἑκατέροις γνωρίζεται· μίαν γὰρ ἴσμεν τῆς τριάδος οὐσίαν:

υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται:

Ὁ σύμμαχος διαμενοῦσι τέθεικε· ὡς οἱ μὲν τῆς δουλείας ἀπαλλαγέντες τὴν πατρίδα οἰκήσουσι· τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν σπέρμα· εἰς τὸν αἰῶνα διαμενεῖ· τὸ τούτου δὲ τοῦ σπέρματος ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔφη· ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται· καὶ τῷ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι· καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστιν ὁ Χριστός· τοῦτο τὸ σπέρμα εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡνωμένον τῷ θεῷ λόγῳ, ἀμφότερα τὰ ὀνόματα· καὶ δωρεῖται ζωὴν τοῖς πιστεύουσι κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου φωνήν· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα:

ἑρμηνεία τοῦ ρβ ψαλμοῦ·

Δοκεῖ μοι ὁ ψαλμὸς οὗτος ἀκόλουθος εἶναι τῷ προτεταγμένῳ· καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν· ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ οἱ τὰς ἐν Βαβυλῶνι συμφορὰς ὀδυρόμενοι τὸν θεὸν ἱκέτευον τῆς ἐπανόδου τυχεῖν· ἐν ταύτῃ δὲ τετυχηκότες ὧν ἱκέτευον τῷ εὐεργέτῃ τὴν ᾠδὴν προσφέρουσιν· ἐγὼ δὲ οἶμαι πᾶσιν ἀνθρώποις ἁρμόττειν τὴν ὑμνῳδίαν· καὶ τοῖς πικρὸν τύραννον ἀπαλλαγεῖσι δουλείας· καὶ μείζονος ἀξιωθεῖσιν ἐλευθερίας· διὸ καὶ τῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· ὡς αὐτὴ μᾶλλον ἁρμόττει ταύτῃ ἢ ἐκείνῃ θεραπείᾳ:

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ:

Οἱ εὐγνώμονες ὁμοῦ περὶ τὰς θείας χάριτας διακείμενοι τὰς ὑμνῳδίας ἀφθόνως αὐτοῖς διεγείρουσι· τὸν δ' ὀφειλέτην οἷς δυνατὸν ἀμειβόμενοι· δυνατὸν δὲ ὑμνῳδία· καὶ τὸν δ' ὀφειλέτην ἐν αὐτῷ προσφέρειν τὴν μνήμην· οὗτοι καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς καθιδρύουσι· καὶ πάντων μνημονεύοντες τὸν θεὸν ὑμνοῦσιν· ἐν τοῖς γὰρ ἐκάλεσε τοὺς λογισμούς· καὶ πάσας τὰς ἐνθυμήσεις· καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα:

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ:

Πάλιν ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ διεγείρει·

διδάσκεται· καὶ τῆς λήθης ἀπαγορεύει τὸ μέγεθος· καὶ τὸν ἀκύλας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνταμοιβὰς ἀντὶ τῶν μνημῶν· τὰς μὲν τοι ἀνταποδόσεις, ὁ δὲ σύμμαχος εὐεργεσίας εἴρηκεν· καὶ ταύτας κατὰ μέρος διεξέρχεται:

τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου· τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου:

Οὗτος γάρ σοι δεδώρηται τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν· οὗτός σοι κεχάρισται τῶν παθημάτων τὴν ἴασιν· τούτων ὁ παραλυτικὸς μὲν ἀπήλαυσεν· ἤκουσε γὰρ κατ' αὐτὸν· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς τελώνης τετύχηκε τῆς ἀφέσεως· οὕτως ὁ ληστὴς ... οὕτως σύμπαντες οἱ πιστεύσαντες:

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου:

Τότε μὲν ἀπαχθέντας εἰς Βαβυλῶνα δορυαλώτους· δουλείας μὲν ἠλευθέρωσε· τῆς δὲ φθορᾶς οὐκ ἀπήλλαξεν ἐκείνους· ἡμῖν δὲ κεχάρισται τῆς ἀναστάσεως τὴν ἐλπίδα· καὶ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἔδωκε· καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡμᾶς ἐνδύσειν ὑπέσχηται:

τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς:

Χάριτι γάρ ἐστε σεσωσμένοι ἡ φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· θεοῦ τὸ δῶρον· ἵνα μή τις καυχήσηται· καὶ πάλιν· Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλ' ἠλεήθην ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν πᾶσαν αὐτοῦ μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον· χάριτος τοίνυν καὶ φιλανθρωπίας ὁ στέφανος· οὕτως καὶ ὁ θεσπέσιος Ἡσαΐας ἐκ προσώπου τῆς νύμφης βοᾷ· ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου· καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ἐνέδυσέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν· καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ· καὶ μετ' ὀλίγον· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου· καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου· ταῦτα δὲ ἅπαντα ἔδνα τοῦ νυμφίου καὶ δῶρα· πίστιν γὰρ ἡ νύμφη προσενήνοχε μόνην:

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου:

Ἐπειδὴ ἐστὶν ἐπιθυμία ψεκτή καὶ ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει· χάριν ὡς τὸ ἐν ἀγαθοῖς προστέθεικε· τὰς γὰρ ἀγαθὰς ἡμῶν ἐπιθυμίας ὁ δεσπότης πληροῖ· αἰτεῖτε γάρ φησι καὶ δοθή

[illegible]

[illegible]

Ἡ μὲν οὖν φύσις οὕτως ἐπὶ Χριστοῦ. ἡ δὲ θεία φιλανθρωπία τὸν μακάριον αὐτὸν χαρίζεται υἱόν· καὶ μέχρις ἐν τῷ γενομένῳ διατηρεῖν τὴν τοῖς προγόνοις ὁμολογημένην τῆς δικαιοσύνης ἀντίδοσιν. οὕτω τῷ Ἰουδαίῳ μέχρι τέως ἀρ[illegible] τῆς ἐπὶ μέσας τὴν βασιλείαν τετήρηκε· καίτοι μηδὲ ἐπὶ [illegible] ἀσεβείας [illegible]· ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλικὴν ἐπιδει[illegible] τὸν ζῆλον. οὕτω τῷ θεῷ ἐστι δίκαιον [illegible] τὸν τοῦ γένους [illegible]. καὶ ταῦτα πολλὰ δυσσεβῶν ὄντων [illegible]. τούτων δὲ ἔφησιν ὀρέξειν τὸν ἔλεον· τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ [illegible] μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπιτιθεῖσι τοῖς [illegible] ἔργοις. καὶ κατὰ ταύτας τὸν οἰκτιρμὸν [illegible]:

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τοῦτο ἔοικε τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις τοῦ ψαλμοῦ. ὅσον ὑψηλοῖς κατοικοῦσι καὶ ταπεινὰ ἐφορῶσι· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ ὁ προφητικὸς ἡμᾶς διδάσκει λόγος· ὡς ἐν οὐρανῷ μὲν ἔχει τὸν θρόνον [illegible] ἐφορᾷ δὲ καὶ περὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν. ὥστε δὴ πάντων ὢν δημιουργὸς καὶ βασιλεὺς καὶ δεσπότης:

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εἰκότως τὰς ἀοράτους δυνάμεις εἰς κοινωνίαν τῆς ὑμνῳδίας ἐκάλεσεν. οὐ καταρκεῖ γὰρ ἡ ἀνθρωπεία φύσις ὑμνεῖν τὸν εὐεργέτην. αὐτοὶ δὲ καὶ σώματι καὶ ἁγία φύσει [illegible] ἔχει παθημάτων ζωήν· ἵνα μὴ πληροῦν τὰ θεῖα προστάγματα:

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Πολλαὶ καὶ διάφοροι τῶν ἀσωμάτων ταγμάτων· ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι καὶ θρόνοι καὶ κυριότητες· χερουβὶμ καὶ σεραφίμ· καὶ ἕτερα ἃ ἡμεῖς μὲν οὐκ ὀνόματα [illegible] ἀλλὰ πάντων δι' αὐτῶν [illegible] ὁ προφητικὸς συμπεριέλαβε λόγος. ἀγγέλους μὲν γὰρ [illegible] τοῖς θείοις ὑπουργοῦντας προστάγμασι· καὶ τοῖς θείοις λόγοις [illegible] δυνάμεις δὲ [illegible] τὸ κράτος ὁμοίως [illegible] καὶ τὸ δυνατὸν ἐν τῇ φύσει παρὰ τοῦ ποιητοῦ κεκτημένους:

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Οὐδὲ τοῦτο τοῖς Ἰουδαίοις ἁρμόττει· ἐλέγχει γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων [illegible] προστάττων ἐκ τῶν ὁρίων ἐκ [illegible] πάντες· τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κυρίου ἐπὶ [illegible] ἀλλοτρίας [illegible] ὀρθόδοξος [illegible] οὐ μὴν πάντες προσάγονται [illegible] χεῖρας. τοῦτο καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιν ἔφη· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι γύναι· ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσουσι τῷ πατρί· πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν:

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Ὑμνῳδίαν τοῦ προοιμίου τὸ τέλος. καὶ μέσον γὰρ εἴσοδον [illegible] τὰς μὲν τῆς οὐσίας τῆς ὑμνῳδίας [illegible] καὶ ἡμᾶς ὡς δυνατὸν [illegible] τὸν ποιητὴν καὶ ἰσόμετρον [illegible] φέρειν τὸν χαριστήριον ὕμνον:

Τοῦ Δαυίδ· ψαλμὸς ργ΄. [illegible]

Τοῦ παρόντος ψαλμοῦ πρὸς χάριν· οὐ μόνον ἠθικὴν καὶ δογματικὴν διδασκαλίαν τοῖς ἀνθρώποις προσφέρει· ἀλλὰ καὶ ὅπως ὑμνεῖν πρέπει τὸν ποιητὴν· ἀκριβῶς ἐκπαιδεύει. διὰ τοι τοῦτο τοῦ τον συνέγραψε τὸν ψαλμόν. τῶν κτισμάτων δὲ ὑπουργῶν χρῆσθαι· ὅσα ἂν μάθοι ἐν ἅπασι τε τοῖς ὕμνοις χρὴ τὸν εὐεργέτην ἀμείβεσθαι. τὰς μὲν τοι κοινὰς εὐεργεσίας ἐν ταῦθα διέξεισι· καὶ διὰ [illegible] ποιητὴν ἅπαντων ὁμοῦ καὶ [illegible] τῶν ὅλων θεόν:

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Καθὼς ἐν ἀρχῇ τῆς σωτηρίας τὸ [illegible] ὑμνεῖν διδάσκει τὸν εὐεργέτην θεόν:

Κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

[illegible] καὶ σὺ ταῦθα [illegible] τὸ ἐμεγαλύνθης· οὐ κατὰ αὔξησιν δημοτικόν· ἀλλὰ τοῦ ἀμετρήτου μεγέθους σημαντικόν. οὕτω γὰρ καὶ ὁ σύμμαχος ἡρμήνευσε· καὶ ὁ θεός μου μέγας. οὐ σφόδρα γὰρ σμικρὸς ὢν ἐμεγαλύνθη· ἀλλὰ φύσει μέγας ὤν· τοῦτο τοῖς ἀσεβέσιν ἐδήλωσεν· ἅπαν τὸ μέγεθος· ἀλλ' ὅσον ἐφικτὸν τῶν ἀνθρώπων ἐχώρει:

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

Ὁ σύμμαχος· οὕτως. ὕμνον καὶ δόξαν ἠμφιάσω. οὐ κατὰ τοῦ στερεῖσθαι οὖσιν οἱ τὸν σὸν ἀπολαύοντες ἀγαθῶν· οὐδὲ τοῖς εἰδώλοις τοσαύτας προσφέρει· ἀλλὰ σὲ ὑμνοῦσι· καὶ σοὶ τὸν δοξολογίας ἐκτίνουσι χρέος:

Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ὡς δι' αὐτοῦ τοῦτο καὶ ὁ ἀπόστολος ἔφη· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς

οἰκῶν ἀπρόσιτον· τοσοῦτον γάρ ἐστι μέγιστον τὸ φῶς, ὡς μηδένα ἀντιπεράζειν τολμᾶν· ἀποστρέφει τὰς ὄψεις τῆς αὐγῆς τῇ ὑπερβολῇ· εἰ γὰρ ὁ αἰσθητὸς οὗτος τοῦ ποιητοῦ ἥλιος ἀμαυροῖ τῶν ἀπλείστως καθορᾶν πειρωμένων, τίς ἱκανὸς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς ἐν περινοίᾳ γενέσθαι(?)· ἀγαθὸν οὖν καὶ αὐτὸς φῶς ἀληθινόν· ἀναβάλλεται δὲ καὶ φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ φῶς οἰκεῖ ἀπρόσιτον· καὶ νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· καὶ γ' κόμην(?) τὰ ταῦτα ἀλλήλοις· τὸ γὰρ ἀπρόσιτον φῶς τοῖς ὁρᾶν μὴ δυναμένοις τοῦ γνόφου καὶ τοῦ σκότους ταυτόν ἐστι· οὔτε γὰρ τὰ ἐν τούτῳ· οὔτε τὰ ἐν ἐκείνῳ δυνατὸν καθιδεῖν· καὶ τοῦτο μέντοι καθ' ἡμᾶς(?) τῆς θείας φύσεως δηλοῖ τὸ ἀόρατον:

ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν:

Τῆς δημιουργίας τὸ ἀκόνιτον(?) ἐδίδαξεν· ὥσπερ γὰρ ἄν τις δέρριν ἐκτείνειε καὶ ποιήσας σκηνήν, οὕτως ὁ τῶν ὅλων θεὸς τὰ μεγάλα τῶν οὐρανῶν διετέλεσε(?) κύκλα μηχανησάμενος·

ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ:

Τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἐδίδαξε Μωϋσῆς· ἔφη γὰρ τὸν θεὸν εἰρηκέναι· γενηθήτω στερέωμα ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος· καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἀνὰ μέσον ὕδατος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος:

ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων:

Διὰ τούτων τὴν πανταχοῦ δηλοῦσαν ἐδήλωσε(?) πρόνοιαν· ἐφέστηκε γάρ φησι καὶ ἀνέμοις καὶ νέφεσι· καὶ αὐτὸς ἰθύνει ταῦτα καὶ κυβερνᾷ· καὶ τὴν ἐν τοῖς φυομένοις(?) [illegible] χρείαν διδάσκει· διδάσκει δὲ κατὰ ταυτὸν ὡς ἡ θεία φύσις πανταχοῦ πάρεστι· καὶ τοῖς πᾶσιν ἐφίσταται· ἐπειδὴ γὰρ τῶν αἰσθητῶν ἁπάντων ὀξυτάτη τῶν ἀνέμων ἡ φύσις· ὁρμᾷ(?) γὰρ ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μέχρι τῶν ἑῴων διατρέχει· καὶ ἀπὸ τῶν ἑῴων πρὸς τὰ ἑσπέρια· οὐχ ἧττον ἐν τοῖς ἐναντίοις κειμένοις(?)· ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὀξυτάτην(?) ἔχοντος(?) ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων ἔφη τὸν θεὸν ὀχεῖσθαι· πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι διὰ τούτων παραδηλῶν. εὑρίσκομεν δὲ καὶ [illegible] ἐν νεφέλῃ τὸν θεὸν φανέντα· καὶ ἐν τῇ σκηνῇ διὰ τῆς νεφέλης τὴν οἰκείαν ποιησάμενον ἐπιφάνειαν· καὶ μέντοι τοῦ

Σολομῶντος τὸν οἶκον ἐγκαινίζοντος· νεφέλη τὸν οἶκον ἐκάλυψε· καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐν τῷ ὄρει τοῖς τρισὶν ἀποστόλοις φανεὶς(?)· περὶ αὐτὸν νεφέλην ἔδειξε· καὶ ἀναλαμβανόμενος νεφέλῃ ὑπελήφθη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν:

ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον:

Ἔδειξεν οὐ τῶν ὁρατῶν αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀοράτων δημιουργόν· τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ πνεύματα καὶ πῦρ προσηγόρευσε· τὸ δυνατὸν καὶ ταχὺ δὲ καὶ τὸ πῦρ(?) διδάσκων· ὀξεῖα μὲν γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος φύσις· ἰσχυρὰ δὲ ἡ τοῦ πυρὸς ἐνέργεια· ἀγγέλοις δὲ χρώμενος ὑπουργοῖς ὁ τῶν ὅλων θεός· καὶ ἀμείβει(?) τοὺς ἀξίους· καὶ κολάζει τοὺς ἐναντίους· διὰ τοῦτο καὶ πυρὸς ἐμνημόνευσε· τὴν κολαστικὴν σημαίνων ἐνέργειαν:

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς:

Ὁ δὲ Ἀκύλας καὶ ὁ Σύμμαχος, ἐπὶ τῆς ἕδρας αὐτῆς:

οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Αὐτὴν γάρ φησι αὐτὴν ἑδράσας δέδωκεν αὐτῇ τὸ ἀκίνητον· καὶ τοῦτο μὲν διαμένει πρὸ ἔφορον(?) ἂν αὐτὸς ἐθελήσῃ· οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ φησί· κρεμάζων γῆν ἐπ' οὐδενός:

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ:

Τὸ αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ αὐτῆς τέθεικε· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ Ἀκύλας καὶ ὁ Θεοδοτίων ἡρμήνευσαν· ἄβυσσον ὡς ἔνδυμα περιέβαλες αὐτήν· ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή· οὕτω καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς κτίσεως ὁ μακάριος ἔφη Μωϋσῆς· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος· καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· ἐπειδὴ τοίνυν ὕδασι πανταχόθεν ἡ γῆ περιέχεται· καὶ τὰ μέγιστα καὶ ἄπειρα πελάγη ταύτης ἐστὶ τέρματα· μέσην δὲ αὐτὴν διατέμνει ἕτερα πλεόμενα· εἰκότως ἔφησε τὴν ἄβυσσον καθάπερ ἱμάτιον ἐπικεῖσθαι τῇ γῇ:

ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται· ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία· εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά:

Διὰ πάντων διδάσκει τοῦ θεοῦ τὴν προμήθειαν· ἐφεστῶσαν τῇ κτίσει· τούτου χάριν τὰς τῶν ὀρῶν κορυφὰς ἡ θάλαττα μιμουμένη τοῖς κύμασιν· οὐκ ἐπικλύζει τὴν ἤπειρον· ἀλλὰ καθάπερ ὑπό τινων κατεπτηχυῖα, οὕτως ἐν τῷ ἀποκειμένῳ διαμένει ὅρῳ· τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα· ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρος ἕστηκε:

ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται· οὐδὲ ἐπιστρέψουσι

οἱ κατακλυσμοὶ τὴν γῆν:

Ἀσχημονεῖ τῇ ψάμμῳ ἡ θάλασσα·
καὶ μέχρις ἐκείνης ὁλοκυμαίνουσα· καὶ
θάπερ χαλινῷ τῷ ὅρῳ τῷ θείῳ
κωλυομένη· ἀναχαιτίζεται πάλιν
καὶ εἰς τοὐπίσω χωρεῖ: ὁ ἐξα-
ποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν·
ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύ-
σονται ὕδατα:

Εἶτα τὴν τούτων ὑποδείκνυσι
ποτιοῦσι πάντα τὰ [illegible]:
θηρία τοῦ ἀγροῦ· προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν· ἐπ'
αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
σκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν:

Καὶ τοῦτο τῆς θείας προμηθείας
μηνύει μέγιστον· τὸ μὴ μόνον
τῶν ἀνθρώπων τὴν χρείαν· ἀλλὰ
καὶ τῶν ἀλόγων πληροῦν· διὰ
τοῦτο ὄρη τέμνων παρόδοις
τοῖς ὕδασιν ἐπεκτήσατο· ὡς
τοὺς μόνον ἀνθρώποις ἔχειν ἀφθό-
νως τὰ ναματα τῶν πηγῶν
ἐπεκτήσατο· ἀλλὰ καὶ τῶν χερ-
σαίων καὶ ἀέρος πορευομένων ζώων
τὰ γένη· τὸ γὰρ προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν· ὁ δὲ
σύμμαχος, οὕτως ἡρμήνευσεν·
ἀνακτήσονται ὄναγροι τὸ δίψαν
αὐτοῦ: ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν
ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ
τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ:

Οὐ τὰ ὄρη μόνον καὶ τὰ θεῖα νάματα λύζειν
παρασκευάζει τῶν ὑδάτων
τὴν φύσιν· ἀλλ' ἄνωθεν διαίνει

φορτίω ἀρδεύειν· περιφέρειν τὰ
πάντα ἐν ὄρει τὰ ὄρη ὑποδείκνυσι
ὡς φθέγγεσθαι: ὁ ἐξανατέλλων χόρ-
τον τοῖς κτήνεσι· καὶ χλόην
τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων: τοῦ ἐξα-
γαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς:

Λείας γὰρ ἡ πόα· καὶ διατρέ-
φει τὰ κτήνη τὰ εἰς χρείαν ἀν-
θρώπων γεγενημένα· τρέ-
φονται δὲ καὶ οἱ καρποὶ δι' αὐ-
τῶν ἑτέρων· καὶ ὀσπρίοις τρέφον-
ται· καὶ τοῖς ἀνθρώποις προσφέρον-
ται· τοῦτο καὶ ἕτερος ἑρμηνευτὴς ἔφη
ψαλμοῦ· ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι σώ-
ζεις κύριε· ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν τῶν
ἀνθρώπων χρείαν· καὶ τὰ κτήνη
ταύτης ἀπολαύει τῆς προνοίας:
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐ-
λαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει:

Ἐφιστάνων ὁ σύμμαχος γένει καὶ
ἀναφύων χόρτον τοῖς κτήνεσι:
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·

Εἰς τὸ ἐκφῦσαι τροφὴν ἀπὸ γῆς·
καὶ οἶνον ἀγαθὸν εὐφραίνειν καρδίαν
ἀνθρώπου· στιλπνὸν πρόσωπον ἐν ἐ-
λαίῳ· καὶ ἄρτον καρδίαν ἀν-
θρώπου στηρίζειν· ἐπὶ τούτων γὰρ
φησὶ μόνων ὁ λόγος [illegible]
[illegible] ἀλλὰ καὶ χορηγεῖ· ὡς
[illegible] τοῖς ἀνθρώποις
[illegible] καρποῖς· καὶ ἄρτον μὲν
στηρίζει· καὶ διαθρέψαι τῶν
ἀνθρώπων τὴν φύσιν· οἶνον δὲ εὐ-
φραίνειν καὶ θυμηρεστέραν δὲ

[illegible] τὴν ζωήν· ἔλαιον δὲ οὐ μό-
νον ὀφθαλμὸν διαθρέψαι· ἀλλὰ καὶ
ἔξωθεν φαιδρῦναι τὸ πρόσωπον:
χορτασθήσονται τὰ ξύλα
τοῦ πεδίου·

Ὁ δὲ ἑβραῖος καὶ οἱ λοιποὶ τὰ τοῦ
κυρίου τεθείκασι· διεξελθὼν τὰ
καρπήματα, ἀναγκαίως μνημο-
νεύει καὶ τῶν ἀκάρπων· ὡς
ἀναγκαίων τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὡς
τὴν παρέχοντων χρείαν· διὰ
τοῦτο καὶ κυρίου αὐτὰ προσηγό-
ρευσε· ὡς αὐτοφυῆ καὶ οὐ χει-
ροτμητά· ἀλλὰ τὸ θεῖον λόγῳ
βλαστήσαντα τῷ δεσπότῃ καὶ ἐπιτάγματι:
αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου ἃς ἐφύ-
τευσας:

Ὁ γὰρ ἄλσος ὁ ποιητὴς τοιού-
των τούτων γεγένηται φυ-
τουργοί· ἀλλ' ὁ θεὸς λόγος ἀμ-
φιμαχεῖς τῶν ὀρέων ἐφ-
υτεύσατο κορυφάς· τοῦ μὲν τοι
λιβάνου ὡς ἐπισήμου μνημο-
νεύσας· καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κέ-
δρων· καὶ τἆλλα ὄρη καὶ δέν-
δρα διὰ τούτων ἐδήλωσεν:
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι·
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται
αὐτῶν:

Ὁ ἀκύλας οὕτως· ὅπου ὄρνεα ἐννοσ-
σεύουσιν· ἐρωδιοῦ ἐλάται οἶ-
κος αὐτοῦ· τὰ γὰρ αὐτὰ δένδρα,
ἄλλην μὲν γὰρ ἀνθρώποις χρείαν·
ἄλλην δὲ τοῖς ὀρνέοις παρέχει.
ἀνθρώποις μὲν γὰρ εἰς κατασκε-
υὴν οἰκιῶν ἐπιτήδεια· τῶν
δὲ ὀρνέων, αὐτὰ δὲ [illegible]

κατοικία: ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλά-
φοις· πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρυλλίοις:

Οὐ παρορᾷ σου φησὶν οὐδὲ τὰ σμικρὰ
τῶν ζώων ἡ πρόνοια· ἀλλὰ ταῖς
μὲν ἐλάφοις ἔδωκεν ἐνδιαιτᾶσθαι
μᾶλλον τὰς τῶν ὀρῶν κορυφάς· τοῖς
δὲ σμικροτέροις τῶν ζώων τὰς
τῶν πετρῶν καταδύσεις:
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς:

Ἵκανῶς ταῦτα πάντα διεξελθών·
καὶ τῶν ἀοράτων φύσιν τὴν δη-
μιουργήσας. καὶ τὴν ποίησιν
τῶν ὁρωμένων ὑποδείξας· καὶ τῶν
φωστήρων ποιεῖται τὴν μνήμην·
καὶ κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέ-
ραν ἐγένοντο· καὶ λέγει τὴν τῆς
σελήνης δημιουργίαν· διὰ τοὺς
τῶν καιρῶν γεγενῆσθαι διαφορὰς
καὶ δι' αὐτὴν ἀλλοιώσεις
μετρεῖσθαι τὸν χρόνον παρασ-
κευάζουσι· τοῦ γὰρ μηνὸς τὸ
μέτρον αὕτη ποιεῖται· ἐν τοσαύ-
ταις ἡμέραις αὔξουσά τε καὶ
φθίνουσα: ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ:

Οὐκ ἐμάταιος φησὶν ὁ ἥλιος χρόνον
μόνος· ἀλλὰ κατὰ τὸν θεσμὸν δρό-
μον ὁδεύων· οὕτως ποιεῖ τὴν ἡμέ-
ραν φαινόμενος· καὶ τὴν νύκτα
κρυπτόμενος· καὶ τὸν αὐτὸν δρό-
μον ἔχων· καὶ τὰ μέτρα φυλάττει:
ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ:

Ἀναγκαία καὶ ταύτης ἡ χρεία· τοῖς
μὲν τοῦ φωτὸς ὑποχωρήσει
μιγνυμένη· ἀνάπαυσιν μὲν τοῖς
ἀνθρώποις παρεχομένη· ἄδειαν δὲ τοῖς
θηρίοις παρέχουσα ὥστε τὴν τροφὴν

ἐμπλῆσαι γαστέρας: [illegible]
σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς:

Τὸ δὲ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀντὶ τοῦ καὶ τούτοις ἡ θεία πρόνοια παρέχει τὴν χρείαν· τὸ μὲν γὰρ παρὰ θύραις τῶν λογικῶν· τὸ δὲ ζητεῖν καὶ τὸ βρυχᾶσθαι· ἀλλ' ὅμως καὶ τούτοις ὁ θεὸς τὴν ἀναγκαίαν παρέχει τροφήν: ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας:

Ἡλίου δ' ἀνίσχοντος, τὰ μὲν θηρία εἰς τὰς οἰκείας καταδύσεις χωρεῖ· οἱ δ' ἄνθρωποι τὸν τῆς προτεραίας ἀποθέμενοι πόνον· προθύμως πάλιν ἐν τοῖς ἔργοις διημερεύουσιν: ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας:

Ἕκαστον τῶν εἰρημένων [illegible] ὁ προφήτης· καὶ τὴν πολλὴν τοῦ θεοῦ κηδεμονίαν καταμαθὼν, [illegible] τῆς διηγήσεως τὸν ὕμνον ἀνέπεμψεν· ὡς [illegible] καὶ μέγα ἀξιάγαστα· καὶ σοφίας μεστὰ· φήσας εἶναι πάντα τοῦ θεοῦ τὰ ποιήματα· ἄρρητα γὰρ καὶ τὴν ὑπὸ τῶν [illegible] σκευῶν διαβαλλομένην [illegible] σφόδρα χρησίμως· καὶ τὰ ἄκαρπα ξύ-

χρείαν [illegible] φέρονται· καὶ τῶν θηρίων τὰ γένη, ὅσα πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις ἁρμόδια: ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου:

Οἱ δὲ ἄλλοι [illegible] τὰ κτίσματα τεθείκασιν· ἀντὶ τοῦ τὸ κτῆμα [illegible] αὐτὴν [illegible] ἀγαθῶν· ἀπὸ μὲν τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὴν [illegible] θάλασσαν [illegible]: αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων:

Καὶ τοῦτο τῆς θείας κηδεμονίας τεκμήριον· τὸ τὰ σμικρὰ [illegible] τοῖς μεγάλοις [illegible] καὶ μὴ παντελῶς ὑπ' ἐκείνων καταναλίσκεσθαι: ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται:

Χρείαν καὶ αὕτη τοῖς ἀνθρώποις [illegible]· διὰ γὰρ [illegible] ἐμπορικῆς [illegible] καὶ κυβερνητικῆς ἐπιστήμης, παρ' ἀλλήλων κομιζόμεθα τὰ ἐνδεόμενα· καὶ τὸν παρ' ἡμῖν φυόμενον καρπὸν χορηγοῦμεν ἑτέροις· καὶ δεχόμεθα τὸν παρ' ἐκείνοις γινόμενον: δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ:

Διὰ τοῦ δράκοντος τὰ μεγάλα παρεδήλωσε κήτη· ἃ τοῖς μὲν [illegible] πελάγεσιν [illegible]· τὸ δὲ ἐμπαίζειν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ [illegible] αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ· [illegible] γὰρ αὐτὴν [illegible] καὶ ὁ [illegible]

οὕτω φησὶ [illegible] μεγάλα· ὅτι καὶ τὰ μυρία τῶν ἰχθύων περιέχει γένη· καὶ τὰ μέγιστα κήτη· [illegible] ἐν αὐτῇ νήχεσθαι· εἰ δ' [illegible] δοκεῖ καὶ ἄλλην [illegible] τὸν δράκοντα· διὰ τὸ καὶ [illegible] τῶν [illegible] τῶν μεγάλων· καὶ τῶν [illegible] καὶ τῶν ἰσχυρῶν· ἐπὶ τὸν δράκοντα [illegible] τὸν ὄφιν· τὸν σκολιόν· τὸν ἀποστάτην· οὐδὲν ἧττον [illegible] τὴν τοιαύτην διάνοιαν· ἐπειδὴ καὶ παρὰ τῷ Ἰὼβ εὑρίσκομεν τοῦτο τὸ ζῷον ὑπὸ τῶν θείων ἀγγέλων καταπαιζόμενον· καὶ ὁ κύριος δ' ἐξουσίαν ἔδωκε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ: πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς εἰς εὔκαιρον:

Παρὰ σοῦ φησὶ καὶ [illegible], ἅπαντα [illegible] τὴν χρείαν κομίζονται· τὰ γὰρ ἄλογα [illegible] τῶν τροφῶν [illegible] τὸν χορηγόν· δέχεται δὲ ὅμως ταύτην παρὰ τοῦ ποιητοῦ: δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν:

Σοῦ παρέχοντος τὴν ἀφθονίαν τούτων, ἕκαστον καρποῦται τὰ πρόσφορα: ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος:

Τὴν εὐκολίαν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ χορη-

γίας διὰ τούτων ἐδήλωσεν· [illegible] κόπτας ἐκ τῆς [illegible] ῥᾳδίως τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ [illegible] πάντων δωρήσασθαι τὴν φοράν: ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται:

Καθάπερ [illegible] πάσης ἐμφορεῖσθαι [illegible] τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντας, [illegible] οὕτως ἀποστρεφομένοις σου, ταραχῇ ἅπαντα καὶ δέει ἐμπίπλανται: ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι· καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν:

Τοῦ γὰρ [illegible] καὶ ὅτι τῆς ψυχῆς καὶ ὅτι τοῦ σώματος γίνεται χωρισμός· μεθ' ὃ τὸ σῶμα φθορᾷ παραδίδοται· καὶ εἰς τὸν πρόγονον ἀναλύεται χοῦν· [illegible] τὸν θάνατον [illegible] προσηγόρευσεν: ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς:

Ἐντεῦθεν σαφῶς ἡμῖν τὴν ἀνάστασιν προεκήρυξε· καὶ τὴν διὰ τοῦ παναγίου βαπτίσματος ἀναβίωσιν· οὕτω δὲ [illegible] πάλιν· τῆς χήρας ἀνέστησε τὸν υἱόν· τρὶς ἐμφυσήσας τῷ παιδαρίῳ· καὶ διὰ τῆς ἐμφυσήσεως τῆς πνευματικῆς χάριτος [illegible] ζωήν· οὕτω καὶ ὁ Ἐλισσαῖος τὸν τῆς σουμανίτιδος ἐζωοποίησε παῖδα·

τῶν πρὶν κατηχησάμενος ἐμφυ-
σήματι· καὶ τοῦ ζωοποιοῦ πνεύ-
ματος δεξάμενος τὴν ζωήν·
οὕτω καὶ τὴν διὰ τῆς θείας δι-
δαχῆς δείξας τὴν ἐμφύτευσιν·
εἰς ὑμνῳδίαν μεταφέρει
τὴν γλῶτταν· ἤτω ἡ δόξα
κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας:

Ἀξίως αὐτὸν περὶ πάντων τοῦ
ὑμνεῖσθαι δίκαιον: εὐφραν-
θήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

Ἡσομένην τῶν ἀνθρώπων θεογνω-
σίαν· διὰ τούτων ἐθεάσατο·
τῆς γὰρ προτέρας ἀπάτης
τῶν ἀνθρώπων ἀπαλλαγέντων·
καὶ δεξαμένων τοῦ θεοῦ τὴν
ἐπίγνωσιν, εὐφραίνεται ὁ θεὸς
οὐ προσκυνούμενος· ἀλλὰ
σωζομένους ὁρῶν: ὁ ἐπιβλέπων
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέ-
ων καὶ καπνίζονται:

Εἰκότως ταῦτα προστέθεικε·
τὸ ἀμέτρητον δεικνὺς καὶ διδάσκων τῆς
θείας φύσεως. οὐ γὰρ ὡς ὁ δὲ
ὁ μὲν ὁ τέρπεται προσκυ-
νούμενος· ἀλλ' ὡς σώζειν
γινόμενος τὴν ἀλήθειαν,
δείκνυσιν. καὶ κομάζειν δὲ
μόνος· οὐκέτι φέρει τὴν κό-
λασιν· καὶ ποιῶν μόνῃ τῇ ἐπιφα-
νείᾳ σεισμὸν τῆς γῆς· καὶ πυ-
ρὸς καὶ καπνοῦ τὰ ὄρη πλη-
ροῦν· τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῷ σιν-
ᾶ ὄρει πεποίηκε· τὴν οἰκείαν
γὰρ ποιησάμενος ἐπιφάνει-

αν τὸ ὄρος ἅπαν ἔδειξε καπνι-
ζόμενον: ᾄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ
ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕ-
ως ὑπάρχω:

Καὶ ταῦτα εἰρηκότως προστέθει-
κεν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ θανά-
τῳ ὁ μνημονεύων αὐτοῦ·
ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεται
αὐτῷ· οὕτως ἀπεκλείσθη
ταῖς μωραῖς παρθένοις ὁ τοῦ
νυμφῶνος ἡ θύρα· τὸν τῆς
λαμπάδος ἀφορίας καιρὸν ὡς
ἀνορασίαν ἐγκαίου δαπανησά-
σαις: ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ δια-
λογή μου:

Τὴν διαλογὴν ἀδολεσχίαν ὁ σύμμα-
χος εἴρηκεν· ὁ δὲ ἀκύλας, ὁμι-
λίαν· ἄρχομαι δέ φησι ταύ-
την ποιοῦ τὴν ὑμνῳδίαν· ἡ-
δεῖαν καίπερ προσταχθεῖσαν
ὀφθῆναι: ἐγὼ δὲ εὐφραν-
θήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ:

Τούτου γάρ φησι γινομένου,
ἐγὼ τὴν ἐν τῷ θεῷ εὐφροσύνην
καρπώσομαι: ἐκλείποιεν
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς:

Τὸν θάνατον καλεῖ· καὶ τὸν
ἄρρητον πλοῦτον· ὡς ἐν μη
ἀρετῇ φύσει δεξάμενος, τῆ-
ς αὐτῆς μεταχειρίζεται γνώσεως·
καὶ τὴν τῶν ἁμαρτιῶν
μὲν ἐκλεῖψαι συμμορίαν
ἱκετεύει· οὐ καὶ τοὺς ἀπο-
λέσθαι παρακαλῶν· ἀλλὰ

μεταμεληθῆναι δεόμενος· καὶ
παύσασθαι αὐτῶν τὸ ξίφος
ἀρτίως· μεταταξαμένων·
καὶ μαθόντων τὴν θείαν διδα-
σκαλίαν ἐν τοῖς ἱεροῖς ταύταις οὐ
μόνον αὐτοῖς τοῖς ῥήμασι, ὡς
τοῦ προφήτου τοῖς δυσσε-
βέσι συζῶντας ὑπὸ καιρόν
τοὺς ἀραίους· καὶ οὕτως εὑρή-
σει τὴν ἀποστολικὴν διδασκα-
λίαν· τὴν προφητείαν συ-
μβαίνουσαν· καὶ γὰρ ὁ μα-
κάριος παῦλος κορινθίοις
ἐπιστέλλων, τοιοῦτον ἀκρο-
τελεύτιον τέθεικεν· εἴ
τις οὐ προσκυνεῖ τὸν κύριον
ἰησοῦν χριστὸν, ἤτω ἀνάθεμα· ἴδι-
ον γὰρ τοῦτο τῶν θερμῶν
ἐραστῶν:
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον:

Οἱ μὲν οὖν ὑμνεῖν τὸν το-
σούτων ἀγαθῶν χορηγὸν ἐγ-
κελευόμενοι· ἐκεῖνο πάσχο-
ντες ἅπερ εἰρήκασι· σὺ
δὲ ψυχή· ἐν δὲ λέγωσι τὸν
ὑμνεῖν δημιουργὸν καὶ σωτῆρα:

ἀλληλούϊα· ... τοῦ ψαλμ. ἀλληλ.
Ὑμνεῖν καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς
παρακελεύεται τὸν τῶν ὅ-
λων θεόν· δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἐπιγρα-
φή· τὸ γὰρ ἀλληλούϊα· αἰνεῖ-
τε τὸν κύριον μηνύει· αἰνεῖν
μὲν ὑπομιμνήσκει δὲ τῶν τε
τοῖς πατριάρχαις ὑπὸ τοῦ θεοῦ γε-
γενημένων ὑποσχέσεων·

καὶ τῶν δὲ ἐκείνοις ὑπ' αὐτοῦ
παρασχεθέντων ἀγαθῶν τοῖς
ἐκγόνοις ἐκγόνοις· ἱκανὴ γὰρ
καὶ τούτων κατὰ ἐκγόνων ἡ μνή-
μη τοῖς τοσούτων ἀγαθῶν
ἀπολαύσασι τὰς ζηλῶσαι τῶν
τῶν προγόνων ἀρετῆς· δεί-
ξας καὶ παραθήξαι διδάσ-
κει καὶ κατὰ ταυτὸν καὶ τὸν νό-
μον· ὡς οὐ καὶ δίκαιος τὸν
ἀχάριστον ἐκγόνων τῆς
οἰκείας κηδεμονίας ἐγγύην
σώζειν· ἐπειδὴ γὰρ θεοῦ λαὸς ἀρνη-
τικὸν· καὶ προφανῶς τῆς θεί-
ας προμηθείας ἀπήλαυον· διὰ τοῦ
προκειμένου ψαλμοῦ διδάσ-
κει πάντας ἀνθρώπους· ὅσα μὲν αὐτὸν
ἀρετῆς· καὶ ἡ μὲν καὶ ὅπως
ἡ ἀχάριστον περὶ τὰς ἀρετ-
ὰς ἐκγόνοις γενόμενα· καὶ
ταύτην ὁρῶν τὸ τοῦ ἐπιχα-
ρᾶν μὴ τὴν αὐτὴν ἐκγόνοις κα-
θίζοις μοὶ ἀμοι· ἀλλὰ τὴν ἀθ-
ὁδὸν [illegible] ἐν:

ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ:

Τὸ ἐπικαλεῖσθε, κηρύσσετε τοῦ
μνημονεύματος. παρακελεύεται ὁ λόγος τὴν εὐχαριστή-
ριον ὑμνῳδίαν προσφέρειν·
καὶ διηγεῖσθαι τὰς θείας εὐερ-
γεσίας: ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ:

Δῆλον μέν ἐστι καὶ σαφὲς ὡς ὁ ὕμνος
οὐκ ἰουδαίοις μόνον ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἔθνεσιν ἅπασι προσήκει
ται:

Αἰνέσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ·

Ὕμνοις αὐτὸν καὶ μέλεσιν ἀνυμνεῖσθε· καὶ τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ παρ' αὐτοῦ γεγενημένα διηγήσασθε θαύματα: ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·

Ὁ δὲ καυχώμενος, καυχάσθω· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθε τέθεικε· παρακελεύεται ὁ λόγος· μὴ ἐπὶ πλούτῳ· μὴ ἐπὶ ῥώμῃ· μὴ ἐπὶ δυναστείᾳ μέγα φρονεῖν· ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ θεοῦ γνώσει καὶ προμηθείᾳ· τοῦτο παρηγγύησε καὶ ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος· ὁ καυχώμενος γάρ φησιν ἐν κυρίῳ καυχάσθω· ταῦτα καὶ ὁ σοφώτατος Ἱερεμίας διεξῆλθε· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος· καὶ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς: εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον:

Τῆς ἀρετῆς ἡ θυμηδία· ἐλπίδος ἀφροσύνης καρπός· ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε:

Καὶ διδάσκων πῶς δεῖ τοῦτο ποιεῖν ἐπήγαγεν: ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός:

Οὐ γὰρ ἅπαξ ἢ δίς· ἀλλὰ παρὰ πάντα τὸν βίον· τὴν ἄνωθεν ἐπικουρίαν προσήκει ζητεῖν· καὶ τὴν ὠφέλειαν καρποῦσθαι· ἄμαχοι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἀήττητοι· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ κύριος νομοθετῶν ἐπηγγείλατο· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ:

Καὶ παρ' αὐτοῦ δὲ τετιμήθητε τὰς ἀρετὰς τοῖς θαυματουργίαις· ἃς τῇ δικαίᾳ ψήφῳ κοσμήσας ὁ δεσπότης εἰργάσατο· κρίματα γὰρ ἐνταῦθα προσηγόρευσε τὰ ἐν δίκῃ ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγενημένα θαύματα· ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ γεγενημένων ποιεῖται διήγησιν, προδιδάσκει τῆς Αἰγυπτίων τιμωρίας τὸ δίκαιον: σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ:

Τοῖς αὐτοῖς καὶ τοῦτο καλεῖ· ὡς τοῦ μὲν Ἀβραὰμ ἀπογόνους· τοῦ δὲ Ἰακὼβ χρηματίσαντας· ἐκλεκτοὺς δὲ προσηγόρευσεν, ὡς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη λαὸν κληθέντας θεοῦ· τοῦτο δὲ καὶ διὰ τῶν ἐπιφερομένων ἐδήλωσεν: αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ:

Ὁ γὰρ αὐτὸς ὢν ἁπάντων θεὸς καὶ κύριος· καὶ πάσης δὲ τῆς οἰκουμένης κύριος· τούτους ἰδίους λαοὺς προσηγόρευσεν: ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς:

Τὸ διαρκὲς καὶ μόνιμον τῶν πρὸς τὸν Ἀβραὰμ γεγενημένων ὑποσχέσεων διὰ τούτων διδάσκει· οὐ γὰρ ὥς τι μέσον ὑπόσχεσιν ὑπέθετο καὶ κοινὸς ὁ λόγος· ἀλλ' ἀληθὴς καὶ θεῖος· ὑπέσχετο γὰρ ὁ τῶν ὅλων θεὸς ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ εὐλογήσειν πάντα τὰ ἔθνη· σπέρμα δὲ αὐτοῦ, ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα· ὃς αἰώνιον ἔχει τὸ κράτος· καὶ τὴν βασιλείαν ἀνώλεθρον· τοῦτο δὲ καὶ τῶν χιλίων γενεῶν ἡ μνήμη παραδηλοῖ· οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὁ λόγος ἐστίν· ἀλλὰ τὸ διαρκὲς καὶ αἰώνιον· τῷ γενεῶν τὸ πλῆθος αἰνίττεται: ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ· καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα· καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον:

Τῶν τῶν ὅρκων καὶ ὁ θεσπέσιος ἐμνημόνευσε Μωϋσῆς· εἰπὼν γάρ φησιν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα· ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε· καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· τούτου τοῦ ὅρκου καὶ τὸν Ἰσαὰκ ἀναμιμνήσκων ἐδίδαξε· καὶ πρὸς τὸν Ἰακὼβ τὰς συνθήκας ἀνενεώσατο· καὶ μόνον τούτοις καὶ πληροῖ ταύτας· διὰ μὲν Μωϋσέως τοῖς ἐκγόνοις· τῆς Αἰγυπτίων ἐλευθερώσας δουλείας· διὰ δὲ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, τὴν ἐπηγγελμένην γῆν ἀποδεδωκώς· τὸ δὲ τέλος τῆς ἐπαγγελίας διὰ τοῦ δεσπότου συμπεράνας Χριστοῦ: λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν· σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν:

Σχοίνισμα, τὴν τῆς γῆς ἐκάλεσε δεσποτείαν· τῶν κεκτημένων γὰρ ἴδιον μέτρον τῆς γῆς ὑποβάλλειν: ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς· ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ:

Ταῦτα δὲ ἔφη ὑπέσχετο τοῖς πρὸς ὀλίγοις οὖσι καὶ σφόδρα εὐαριθμήτοις· δηλοῖ δὲ διὰ τούτου τοῦ τοσαύτης γῆς δεσποτείαν περιφανῶς ἐδωρήσατο: καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος· καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον:

Παροικοῦντες γὰρ οἱ περὶ Ἀβραὰμ διετέλεσαν· καὶ οὐδὲ ἐφ' ὁμοίου ἱδρυμένοι τόπου· ἀλλὰ νῦν μὲν ἐνδιατρίβοντες, νῦν δὲ ἐκεῖ· τὰς σκηνὰς μεταφέροντες: οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς:

Κἂν τοῖς γὰρ αὐτοῖς τὰ ἀδικεῖν

πειρασθέντων ἀπέφηνεν:
καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου,
καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ
πονηρεύεσθε:

Οὕτως τὸν Φαραὼ ἤτασεν
μεγάλοις καὶ φοβεροῖς περὶ
Σάρρας τῆς γυναικὸς Ἀβρα-
άμ· οὕτω τὸν [illegible] Ἀβιμέ-
λεχ ἐξεδειμάτωσεν εἰρηκώς,
ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ Σάρ-
ρας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ·
αὕτη δὲ ἐστὶ συνῳκισμένη ἀνδρί:
οὕτω καὶ τὸν Ἰσαὰκ αἰδέσιμον
τοῖς τηνικαῦτα τῶν Παλαι-
στίνων οἰκοῦσιν ἀπέφηνεν·
[illegible]
πειλή· ὁρᾶς γὰρ ἔφη· μὴ [illegible]
[illegible] παῖδες
μου Ἰακὼβ. χριστοὺς δὲ προ-
σαγορεύει, οὐχ ὡς χρίσματι κε-
χρισμένους· ἀλλ' ὡς ἐκλεκτοὺς
γενομένους. προφήτας δὲ καὶ
αὐτὸς ὁ θεὸς τὸν Ἀβραὰμ προση-
γόρευσεν· ἀπόδος γὰρ ἔφη τὴν
γυναῖκα τῷ ἀνδρί, ὅτι προφή-
της ἐστίν· καὶ προσεύξεται
περὶ σοῦ καὶ σωθήσῃ:

καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·

Ἡ ἁμαρτία τὴν παιδείαν ἐφέλ-
κεται· καὶ ἡ παιδεία τὸν θεῖον
δικαίων ἐλέγχει· ὅτι ἐλέγχει τῶν
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἀλλ' ὅμως καὶ οὕτω [illegible]
[illegible]
λῆψιν· πᾶν στήριγμα ἄρτου
συνέτριψεν:

Ἀντὶ τοῦ πᾶν εἶδος τροφῆς
μόνον [illegible] πεποίηκε,
[illegible] ἀλλὰ καὶ κρί-
θας· καὶ ὄσπρια· καὶ τὰ ἄλλα
δι' ὧν [illegible]:
ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν ἄνδρα· εἰς δοῦλον ἐπρά-
θη Ἰωσήφ:

Ἀμφότερα κατὰ ταυτὸ ἐδήλωσε.
καὶ τὸν [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐχρήσαντο πονηρίᾳ· οὐ γὰρ
αὐτὸς [illegible]
ἀπεμπολῆσαι τὸν ἀδελφὸν
ἀλλὰ [illegible] τῆς ἐ-
κείνων [illegible] ἔδωκε· αὐτὸς
δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
σεν· ἐδεῖτο γὰρ τοῖς [illegible]
χρηματίζειν μέλλοντας,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
θαυμαστῶν· ἵνα γὰρ [illegible]
[illegible]
τούτων [illegible]
καὶ τοῖς ἀκούουσι τὰς τῶν
[illegible]
[illegible]: ἐταπείνωσαν

ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ·
σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ:

Μετὰ γὰρ τὴν τῆς μοιχείας
συκοφαντίαν· τὸ δεσμω-
τήριον· καὶ παρ' αὐτῆς [illegible]
[illegible] περιέθηκαν αὐτῷ·
τὰ ἐκ σιδήρου δεσμά· [illegible]
τὸ μὲν τοῖς [illegible]
εἰρηκώς· εἰς σίδηρον διῆλ-
θεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. [illegible]
[illegible]:
μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρω-
σεν αὐτόν:

Ταῦτα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτῶν· ἀλλ' [illegible] τοῖς ἄλλοις
[illegible]
[illegible] καὶ ἀρχέτυπον
ἀληθείας προθήμασι:
ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυ-
σεν αὐτόν· ἄρχων λαῶν καὶ
ἀφῆκεν αὐτόν· κατέστησεν
αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς
κτήσεως αὐτοῦ:

Καὶ τὴν ἀπὸ τῆς οἰκονομί-
ας [illegible]:
τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχον-
τας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν· καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ
σοφίσαι:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἄλλοις· οὐ μόνοις μόνοις χρώ-
μενος· ἀλλὰ καὶ τοῖς [illegible]
[illegible]
κομένοις: καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ
εἰς Αἴγυπτον· καὶ Ἰακὼβ παρ-
ῴκησεν ἐν γῇ Χάμ:

Αὕτη [illegible]
[illegible] Αἰγύπτου
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
πρωτότοκον· καὶ [illegible]
ἀδελφὸν αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] ἡ θεία γραφή·
[illegible] Αἰγύπτου
[illegible]
[illegible]
ὄνομα· [illegible]
τῶν [illegible] θείαν ἐ-
πιφάνειαν· [illegible]
[illegible]: καὶ ηὔξησε τὸν
λαὸν αὐτοῦ σφόδρα· καὶ ἐκρα-
ταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

Τοῦτο καὶ τῆς ἐξόδου [illegible]
[illegible] ὅσῳ γὰρ [illegible]
αὐτοῖς οἱ Αἰγύπτιοι, τοσούτῳ
πλείους ἐγίνοντο· καὶ ἐπλη-
θύνετο [illegible]: μετέστρεψε
τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆ-
σαι τὸν λαὸν αὐτοῦ·

Οὐ [illegible] Αἰγυπτ

τὴν ὡς γεγραμμένην· ἀλλ' αὐτὸ οἷον [illegible] παρ' ὅλον· καὶ τὰς μὲν ἐπιμονὰς μὴ κινουμένους· ἐργάτοις δὲ ἐν τῇ ἐπιμονῇ [illegible]· τοὺς ἐπιμονῇ [illegible]· τοῦ δὲ λοιποῦ [illegible] τοῖς δούλοις σου:

Ποτὲ μὲν γὰρ ταῖς μαίαις ἐπέταττον Αἰγύπτιοι διαφθείρειν τῶν Ἑβραίων τὰ ἄρρενα· ποτὲ δέ, τῷ ποταμῷ ταῦτα παραπέμπειν ἐκέλευσαν· ἀλλ' ὅμως καὶ οὕτως τὸ ἔθνος διέφυγεν τοῦ θανάτου τὰ μηχανήματα:

ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ· Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ:

Πολλὰ μὲν γὰρ αὐτοῖς τῆς τῶν ὁμοφύλων ἕνεκα θεραπείας· ὑπουργοῖς τε καὶ διακόνοις· τὴν τῆς θαυματουργίας αὐτοῖς ἐνεχείρισε δύναμιν: ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ:

Οὐκ ἀντεῖπαν γὰρ οἱ μακάριοι θεράποντες τοῖς θείοις προστάγμασιν· ἀλλὰ τὰ κελευόμενα ἔδρων· καὶ τὴν μακροτάτην ἑαυτοῖς ἐπήγαγε νύκτα· μᾶλλον δὲ νυκτὸς ζοφωδεστέραν εἰς σκότος· ἡ μὲν γὰρ νὺξ καὶ ἀσέληνος ᾖ· τὴν αἴγλην τῶν ἀστέρων κεκραμένην· ἐκεῖνο δὲ τὸ σκότος ψηλαφητὸν ἡ θεία καλεῖ γραφή: μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα· καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν:

Οὐ παρὰ τὴν χρείαν τῶν ὑδάτων μόνον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν μετέβαλε τῆς ὀσφρήσεως τὴν ποιότητα· ὡς [illegible] διαφθαρῆναι τῶν ἰχθύων τὰ γένη: ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμιείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν:

Ἐπειδὴ γὰρ τῷ ποταμῷ τὰ βρέφη τῶν Ἑβραίων παρέδοσαν· μετέβαλε μὲν εἰς αἷμα τοῦ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ· τὴν δὲ αὐτῶν γῆν δημιουργὸν μείζονα φορίαν ἐλέγχων· κατὰ δὲ κεῖθεν βατράχους ἀναφῦσαι πεποίηκε τοῖς [illegible]· παραπλησίως ὑπερέφθησαν καὶ ταῖς οἰκίαις ἐπεμβαίνοντας, καὶ ταῖς χερσὶν αὐτῶν χοροῦντας τῶν τοῦ βασιλέως θαλάμων: εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν:

Ἠκολούθει γὰρ τοῖς λεγομένοις τὰ ἔργα· καὶ παρ' αὐτὴν αὐθωρὸν [illegible] λέγοντος· καὶ κυνόμυια καὶ σκνῖφες ἐπλήρουν τὴν γῆν· τοῖς Αἰγυπτίων ὅροις οὐ παρόντες· οὐδ' ἄλλοις ἀμφ' ὅροις τῶν [illegible] ἐπιφοιτῶντες· ἀλλὰ τοῖς ἀντιθέοις τὴν παιδείαν ἐπάγοντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· τοῦ ἔσω τῶν Αἰγυπτίων ὅρων:

ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν· πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν:

Ἀμφότερα μὲν γὰρ τὰ στοιχεῖα τὰς ἐνεργείας ἐνήλλαξε· καὶ ἀντὶ τοῦ ὄμβρου χάλαζαν ἀπέκρυψε· κεραυνοὶ καὶ πρηστῆρες μετὰ χαλάζης ἐφέροντο· καὶ ἦν ἰδεῖν ἀλλήλαις φύσεις ὕδωρ καὶ πῦρ· ἀλλήλας οὐκέτι μαχόμενα· οὔτε γὰρ τὸ πῦρ τὸ πεπηγὸς ὕδωρ τῆς χαλάζης ἐξέτηκεν· οὔτε τὸ ὕδωρ κατέσβεσε τὴν φλόγα· ἀλλὰ τὴν φυσικὴν ἀποθέμενα μάχην· συμφώνως Αἰγυπτίοις τὴν παιδείαν ἐπήγαγον· καὶ τῶν ἐκείνων θηρίων διήλεγχον· ὅτι [illegible] οὐκ ἴδιον τῶν φύσεων· ἀλλὰ τοῖς ὁμοφύλοις πικρῶς δουλεύειν ἠνάγκαζον· τούτου δὴ χάριν καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ τἆλλα τῶν φυτῶν γένη· ἄρδην ὑπ' αὐτῶν διεφθάρετο: εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν:

Διὰ μὲν τῆς χαλάζης καὶ τοῦ πυρός· τὰ δένδρα διέφθειρε· διὰ δὲ τῆς ἀκρίδος καὶ τοῦ βρούχου· τὰ ἐν τοῖς λειμῶσι· τὰ λήϊα· οὐ γὰρ μόνον τὸν καρπὸν ἀλλὰ καὶ τὸν χόρτον αὐτῶν κατηνάλωσε· καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν:

Τῶν Αἰγυπτίοις ἐπήγαγε τὴν τελευταίαν πληγήν· μεθ' ἣν ἐξέβαλον τοὺς Ἰουδαίους κατηπειγόμενοι· ἅπασα γὰρ οἰκία θρήνων καὶ ὀδυρμῶν ἐπεπλήσθη· τῶν πρωτοτόκων ἁπάντων ἀθρόαν τὴν τελευτὴν δεξαμένων· κατὰ γὰρ τὸν [illegible] ἐπήγαγε τὴν πληγήν· πικροτέρας μᾶλλον αἰκίσας τοὺς ἀμελήτους· [illegible] τὰς προτέρας διαπέμψας πληγάς: καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ· καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν:

Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲ τὸ οἰκεῖον λαβεῖν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἑβραίοις ἐπέτρεπον· παρὰ τοῖς οἰκείοις ἔλαβον καὶ τῶν Αἰγυπτίων τὸν πλοῦτον· οἷον τινα μισθὸν τῆς χαλεπῆς δουλείας κομισάμενοι τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον· οὐ γὰρ ἄδικος τοῦτο νομίζεσθαι προσηγόρευεν ὁ θεός· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὰς παιδείας· καὶ τοῖς ἀδικηθεῖσι τὰς ψυχαγωγίας· καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν: τῶν γὰρ τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπηρμένων πληγῶν [illegible] κέλευσμα οὐ πεῖραν: εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπε-

πεσὼν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς·
Οὕτως καὶ ταῖς παντοδαπαῖς
ἐξεδειματώθησαν τιμωρίαις·
ὡς καὶ δι' ἀφεσίαν οἰκείαν γνωρί-
σαι τὴν τῶν Ἑβραίων ἐλευθερίαν:
Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην
αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι
αὐτοῖς τὴν νύκτα:
Ἡ γὰρ αὐτὴ νεφέλη σκηνὴ μὲν αὐτοῖς
μεθ' ἡμέραν ἐγίνετο· καὶ τῆς
ἀκτῖνος ἐκώλυε τὸ ἐμπυροῦν·
νυκτὸς δὲ πυροειδὴς γινομένη
τοῦ φωτὸς αὐτοῖς χορηγεῖ τὴν
χρείαν: ᾔτησαν καὶ ἦλθεν ὀρ-
τυγομήτρα· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ
ἐνέπλησεν αὐτούς:
Ἐπιθυμήσασι γὰρ καὶ κρεῶν ἐχορήγησε·
παρέσχεν αὐτοῖς θήραν ὀρνί-
θων αὐτόματον· καὶ δεηθεῖσιν
ἄρτων· ἄνωθεν ἐχορήγησε
τούτοις διὰ τῶν νεφελῶν· τὸ
χεόμενον ἀλλ' αὐτὴν δωρησάμενος
τροφήν: διέρρηξε πέτραν καὶ
ἐρρύησαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί:
Ἐθεράπευσε δὲ αὐτῶν καὶ τὸ δίψος
ταῖς παραδόξοις ὠδῖσι τῆς
πέτρας· ἐν ἀνύδρῳ γὰρ γῇ καὶ
[illegible] ἐν ἐρήμῳ ποτα-
μοὺς ἀναχύσας προσέταξε·
ποταμοῖς [illegible] κατὰ τὸν ἀναδο-
θέντων ἐκ τῆς πέτρας ὑδά-
των τοὺς ποταμούς:
ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγε τὸν λα-
ὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ:
Τούτων δὲ πάντων αὐτοῖς μεταδέδω-
κε τὰς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ὑ-
πὲρ τοῦ γένους ὑποσχέσεις ἐπαγ-
γελίας πληρῶν: καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν· καὶ πό-
νους λαῶν κατεκληρονόμησαν:
Οὐ γὰρ μόνον τῆς Αἰγυπτίων
ἠλευθέρωσε δουλείας· ἀλλὰ καὶ
τῶν Χαναναίων αὐτοῖς ἐδω-
ρήσατο γῆν· καὶ τῶν ἀλλοτρί-
ων πόνων δεσπότας ἀπέφηνε·
κἀκείνοις κομίσασθαι ἐν δίκαις
καὶ τὰς οἰκείας ἐν ὑπεδόσει
ἐπαγγελίας· ὅτι ἡ οὐκ ἀδίκως
ἐξένωσε τοὺς πρὸ αὐτῶν τῶν
[illegible] οἱ Χαναναῖοι· διδάσκει
μὲν καὶ διὰ τῶν [illegible]
νομοθέτης· φεύγειν κελεύ-
της ἐκείνων πονηρίας τὴν
μίμησιν· διδάσκει δὲ καὶ τὴν
πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίαν
ποιούμενος· τί δὲ ἐπανέλθῃ
διὰ αὐτοῦ διδοὺς τὴν
ἐλευθερίαν τῶν δὲ ἑαυτοῦ [illegible]
ἀλλὰ παροικεῖν ἐπὶ πλεῖστον
[illegible] ἀφ' ἁπάντων
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀπὸ
[illegible] τοῦ νῦν· ἀφ' ὅτι τοῦ
οὐδὲ ἕως παρανομίας τῆς
[illegible] καὶ οὐδὲ
[illegible] αὐτοῖς τὴν τιμωρίαν
[illegible]· οὐ γὰρ τὴν προσήκουσαν
τῆς [illegible] ἁμαρτίας· τῆς
τιμωρίας τὴν ψῆφον ἐξέ-

μετρήσω· ἀλλ' ἀναμένων τῶν
πραγμάτων τὸ τέλος· [illegible]
[illegible] χρόνου [illegible]
[illegible] καὶ οὐδὲ [illegible]
[illegible] παρ' ἐμοί [illegible]
τετρακοσίων ἐτῶν
μέτρον περίοδον· οὕτω κατὰ
[illegible] ἐξέδωκε· καὶ τούτοις
τὰς ἐπαγγελίας ἀπέδωκε:
ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαι-
ώματα αὐτοῦ· καὶ τὸν νό-
μον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν:
Δέδωκε δὲ αὐτοῖς φησὶν ἐπιστή-
μης [illegible] νόμον αὐτοῖς δέ-
δωκεν· καὶ κατὰ τοῦτον
[illegible]:
[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]· ἀλληλούϊα:
[illegible] ψαλμὸς τὰς θεί-
ας προφητικῶς λόγος διεξέρχεται
[illegible] εὐεργεσίας· ὅτι τούτων καὶ
τῶν [illegible] εὐεργεσιῶν μέμνηται·
καὶ τὰς [illegible]
[illegible] κατηγορῶν· καὶ
τὰς ἐπενεχθείσας αὐτοῖς διὰ
ἀφόρους τιμωρίας διδάσκει·
[illegible] ἐκ προσ-
που τῶν [illegible]
κοινὰς ὀλοφυρομένων συμ-
φορίας· καὶ φειδοῦς τυχεῖν
ἀντιβολούντων:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρη-
στός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:
Καὶ ἐπὶ ταῖς προτέραις ε-
ὐεργεσίαις τὸν δεσπότην
ὑμνήσατε· καὶ τὰς χρηστό-
τητας ὁμολογῆσατε [illegible]
[illegible] ἐλέους [illegible]
καὶ ἀεὶ τὸ ἔλεος [illegible]
μόνος· εἰ [illegible]
[illegible] τῶν θείων [illegible]
[illegible] θαυμάτων [illegible]:
τίς λαλήσει τὰς δυναστείας
κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας
τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ:
Οὐδεὶς ἀποχρῶν [illegible]
τούτων ὕμνον: μακάριοι οἱ
φυλάσσοντες κρίσιν· καὶ ποι-
οῦντες δικαιοσύνην ἐν παν-
τὶ καιρῷ:
Τῆς ἀρετῆς [illegible] καὶ τῆς
ἀρετῆς μακαρισμὸς [illegible]
χεται· ὅτι γὰρ τοὺς ὑπὲρ ταύ-
της ἀθλοῦντας ἐκτίνων· μακαρίζει
τοὺς ταύτης ἀπηλαυσμένους·
καὶ δικαιοσύνην τὸν οἰκονομοῦντα
[illegible] διακοσμοῦντας· μακαρί-
ζει· οὐ τὸν ἅπαξ τῇ δικαιοσύνῃ
χρησάμενον· ἀλλὰ τὸν ἀεὶ καὶ
διηνεκῶς τοῖς ταύτης ἐπο-
μένον ἴχνεσιν: μνήσθητι
ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ
λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου:
[illegible] τῶν θαυμάτων λαλῶν [illegible]
καὶ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν· ἣν
τῆς σωτηρίας ἠξίωσεν· ἧς ἁρπά-
σαι διδάσκεται τῶν κοινωνῶν
[illegible] Ἰουδαίων πλῆθος· συμφω-
νεῖ δὲ τῇ διανοίᾳ καὶ τὰ ἐπι-
φερόμενα: τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρη-
στότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου

τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου:

Ἀντὶ τοῦ μεθέξομεν τῆς τοῖς ἔθνεσι μεταπαραχθησομένης εὐφροσύνης· καὶ κοινωνοὶ γενησόμεθα τῆς ἐκείνοις χορηγουμένης χάριτος:

ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν:

Ὥσπερ γὰρ ἀφθονίας ἐκλήρου παρ' αὐτοῦ πρῶτον δεδέξασθαι τῶν τοσούτων μόνον παραινέσεων· πρᾶξις γὰρ οὐ τοῖς ἄλλοις περὶ ἀρχῆς, ἀλλὰ τοῖς μετ' ἐκείνοις γεγονόσι· τοῦτο γὰρ διὰ τῶν ἑπομένων ἐδήλωσεν: οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου:

Τοσούτων γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τῆς σῆς ἐπιμελείας θαυμάτων γενομένων, δι' ἃ τῶν θείων ἐκεῖνοι λόγων ἐπελάθοντο: καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ:

Θεασάμενοι γὰρ τοὺς αἰγυπτίους διώκοντας, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπέχουσαν τὴν φυγήν, τὸν ἐπίκουρον προσηκόντως μὴ τὸν σωτῆρα οὐκ ἠθέλησαν· ἀλλὰ τοῦ μωυσέως κατεβόων λέγοντες· παρὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ· ἄλλ' ὅμως καὶ ἀγνώμονας ὄντας, ἐσώσας ἀξίως σαυτοῦ τοῦτο ἐπήγαγε: καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ· καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων· καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν:

Λόγους γὰρ τῆς θαλάσσης τὴν θεμένων συμμαχίας, τὴν πολλὴν ἐκείνην αἰγυπτίων ὀργὴν ἀπήμαντον αὐτοῖς ἀπέφηνεν ἐρήμους· ἐπειδὴ γὰρ ἐν ταῖς ἐρήμοις πολλὴ τοῖς πέζοις ἀπορία, μήτε φυτῶν ὄντων μήτε φραγμῶν κωλυόντων, τὴν τῆς διαφυγῆς εὐκολίαν δεδήλωκε τῇ τῆς ἐρήμου παραβολῇ: ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη:

Πάντας γὰρ τοὺς αἰγυπτίους ὑποβρυχίους πεποίηκεν ἡ αὐτὴ θάλαττα, ταῖς ἑβραίοις μὲν σωτηρίαν, αἰγυπτίοις δὲ τιμωρίαν ἐπήγαγε: καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ:

Τότε γὰρ ἀνδρῶν ὑμνούντων, μωυσῆς ὁ μέγας ἡγεῖτο· τοῦ δὲ χοροῦ τῶν γυναικῶν, μαριὰμ ἡ προφῆτις ἀμφότερος δὲ καὶ ᾠδή: ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ· οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ· καὶ

ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ:

Τοσαῦτα γὰρ ἔχοντες καὶ τοιαῦτα τῆς θείας δυνάμεως τεκμήρια, οὐκ ᾔτησαν τὴν χρείαν μαθεῖν, οὐδὲ τὴν θείαν προσέμειναν δωρεάν· ἀλλὰ θρασεῖς λοιδορίας κατὰ τοῦ θείου μετεχειρίσαντο θεράποντος· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν:

Αἴτημα τῶν ἐπιθυμίαν ἐκάλεσεν· οὐ γὰρ ᾔτησαν· ἀλλ' ἐκαπήλευσαν· δέδωκε δὲ ὅμως αὐτοῖς καὶ κρεῶν ἀφθονίαν· καὶ ἄρτον μανναχοροποιήτου· καὶ ὕδωρ ἤδιστον τε καὶ ἄφθονον: καὶ παρώργισαν τὸν μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ· τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου:

Κορὲ μὲν γὰρ καὶ οἱ τούτου συμμορίται ἐπεχείρησαν τὴν ἱερωσύνην ἁρπάσαι· δαθὰν δὲ καὶ ἀβειρὼν ἐπεθύμησαν τυραννίδα: ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε δαθάν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν ἀβειρών· καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς:

Δαθὰν μὲν καὶ ἀβειρὼν μετὰ πάσης τῆς γενεᾶς κατεπόθησαν· κορὲ δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· θεηλάτῳ πυρὶ κατεφλέχθησαν· τὰς δὲ τιμωρίας ἐπιγράψας ὁ θεός, τοῖς ἄλλοις σωφρονεῖν ἀναγκάζων· οὐδὲ μίαν δὲ ἔλαβε τῆς ὀργῆς αἴσθησιν· ἐν τῷ ταῦτα θεωρεῖν ἐπελάθοντο· καὶ τοῦτο δηλοῖ· ἡ τῶν τετολμημένων ἐξήγησις: καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ·

Οὐχ ἁπλῶς τοῦ ὄρους ἐμνημόνευσεν· ἀλλ' αὐτῶν τῆς ἀσεβείας διδάσκων ὑπερβολήν· ἐν τούτῳ γὰρ ὤφθη τῷ ὄρει ὁ κύριος· ἐν τούτῳ δὲ εἶναι τοσαῦτα ἐμέλησε· μετὰ ἀπλήστου πυρὸς φανείς· σάλπιγξ ἠχοῦμεν· καὶ κατακτυποῦσι βρονταί· καὶ μετὰ τοσοῦτον δέος τῷ μόσχῳ θεοσεβείαν προσφέρουσι· ἐν τούτῳ τολμᾷ καὶ τῇ ἀσεβείᾳ: καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ:

Ἑτέρας καὶ τοῦτο παρανομίας κατηγορία· ὅταν γὰρ ἑώρων διατρίβοντα χρησάμενος τὸν ἀδελφὸν δεξάμενον· τοῦτον ὡς ἐκεῖνος τὸ θεῖον προσκύνησαν: καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον:

Σφόδρα αὐτῶν ἁρμοδίως τὴν ἄνοιαν ἐτραγῴδησεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ τοσαῦτα θαυματουργήσαντος· καὶ τῶν παραδόξων ἐκείνων σοφῶς χαρισαμένου, καὶ τοσαύταις δυνάμεσι κεκοσμημένου· εἰκόνα τετιμήκασι μόσχου· ἧς τὸ ἀρχέτυπον τροφῆς δεῖται· τροφῆς τοίνυν οὐ καρπὸν ὃ τοῖς λογικοῖς προσφέρομεν· ἀλλὰ ποία καὶ χόρτον ὃ τοῖς ἀλόγοις προσφέρομεν·

τοῦ δὲ μόσχου οὐχ ὁ μόσχος· καὶ φύσις· καὶ χόρτου τροφή· καὶ ἡ δυσμένεια δὲ δῶρα ἐνηλλάξαντο· ἡ εἰκὼν τὸ μέγεθος πολλῶν· οὐ γὰρ μόνον ἄλογος· ἀλλὰ καὶ ἄψυχος· οὐκ ἐν νεκρῷ μὲν· οὔτε καθαρός· οὐκ ὢν θεῖον ἰσχύουσα· ἀλλ' ὅμως τὴν αὐτῶν ἀδρανῆ· τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων προτετιμήκασιν:

καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σῴζοντος αὐτούς· τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ· θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ· φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

Οὔτε γὰρ τῆς οἰκείας ἐμνημόνευσαν σωτηρίας· οὔτε τῆς τῶν Αἰγυπτίων τιμωρίας· οὔτε τοῦ μερισμοῦ τῆς θαλάσσης θαυμάτων· ἀλλὰ πάντα ἀθρόα ἀπέπτυσαν:

καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ Μωσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ· τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.

Τοῦ γὰρ θεοῦ τῶν ὅλων εἰρηκότος· ἔασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ ἐκτρίψω αὐτούς· καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα· εἶπεν ὁ μακάριος Μωσῆς· εἰ μὲν ἀφῇς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου ἧς ἔγραψας:

καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν· οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν· οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.

Ἔτι πέρας ἀπιστίας θείας ἀρνούμενοι μετὰ τὰς γὰρ θεοῦ παρεγγυήσαντος τὴν ἐπηγγελμένην ἐπιλαβεῖν γῆν· τῆς δειλίας τὸ πάθος δεξάμενοι, ἀπὸ τέχνης πρὸ προφάσεως τοῖς μὲν Χαναναίοις γίγαντας οἴονται λέγοντες· σφᾶς αὐτοὺς δὲ ἀκρίδας ἀξιοῦσι χρεών· οὐκ ἔχειν πρὸς τὴν ἐκείνων παράταξιν· τοῦτο δὲ ἀπιστίας προφανοῦς τεκμήριον· τοὺς γὰρ τοσούτων καὶ τοιούτων θαυμάτων αὐτόπτας, θαρρῆσαι ἅπαντα δίκαιον ἦν· τῇ τοῦ σεσωκότος δυνάμει:

καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς· τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις:

Ἐν οὐχ ἧττον τῇ ἀπιστίᾳ κατώλισθον· ἐπιθεῖναι τὴν τιμωρίαν· καὶ πᾶσι κατὰ ταυτὸ ἐπήγαγε τὸν ὄλεθρον· ἀλλ' ὅμως τῇ συνήθει φιλανθρωπίᾳ χρώμενος, μετρίαν αὐτοῖς ἐπήγαγε κόλασιν:

καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν:

Εἰς ἀκολασίαν πάλιν ἐξοκείλαντες· καὶ ταῖς τῶν Μωαβιτῶν μιγνύμενοι γυναιξί· μετὰ μαθὸν τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν· Βεελφεγὼρ δὲ ἔστιν εἴδωλον

[illegible]

παρ' ἐκείνοις τιμώμενον· καὶ Φεγὼρ μὲν ἐκαλεῖτο τοῦ εἰδώλου τὸ ὄνομα· καὶ ἀλλὰ δὲ τὸ εἴδωλον· τοῦτον δέ φασί τινες Κρόνον καλεῖσθαι τῇ ἑλλάδι φωνῇ· θυσίας δὲ νεκρῶν καλεῖ τὰς καλουμένας παρ' Ἕλλησι χοάς· ἃς τοῖς νεκροῖς προσφέρειν εἰώθασι· καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς καλουμένοις θεοῖς· νεκροῖς οὖσι καὶ ταύτας ἀπο τοῖς προσφορᾶς:

καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις:

Πολλοῖς γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐπήγαγε θάνατον:

καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος:

Τὴν θραῦσιν μὲν οὖν πληγὴν εἴρηκε· διδάσκει δὲ καὶ τοῦτο ἡ ἱστορία· τὸν γὰρ Ζαμβρὶ μιχθῆναι τῇ Μαδιανίτιδι προφανῶς ἀνασχόμενον· ὁ δὲ ἱερεὺς χρησάμενος συνανεῖλε τῇ γυναικί· τὸν τούτου ζῆλον ἀποδεξάμενος ὁ θεός· αὐτὸν μὲν ἀνεκήρυξε· τὴν δὲ τοῖς ἄλλοις ἐπηρμένην τιμωρίαν ἐκήρυξε:

καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· καὶ ἐκακώθη Μωσῆς δι' αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ:

Πενθοῦντι γὰρ τὴν ἀδελφὴν προσελθόντες μετὰ πολλῆς ἀπαξιάσας τὴν χρείαν ἐζήτουν· ὁ δὲ καὶ τῇ ἀθυμίᾳ τοῦ πένθους βαλλόμενος· καὶ τῇ τούτων ἀκρασίᾳ θεώμενος, θυμῷ καὶ μὲν ποτε σχεθείς, οὐ μετὰ τῆς συνήθους ἁρμονίας· τῷ θείῳ προστάγματι διηκόνησε· ἀλλ' ἀμφιβόλοις τισὶ τοῖς λόγοις ἀναμίξας τὴν πέτραν ἐπάταξε· καὶ τὸ ὕδωρ ἐξήγαγε· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀναμφιβόλως εἶπε γὰρ φησὶν ὁ Μωσῆς πρὸς αὐτούς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξω ὑμῖν ὕδωρ; τούτου χάριν ἀγανακτήσας δὲ ὁ τῶν ὅλων θεός· οὐ δι' αὐτοῦ τὴν τοῖς προγόνοις ἐπηγγελμένην ἀποδοθῆναι· ἀλλ' αὐτὸν μὲν ἐκέλευσε δέξασθαι τοῦ βίου τὸ τέλος· διὰ Ἰησοῦ δὲ τοῦ Ναυῆ πεπλήρωκε τὴν ὑπόσχεσιν· καὶ δοκεῖ μὲν ταύτην αὐτῷ τιμωρίαν ἐπιτεθεικέναι ὁ τῶν ὅλων πρύτανις· ἐπτέρα δὲ οἰκονομικῶς ἐπραγματεύσατο τοῦτο· πρῶτον μὲν γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἐπιστάμενος ἄγνοιαν· οὐκ εἴασε διὰ τοῦ Μωσῆ τὴν ὑπόσχεσιν λαβεῖν· ἵνα μὴ αὐτὸν θεὸν ὑπολάβωσιν· οἱ γὰρ εἰκόνα μόσχου θεοποιήσαντες, ποῖον οὐκ ἂν προσήνεγκαν σέβας· τῷ τοσούτων θαυμάτων ὑπουργῷ γενομένῳ· διά τοι τοῦτο καὶ τὴν ταφὴν αὐτοῦ λαθεῖν πεποίηκεν ὁ θεός·

προσ δὲ τούτοις· καὶ τῆς νομοθε-
σίας ἠξιώθησαν· δεῖξαι τὸν πρόσ-
καιρον· ἀπὸ τῶν αὐτῶν τῶν νο-
μοθετησάντων· εἰ γὰρ αὐ-
τὸν νομοθέτην τῆς ἐπικτη-
μένης οὐκ ἀπηρνήσαντο· συ-
νιδεῖν ὂν τὰ ἀθέμιτα ἰδόντων·
ὡς οὐδὲ αὐτοὶ ταύτης ἀπολαύ-
σουσιν· ἐπὶ τὴν πρᾶξιν τῆς προ-
μηθείας· οὕτω καὶ κατὰ τὴν
ἔρημον διηγησάμενος· τὴν
ὕστερον τῆς ἐπαγγελίας· τὸ
γενόμενον αὐτῶν διελέγχει
παρανομίαν: οὐκ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
αὐτῶν· καὶ [illegible]
[illegible]
Τὴν δὲ ἐπιμιξίαν δι' αὐτῆς ἀσεβῶν
ἐκάλεσε κοινωνίαν· τὴν ἀρχὴν
τὸ πόρος συνάψαι· καὶ σὺν τῇ
ῥίζῃ, τὸν καρπὸν ἀφανίζων· καὶ
τοῦ ἐλάττονι κακοῦ, τὸ χεῖρον
προσαναστέλλων· ἄλλο μὲν οὖν
τοι καλεῖν τούτους τῶν θεῶν τὸ
βαίνων τὸ συνόμιλον· οὕτω ταῦτα
σεισμὴ ἔξω λόθρα σαν ἔθνη· οὐ
τε τὴν πρὸς αὐτοὺς ἔφυγον κοι-
νωνίαν· ἀλλὰ τὴν πονηρὰν αὐ-
τῶν πολιτείαν ἐζήλωσαν:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κολοβῶν τὰς τῆς ἀσεβείας· τῶν
μὲν ἀρχῶν καὶ θυγατέρων
νομίζων τὴν ζωήν· καὶ τοῖς αὐ-
τοῖς ὁμόροις δαίμοσι τὰς τούτων
θυσίας προσενήνοχεν· τῶν
θεῶν μὲν γάρ, οὐ τὰ μεμονωμένα
προσέφερον· τοῖς δὲ ἀδελφοῖς
καὶ τὰς τῶν παίδων σφαγάς:
καὶ ἐπόρνευσας [illegible]
[illegible]
Πορνείαν ὀνομάζει οὐ τὴν ἀκολασίαν
μόνον· ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν εἰδώ-
λων λατρείαν καλεῖ· ἐπειδὴ γὰρ
τοῦ θεοῦ σωματικῶς νυμφίοι τὴν ἐκεί-
νων θεραπείαν ἠγάπησαν·
τὴν δὲ εἰς δαιμονίαν εἰκότως
πορνείαν ἐκάλεσεν:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Ταύτας καὶ ἠ τῶν κριτῶν ἱστορί-
α διδάσκει· καὶ μέντοι καὶ ἡ τῶν
βασιλειῶν συγγραφή· ποτὲ δὲ
μὲν γὰρ μωαβίταις· ποτὲ δὲ ἀμμαν-
ίταις· ἄλλοτε δὲ ἀλλοφύλοις
κιτταίοις· καὶ μαδιναίοις· καὶ
ἀλλοφύλοις παρέδωκε· τὴν

παιδείαν τὴν ὠφελίμην καρπούμενοι:
πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτοὺς αὐ-
τοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ
βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθη-
σαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν:
Πολλάκις γὰρ τὴν παιδείαν· πά-
λιν μετεδίδου φιλανθρωπίας· οἱ δὲ αὖ
τὸν τοῖς ἐναντίοις ἠμείβοντο:
καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ-
τούς· ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι
τῆς δεήσεως αὐτῶν:
Ταῦτα καὶ ἀσσυρίας διδάσκουσι·
καὶ ὅτε δὲ ἐκλήθησαν τοῦ θεοῦ ὑπὸ τῆς
ἀνάγκης ὠθούμενοι· καὶ ὅτε δὲ
ἠθέλησαν ἠκουσθήσαν: καὶ ἐ-
μνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ·
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους αὐτοῦ:
Ἀεὶ γὰρ τὰς πρὸς ποιοὺς περὶ ἃς ἔπλασε
τὸν ἔλεον ἐχορήγησε· μεταμέλει-
αν δὲ καλεῖ, τῆς παιδείας τὴν
παῦλαν· ὁ γὰρ θεὸς τὴν μεταμε-
λείας οὐκ ἔχει τὸ πάθος· οὐδὲ
μὲν μόνον τούτοις· μόνον δὲ ἐκείνοις
ἀρέσκεται· ἀλλὰ καὶ σοφὸς ἅπαν-
τα πρυτανεύων· καὶ παιδεύει
ἵνα ἐγείρῃ· καὶ φιλανθρωπίαν ὀρέγει:
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρ-
μοὺς ἐναντίον πάντων τῶν
αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς:
Τὸν τὸν κῦρον κατέθελξε καὶ
ἐσέβοντον ἔκαμψε· καὶ δοῦναι
τοῖς δορυαλώτοις τὴν ἐλευ-
θερίαν πεποίηκε: σῶσον ἡ-
μᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐπισυνά-
γαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου
τῷ ἁγίῳ· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ
αἰνέσει σου:
Καὶ ταῦτα δημοσίως ὁ προφητικὸς
αὐτοῖς διδάσκει λόγος· πῶς δεῖ
τὸν θεὸν ἱκετεύσασθαι· καὶ τῆς πα-
ρ' αὐτοῦ κηδεμονίας τυχεῖν· καὶ
ὅθεν ἀσεβεῖς ἀπό φόνος· τὴν ἔσο-
μένην ἰουδαίοις σωτηρίαν ἐξηλοῦ
τοῦ θεσμοῦ τοῦ προηγορευμένου· ἐ-
ξει γὰρ φησὶ ὁ ῥυόμενος· καὶ ἀπο-
στρέψει ἀσεβείας ἀπὸ ἰακώβ·
καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ δι-
αθήκη· ὅταν ἀφέλωμαι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν· οὐ μὴν τὴν
οἰκοδομίαν τῆς ἱερουσαλὴμ· προσ-
μένουσι κατὰ τοῖς μύθοις τῶν
ἀνοήτων· καὶ τὴν κατὰ νόμον
λατρείαν· καὶ τὰς ἀλόγους θυ-
σίας· καὶ περιτομὴν· καὶ σάβ-
βατον· καὶ σκιὰς δὲ περιτρα-
πεῖσαι· μετὰ τὸ παυσθῆναι τὸν τύπον.
ταῦτα γὰρ γραϊδίων μεθυόντων
παραληρήματα· ἀλλὰ κλῆσιν
καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας· καὶ
πίστιν εἰς τὸν δεσπότην χριστόν· καὶ
τῆς καινῆς διαθήκης τὴν πολιτείαν:
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ
ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο· γένοιτο:
Ὑμνητὸς γὰρ ἐπὶ πᾶσι τῶν ὅλων
ὁ κύριος· ὁ τοῦ ἰσραὴλ χρηματίσας θεός· ὁ
τοσαῦτα τῶν ἀνθρώπων ἐν
πράγματα σωτηρίας· προ-
σήκει δὲ τὸν λαὸν ἅπαντα, τὴν ὑμ-
νῳδίαν τῶν ὕμνων ἐπιφέρειν·

τὸ γὰρ γένοιτο· γένοιτο· ἀμὴν καὶ ἀκύλας [illegible]· ὅθεν καὶ τὸ ἔθος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μεμένηκε· τὸ μετὰ τὴν δοξολογίαν τοῦ ἱερέως· διὰ τοῦ ἀμὴν συντίθεσθαι τὸν λαόν· καὶ τὴν [illegible] κοινωνίαν προσφέρειν· καὶ τὴν [illegible] μαρτυρεῖν:

τοῦ ρϛ΄ ψαλ(μοῦ)· ἀλληλούια:

Πολλάκις ἀπεδείξαμεν· ὅτι σκιὰ τῶν καινῶν ἡ παλαιὰ διαθήκη· ῥᾴδιον δὲ καὶ ἐκ τούτου τοῦ ψαλμοῦ· ῥᾴδιον τοῦτο καταμαθεῖν· τήν τε γὰρ ἰουδαίων ἐλευθερίαν θεσπίζει· καὶ τὴν πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν προσαγορεύει· ἔχει δὲ πολλὴν πρὸς τοὺς πρὸ τούτου ψαλμοὺς ἀκολουθίαν· ὁ μὲν γὰρ τέταρτος καὶ ἑκατοστὸς διήγησιν ἔχει τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς πατέρας γεγενημένης ἐπαγγελίας· καὶ τῶν τοῖς ἐκείνων ἐκγόνοις παρασχεθεισῶν δωρεῶν· ὁ δὲ μετ᾽ ἐκεῖνον· πρὸς ταῖς εὐεργεσίαις· καὶ τὴν ἰουδαίων ἀχαριστίαν ἐδίδαξε· καὶ τὴν δι᾽ ἐκείνην ἐπενεχθεῖσαν τιμωρίαν· οὗτος δὲ προαγορεύει τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαλλαγήν· διὰ τὴν ἄρρητον τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν γεγενημένην· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις ἐσκιογράφηται τὰ μείζονα· ὁρῶμεν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τούτῳ θεασώμεθα· μᾶλλον γὰρ ἡμῖν ἢ ἐκείνοις ἁρμόττει τὰ τῆς προφητείας πράγματα:

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

Πάλιν ἐν τῷ ψαλμῷ προφητικὸς παράκειται λόγος· τὴν δὲ εὐεργέτην θεόν· αἰτίαν τῆς ὑμνῳδίας τὴν φιλανθρωπίαν ἀναφέρει:

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ:

Καὶ ἰουδαίοις μὲν ἥρμοττεν ἐπεὶ τῆς βαβυλωνίων ἐλευθερωθέντες δουλείας· καὶ ἡμᾶς δὲ προσήκει τοῦτο ποιεῖν· τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος ἀπαλλαγέντας:

Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς, ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης:

Τοῖς μὲν ἰουδαίοις οὕτω γεγενημένον μεμαθήκαμεν· κατὰ πᾶσαν γὰρ τὴν οἰκουμένην ἐσκεδασμένοι διῆγον· τὴν δὲ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν· ἐν ἅπασι τῆς οἰκουμένης τοῖς τμήμασιν· ἑῴοις τε καὶ ἑσπερίοις νοτίοις τε καὶ ἀρκτῴοις· ἐκάλεσε καὶ συνήθροισε· καὶ τοῖς τοιούτοις συλλόγοις πανταχοῦ γῆς καὶ θαλάττης [illegible]· ὁ μὲν τοι ἰουδαίων ἀμυδρῶς τοῦτο γέγονε· τῶν μὲν ἀπὸ βαβυλῶνος ἐπανελθόντων· ὀλίγων δὲ ἐπιμεινάντων κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρόν·

[illegible] τῶν ἐξ αἰγύπτου· καὶ τῶν πλησιοχώρων ἐθνῶν:

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ:

Καὶ ἀνθρώπων ἔρημος καὶ ἄνυδρος· ἔρημος γὰρ ὑπῆρχε θεοῦ· καὶ τῆς πνευματικῆς ἀρδείας δουλεύσαντες ἐκείνοις· ἐστέρητο τῶν ἰουδαίων τὸ πλῆθος· καὶ οἱ ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότες σωτῆρος· ἐν ἐρήμῳ καὶ ἀνύδρῳ διῆγον· ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ὄντες· ἦ φησιν ὁ θεῖος ἀπόστολος.

Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον: οὔτε γὰρ ἰουδαῖοι δι᾽ ἀφροσύνην τοῖς ἀνδραπόδοις ὅμοιον ἴσχυον· καὶ τὴν οἰκείαν πρὸς καταλαβεῖν· οὔτε οἱ ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότες πρὸ τῆς τοῦ σωτῆρος ἐνανθρωπήσεως· τὴν ἐπὶ τὴν θείαν πόλιν ἔγνωσαν ἀνάγουσαν ὁδόν· πόλιν δὲ ἐνταῦθα ὀνομάζει τὴν ἄνω σεμνὴν πολιτείαν:

Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε:

Τῆς δὲ διδασκαλίας λιμὸς καὶ τοὺς τοιούτους κειμένους ἐπίεζεν· ἰουδαῖοι μὲν γὰρ ἐν βαβυλῶνι δουλεύοντες· καὶ ἱερέων ἐστερημένοι· καὶ τὴν κατὰ νόμον λατρείαν πληροῦν οὐκ ἠδύναντο· τὰ δὲ ἔθνη πάλαι μὲν τὸν νόμον θεῖον ἐδέδεκτο· οὔτε πνευματικῆς διδασκαλίας ἀπήλαυε· δι᾽ ἧς αἱ ψυχαὶ πεφύκασι τρέφεσθαι· τοῦτον μὲν τὸν λιμὸν ἰουδαίοις ἠπείλησεν ὁ θεός· ἐπάξω γὰρ ἔφη λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ λιμὸν ἄρτου· οὐδὲ δίψαν ὕδατος· ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου:

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς:

Τῶν μὲν ἰουδαίων οἱ εὐσεβέστεροι τῷ θεῷ τὴν ἱκετείαν προσήνεγκαν· καὶ τοῦτο ἡμᾶς ἡ τοῦ δανιὴλ προφητεία διδάσκει· καὶ αὐτὸς γὰρ καὶ ἀνανίας· καὶ ἀζαρίας· καὶ μισαήλ· ὑπὲρ πάντων ποτνιώμενοι· τὸν θεὸν ἐξῃτήσαντο· τὰ δὲ ἔθνη ἐσφαλμένα μὲν τοῖς παντοδαποῖς προσπαλαίοντα συμφοραῖς· καὶ οἱ μὲν τοῖς κακοῖς· καὶ ἐρήμοις ἀπαραμυθήτοις ἐκέχρηντο· τῆς ἀναστάσεως οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα· οὐ μὴν τὴν φύσιν [illegible] κατέχοντα δημιουργόν· ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐζήτησαν [illegible] φθόνον τὰς ὁ φιλάνθρωπος· καὶ τὸν ἔλεον ὤρεξε:

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου:

Ἰουδαίοις μὲν γὰρ διὰ κύρου τοῦ πέρσου τὴν ἐπάνοδον ἐδωρήσατο· τὰ δὲ ἔθνη διὰ τῶν θείων ἐποδήγησεν ἀποστόλων· καὶ τὴν ἄνω πόλιν ὑπέδειξε· τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν· ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός:

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ [illegible]

τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων:

Ὁ Σύμμαχος οὕτως· καὶ τὰ τεράστια αὐτοῦ τὰ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. τὸν μέντοι χαριστήριον ὕμνον, λέγει ἐμμελῶς τῷ θεῷ προσφέρειν, οὐ τὰ μὴν τὰ θαυμάσια. ἄλλοι τὸν τρόπον τῶν θαυμάτων ἀπομανθάνοντες θαυμαστὴ μὲν γὰρ καὶ ἀξία ᾠδῆς· καὶ ἡ Ἰουδαίων ἐν Αἰγύπτῳ σωτηρία· θαυμαστὴ δὲ καὶ ἀξία ᾆσμάτων τῆς οἰκουμένης σωτηρία· θαυμαστὴ μὲν καὶ ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολή· καὶ τῆς πλάνης ἡ παῦλα· καὶ τῆς ἀληθείας ἡ γνῶσις· τούτων πάντων ὁ θεὸς πρόξενος ἐγένετο· γέγραπται δὲ ἰδικῶς ἡ σωτηρία ... ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς· ἡ φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως:

ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ:

Καὶ Ἰουδαίοις ἁρμόττει· καὶ κακοῖς αἰχμαλωσίᾳ συνεζευγμένοις καὶ λιμῷ τηκομένοις· τῶν κατεχόντων δεσμῶν ἠλευθέρωσε· καὶ ἀπαλλάξας τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν τῆς ἀσεβείας διὰ διδασκαλίας διέθρεψε· καὶ τοῦ ζόφου τῆς ἀγνοίας ἐλευθερώσας· τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας κατηύγασε· καὶ τὴν ἐπικειμένην τοῦ θανάτου σκιὰν ἀπεσκέδασε· τῆς ἀναστάσεως δεδωκὼς τὴν ἐλπίδα· καὶ διέρρηξε τὰ ἰσχυρὰ τῆς ἁμαρτίας δεσμά· σειραῖς γάρ φησι τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται· καὶ οὗτοι δὲ ἐπίασθησαν(?) μὲν τοῖς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ὡς σχοινίῳ μακρῷ· καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας αὐτῶν:

ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν· καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν:

Τῶν μὲν παρ' αὐτῶν αἰτιῶν ἀλλήλων· καὶ Ἰουδαίοις καὶ μέντοι καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ ἁμαρτία· κἀκεῖνοι γὰρ δίκας τίνοντες ἐξεδόθησαν τῇ Βαβυλωνίων δουλείᾳ· καὶ πάντες ἄνθρωποι τὴν παράβασιν τὴν ἐν τῷ προπάτορι ὑπευθύνῃ(?) ἐκλήθησαν τῇ τῶν πόνων τιμωρίᾳ· μετὰ ταῦτα γὰρ ἤκουσεν ὁ Ἀδάμ· ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι· ἐν λύπῃ φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου· ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· τοσαύταις δὲ περιπεσόντες χαλεπαῖς

συμφοραῖς, λοιπὸν ᾐσθάνοντο τῶν ἐπικειμένων κακῶν· ἀλλὰ ταύταις αὐτοῖς συγκληρωθεῖσιν αὐτὸς καὶ τὴν τούτων ἀπόλυσιν ἐδωρήσατο:

καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν:

Οἰκτείρας γάρ φησι καὶ τούτοις κειμένοις· τοῖς μὲν τῶν ἐπικειμένων ἀπήλλαξε συμφορῶν· τοῖς δὲ τὴν τῆς ἀγνοίας ἐλευθέρωσε σκότους· καὶ τῆς δουλείας διέρρηξε τὰ δεσμά:

ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασε·

Πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς τὰ ἄφυκτα τῶν κακῶν ἐκάλεσε· καθάπερ γὰρ οἱ εἴσω τούτων καθειργμένοι οὐ δύνανται τῶν μοχλῶν διαφυγεῖν τὴν ἀνάγκην· οὕτως ἀμήχανον ἦν καὶ Ἰουδαίοις τὴν Βαβυλωνίων διαδρᾶναι δυναστείαν· καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τοῦ θανάτου τὴν δυναστείαν· μόνος δὲ ὁ θεὸς ἐν ὅσοις ἤρκεσε καὶ τούτων κἀκείνων διαλῦσαι τὸ κράτος· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν λύσιν χαρίσασθαι:

ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν:

Οὔτε Ἰουδαῖοι· οὔτε πάντες ἄνθρωποι φύσει ἄδικοι τοῖς μιαροῖς ἐπέπεσον· ἀλλὰ καὶ οὗτοι κἀκεῖνοι δίκας ὧν ἐπλημμέλησαν τίνουσιν· ἀλλ' ὅμως καὶ τούτοις κἀκείνοις τοσούτοις ἐγκυλινδουμένοις κακοῖς σωτηρίας ἠξίωσε:

πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν· καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου:

101 Ἰουδαῖοι μὲν γὰρ τῷ πλήθει συνεχόμενοι τῶν κακῶν καὶ αὐτὴν ἀπεστρέφοντο τὴν τροφήν· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν ἑτέρῳ ψαλμῷ ὡς ἐξ ἐκείνων εἴρηκεν ὁ προφήτης· ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου· τὰ δὲ ἔθνη οὐ ταῖς τῶν οἰκείων φιλοσόφων διδασκαλίαις προσέσχον ἑκουσίως· οὐδὲ ᾔδεσαν χάριν· οἱ μὲν Σωκράτους κατεψηφίσαντο θάνατον· οἱ δὲ τὸν Ἀναξάγορον ξένην παρέδωκαν τιμωρίαν· ἴδε· ἀλλ' οἱ τοῦ Πυθαγόρου διάδοχοι πικρῶς αἰκισάμενοι προσώπῳ αὐτοῖς ἐπέστησαν θάνατον· ἀλλ' ὅμως καὶ τούτοις ὁ τῶν ὅλων θεὸς παρεσκεύασε μεταδοθῆναι τῆς ἀθανάτου τροφῆς· καὶ μετὰ πάσης ταύτῃ προσδραμεῖν προθυμίας ἀνέπεισε καὶ τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν ἠλευθέρωσε:

καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·

[Ε]ἶτα δὲ διδάσκει τὴν σωτηρίαν τῶν προ[illegible]:
ἀπέφηνε [illegible] λόγον αὐτοῦ καὶ
[illegible]
αὐτοῦ [illegible] διαφθορὰν αὐτῶν:
Ὁ γὰρ θεὸς μόνος ἐμέτρησας καὶ
πῶς παραμείνῃς ὡς ἄφθος· ὡς γὰρ θεὸς
ἀπερίγραπτος πάντων χοῦ πα-
ρεστι καὶ περιέχεται συμπάν-
τα πάντοτε ἁπάντων ἀμείχων
ἀλλαξάμενος τραύματα· καὶ τῇ
διαφθαρείσας ἀνέρρωσε με-
λίσμους· οὕτως τὴν αἱμάρρου
μὲν ἐκείνην ἐλάσατο γυναῖκα·
καὶ θαρρεῖν παρηγγύησεν·
οὕτως παρειμένον ἐσφίγξεν·
εἰρηκώς· ἀφέωνταί σου αἱ ἁ-
μαρτίαι σου· οὕτως ἀνέῳξε
τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον·
οὕτως τοῖς τελώναις διδάσ-
καλος τῆς οἰκουμένης ἀπε-
φηνεν· οὕτως τοῖς τῷ παρα-
λύσει προσιόντας ἀπὸ ἰσχα-
τι· μεουργεῖ καὶ καθαίρει·
καὶ τῶν τῆς ἁμαρτίας ἀπ-
αλλάττει τραυμάτων:
ἐξομολογησάσθωσαν [illegible]
ἐλέει αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν
αἰνέσεως· καὶ ἐξαγγειλάτω-
σαν [illegible] αὐτοῦ [illegible]
Ψ πόρρω δὴ τούτων ἁπάντων· ὑ-
μνήσωμεν δικαίως τὸν φιλάνθρωπον·
ἔλεος τοσοῦτον χρησάμενον·
καὶ τὴν παράδοξον ἡμῖν
δωρησάμενον σωτηρίαν· χεῖρα

μὴ μόνοις εἰδότας τὰς θείας
θαυματουργίας· ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνθρώ-
πων σωτηρίας ἰδιωτικῶς· καὶ παρα-
δειγματίζει [illegible] ἐπεὶ
σημαίνεσθαι μέντοι δὴ ὡς
αἰνέσεως θυσίαν καὶ ἐν ταῖ
[illegible] τοῦ θεοῦ παρ-
εγγύησε· καὶ οὕτως ἀλλότριον τῶν
θυμάτων· τοιγαροῦν ἐκβάλλει
καὶ ἐνταῦθα τὴν κατὰ νόμον
λατρείαν· τὴν δὲ τῶν αἰνέσεως
θυσίαν, ὃ ἀκύρωσας, θυσίαν ἀλη-
θινῆς προσφέρειν:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
Παραινεῖ καὶ ταῦτα τέθεικεν,
ὁ προφήτης· μέγα δὲ τοῦτο·
τὸ καθάπερ εἰ μὴ ἀπαλλομένοι
καὶ τῶν μεγάλων διαπεφρονη-
κέναι ἠδιαφορούντως τὰς
θείας μεγαλουργίας ὁρῶσι
κλύδωσι μὲν χαλεποῖς περι-
πίπτοντες· πάσαν δὲ
ἀπειρίαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας
ἀπογνόντες· οὕτως καὶ ἰουδαῖ-
οι ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις
περιπεσόντες· Καὶ τὴν δὲ
μεγάλην ἀπειληφότες
θείαν κατέμαθον δυνάμιν·
καὶ μὲν δὴ καὶ πάντες ἄνθρωποι
τῶν ξένων τῶν πραγμάτων,
ὁρῶντες μεταμορφὴν· καὶ
προστόρασα ἀπ' αὐτῆς τὴν πα-

ραν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τὴν
σιν· καὶ τῆς ἀναστάσεως
μένην· τούτων θαυμάζοντες
χορηγόν: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αἱ διὰ τούτων ἐδιδάχθημεν ὡς
αὐτοῦ μάλιστα καὶ τὰ λυπη-
ρὰ γίνεται· καὶ τὰ θυμήρη:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
πέμπειν τῇ τροπῇ· καὶ δηλοῖ
μὲν περὶ τῶν ναυτιλλομένων
λέγειν· αἰνίττεται δὲ διὰ τού-
των τὰς παντοδαπὰς τοῦ
βίου συμφοράς· ἃς οὐδεμία
ἀνθρωπίνη σοφία χρωμένων ἱκανὴ
διαλύσαι· οὕτω οἱ κυβερνῆται
τῇ δεινότητι κεκλυσμένοι θυμῶν·
δίκην περιφερόμενοι· ὅταν
ὑπέχῃ τὸν κλύδωνα· πᾶσαν
ἀποφέροντες τὴν τέχνην·
[illegible] μέσον [illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐκείνοις δὲ τοῖς πλέουσιν ἐπι-
καλουμένοις τὴν οἰκείαν

ῥοπήν· ὀργίζει καὶ [illegible] καὶ τὸ
χεῖμα [illegible] αὔραν πραεῖαν [illegible] καὶ
ταῖς [illegible] μεταβάλλεται· καὶ τῆς
ζάλης τὸ πέλαγος ἀπαλλάττε-
ται· καὶ οἱ λυπηροῖς περιπε-
παρείοντες διὰ τῆς αὐτοῦ χά-
ριτος μεταμόρφωσιν εὑρίσκουσι
τῶν κακῶν· οὕτως [illegible] τῆς
πικρᾶς ἐκείνης δουλείας ἠλευ-
θερώθησαν: [illegible]
[illegible]
[Α]μὴν γὰρ ἡ θέλησις καὶ λύσις ἐγέ-
νετο τῶν δεινῶν· καὶ ἀντὶ τοῦ
κλύδωνος [illegible] ἀνεφάνη· καὶ
τοῦτο δὲ μᾶλλον ἡμῖν· ἢ ἐκείνοις
ἁρμόδιον· ἡμᾶς γὰρ [illegible] τοῦ
θελήματος αὐτοῦ λιμένα κα-
θορμίσε· τὴν θείαν αὐτοῦ δι-
ερησάμενος γνῶσιν: ἐξομολο-
[illegible] τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὑψωσά-
τωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων
αἰνεσάτωσαν αὐτόν:
Καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῦ πεπιστα-
κότων ἐθνῶν· δημηγορικὸς ὁ μό-
νος [illegible] ἐν πάσαις
γὰρ ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην
ἐκκλησίαις· τοῦ ἱεροῦ καθη-
μένου συλλόγου· ἅπας ὁ λαὸς
τὸν [illegible] ὑμνεῖ· τῆς θεί-
ας φιλανθρωπίας τὰς θαυματουργίας
διεξιών: ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔ-
ρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων
εἰς δίψαν· γῆν καρποφόρον

[illegible] ἀπὸ κακίας τῶν ... καὶ τοῖς ... αὐτῶν.

Νέμουσι δὲ αὐτὴν οἱ τῆς Συρίας τὴν ἐσχηκότες· τὴν ξένην ὥριζον ἔτι μετὰ πολλῶν. οἱ γὰρ πάλαι πολλῶν ἀρδόμενοι πηγαῖς καὶ ποταμοῖς, καὶ καρπὸν ὥριμον ἐπιφέροντες τοῦ θεοῦ· νῦν οὖν μονὴ δὲ ... ἱερὰς ἀπονέμουσιν· ἀλλ' ἔρημοι πάμπαν διατελοῦσι κείμενοι, μηρίαν τὴν πρὸν ... ἀρδ... γεγόνασιν: [illegible]

[illegible]

Αἱ δὲ πάλαι ἔρημαι ἔθνη· καὶ οὐ ... ὁ ... ἐσχηκότα λιμάδα ποιοῦντες διδασκαλίας ὕδασι περικλύζεται ὑπὸ τῶν χρι... τοῦ λογικοῦ δεχόμενοι ...:

[illegible]

Τὸ γὰρ πάλαι λιμὸν τὴν κομὴν ... τῆς πνευματικῆς τροφῆς ἐνδεεῖς ἐκείνοις κατῴκησεν ... καὶ τὴν ... συνειθισμένοις· καὶ ... πολιτείαν: [illegible]

Καὶ ταῦτα ἅπαντα προπεπίκειρηται περὶ τοῦ προφήτου. καὶ ὁ κύριος παραβολαῖς τοιαύταις ἐχρήσατο· καὶ ποτὲ μὲν ἀποστόλοις ἐκάλεσε θερισμοῦ ποτὲ δὲ αὐτοὺς σπορέας καὶ τὸ

σπέρμα καὶ τὴν καλὴν τοῦ θεοῦ σπόρον θεοῦ διδομένοις τοῦ νόμου τὰ σπέρματα· καὶ ὁ ἀπόστολος δέ φησιν· ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ὁ δὲ θεὸς ηὔξησε. καὶ πάλιν· θεοῦ γεώργιόν ἐστε, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. καὶ ἔσπειραν τοίνυν οἱ ἀπόστολοι τὰ σπέρματα κηρύγματα· καὶ τοῖς λογικοῖς τοῦ θεοῦ κατεφύτευσαν παραδείσοις· καὶ τὸν ὥριμον τῆς δικαιοσύνης καρπὸν τῷ θεῷ προσεκόμισαν· καὶ ἅπαντα δὲ οἱ μετ' ἐκείνοις τὴν διδασκαλίαν πεπιστευμένοι, ταυτὸ τοῦτο δρῶντες διατελοῦσιν:

[illegible]

Ὁ γὰρ σπείρων ἐπὶ τὰ εὐλογίας, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· καὶ τὸν θεῖον ἀπόστολον καὶ τὴν κρηπῖδα τῶν μεμυημένοις οἷς ὁ δεσπότης ηὔξησε· τῆς θαυματουργίας χορηγήσας τὴν δύναμιν· καὶ μάρτυς ὁ μακάριος Λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσι λέγων· ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ· αὐτὸς δὲ ὁ κύριος πρόφασιν καὶ τοὺς πιστεύοντας· τὰ πρόβατα γάρ φησι τὰ ἐμά, τῆς φωνῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς. ἐν τῇ ... θεμ...

λιν τοῖς Ἰουδαίοις συμβησόμενα προθεσπίζει καὶ καλῶς: [illegible]

[illegible]

Τοιμὸν οὖν φησὶν οἱ πάλαι τὴν ἔρημον οἰκοῦντες καὶ ἀμαθεῖς ὄντες, πάλιν τῶν προφητικῶν ἀπολαύσαντες ἀρδείας, τοσαύτης εὐλογίας καὶ ἀθανασίας πεπιστευκότες ἀπήλαυσαν· εἶτα ταύτης στερηθέντες διὰ τὴν πονηρίαν τὴν ἑαυτῶν, καὶ ἔρημοι παντὸς γεγονότες λόγου, μόνον καρπὸν τὸν ἀπαισίου τὸν ἔπεσον συμφοραῖς. καὶ εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην διεσκεδάσθησαν· ὡς τὸ τῶν πολυανθρώπων αὐτῶν μηδὲ πολλὴν ὑπομένειν οἰκεῖσθαι: [illegible]

[illegible]

Ἀτυχεῖ δὲ τῇ προαιρέσει τὰ πρώτη μάλιστα. οὐδὲ ὄντες ἄξιοι καθ' ἑαυτοὺς λόγου· ἀλλὰ πάλαι περιφανεῖς καὶ περίβλεπτοι· ἄσημοι πάντων ὄντες εἰσί· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων καταφρονούμενοι:

[illegible]

Ὁ σύμμαχος οὕτως· καὶ πλανῆσαι αὐτοὺς ἐν ματαιότητι διαμονῆς θεοῦ. οὐκέτι ἐπ' ἀληθείᾳ πράγματα· ἀλλὰ παρορᾶσθαι τὴν πραγμάτων. τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, ἀκυμέρημα τοῖς ἑαυτοῦ· οἷς δὲ ἂν ὑπέρμαχοι τῶν φρονούντων, τῇ δὲ κακεῖ...

περιπλανῶνται. τοῦτο καὶ Ἰουδαῖοι πεπόνθασιν· τὴν ἀληθῆ γὰρ καταλιπόντες ὁδόν, τοῖς οἰκείοις ἕπονται λογισμοῖς: [illegible]

Τὸ γὰρ πάλαι ... τοῦ ἔθνους τῆς θείας ἐπικουρίας ἀπήλαυσαν· καὶ τὸν πλοῦτον ἐκτήσαντο τὸν πλοῦτον: [illegible]

Ὁ δὲ ἀκύλας οὕτως· καὶ ὑπερῆκε παρ' ... ἐκ πενίας· καὶ θήσεις ὡς ποίμνιον συγγενείας. ὡς προβάτων γὰρ ἐπὶ ἴδιον ἐπιμέλεται· καὶ ὡς συγγενὴν κατασκευὴν καὶ προμηθεῖται· καὶ κήδεται: [illegible]

[illegible]

Ταῦτα γὰρ ὁρῶντες, οἱ μὲν ἐν ἀληθείᾳ τοῖς λογισμοῖς κεχρημένοι, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι· οἱ δὲ διεστραμμένοι καὶ παράνομοι, ἐκ προαιρέσεως· καὶ ἐπισημειούμενοι καὶ σιωπῇ ἀγανακτοῦνται· τῇ δὲ καὶ ὁ ... χαρίζονται ...: [illegible]

[illegible]

Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα καὶ διαγινώσκεται ... τοῦ σώματος οἰκονομίας· οὕτω φυλάττεται ... νομοθεσίας. πάντως· ἀλλὰ τοῦ σοφίαν καὶ συνέσει χρωμένου. καὶ ... τὸ πρὸς τὸν ... ἀπὸ

κάλυμμα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου:

[illegible] … τοῦ … [illegible] … ὧν … φάραγγα τῶν ἁλῶν [illegible]

Καὶ οὗτος ὡσαύτως ὁ ψαλμὸς καὶ τῶν ἰουδαίων τὴν ἐπάνοδον προθεσπίζει· καὶ τῶν ἐθνῶν προαγορεύει τὴν σωτηρίαν· πολλὴν δὲ ἔχει συγγένειαν πρός τε τὸν μ' καὶ πρὸ τὸν μθ' ψαλμόν:

[illegible] … καρδία μου … [illegible] … μου τῷ [illegible]

Καὶ ἤδη προειρήκαμεν ὡς δόξαν οἰκείαν ὁ προφήτης τὴν προφητικὴν χάριν τεθεικώς· τὴν τῆς προφητείας φησὶ χρώμενος μελῳδίαν· λέγω δέ σοι τὰς ᾠδὰς θείαν ἔχω τὴν καρδίαν· καὶ ἕτοιμον εἰς ὑποδοχὴν τῆς θείας σου χάριτος:

[illegible] … καὶ καθαρά· ἐξ … [illegible] … ὁμολογήσομαί σοι [illegible]

Ἄλλως· τὴν εἰρήνην καὶ εὐθαρσῶς ἑαυτὸν ὁ προφήτης καλεῖ· ὡς ἐν ὀργάνῳ μου δι' οὗ τοῦ πνεύματος ἡ χάρις ἑαυτοῦ τὴν προφητικὴν ἀναμέλπουσα μελῳδίαν· διετήρησας τοίνυν ἐν αὐτὸν εἰς ὑμνῳδίαν τοῦ δὲ ἀποκείμενα πάντα καὶ ὑπὸ σχήματος ὀρθοῦντος τοῦ ποιήσαντος· ἅπερ δὴ τῇ μὲν καὶ ταραχῇ καὶ τοῦ σώματος προσοικειοῦσθαι τοὺς ὕμνους· ἀλλ'

μετὰ μυρίων ἐθνῶν· καὶ λαῶν τὴν θείαν ᾠδὴν ὑποποιησάμενος· ὀρθὸν δὲ καλεῖ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν τὴν ἐν ἀρχῇ σιγήν· ἐξελήλυθε γὰρ ἀπὸ τῆς μετὰ σαρκὸς μαθητείας τὸ φῶς· ἐξελήλυθε γὰρ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· ἐν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς φθέγμασιν· ὅπερ καὶ εἰς αὐτὸ εἴδομεν· καὶ τὰς θείας κηρύξεις ὑμεῖς:

[illegible] … μου … [illegible]

[illegible]

Νικῶν τῶν ὁμοίων τὰ κύτη· τοὺς ἐμβόλους τὸ μέγεθος· πάντα τὰ ἴσα ἀναθεὶς αἰτίαν πάντας διέδραμε· καὶ ἤδη προειρήκαμεν ὡς μετὰ τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἀποστόλους· καὶ τοὺς διδασκάλους καὶ διὰ τούτων γὰρ ὡς περ διὰ τινῶν μεθόδων τὴν πηγὴν ἀρδείαν τοῖς ἀνθρώποις προσφέρει· δι' αὐτῶν τὰ ἀληθῆ μεμαθήκαμεν δόγματα:

[illegible]

[illegible] … ὀξέως:

Τοιοῦτος ὁ μακάριος ἔφησεν ὁ μακάριος εἰκάζει ἐμβρόντητος ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμέσου αὐτοῦ πληρώσεως· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος δανιὴλ διὰ τοῦ ὀδόντος ἔφη ψαλμῳδεῖ· κεφαλὴ ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· τοῦ ὑψωθῆναι· ἀντὶ τοῦ δεῖχθῆναι ὑψηλὸς καὶ πάντων ὑπέρτερος.

καὶ πᾶσιν ἤδη τὴν σωτηρίαν μαθητῶν δεῖξαι·

[illegible] … ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου

ἐγὼ δὲ ἔσομαι πᾶσι μαρτύριον τῶν γνώσεων· τῶν τῆς σωτηρίας ὡς ἄξιος ὢν τῆς σωτηρίας· δέξαι μου τοίνυν τὴν ἱκετείαν· καὶ τὴν σὴν ὄρεξον δεξιάν· δεξιὰν δὲ καλεῖ τὴν ἀθάνατον

[illegible] … ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ [illegible]

ἐκ τοῦ διὰ τοῦ πνεύματος τῆς χάριτος:

[illegible] … ριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω [illegible]

Τὴν ἀπόφασιν ὁ προφήτης αὐτὴν ἐμαθον· ἐπειδὴ γὰρ πάντων ὑψωθῆναι ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ὅθεν καὶ ἀποκείμενα τὰ μέσα ἐμοῦ δεσπότης· ὑψωθήσομαι· εἶτα δεῖ κινεῖσθαι καὶ τὸν τρόπον· διαμεριῶ σίκιμα· πόλις δὲ αὕτη κατεξαίρετον τῶν ἰουδαίων· ἀλλὰ καὶ τὴν κοιλάδα τῶν ἐρημοτέρων· καὶ ποιμένων διεξαμένην μας ἄνωθεν· οἰκήτορας τῆς ἐρήμου· καὶ διαμετρηθήσεται ἐπαμφοτερίζουσι παρασκευάς:

[illegible] … μασσῆς· καὶ ἐφραὶμ … [illegible] … κεφαλῆς [illegible]

Ἱκετεύσομαι γάρ· οὐ μόνον τὴν μαρασάνην· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκεῖνου χώραν· γαλαὰδ γὰρ ὁμοίως ὄνομα τόπου· μαρασσῆς δὲ προσηγορίᾳ φυλῆς· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐφραὶμ τὴν προστέραν ὁδὸν ὡς δυνάμιν· τὸν μὲν τοῖς ἰουδαίοις πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι μάλιστα παρασκευάσαι· μετὰ γὰρ τὴν ἐπάνοδον ἀδιαίρετοι μεμενήκασιν αἱ φυλαί· ὁ δὲ ζοροβάβελ καὶ τοῦ τῶν κατοίκων ἡγεῖτο· κυρίως καὶ ἀληθῶς ὁ δεσπότης χριστὸς ὁ ἐξ ἰουδαίων κατὰ σάρκα βλαστήσας· ἁπάσης μάλιστα τῆς κτίσεως:

[illegible] … μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· [illegible] … ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν

Τοσαύτην ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ παρέξω ἰσχύν· ὥστε καὶ τῶν ἀλλοφύλων κρατῆσαι· καὶ μωαβίτας καὶ ἰδουμαίους ὑπηκόους λαβεῖν· λέβητα δὲ τὸν ἐλπίδα καλεῖ τὸν μωὰβ καὶ ὁ ψαλμῳδὸς ἡρμήνευσεν:

[illegible] … τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας; [illegible]

Ἤδη μὲν ἐπηγγείλατο ὁ προφήτης τῶν ἀγαθῶν προρρήσει· ἱμείρεται δὲ καὶ τὴν κατὰ μυθικὴν σαπρὸν· οἰκοδομήσει αὐτὴν τοῖς ἰδουμαίοις· τοῖς ἰουδαίοις δουλεύοντας· ταῦτα δὲ ἔφη οὐδὲ εἰς ἕτερος παρασχεῖν καὶ μόνος· ἢ σὺ μόνος· ὁ ὑμῶν ἡμᾶς ἀπωσάμενος· καὶ δουλεύειν κελεύσας:

καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν:

Ὁ δὲ σύμμαχος, οὕτως· καὶ μὴ προελθὼν θεὲ ἐν τοῖς στρατεύμασιν ἡμῶν· οὐ γὰρ ἡττήθημεν πώποτε σοῦ στρατηγοῦντος· καὶ τῆς φάλαγγος ἡγουμένου:

δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου:

Παῦσον τοίνυν τὰ λυπηρὰ καὶ τὴν σωτηρίαν ὄρεξον· οὐδαμόθεν γὰρ ἄλλοθεν τούτου τυχεῖν δυνατόν· πᾶσα γὰρ ἡ παρ' ἀνθρώπων συμμαχία σοῦ μὴ συνεργοῦντος ματαία καὶ ἄχρηστος:

ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν:

Διὰ τοι τοῦτο τὴν σὴν ἐπικαλούμεθα προμήθειαν· διὰ ταύτης γὰρ μόνης περιγενέσθαι τῶν δυσμενῶν δυνησόμεθα:

[illegible] ψαλμὸς τῷ Δαυίδ [illegible]

Τὸ σχέτλιον πάθος καὶ τὴν Ἰουδαίων μανίαν· καὶ τὴν Ἰούδα προδοσίαν οὗτος ὁ ψαλμὸς προθεσπίζει· προδιηγεῖται δὲ ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ᾠδὴν τὴν διάνοιαν· ὁ μέγας Πέτρος δημηγορῶν· καὶ τῆς τοῦ Ἰούδα προδοσίας κατηγορῶν· καὶ τῆς προφητείας τὴν ἀπόδειξιν ἐν τῷ λόγῳ ποιούμενος· μηδεὶς δὲ ἀκούων τοῦ κυρίου νομοθετοῦντος εὐλογεῖν τοὺς διώκοντας· ἐναντίαν ἡγείσθω τοῦ νομοθέτου τὴν προφητείαν. οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα ἐπαρώμενος ὁ προφητικὸς τοιαῦτα διέξεισι λόγος· ἀλλὰ καὶ τὰς ἐσομένας καὶ Ἰουδαίοις καὶ τῷ Ἰούδᾳ τιμωρίας προλέγων· σχηματίζεται μὲν τοῖς ἀρατικοῖς, τὸ προαγορευτικόν· τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συνήθως πανταχοῦ τῇ θείᾳ γραφῇ:

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη:

Ἀνθρωπίνως ὁ δεσπότης ταῦτα λέγει· ὡς ἄνθρωπος γὰρ ἀλγεῖ· τῆς [illegible] φύσεως τὰ μέτρα τηρῶν· ὡς δὲ θεὸς τὴν μέλλουσαν ὁρᾷ [illegible]· προσδέχεται τὰς ἀλγηδόνας· τὸ πάθος ἑκούσιον· καὶ γὰρ ἐν τοῖς θείοις εὐαγγελίοις δόξαν αὐτὸ προσαγορεύει· ἐλήλυθε γάρ φησιν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· στόμα δὲ ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου τὸν Ἰούδαν ὀνομάζει· οὗτος γὰρ κρύφα δημηγορῶν ἐποιήσατο πρὸς Ἰουδαίους τὰς τῆς προδοσίας συνθήκας:

ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ· καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με:

Ἀπὸ τοῦ Ἰούδα μετήνεγκε τὸν λόγον ἐπὶ τὸ τῶν Ἰουδαίων συνέδριον· οὗτοι γὰρ τῷ φθόνῳ δουλεύοντες τὸν ἄδικον ἐτύρευσαν θάνατον:

καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με:

Οὐ γὰρ μόνον κακοῦ τινὸς οὐκ ἐπειράθησαν παρ' ἐμοῦ· ἀλλὰ καὶ μυρίων μὲν ὅσων ἀπήλαυσαν ἀγαθῶν· ὑπὲρ ὧν [illegible] τὰ δεσμὰ [illegible]:

ἐγὼ δὲ προσηυχόμην:

Καὶ τούτου μάρτυς τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων ἡ ἱστορία· τοῖς γὰρ προσηλοῦσι μόνος ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι:

καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου:

Ἐγὼ μὲν αὐτοὺς εὐεργεσίαις ἐπέκλυσα· αὐτοὶ δέ με τοῖς ἐναντίοις ἠμείψαντο:

καὶ κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν· καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ:

Τὸ κατάστησον, ἀντὶ τοῦ καταστήσει· καὶ τὸ στήτω, ἀντὶ τοῦ σταθήσεται· καὶ τοῦτο δὲ σαφῶς ἡμᾶς ὁ θεῖος ἐδίδαξεν εὐαγγελιστής· ὁ μὲν γὰρ θεσπέσιος Πέτρος ἠρώτα Ἰωάννην· τίς εἴη ὁ προδότης· ὁ δὲ ἐκεῖνον ἐπέδειξεν· ᾧ ἂν ἐμβάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω αὐτὸς ἐστι· καὶ βάψας φησὶν ἐπιδέδωκε τῷ Ἰούδᾳ· καὶ μετὰ τὸ ψωμίον εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ σατανᾶς· ἀλλ' ἐπεὶ σὺν ὄρεξιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· ἐξῆλθε γὰρ πρὸς Ἰουδαίους ἀπελθὼν· τὰς προδοσίας ἐποιήσατο τὰς συνθήκας· καὶ πολλαῖς μετὰ ταῦτα ἀργυρίοις ἐπὶ πεισθεὶς [illegible]

μένων μεμενηκὼς· ἐκ τῶν τοιούτων σώζοιτο μὲν ἐδέξατο τὸν πόλεμον:

ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος:

Ἀντὶ τοῦ ἐξελεύσεται:

καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν:

Ἀντὶ τοῦ γενήσεται· τῆς γὰρ ἀπονοίας ἐρημίας ὁ προδότης· διὸ κειμένων καταλειφθεῖσαι· καὶ ἡ προσφερομένη παρ' αὐτοῦ προσευχὴ τὴν κατηγορίαν αὔξει· οὐ γὰρ ἠγνόει τὸν δεσπότην· ἀλλὰ καὶ τῶν θείων ἀπήλαυσε λόγων· καὶ θαυμάτων μεγίστων οὐ μόνον αὐτόπτης· ἀλλὰ καὶ αὐτουργὸς ἐγένετο παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν λαβών:

γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος:

Καὶ αὕτη ἡ πρόρρησις τὸ τέλος ἐδέξατο· αὐτός τε γὰρ παραυτίκα χρῆμα διὰ ἀγχόνης ὑπέμεινε θάνατον· καὶ ὁ Ματθίας ἀντ' ἐκείνου ταχθεὶς τὸν τῶν ἀποστόλων πεπλήρωσεν ἀριθμόν:

γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα:

Ταῦτα οὐ τῷ Ἰούδᾳ μόνον· ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀπίστοις Ἰουδαίοις συνέβη· ὀλίγων γὰρ μετὰ τὸν σταυρὸν διελθόντων ἐτῶν· ἀνάστατον ἅπαν τὸ ἔθνος ἐγένετο· καὶ οἱ μὲν ἀνῃρέθησαν· αἱ δὲ τούτων γυναῖκες μετὰ τῶν παίδων ἐξηνδραποδίσθησαν.

τοῦτο γὰρ καὶ ὁ προφήτης [illegible] λέγων:

σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν:

Καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐκ τοῦ μέρους [illegible] αὐτῶν· καθαιρεθέντων γὰρ τῶν οἰκείων καὶ οἰκοπέδων, ἢ ἐρήμων γενομένων· οἱ μὲν ἀφῃρέθησαν τῶν οἰκητόρων· οἱ δὲ ἀπηνέχθησαν δοριάλωτοι:

ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· [illegible] πράκτωρ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν· πράκτορας δὲ καλεῖ Ῥωμαίων [illegible] ἐπικειμένους εἰσπράττοντας φόρον. οὗτοι γὰρ τῶν Ἰουδαίων [illegible] πᾶσαν ἀπαιτοῦνται· [illegible] ὡς καὶ τὰ κεκρυμμένα [illegible] καὶ σφετερίσασθαι:

καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ· μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ:

Τῶν μὴ γινομένων καὶ τῶν [illegible] ταῦτα τούτοις προσῆκον [illegible]· οὐδ' αὐτοῖς ἐπίκουρος [illegible]· [illegible] αὐτῶν οἱ παῖδες [illegible] θήσονται:

γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ:

Τεσσαράκοντα γὰρ οὐδ' ὅλων ἐτῶν [illegible] πεμφθέντων ὁ Ἰουδαίων λαός· καὶ οὐκέτι καθ' ἑαυτοὺς πολιτεύονται· οὐ γὰρ οἰκείους ἔχουσι βασιλέας τε καὶ ἄρχοντας· οὐ γὰρ [illegible] ἀνθρώπους [illegible] κατὰ [illegible] στρατείαν· ἀλλὰ φροῦδα πάντα [illegible]· καὶ [illegible] καὶ [illegible]· καὶ τὰ [illegible] ἐκτυπώματα· καὶ τὸ ἱλαστήριον· καὶ ἡ λυχνία· καὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἡ ἀρχιερατικὴ [illegible]· καὶ τὰ ἄλλα ὅσα θεὸς δέδωκε παρ' αὐτοῖς περιῄρηται:

ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου· καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη:

Πατέρων ἀρετὴ πολλάκις καὶ πλημμελήσαντας ὤνησε παῖδας· ὡς τοὺς Ἰουδαίους τοῦ Ἀβραὰμ ἡ πίστις· [illegible] τοῦ Δαυὶδ [illegible]· πονηρία δὲ πρὸς τοῖς ὁμοίοις [illegible] ἐπαύξει τὴν τιμωρίαν. οὐδὲ μία γὰρ οὐδ' ἀμόθεν [illegible] φειδοῦς ἀφορμή. τοῦτο τοίνυν καὶ ὁ προφητικὸς ἔφη λόγος· ὅτι Ἰουδαῖοι τὴν [illegible] ὑπομένοντες [illegible] καὶ τὰς οἰκείας αὐτῶν [illegible]· καὶ τὴν μνήμην τῶν προγόνων [illegible] ὑπομνήσονται [illegible]· ἐπεὶ δὲ αὐτῶν [illegible]

τῇ ἐρήμῳ δυσσεβείᾳ χρησάμενοι· τοῖς ἐπὶ τῶν κριτῶν· τοῖς ἐπὶ τῶν βασιλέων· τοῖς μετὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον παρανομίαν [illegible]. [illegible] ἐμέμνητο τῆς κατὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μιαιφονίας [illegible] τὸ μῦσος. τοῦτο καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις ἔφη· ὅπως ἂν ἔλθῃ ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην πᾶν αἷμα ἀθῷον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. πάντα γὰρ κατὰ ταὐτὸν τίσουσι δίκας:

γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός· καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν:

Πάντα γάρ φησι τὰ ὑπ' αὐτῶν τολμηθέντα παρανομήματα ἀεὶ θεωρῶν μέμνησο θεέ· [illegible] αὐτοῖς ἀξίως [illegible]· ἀλλὰ παντελῆ [illegible] δουλείαν. καὶ [illegible] οὐ περὶ μόνου τοῦ Ἰούδα· ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἀπιστησάντων ταῦτα διῆλθε. ἀπὸ γὰρ ἑνικοῦ προσώπου ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν τὸν λόγον μετήνεγκε· οὐ γὰρ εἶπεν αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτῶν:

ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι:

Ταῦτα δέ φησι πείσονται ἀπαιτηθέντες καὶ θηριώδη τὴν μιαιφονίαν [illegible]· καὶ τὸν πάσης χρηστότητος [illegible] καὶ πραότητι [illegible] μέχρι θανάτου διώξαντες. τούτοις καὶ ὁ ἀπόστολος μαρτυρεῖ τοῖς λόγοις καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης. ὁ μὲν ἀπόστολος ὡς [illegible] ἡμᾶς ἐπιδείξας [illegible]· [illegible] τῆς ἐκείνου πτωχείας πλουτήσωμεν. καὶ πάλιν· ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών. ὁ δὲ κύριος μὲν ἔφη· μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾷός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. καὶ [illegible] ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ:

καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ:

Ἐν τούτῳ σαφῶς τὸ [illegible] μετὰ [illegible] καὶ προαγορευτικῶς ἀμφότερα τέθεικεν· ὅτι καὶ τὴν κατάραν ἠγάπησαν λήψονται· καὶ τὴν εὐλογίαν ἣν λαβεῖν οὐκ ἠθέλησαν στερηθήσονται:

καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον:

Ἀντὶ τοῦ ταύτῃ πανταχόθεν περιεστοιχίσαι· [illegible]

[illegible]

Οὐ γὰρ μόνον ἔξωθεν· ἀλλὰ καὶ ἔνδοθεν περίκειντα[illegible] καὶ ἀπὸ τούτων [illegible] ὕδατα περικλύζονται· εἶτα· ἐπειδὴ τὸν [illegible] ἀμνὸν τὸν σῶν καὶ ὑπερέχει· οὐκ ἔχει δὲ μόνιμον τὴν ὑπερέχουσαν ἐπιτείνει:

καὶ [illegible] τοῖς [illegible]

Τοσαῦτα γὰρ ἐπέσον ἐπὶ τὸ πῆγμα ἐν τῷ σώματι· ὃ λέγει, τοιοῦτον [illegible] ἐπαινεῖσθαι [illegible] τὸν ὕδατι, τὴν ὁδὸν τοῦ [illegible] τοῦ δὲ [illegible] μου μόνιμον:

[illegible]

Πανταχόθεν [illegible] τοῖς προειρημένοις κακοῖς· καὶ ὡς [illegible] καὶ ὡς [illegible]:

τοῦτο τὸ [illegible]

[illegible]

Οἱ δὲ ἄλλοι, [illegible] καὶ [illegible] ψυχῆς μου:

[illegible] τοῖς [illegible] καὶ οἱ τὸ πρὸς ἐμὲ μῖσος ἀναδεξάμενοι· καὶ ὅτι τούτοις ὑποκρίνασθαι προδότην· ἐπειδὴ γὰρ ἀντὶ θεὸν αὐτὸν καὶ παραμονὴν ἐκάλουν, εἰκότως [illegible] πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου: καὶ συνεκ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Καὶ ταῦτα ἁμαρτίας [illegible] Χριστός· πάντα τὰ [illegible] ἁμαρτίας [illegible] χθὲς γὰρ κατὰ τὸν νόμον τῆς φύσεως· τὸ μὲν γὰρ [illegible] ὑπὸ ταύτην δὲ τὸ ἐκ παρθένου [illegible] σάρκα· καὶ [illegible] τὸν [illegible] καὶ τὴν [illegible] προσφορὰν· καὶ θυσίας προσήνεγκεν· ἐμνήσθη σε· καὶ [illegible] καὶ ἐκοπίασε [illegible] καὶ προσάγομεν [illegible] τοῖς [illegible] ἀνεγέγραπται· καὶ [illegible] τὴν θείαν [illegible]:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τούτοις καὶ ὑπ' αὐτοῦ [illegible] τοῖς [illegible] [illegible] μέλλει γὰρ προσίεσθαι τὸ πάθος [illegible] καὶ [illegible] ἀλλὰ διὰ τοῦτο [illegible] ταύτην: [illegible]

[illegible]

[illegible]

Διὰ τούτων [illegible] σκιὰ γὰρ [illegible] κληθήσεται· καὶ [illegible] παραπλησίως·

ἔδειξαν μὲν τοῦ υἱοῦ τὸ τέλος· ἀλλὰ καὶ δικαίως [illegible] ὑπάρχοντος [illegible] νομιζομένων· καὶ [illegible] κἀκεῖσε φερόμενον [illegible] οὐ πόλιν ἔχων· οὐ κώμην· οὐκ οἰκίαν· ἀλλὰ ποτὲ μὲν εἰς ταύτην ποτὲ δὲ εἰς ἑκάστην· ἄλλοτε δὲ εἰς ὄρη [illegible] καὶ εἰς τὴν ἔρημον τρέχων: [illegible]

[illegible]

[illegible]

Οὐ γὰρ [illegible] μόνον καὶ [illegible] τὸν [illegible] υἱόν· ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] αἰσχύνην· καὶ μαρτυρεῖ [illegible] τοῦ [illegible] καὶ οἱ [illegible] καὶ [illegible] τὸ δὲ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη [illegible] οὕτως [illegible] καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη [illegible]: [illegible]

[illegible]

[illegible]

Καὶ τοῦτο τοῖς [illegible] ὁρῶντες γὰρ αὐτὸν ἐπὶ σταυροῦ· κινοῦντες τὰς κεφαλὰς ἔλεγον· οὐά· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν αὐτόν, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι;

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Μ[illegible] οὐκ [illegible] τοῦ [illegible] ἀλλὰ [illegible] τοῦτο [illegible] διὰ [illegible] ἐμοῦ πάθος [illegible] τοῖς [illegible] θεοῦ [illegible] χεῖρας [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible]: [illegible]

[illegible]

Μ[illegible] καὶ [illegible] ταῖς κατ' αὐτοῦ [illegible] ἀλλ' ἐκεῖ [illegible] γίνεσθαι: [illegible]

[illegible]

[illegible]

Οὐ [illegible] τοῦτο ἡμᾶς τὸ ῥῆμα [illegible] ἑτέραν ὑπόθεσιν τὸν ψαλμὸν [illegible] ἀκούομεν γὰρ καὶ τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος· ὅτι ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών· καὶ αὐτὸς δὲ διὰ Ἡσαΐου [illegible] οὕτω λέγει· ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ· καὶ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible] οὐκ [illegible] ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] τὴν ψυχὴν αὐτοῦ [illegible] ἀντὶ πολλῶν· ὁ δοῦλος [illegible] ἐπειδὴ [illegible] γὰρ [illegible] καὶ τὸν [illegible]

τὴν δεσποτείαν· ἀλλ' ἵνα δειχθῇ
τῆς φύσεως αὐτῆς τὸ ἴδιον· γὰρ
καὶ ἐξουσίαν τοῦ ποιμένων ἐνταῦθα
τὸ δεύτερον· ἀλλ' ἐκ φύσεως δηλοῖ
τὴν κοινήν: ἐν δυνάμει σου [illegible]
[illegible] τροπὴν
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ:

Πάλιν τοῖς ἐν δυνάμει καὶ ἄλλοις [illegible]
[illegible] αὐτῆς [illegible]
μαρτυρεῖ τῇ προφητείᾳ τὰ
πράγματα· ἐν [illegible]
ἐκεῖ [illegible] καὶ ταύτην
[illegible] καθάπερ ἔτι
περιμένομεν: ἐξομολογήσο-
μαι [illegible] σφόδρα [illegible]
[illegible] ἐν μέσῳ τῶν ἐ-
χθρῶν αὐτοῦ:

Κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας ὁ δεσπότης
καθέστηκε Χριστός· καὶ σῶμα αὐτοῦ
χρηματίζει τῆς ἐκκλησίας
ὁ σύλλογος· [illegible]
τὴν ταύτης [illegible]:
[illegible] ἐκ δεξιῶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]:

Τοῦτο καὶ [illegible]
προσορώμενον τὸν κύριον [illegible]
διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου
ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ· ἀφορίζω
γὰρ ἡ θείαν φύσιν ποιησάμενον
τὴν ἕνωσιν· παρὰ μὲν τὴν
ἀνθρωπίνην φύσιν· συνεχώρει δὲ τὴν
[illegible] τὸν ἀμνὸν ποιησάμενον
καὶ πράγματα [illegible]
[illegible]
τοῦ ἀθάνατον [illegible]

μέγα [illegible] φησί·
ἐπειδὴ γὰρ [illegible] τοῦ [illegible]
τὸ πάθος· συνεχώρησε τὸ
μέσθαι τὸ πάθος· καὶ μετὰ
τὸ πάθος τῆς ἀθανασίας καὶ
τῆς ἀφθαρσίας μετέδωκε·
καὶ [illegible] αὐτὸς ἐκ τοῦ
ταύτης [illegible]
δέξασθαι [illegible] οἰκείας αὐτὴν
ἐπλήρωσε [illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ τὸν [illegible]
[illegible] φθαρτὴν
[illegible] φύσιν· [illegible]
ἁπάσης πλὴν ἁμαρτίας
συνεχώρει· καὶ πᾶσι [illegible]:
[illegible]
[illegible]:

Τὸ περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους [illegible]
προτεθέμενος [illegible]
[illegible] προσφορὰ [illegible]
τὸ πάθος [illegible] τοῦ σταυροῦ· μετὰ
[illegible] τοῦ προοιμίου τοῦ [illegible]
καὶ ὁ θεῖος [illegible] πέτρος [illegible]
πράξεσι· λέγει οὕτως· οὐ γὰρ
[illegible] εἰς [illegible]· λέγει δὲ
αὐτός: [illegible]
[illegible]
[illegible] ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου:

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύριος [illegible] τοῖς φαρισαί-
οις ἄλλας περὶ αὐτοῦ δόξας [illegible]
[illegible] αὐτοῖς ποίαν [illegible]
[illegible] τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ
τοῦ Χριστοῦ· τίνος υἱός ἐστιν· εἰ
[illegible] ἐκείνων· τοῦ Δαυίδ·
ἀπεκρίναντο· πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν
πνεύματι κύριον αὐτὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν

ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν
μου· εἶτα ἐπισυλλογίζεται· εἰ
οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον,
πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν· τοῦτο
δὲ ἔφη οὐ κωλύων τὸν [illegible]
υἱὸν τοῦ Δαυὶδ τὸν Χριστόν· ἀλλ' αὐτοῦ
ὁμολογουμένου τοῦ [illegible]
[illegible] προστιθείς· τὸ μὲν γὰρ
εἶναι υἱὸν τοῦ Δαυὶδ τὸν Χριστὸν
ὡμολόγουν οἱ φαρισαῖοι· ὅτι
δὲ καὶ κύριος ἦν τοῦ Δαυὶδ ἠγνόουν
παντάπασι· τὸ λεῖπον τοί-
νυν προστίθησιν· οὕτως ὁμολο-
γουμένων ἀμφοτέρων· διδάσκων
ὡς αὐτὸς καὶ υἱὸς αὐτοῦ κατὰ
τὴν σάρκα· καὶ κύριος αὐτοῦ ὡς θεὸς
καὶ δημιουργός· σαφῶς τοίνυν
ὁ μακάριος Δαυὶδ τὴν τοῦ δεσπότου
Χριστοῦ κηρύττει θεότητα καὶ φησίν·
εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου
ἐκ δεξιῶν μου· ὁ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς
καὶ [illegible] ὁ καὶ προ-
φητικῆς χάριτος ἠξιωμένος κύριον
ἑαυτοῦ καλεῖ τὸν δεσπότην Χριστόν·
οὐ κατὰ μόνον ἄνθρωπον κατὰ τὴν ἐκ
Δαυὶδ ὡς ἀνθρώπου· ἀλλὰ καὶ θεόν· ὡς
τοῦ Δαυὶδ δημιουργός τε καὶ κύριος·
κύριος γὰρ κυρίῳ λέγει· καὶ ὁ κύριος κτίστης
ὁ κύριος ποιήματι: κάθου ἐκ δε-
ξιῶν μου:

Μέγα μὲν καὶ τοῦτο· καὶ οὐ μόνον
ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν· ἀλλὰ
καὶ ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν·
[illegible] καὶ αὐτὸ εἴρηται·
ὡς γὰρ θεὸς ὁ υἱὸς, ἀιδίως ἔχει
τὸν θρόνον· ὁ θρόνος σου γάρ
φησιν ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

οὐ γὰρ μετὰ τὴν σταυρὸν καὶ τὸ πά-
θος ταύτης τῆς τιμῆς ἠξιώθη·
ἀλλ' ἔλαβεν ὡς ἄνθρωπος· ὅπερ
εἶχεν ὡς θεός· οὐ γὰρ [illegible]
[illegible]· ἀλλ' [illegible] καὶ ἐν
μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων· ἐταπεί-
νωσεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου
λαβών· διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος
[illegible]· ὁ μονογενὴς υἱός· ὅσον
[illegible] πρὸς ἐκεῖνον
ἐζητήσατο· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύριος
φησίν· [illegible] καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί· καὶ ἀλλαχοῦ· δόξασον
με σὺ πάτερ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον παρὰ
σοί· πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέ-
σθαι· ὡς ἄνθρωπος τοίνυν ἀ-
κούει· κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
ὡς γὰρ θεὸς, ἀίδιον ἔχει τὸ κρά-
τος· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
ἐχθροὺς διαφόρους [illegible]
[illegible]· καὶ οἱ τούτου δαί-
μονες [illegible]· πρὸς δὲ τού-
τοις· καὶ οἱ τοῖς θείοις αὐτοῦ
κηρύγμασιν ἀντιπίπτοντες,
ἰουδαῖοι καὶ ἕλληνες· τὸ δὲ ἕως
[illegible]· ἀλλ'
[illegible] θείας γραφῆς· οὕ-
τω γὰρ καὶ διὰ τοῦ προφήτου
[illegible]· ἐγώ εἰμι· καὶ ἕως ἂν
καταγηράσητε ἐγώ εἰμι· δη-
λονότι· οὐ συμπεραίνει ἕως
τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible]· εἰ γὰρ [illegible]
[illegible] προφήτης· αὐτοὶ
ἀπολοῦνται· σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάλιν· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ· καὶ

ταῦτα ἐν τῇ Σιὼν οὐκ ἐκβαλεῖ φασι· πολλῷ μᾶλλον ἀμφοῖν. καὶ στηρούντων καὶ τελούντων. διαμένει τῶν ὅλων ὁ ποιητής. τοῦτο δὲ οἰκεῖον τῶν ἀποφθεγμάτων ἐκείνων ἐστί· τὸ δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. οὐδὲ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τὸ ἄχρι χρόνου δηλωτικόν ἐστι. ποῖον γὰρ ἂν ἔχοι λόγον, ἔτι μὲν τῶν ἀντιλεγόντων βασιλεύειν αὐτόν· καὶ μετὰ τὴν ἐκείνων ἀπαλλαγήν, ὑποταγέντων ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν. καὶ διὰ τοῦ προφήτου μετὰ τὴν τῶν θηρίων ἀναίρεσιν, αὐτῷ ἐδόθη ἡ βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ μὴ ἔσεσθαι τέλος. πῶς δὲ καὶ οἱ συμβασιλεύοντες τῶν συμβασιλευόντων τούτων βασιλεῖ ὑποσχομένου ἀποτίθεσθαι τὴν βασιλείαν. οὐκοῦν τὸ ἕως οὐ χρόνου δηλωτικόν· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς θείας γραφῆς. ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ μὲν ἐξ Ἰεσσαὶ ῥάβδος ἐκ Σιὼν ἐξαποστέλλεται. ἐξ Ἰουδαίων γὰρ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί. καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται. καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπ᾽ αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ. καὶ τὸ ἑξῆς. διὰ δὲ τοῦ σεπτοῦ σταυροῦ· τῆς ῥάβδου τὸ κράτος δηλοῖ. δι᾽ ἐκείνου γὰρ πᾶσαν ὑπέταξε τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν. πλάνην ἀντὶ πολλῶν τῶν δαιμόνων

ὧν ἡ τῆς Σιών, οὕτως ἐπῆλθε· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου·

Οὐ γὰρ ἐξ οὐρανῶν ἐφέροντο τῶν θείων εὐαγγελίων οἱ κήρυκες. ἀλλ᾽ ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πολιορκούμενοι. καὶ τοῖς τε δυσσεβέσι περικυκλούμενοι ῥαδίως ἐκράτουν τῶν δυσμενῶν. καὶ τοὺς πλείστους μὲν ἔπειθον. καὶ οὕτω τιμᾶσθαι μᾶλλον τοῖς προσιοῦσι τὸν σταυρόν· καὶ τῷ τοῦ σωτῆρος ἐνδόξῳ ἀναιρεῖσθαι παρεσκεύαζον·

μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου·

Ἀμφότερον ἔχει τὸ κράτος διὰ φορὰν τῶν δὲ τοῦ ὁ δεσπότης ἐν τῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ· καὶ θείων μαρτυρῶν καὶ περιφανῶν τοῖς ἁγίοις ἀποφαίνει· ἡ μὲν γὰρ δυνάμεως τῶν δεσποτείας τοῦ σταυροῦ καλεῖται ἐπιφανεία. καθ᾽ ἣν ἥξει μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρός. τότε δὲ ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος· κατὰ τὴν αὐτοῦ κυρίου φωνήν· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε·

Ἐνταῦθα καὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀπεκάλυψε. καὶ ὁ εἰρηκὼς αὐτῷ κύριος· κάθου ἐκ δεξιῶν μου τὸ ὁμοούσιον ὁμολογεῖ· καὶ τὸ ταυτὸν κηρύττει τῆς φύσεως. τὸ μὲν γὰρ πρὸ ἑωσφόρου· τὸ πρὸ χρόνων αὐτὸν. καὶ πρὸ αἰώνων δηλοῖ. τὸ δὲ ἐκ γαστρὸς, τὸ

ταυτὸν τῆς οὐσίας διδάσκει. οὐ γὰρ ἐκ τῶν ὄντων γεγένηται· ἀλλ᾽ ἐκ τῆς γεγεννηκότος φύσεως. τοῦτο δὲ προσδῆλον, ὅτι παρανομεῖ ὡς νομιζομένης. καθάπερ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς τίκτουσιν ἄνθρωποι. καὶ τὰ τικτόμενα τοῖς γεννήσασι τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν. οὕτως ἐξ ἐμοῦ γεγέννησαι. καὶ τοῦ γεγεννηκότος ἐν αὐτῷ τὴν οὐσίαν δεικνύς. ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

Κυριωτάτην ταύτην ἑρμηνείαν ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ. καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ταύτης ἀπέραντον ἐδίδαξε. τῶν μὲν γὰρ Λευϊτικῶν ἱερωσύνην οὐ μεθ᾽ ὅρκου τὰς ἐπαγγελίας δεδέχθαι. ταύτην δὲ ὅρκῳ βεβαιωθῆναι. τοῦτο δὴ χάριν καὶ τὸ, οὐ μεταμεληθήσεται προστέθεικεν. ἐπειδὴ πολλάκις οἰκονομήσας ὁ τῶν ὅλων θεὸς, μεταβολαῖς ταύταις ἐπέθηκε σημείωσιν ὡς ὤμοσεν. οὕτως τὴν Ἰουδαίων ἱερωσύνην. καὶ τὴν ποίηκε. καὶ κατέπαυσεν. οὕτως τῶν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Μακεδόνων βασιλείας. καὶ γενέσθαι σημειώσας ὤμοσε μὲν. καὶ λυθῆναι προσέταξε. ταύτην μὲν τοι τὴν ἱερωσύνην αἰώνιον ἔφη καὶ οὐ μόνον ὤμοσεν ὀμώμοκεν· ἀλλὰ καὶ ὡς οὐ μεταμεληθήσεται.

ἀντὶ μὲν δὲ ταῦτα τέθεικε. τοῦ πάθους γὰρ τὸ θεῖον αἷμα τὸ πάθος τε καὶ ἡ μεταμέλεια. ὁ δὲ Μελχισεδὲκ οὐκ Ἰουδαίων· ἀλλ᾽ ἐθνῶν ἱερεύς. οὕτω δὲ καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς οὐχ ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἁπάντων ἀνθρώπων, ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ θεῷ. ἀρχὴν δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτὶ· μεθ᾽ ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινε. ἡνίκα λαβὼν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε ἐξ αὐτοῦ· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον κεράσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. εὑρίσκομεν δὲ καὶ τὸν Μελχισεδὲκ ἱερέα ὄντα καὶ βασιλέα. τύπος γὰρ ἦν τοῦ ἀληθινοῦ ἱερέως καὶ βασιλέως. καὶ προσφέρων τῷ θεῷ οὐ κάλογα θύματα· ἀλλ᾽ ἄρτον καὶ οἶνον. ταῦτα γὰρ καὶ τῷ Ἀβραὰμ προσενήνοχε τῷ πατριάρχῃ ὡς ἱερεύς· ἀρχιερωσύνης ἀρχέτυπον. ἐν τῷ τοῦ πατριάρχου σφίσι πνευματικῶς προσφέρων. εἰ τοίνυν ἐκ δαυὶδ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα· ὁ δὲ Δαυὶδ ἐξ Ἰούδα· τὴν δὲ κατὰ τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερωσύνην ἔλαβεν ὁ Χριστός· πέπαυται ἡ Λευϊτικὴ ἱερωσύνη. εἰ δὲ τὴν ἐξ ἄλλης φυλῆς, ἣ τῆς μείζονος ἱερωσύνης εὐλογίαν μετέλαβεν. ἱερατεύει δὲ νῦν ὁ ἐξ Ἰούδα κατὰ σάρκα βλαστήσας Χριστός.

ὡς καὶ πρὸς τί προσφέρομεν· ἀλλ' ἀντὶ
περὶ θυσιῶν τοῦ κεφαλαίου χρηματί-
ζων· σῶμα γὰρ ἑαυτοῦ τὴν ἐκκλη-
σίαν καλεῖ· καὶ διὰ ταύτης ἱερατεύει
ὡς ἄνθρωπος· δέχεται δὲ τὰ προσφερό-
μενα ὡς θεός· προσφέρει δὲ ἡ ἐκκλη-
σία τὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ
τοῦ αἵματος σύμβολα· πᾶν τὸ
φύραμα διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἁγιά-
ζουσα: κ(ύριο)ς ἐκ δεξιῶν σου [illegible]
[illegible] ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασι(λεῖς)·

Τὴν μνῶ(ν) ἀντὶ τιμῶντας καὶ θεραπευ-
ομένους· ἄρχοντάς τε καὶ να-
σιλέας ὁρῶν τὰ τῆς ἱερωσύνης παρα-
δόσει κολάσει· τὸ δὲ τοῦ
κ(ύριο)ς ἐκ δεξιῶν σου· ἔοικε τῷ ὁ
τῶν ψαλμῶν εἰρημένῳ· προσω-
ρώμην τὸν κ(ύριο)ν ἐνώπιόν μου
διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου
ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ· καὶ γὰρ ἐ-
κεῖ ἀνθρώπους τοῦτο εἴρηκε· καὶ δη-
δηλοῖ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὸ ἀ-
χώριστον· καὶ ἐνταῦθα κατὰ τὸ αὐ-
τὸν καὶ τῷ θεῷ λέγει· καὶ τὸ ἀνθρ(ώπινον)·
τὸ μὲν γὰρ κάθου ἐκ δεξιῶν μου
τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει προσφέρει· τὸ
δὲ ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέν-
νησά σε, δηλοῖ τὴν τοῦ θεοῦ·
τὸ δὲ σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,
πάλιν ὡς πρὸς ἄνθρωπον εἴρηται·
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κ(ύριο)ς ἐκ δεξιῶν
σου· ἀντὶ τοῦ ἀχώριστον ἔχω σου
τὴν ἕνωσιν θεότητα:
κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει
πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς ἐ-
πὶ γῆς πολλῶν:

Ἀφείς τὸ ἑορτὴν ταῦτα τὴν κρίσιν
ἐδίδαξεν· καὶ ὅτι κατὰ καιρὸν
τὴν ἡμέραν πᾶν τὸ διαπαῖον
[illegible] τιμωρίαις· τοῖς δὲ
σεβασθεῖσιν ἐκεῖνον καί
ταῦτον παρὸν ταμεῖον τῷ υἱῷ
πολλοὶ σὺν αὐτοῖς πολλάκις
διὰ νόσου ὑπὸ [illegible]· τὴν οἰκείαν
δύναμιν τοῖς ἔθνεσιν [illegible]
κων· ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται:

Πολλὴ φθ(ορά)· ἐκ χειμάρρου ὁ καλεῖ
ὡς καὶ τοῖς κατὰ τὴν ὁδὸν
[illegible] ὕδασι θεραπεύει
τὸ δίψος· διὰ δὲ καὶ ἐπ' ὄψιν
βαθυτέραν ἔχει τὴν προφητ(είαν)
ἀγνοίαν· ποτήριον ἐξ ἔθους αὐτὸ τὸ
πάθος κα(λεῖ)· πάτερ γάρ φησιν εἰ δυ-
νατόν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· χειμάρ-
ρους δὲ τοῖς ἰουδαίοις καλεῖ· θείας
μὲν χάριτος τετυχηκότας·
κα(ὶ) [illegible] ἀπολαύσαντας·
καθάπερ γὰρ οὐ χειμάρρους καθ'
[illegible] τὴν [illegible]
φορὰν ἀλλ' ἐκ τῶν [illegible]
[illegible] συνίσταται
τοὺς ἰουδαίους προσ[illegible]
[illegible] τὴν χάριν· [illegible]
[illegible]
γουμένην μετὰ δὲ ταῦτα [illegible]
θέρους φανέντος [illegible]
τοῦ [illegible] ἀπαξ [illegible]
τοῖς ὀφθαλμοῖς [illegible]
[illegible]
καί εἰσι πρὸς θερισμόν· ἀλλ'
καίπερ ὁ χειμάρρους [illegible]

τὸ ὕδωρ ἀποθεῖσα ἔρημος μένει
μηκε· καὶ ξηρὸς ὁ [illegible] πᾶσαν
ἰκμάδα ἐστερημένος· ἐπειδὴ τοί-
νυν ἰουδαῖοι τὸν σταυρὸν ἐπηγ-
γέλλοντο· ποτήριον καλεῖ τὸ πά-
θος ὁ κ(ύριο)ς· εἰκότως ὁ προφήτης
ταῦτα προθεωρεῖ εἴρηκεν· ἐκ
χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· ὁδὸν
δὲ τὸν βίον καλεῖ· μαρτυρεῖ δὲ
τῇ διανοίᾳ καὶ τὰ ἑπόμενα.
[illegible]

Τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐξ ἀποστόλου εἴ-
ρηκε παῦλος· ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν μέχρι θανάτου· θανάτου
δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς ὑπε-
ρύψωσε· διὰ δὲ ὡς ἄνθρωπος καὶ
τοῦτο τέθεικεν· ὡς γὰρ θεὸς οὐ
ταπεινοῦται οὐδὲ ὑψοῦται· ἀλλ' ὡς ἄν-
θρωπος, ἐταπείνωσε μὲν αὐτόν.
ὡς δὲ ἄνθρωπος ὑψώθη:
[illegible]
[illegible] ἀλληλούϊα:

Ἀμαρτάνει καὶ μόσχος ἁμαρτάνει καὶ
ἰδουμαῖοι· πλὴν ὅτι μάλιστα
[illegible]
τὰ ἐν πάλαι ποτὲ τῇ ἰουδαί-
[illegible] σε δὲ τηνικαῦτα
ταύτης [illegible]
στείλασα μὲν [illegible]
[illegible] οὗτος τῶν πολεμίων τὸ
πλῆθος [illegible]
τοῦ λαοῦ προσεχῶς [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] παρ' αὐτοῖς [illegible]
θεός· [illegible]

μισθὸν φόρον αὐτοῦ στρατηγοῦντος·
ἡμέρας τρεῖς ἀρχόμενοι ἐσκύ-
λευσαν καὶ ἀλλήλοις οἱ πολέμιοι·
καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡς ἐναντίοις
διέφθειραν· ὡς [illegible]
μένον ἐκεῖνον διὰ φυτειῶν· τοῦ
ποιηθέντος ἐκ ποταμοῦ [illegible]
τῶν ἰουδαίων ἡ στρατιά· ἴδρυσαν
ὡς ἐπὶ τοιμὸν θήραν· ἐσκύλευ-
σε δὲ τοὺς πολεμίους· καὶ μετὰ
πολλῆς ἐπανῆλθε πανηγύρεως
ὡς διδάσκει τῶν παραλειπο-
μένων ἡ ἱστορία· καὶ μέντοι
[illegible] γέγραπται εἰς τὴν
[illegible] τὸν τῆς νίκης χορηγὸν
ἀνυμνοῦντες· ταῦτα προορῶν
ὁ προφήτης τοῦ διδάσκει τῷ
ψαλμῷ· [illegible] ὕμνον·
ἀπὸ τοῦ [illegible]
φερόμενον· ὕμνου δὲ καὶ ἐπιγρ(αφὴ)
φησί· τὸ γὰρ ἀλληλούϊα· ὡς καὶ
ἤδη [illegible] αἰνεῖτε τὸν
τὸν κ(ύριο)ν· ἐπὶ τῇ ἑλλάδι [illegible]
γὰρ τὸ ἀλληλούϊα· αἰνεῖτε τὸν
κ(ύριο)ν [illegible]:
[illegible]
ἀπὸ πάσης συνδιαφορίας [illegible]
προσφέρομεν [illegible]
[illegible]
Ο [illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible]
[illegible] ἐν συλλόγῳ [illegible]
τὸν καιρὸν [illegible]
πρᾶγμα [illegible]
[illegible]
[illegible] οἴκαδε [illegible]
θεῖον· τὸ σύστημα προσαγορεύει

τῶν δ᾽ εὐθέων· μεγάλα τὰ ἔργα κ(υρίο)υ:

Τῷ ὄντι καὶ σφόδρα θαυμαστὰ καὶ ἀξιάγαστα· τὰ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως γινόμενα· ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ:

Ποιῆσαι μὲν γὰρ ὅσα βούλεται· ἕκαστον τῶν γινομένων σοφίας ὑπάρχει μεστόν· καὶ παρὰ πάντων τὴν εὐφημίαν ἐδέξατο: ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ:

Ἅπαντα τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ γινόμενα καὶ ἡ δημιουργία καὶ ἡ οἰκονομία· καὶ μεγαλοπρεπῆ ἐστι καὶ ὑπὲρ φύσιν· καὶ τῆς παρὰ πάντων ἀνθρώπων ὑμνῳδίας ἄξια· ἐξομολόγησιν καλεῖ καὶ τὴν εὐχαριστίαν τοῦ καλοῦ: καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Οὐδὲν ἄδικον τῶν γινομένων· ἀλλ᾽ ἅπαντα τὰ δίκαια καὶ ὡς κοσμεῖται· δικαιοσύνην γὰρ ταύτῃ χρόνος οὐ περιγράφει πέρατα ἀνακόπτει: μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ:

Ἐπειδὴ προφανῶς εἰργάσατο τῶν πολεμίων τὸν ὄλεθρον· ταῦτα δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων πεποίηκε· ποτὲ τοῖς αἰγυπτίοις συγκαλύψας· ἄλλοτε τοῖς ἀμαληκίταις τῇ ἐκτάσει τῶν μωϋσέως χειρῶν καταγωνισάμενος· καὶ χαναναίοις καὶ χετταίοις· καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη· διὰ ἰησοῦ τοῦ ναυῆ καταλύσας· ἀνάμνησιν τῶν θαυμασίων ἐκάλεσε τῶν πολεμίων τὴν τιμωρίαν· ἀφ᾽ ἧς τοῦ τὰς πολυθρυλλήτους σου θαυματουργίας τὰς μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τοῖς αἰγυπτίοις ὀνομαζομένας ἔδειξας ἀλλὰ τὴν νέαν θαυματουργίαν· καὶ ἀνέμνησας καὶ ἡμᾶς· τῶν ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων: ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κ(ύριο)ς· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν:

Τροφὴν θήραν ὠνόμασαν οἱ ἄλλοι· ἀληθῆ δὲ ἀμφότερα· καὶ γὰρ ὥσπερ ἐν θήρᾳ τὰ τῶν πολεμίων τῶν πρὸ τούτων· καὶ τροφὴν ἐκείνων ἱκανὴν ἐποιήσαντο: μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· θήραν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνημονεύων αἰωνίου συνθήκης αὐτοῦ· τῶν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας γεγενημένων ὑποσχέσεων ἀνάμνησιν ἔχει τὴν μνήμην· καὶ διὰ κείνην ἡμῖν μεταδίδωσι τῶν ἀγαθῶν: ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν:

Μάλα ἡμῖν ἐνεργῶς τὴν οἰκείαν ἔδειξε δύναμιν· τὰ τῶν ἐχθρῶν δωρησάμενος ἡμῖν· οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς τῆς παρ᾽ ἐκείνων ἠλευθέρωσε δουλείας· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκείνων περιουσίαν εἰς τὰς ἡμετέρας μετέθηκεν οἰκίας: ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις:

οὐ καὶ δίκαιος· ἀλλὰ καὶ λίαν ἐνδίκως· ταῦτα εἰργάσατο· οὐδὲ γὰρ ἡμῖν μὲν ἐκείνων ἔχομεν τὴν καταλῦσαι πάντων τῶν ἐπειράθησαν· ἀληθῶς τοίνυν καὶ δικαίως κατ᾽ αὐτῶν ἐξενήνοχε τὴν ψῆφον: πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι:

Νομοθετῶν μὲν τὴν οἰκείαν εὐμένειαν· τοῖς φυλάττουσι τὸν νόμον ὑπέσχετο· τοῦτο καὶ ἔργῳ ἐπλήρωσε· ὅτι ταῦτα δεῖ σαφῶς περὶ τῶν ἐντολῶν φυλακῆς ὑποσχέσεις· καὶ οἱ ταύτας πληροῦντες προαγορευόμενοι· τῆς αὐτοῦ προμηθείας ἐκ... ἀπολαύουσι· καὶ γὰρ ἡμᾶς ἐγγυησάμενος αὐτὸν ἱκετεύσαντας, κράτιστοι τῶν δυσμενῶν ἀπεφάνθημεν· τοῦτο γὰρ διὰ τῶν ἐπαγομένων ἐδήλωσε: λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ:

Ἡ γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ ὑπόσχεσις· οὐ μόνον τὰ αὐτὰ δέδωκε· ἀλλὰ καὶ τὸ διαρκὲς ἔχουσιν: ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ:

Τοῖς γὰρ πιστοῖς ὁσίοις ἅγιον καὶ δικαίως καὶ πιστεύουσι τὴν ἀλήθειαν τὸν φόβον· τοῖς δὲ αὐτὸ ἀσεβοῦσι καὶ παρανομίαν συζῶσι φοβερὸν νομίζεται καὶ τιμωρεῖται: ἀρχὴ σοφίας φόβος κ(υρίο)υ:

... γινώσκειν τοίνυν αὐτὸν διδάσκει καὶ τρέμειν· τοῦτο γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς θείας διδασκαλίας φησὶ χεῖον· σοφίαν γὰρ οὐ τὴν εὐγλωττίαν λέγει· ἀλλὰ τὴν τῶν θείων μετὰ πίστεως γνῶσιν· εἰσαγωγικοῖς τοίνυν ὁ φόβος· τοῖς δὲ τελείοις ἡ ἀγάπη σώζεται: σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν:

Οὐκ ἀρκεῖ γὰρ εἰς τὸ μεῖον ἡ γνῶσις· ἀλλὰ χρήζει ἡ θεωρία τῆς πράξεως· καὶ προσήκει τὸν τῆς θείας ἠξιωμένον συνέσεως τοῖς ἔργοις τὴν γνῶσιν κοσμεῖν· καὶ διὰ τῆς θεραπείας τὸν τῆς συνέσεως χορηγόν: ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Ἀκολούθως καὶ τοῦτο πέρας τέθεικε· διδάσκων ὅτι τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς αὐτὸς τὸν ὑμνητὰ θεὸν ποριεῖται κρ... δῶς ὁ γὰρ θ(εὸ)ς· καὶ μὴν δὲ ὁ ὕμνος ἱδρύη· αἰώνιον ἔχει τὸν ὕμνον καὶ διηνεκῆ· τοῦτον μέντοι τὸν ψαλμὸν, κατὰ στοιχεῖον φασὶν ἑβραίοις γεγράφθαι· καὶ κατὰ τὴν τῶν στοιχείων ἀκολουθίαν συγκεῖσθαι· καὶ ὁ μετ᾽ αὐτὸν ὁμοίως:

Εἰς τὸν ρια΄ ψαλ(μόν). ἀλληλούια:

Ψ... μενον καὶ τοῦτον τὸν ψαλμὸν ἡ ἐπιγραφή· διδασκαλίαν ... εὐσεβείας τοῖς νομιμόφροσι προσφέρει: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κ(ύριο)ν· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα:

Ὁ ταύτῃ τῇ ἀρετῇ κεκοσμημένος· καὶ τὸ θεῖον περικείμενον δέος· πάσας αὐτοῦ τὰς νομικὰς τῶν θείων λογίων ἐκπληροῖ σιμ... τίθησιν· καὶ σὺν πάσῃ προθυμίᾳ πληροῦν ταύτας ἐπείγεται.

εἴπω δὲ εἰκόνας τὸν τῶν τοιούτων ἀνδριάντων δημιουργόν:

δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ:

Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο αὔξει ἐράσμιον ἐδόκει τοῖς τηνικάδε ἀμφοῖς, τοῦτο τοῖς φυλάττουσι τὰς ἐντολὰς δεσπότης ὑπισχνεῖται τὸ δῶρον· καὶ δὴ καὶ ἔδωκε· δηλοῖ μὲν τὸν ἀβραὰμ τὸν ἰσραήλ· δηλοῖ δὲ τοὺς δώδεκα τοῖς ἐξ αὐτοῦ· καὶ δηλοῖ τοὺς ἰουδαίους τοῖς ἀνόμοις· καὶ ταῦτα παρανόμοις γεγενημένοις:

γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται:

Οἱ γὰρ ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης ἐπιμελούμενοι, τῆς θείας εὐλογίας δρέψονται τοὺς καρπούς:

δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ:

Καὶ ταύτας ὡς πρὸς αὐτὸν εἰρηκεὶς [illegible] καὶ τῶν πραγμάτων ἐπιπαίζειν οὐδὲν [illegible] ποιεῖ ταύτας ὑποσχέσεις· τοῖς γὰρ τελείοις ὁ δεσπότης χριστὸς παραγγέλλει λέγων· μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν· μὴ ὑποδήματα· μὴ ῥάβδον· καὶ πάλιν· ἐὰν μή τις ἀποτάξηται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής· καὶ εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς· ἀλλ᾽ ὅμως ταῦτα νομοθετῶν, ἐκείνοις τοῖς αὐτὰ δεδωκόσι καὶ ὑπισχνεῖται καὶ δίδωσιν· οὕτω τῷ σολομῶντι· καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν προστέθεικεν· οὕτω τοῖς

ὁσίοις ἰσραήλ· τὸν τῶν ἀγίων [illegible] δωρήσασθαι πλοῦτον:

καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Ἀληθὴς γὰρ ὁ τῶν ὅλων θεὸς ἔχει τὴν μνήμην· καὶ ἀκήρατον αὐτοῦ διαφυλάττει τὴν ἐργασίαν:

ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν:

Σκότος ποτὲ μὲν τὴν ἄγνοιαν, ποτὲ δὲ τὰς συμφορὰς ὀνομάζει· καὶ φῶς δὲ ὡσαύτως· νῦν μὲν τὴν γνῶσιν· νῦν δὲ τὴν τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν προσηγόρευσε· μετὰ τοίνυν καὶ νῦν σημαίνει ὑπὸ [illegible] τὴν ἀλήθειαν· καὶ ὅμως τὴν τῶν λυπηρῶν προσβολήν· τὴν οἰκείαν ἐπικουρίαν ὀρέξει· οὕτω τὸν ἰωσὴφ ἐκ τῆς τῶν ἀδελφῶν μανίας φθονερᾶς ἐξήρπασεν· οὕτως αὐτὸν τῆς συκοφαντίας ἀπέφηνε κρείττονα· οὕτω τὴν σάρραν ἁρπαγεῖσαν ἀπέδωκε τῷ ἀβραὰμ τὴν οἰκείαν [illegible]· οὕτω τὸν [illegible] ἐξέδωκε μάστιγος καὶ τὸν φθονοῦντα τοῦ δαυὶδ [illegible] ἔδειξε [illegible] τῆς θείας τυγχάνων [illegible] δικαιούμενος· καὶ τοῦτο τεκμήριον· τὸ συμμαχίας μὲν εἶναι καὶ συγχωρεῖν προσβάλλειν τοῖς δικαίοις τὰ λυπηρά· διαλύειν δὲ τούτων τὸ νέφος· καὶ καθαρὰν αἰθρίαν χαρίζεσθαι:

ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος:

Ταῦτα περὶ τοῦ [illegible] δικαιοσύνη καὶ ἔλεος· καὶ ἀγαθότητι χρώμενος·

κηδεμονίας μὲν γὰρ ὡς φιλάνθρωπος· στεφανοῖ δὲ τοὺς δικαίους ὡς δίκαιος· συγχωρεῖ τοῖς ἀνθρώποις [illegible] τούτοις ὅτι [illegible] ἀντὶ [illegible] ἀγαθότητι:

χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει:

Ὁ σύμμαχος οὕτως· ἀγαθὸς ὁ χαριστικὸς καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει τὰ πράγματα αὐτοῦ μετὰ κρίσεως· ὁ γὰρ τὸν οἶκον οἰκονομῶν [illegible] φιλοτίμως [illegible] τοῖς ὁμοδούλοις· οἰκτίρμων μὲν ὡς τῆς φύσεως κοινωνός· κιχρῶν δὲ ὡς τὴν κτῆσιν τοῦ κοινοῦ προσμένων δεσπότου· οὐδὲν δὲ ὁ τοιοῦτος ἀδιακρίτως ἐργάζεται· ἀλλ᾽ ὀρθῷ χρώμενος λογισμῷ· καὶ τοῖς λόγοις καὶ τὰ ἔργα κοσμεῖ:

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται:

Βεβαίαν γὰρ ὁ τοιοῦτος ἔχει τὴν γνώμην· οὐδὲ μίαν τροπὴν δεχομένην ἐν ταῖς τῶν πραγμάτων δυσκολίαις:

εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος:

Πολυθρύλλητος ὁ τοιοῦτος ἐστί καὶ παρὰ πᾶσιν ἀοίδιμος· καὶ ἀκήρατον καταλείψει τὴν μνήμην:

ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται:

Οὐ [illegible] ἀπειλαὶ [illegible] οὐδὲ [illegible] φόβον ἐμποιήσουσι:

ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον:

Ὁ σύμμαχος· τὴν ἑτοίμην πάλιν [illegible] ἀνηρτημένην [illegible] ἑδραίαν γὰρ ἔχει [illegible] καὶ [illegible] τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα· καὶ διὰ τοῦτο τῶν τοιούτων θορύβων καταφρονεῖ:

ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ:

Οὐ γὰρ μόνον οὐ δέδιε τοὺς δυσμενεῖς· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκείνων [illegible] διὰ τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα περιμένει:

ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Πῶς μὲν ἕκαστον δίδωσι καὶ [illegible] τοῖς αἰτουμένοις [illegible] ὅτι [illegible] καὶ τῷ θείῳ [illegible] κοσμούμενος· οὐχ ἁπλῶς τοῖς δεομένοις ὀρέγει τὸν ἔρανον· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς φιλοτιμίας τοῦτο ποιεῖ· καὶ μιμεῖται τοὺς σπείροντας ἀφειδῶς τὰ σπέρματα· καὶ σκεδαννύντας διὰ τῶν δραγμάτων [illegible] οὕτως ἡ δικαιοσύνη μένει τὸ κέρδος:

τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ:

Κέρας τὴν ἰσχὺν καλεῖ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι· καὶ τούτοις ἀμυνομένων τοὺς ἐπιόντας· λέγει τοίνυν ὅτι καὶ δυνατὸς καὶ περίβλεπτος ὁ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος τρόπον:

ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται:

Ὁ σύμμαχος· τὴν ἑτοίμην πάλιν [illegible]

Οἱ κακίαν συζῆν προαιρούμενοι τῶν

δὴ καὶ ἐν μόνῳ ὁρῶμεν τὰ στῖφη ταῦτα πεπεισμένα· πῶς ἡ ὑπακοὴ σου ἐστὶ μόνη τὸ φθόνου καὶ τῆς μακαριότητος τυχεῖν· ὅτι πάνυ προσήκει ὕμνον ἀναπέμπειν τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, καὶ τοῖς ἐπιθυμίας οὐκ ἀπολαύουσι· ἀδικία γὰρ αὕτη καὶ ἀχάριστον θεωρίᾳ:

ψαλμὸς τοῦ ριβ' ψαλμ. ἀλληλούϊα·

Ἐπειδὴ ὕμνος καὶ οὗτος· ὡς τῶν εὐφημιῶν συγκεκραμένων· καὶ ἑτέρων τοῖς ἀμφοῖν εἰς ὕμνον ἰδίαν τοῦ ἀλληλουΐα ἀρμόζον: αἰνεῖτε παῖδες κύριον

Παῖδας ἐνταῦθα, οὐ τοὺς νέους ὡς τὴν ἡλικίαν· ἀλλὰ τοὺς δούλους καλεῖ· οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἀκύλας καὶ ὁ σύμμαχος· καὶ ὁ θεοδοτίων ἡρμήνευσε· καὶ ὁ ἑβραῖος αὐδὴ λέγει· τοῦτο δὲ τῇ ἑλλάδι φωνῇ τοὺς δούλους καλεῖ· οὕτω καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν ἑβραίων ἀλληλουΐα εἶπον· ὡς σημαίνειν μόνῃ ἀλληλουΐα· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἑρμηνεύεται: αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:

Προσήκει φησὶν ὑμᾶς δούλους ὄντας, ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὸ εἶναι λαβόντας, ὑμνεῖν αὐτοῦ τὸ ὄνομα· καὶ ἅμα γνῶναι τὴν φύσιν· ἔχει μὲν γὰρ τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν ἀΐδιον φημί· ἄναρχον καὶ ἀκατάληπτον· τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τοῦτο δηλοῖ· δεῖ δὲ καὶ ὑμᾶς οἰκειοῦν τὴν πρ

φορὰν τὸν χαριστήριον ὕμνον: ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου·

Μετὰ τὴν ἐν ἀρχῇ εἰρημένην τοῦ μονογενοῦς τοῖς ἔθνεσι παρασχεθεῖσαν θεογνωσίαν ὁ ψαλμὸς προεθέσπισε· πάλαι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ὀλίγων θεὸς οὐχ ὑπὸ πάντων Ἰουδαίων ὑμνεῖτο· ἀλλ' ὑπὸ ὀλίγων τῶν ἀεὶ σῳζομένων· μετὰ δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ παρθένου γέννησιν καὶ τὸ σωτήριον πάθος· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κηρύκων τῆς ἀληθείας· καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· καὶ ἐπληρώθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν κύριον· ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας· τοῦτο καὶ δι' ἑτέρας προφητείας ὁ τῶν ὅλων ἔφη θεός· οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν· καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν· ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσφέρεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρά· συνῳδὰ τούτοις καὶ ἡ πρὸς τὴν Σαμαρεῖτιν θεσπίζει: ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ:

Ἅπαντα γὰρ τὰ ἔθνη μεμαθήκασιν ὡς αὐτός ἐστιν ὕψιστος καὶ θεός·

καὶ τῶν ἀπάντων δημιουργός· καὶ ὑπὸ τῶν οὐρανίων ἀγγέλων ἀνυμνούμενος: τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·

Πολλάκις τοῦτο ἡ θεία γραφὴ λέγει· τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε· τίς ὅμοιός σοι· δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστός· καὶ ὁ μακάριος Δαβίδ· ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ· ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ· καὶ πάλιν· ὅτι τίς θεὸς πάρεξ τοῦ κυρίου· ἢ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·

Τοιούτοις γὰρ ὢν διαιτᾶσθαι δοκεῖ ἐποπτεύειν τὰ σύμπαντα· καὶ οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει τῶν ὄντων: ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν· καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων· μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ:

Ταῦτα καὶ ἡ μακαρία Ἄννα ἡ κεν[illegible] χαριστήριον ὕμνον ὑφαίνουσα τῷ θεῷ· ὁρῶμεν δὲ αὐτὰ δι' ἔργων ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων γινόμενα· οὕτω τὸν μακάριον Δαβίδ ποιμένα ὄντα βασιλέα πεποίηκεν· οὕτω τὸν Ἰωσὴφ δοῦλον μετὰ ταῦτα ἐσόμενον, ἐπὶ τὸν βασιλικὸν ἐκάθισε θρόνον· οὕτω τὸν Μωσέα προκαταγόμενον, δημαγωγὸν ἀπέφηνε τοῦ λαοῦ· καὶ θεὸν ἐχειροτόνησε τοῦ Φαραώ· γυναῖκα τὴν ἀρετὴν φύσιν εἰς αὐτ

καταπεσοῦσαν τὴν τοῦ θανάτου πυθμένα ἀνέσπασε καὶ ἀνήγειρε· καὶ ἐκάθισεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σὰρξ Χριστὸς· καὶ ἐξουσίας καὶ κυριότητος· καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου· οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι: ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην:

Καὶ τοῦτο ὡσαύτως ἐστὶν ἰδεῖν· καὶ ἐπ' αὐτῶν συνιδεῖν· καὶ γὰρ καὶ τὴν Σάρραν· καὶ τὴν Ῥεβέκκαν· καὶ τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὴν Ἄνναν· καὶ τὴν Σαμψὼν τὴν μητέρα· καὶ τὴν Ἐλισάβετ· στείρας οὔσας μητέρας παίδων ἀπέφηνε· κυριώτερον δὲ τοῦτο καὶ ἀληθέστερον ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἰδεῖν· στεῖρα γὰρ ταύτην οὖσαν πάλαι καὶ ἄπαιδα· μητέρα πεποίηκεν ἐπὶ τέκνοις ἀναριθμήτοις εὐφραινομένην· κατὰ τὴν προφητείαν· εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα:

ψαλμὸς τοῦ ριγ' ψαλμ. ἀλληλούϊα·

Ὕμνος καὶ οὗτός ἐστι· τοῖς Ἰουδαίοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ παρασχεθείσας εὐεργεσίας διεξιών· καὶ τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν διηγούμενος· καὶ τῶν εἰδώλων κωμῳδῶν τὴν ἀσθένειαν· ἁρμόττει δὲ καὶ οὗτος ὁ ὕμνος τοῖς ἐ

ξ ἐθνῶν πεπιστευκόσι· καὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην σαφῶς ἀπηλλαγμένοις· μανθάνομεν γὰρ ὅσον τὸ μέσον τῶν ἠκολουθηκότων πρὸς τὸν ὁμολογοῦντα θεόν:

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου· ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ:

Ἐξ Αἰγύπτου φησὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐλευθερώσας· καὶ τῆς τῶν ἀλλοφύλων καὶ βαρβάρων ἀπαλλάξας δουλείας· λαὸν μὲν τοῦτον οἰκεῖον ἀπέφηνεν· ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν μὲν θεῖον οἶκον ἱδρύσατο· ἁγίασμα τοῦτο ὀνομάσας:

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων:

Προσωποποιεῖ τὰ εἰρημένα· καὶ τοῖς ἀψύχοις τὸν φόβον αὐτοῦ περιτίθησι καὶ αἴσθησιν· τοῦ θεοῦ κηρύττει τὴν δύναμιν· σοῦ γὰρ φησὶ τοῦ λαοῦ ὑπεχώρησε μὲν ἔνθεν κἀκεῖθεν ἡ θάλασσα· διέστη δὲ τὴν πορείαν παρέσχεν ἀκώλυτον· ἀνεχαίτισε δὲ ὁ ποταμὸς καὶ τῶν οἰκείων ῥευμάτων ἐπέσχε τὴν ἐνέργειαν· καθάπερ δὲ τὰ ἄγρια κινούμενα ζῷα σκιρτῶντα φαντάζονται ὡς ἀρνία· καὶ οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη ἐκινεῖτο καὶ χορεύειν ἐδόκει· ἐπειδὴ τὸ μὲν ὁμοίως σείεσθαι τὴν δὲ ἀγαλλιᾶσθαι· λέγει τὸ Σινᾶ ὄρος·

καὶ τὸ Χωρήβ· ἐν οἷς ἐκεῖνοι γενόμενοι ἑώρων θεόν· τὴν οἰκείαν ἐπιφάνειαν ἐποιήσατο· ταῦτα καὶ πεῦσιν τοῖς προειρημένοις προσφέρει· Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες· καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων:

Κἀντεῦθεν δὴ ὡς ἐρωτηθεὶς ἐκεῖνα καὶ ἀψυχα αὐτὸς ποιεῖται ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἀπόκρισιν: Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ· τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων· καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων:

Τὸν νικήσαντα φησὶ διὰ τὴν ἐπιφάνειαν ταῦτα γέγονεν ἐπὶ τῆς αἰτίας ἔχει τῆς τοιαύτης ὁμολογίας· καὶ ἡ τῆς θαλάττης διαίρεσις αὐτὸς γὰρ καὶ τὴν ἄμμον ἐπὶ τῆς ἐρήμου διάδοσιν ἐποίησε· καὶ μάλιστα τὸ πῶμα διὰ τὸ στερέμνιον διδομένην τῇ πρὸς χύσιν τῶν ὑδάτων ἐπέλευσε· πηγὰς ἐκ τῆς ξηρᾶς ἀναδοθῆναι κελεύσας· οὐ δὴ τούτων θαυμαστὸν γενόμενον· προσέταξε γὰρ ὁ ποιητής· καὶ διηρέθη τὸ πέλαγος· καὶ ἡ ἀκρότομος ἀνέλυσε πέτρα· ὕδατος ἐχορήγησε νάματα· οἱ ἄνεμοι τὴν ὀρτυγομήτραν συνήθροισαν· καὶ τὰ ἄλλα πάντα αὐτοῦ γέγονε τὰ

μεύσαντος: Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν· ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν· ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν:

Ταῦτα ἐκ προσώπου τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἡ παρὰ ἐκ μόνης τῆς προσευχῆς· τὴν θείαν αἰτοῦσι βοήθειαν· καὶ τῶν προσόντων μὲν μηδὲν ἐξετάσαι δωρεῶν· μηδὲ εἰς ἡμᾶς ἀποβλέπειν· μὴ δὲ τὰς πολλὰς ἡμῶν πλημμελείας παριδεῖν· οἱ γὰρ τῆς τιμωρίας ἄξιοι· τὸ δίκαιον· σὴν ἀσθένειαν ὑπολήψονται· τὴν ἡμετέραν δουλείαν· καὶ ἐροῦσι· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν·

Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω· ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν:

Ἡμεῖς δὲ ἴσμεν κἂν ἐκεῖνοι λέγωσι· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν· ὅτι ἡμῶν θεὸς ποιητὴς πάντων· ὁ οὐρανὸν οἰκητήριον ἔχων σὺν ἐμφρόνως· ἔχων τὴν βουλῆσει τὴν δύναμιν· εἰ ταῦτα κατὰ παρὰ θεοῦ ποιεῖται τῶν εἰδώλων ἐλέγχων:

Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον· ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων:

Ὁ μὲν γὰρ ποιεῖ ὅσα βούλεται· τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν προσκυνούμενα εἴδωλα, οὐ δημιουργεῖ· ἀλλὰ δημιουργεῖται· καὶ ὑπὸ μὲν τῆς ὕλης ἔχει τὸ τίμιον· ἐκ χρυσοῦ γὰρ καὶ ἀργύρου κατασκευάζεται· καὶ χρωμάτων·

ἀπὸ δὲ τῆς τέχνης τὴν εὐμορφίαν κομίζεται· ἀργυροχόοι καὶ χρυσοχόοι ταῦτα κατασκευάζουσι καὶ ζωγράφοι· ἀπὸ δὲ ὕλης τοίνυν καὶ τέχνης· τὴν σύστασιν ἐρανίζεται· εἶτα δηλοῖ ἀπηγορευμένον αὐτῶν τὴν γνῶσιν· τὴν ἀσθένειαν λέγων: Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν:

Τὰ αἰσθητήρια φησὶ ταῦτα μὲν ἄχρηστα πρόκεινται· τῆς δὲ ἐνεργείας ἀπεστέρηνται· ἅ τελείως ἐστὶ τὰ οὐ μόνον τῶν ποιούντων ἀλλὰ καὶ τῶν σμικροτάτων ζῴων ὑφέστηκε· μυῖαι γὰρ καὶ κώνωπες· καὶ τὰ τούτων σμικρότερα τῶν αἰσθητηρίων ἔχει τὴν ἐνέργειαν· καὶ ποιοῦσι γὰρ καὶ ἀκούουσι· καὶ πέτανται· καὶ βαδίζουσιν· οἱ δὲ ὡς θεοὶ προσκυνούμενοι· οὐδὲ τῶν ἀλόγων καὶ σμικροτάτων ἐνέργειαν ἔχουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν:

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ διὰ αὐτῶν ἐνεργοῦντες δαίμονες· καὶ ταῦτα διὰ τοιούτων ἐχρῶντο μαντείαις· οὐδὲ διὰ τῶν ἀψύχων ταύτας εἰδώλων· ἀλλὰ δι' αὐτῶν μόνων αὐτῶν προσίεσθαι· ἤδη διὰ συμμαχίαν τὴν· τὴν φωνὴν σημαίνων· εἰκότως ἔφη· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ἀκίνητα γὰρ καὶ ἄψυχα ταῦτα εἴδωλα ὄντα τελ:

ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦν-
τες αὐτά· καὶ πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτοῖς:

Ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ὅμοιοι [illegible] καὶ οἱ
προσκυνοῦντες καὶ οἱ δημιουργοῦν-
τες· τοῖς γὰρ λόγου τετιμημένοις
καὶ εἰς τοσαύτην ἀλογίαν ἐκπε-
πτωκόσι, δίκαιον τῶν ἀψύχων
τῶν προσκυνουμένων τὴν ἀναισ-
θησίαν λαβεῖν: οἶκος ἰσλ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
αὐτοῦ [illegible] οἶκος ἀαρὼν [illegible]
[illegible] καθὼς [illegible]
[illegible]

Ἐκεῖνοι μὲν ζημίαν ἀλλ' οὐ κέρδος [illegible]
τῶν εἴδωλα προσκυνούντων· ὁ δὲ
ἰσραηλίτικος [illegible] θεὸν
[illegible] τὴν παρὰ
τοῦ προνοίας ἀπολαύει [illegible]
[illegible] καὶ διαίρεσιν [illegible]
[illegible] ἐποιήσατο [illegible]
ταύτην [illegible] καὶ διδάσκων τοὺς
[illegible] προς τοὺς ἄλλους
[illegible] διαφοράς: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐπειδὴ τοῦτο τὸ τάγμα παρὰ τὸ
πρότερον διδάσκει [illegible] ὁ λόγος
ὅτι [illegible] ἱερωσύνη
[illegible] καὶ τὴν ἰσραηλιτικὴν
συγγένειαν περίκειται· τοῦ
θείου φόβου κοσμούμενοι ἐπὶ
[illegible] τὴν ἀρετὴν· τῆς
[illegible] καὶ αὐτοὺς παρ' αὐτοῦ λόγος
[illegible] προμηθείας· [illegible]
[illegible] παρ' ἰουδαίοις τοῖς

τοὶ πολλοί· ἐκ μὲν [illegible]
μιαίας οὐκ [illegible]
ἐξ [illegible] προσεληλυθότες
ἐθνῶν· καὶ προσηλυτοὶ προ-
σαγορευόμενοι· καὶ περιτομὴν
τὰ θεῖα ποιούμενοι· καὶ [illegible]
[illegible] ἐθνικοὺς [illegible] τοῦ ἀβραὰμ
τὴν κατὰ σάρκα συγγένειαν
τοῦ [illegible] ἀβραὰμ τὴν πίστιν κτη-
σάμενοι· τέκνα χρηματίζει
τοῦ ἀβραάμ: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ταύτην καὶ [illegible]
ἤσατο· καὶ τῆς ἐλπίδος ὑπό-
δειξιν [illegible] ἀρχὴν γὰρ τῆς
ἐλπίδος [illegible] καὶ ταύ-
της [illegible] οὐ μό-
νον τῶν [illegible] καὶ τοῦ οἴκου
ἀαρὼν· ἀλλὰ καὶ τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν· [illegible]
[illegible] διαι-
ρεσιν [illegible]

Οὐ γὰρ μόνον τοῖς νέοις· ἀλλὰ
καὶ τοῖς γεγηρακόσι· οὐδὲ
μόνον τοῖς πλουτοῦσιν [illegible]
ἀλλὰ καὶ τοῖς πενίᾳ συζῶσιν·
οὐ μόνον τοῖς τῇ ἱερατικῇ [illegible]
κοσμουμένοις· ἀλλὰ καὶ τοῖς
τῆς δουλείας τὸν ζυγὸν [illegible]
[illegible]: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Τοῖς τὴν θείαν ἐλπίδα [illegible]

τὴν αὔξησιν καὶ τὸ πλῆθος ὁ προ-
φητικὸς ἐπαγγέλλεται λόγος:
[illegible]
[illegible]

Ταῦξεσθε [illegible] τούτου πάντες [illegible]
[illegible] παρ' αὐτοῦ ποιητοῦ τῶν
[illegible] εὐλογίαν δεξάμενοι:
[illegible]
[illegible]

Αὐτὸς μὲν γὰρ [illegible] αὐτὴν [illegible]
[illegible]· οὕτω [illegible] τοῦτον·
ἀλλ' αὐτὸν τούτου ὑπέρτερον· [illegible]
[illegible] καθάπερ τοῦ
[illegible]
[illegible] οὐ περιγραφόμενον
[illegible] ἔχοντα τὴν φύσιν· ἀλλ' [illegible]
[illegible] πολιτευομένοις· [illegible]
[illegible] χορείαις· [illegible]
[illegible]
[illegible] οὐ τοῖς ἰουδαίοις
προμηθεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ
πάντων ἀνθρώπων· οἷς καὶ [illegible]
[illegible]: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Νεκροῖς ἐκείνοις [illegible]
[illegible]
ἐκείνων ἀναισθητότερον· [illegible]
τας δὲ τοῖς τῶν ζώντων θεῶν προσ-
κυνοῦντας· [illegible] θεῖον ἀπο-
[illegible]· [illegible] τούτῳ
διδάσκει· [illegible] προσθυ-
προσήκει τοῖς θεραπεύοντας
τὸν θεόν· ἀνυμνεῖν αὐτὸν ἐπὶ ζωῆς·
[illegible] τοῦ θανάτου τοῦτο ποιεῖν [illegible]

λύοντος· διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἑτέρῳ
[illegible] ψαλμῷ· ᾄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω:
[illegible]
[illegible]

Πολλάκις καὶ παντοδαποῖς [illegible]
[illegible] ἐπιφανείαις· ἰουδαί-
οις περιέπεσον συμφοραῖς· καὶ
τοῖς μὲν [illegible] παρ-
[illegible] τὸν θεὸν παροξύνασι [illegible]
[illegible]
τοῖς ὑπὲρ ταύτης [illegible] προ-
θύμως [illegible]
[illegible]
ταύτην αὐτῶν τὴν ἀνδρείαν [illegible]
παροῦσαν [illegible] προλέγει·
[illegible] καὶ τὰς
τῶν [illegible] προσηγορίας·
τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτοῖς παρ-
τοῦ θεοῦ [illegible]:

[illegible]
[illegible]
[illegible]

Αὐτὰ ταῦτα λέγει [illegible]
[illegible] τὰ θεῖα [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὸν θεὸν θεραπεύ-
ειν· [illegible]
[illegible] καὶ τῆς οἰκείας [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] παρ' αὐτὰ [illegible]
καὶ ὕμνον αὐτὴν [illegible]
καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ συμμαχίαν
[illegible] τὸ πλῆθος
[illegible]: [illegible]
[illegible]

Κυρίως οἱ δίκαιοι μὴ καιροῦ τυχόντες πρὸ
τοῦ τέλους τῆς τικτούσης ὀδύ-
νης· τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφο-
ρᾶς ταύτης οἱ δίκαιοι ᾅδου προσ-
σεβάζονται· ἑαυτοὺς πειράζειν ὠ
θανάτου· παρασκευάζουσι συ-
μφοραί. λέγει τοίνυν ὅτι καὶ πο-
λλοῖς πάντων τῶν ἀνθρώποις περιεστη-
κότων δεινοῖς· ὡς παρ' αὐτὸν
γενέσθαι τὸν θάνατον· καὶ αὐτὸς
κατὰ μικρὸν τοῦ ᾅδου τὰς πύλας:
θλιβόμενον καὶ ὀδυνώμενον καὶ τὸ
ὄνομα κυρίου ἐπικαλεσάμενον.

Ἀλλ' οὐκ εἰς ἀνάπαυσιν ἐμαυτὸν ἐ-
ξέδωκα· καὶ ἐπαγαγὼν τούτοις
περὶ πάντων· οὔτε τὰς ἄλλας
ψυχαγωγίας ἐμαυτῷ προσεσχη-
κα· ἀλλὰ θεὴ μοι σ... καὶ δὴ ἀκρυ-
σι καθῃρημένοις· καὶ δὴ ἠνεγκόσ-
ποτ' ἐμποιούμενος τὴν θείαν ἐζήτουν
ὠφέλειαν· τοῦτο γὰρ λέγει μάλιστα
ἐκ τῆς τῶν μακκαβαίων ἱστο-
ρίας μάθοι τις ἄν. εἰς γὰρ τὴν ἔ-
ρημον ἀποδράσαντες οἱ τρόφι-
μοι τῆς ἀρετῆς ἐκείνης· καὶ λιμῷ καὶ
δίψῃ πιεζόμενοι τὸν θεὸν ἠντιβό-
λησαν· καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ῥοπῆς
ἀπήλαυσαν· ὡς κἀκεῖνοι τῆς ψυχῆς·

Τοῦ φθεγγομένου ἐμποιούμενος ἔλεγον. ἐπώ-
μνυον ὡς διέφυγον· καὶ τῶν ἐπι-
κειμένων κακῶν, τὰς ἡμετέρας
ψυχὰς ἐμάθομεν σῴζεσθαι· ἤδει μὲν
τοι προσδεχόμενος ὅτι τὰ ἴσα
μὲν τῆς ἀρετῆς· τὴν πο-
λλὴν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν τῇ πείρᾳ
μεμαθηκώς· τοιγαροῦν ἐπικαλεῖ-
ται· ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος.

καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ:

Τί γὰρ τοῦ ἐλέους ἡμᾶς τοῖς ἀνθρώποις
προσχέει· ἔχει δὲ καὶ δικαιοσύνην
καὶ τοῖς ἀδίκοις οὐ χαρίζεται· με-
τὰ μέτρου δὲ αὐτοῖς χρήσασθαι μὴ καὶ σωφρο-
νοῦσι. διὸ τῶν τοῦ ἐλέους μὴ
μνημονεύσας, ἀπαλλάξῃ τῆς δικαιο-
σύνης ἐμνημόνευσεν· καὶ γὰρ αὐτοῦ
φιλανθρωπίας θεοῦ τῆς δικαιοσύνης
τὸ μέτρον: φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος

Τοσαύτην γὰρ πάντων ἀνθρώπων
εἴ ... καὶ τὴν δημιουργίαν ὅτι καὶ τὰ
νεόφυτα πάσης ἀξιοῖ προμηθείας.
οὐ μόνον τὰ τεχθέντα ἐπιμελεῖ-
ται, ἀλλὰ καὶ τοῖς μηδέπω τῶν
μητρῴων ἐπικεκρυμμένοις, καὶ ζῳ-
οφορεῖ, καὶ περιποιεῖ καθειργνυ-
μένοις· διατηρεῖ καὶ σῴζει
τελεσιουργεῖται. καὶ πρὸς φῶς ἐ-
ξάγει. καὶ τῆς τοῦ γάλακτος ὀρέ-
γεται. καὶ τῶν ἐπικουρήσεων
τῶν ἐμβρύων. καὶ συνελθόντων
τῇ ἡλικίᾳ μετὰ διδόναι προμη-
θείας· ἢ ἁπλῶς εἰπεῖν τοῦτο ὁ προ-
φήτης οὐ μόνον ἐποιήσατο μνήμην·
ἀλλ' ὅτι διὰ σκοπὸν ὡς οὐ κηδεμονι-
κὸν μόνον· ὅτι τὸν ὅλον θεὸν τοῖς τῶν
δικαίων καρποῖς· ἀλλὰ καὶ ἀρ-
χιεπισκόπῳ ὁρισμοῖς· καὶ δημι-
ουργεῖ τοῖς οὐκ ὄντας. καὶ διαι-
τήσας ἐπιμελεῖται. καὶ μετὰ
τὴν τελείαν ἡλικίαν, ἀναμένει
τοῖς τῆς δικαιοσύνης καρποῖς·
κἂν τὸ τέλος μὴ γένηται τοῖς ἀρετῆς ἰσοδυ-
νάμοις τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιμελούμενος.
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

Ἔσωσέ με· εἰ γὰρ τῶν μὴ πλανω-
μένων δέ, ἐπὶ τῶν αὐτοῦ γνωσιν δε-
χόμενα· τοσαύτης παρ' αὐτοῦ
τυγχάνει κηδεμονίας· πολλῷ
μᾶλλον τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν
ἐπικαλουμένοις μετὰ διδοὺς
σωτηρίας· αὐτίκα τοίνυν ἡμᾶς
ταῖς συμφοραῖς ταπεινωθέν-
τας ἰδών, τῆς οἰκείας ἐπικου-
ρίας ἠξίωσεν: ἐπίστρεψον
ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε:

Καθαρρωῦσι τῇ ἑαυτοῖς. καὶ πι-
θήσουσιν ἃς ἀνδρείαν τὸ θεῖα ἀνδρ-
γεσιῶν· ὑποδέχομαι ὅτι τὸ πλῆ-
θος. καὶ διδάσκουσι σαφῶς αὐτὴν
ὅτι κἂν τὸν ὑπὲρ ἀσεβείας
κατὰ δέξωνται θάνατον. εἰς
τὸν θυμηρὴ καὶ ἄμεινον μετὰ
τεθήσονται αἰῶν. ἀνάπαυσιν
γὰρ ἑκάστῳ μὲν ἑκάστοτε. δηλοῖ
δὲ τοῦτο καὶ τὰ ἐπιφερόμενα:
ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου
ἀπὸ δακρύων· καὶ τοὺς πόδας μου
ἀπὸ ὀλισθήματος. εὐαρεστήσω ἐ-
νώπιον κυρίου· ἐν χώρᾳ ζώντων.

Χώραν ζώντων, οὕτω παρόντα
αἰῶνα καλεῖ· ἐνταῦθα γὰρ θρῆνοι καὶ ὀδυρ-
μοὶ. καὶ νόσοι. καὶ θάνατοι. καὶ
αἱ μαρτίαι καὶ συμφοραί· ἀλλὰ
τὸν τούτων ἀπάντων ἀπηλλα-
γμένον αἰῶνα. ἐν ᾧ ὁ τῶν ἀγαθῶν
ῥοῦς τῆς ἀρετῆς ἥκιστα. καὶ
διχαιτόμενον ὅτι τῆς δικαιοσύνης
προσγίνεται τέλος· οὗτος γὰρ
μετὰ πόνων ἐν παντὶ θανάτῳ τὸν

ἐν μόνοις οἷς σώζεται· πολλὰ
πράσιν αὐτοῖς αὐτὸν ἑκάστοτε·
μῶν χορείσθαι τὸ χαριστήριον τοί-
νυν ὕμνον προσφέρει· ὡς τὸν
μὲν ὀφθαλμὸν τοῦ δακρύειν,
ἀπαλλαγέντων· τοὺς δὲ πόδας
τὸν ὀλισθηρὸν κίνδυνον διαφυγόν-
των· τῆς δὲ ψυχῆς διαδραμεί-
σης τὴν ἁμαρτίας
τὸν θάνατον. καὶ διδάσκουσι
σαφῶς αὐτοῖς ἐμεγάλυνε
τὰς τῶν ἀλγεινῶν προσιδών.
καὶ τοῦ θανάτου κατὰ φρονῆ.
ὡς ζωῆς ἀεὶ ὑπουδίδοσθαι ἔσεσθαι:

ἀλληλούια:
ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα:

Ὅ εὐρεῖ καὶ οἱ λοιποὶ ἑρμηνευταί.
κὰν μέντοι καὶ ὁ σύρος· τοῦτον
τοῖς προστεταγμένοις συνᾴ-
δουσι· καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς ἔχουσι
διανοίας. καὶ τὸν ἐμαυτὸν διέχον
διεμοροῦντες· τὴν τῶν δεκτῶν ψαλ-
μῶν συναφῆ. τὸν ἴσον τῶν ψαλ-
μῶν φυλάττουσιν ἀριθμόν. τὴν
αὐτὴν γὰρ ὁμοίως ὑπόθεσιν ἔχει. οἱ
γὰρ τοὺς ζώντων ἐκεῖνον ὑμνο-
λογοῦντες χώρας· καὶ τοῦτο
τεθεικότες ἀκροτελεύτιον·
ἐν ταῖς θαυμαρχομένων λέγει·

ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Οὐ γὰρ τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς
ἐκείνην ἐθεάσαμεν τὴν χώ-
ραν. ἀλλὰ κατὰ διανοίας μόνοις τοῦ
τῶν ἐπιγείων πεποίηκεν:
ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα·
ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου
πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης:

ὁ δὲ μακάριος οὗτος ἐπειδὴ εἶπεν ἐν τῷ θαμβεῖσθαι· πᾶς ἄνθρωπος διαψεύδεται· ὁ δὲ θεοδοτίων· πᾶς ἄνθρωπος ἐκλείπει· ὁ δὲ σύμμαχος· καὶ ἄλλως πᾶς ἄνθρωπος ἀδημονῶν· πᾶς ἄνθρωπος διαψεύδεται· γὰρ ἀπειρία ὁ δὲ πάσας τὸ θεικὲ τῆς ἑρμηνείας· ἀλλὰ δεῖ ζακινούμενος ὡς τὴν ἀνθρωπίνην εὐημερίαν ψεῦδος καλεῖ· διαρρέουσαν ὅτι τάχιστα· καὶ δῆλον ἀρκεῖ οὐδὲν ἔχον· τὴν γὰρ αὖ θεόθεν ταύτην φησὶ μεταμορφὴν θεασάμενος· καὶ τῆς προτέρας ἀληθείας ἀναμνησθείς, καὶ τὰς ἐπαλλήλους ὑπερ συμφορὰς ἃς ὑπομεμένηκεν ... οὐ γὰρ ἀθετεῖ ἀλλὰ διαλύει τῶν ... καὶ τῆς δεσπότου μαρτυρεῖ· ὅτι τοῖς παροῦσιν ὡς διαρκέσι θαρρῶν· τοῦτο καὶ ἐν τῷ λ' ἔφη ψαλμῷ· πλὴν τῷ σύμπαντι ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς παιδαγωγὸς σολομῶν· καὶ τοῖς διαπαντὸς ἀνθρώποις ὁ διδάσκων· τῶν τε ἀνθρωπίνων πραγμάτων φύσιν ὁλοφυρόμενος, τοῦτο προοίμιον τέθεικε· ματαιότης ματαιοτήτων· τὰ πάντα ματαιότης:

Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι:

Πολλαῖς καὶ διαφόροις εὐεργεσίαις περικλυζόμενος· οὐκ οἶδα τί σοι τὸν εὐεργέτην ἀμείψομαι· γὰρ ἀπλῶς ... τοῦ ... τῶν προστάγματων ...

ἀλλὰ καὶ τοῦ μακαρίου ... ταῖς ποικίλαις τοῦ υἱοῦ ἐξαπορίαις τῆς οἰκείας τοῖς ἀνθρώποις ὥσπερ ὁ λόγος ὁ ἐπικουρίαν ὀρέγει· καὶ παντοδαπὴν τοῖς ἀθυμοῦσι προσφέρει παράκλησιν· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἔφη παῦλος· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν· εἰς τὸ δύνασθαι παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ὅτι καθὼς περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος λέγει δαβίδ· αἱ παρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου:

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι· καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι:

Προσήκει τοῖς γενναίως θαρσαλέως τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ δέξασθαι θάνατον· καὶ ταύτην δοῦναι τῆς παντοδαπῆς εὐεργεσίας ἀντίδοσιν· ποτήριον καὶ σωτήριον τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας προσηγόρευσε θάνατον· οὕτως αὐτὸν καὶ ὁ κύριος ὀνομάζει· πάτερ γάρ φησιν, εἰ δυνατὸν παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· καὶ τοῖς ζεβεδαίου παισὶν ἀποστόλοις τὴν κοινωνίαν αἰτήσασι τῆς βασιλείας οὕτως ἔφη· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν· τοῦτο τοίνυν καὶ ἐνταῦθα οἱ γενναῖοι καὶ ἄριστοι τῆς εὐσεβείας ἀγωνι-

σταί· ἄφεσιν αὐτοῖς δρᾶσαι παρακελεύονται· ταύτην δὲ πληροῦσι τὴν ὑπόσχεσιν· τῶν ὁμοφύλων ὁρώντων· ὅπως ἂν καὶ αὐτοὺς εἰς τὸν ὅμοιον παραθήξωσι ζῆλον· εἰ τοῦ δὲ κηρύσσεις τὸν τοῦ τοιούτου θανάτου καρπόν· ...

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ...

Ἀλλὰ μόνον οἶμαι τὸν ἄξιον ἐκεῖνον ὑπομείναντα θάνατον· τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ τιμῆς καὶ δόξης ἀπολαυσόμεθα· καὶ ἀληθῶς ... καταλήψομαι ... εἰ δὲ κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι τὴν ἐκείνων σκεδάσωμεν φάλαγγα· τὸν χαριστήριον ὕμνον τῷ δεσπότῃ προσοίσομεν· τὴν δουλείαν ὁμολογοῦντες καὶ τὴν ἐκ προγόνων αὐχοῦντες· οἱ μὲν γὰρ ἀνοίας δουλείαν ἠναγκασμένοι· ἐλευθερίας προγόνοις· ἐπὶ μὲν τὸ σεμνύνονται· οἱ δὲ μόνοι θεράποντες τοῦ θεοῦ τὴν ἐκ προγόνων ἔχειν ὁμολογοῦσι δουλείαν· εὐκλεᾶ μεγίστην τὴν τοιαύτην δουλείαν εἰκότως εἶναι νομίζοντες: Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου·

Πολλῶν με καὶ διαφόρων συμφορῶν ἐλευθέρωσας· σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ:

Ἀπαλλαγεὶς τῶν συμφορῶν, ὧν εἴρηκας, ... πέρι τὰς δωρεὰς σου ... ἀλλὰ τὴν τῆς αἰνέσεως ἀποδώσω θυσίαν· καὶ τὸν χαριστήριον ὕμνον ἐκτίσω· πάντων τῶν ὁρώντων τῶν ὁμοφύλων· καὶ τὴν ἐν τῷ ναῷ θύσω καρπουμένων· προσφέρω δὲ τὴν λογικὴν ταύτην ἱερουργίαν ἐν τῷ καθιδρυμένῳ τῷ ὀνόματί σου νεῷ· εἰ δὲ καὶ προσήκει ὡς καὶ πᾶσι τοῖς καλλινίκοις μάρτυσιν ἑκατέροις ἁρμόττει ὁ ψαλμός· ὅτι αὐτὸς καὶ τούτων κἀκείνων σκοπός· κἀκεῖνοι γὰρ ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τοῦ νομοθέτου τὸν ἀξιάγαστον ὑπέμειναν θάνατον· καὶ οὗτοι τῆς παρουσίας τῶν ὑπὲρ τοῦ σεσωκότος· καὶ τὸν θάνατον καταλύσαντος· προείπομεν τὰ τῶν ...

... ὕμνος καὶ οὗτος πᾶσιν ἁρμόττει τοῖς ἀπὸ τῶν ... παρὰ ... χάριτος τοῦ πνεύματος· τοῖς τῆς σωτηρίας τετυχηκόσιν ὑμνῆσαι τὸν εὐεργέτην:

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη:

Κατὰ ταὐτὸν ἅπαντας ἐς τὴν χορείαν καλεῖ· ἅπασι γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ἕλλησί τε νομίμοις· ἀλλὰ καὶ πᾶσι βαρβάροις· τὰς τῆς σωτηρίας ... φορμὰς· τοῖς ἱερ...

ἀποστόλοις διακονουμένοις εὐσεβε-
σίας χρησάμενος· παρὰ θεὸν τε
γὰρ ἔφη μαθητεύσατε πάντα
τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· διδάσ-
κοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα
ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· τού-
τῳ πειθόμενοι τῷ νόμῳ, τὴν
σαγήνην καὶ θάλασσαν ἀνέδρα-
μον· καὶ οἱ μὲν ἰνδοῖς· οἱ δὲ αἰ-
γυπτίοις· οἱ δὲ θρᾳξὶ προσή-
γγελον τὸν Χριστόν· ὁ δὲ μακάριος παῦ-
λος διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν· ὅσοις ἔ-
θνεσι προσήγγειλε τὸ θεῖον κή-
ρυγμα τοῦτο· ὥστε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύ-
κλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πε-
πληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ· οὐ γὰρ εὐθεῖαν ὁδὸν ὁ-
δεύων· ἀλλὰ τὰ ἐν μέσῳ ἔθνη
διακείμενα περιερχόμενος· τὰ σωτή-
ρια προσέφερε δόγματα· ὑπο-
ρομμένοι καὶ τῆς Ἰταλίας
ἐπέκεινα· καὶ εἰς τὰς Ἱσπανίας
ἀφίκετο· καὶ τοῖς ἐν τῷ πε-
λάγει διακειμένοις νήσοις τὴν
ὠφέλειαν προσήνεγκε· ῥωμαί-
οις μὲν γὰρ ἐπιστέλλων ἔφη·
ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
ἐς τὰς Ἱσπανίας διὰ ὑμῶν διελ-
θεῖν· καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμ-
φθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶτον
ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ· τὸ
θαυμασιώτερον δὲ τί πῶς γράφων,
φησί· διὰ τοῦτο καὶ ἐκωλυόμην πολλὰ
ἐνεκόπτην· ἵνα καταστήσω
κατὰ πόλεις πρεσβυτέρους·

ὡς ἐν τοῖς διεπραξάμην· οὕτω
ἐγὼ πάνυ· τὴν ἀσίαν, τῆς προ-
τέρας ἡμέρας ὅθεν ἔσῳ αὐτῆς·
οὕτως ἐθεώρησα ἀνδρείας τῶν
ἑλλάδων τοῖς τῆς θεοσεβείας κα-
τεκήρυσσεν· οὕτως ὁ μέγας
πέτρος ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μέχρι
τῆς ῥωμαίων ἔδραμεν πόλεως·
ἅπασι προσφέρων τὰ τῆς
ἀληθείας ἀκτῖνας· οὕτως ἅ-
παντες πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
περινοστήσαντες, καὶ τὸν
τῆς ἀγνοίας ἀπεσκέδασαν
γνόφον· καὶ τῆς δικαιοσύνης
ὑπέδειξαν ἥλιον· εἰκότως τοί-
νυν ὁ προφήτης λόγος· πάν-
τα τὰ ἔθνη τῷ θεῷ τὸν λόγον
φέρειν παρεγγυᾷ· ἐπειδὴ τὴν
τῆς σωτηρίας ἀπήλαυσαν:

ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί·

Εἰς ἅπασαν γὰρ παρεδίκασα-
ρησαν ἰουδαῖοι τὴν οἰκουμένην
τὸν ἐνόμισαν δεδιδάχθαι θεόν·
ἐπειδὴ τοίνυν οὐκέτι μόνην
κοινὴν τὴν παραινοῦσιν· οὐδ' ὡς
ὀνομαστὸν ἐν τοῖς ἰουδαίοις
μαθητευόμενοι· ἀλλ' ἐν τοῖς ἔθνε-
σι διεσπαρμένοι· τοῖς μὲν ἐ-
κείνων ὑπηκόους ἄρχουσι· καὶ
θ' ἑαυτοὺς δὲ ἐπολιτεύοντο· τὴν
τοῦ νόμου διαφορὰν πειθό-
μενοι· εἰκότως οὖν λαοὺς αὐτοὺς
ἀλλὰ λαοὺς ὀνομάζει· πλεῖστοι
γὰρ καὶ ἐκ τούτων τὸ θεῖον ἐδέ-
ξαντο κήρυγμα· ὀνομάζων γὰρ
ῥωμαίοις, παρέσχομεν· καὶ
πολλάκις χιλιοί· καταπαυτ-

ὑπὸ τῶν ἀλιέων μέσας κηρυχθεί-
σαν· καὶ πολλαὶ δὲ μετὰ ταῦτα
μυριάδες ἐγένοντο· ἡ φησὶν ὁ θεῖος
λουκᾶς· καὶ ἐν συρίᾳ δὲ καὶ
κιλικίᾳ· καὶ λυκαονίᾳ· καὶ
πισιδίᾳ· καὶ ἀσίᾳ· καὶ παμ-
φυλίᾳ· καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἅ-
πασι· καὶ ἔθνεσι· καὶ πρότε-
ροις ἰουδαίοις προσέφερον οἱ
ἀπόστολοι τὸ θεῖον κήρυγμα·
καὶ οἱ μὲν ἐπίστευον καὶ
τῆς ἀληθείας ἀπήλαυον· οἱ
δὲ ταῖς ὁμηστικοῖς διδασκα-
λίαις ἀντέλεγον· τούτοις ἐπ-
ονομάζει λαούς:

ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς:

Ὥσπερ γὰρ μόνους χρησάμενος τὴν
ἡμετέραν ἐπραγματεύσατο
σωτηρίαν· οὕτω καὶ ὁ μακάριος ἔφη
παῦλος· ὅτι δὲ ἡ χάρις τῆς καὶ ἡ
φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐπεφάνη
θεοῦ· οὐ διὰ τὰ δικαιοσύνας ἃ
ἐποιήσαμεν· ἀλλὰ κατὰ
τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν
ἡμᾶς· διὰ λουτροῦ παλιγγενε-
σίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου·
οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως·
καὶ πάλιν· χάριτί ἐστε σεσωσ-
μένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ
τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· θεοῦ τὸ δῶρον·
καὶ ἑτέρωθι· πιστὸς ὁ λόγος καὶ
πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· ὅτι
Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον
ἁμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρῶ-
τός εἰμι ἐγώ· ἀλλ' ἠλεήθην· συνί-
στησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην ὁ
θεὸς εἰς ἡμᾶς· ὅτι ἔτι ἁμαρτω-

λῶν ὄντων ἡμῶν· Χριστὸς ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἀπέθανεν· εἰκότως τοί-
νυν καὶ ὁ προφήτης ἔφη μέν·
ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς: καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ
κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα:

Ἣν γὰρ διὰ τῶν προφητῶν ὑπ-
έσχετο διδασκαλίας· δέδωκε
σωτηρίαν· τοῦτο καὶ ὁ μακάριος ἔφη
παῦλος· τῶν πρὸς ῥωμαίους
γραμμάτων ἀρξάμενος· παῦ-
λος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ· κλητὸς ἀπόστολος·
ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ·
ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προ-
φητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις·
καὶ πάλιν· λέγω δὲ Χριστὸν Ἰησοῦν· διάκο-
νον γεγενῆσθαι περιτομῆς·
ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ εἰς τὸ βε-
βαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
πατέρων· τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους
δοξάσαι τὸν θεόν· ἐπειδὴ τοίνυν
πεπλήρωκεν τὰς ὑποσχέσεις
ὁ τῶν ὅλων θεός· καὶ ἣν ὑπέ-
σχετο δέδωκε σωτηρίαν· καὶ ἡμῖν δὲ
ξένοις ἅπασι τὰς τοῦ ἐλέους πη-
γὰς ἡμῖν οἱ ἐξ ἰουδαίων προσ-
μεμυθότες· καὶ ὑμεῖς οἱ ἐξ ἐθνῶν
πεπιστευκότες· συμφώνως
ὑμνῳδίαν κεκράγατε τῷ ταῦτα
γεγενῆσθαι μεμνῆσθε:

ὁ ὁ τοῦ ρις· ψαλμὸς ἀλληλούϊα:

Ἡ μὲν ὡς καὶ οὗτος ἐστὶν ὑπὲρ τῶν
τῆς σωτηρίας ἀπολελαυκότων·
τοῦ θεοῦ προφερόμενος· ἰουδαῖοι
μὲν γὰρ μετὰ τὴν ἐπάνοδον
τῶν πλησιοχώρων ἀπάντων

478

καταπεσόντων ἀθρόως τῶν ἐθνῶν· καὶ μέντοι καὶ ἔθνη τὰ πέριξ [illegible] γέγραφε τῶν· εἴ τω [illegible] μάτοις ἀναγνωσθέντων πλῆθος· κατὰ τὸν Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦν, καὶ μὴ Χαλδαίων· καὶ Ζαχαρίου προφητείαν· τοῦτον τὸν [illegible] χαριστήριον προσφέρειν τῷ θεῷ· ἐπειδὴ δὲ ἐν ἐκείνοις προεῖπε φέροντα ἡμέτερα· μᾶλλον ἁρμόττει τοῖς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκόσιν ἡ ὑμνῳδία· οἳ πάμπολλα καὶ ἀρχόντων, καὶ ἀρχομένων δήμων· καὶ δημαγωγῶν· καὶ νικησάντων· καὶ στρατηγῶν διωχθέντες· καὶ σταυρωθέντες καὶ ἀναιρεθέντες· καὶ μυρίας θανάτων ὑπομείναντες ἰδέας· κρείττους τῶν πολεμούντων ἐδείχθησαν· καὶ τούτοις μέντοι κἀκείνοις ἡ τοῦ προφήτου χάρις τὴν τῆς ὑμνῳδίας διδασκαλίαν προσφέρει:

[illegible]

Ὑμνήσατε τὸν ἀγαθόν· καὶ τὸν ἀγαθὸν τὸν χορηγόν· διαρκῆ γὰρ ἔχει τὸν ἔλεον· καὶ τοῦτον ἀεὶ χορηγεῖ τοῖς δεομένοις:

[illegible]

Τῶν κατὰ διαίρεσιν μνημονεύσας τοῖς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκόσι· κοινὴν ποιεῖται τὴν μνήμην:

[illegible]

[illegible]

Ἅπαντες φησὶ τοῦ θεοῦ τὴν φιλανθρωπίαν ὑμνήσατε· καὶ ἐξ Ἰουδαίων τὸ σέβας καταγνόντες· καὶ τὴν προγονικὴν [illegible] δυσσέβειαν· καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις ἥξει μόνοι· καὶ οἱ ἐκ διαφόρων ἐθνῶν· τοὺς δὲ τῶν προγόνων ἀσεβείας ἀπαλλαγέντες· εἷς γάρ ὁ πάντων θεός· καὶ διαφόρως πᾶσι τὴν αὐτὴν πρόνοιαν προσφέρει· καὶ τοῖς αὐτοῦ σώζεσθαι ἔχουσιν εἴτ' οὖν σαφέστερον τοῦ θεοῦ διδάσκει τὴν πρόνοιαν:

[illegible]

Ὑπερεκαλύψατε τὴν τῶν κακῶν περιουσίαν· ἀλλ' ἔδειξε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ παραυτίκα τούτοις ἐσκέδασε· τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἄρτι ὁ Ἐφεσταλμένος(?)· ὅν θεμέλιος ἐπὶ τοῖς πράγμασι· ἀντὶ τοῦ μάζονται μοι τὴν ὀδύνην, παρακαλεῖν προσδοκῶν:

[illegible]

Πα γὰρ τῶν μὲν δεόντων ἐπὶ κύριον ἐχόντων, οὐδὲ ἴδια τῶν πολεμίων τὰς προσβολάς· ἀλλ' ἐπικουρίαν γὰρ τὴν παρ' αὐτοῦ ῥοπὴν ἀπολαύοντων· τὸν ὁμόθεον τοῦ τὸν ἴδιον ὅτι ταχεῖαν ἤγαγε τοῖς ἀγαθοῖς μόνοις ἐκείνοις τὴν γνῶσιν τὴν ἀσεβῶν:

[illegible]

479

[illegible]

Ἡμῶν γὰρ δικαιοῦσθαι καὶ φιλανθρώπως καὶ κουλομένους ἀγαθῶν· καὶ δεδιωκόμενος ὑπὸ πονηροῦ μετ' αὐτῶν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχων ἀπολέσθαι θεός· οἱ δὲ ἄνθρωποι καὶ φύσει φθαρτοὶ καὶ γνώμῃ τρεπτοί· καὶ πολλάκις μὲν οὐ νοοῦμεν τὰ ἀγαθά· ἔστι δὲ ὅτε καὶ νοουμένοις τὰ ἀδικούμενοις ἐπιμένειν οὐ δυνάμεθα· κἂν ἀρχὰς ἴδωμεν τῶν καιρῶν ἔχοντες τῶν ἀρχῶν· καὶ ἤδη σημεῖα παρ' αὐτοῖς ἐπικρατεῖ· καὶ πρὸς ὀλίγον χρόνον ἀρκοῦσαν ἀμείνονα τοίνυν καταλιπεῖν τὴν τῶν ἀνθρώπων σοφίαν καὶ ἐπικουρίαν· τὴν δὲ θείαν αὐτῶν συνεχὴν βοήθειαν:

[illegible]

Ἡμῶν ἐκκλησίας τὰς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐδέξατο πρόνοιας· ἤδη δὲ εἰλήφασι πάντων· ἀλλ' ἐν μέσῳ ὑπὸ ἐκείνων τοίνυν ὑπὸ βασιλικοῖς ὅμοιος προσφέρεσθαι· ὑπὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας ἀληθῶς· οἱ γὰρ ἐν ἑκάστῳ ἔθνει πεπιστευκότες· τοῖς ὑπὸ τῶν ἀπίστων θορυβουμένοις καὶ κινδυνεύουσιν ὑπομένομεν· ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτοὶ κἀκεῖνοι τῷ θεῷ θαρρήκοντες, τοῖς ἀνθρώποις ἐνίκησαν:

[illegible]

Σύμμαχος οὕτως· ἐκύκλωσάν με· καὶ πάλιν ὑπὸ [illegible] ἐκύκλωσάν με.

ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ἐχρήσαντο τὴν πρόνοιαν· καὶ πολιορκίας πάντοθεν ἀπείρους· ἐγὼ δὲ τῇ τοῦ θεοῦ ἐπικλήσει φραξάμενος, τὴν ἐκείνων ἐσκέδασα φάλαγγα:

[illegible]

Καθάπερ φησὶ μέλιτται κηρίον ἀγροῦσαι· τὴν τοῦ μέλιτος ἐκμύζουσιν ἰκμάδα· οὕτως οὗτοι τὴν ἐμοῦ σαρκὸς μοι γλυκύτητα τὰς ἀσεβείας ἀφελεῖν ἐπειράθησαν:

[illegible]

Ἠλπίσαμεν δὲ καὶ μάταια ῥᾷδιόμου πύρ ἔσβεσθη· καθάπερ τὸ πῦρ ἀποδαπανῶν τὰς ἀκάνθας: [illegible]

[illegible]

Ταῦτα δὲ προσδοκήσαντες, διήμαρτον τῶν ἐλπίδων· τὴν ἐμὴν νικηθέντες ἐλπίδα· τῇ γὰρ ἐμοῦ δυνάμει πᾶσιν ἐκείνοις ἀντετάξαι, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν νίκην ἐκομισάμην:

[illegible]

Ταῦτα καὶ τούτοις ἁρμόττει· κἀκείνοις. καὶ ἐκεῖνοι γὰρ ὄλεθρον ὑπέμειναν παντελῆ· εἰ μὴ τῆς θείας ἀπήλαυσαν χάριτος. καὶ οὗτοι ἂν ὑπέπεσον ὡς ἀσεβήσαντες· μὴ τῆς θείας αὐτοὺς ὑποστηρίσαντος ἀρχῆς:

[illegible]

Αὐτὸν τοίνυν ἔχομεν καὶ δύναμιν καὶ νίκην· καὶ πηγὴν τῶν ὕμνων δι' παρ' αὐτοῦ γὰρ τὰ ἀγαθὰ ἀπολαύσαντες μετ' εὐθυμίας τοὺς ὕμνους προσφέρομεν: [illegible]

[illegible] σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων·

Μετὰ γὰρ τὴν νίκην τῶν περι-
ρουμένων καὶ ἀπολλυμένων πρὸς ὀ-
θυμηδίας ἦσαν καὶ ᾠδαί, φημί,
αἰς τὸν θεὸν ἀνυμνούντων:

Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν· δε-
ξιὰ κυρίου ὕψωσέ με:

Δεξιὰν καθὰ πολλάκις εἰρήκαμεν,
τὴν ἀγαθὴν ἐνέργειαν λέγει· οὐ
γὰρ ποιοῦντες, οὐχ ἑαυτοῖς ἐπι-
γράφουσι τὴν νίκην· οὐ γὰρ τῇ οἰκεί-
ᾳ προθυμίᾳ καὶ δυνάμει θαρρή-
σαντες· ἀλλ' ὑπὸ τῆς θείας χάριτος
ταύτης ἐπιτυχεῖν [illegible]:

Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν· οὐ
κ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι
καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου:

Τῆς ἄνωθεν ποίμνης ἐπικουρί-
ας ἀπολαύσας· καὶ κρείττων
τοῦ θανάτου γενόμενος· τὰς
θείας ἀριστείας καὶ τοὺς ἀ-
γῶνας διδάξω· καὶ τὴν
εἰδότας ἀναμνήσω· καὶ τὴν
μνήμην τούτων τῶν πρὸς αὐτὸν
[illegible] πυρσεύσω: παιδεύ-

ων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος· καὶ τῷ
θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με:

Ὠφέλησε γάρ με ἡ ἀλλοίωσις μοι
λύπηρα· πειρασμοὺς μὲν παιδεύ-
σαι τὸν ἐμὸν τούτων διελύσε με
φόβος, καὶ τῆς ἐκεῖθεν με παρ-
τελοῦς ἡμῖν εὐθύμου [illegible]:

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης·
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογή-
σομαι τῷ κυρίῳ:

Πύλας δικαιοσύνης, οὐ τὰς μα-
κράς καμπύλας· ἀλλὰ τὰς διὰ φόρ-

της ἀρετῆς ἰδέας· δι' ἐκείνων
γὰρ δὴ ὁ ἄξιος εἰς μνήμην ἐστὶ
τὸν δρόμον θεοῦ· καὶ τοὺς τοσαύτας
διὰ τῶν ἐπιφερομένων εἰδότων
εἰσὶν γὰρ τινῶν ἀποκείσεται δίκαι-
οι καὶ φησί:

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου·
δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ:

Οὗτος καὶ τοὺς μὲν ἀριστεύσαντας τῆς ἀ-
σωμάτου ζωῆς τὴν ὁδὸν ὑπομένοντι
μαθητῶν· ὃ κύριος ἔφη· τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ φονεύσῃς· μὴ μοιχεύ-
σῃς· μὴ κλέψῃς· τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν· τοῦ-
τ' ἐστι καὶ ὁδὸς δικαιοσύνης αὐτὸν ὀνο-
μάσει θύραν· ὡς τῆς ἀρετῆς πο-
δηγὸν καὶ διδάσκαλον· ἐγώ εἰμι
ἡ θύρα τῶν προβάτων·
δι' ἐμοῦ διέλθῃ· εἰσελεύ-
σεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νο-
μὴν εὑρήσει· τοῦτο καὶ ἐν τῷ
ὁ προφητικὸς λόγος· αὕτη ἡ πύ-
λη τοῦ κυρίου· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν
αὐτῇ: Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπή-
κουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτη-

ρίαν: Ἐμνημόνευσε τοῖς γὰρ οἷς ἐδεξάμεθα μόνον
τῶν δεήσεων· καὶ δέδωκέ ἡμῖν
σωτηρίαν:

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες· οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας:

Τὸ κατὰ μυριάκις αἷμα σχεῖν τῶν
Ἰουδαῖοι· ἀλλ' ὡς προσαρμόσαι
δύναται· εἰ γὰρ τὸν διαιρεθέν-
τα τοῖς παλαιοῖς φυλακὴν ἐπαγγελίας
ὁροῦντες αὐτόν· ἀλλ' οὐκ ἔπειτα
φονικῶς ἐκεῖσε· ὃ δὲ ὡς ὄντως
τοῖς δυσὶ τοίχοις τοῖς ἀπ' ἀλλή-

λων τοῖς· ἐκ δὲ ἀμφοτέρων τοῖς
ἐξ Ἰουδαίων φημὶ καὶ τοῖς ἐξ ἐ-
θνῶν πεπιστευκόσι· τοῖς μὲν διὰ
σεισμῶν ἀφανισθεῖσιν ὄντας· τοῖς
δὲ τοῦ νόμου τὸν ζυγὸν ἕλκον-
τας· ἐς ἓν συναγαγὼν τῷ διὰ τοῦ
σταυροῦ συνέζευξε· καὶ μίαν
ἐξ ἀμφοτέρων συνήρμοσεν
ἐκκλησίαν· γωνίαν τινὰ μι-
μησάμενος· δύο τοίχους
συνδέουσαν· καὶ πρὸς ἀλλή-
λους συναπτοῦσαν· τοῦτον
μέν τοι τὸν λίθον οἱ κοδομοῦν-
τες αὐτοὶ ἀπεδοκίμασαν φαρισαῖοι καὶ
σαδδουκαῖοι· ἱερεῖς τε καὶ γραμ-
ματεῖς ἀπεδοκίμασαν· καὶ
ἐσταύρωσαν· ἀλλ' ἐγένετο εἰς κε-
φαλὴν γωνίας· ἢ κατὰ τὸν σύμ-
μαχον ἀκρογωνιαῖος· περὶ
τούτου δὲ τοῦ λίθου· καὶ διὰ
Ἠσαΐου τοῦ προφήτου προ-
θέσπισεν ὁ θεός· ἰδοὺ τίθημι εἰς
Σιὼν λίθον πολυτελῆ· ἐκλε-
κτὸν· ἀκρογωνιαῖον· ἔντιμον
εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ
πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κα-
ταισχυνθῇ· τοῦτο καὶ ὁ μακά-
ριος Παῦλος ἔφη· ἐποικοδομη-
θέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν
ἀποστόλων καὶ προφητῶν·
ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ
Ἰησοῦ· τοῦτον εἶδε τὸν λίθον καὶ
ὁ μακάριος Δανιὴλ τμηθέν-
τα ἄνευ χειρῶν· τὸν ἄνευ
μητρὸς τῆς παρθένου δεξά-
μενος τόκον· τοῦτον εἶδε
τὴν εἰκόνα συντρίψαντα·

τουτέστιν τοῦ αἰῶνος τὴν ματαιό-
τητα· καὶ ὄρος μέγα γενόμενον
καὶ τὴν οἰκουμένην καλύψαν-
τα: Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν:

Τῆς γὰρ τῆς χάριτος χορηγὸς ὁ θεός·
ἡμεῖς δὲ τὴν ἄρρητον αὐτοῦ φι-
λανθρωπίαν θαυμάζομεν:

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλι-
ασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ:

Ἡμέραν ὑπὸ τοῦ θεοῦ πεποιημένην
καλεῖ· καθ' ἣν ὁ λίθος οὗτος ἀπε-
δέξατο τὸ πάθος· εὐθὺς γὰρ
μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῖς ἱεροῖς
ἐκέλευσεν ἀποστόλοις· πορευθέν-
τες μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη· διαφόρους δὲ ταύτας
ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγενῆσθαι τὰς
ἡμέρας ἔφη· ἐπειδὴ καὶ ὁ ζωο-
δότης τὸ φῶς ἐν αὐτῇ πεποίηκεν
ὁ θεός· καὶ τὴν τοῦ σταυρώματος
ὑπομείνας δὲ ἐξανέστη· τοῦ τῆς
δικαιοσύνης ἡλίου τὰς ἀκτῖ-
νας· εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
κατέπεμψε· καὶ τὸ φῶς δὲ ἐδη-
μιούργησε, φῶς τῶν ἡμερῶν
καλέσας· ἀλλ' οὐδὲν κατὰ
κοινὴν τὴν ἡμέραν πεποίηκεν·
αὕτη τοίνυν ἡ ἡμέρα μόνη κα-
τὰ τὴν πρὸς τὴν ἡμέραν την
δημιουργίαν ἐδέξατο τὸ φῶς·
ἐν μὲν γὰρ τῇ δευτέρᾳ πεποί-
ηκε τὸ στερέωμα· ἐν δὲ τῇ τρί-
τῃ φυτά· καὶ τὰ ἄστρα
καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμοίως τὰ
ἄλλα· ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τὸ φῶς· ἐκάλεσε δὲ τὸ φῶς ἡμέραν:

εἰκότως τοίνυν ἔφη· αὕτη ἡ ἡ-
μέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλι-
ασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ. αὐτῆς δὲ ἡ ἐν αὐτῇ τῶν
ἀγαθῶν δεξαίμενοι πάντες:

Ὦ κύριε σῶσον δή· ὦ κύριε [illegible]

Καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ὡς δὴ τό-
τε, παράσχου τὴν σωτηρίαν·
καὶ τὴν πρὸς σὲ φέρουσαν ἡ-
μῖν ὁδὸν ποίησον ῥᾳδίαν:

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου:

Ταύτην τῶν δ' ἑστώτων τὴν φωνὴν· καὶ οἱ
παῖδες προσήρμοσαν· ἡνίκα ἐλθό-
χομεν τῷ θείῳ λόγῳ δεδώκειν
ὑπισχνούμενον· καὶ τὴν ἀ-
ληθῆ δεσποτείαν σημαίνουσι ὑμνοῦν-
των μὲν ὄντων· τῶν γὰρ γραμμα-
τέων καὶ φαρισαίων· σκανδαλι-
ζόντων τὸν δεσπότην ἀποκα-
λούντων, οἱ παῖδες αὐτὸν ἐρ-
χόμενον ὡμολόγουν·
καὶ ἀναγνωρίζοντες ἐκάλουν· καὶ
τὸ ὡσαννὰ δὲ ὁμοίως ἐν τῇ
δὲ ἐκεῖ ταύτῃ τῇ προφητείᾳ· τὸ
γὰρ σῶσον δή, ὡσαννὰ παρ᾽
Ἑβραίοις κείμενον ἀναφωνοῦ-
μεν τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ μακάριος
δὲ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς τοῖς οἰκείοις
πρὸς τὴν ἀλήθειαν προσθήκας
μαθητὰς· ἡ ἔφοδος ἐκείνων·
κύριε· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον
προσδοκῶμεν· καὶ οἱ ὄχλοι δὲ
μονογενοῦς ἐμηνύθησαν· οὐ-
τως ἔφη πρὸς ἰουδαίους·
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ πατρός μου καὶ οὐ λαμβά-

νετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ἰδί-
ῳ ὀνόματι, καὶ ἐκεῖνον λήψεσθε. καὶ
ἀρχιερεὺς ὁ μέντοι· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
οὕτως καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ ἔλεγεν, σὺ
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ:

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου:

Ταῦτα λέγει· οἱ μὲν νικήσαντες τοῖς ὅ-
πλοις ἐπαγγέλλονται· ὅτι ἀπὸ τοῦ λίθου
τούτου τὴν εὐλογίαν ὑμῖν προ-
φέρομεν· ὃς οἴκου ἐστὶν τοῦ
θεοῦ αὐτοῦ μόνου· ὁ γὰρ λόγος σὰρξ
σαρκὶ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν
ἡμῖν· καὶ ὁ κύριος πρὸς ἰουδαίους
λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον ἔφη καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν:

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν:

Ἀθρόως ἡ θεία τοῦ σωτῆρος ἐπιφάνεια δὲ
αὐτὸν τὸν χριστόν· ὃν γὰρ ἐκάλεσεν ἀν-
θρώπων καὶ μετὰ τοῦ τὸ εὐλογημέ-
νον αὐτὸν ὠνόμασε· καὶ κύριον καὶ
θεόν· τὴν οἰκείαν ποιησάμενος
ἐπιφάνειαν· καὶ τὴν σωτηρίαν τοῖς
πιστεύσασι δωρησάμενον:

Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς [illegible] πυκά-
ζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσι-
αστηρίου:

Ὡς ἀθρόοις θυμηδίας τοῖς μὲν ἀγῶσι τῆς
πανηγύρεως μετέχουσιν ἐπὶ τελέσω-
σι· τὴν οἰκείαν ἑορτάζοντες ἑορ-
τὴν, μέχρις αὐτοῦ φθάσαι τοῦ θυσι-
αστηρίου· τῷ πλήθει τῶν συγχορευ-
όντων· τὸ γὰρ ἐν τοῖς πυκάζουσι
ἀντὶ τοῦ πεπυκνωμένοι καὶ
τῷ πλήθει συγχορεύοντες· οἱ
τέθεικε· τὸ γὰρ πεποίηκας ἐξ
καὶ οἱ ἔξω τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς μόνου
καλοῦσιν: Θεός μου εἶ σὺ καὶ [illegible]

[illegible]

Θεός μου εἶ σύ· καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι
ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν:

[illegible]

Πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς· αὐτοὶ δὲ οἱ ἄλλοι
προτετιμημένοι· ἀφ᾽ ὧν δοξο-
λογίαν κινήσαντες· οὕτως καὶ
τοῖς ἄλλοις παρεγγυῶσι· τὸν
ἀγαθὸν ὑμνῆσαι δεσπότην· αὐ-
τὸς δὴ πᾶσιν ἀφθόνως ὀρέγοντι.
τοῖς τοῦ ἐλέους δεομένοις· εἰ δὲ ὅ-
μως τοῖς προσήκει ὡς καὶ τοῖς
ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἐχείμων πο-
λιορκουμένοις ἡ ἔρημος τὸ μέ-
δημα τὸν ἐξ αὐτῶν κατὰ σάρκα
γεννήσαντα· καὶ πᾶσι τὴν σωτηρί-
αν παρέξοντα· οὕτω γὰρ θαρρα-
λέοι τότε ἦσαν καὶ τὸν ἐπιόντα
ἐγένοντο· τῇ πίστει τῆς ἐπαγγελίας
κειμένου καὶ εὐλογίας παιδεύ-
σονται:

Ἀλληλούια:

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου:

Πολλὰς καὶ διαφόροις ὁ θεῖος δαυὶδ
πραγμάτων ἔσχε μεταβολάς· καὶ
γὰρ ἔβλαψε πολεμίοις· καὶ ἐδί-
ωξε πολεμίους· καὶ περιέπεσε
ἀθυμίαις· καὶ θυμηρεστέραν ἀπ-
ήν ἔσχε ζωήν· καὶ τὴν θείαν ὁ-
δὸν ἔδραμε· καὶ προσέπταισε
ὀδυνώμενος· καὶ αὖθις τοῖς θείοις
ἠκολούθησε νόμοις· ταῦτα τοί-
νυν ἅπαντα καταταῦτα ὁμο-
δεσμήσατο τῷ ψαλμῷ· καὶ τὸ

καθ᾽ ἕκαστον καιρὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ προ-
σενεχθέντας τῷ θεῷ προσευχάς·
προσαρμόσας ἀλλήλοις, μίαν τοῖς
ἀνθρώποις ᾠδὴν ἐφεῦρεν διδασκαλί-
αν· λέγει δὲ διδασκαλίαν προτέ-
θεικε· καὶ πῶς δυνατὸν καὶ
τὸν ὀρθῶς τὴν πρακτικὴν ἀ-
ρετὴν· οὐ καὶ μόνον λέξει δὲ· οὐ γὰρ τῆς
τῶν δογμάτων μόνον ἐκείνας ἀ-
λλὰ ταῖς ἠθικαῖς ὑποθήκαις,
τὴν περὶ τούτων διδασκαλίαν
προτίθησιν· ὡς ἀρκεῖν τοῦτο
τὸν ψαλμὸν· καὶ τοῖς τελέως
μάλα ἀρετὴν ἐφιεμένοις· ὀρ-
θῶς ἐπιτυχεῖν ἄν· καὶ τοῖς ῥᾳθυ-
μοῦσι ταῖς προσπουδὴν
διεγεῖραι· καὶ ψυχαγωγῆσαι
τοὺς ἀθυμοῦντας· καὶ εὐθυ-
μῆσαι τοὺς ῥαθυμοῦντας· καὶ
ἁπαξαπλῶς πᾶσαν τὴν ἀπὸ
θεραπείαν ὀρθεῖναι· τοῖς πο-
κίλοις τῶν ψυχῶν παθήμασι:

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ [illegible]

Μακαρίζει τοὺς τὴν ἀσφαλῆ ὁ-
δὸν ὁδεύοντας ἀκλινῶς· καὶ μὴ
δεξιά· μήτε ἀριστερά κατὰ τὴν
ὑποθήκην τοῦ νόμου παρατρε-
πόμενοι· τίνες δὲ οὗτοι δεδίδασκει:

Οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου:

Οἱ γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν νόμον βιοῦντες·
τὸ ἄμωμον ἔχουσι· ὁδὸν γὰρ τὸν
νόμον καλεῖ. τοῦτον γὰρ ἐξ ὧν δὴ
μέχρι τάφου διοδεύοντες ἅπαν-
τες: Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν:

Καὶ τὴν ψαλμῳδίαν ἑρμηνεύοντες εἰ

ρὰ καὶ μέν τισι διαφόρως ὁ νόμος·
καὶ μαρτύρια· καὶ δικαιώμα-
τα· καὶ κρίματα· καὶ ἐντολαί·
ἀναμνήσομαι δ' ὅμως ὡς ἐν κεφα-
λαίῳ τῶν εἰρημένων· νόμον
καλεῖ· τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεθέντα
δι' αὐτοῦ θεσπεσίου Μωσέως· ἐπειδὴ
δομένου· ἐντολὰς δὲ καὶ προ-
στάγματα πάλιν τὸν αὐτὸν ὡς
βασιλικῶς ἐντεθέντα καὶ
προσταχθέντα· δικαιώματα
ὡς δικαιοῦντα τὸν κατορθοῦν-
τα δηλονότι μέντοι· κρίματα δέ,
ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδη-
λοῦντα· καὶ τὰς ἀξίας ἀντι-
δόσεις τοῖς τε ἐννόμοις καὶ
παρανόμοις ἀπονέμοντα· μαρ-
τύρια δέ, ὡς διαμαρτυρόμε-
νον καὶ δηλοῦντα οἵαις ὑπο-
βληθήσονται τιμωρίαις οἱ τὸν
νόμον [illegible]· μακαρίζει τοίνυν
καὶ ἐνταῦθα τοὺς τὰ μαρτύ-
ρια τοῦ θεοῦ διηνεκῶς ἐρευνῶν-
τας· καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ τὸν θεὸν
ἐκζητοῦντας· οὐ πάντως δέ
τοῦτο· ἀλλὰ τοῦ τὴν κορυφὴν
αὐτὴν κατειληφότος τῆς ἀ-
ρετῆς· ὁ γὰρ τοιοῦτος· οὐ μόνον
ζητεῖ τὴν διάνοιαν εἰς θεόν· καὶ
φροντίδας βιωτικάς· ἀλλ' ὅλον
ἑαυτὸν ἀνατίθησι τῷ θεῷ:
οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν:
Τὴν διαίρεσιν ταύτην πεποίηκεν·
καὶ ἐν τῷ α' ψαλμῷ· καὶ γὰρ ἐ-
κεῖ μακαρίσας τὸν ἐν νόμῳ
κυρίου μελετῶντα ἡμέρας καὶ νυκτός·
καὶ τὸν τῆς μελέτης ἐπιδείξας
καρπόν· ἐπήγαγεν· οὐχ οὕτως οἱ ἀ-
σεβεῖς οὐχ οὕτως· καὶ ἐνταῦθα
τοίνυν μακαρίσας τοὺς ἀμώ-
μους· διδάσκει ὡς οἱ τὴν ἀνο-
μίαν ἐργαζόμενοι· ἑτέραν ἑαυτοῖς
ὁδὸν κατασκευάσαντες· καὶ τὴν
ὑπὸ τοῦ θεοῦ τμηθεῖσαν κατέλιπον:
σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου
τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα:
Τὰς καὶ διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προ-
φητῶν καὶ διὰ τῶν ἱερῶν ἀ-
γγέλων ὁ δεσπότης παρακελεύ-
σατο· καὶ μετὰ πάσης ἠθέλησε ἀκριβείας
τῆς τοιαύτης νομοθεσίας· οὐ
γὰρ ἁπλῶς φυλάττειν· ἀλλὰ
σφόδρα φυλάττειν παρεγγυᾷ·
τουτέστιν σὺν ἀκριβείᾳ πάσῃ:
ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ
ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δι-
καιώματά σου:
Διὰ τοῦτο φησὶν ἀρχόμενος· οἱ ἄμω-
μοι καὶ [illegible]· τῷ σῷ νόμῳ· τὴν ἐ-
μὴν ὁδὸν κατευθῦναι· ὡς ἂν διατη-
ρήσαιμί σου· καὶ τὰ δικαιώμα-
τα· καὶ δηλοῖ λυσιτελῶς τὸν τούτου καρ-
πὸν ἐπιφέρει: τότε οὐ μὴ αἰσχυν-
θῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν
ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου·
Παρανομίας γὰρ αἰσχύνη καρπός·
οὕτω καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔφη· τίνα
οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς
νῦν ἐπαισχύνεσθε· ὁ δὲ πάσας
τοῦ θεοῦ πληρῶν τὰς ἐν-
τολάς· τὴν ἀπὸ τοῦ συνειδότος
ἔχει παρρησίαν: ἐξομολογήσο-
μαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν

τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου:
Ἐξομολόγησιν ἐνταῦθα χαριστή-
ριον καλεῖ· τότε γάρ φησιν ᾄσω σοι τὸν ὕ-
μνον καθαρὸν προσοίσω ὅ-
ταν σου πάντα καταμάθω
τὰ κρίματα· καὶ ταῦτα κατ-
ορθώσω: τὰ δικαιώματά σου
φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπῃς
ἕως σφόδρα:
Τιμᾶς πρὸς βραχὺ πολλάκις
ἡ θεία χάρις ἀφίησιν· ὥφθε μὲν
αὐτοῖς ὄντα δεόμενα χαριζομένη·
οὕτως ὁ μέγας Ἠλίας καταλειφθεὶς
τῷ τῆς δὲ ἡμέρας περιέπεσε
θεῷ· καὶ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ἐ-
μαθήκει τὴν ἀσθένειαν· ἀλλ' εὐ-
θὺς πάλιν τῆς θείας ἀπήλαυ-
σε χάριτος· οὕτως ὁ θεῖος πέ-
τρος ὠλίσθησεν ἀρνησάμενος·
ἀλλὰ ταχέως αὐτὸν ὁ δεσπότης ὑ-
πήρεισε· γυμνὸς δὲ πάντων ὁ
ἰούδας τῆς θείας γενόμενος προ-
μηθείας· ἕτοιμον ἐγένετο θή-
ραμα τοῦ διαβόλου· ἀλλ' ἀπε-
λήφθη καὶ ὁ μακάριος δαβὶδ ἐν
τῇ ἁμαρτίᾳ ἐκ [illegible]· καὶ ἐ-
χάρη τοῖς ἐκείνης [illegible] περιέπεσε
συμφοραῖς· ἀλλ' ἀπὸ πάσης ἐν τῷ
τὸν θεὸν ἀπέλαβε παρρησίαν·
καὶ τῆς ἐκεῖθεν κηδεμονίας ἀ-
πήλαυσεν· ὅθεν οὐκ ἐρήμους
τῆς γενομένης· παντελῶς εὐ-
μνωθῆναι τῆς θείας χάριτος·
πονηρὸς γὰρ [illegible] εἰκό-
τως τοίνυν ὁ προφήτης ἱκε-
τεύει· μὴ ἐγκαταλειφθῆναι ἕως
σφόδρα· τουτέστι μὴ παντε-
λῶς με τῆς προμηθουμένης
χάριτος γυμνωθῆναι: ἐν τίνι κα-
τορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐ-
τοῦ· ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου:
Εὐρίπιστος ἡ νεότης καὶ πρὸς
κακίαν ὀξύρροπος· διαφόροις
γὰρ παθημάτων περιβάλλεται
κύμασι· δεῖται τοίνυν τοῦ πη-
δαλιουχοῦντος· καὶ πρὸς τοὺς λιμένας
εὐθύνοντος· τοῦτο δὲ τῶν θείων
λογίων ἴδιον· ταῦτα γὰρ τοὺς ἐ-
μαρτύρων οὐδὲν ἀποτρέποντα·
ῥυθμίζει νεανίαν· καὶ περὶ τὴν
θείαν ὁδὸν ποδηγεῖ· ὅπερ γάρ
ἐστιν ἀγριαίνοντι πώλῳ χαλινός·
καὶ πλοίῳ [illegible]· τοῦτο τοῖς
νέοις ὁ θεῖος γίνεται λόγος:
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου:
Ζητοῦσι μὲν πολλοὶ τὸν θεόν· ἀλλ' οὐ-
κ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· μερίζουσι γὰρ
ταύτην οὐ μόνον εἰς φροντίδα
πραγμάτων· ἀλλ' ὡς καὶ εἰς ἐπι-
θυμίας ἐκτόπους· καὶ φθόνῳ
καὶ δόλοις· καὶ τὰς τῶν ἄλλων
σέων ἐπινοίας· ὁ δὲ τὸν
θεῖον ἔρωτα πᾶσαν ἀφιε-
ρώσας [illegible] τὴν διάνοιαν· καὶ
τῆς ἐκεῖθεν ἀπολαύει προνοίας:
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ
λόγιά σου ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι:
Τὸν χρυσὸν κεκτημένοι ἢ ἄργυρον·
ἢ λίθους τιμίους· οὐκ ἔξω τού-
των προτιθέασιν· ἀλλ' ἔνδον ἐν
τοῖς ταμείοις καὶ τοῖς θαλά-
μοις ἐναποκρύπτει· ὥστε δὴ

φυτευμένων τοῖς χωρίοις ... ἔχουσαν ... ρας· οὕτως ὁ τὸν πλοῦτον ἔχων
τὴν ψυχὴν ... τοῦτον ...
τὴν ψυχὴν ὡς ἂν μηδὲ ... δόξης
κενῆς τούτων οἱ τῶν ψυχῶν
συνάπτουσιν ... δὲ
καὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ... γοσ ...
ἅπασι τῷ θείῳ λόγῳ ... φησὶ
παραγγελλων· μηδὲ ... σαρκὸς
τῷ ... τοῖς κτήμασι· μηδὲ ...
τοῖς μαρτυρίοις ...
προσθεῖναι τῶν χρημάτων· ἐν τῇ
ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ:

[Ἀ]ντὶ τοῦ ... καὶ ... γάμος ...
ἄξιος παρὰ πάντων ...
θαι· οὐδὲν χάριν ... σημαι
θεὶν παρὰ σοῦ ... δι-
δυναίμην: ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου:

[Ἀ]παραλλάκτως ... τοῖς
μαθοῦσι· ταῦτα δὲ ... τοῖς
... ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου:

[Ἐ]πεὶ πολλῶν μὲν ἡ τῆς ἀρετῆς ὁδός.
ἀλλ᾽ αὐτοῖς τὸ μεῖον περιπόθη-
τος· διὰ τοι τοῦτο καὶ ὁ δεσπό-
της ἔφη Χριστός· λάβετε τὸν ζυγόν
μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· ὅτι ὁ ζυγός μου
χρηστὸς· καὶ τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐστιν· τοῦτο καὶ ὁ
προφητικὸς ἔφη λόγος· ὅτι
... τοῦ παντὸς θυμηρέστε-
ραι τῶν σῶν μαρτυρίων
... τὸ δὲ ἐπὶ παντὶ
πλούτῳ, ... πλείω ...

ἀλλ᾽ αὐτὸν πάντως ... πλοῦτον
παρ᾽ ἡμῖν· πολλοὶ γὰρ τοῦ πλ-
ούτου ... ὁ μὲν γὰρ χρυσὸν
ὀνομάζεται πλούσιος· ὁ δὲ ἄρ-
γυρον· ὁ δὲ τὴν πλείστην· τὴν
... τὴν δὲ ...
ὁ δὲ ... κτήματα· ἀλλὰ ταῦτα
πάντα ... μαρτυ-
ρίοις ... θείοις μαρτυ-
ρίοις παραβάλλων· ἔφησεν ...
... αὐτῷ εἶναι τὰ θεῖα
μαρτύρια· ὡς τοῖς φιλοπλού-
τοις ἅπαντα ... τοῦ πλ...
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω·
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου:

[Τ]οῦ ... ἐν ... τῶν σῶν
λόγων τὴν μελέτην ποιήσω
καὶ ἐν ταῖς σαῖς ὁδοῖς τὴν ...
... ποιήσομαι: ἐν τοῖς δικαι-
ώμασί σου μελετήσω· οὐκ ἐπιλή-
σομαι τῶν λόγων σου:

[Ἀ]λησμόνητον τῶν σῶν λογίων ἐμὲ μὲν
φυλάξω τὴν μνήμην:
ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·

[Ὁ] πάντα τοῦ ἐστι ταύτην χρήσασθαι
τῇ φωνῇ· οὐδὲ ... γὰρ πονηρὸς ...
... περιφόρων, εἰς ἀνταπό-
δοσιν ... κρίνω ... ὁ δὲ
καθαροῖς χρώμενος λογισμοῖς·
σὺν παρρησίᾳ ταύτῃ ...
τῇ φωνῇ: ζήσομαι καὶ φυλάξω
τοὺς λόγους σου:

[Τ]ῆς γὰρ ἀπολαύων ἐπικουρί-
ας διαφυλάξομαι τὴν ἁμαρτίας
τὸν θάνατον· καὶ ... ἐκ τῶν λό-
γων σου τρυγήσω ζωήν:
ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου

καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια
ἐκ τοῦ νόμου σου:

[Ὁ] ... τοῖς θείοις ἐντυγ-
χάνοντες λόγοις τὰ ἐν τούτοις
... θαυμάσια· ἀλλ᾽ οἱ
... ἀπολαύοντες ἀγγέλοις·
οὐδὲ χάριν καὶ ὁ μακάριος ἔφη
Παῦλος· ὅταν δὲ ἐπιστρέψῃ
πρὸς κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυ-
μμα· ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· αὐτὸς
μέντοι τῷ φωτὶ τῷ θείῳ καὶ
ταύτῃ ... εἰκότως εἰκό-
... ἅπαντες ἀνακεκαλυμ-
μένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν
κυρίου κατοπτριζόμενοι· τὴν αὐτὴν
εἰκόνα μεταμορφούμεθα· ἀ-
πὸ δόξης εἰς δόξαν· καθάπερ
ἀπὸ κυρίου πνεύματος· ἡμᾶς δὲ προσήκει
τὸν δεσπότην ... ἐν
τὸ κάλυμμα τῶν ... ἡ-
μῶν περιελεῖν ὀφθαλμῶν καὶ
... τῶν θείων λογίων τὴν
δύναμιν: πάροικος ἐγώ εἰμι
ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ᾽ ἐ-
μοῦ τὰς ἐντολάς σου:

[Τ]ῶν οὐ κατοικούντων μὲν ἀλλὰ παρ-
οικούντων· ὠφελοῦ γὰρ ... πεσ-
χρόνον, ... ἐν τῷ βίῳ
... τοῦτο δ᾽ οὐ πάντων
... εἰδέναι· ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῖς
παροῦσιν ἀγαθοῖς ὡς ἐπὶ μο-
νίμοις ... εὐφραινόμενοι.
ὅτι τὰ θεῖα ... ὁ
δὲ τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον· διὸ
ὁ δὲ καὶ πάροικον αὐτὸν ὀνομά-
ζει· καὶ ἱκετεύει τὰς θείας ἐν-
τολὰς μηδαμῶς ἀγνοῆσαι:

ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν
παντὶ καιρῷ:

[Ἐ]πιθυμοῦσι τῶν θείων κριμά-
των πολλοί· καὶ τὴν τούτων
... ἐφίενται ... ἀλ-
λ᾽ οὐ καὶ ... ἀλλὰ νῦν μὲν τοῖς θεί-
οις ἀρέσκονται· νῦν δὲ τοῖς τοῦ
σώματος ἀκολουθοῦσι παθή-
μασιν· ὁ δὲ προφήτης ἱμείρεσθαι
τούτων ἔχειν τὸν πόθον διηνεκῆ:
ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις:

[Ο]ἱ τῶν θείων νόμων καταφρονοῦν-
τες· τῆς ὑπερηφανίας περι-
πίπτουσι νόσῳ· ἀλλ᾽ αὐτὴν παρ-
... τοῦ δικαίου κριτοῦ ... τι-
μωρίαν· τοῦτο δὲ πεπονθὸν
... τοῦτο Σαούλ· τὸ
Φαραώ· καὶ Σεναχηρείμ·
καὶ Ναβουχοδονόσορ· καὶ ἕτεροι
μυρίοι· τοῦτο ὁ προφήτης
... προφήτης ἐπήγαγεν:
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου:

[Τ]ὴν ὁ νόμος τὴν ἀρὰν τοῖς παρ-
αβαίνουσι προσφέρει· ἐπικατά-
ρατος γάρ φησι πᾶς ὃς οὐκ ἐμμέ-
νει τοῖς ἐγκειμένοις ἐν τῷ βι-
βλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά:
περίελε ἀπ᾽ ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐ-
ξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά
σου ἐξεζήτησα:

[Ὠ]νείδιζον τὸν προφήτην ὁ Ἀβιμέλεχ
δοῦλον ... ἀποκαλοῦντες.
ὠνείδιζον αὐτὸν οἱ ... ἀλ-
λ᾽ ... ἐπὶ τούτοις.
ἀποτρίψασθαι τὰ ὀνείδη ...

καρδ. αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ βεβαιοῦν ἐθέλων τὰ σὰ μαρτύρια· οὐχ ὁρᾷ μόνον τὰ ἐν τοῖς παρὰ τοῦ σοῦ νόμου εἰδόσι· τὰ νῦν παρόντα ῥήματα· ἐκεῖνα [illegible] μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐστόρησεν· τὰ δὲ τοῦ Ναβάλ· καὶ τῶν ἄλλων προγεγονότων μαρτυρίας: καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν:

Καὶ Σαούλ· καὶ Ἀβεσσαλώμ· καὶ Ἀχιτόφελ· καὶ αἱ μεσολαβίαι: ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:

Ἐγὼ δὲ τὴν σὴν δεσποτείαν ὁμολογῶν· μελετῶ τὰ σὰ δικαιώματα: καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου:

Πᾶσαν γὰρ ἀμηχανίαν εἰς σὴν ἐπικουρίαν ἀπωσάμενος τοῖς σοῖς ὑποθήκαις ἀκολουθῶ: ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου:

Ὑπὸ πολλῶν τῶν ταλαιπωριῶν ἐλαυνόμενος· οὕτως γὰρ ἐν τῷ μετ' ἐκεῖνον ψαλμῷ· ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν: ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου:

Οὐκ ἀορίστως αἰτῶ ζωήν· ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸν νόμον ζωήν: τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:

Πάσας σοι δεδήλωκα τὰς ἐμὰς διανοίας καὶ πράξεις· καὶ οὐδὲ δεόμενος μαθεῖν τῶν ἐμῶν ἠνεσχόμην· διά τοι τοῦτο ταῖς ἐμαῖς ἱκεσίαις ἐπένευσας· ἀρτίως ἠξίωσα μαθεῖν τὰ κρίματα τῶν δικαιωμάτων: ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου:

Θαυμασίων σου ἐκάλεσε τὸ κατὰ τὸν θεῖον νόμον τὴν ἀρετὴν μετελθεῖν· καὶ τὸν φιλοσοφίᾳ χρώμενον μὴ πρὸς κενοδοξίαν ἰδεῖν· καὶ τὸν ἀσκητικὸν μὴ θηρᾶσαι τὸν ἀνθρώπειον ἔπαινον· τὸν σώφρονα μὴ διὰ τὴν τῆς κολάσεως αἰσχύνην· ἀλλὰ διὰ τὸν πόθον τῆς ἀρετῆς μετιέναι τὴν σωφροσύνην· ἐκ τούτων ὁ προφήτης ἀντιβολεῖ συνέσεως θείας μεταλαχεῖν· ὡς δι' αὐτῆς μαθεῖν τὴν τῶν δικαιωμάτων ὁδόν: ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου:

Ἡ συνεχὴς προσβολὴ τῶν ἀντιπάλων [illegible] διαλύει πολλάκις τὸν τόνον τῶν λογισμῶν· καὶ ἀθυμίαν παρασκευάζει· καὶ τὴν καλουμένην ἀκηδίαν ἐργάζεται· χαυνουμένη δὲ ἡ ψυχὴ τὸν ὕπνον ἐκδέχεται· ὅθεν ὑπὸ τῆς ἐπαγωγῆς θανάτου· διὸ ποθῶν βεβαιωθῆναι καὶ στηριχθῆναι ὁ προφήτης ἀντιβολεῖ· τοῦτο καὶ ἐν ἑτέρῳ ἔφη ψαλμῷ· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον: ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με· ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην· τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:

Ἀναγκαία καὶ αὕτη ἡ δέησις· προσήκει γὰρ ἡμᾶς αἰτεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ὁμοίαν βοήθειαν· ὥστε τῆς ἀδικίας ἐκτρέπεσθαι τὴν ὁδόν· καὶ τὴν τῆς ἀληθείας προαιρεῖσθαι πορείαν· καὶ ἀληθινὴν ἐπιφέρειν τῶν τοῦ θεοῦ μαρτυρίων τὴν μνήμην: ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε· μή με καταισχύνῃς:

Οὐχ ἁπλῶς δὲ εἶπεν ἠκολούθησα· ἀλλ' ἐκολλήθην· τουτέστιν, οὐ προσεγγίσας τούτων ἐχώρισα τὸν ἐμαυτοῦ λογισμόν· ζητῶ τε τυχεῖν τῆς τοιαύτης διαθέσεως καρπόν· τὸ μηδεμίαν πεῖραν αἰσχύνης λαβεῖν: ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου:

Ἀμφοτέρων χρεία· καὶ τῆς ἡμετέρας προθυμίας καὶ τῆς τοῦ θεοῦ προμηθείας· οὔτε γὰρ ἡ θεία χάρις δίδοται τοῖς τὴν ἀρετὴν οὐκ ἔχουσι προθυμίαν· οὔτε ἀμοιροῦσα φύσις ἀρετὴν δύναται κατορθῶσαι δίχα τῆς ἄνωθεν βοηθείας· τοῦτο καὶ ὁ προφήτης διδάσκει· ὅτι τὸν δρόμον τὸν τῶν ὁδῶν ἔτρεχον ἀκωλύτως· παρὰ σοῦ λαμβάνων τοῦ δρόμου τὴν εὐκολίαν· πλατυσμὸν τὴν εὐκολίαν ἐκάλεσεν· καὶ ἀλλαχοῦ φησίν· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· καὶ πάλιν· ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου: νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ ἐκζητήσω

αὐτὴν διαπαντός:

Τὸ νομοθέτησον ὁ Σύμμαχος ὑπόδειξον ἔφη· Ἀκύλας δὲ καὶ Θεοδοτίων φώτισον· διὰ πάντων τούτων τῆς ὁδηγίας φροντίδα καὶ νομοθεσίας· ὥστε καὶ γνῶναι τὴν τῶν δικαιωμάτων σου τὴν ὁδόν· καὶ ταύτην ἀκολούθως ὁδεύειν: συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου· καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου:

Καλὸς ὁ προστεταγμένος ἐρευνᾶν τὰς γραφάς· ἀλλ' αὐτοῖς ὁρᾷ μόνοις χρεία τῆς ἄνωθεν αἰτήσεως· ἵνα καὶ ἀνεύρῃ τὸ ζητούμενον· καὶ φυλάξῃ τὸ θηρώμενον: ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα:

Οὐχ ἁπλῶς αἰτεῖ γενέσθαι ποδηγὸν αὐτὸν τὸν θεόν· ἀλλὰ δείκνυσι τῆς πορείας τὸν πόθον: κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου· καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν:

Ἐπὶ τὸ πρανὲς φέρεσθαι πέφυκε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· κἂν τινὰ ἐπιτύχῃ διεξόδου ἐκεῖσε πᾶσα χωρεῖ· οὕτως τοῦ διαβόλου τὴν ἐπὶ τὴν ἁμαρτίαν ὁδὸν διανοίξαντος· τὸν ἀνθρώπινον ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁρμῆσαι λογισμόν· σφόδρα τοίνυν ὁ προφήτης ἁρμοδίως ἀντιβολεῖ· ἐπὶ τὰ θεῖα μαρτύρια τὴν καρδίαν κλιθῆναι· καὶ τῆς ἐπὶ θάτερον φορᾶς τὴν πεῖραν διαφυγεῖν: ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα:

Καὶ ματαιολογία τὸ ἀκροᾶσθαι καὶ ...

[illegible]

νόμον τούτοις· τοιαῦτα δὲ τὰ δοκοῦντα τοῦ αἰῶνος τούτου τερπνά· οὕτως αὐτὰ καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν ὀνομάζει· ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης· καὶ διηγησάμενος ὅπως ᾠκοδόμησεν οἰκίας· καὶ ἐφύτευσε παραδείσους· καὶ μετέσχε ἀσμάτων [illegible] αὐτῶν· ἐπήγαγε· καὶ ἰδοὺ πάντα ματαιότης· καὶ προαίρεσις πνεύματος· ἱκετεύει τοίνυν ὁ προφήτης εἰς ἑτέραν θεωρίαν μεταφέρεσθαι τῆς διανοίας τὰ ὄμματα· καὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος μὴ θέλγεσθαι: ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με:

Κατὰ τοῖς σοῖς δόγμασι πολιτεύεσθαι μόνοις: στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον:

Βεβαιούμενον τοῖς σοῖς λογίοις ἀπόφηνόν με· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν φυλακὴν τῶν σῶν [illegible] σου· ἀντὶ τοῦ ἐπικεῖσθαί μοι ὁ φόβος σου [illegible]· καὶ μὴν [illegible] τῶν λογίων σου: περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά:

Ὁ ἀκύλας ἀντὶ τοῦ ὑπώπτευσα, ὑπεστάλην εἴρηκεν· οὕτως δὲ καὶ ὁ θεοδοτίων· ὁ σύμμαχος ὃν [illegible]· ὀνειδισμὸν δὲ ἐνταῦθα καλεῖ, τὸν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας γενόμενον· τοῦτον γὰρ καὶ ὑπεστέλλετο· καὶ ἐδεδίει· καὶ ὑποπτεύων ἐξαιτεῖ· διὰ τοῦ τοῦ κἂν ἐπιγινώσκων ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά·

μόνον γὰρ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀπειλεῖ τιμωρίαν· ἀλλὰ καὶ τοῖς μεταμελομένοις ὑπισχνεῖται σωτηρίαν· κρίματα γὰρ καλεῖ τὰς τοῦ θεοῦ δικαίας ψήφους: ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με:

Πολλὴν ἐμοὶ παράσχου τὴν ζωὴν καὶ [illegible]: καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε:

Πάντες γὰρ ἐσμὲν δεόμενοι τῆς θείας φιλανθρωπίας· καὶ ὁ αὐτὴν κατειληφὼς τὴν ἀκροτάτην τῆς ἀρετῆς κορυφήν· ταύτης δὲ ἀπολαῦσαι δεόμεθα: τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου· καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον:

Ἣν ὑπέσχου δὲ σωτηρίαν ἐν τοῖς ἱεροῖς λογίοις παράσχου· ἵνα τοῖς ἐπιτωθάζουσί μοι σὺν παρρησίᾳ διαλεχθῶ· ὅταν γὰρ ἐν συμφοραῖς ὦμεν, φέρουσι τὸ ὄνειδος εὐκόλως· ὅτε τὸν θυμὸν ἐκ [illegible] διελέγχει τοὺς κακῶς ὀνειδίζοντας: ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου:

Γὰρ σοῖς ἐπαγγελίαις ἐξήρτημαι· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῆς ἐλπίδος: καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα· ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα:

Ἔγραψεν ἡμᾶς ὁ προφήτης τῆς ἀληθείας διδάσκων· καὶ ταύτην αἰτεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ τὸν λόγον σὺν προθυμίᾳ πολλῇ: καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Τοσαύτῃ προθυμίᾳ [illegible] νόμον τε νήσομαι φυλάξ· διὰ μέν

ταῦτα τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐδήλωσε τὸν μέλλοντα αἰῶνα· ἐν ᾧ καθαρὰν καὶ ἀκραιφνῆ σὺ δοθήσεται ἅπασι τῶν θείων νόμων ἡ φυλακή: καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ· ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα· καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων· καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην:

Ἦν ἀπολαύσας [illegible] εὐκολίας· καὶ κατὰ ταῦτα σαφὲς [illegible] καὶ τέλειον, οὐδὲ βασιλικὴν ἔδεισα δυναστείαν· ἀλλὰ σὺν παρρησίᾳ πολλῇ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐποιούμην διάλεξιν· ἡ γὰρ ἔννομος ζωὴ παρρησίας δημιουργός· καὶ τούτου μάρτυς ὁ μέγας Δαυίδ· πρὸ μὲν γὰρ τῆς ἁμαρτίας, μετὰ πολλῆς τοῦ Σαοὺλ διελέχθη παρρησίας· μετὰ δὲ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν πατραλοίαν ἀποδιδράσκων, καὶ ἐκύπτων εἰς γῆν· καὶ τὴν κεφαλὴν καλύπτων ἐκάθητο· καὶ ἤλγει ὁ πάνυ τῆς βασιλικῆς θαρρῶν, τοῦ Ἀχαὰβ διηλέγχετο ἀσέβειαν· οὕτως ὁ θεσπέσιος Δανιὴλ τὸν βαβυλώνιον τύραννον ἤλεγχε· καὶ μετὰ παρρησίας ἀπεκρίνατο: καὶ τὰς ἀνομίας σου ἐν ἐλεημοσύναις ἀπόλουσαι· καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· οὕτως ὁ θεῖος Παῦλος πρὸς Ἀγρίππαν καὶ τὸν Φῆστον· καὶ τὸν Φήλικα διελέγετο· οὕτως οἱ καλλίνικοι μάρτυρες, τῶν δυσσεβῶν κατεφρόνησαν βασιλέων· καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς

ταῖς ἐντολαῖς σου· ἃς ἠγάπησα σφόδρα· καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα:

Ὁ γὰρ [illegible] ἤκουσε μάταιον· ἄλλος τῇ δυνάμει· ὁ ποιήσας καὶ διδάξας οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεῖος προφήτης τῇ μελέτῃ τὴν πρᾶξιν προστέθεικε· [illegible] ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἃς ἠγάπησα σφόδρα· καὶ τὸν θερμὸν ἐπιδείξας πόθον ἐπήγαγε· καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα· αἱ γὰρ διὰ τῶν θείων λογίων διδασκόμεναι· ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ἔργοις πληροῦν· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται: καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου:

Ἐν δὲ ἔργοις γὰρ τούτων ἐ[illegible] ποιούμενος μελέτην: μνήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπισάς με:

Νομοθέτης ὁ θεὸς καὶ οἷς ἐφύλαξε τὸν νόμον τὴν οἰκείαν εὐμένειαν ἐπηγγείλατο· καὶ τοῖς παραβαίνουσι τὴν τιμωρίαν· μνήσθητι τοίνυν τῶν θείων οἰκείων ὑποσχέσεων, ἱκετεύει· εἰς ἐκείνας γὰρ φησὶ τὴν ἐλπίδα ἔχειν ἐδίδαξας· καὶ διὰ τῆς ἐλπίδος τὸ χρήσιμον ἐπήγαγε: αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου· ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με:

Τὴν γὰρ ἔσχον παραψυχὴν ἐν [illegible]

συμφοραῖς· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὀχλήσει
μόνῳ ὑπερείδεται τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου αὐτοῦ:

ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως
σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐξέκλινα:

ὑπερηφάνους καλεῖ τὸν σαούλ· τὸν
ἀβεσσαλώμ· τὸν ἀρχιμαγείρου
μαστιγώσαι· τὸν παρανομοῦντα ἐ
κείνους εἰς τοὺς ἀποσφαγέντας
παρ' αὐτοῦ ἱερεῖς· ἐπειδὴ κλιόνται· ἀλλ' ἐ
κεῖνοι μὲν ὑβρίζοντες παρανομοῦντες ἐς
σὰν τοῦ υἱοῦ· ἐγὼ δὲ τοῖς σοῖς νόμοις
μου θήσω ἀμνημόνευτα(?)· ταῦτα δὲ εἰπεῖν
καὶ οἱ μακάριοι μάρτυρες
ὑπὸ τῶν ἀπηνῶν καὶ δυσσε
βῶν τυράννων ταλαιπωρηθέντες
καὶ χαλεπῶς πεπονθότες:

ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου
ἀπ' αἰῶνος κύριε· καὶ παρεκλήθην:

ἐμαυτὸν γάρ, εἰς μνήμην τὰ κατὰ τὸν
ἄβελ· τὰ κατὰ τὸν ἀβραάμ·
τὰ κατὰ τὸν ἰσαάκ· τὰ κατὰ
τὸν ἰακώβ· τὰ κατὰ τὸν ἰωσήφ· τὰ κατὰ
τὸν μωϋσῆν· ὅπως καὶ ποικί
λοις περιπεσόντες χαλεποῖς προβλή
ματα καὶ πειρασμοῖς· καὶ περι
φανεῖς αὐτοὺς ἀπέφηνας· καὶ πε
ριβλέπτους ἀπέφηνας· καὶ ἐν
χάριτι τὰ ἀθυμία ἀποχρῶ
σαν ἐπορισάμην:

ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου:

ἐγὼ μὲν πάσχω κακῶς· τὴν μνή
μην τῶν σῶν ἐχέγγυον τούμων
κριμάτων· ἀνιῶμαι δὲ ὅμως
δι' ἑτέρων ὀχλούντων· πολλοῖς
ὁρῶν ἀδικοῦντας τοῖς σοῖς παρα

νόμοις παρανομοῦντας:

ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου
ἐν τόπῳ παροικίας μου:

Πάροικος ἐγενόμην καὶ ὁ δαυΐδ· ὑπὸ τοῦ
σαοὺλ διωκόμενος παρὰ τοῖς
ἀλλοφύλοις· πάροικοι δὲ αὐτῶν
οἱ μακάριοι ἡμῶν οὐκ ἐκεῖνον τὸν χρό
νον· ἀλλὰ πάντα τὸν βίον· οὐ γὰρ
ὡς κατοικοῦντες· ἀλλ' ὡς πάροικοι
αὐτοὶ διετέλεσαν· καὶ ἀδεῶς τὰ
τοῦ θεοῦ δικαιώματα τὸν βίον
διετέλεσαν· οὕτως γὰρ ἑρμηνεῦσαι
καὶ οἱ λοιποὶ ἑρμηνευταί· ᾆσμα
ταί μοι ἐγένοντο τὰ προστάγμα
τά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου:

ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός
σου κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου:

Καὶ νύκτωρ μὲν ἀεὶ διανιστάμενοι
ὅπως τὴν σὴν χορείαν καὶ προσα
χθέντες καὶ ἀνυμνήσαντες τὸ σὸν ὄνομα.
οἶμαι δὲ νύκτα μὲν ἐνταῦθα τὸν πει
ρασμὸν τῶν καιρῶν ὀνομάζεσθαι·
ζόφον γὰρ ἐπιφέρει· καὶ νυκτὸς
δίκην τοῖς ἁγίοις ἐπέρχεται· ἐν
δὲ τούτῳ διαφθειρομένους ἀνάγκη
αὐτοῦ θεοῦ τῶν ὀνομάτων ἡ μνήμη· ψυχαγω
γοῦσα καὶ παραθαρρύνουσα:

αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαιώ
ματά σου ἐξεζήτησα:

Ὁ τῶν ἀρετῶν ἡ δίκη ἐνθεῖν ἐπὶ γενέσθαι κυ
ρίων σῶν δικαιωμάτων προσ
μέσθαι τὴν κτῆσιν:

μερίς μου
εἶ κύριε εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου:

Ὁ ὑπάντων μὲν ἁπάντων μερὶς ὁ θεός· ἀλλὰ
τῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων τὰ πάμεια(?)·
οὕτως τῶν ἱερέων καὶ μετὰ τῶν μὲν
καὶ κλῆρος ἐγένετο· τοῖς γὰρ ἀγίοις

φυλαῖς οὐκ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ὅτι μερὶς
αὐτῶν ἐγὼ κύριος· οὕτως καὶ ὁ μακάριος
ἔφη ψάλλων· κύριος μερὶς τῆς
κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτη
ρίου μου· μέγιστον μὲν καὶ ὁμο
λογοῦμαι· ὅτι τῶν ἄλλων ἀπάν
των ὑπερείδων, σὲ ἔχω μερίδα
καὶ περιουσίαν· καὶ πλοῦτον·
διὸ δὴ καὶ φυλάξαι τοῖς σοῖς ἐ
πείγομαι νόμοις:

ἐδεήθην τοῦ
προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου:

Παντελοῦς τὸν μὲν ὅλην καρδίαν προσ
τίθησι· τῶν νόμων καὶ ἐν τούτῳ
πειθομένων· οὕτω γὰρ ὁ νόμος
θεὸς ἐνετείλατο· ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου:

ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου:

Καὶ ὁ ῥήτωρ ἐκεῖνος ἐδεήθη μὲν παρὰ καρδίας·
ἀλλὰ κατὰ τὸ θεῖον λόγιον τοῦ ἐ
λέους τυχεῖν· τοῦτο δὲ ἂν εἴποι
καὶ σώματος ἄρρωστος τῷ ἰατρῷ·
ὡς οἶδας θεράπευσον· ὡς ἡ τέ
χνη διαγορεύει· τοῦτο καὶ ὁ ναύ
της ἔμπορος εἴποι ἂν τῷ κυ
βερνήτῃ· κατὰ τοὺς νόμους
τῆς τέχνης, ἰθῦνον τὸ σκάφος·
ὡς ἡ ἐπιστήμη κελεύει, κυβέρ
νησον· οὕτω καὶ ἡμᾶς προσήκει
τὸν θεῖον ἔλεον ἐπαγγελλόμενον·
ὅτι γὰρ αὐτοῦ μὲν, οἶδε τοῦ ἐλέους
τὸν τρόπον· πολλάκις γὰρ δι
ἀπαιδείας πραγματεύεται
σωτηρίαν· καὶ γίνεται ἡ τιμωρία
φιλανθρωπίας· οὕτω καὶ ἰατρὸς· καὶ τέ

μνει· καὶ καίει· τῶν καμνόντων τὴν
ὑγείαν πραγματευόμενος· οὕτω
καὶ ἡμᾶς ἀεὶ τῆς μὲν ἐνδεοῦς χρεία
ἔστι γὰρ ὅτε καὶ διὰ πενίας ἐ
λέος χορηγεῖται· καὶ διὰ ἐρημίας
φιλανθρωπία παρέχεται· καὶ κατὰ τὸν
ἰατρικὸν λόγον· τοῖς ἐναντίοις
τὰ ἐναντία ἰᾶται:

διελογισάμην τὰς ὁδούς σου· καὶ ἐπέστρε
ψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου:

Ὁ εὐρὰς ὁ σημεῖον τὰς ὁδοὺς ἔχει· ὡς
αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἡρμήνευσαν
ἑρμηνευταί· καὶ οἱ ὁ ἐν τῷ ἔξω
... ὁ τῇ λογιστεύσων μου
τὰς ὁδοὺς· πρὸς τὰ μαρτύριά σου
τοὺς ἐμοὺς πόδας κατεύθυνον:

ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου:

Ἐγὼ ἑτοίμην γὰρ ἐμαυτὸν πρὸς τὰς
τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλὰς κατασκευάσας·
ἐκ τῆς ἀθρόας μεταβολῆς οὐ χα
λεπῶς ἤνεγκα ζάλην· οὕτως ὁ θεσπέσιος
δανιήλ· οὕτως οἱ μακάριοι παῖ
δες· οὕτως οἱ θαυμαστοὶ μακκα
βαῖοι· οὕτως ἅπαντες οἱ σώ
φρονοί τε καὶ μάρτυρες τὰς
τῶν δυσσεβῶν ἐνίκησαν τι
μωρίας· τοῦτο καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱε
ροῖς εὐαγγελίοις παρήγγειλε·
κατηγορεῖ πεποιθὼς τοῖς οὐκ οἶδα τί
ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται:

σχοινία ἁμαρτωλῶν περιε
πλάκησάν μοι· καὶ τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐπελαθόμην:

Τ' ἐπιβουλὰς ἢ τοὺς δαίμονας καὶ
ἀνθρώπους σχοινία καλέσας· ἐκ τῆς
πλοκῆς τὴν ἀφορμὴν λαβὼν

τῆς προνοίας. οὕτω καὶ ὁ ἡσαΐας·
οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν ὡς σχοινίῳ μακρῷ.
τούτων δὲ φησὶ τῶν σχοινίων
περιτεθέντων μοι· οὐκ ἀπε-
σεισάμην τοῦ θείου νόμου τὴν
μνήμην. εἰ ταῦτα δὲ ἐδίδασκε καὶ τῇ
μνήμῃ ταύτῃ [illegible]:

μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομο-
λογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου:

Οὐ γὰρ μεθημερινὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ
νύκτωρ· καὶ κατ' αὐτὸ τῆς
νυκτὸς τὸ μεσαίτατον· ὕμνων
μεταλαμβάνων ἡδύνομαι οὐ προσ-
τοῖς ἀρμοῖς ἐπέρχεται ὑμνῶν
σε διὰ τῶν [illegible]· καὶ τὰς δικαί-
ας σου ψήφους ἀνευφημῶν.
τοῦτο καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος με-
τὰ τοῦ σίλα πεποίηκε· πεπε-
δημένοι γὰρ ὑμνῶν τὸν θεόν· καὶ
τῇ ποδοκάκῃ περιδεδεμένος
μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ μάστιγας· τῇ
προσευχῇ τὴν ὑμνῳδίαν ἐ-
κέρασαν· καὶ τῆς καρτερίας εὐ-
πρεπείας ἐτρύγησαν τὸν καρπόν.
τῆς θείας γὰρ φιλοτιμίας ἀπ-
ήλαυσαν:

μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων
σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐν-
τολάς σου:

Ὁ σύμμαχος, ἀντὶ τοῦ μέτοχος· συ-
νημμένος εἴρηκεν· ὁ δὲ σύρος,
φίλος. ἀποστρεφόμενος γὰρ
τοὺς παρανομοῦντας· τοῖς σοῖς
νόμοις προσαιρουμένοις
κοινωνοὺς εἶχον καὶ συνήθ(εις)

τοὺς τὸν φόβον περὶ πολλοῦ ποι-
ουμένους· καὶ [illegible]
προαιρουμένους· τοῦτο καὶ ἐν
μέτρῳ ἔφη ψαλμῷ· ἐμοὶ δὲ λίαν
ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός:

τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ·
τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με:

Ἐπὶ πάντας φησὶ πλουσίως ἐκ-
χέεις τὰς τοῦ ἐλέους πηγάς·
καὶ ἀνατέλλεις τὸν ἥλιόν σου ἐπὶ πο-
νηροὺς καὶ ἀγαθούς· καὶ βρέχεις
ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· καὶ
οὐκ ἐπιτάσσεις τὴν ὀργὴν καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν· ἀλλὰ φέρεις τοῖς
μὲν γὰρ μόνοις διορύττοντας ἀλλο-
τρίους· τοῖς δὲ ἁμαρτήμασι
νομιζομένοις ἀδίκως· ἄλλοις
σφετεριζομένοις τὰ μὴ προσ-
ήκοντα· τοῖς δὲ βλασφημί-
αις τὴν γλῶσσαν μολύνουσι·
καὶ ἄλλοις ἄλλο τι τῶν παρα-
νόμων τολμῶσι· τοσαύτῃ
τοίνυν φιλανθρωπίᾳ χρώμενος, καὶ
μὲ ταύτης ἀξίωσον διδάσκων·
τῶν σῶν με δικαιωμάτων
παράσχου τὴν γνῶσιν:

χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου
κύριε κατὰ τὸν λόγον σου:

Πεῖραν τῆς σῆς ἔλαβον ἀγαθότη-
τος ὅτε περ ἀπέλαυσα, ταύτης ἀπο-
λαῦσαι παρακαλῶ· καὶ κατὰ τ(οὺς)
σοὺς [illegible] νόμους ἀντιμο-
μῶ:

χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα:

Δεόμενος ὁ προφήτης παιδείας τὸ χρή-
σιμον· καὶ ὅτι φιλανθρωπίᾳ χρώμε(νος)

ὁ δεσπότης, ταύτην ἐπιφέρει
τοῖς ἀνθρώποις· οὐ δὴ χάριν, ταύτης
μεταλαχεῖν ἀξιοῖ· χρηστότητι
γὰρ χρώμενος ὁ θεός, τὴν παιδείαν
ἐπάγει· ἡ δὲ παιδεία, τὴν γνῶ-
σιν ἐργάζεται. οὕτω καὶ ὁ προ-
φήτης ἱερεμίας ἀντιβολεῖ·
παίδευσον ἡμᾶς κύριε· πλὴν ἐν
κρίσει· καὶ μὴ ἐν θυμῷ· ἵνα μὴ
ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. οὕτω
καὶ ἀρρώστους [illegible]· καὶ σι-
δήρου τομήν· καὶ καυτῆρα ἐπι-
ζητεῖ. εἰ ταῦτα διδάσκων ποθεῖν ἐγὼ
τῆς παιδείας τὸ χρήσιμον:

πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημ-
μέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λό-
γιόν σου ἐφύλαξα:

[illegible] ἥμαρτον τὴν παιδείαν προσ-
[illegible]· ἀδικίας εἶτα θεραπ(εία)
τιμωρίας ἡ ψῆφος· τὴν ἁμαρ-
τίαν ἠκολούθησεν ἡ παιδεία· τὴν παι-
δείαν τῶν νόμων ἡ φυλακή· ἠρ-
γήσω· ἐτιμήθην· ἐρρώσθην:

χρηστὸς εἶ σύ κύριε

Ὄντι γὰρ χρηστὸς ὑπάρχεις καὶ φιλάνθρωπος:

καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου:

Διὰ τοῦτο θαρρῶ τῷ παρὰ σοῦ
λαμβάνειν τῶν σῶν δικαιωμάτων
τὴν γνῶσιν:

ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου:

Οἱ μὲν γὰρ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι· πᾶν
εἶδος ἐπιβουλῆς καττύουσι κα-
τ' ἐμοῦ· ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν αὐ-
τῶν παρανομίαν οὐκ ἐρεθίζο-
μαι· ταῖς σαῖς δὲ ἐντολαῖς ῥυθμί-
ζομαι:

ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία
αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐ-
μελέτησα:

Ἔοικε τοῦτο τῷ προφήτῃ εἰρῆσθαι· ἐπα-
χύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου·
καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν.
ἔοικε δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ ἐξόδῳ περὶ
τοῦ φαραὼ εἰρημένοις· καὶ ἐσ-
κληρύνθη ἡ καρδία φαραώ· ἐκεῖ-
νοι μὲν οὖν φησιν ἀντίτυπον ἐσ-
χήκασι τὴν καρδίαν· αὐτοὶ τὸ ἁ-
παλὸν αὐτῆς σκληρὸν ἐργασά-
μενοι· καὶ καθάπερ γάλα πή-
ξαντες καὶ τυρώσαντες. ἐγὼ
δὲ τῇ μελέτῃ τοῦ νόμου προστέθει-
κα:

ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με·
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματα
σου:

Χάριν ὁ προφήτης ὁμολογεῖ τοῖς
αὐστηροτέροις τοῦ ἰατροῦ φαρ-
μάκοις τὴν ἐντεῦθεν γενομένην
κατὰ μάθησιν ὑγείαν:

ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀρ-
γυρίου:

[illegible] ὑπὸ τοῦ παι-
δὸς ἐξημαθεῖν· ἀλλὰ διὰ τῆς παι-
δείας τὸν σὸν νόμον ἀνεκτησά-
μην· ὃν τοῦ πλούτου παντὸς
τιμιώτερον ἔχω:

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ
ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ
μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου:

Περὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν φιλοσοφο-
γίας ἀναμιμνήσκει τὸν ποιη-
τήν· μόνος γὰρ πάντα τὰ κτί-
σματα αὐτὸς λέγεται διαπλάσαι

τῶν ἀρ[illegible] τὴν φύσιν· οὐ χερσὶ χρησάμενος ἀλλ' αἰσχυνόμενος [illegible]· ἀλλὰ τὴν [illegible] εἴομαι πόρρω τὸ δὲ τὸ πᾶν ἡμᾶς διὰ θέσιν [illegible]· ἱκετεύω [illegible] τοὺς δὲ [illegible] χορηγῆσαι· τῷ ποιήματι ἴσως: [illegible]

Πρόφασις φησὶ ἀφροσύνης τοῖς ἀσυνέτοις γενήσομαι· ὁ λιπὼν [illegible] καταλλήλων εὑρὼν τῆς [illegible] τὸ τέλος: [illegible]

Ταῦτα διαφόρως μέγα· τὴν οἰκείαν [illegible] γνώμην διέξεισι· οἶδας φησὶ ἀκρίβειαν [illegible] μου καὶ δικαίως κατεψηφίσω· καὶ ταῖς παντοδαπαῖς περιέβαλες συμφοραῖς: [illegible]

Ἀλλὰ φεῖσαι ἁμαρτίας λοιπὸν καὶ ψυχῆς ὥρας καιρός: [illegible]

Ἐγὼ μὲν τοῦ μὴ [illegible] μόνον [illegible]· τοῦτο καὶ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς ἔφη· ὅτι ἀποστρέψεις [illegible] καὶ διὰ [illegible]· ἐπιστρέψαι [illegible] προσίμε καὶ ἐπιγραφὴ [illegible] πρὸς ἡμᾶς: [illegible]

Μὴ [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] ἁμαρτίας· οὐδὲ ἡ χάρις [illegible] ἀναμιμνήσκει διὰ τῆς θείας [illegible] παρακλήσεως: [illegible]

Οὐκ ἐπαρκεῖται τοῖς ἐχθροῖς· ἀλλ' ὑπὲρ [illegible] τούτων [illegible] πράγματα [illegible] καὶ κεῖνοις [illegible] ἄξιοι: [illegible]

Ὡς πόρρω τοῦ χοροῦ τῶν δικαίων διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενόμενος· καὶ πάντων αὐτῶν τοῦ θεοῦ παραπλησίως ἀπογραφέντων· ἱκετεύω πάλιν αὐτοῖς [illegible] καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς [illegible] ἀπολαβεῖν· τοῦτο γὰρ ὁ σύμψαλμος [illegible] παρὰ δικαίοις [illegible] ἁμαρτωλοῖς μνημονεύσας ἐν [illegible]: [illegible]

Πῶς μου [illegible] θύραν [illegible] καρδίας [illegible]· ἡ τοιαύτη γὰρ [illegible] διὰ τοῦτο καὶ [illegible] ἀρξάμενος τοῦ ψαλμοῦ· τοῖς ἀμώμοις ἐμακάρισεν: [illegible]

Οἱ σφόδρα ποθοῦντες καὶ [illegible] τοῦ ποθουμένου ἐκπίπτουσιν φησί· οὕτως οἱ [illegible] καὶ [illegible] οὕτως οἱ [illegible]

ἐξ αὐτοῦ [illegible] μόνον τε [illegible] καὶ [illegible] τὰ δὲ τοῦ πόθου διὰ μαρτάνοντες· οὕτως καὶ οἱ συμφοραῖς [illegible] προσπαραιτοῦντες· καὶ τὴν θείαν [illegible] προσμένοντες ἀναλλοιώτως ταύτης [illegible]: [illegible]

Δότιον καὶ ὑπόσχεσις· ἡ θεία καὶ [illegible] θεόπνευστος γραφή· ἐκλείπει τοῖς μὲν οὐ μόνον τὴν ὑπόσχεσιν τὴν θείαν ἀναμένοντες· καὶ τὴν λύσιν τῶν ἐπικειμένων κακῶν προσδεχόμενος· ἀλλὰ καὶ τοῖς θείοις [illegible] λογίοις· καὶ τὴν τούτων διάνοιαν κατὰ [illegible] ἐφιέμενος· καὶ παράκλησιν καὶ ψυχαγωγίαν ὑπομονῆς [illegible]: [illegible]

Ὡς ἀσκὸς θερμαινόμενος χαυνοῦται· καὶ φυσώμενος ὀγκοῦται· [illegible] καὶ [illegible]· οὕτως καὶ τοῦ σώματος ἡ φύσις· χαυνοῦται μὲν καὶ ἐξογκοῦται τῇ τρυφῇ καὶ [illegible] τῆς ψυχῆς ἐξανίσταται· τῇ δὲ ἀσκητικῇ κακουχίᾳ [illegible] καὶ πιέζεται· καὶ τούτου μάρτυς ὁ Παῦλος [illegible]· ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι:

[illegible] τοῦ ἀσκοῦ:

Τοιγάρτοι καὶ ὁ προφήτης· ἐπειδὴ ἤδη ὢν [illegible] ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ κρείττων [illegible]· εἰρήνης δὲ ἀπολαύσας τοῖς ἀπὸ τῆς τρυφῆς [illegible] μασιν· [illegible] τῶν θείων νόμων τὴν μνήμην [illegible]: [illegible]

Ὀλίγος φησὶ τῆς [illegible] ὀχεὸν· [illegible] τοὺς [illegible] ἐν αὐτοῖς [illegible] τοῦ διωκόντων ἀπαλλάξεις: [illegible]

Τῶν [illegible] προφῆται τοῖς ἐχθροῖς ἀ [illegible] συνεκούσας· αὐτὸς [illegible] θείῳ νόμῳ πειθόμενος, τὴν θείαν ψῆφον [illegible]· ἀλλὰ καὶ [illegible] λογίων [illegible] διδασκαλίᾳ χρησιμεύει· πρόσκειται γὰρ [illegible]· οὐ μόνον [illegible] ἐλλήνων μῦθοις· καὶ τῶν [illegible] ἀπιστίαν· ἀλλὰ καὶ τῶν αἱρετικῶν [illegible] δόγματα: [illegible]

Διὰ τοῦτο γάρ σου προαιροῦμαι τὸν νόμον· ἐπειδὴ πάσας τὰς ὁδοὺς [illegible]· ἀληθείας [illegible] ὁρῶ: [illegible]

Πολλὰ φησὶ καὶ ἀδικίαι καὶ διωγμοὶ περιέστησάν με· καὶ αὐτῆς γάρ με μικροῦ δεῖν ἐξέβαλον τῆς ζωῆς:

κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου:

Τῆς ἀγαθοφροσύνης τῆς σῆς μόνον ἐλέους δέομαι· οὐ γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ τῆς ὁσιότητος τῆς ζωῆς· ἀλλ' ὀδυρομένου ταύτην μαθὼν τίμησον· φυλάττειν ὑπισχνούμενος τοῦ θεοῦ τὰ μαρτύρια:

εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ:

Πάντα γάρ φησι ῥᾳδίως ἡ σὴ δημιουργεῖ καὶ διαιωνίζει· τὸ πρόσταγμα γὰρ τὸ σὸν ἀκίνητον φυλάττει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν κτίσιν· καὶ τοῦτο δὲ ἀλλαχοῦ ῥητῶς ἔφη μελῳδῶν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται· αἱ μέντοι φύσεις κατὰ ταῦτα τὸν ... τῶν ἀγγέλων γὰρ ... ὅμως καὶ τοῖς κοινοῖς τὸν θεῖον διαφυλάττουσι νόμον· καὶ παραβάσεως εἰσὶν αὐτοὶ ἐλεύθεροι:

εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει:

Τὴν γὰρ καὶ τῇ Ἰουδαίων ὑποσχεθεῖσαν ζωὴν ἐπηγγείλω καὶ τῇ ἐπὶ τῶν μετ' ἐκείνους εὐηγγελισμένην· λέγω δὲ τῶν ἐξ ἐθνῶν λαῶν· τῶν διὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς σωτηρίας τετυχηκότων:

τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά:

Ἐδόκει τὴν γῆν τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖσθαι καὶ μὴ μεμενηκέναι ὥσπερ σαλεύειν· διορίσας ἀπὸ τῆς νυκτὸς τὴν ἡμέραν· καὶ κατὰ τοὺς σοὺς ὅρους διαμένουσιν:

ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά:

Πάντα γὰρ σοὶ δουλεύει· καὶ τοῖς σοῖς νεύμασιν εἴκει· σὺ γὰρ ὁ δημιουργὸς τῶν ὅλων:

εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου:

Ταῦτα ἕκαστος εἴποι τῶν εὐσεβῶν περιπεσὼν συμφοραῖς· καὶ ὁ Ἰωσὴφ δουλείαν καὶ μοιχείαν καὶ συκοφαντίαν φυγών· καὶ ὁ Δανιὴλ προσεύξασθαι κωλυθείς· καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι παῖδες προσκυνῆσαι καταναγκαζόμενοι τὴν εἰκόνα· καὶ οἱ νικηφόροι μάρτυρες τὸ τῆς ἀπειλῆς τιμωρίας ὑπομεμενηκότες ἤδη· εἰκότως δὲ ταῦτα ὁ μακάριος ἔφη Δαβίδ· ἐξελαθεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ Σαούλ· ἀλλοφύλοις δὲ καὶ δυσσεβέσι μάγοις συνδιάγειν ἀναγκαζόμενος· ἐκοινώνει μὲν γὰρ αὐτοῖς τῆς διαίτης· ἀλλὰ τῶν θείων νόμων σὺν ἑαυτῷ περιέφερε τὴν μνήμην:

εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με:

Πεῖραν γὰρ μαθὼν ὅτι ζωῆς αἴτια δικαιώματα ταῦτα· ἀεὶ κέκτημαι διατηρῶν τούτων τὴν μνήμην:

σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα:

Ὑπάρχει σοι ταύτης κεχρῆσθαι δικαιω-

μεθα τῇ φωνῇ· ἐπειδὴ γὰρ τῆς ἁμαρτίας ὁ δοῦλος· τοῦ θεοῦ ἑαυτὸν ὀνομάζων· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται· ὅταν τοίνυν ἐκείνης ἀπαλλαγέντες τοῖς θείοις προσηλωθῶμεν νόμοις, ταύτῃ κεχρῆσθαι δικαίως ἔξεστι τῇ φωνῇ:

ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα:

Τὸ ὑπέμειναν, προσεδόκησαν· ὁ Σύμμαχος καὶ ὁ Θεοδοτίων εἰρήκασιν· ἐκεῖνοι μὲν ἤλπισάν με παραδοῦναι θανάτῳ· ἐγὼ δὲ τοῖς σοῖς προσέχων μαρτυρίοις τὴν ἐμὴν ἐκαρπωσάμην ζωήν:

πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα:

Ὁ Σύμμαχος οὕτως· πάσης κατασκευῆς εἶδον πέρας· εὐρύχωρος ἡ ἐντολή σου σφόδρα· πάντα γὰρ τὰ ἀνθρώπεια· καὶ πλοῦτος καὶ περιουσία· καὶ δυναστεία· καὶ ἡγεμονία· καὶ στρατηγία· τυραννίς· καὶ βασιλεία, πέρας ἔχει· καὶ τέλος ταχύ· ἡ δὲ σὴ ἐντολὴ πολλὴ καὶ πλατεῖα ἐστί· καὶ ἀνώλεθρος· καὶ τοῖς φυλάττουσι προξενεῖ τὸν ἀπέραντον ἐκεῖνον καὶ αἰώνιον βίον:

ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μού ἐστι:

Πᾶς τὸν θεῖον νόμον πληρῶν ἀγαπῶν τοῦτον πληροῖ· ἀλλ' οἱ μὲν δέει καὶ φόβῳ τῆς τιμωρίας· οἱ δὲ δόξαν τὴν παρὰ ἀνθρώπων θηρώμενοι· οἱ δὲ γνήσιοι τῆς ἀρετῆς ἐρασταὶ τῇ περὶ τὸ ἀγαθὸν διαθέσει πληροῦσι ταῦτα· ἐπείγονται τὰ θεῖα προστάγματα:

ὑπὲρ τὸν ἐχθρόν μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστι:

Ἑρμηνεύσας τὸν θεῖον ἀγαπῶν ὁ προφήτης ὁμολογήσας μόνον τὴν θείαν χάριν τὴν τὰ πάντα ἀνατίθησι· παρὰ σοῦ γάρ φησι σοφίαν γνῶσιν δεξάμενος τὸν σὸν ἐστερξάμην νόμον· πλείονα γάρ μου τῶν ἐχθρῶν εἴδησιν ἔδωκας· διὸ οἱ μὲν ἀναβλεῖν με σπουδάζουσιν· ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀμύνασθαι τοὺς ἀδικοῦντας ἀνέχομαι· τὸ γὰρ αἰώνιον τῆς ἀρετῆς φαντάζομαι κέρδος:

ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν· ὑπὲρ πρεσβύτας συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα:

Βασιλέων ἴδιον τὸ διδάσκειν· τὸ δὲ διδάσκεσθαι, τῶν ἀρχομένων· ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ Σαοὺλ πρεσβύτερος ἦν καὶ τῷ χρόνῳ· ἀλλ' ὅμως οὔτε ἡ ἐξουσία τῆς βασιλείας οὔτε τῆς ἡλικίας ὁ χρόνος σωφρονεῖν αὐτὸν παρεσκεύασεν· ἀλλ' αὐτὸν ἀνελεῖν ἐπεθύμει· ὁ δὲ μέγας Δαβὶδ τοῖς ὑπηκόοις ὢν ἴσος τὴν ἀξίαν· καὶ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν τὴν φιλοσοφίαν ἤσκησε· καὶ οὔτε ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων ἠνέσχετο· οὔτε τοὺς ἀδικοῦντας ἀμύνασθαι:

ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου·

Οὐ γὰρ δύο ὁδοὺς ἦν κατὰ ταὐτὸν ὁδεύειν ὁδοῖς· ἀκολασίας καὶ σωφροσύνης· δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· ἀλλὰ δεῖ τὰς ἐναντίας φυγεῖν· καὶ τὴν εὐθεῖαν ὁδεῦσαι· οὔτε γὰρ οἷόν τε γενέσθαι τῶν θείων φύλακα λόγων·

ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με·

Εἰ γὰρ τούτων ἐπιστάμενον νομοθέτην· μετὰ πάσης αὐτὰ διαθέσεως ἠσπαζόμην: ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου·

Οὐ γὰρ οὕτως ἡδύνει μου τὴν γεῦσιν ἡ τοῦ μέλιτος γλυκύτης, ὡς εὐφραίνει μου τὴν ψυχὴν ἡ τῶν σῶν λόγων μελέτη· τὸν γὰρ λάρυγγα τεθεικὼς ὡς ὄργανον ὄντα φωνῆς· διὰ φωνῆς ἡ μελέτη· τούτοις ἡ ψυχὴ κεχρημένη, τὴν ἐντεῦθεν ὠφέλειαν καρποῦται: λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου·

Οὐ γὰρ ἐν σκότει νυκτὸς ἕξω· ἀλλὰ τῇ μιμήσει τῶν σῶν φροντίζομεν νόμων· εἰ δ' ὥρα ἡμῖν τοι χρεία· ὡς ὁ μὲν νόμος, λύχνου ὀνόματι· ὁ δὲ προφήτης καὶ ἠμῖν δίκαιος ἥλιον· ὁ μὲν γὰρ σαφῶς διηλύχθη· μέγιστος δὲ καὶ πλησίον ἀνέτειλεν ἥλιος· ὃς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· οὕτω καὶ τὸν θεῖον νόμον λύχνον προσηγόρευσεν ὁ διδάσκαλος τῆς Χριστοῦ· ἐν τῇ νυκτὶ ὄντος ἐπιφαινόμενον τοῖς Ἰουδαίοις· ἐπειδὴ δὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ἀνέτειλε· καὶ τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ ἀποστόλοις φῶς προσηγόρευσεν· ὡς ἐκείνου τοῦ φωτὸς μετέχοντας· καὶ πάντας ἀνθρώπους φωτίσαντας:

ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου·

Τῷ καιρῷ ἀντὶ τῆς ψυχικῆς ἐρίσεως ὅρκον ὠμόσαμεν· ἐπειδὴ ὁ ὅρκος βεβαιοῦται τῶν πραγμάτων τὴν πληροφορίαν:

ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου·

Οὐχ ἁπλῶς ἔφη ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· καὶ ταῦτα βασιλεὺς ὢν καὶ προφήτης· καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς παρρησίαν ἔχων· καὶ πλούτῳ κομῶν· καὶ τῶν πολεμίων κρατῶν· ἀλλ' οὔτε τῇ σοφίᾳ· οὔτε τῇ ἀνδρείᾳ· οὔτε τῇ δικαιοσύνῃ θαρρήσας ἡμέλησε πώποτε· τῆς δὲ θείας ταύτης χάριτος ὑπερμάχου μένει δῶρα· καὶ ζωὴν δὲ αἰτῶν, τὴν διαιωνίζουσαν μένειν· οὐ κατὰ ῥέουσαν αἰτεῖ· ἀλλὰ τὴν λογικὴν τὴν ἔννομον· τὴν τῶν θείων νόμων γνωριζομένων:

τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε· καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με·

Τῆς ἀρετῆς κατορθωμάτων τὰ μὲν πράττων, τὰ μὲν οἱ θεῖοι νόμοι δι[illegible]

ἀγορεύουσιν· ἔνια δὲ καὶ ἡ γνώμη προτίθησιν. οὕτω τῶν θυσιῶν· τὰ μὲν νομικά· τὰ δὲ γνωμικά· τὰ μὲν γὰρ περὶ ἁμαρτίας καὶ πλημμελείας· καὶ περὶ ἁγνείας ὁ νόμος προσφέρειν ἐκέλευσε· καὶ ταῦτα οἱονεί τι χρέος ἀποδίδοται τῷ θεῷ· τὰ δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ τῆς γνώμης προσφερόμενα δῶρα προσηγόρευσε· οὕτως καὶ νῦν τὴν μὲν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην οἱ θεῖοι ἀγορεύουσι νόμοι· παρθενίαν δὲ καὶ μετὰ γάμον ἐγκράτειαν· καὶ ἀκτημοσύνην· καὶ μονήρεις βίους· καὶ τὰς ἐν ἐρημίαις διατριβάς· τῆς γνώμης ἔργα τοὺς νόμους ὑπερβαίνοντα· τὰ τοιαῦτα τοίνυν ὁ προφήτης ἑκούσια προσηγόρευσεν· ἃ γὰρ οὐχ ὑπόκειται νόμου ἀνάγκῃ, ἀλλὰ καὶ φιλοθέου γνώμης ὑπάρχει καρπός, εἰκότως ἑκούσια προσηγόρευται:

ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παντός· καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην:

Ὑπὸ τῆς σῆς προνοίας φρουρούμενος, τὴν λήθην τοῦ σοῦ ἐξώρισα νόμου:

ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι· καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην·

Πολλὰς καὶ παντοδαπὰς … πλάνης· καὶ ἀφανεῖς· καὶ δολερὰς μοι κατασκευάς τυρεύουσιν· ἐγὼ δὲ τὴν ἁπλανῆ τῶν σῶν ἐντολῶν πορείαν προειρημένην ὁδεύω: ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσί·

Κληρονομίαν ὀνομάζει τὴν κτῆσιν· καὶ ἀεὶ συνεῖναι τὰ μαρτύριά σου ἀξιῶ· ἐπὶ τῇ κτήσει τούτων ἀγάλλομαί τε καὶ εὐφραίνομαι:

ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν·

Ἐντεῦθεν ἔοικε τὸ τῆς ψυχῆς αὐτεξούσιον· καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν γνωρίζοισθαι· ἡ γνώμη δὲ ψυχῶν ἐπὶ τοίνυν τοῖς ἀμφοτέροις κεῖται λογισμοῖς· ἀμφότερα κινεῖν ἐπὶ τὰ ἀμφότερα ζυγά· τοῦτο δὲ δεδήλωκεν ὁ προφήτης· ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν· τὸ γὰρ ἐκ τούτων φυόμενον … νομοθεσίας μισθὸν ἐκέρδησα· … ὑπὲρ τούτων ἀμειβομένων ἰδών· καὶ δεδιδάσκων ὅπως τὰ θεῖα προσίεσθαι ἐπιστήμη:

παρανόμους ἐμίσησα· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα:

Τοὺς γὰρ παρανομοῦντας ὑποτιθεμένους ἀποσεισάμενος λογισμούς, τὸν σὸν προτετίμηκα νόμον:

βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα:

Οὐδ' ἔχω δὲ τοῦτο τῆς σῆς βοηθείας κατορθῶσαι· ἀλλὰ τῆς σῆς ἀπολαύσας ῥοπῆς· καὶ τῇ σῇ ἐλπίδι τρεφόμενος: ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι· καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου:

Ταῦτά φησι καὶ τοῖς ἀτόποις ἐλεγ- λογισμοῖς· καὶ τοῖς τὰ φαῦλα συμβουλεύουσιν ἐπιχειροῦσιν· ὅτι μηδὲ μέσον μοι τοιαύτην ὑποτίθεσθαι συμβουλήν· ἐμοὶ γὰρ κατὰ τὰς θείας ἐντολὰς προαιρετέα ἡ ζωή· οὐχ ἅπερ ὑμεῖς παραινεῖτε ἀκολουθήσω· ἀλλὰ μετὰ πάσης αὐτὰς ἀκριβείας ἐφευρήσω· ὥστε μηδὲ ἐν μέρει τοῦτον μαθεῖν· ἀλλ' ὡς ἂν τὰ πολλὰ ῥᾴω ὅσα τῶν ὅλων ἐμμενετέα τῷ κ(υρί)ῳ: ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι· καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου:

Τὸν ἔχοντές τὸν σκοπὸν τῆς προαιρέσεως ἀξίως σου· ἵνα μηδὲ ἀμ[...] τοῦ ἐντευκτικοῦ τῆς ἐλπίδος αἰσχυνθῶ ἀναπληρωθῶ· τὸ λόγιον δὲ τοῦ θεοῦ τὴν ὑπόσχεσιν λέγει· ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπαγγελθεῖσάν μοι παρὰ σοῦ σωτηρίαν: βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διὰ παντός:

Καὶ γὰρ τυχεῖν τῆς σωτηρίας τῶν δικαιωμάτων σου καὶ μελετῶν· ἀλλὰ διὰ παντὸς τὴν τούτων μελέτην ποιήσομαι· μελετᾶν δὲ λέγει· οὐ τὴν ἐν λόγοις μόνον· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ἔργοις: ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου· ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν:

Τὴν ἐξουδένωσιν περὶ τὰς σὰς ἐντολὰς σχέσεως τὴν προθυμίαν· ἐπιμειδιῶσι καὶ καταφρονοῦσι τὸ ἐνθυμήματα τοῖς τούτων παραβαίνουσιν εἴδη: παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου:

Ἀντὶ τοῦ παραβαίνοντας· ὅσα θεοῦ τοὺς εἰς οὐδὲν εἴρηκε· ὅ ἐστι ὡς οὐδενὸς λόγου ἀξίους ἐλογισάμην· ὅτι προφῆται δὲ δι' ἑαυτῶν· ὡς ἐξουθενοῦντας καὶ αὐτοὺς τοῦ θεοῦ παρανομήσαντας· πᾶσαν προθυμίαν ἐκπληρώσει τῶν θείων λογίων προσήγαγεν· ἄτε δὴ τὴν τῆς παρανομίας ζημίαν εἰδώς: καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην:

Ἡ ψυχή μου φησὶ τὸν σὸν παρίκειται φόβον· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σῶμα καὶ τὰς ἐπιθυμίας ταύτης καὶ τὰ τούτου μέλη παρακαλῶ τοῦτο καθηλωθῆναι τῷ φόβῳ· ὥστε αὐτὸ μὴ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὁρμώμενον τὴν τῆς ψυχῆς ἀκολουθίαν· τοῦτο ἔοικε τῷ ἀποστολικῷ ἐκείνῳ ῥητῷ· νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· πορνείαν· ἀκαθαρσίαν· πάθος· ἐπιθυμίαν κακήν· καὶ τὴν πλεονεξίαν· ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία· καὶ ἐπειδὴ χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ ὁ χριστός: ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με:

Τοῖς οὖν φησὶν ἀκολουθεῖν προαιρουμένοις νόμοις, μὴ ἐκδῷς με τοῖς διωκόμενοις τὰ ἀγαθά. τίς δὲ μὴ ἔχῃ τοσαύτην ψυχῆς καθαρότητα καὶ τοσαύτην παρρησίαν· οὕτω χρήσασθαι λόγοις· τοῦτο καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος προσόμοια εἴρηκεν· ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί· τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν: ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν.

Ὁ δὲ ἀκύλας καὶ ὁ θεοδοτίων ἐγγύησαι· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς γενοῦ ἐγγύης· τὸ σὸν ὑποσχόμενος τῷ δούλῳ σου· αὐτὸς ἐγγυητὴς γενοῦ τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως· ὅτι σοῦ πληρῶσαι σπουδάσω τοὺς νόμους: μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι:

Ἀληθῶς ἡ συκοφαντία κατὰ μέγαν ἄχθος· ταύτην καὶ ὁ θαυμάσιος ὑπέμεινε ἰωσήφ· καὶ ἕτεροι μυρίοι· παρακαλεῖ δὲ καὶ ὁ κύριος· ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· οὐδὲν οἶμαι ἀνασχετὸν· διὸ ὁ προφήτης πεποίηκε τὴν αἴτησιν ταύτην. διαφόρως γὰρ ἡ τῶν ἀλαζόνων καὶ δυναστῶν συκοφαντία χαλεπωτέρα ἀδικία γὰρ πρὸς μὲν σὲ ἡ δυναστεία· μείζονα τὴν ἀδικίαν ὑβρίζεται: οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου:

Τὴν ὑπόσχεσιν κατὰ διηνεκῶς θεωρῶν τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν περιμένω· καὶ τῆς ὑποσχέσεως ἀναμένω τὸ τέλος· τοῦ δὲ ἐξέλιπον τέθεικε τὴν ἐπιτεταμένην ἐπιθυμίαν δηλῶν: ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με:

Οὐ τοσαύτης ἀρετῆς ἕνεκα ταύτης ἐλέους τυχεῖν ἄξιοι· καὶ διὰ τοῦτο ἀπολαῦσαι τῆς σωτηρίας αἰτεῖ· καὶ οὐ καταπαῦσαι τὸν μισθόν· ἀλλὰ φιλανθρωπίαν ζητεῖ: δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου:

Πάντες μὲν ἄνθρωποι φύσει δοῦλοι θεοῦ· διαθέσει δὲ οἱ τοῦ θεοῦ τὴν δεσποτείαν ἀσπασίως αἱρούμενοι· ταύτης οὖν τῆς συμμορίας ὁ προφήτης· δοῦλον ἑαυτὸν ὀνομάσας· καὶ συνέσεως ἀξιωθῆναι παρακαλεῖ· ὥστε γνῶναι τοῦ θεοῦ τὰ μαρτύρια: καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου:

Ὁ πάντα σταθμῷ καὶ μέτρῳ πρυτανεύων θεὸς· φέρει μὲν ἐπὶ πλεῖστον τῶν ἀνόμων τὰς ἁμαρτίας· ὅταν δὲ αὐξηθεῖσαν ἴδῃ τὴν μακροθυμίαν τὴν πονηρίαν, τότε τὴν τιμωρίαν ἐπάγει· τοῦτο τοίνυν καὶ ὁ νῦν ὁ θεῖος ᾄδει· καιρὸς δὲ λοιπὸν ἐπὶ κολάσει· διαφθείρουσι γάρ σου τοὺς νόμους ἐπαναστάντες οἱ πολέμιοι: διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον:

Ἐκεῖνοι μὲν ὁρῶσι τοὺς σοὺς καταφρονήσαντες νόμους· ἐγὼ δὲ ἀξιοθαύμαστον τὸ ἔργον ἡγοῦμαι τὰς σὰς ἐντολὰς· χρυσίου καὶ λίθων πολυτελῶν· τῶν γὰρ τιμίων λίθων ὁ τοπάζιος· ἀπὸ δὲ τοῦ εἶναι τοῦ

ρεδήμου ἅπαντας· εἰκὸς δὲ καὶ τὸ λεγόμενον τῶν χρόνων τοῦτον προτιμᾶσθαι τῶν ἄλλων: διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίαν ἐμίσησα:

Ὁ γὰρ πόθος τὴν προθυμίαν ἐγείρει· ἡ δὲ προθυμία τὴν μετὰ θείαν πορείαν ὁδὸν παρεσκεύασε· τὴν δὲ τῆς ἀδικίας ἐμίσησα πάντοτε τρίβον: θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου:

Ἐδήλωσας οὖν μάλιστα τούτων τὰ πρὸς ἀξίαν θαυμάσια καὶ ἱκανὰ καὶ τὰ θέλξαι· καὶ εἰς ὅρους τὰ διηγήματα τοῖς καὶ τὰ διδάγματα δυναμένοις· καὶ πόθον τὴν τούτων κατὰ μάθησιν ἀρξῶ: ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους:

Τὸ ἀληθές τι καὶ ταπεινολογούμενον ταύτην ἐδίδαξαν τὴν γνῶσιν· καὶ πάντας δὲ τοὺς ἀγνοίᾳ κατεχομένους καὶ νηπίους κόσμους ὅσους νόμος συνέσεως ἐμφορεῖ: τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν:

Ἐξαίρετον δὲ τὴν ἀλήθειαν τὴν προθυμίαν· αὐτὴ γὰρ εἵλκυσε τὴν χάριν τοῦ πνεύματος· καὶ ἑτέρωθι ἀλλαχοῦ φησί· πλατύνων τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό· καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος· ἐν ᾧ δοίξει τοῦ στόματος λόγον δοθῆναι παρεκάλεσε· τοῦτο δὲ καὶ ἐνταῦθα ἔφη· τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα· ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν· ἐλκόμενος ὑπὸ τῶν σῶν ἐντολῶν βασάνων τῆς σῆς ἠξίωσα χάριτος: ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου:

Θείας ἀπολαύσεως ἱκετεύει τυχεῖν· οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ὡς εἰκὸς θεοφιλῶς τοὺς ἀγαπῶντας παρέχει τὸν ἔλεον· τοῦτο γὰρ εἶπε· κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου· ἀντὶ τοῦ τῆς ἴσης τούτοις ἀπολαῦσαι ψήφου παρακαλῶ: τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία:

Ἡμῶν γὰρ τὸ φέρον τὴν προθυμίαν· καὶ θεοῦ παρέχοντος τὴν συνέργειαν· καὶ τὴν πορείαν κατευθύνοντος· χώραν οὐκ ἔχει τῆς ἁμαρτίας ἡ δυναστεία: λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου:

Καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς τοῖς ὀνειδιζομένοις καὶ συκοφαντουμένοις ζημίας τοὺς μακαρίους ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ εὔξασθαι παρηγγύησε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν· συμβαίνει τοίνυν τοῖς ἀγγελικοῖς νόμοις καὶ τοῦ προφήτου ἡ προσευχή: τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου:

Ἀσώματον μὲν τὸ θεῖον καὶ ἁπλοῦν καὶ ἀσύνθετον· σωματικῶς τὸ πρόσωπον δὲ καὶ πανταχοῦ ὑπὲρ ὧν ἡ θεία γραφὴ πορείαν τῆς διαλέγεται· τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων μετροῦσα τοῖς λόγοις· τοιγαροῦν τοῦ θείου προσώπου τὴν ἐπιφάνειαν αἰνίττεται· τὴν λῦσιν τῶν λυπηρῶν· καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν χορηγίαν: διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου:

Ἀποστολικὸς καὶ οὗτος ὁ νόμος· εἰ γὰρ πάσχει ἓν μέλος· συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· τὴν δὲ ἀγγελικὴν τοίνυν ὁ προφήτης μετὰ ἀρχῆς τελειότητα· τὰς τῶν ἄλλων παρανομίας ὀλοφυρόμενος· διεξόδους ὑδάτων τὸ πλῆθος τῶν δακρύων ἐκάλεσεν· ἀντὶ τοῦ κρουνηδὸν ἔφερον τὰ δάκρυα: δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου· ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα:

Δικαίως ἅπαντα διέπεις ὦ δέσποτα· καὶ τῶν ἀνθρώπων κηδόμενος· καὶ δικαιοσύνης ἔργα ἀποφῆναι νομοθετῶν· καὶ νόμον ἔδωκας· καὶ διαμαρτύρῃ τοὺς παραβαίνοντας ὁποίας τῆς δίκης· καὶ ὑπισχνῇ τοῖς φυλάττουσι τὰς ἀγαθὰς ἀμοιβάς· καὶ κεκοινωνηκὼς τὰς ἐπαγγελίας τοῖς ἔργοις· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό, ἀλήθειαν σφόδρα: ἐξέτηξέν με ὁ ζῆλός σου ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου:

Καὶ τοὺς παρανομίας ζηλῶν ὁ προφήτης θρηνεῖ· καὶ καταφρονούμενον ὁρῶν τὸν νομοθέτην δικαίως ἀγανακτεῖ· οὗτος ὁ ζῆλος τὸν Φινεὲς ἀριστεύειν· οὗτος τὸν μέγαν Ἠλίαν ἀοίδιμον ἀπετέλεσεν· τούτῳ πυρποληθεὶς ὁ καλλίνικος Στέφανος τῶν Ἰουδαίων ἀπιστίαν διήλεγξε· τοῦτον ἐν ἑαυτῷ περιφέρων ὁ θεσπέσιος Παῦλος ἔλεγε· τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι· καὶ ὁ μακάριος Λουκᾶς περὶ αὐτοῦ φησίν· ὡς ἐν Ἀθήναις συνείχετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν: πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα· καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό:

Δόκιμον φησὶν ἐστὶ καὶ ἀκίβδηλος ὁ σὸς λόγος· καὶ καθάπερ χρυσὸς θεοῦ· ἐγὼ δὲ περὶ τοῦτον θερμὸν ἔχω τὸ φίλτρον: νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην:

Ἡνίκα τοῦ θεοῦ Σαμουὴλ παρηγγύησε νεώτερος ἐν τοῖς παισὶ τοῦ Ἰεσσαὶ βασιλέα χειροτονῆσαι· τοὺς μὲν ἄλλους καὶ ῥώμην καὶ δύναμιν καὶ κάλλει σώματος κεκοσμημένους ἀπεδοκίμασεν ἅπαντας· ἤρετο δὲ τὸν Ἰεσσαὶ εἰ ἔτι λοιπὰ τὰ παιδάρια· τοῦ δὲ εἰρηκότος ὑπολελεῖφθαι σμικρὸν μειράκιον· ὃ ποιμαίνει τὰ ποίμνια· καὶ ὡς ἁρμοδίως μέσι ἐκέλευσεν ὁ προφήτης τοῦτον ἀχθῆναι· καὶ ἔχρισεν

ἀφικόμενον παρὰ χρῆμα· τῶν τις ὄντα οὐ θαυμάσῃ τὴν δωρεὰν ὁ προφήτης ἐμνήσθη· καὶ φησί· καὶ μέσον ὄντα με· καὶ τοῖς γεγονόσι μὴ κόσμια· τὸ ἐμὸν νομισθέντα· σὺ τοσαύτης ἠξίωσας χάριτος· καὶ προφήτην ὁμοῦ καὶ βασιλέα πεποίηκας· οὐδὲ ἡ χάρις σιωπῆσαι(?) ... ση προθυμία· τὰ σὰ φυλάττει ἐφίεμαι δικαιώματα:

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια:

Ὁ τοῖς ἀνθρωπίνοις νόμοις πειθόμενος· οὐδὲ κατὰ τὸν παρόντα βίον· τὴν παρὰ τῶν νόμων τούτων ἀπολαύει τιμήν· ὁ δὲ τοῖς θείοις ἀκολουθῶν νόμοις· μισθὸν ἔχει τῶν πόνων· τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ νόμοι δὲ οἱ ἀνθρώπινοι· οὐ πάντως πάντες τὸ δίκαιον ἔχουσιν· ὁ δὲ τοῦ θεοῦ νόμος ἀλήθειαν ἐμπεριέχει· εἰκότως τοίνυν ἔφη ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια:

Θλῖψις καὶ ἀνάγκη εὕροσάν με:

Ταῦτα γὰρ συμβαίνει τοῖς ὀρθῶς(?) τὴν ἀρετήν: αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου:

Ἐκ γὰρ τῆς τούτων διδασκαλίας τὴν ἀνδρείαν μανθάνω· καὶ φέρω γενναίως τὰ λυπηρά:

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα:

Ἀντὶ τοῦ προσκαίρου τὸν αἰώνιον(?): συνέτισόν με καὶ ζήσομαι:

Ὑπὸ γὰρ σοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἀληθινὴν ζωὴν ἀπολαύσομαι:

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω:

Κραυγὴν πάλιν τὴν τῆς ψυχῆς προθυμίαν καλεῖ· διὰ τοῦτο προστέθεικε τὸ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· οὕτω καὶ Μωσῆς σιωπῶν(?)· καὶ προσευχόμενος κατὰ διάνοιαν· ὁ θεὸς ἔφη· τί βοᾷς πρός με:

Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου:

Παρὰ σοῦ γὰρ τὴν σωτηρίαν δεχόμενος, φυλάξω τὸν σὸν ἔννομον(?) νόμον:

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἔκραξα· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα:

Βασιλεὺς ὢν ὁ προφήτης· καὶ μυρίαις φροντίσι περικλυζόμενος· καὶ πολεμικοὺς πρὸς τούτοις ἀναδεδεγμένος ἀγῶνας, οὐ μόνον ἡμέρας ὑπολαμπούσης τῷ θεῷ τὰς ἱκεσίας προσέφερεν, ἀλλὰ καὶ μεσούσης νυκτὸς οὐκ ἀναμένων τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδάς· οὕτως ἐπόθει τὸν πεποιηκότα θεόν· οὕτω προθύμως τὴν ἐκεῖθεν ᾔτει βοήθειαν:

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου:

Οὐ μόνον δὲ κατὰ τὸν γλυκὺν(?) ὕπνον [illegible]· ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ὄρθρον τῶν θείων νόμων ἐπεποιεῖτο μελέτην· ἡνίκα [illegible] συζῶντες καὶ πάσης φροντίδος ἀπηλλαγμένοι· ἐπὶ τῆς κλίνης [illegible] καλινδούμενοι· καὶ οὐδὲ ἀρχομένης ἡμέρας τῷ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν τὸν ὕμνον

προσφερόμενον:

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με:

Οὐ τοσούτοις κομῶν ἀγαθοῖς, ἐλέους τυχεῖν ἀξιοῖ· καὶ οὐ κατὰ [illegible] αἰτεῖ τὸν ἔλεον· ἀλλὰ κατὰ τὴν νικηφόρον(?) ψῆφον:

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν:

Πόρρω γὰρ τῶν θείων νόμων εἰσίν· οἱ τὸ δίκαιον πειρώμενοι πολεμεῖν· ὁ ἀθετῶν γὰρ ὑμᾶς φησὶν, ἐμὲ ἀθετεῖ· ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς· καὶ ἐχθραίνω τοῖς ἐχθροῖς σου· καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι:

Ἐγγὺς εἶ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια:

Ὁρᾷς φησὶν ἅπαντα δὲ αὐτός(?)· οὐ γὰρ ἀφέστηκας· ἀλλὰ τὴν οἰκουμένην πληροῖς· καὶ ἀληθείᾳ χρώμενος πρυτανεύεις τὴν κτίσιν· τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου φησί· θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι· καὶ οὐ θεὸς πόρρωθεν· καὶ ὁ μακάριος Παῦλος· ἐν αὐτῷ φησὶ ζῶμεν· καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν:

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά:

Μαρτύριον καλεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καταβοῶν φησὶ διαμαρτύρεται αὐτοῖς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διὰ τοῦτο καὶ Μωσῆς ὁ μέγας τῆς ᾠδῆς ἀρχόμενος ἔφη· πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ τοῦ στόματός μου· ἐν δὲ τούτοις ὁρᾶται δημιουργ-

ὴ τοῦ θεοῦ πρόνοια· μετὰ τὰ πολλὰ γὰρ ὁ [illegible] ἀταξίας· ἅπαντα δὲ τὰ θεῖα φησὶν ἔγνων ἀκριβῶς· ὡς ἀγνοεῖ σου· καὶ πάρει τοῖς γινομένοις· καὶ λανθάνει σε τῶν πραγμάτων οὐδέν:

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με· ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην:

Ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνήν· καὶ μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ταύτῃ καὶ ὁ θεῖος προφήτης τὰς ἄλλας ἐκοσμήσατο ἀρετάς· καὶ ταύτην προϊσχόμενος τὴν θείαν ἐπικαλεῖ(?) βοήθειαν:

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με:

Ὑποσχέσεων τοῦ θεοῦ τὴν ἀνάμνησιν(?) ἀναμιμνήσκει· καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν αἰτεῖ· καὶ κρῖναι αὐτὸν καὶ τοῖς δυσμενέσιν ἀντιμωρῆσαι:

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία· ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν:

Παρὰ σοῦ φησὶ σωτηρίας· σφᾶς αὐτοὺς ἐστέρησαν οἱ παρανομοῦντες· μὴ [illegible] κατὰ μάθησιν· τὴν [illegible] νομοθεσίαν σου:

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με:

Πολλὰ τῆς σῆς φιλανθρωπίας τὰ πλάτη· δικαία σου ἡ ψῆφος· τῶν ἀπὸ σοῦ τὴν σωτηρίαν αἰτούντων:

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα:

Οὐδὲ πολλοὺς φησὶ πτοοῦμαι(?) χιλιάδας

συμφορᾶς· τῶν ὑπὸ σοῦ νενο-
μοθετημένων ἠνεσχόμην τῇ
παραμυθίᾳ. καὶ τοῦ ψαλμοῦ
τὴν ὑπόθεσιν εἰρηκότες ἔ-
φαμεν· ὡς πάντα ὁ θεῖος Δαυὶδ
τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ· ὅθεν
τοῦ δὲ ἐσημήναμεν τοῦ ψαλμοῦ· καὶ
ὅτι τὰ μὲν ἁρμόττει τοῖς ὑπὸ
τοῦ Σαοὺλ προτετελεσμένοις
αὐτῷ λυπηροῖς· τὰ δὲ τοῖς ὑπὸ
τοῦ Ἀβεσσαλώμ· ταῦτα μέν-
τοι δῆλον· ὡς ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ
διωκόμενος προσευχόμενος εἴ-
ρηκε· τηνικαῦτα γὰρ τῆς ἁμαρ-
τίας ἀπείρατος ἦν: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ὑπὸ τοσούτοις ὁ μακάριος παλαίων ὅσοις
διηγήσατο ὕψει· οὕτως αὐτὸς ὁ
δεσπότης τὴν ἰσχὺν ὠλοφύρε-
το· οὕτως ὁ θεῖος Ἱερεμίας τὴν
τοῦ λαοῦ παρανομίαν ἐθρήνει:
[illegible]
[illegible]

Εὐχαριστεῖ ... καὶ νόμων· καὶ
δικαιωμάτων μνήμην ἀεὶ καὶ
μαρτυρεῖ· τὸν περὶ ταῦτα πό-
θον διηγεῖται: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἀψευδεῖς ἔχοντας ὑποσχέσεις.
ἀλήθειαν τὰς σὰς ἐπαγγελίας καὶ
μεῖς· ὅτι τοὺς βεβαίως σου τοῖς
λόγοις· ἀρχὴν γὰρ λόγων καλεῖ,
τὰς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγ-
γελίας· ἐξ ἐκείνου γὰρ τοῖς
λοιποῖς συνεφηνόμενος· ἀλλ'

πληροῖς τὰς ὑποσχέσεις καὶ
αὔξησις τὸν λαόν· ὡς ἐστὶ ἀστέρ-
ων τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· καὶ ἐν τῷ
σπέρματι αὐτοῦ εὐλόγησε κα-
τὰ τὰς ἐπαγγελίας· πάντα
τὰ ἔθνη. τοῦτο γὰρ παρεδήλω-
σεν εἰρηκὼς· ὅτι τὸν αἰῶνα
πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
σύνης σου. προφητεύσας γὰρ
σὺν ἐσομένου Χριστοῦ τὸν αἰώνιον
κράτος· διὸ καὶ ἀλήθεια ἔ-
φη κεκοσμῆσθαι· τὴν τῶν
θείων λογίων ἀρχήν: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Τοῖς πολεμοῦσι τὰς φρένας καὶ δεδιώ-
κουσι οὐκ ἔφευγε· τοῖς δὲ σοῖς ἐ-
δεδοίκει νόμοις· διὸ καὶ καθεύδον-
τα τὸν πολέμιον δὶς εὑρὼν, ἀνε-
λεῖν οὐκ ἐτόλμησεν· καὶ τὸν πα-
τραλοίαν δὲ ἐλεῶν καὶ μισῶν
παῖδα· οἰκτείρων ἔλεγεν· φεῦ
σὰ ἀθλίε μου τοῦ παιδάριον:
[illegible]
[illegible]

Ἐπειδὴ πολεμίων μὲν μνημονεύσας
διωκόντων, εἰκότως καὶ τῶν
μνημονεύει σκύλων παρηκολου-
θηκότων· ὅτι πάντα εἰς ἀνείλομεν
κείμενοις καὶ σκῦλα ὅσα πλεῖστα
σὺ ἀφίησιν· οὐκ ἄν
οὕτως ηὐφράνθην· ὡς τοῖς σοῖς
ἐπαγγελλομένοις νόμοις: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἀληθὴς καὶ οὗτος ὁ λόγος· ὅταν

ὅ δὲ τῆς ἐπανόδου τῶν αἰχμαλώ-
των τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀφροσύνην.
ἀλλὰ τοῖς μετὰ τὴν ἐπάνοδον γε-
γενημένοις πολεμίοις· ἐντεῦθεν τῆς
Ναοῦ τῶν οἰκοδομῶν. καὶ τὸ προ-
κείμενον τῆς προφητείας ἐξόμενοι,
μετὰ τῆς μελῳδίας τὸν ἱερὸν ἐ-
κάστου τούτων ἐσχημάτισαν
τῶν ψαλμῶν· εἰς τὸν τῶν τι-
μικαυτῶν γεγενημένων ἐξόδων
χορόν· ἐκείνοις γὰρ ὁ προφη-
τικὸς εἰσάγει λόγος· τὰ προκεί-
μενα λέγοντας· ὅμως τοι πρῶ-
τος τῶν ἀναβαθμῶν καὶ τὰς
συμφορὰς ἐξηγεῖται· καὶ τὴν
θείαν ἀντίληψιν: [illegible]
[illegible]

Καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀνοίας ἐδίδα-
ξε τὸ προοίμιον· καὶ τὴν τῆς θεί-
ας ἐπιφανείας ὑπόμνησιν· ἀνίσχειν
γὰρ φησὶν εἰδότες τοῦ δεσπό-
του· καὶ τῆς εὐμενείας ἀπολαύ-
σαντες· ἐν τῷ λέγειν καὶ τῆς εὐχα-
ριστίας λόγοις· διδόμενος:
[illegible]
[illegible]

Κατὰ τὸν Ἀσσύριον τὸν ἄδικον ἐπιτιμῶ-
μεν τούτων· καὶ δολεροῖς κατὰ τὴν
ἀπάτης ἀπηλλάγημεν. οὗτοι γὰρ
σαν οἱ τὰς περὶ τὴν αἰχμαλωσίαν
γὰς τῶν δυνατῶν τεθεικότες· οἱ
πικροὶ δὲ κατὰ τὴν ἀναρχίαν κα-
τήγοροι: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἡ χάρις τοῦ πνεύματος ἡμῖν ταῦτα τοῖς
ἀθυμοῦντας ψυχαγωγεῖ. καὶ
τὴν δικαίαν ψῆφον ὑποδεικνύ-
σιν ἐκφερομένην. κατὰ τῶν
κεχρημένων τοῖς δόλοις· διὼ
τὸν μὲν γὰρ κατὰ τὸν τῶν
λόγων θεόν· ἀληθῶς δυνατοῦ· τὴν
τιμωρίαν τὴν ὀξύτητα· ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ἀφιεμένων
βελῶν. καὶ γὰρ διὰ τὸν ἀέρα
πεμπομένων· ἄνθραξι δὲ ἐρη-
μικοῖς, τὸ τῆς τιμωρίας σφο-
δρόν τε καὶ δαπανητικόν. καὶ
ἐρημοποιόν· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ
πυρὸς ἡ φύσις· ἀντὶ τοῦ μὴ
ἀθύμει· ὑπὸ τῆς ἀδίκου γλώσ-
σης βαλλόμενος· ἅτε πάσης
γὰρ αἱ παρ' αὐτοῦ δικαίου κρί-
σεως πεμπόμεναι τιμωρίαι.
καὶ βελῶν ὀξύτεραι· καὶ ἀν-
θράκων ἐρημοποιοῦ μᾶλλον
μόνον τῶν ὄντων: [illegible]
[illegible]

Τὴν φωνὴν ἔλεγον προσευ-
χόμενοι. καὶ τούτων ἀκούσας ὁ φι-
λάνθρωπος ἐπιτρέπει· παροικίαν δὲ καλεῖ
τὴν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ διατριβήν· ὁ
δὲ ἑβδομήκοντα χρόνον· μακρὸς ἔφη.
κότως νενόμισται· τοσαύτην
τὴν περὶ τῶν ἁγίων ὁ προφη-
τὴς ἔφη ζωήν· ἀνεμέτρησε γὰρ
φησὶ τῶν ἐτῶν κάμνων· ἐν αὐτοῖς
ἑβδομήκοντα ἔτη: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Κηδὰρ· διὰ τὸ τοῦ Ἰσμαὴλ υἱὸς·
οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι· οὐ πόρρω

τῆς καινῆς μόνος μέχρι τῆς με-
[illegible]· ἐπειδὴ τοίνυν
[illegible]
σαν πρὸς ἀλλήλους· ἐκβαλε
γάρ φησι τὴν παιδίσκην καὶ
τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κλη-
ρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσ-
κης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ·
εἰκότως σφᾶς αὐτοὺς ὀλοφύ-
ρονται· ὡς τῆς μὲν προτέρας
ἐκπεσόντες ἐλευθερίας· [illegible]
[illegible]
καὶ δουλείᾳ [illegible] κεχρημένοι:
πολλοῦ παρ[illegible]

Μακρὸς φησὶ τῆς παροικίας ὁ
χρόνος· [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῖς· πολε-
[illegible]

Ἐν τῷ [illegible] μοχ-
θηρίαν διδάσκει· οὐδὲν γάρ φη-
σιν [illegible]
καὶ τοῖς εἰρηνικοῖς [illegible]
ὡς πολεμίοις ἐχρήσαντο:

[illegible] ρκ ψαλ· [illegible]

Τὴν ἐν Βαβυλῶνι ἐπιδημίαν [illegible] καὶ
οὗτος πρόσφορος ὁ ψαλμός:

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου [illegible]
[illegible]:

Ὑπὸ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν
περιστοιχιζόμενοι ἀλγεινῶν,
πάντας περιῄειν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἐπικουρίας τινὸς ἀπο-
λαῦσαι ποθῶν: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἀλλ' οὐδαμόθεν ἀρωγὴν μὲν οὐδὲ μί-
αν [illegible]· ἀπόχρη δέ μοι
μόνη τοῦ θεοῦ ἡ [illegible] βοήθεια· καὶ δὴ
κυρίως τῆς βοηθείας τὸ δεινὸν
ἐπήγαγε· τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν· ὁ γὰρ ταῦτα τεκτη-
νάμενος λόγῳ· ἱκανὸς ἐπαρ-
κέσαι καὶ ἐμοί· [illegible] αὐτοῖς
τὸν πρακτέον ὁ προφήτης ἐ-
ξηγεῖται: μὴ δῷς εἰς σάλον τὸν
πόδα σου· μὴ νυστάξει ὁ φυλάσ-
σων σε:

Ἐπειδὴ [illegible] ἔχων
τὴν ἐλπίδα, πάσης παρ' αὐτῆς
[illegible] μηδεμίας· τὸ μὲν
οὐ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε· [illegible]
[illegible] ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ποιμένων· καὶ στρατη-
γῶν [illegible] ἐπιμελῶς φυλαττ-
όντων· ὅτι γὰρ ἄυπνος ὁ θεῖος
ὁ θεῖος φύλαξ, διὰ τῶν ἐπιφερο-
μένων ἐδήλωσεν: ἰδοὺ οὐ νυ-
στάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων
τὸν Ἰσραήλ:

Ἰσραὴλ μὲν γὰρ [illegible] φύλαξ· σοῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὐκέτι γὰρ σου φροντίσει·
ἀλλὰ τοῖς ἐπικουρίαν [illegible]
[illegible] προσθήσεται:
κς φυλάξει σε· κς σκέπη σου ἐπὶ
χεῖρα δεξιάν σου:

Τοῦτο καὶ ἐν τῷ [illegible] ψαλ· προσ-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

χεῖρα [illegible]· καὶ σκεπά-
σει καὶ φρουρήσει· καὶ πάσης
ἀξιώσει προνοίας: [illegible]
[illegible]

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα. [illegible]
[illegible]· καὶ καί-
ειν· ὁμοίως τοῦ ἡλίου [illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς παρ' αὐτοῦ προ-
νοίας ἀπολαύων, [illegible]
φυλαχθείσῃ· [illegible]
αὐτοῖς καὶ πολλαῖς ἱστορίας·
καὶ γὰρ ἡνίκα τῆς Αἰγυπτίων
δουλείας [illegible], τὴν με-
θ' ἡμέραν [illegible]
[illegible] οὐκ [illegible] πεῖραν:
κς φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κς·
κς φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ
τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν [illegible]

Πανταχοῦ [illegible] τοῦ θεοῦ προμήθειαν
διὰ τούτων εἰρημένων ἐδήλωσε·
[illegible] τοῖς τῶν
[illegible] γινόμεθα [illegible]
[illegible] ὁρατὰ καὶ ἀόρατα
[illegible] πάθας:

[illegible] τοῦ ρκα ψαλ· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Τοῖς μὲν προειρημένοις τοῖς ἀ-
θυμοῦσι [illegible] ὁ προφήτης προ-
σήρμοσε· τοῦτον [illegible] μετὰ χα-
ρᾶς τοῖς ἤδη [illegible] τῆς
ἐπανόδου [illegible]· καὶ
τῆς πορείας [illegible]
[illegible]
χορεύοντες πρὸς ἀλλήλους φασί:
[illegible]
[illegible]

Ε[illegible] αὕτη ἡ φωνή· [illegible]
[illegible] καὶ χαίρουσιν· οὐχ ὡς τῆς
οἰκίας ἀπομνησθέντες· ἀλλ' ὡς
τῆς [illegible]:
[illegible]
[illegible]

Ἡ δὲ [illegible]
ἐκεῖνος [illegible]· καὶ [illegible]
λειτουργίας ἐπὶ τόπον:
[illegible]
[illegible]

Ὁ [illegible] οὕτως· Ἱερουσαλὴμ τὴν οἰκο-
δομουμένην· ὡς πολλὴν [illegible]
[illegible] ἔχουσαν· ἤδη γὰρ [illegible]
καὶ ἐσκεδασμένας [illegible]
[illegible]· πάλιν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ τοῖς προτέροις
ἀπολαύσειν [illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐπὶ τοῦ [illegible]
φυλαῖς τῆς δαυιτικῆς· καὶ [illegible]
δέκα [illegible]
σαν· [illegible] ἐπάνοδον μία
γέγονεν [illegible]· καὶ [illegible] τὴν
Ἱερουσαλὴμ [illegible] καὶ
τὸν θεῖον νόμον τὸν [illegible] τῶν
[illegible] λειτουργίαν [illegible].
τοῦτο τοίνυν ὁ προφήτης [illegible]
[illegible] προθεσπίζει· [illegible]
τῶν προτέρων [illegible] ἀπο-
[illegible]· καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
[illegible]
[illegible]· μαρτύριον δὲ
τὸ θεῖον [illegible] νόμον· [illegible]
[illegible]

τὴν ἱερουσαλήμ· ὥσπερ τὸν πρὸ ὀφθαλμῶν
ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός. ὅτι ἐκεῖ ἐκά-
θισαν θρόνοι εἰς κρίσιν· θρόνοι
ἐπὶ οἶκον δαυίδ:

Προθυμοτέρους τὰ θεῖα προθεσπί-
ζει καὶ τὰ [...]· ἐπειδὴ γὰρ ἐ-
μέμφοντο μόνοις οὐ μόνον ὁ θεῖος
οἶκος δομηθήσεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὰ
βασίλεια· καὶ ἐκεῖ συνέτρε-
χον ἅπαντες τὰς ἀμφισβητή-
σεις διαλυόμενοι· ἀναγκαίως
καὶ τοῦτο προηγόρευσεν ὁ προ-
φήτης· ὅτι οὐκ εἰς τὴν σαμά-
ρειαν αἱ δέκα φυλαὶ δραμοῦνται·
ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δαυὶδ ἐκεῖ-
νοι εἶχον [...] δικαστήριον·
οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον
ἐκεῖ ἅπαντες ἀθροισθήσονται:

ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν ἱερουσαλήμ· καὶ εὐθηνία τοῖς
ἀγαπῶσί σε:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· ἀσπάσασθε
τὴν ἱερουσαλήμ· ἠρεμήσουσιν οἱ ἀγα-
πῶντές σε· ἀπὸ τοῦ εἰρήνην καὶ ἀ-
πολαύσαντες καθάπαξ· ἀσπάσα-
σθε τὴν οἰκήτορα τῆς ἱερουσαλήμ· ἐν
πάσῃ γὰρ εὐθυμίᾳ οἱ ταύτην
ἀγαπῶντες διατελοῦσι:

γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου·
καὶ εὐθηνία ἐν τοῖς
πυργοβάρεσί σου:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· εἴη εἰρήνη ἐν τῷ
περιτειχίσματί σου· ἡσυχία ἐν τοῖς
βασιλείοις σου· ἐπειδὴ χωρὶς
αὐτῆς ὄφελος οὐδὲν τῶν ἀγαθῶν·
ὥσπερ καὶ τοῖς περιτειχίσμασι καὶ
τοῖς βασιλείοις· καὶ ταῖς ἐν αὐτῇ
οἰκίαις πάσης ἀπολαύειν εἰρήνης:

ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν
πλησίον μου· ἐλάλουν δὴ εἰρήνην
περὶ σοῦ· ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἐζήτησα ἀγαθά σοι:

Ταῦτα δέ φησιν ἐπάγομαι σοι· οὐκ αὐ-
τὸς [...] μέλλων· πῶς
γάρ· ὅτε πρὸ πολλοῦ χρόνου τοῦ
βίου τὸ πέρας δεξάμενος· ἀλλὰ
τοῖς ὁμοφύλοις ἱμειρόμενος
εἰρήνης τυχεῖν· καὶ τὸν οἶκον
τοῦ θεοῦ μου τὴν προτέραν περι-
φάνειαν ἀπολαβεῖν ἐφιέμενος:

ᾠδὴ τοῦ ρκβ ψαλμοῦ τῶν ἀναβαθμῶν:

Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς τῶν τηνικαῦτα
δικαίων δείκνυσι τὴν [...]:

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ:

Πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας κατα-
φρονήσαντες· τὴν σὴν ὦ δέσποτα
προσμένομεν ῥοπήν· καὶ τῆς σῆς
προνοίας ἐξηρτήμεθα· σὲ γὰρ οἱ-
δαμεν δεσπότην τῶν ὅλων ὄντα· κα-
τοικεῖν δὲ αὐτὸν ἐν οὐρανῷ ἔφη· οὐχ
ὡς τόπῳ περιγραφόμενον·
ἀλλ' ὡς ταῖς ἀοράτοις δυνάμεσι
τὸν οὐρανὸν οἰκούσαις ἐπαναπαυό-
μενον: ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δού-
λων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐ-
τῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς
χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕ-
τως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν:

Καθάπερ γάρ φησιν οἰκέται εἰς τὰς
τῶν δεσποτῶν ἀποβλέπουσι
χεῖρας· ἅτε δὴ τοῦ βίου τὰς ἀ-

φορμὰς ἐν ταύταις ὁρῶντες [...] δρεπόμενοι·
οὕτω καὶ ἡμεῖς δεόμεθα· παρὰ
σοῦ περιμένομεν λαμβάνειν τῶν
ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· τῆς
μέντοι παιδίσκης οὕτω τὸν λό-
γον ἐμνημόνευσεν· ἀλλὰ τῆς
διαθέσεως δηλῶν τὴν ἐπί-
τασιν· πλέον γὰρ τῶν παίδων
αἱ παιδίσκαι· ἅτε δὴ ταῖς
δεσποίναις ἐν τοῖς θαλάμοις
συνοῦσαι διηνεκῶς· προσέ-
χειν ταύταις εἰώθασι· καὶ τὸν
παρ' αὐτῶν πόθον σημειοῦμε-
μεῖαν: ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς:

[...]ρη τῷ γὰρ χρόνῳ· τὴν δὲ τὴν ἐλ-
πίδα οὐ περιορίζομεν· ἀλλὰ περι-
μένομεν ἕως ἂν ἀξιωθῶμεν
φιλανθρωπίας: ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς:

Διπλασιασμὸς δηλοῖ τὸ θερμὸν
τῆς αἰτήσεως: ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως·
ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν:

Οὐ τοῦ μὲν δέ φησι τὸν ἔλεον· οὐχ ὡς
ἄξιοι τούτου τυχεῖν· ἀλλ' ὡς ἐπει-
δὴ [...] γενόμενοι:

τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ
ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως· χορτασθεῖ-
σα ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ γέλωτι τῶν
εὐθηνούντων ἐξουδενώσει τῶν
ὑπερηφάνων· τῶν
ἀλαζόνων καὶ ὑβριζόντων ἐπι-
τωθαζόντων ἡμῖν· καὶ ἐπι-
κερτομούντων ἡμεῖς ἀνιώ-
μεθα· κατὰ δὲ τοὺς ο' οὕτω νο-
ητέον· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθη-
νοῦσι· καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις· ἀντί γε τὸν ἐφ' ἡ-
μῖν [...] δέξονται· καὶ
τοῖς ἀλαζονευομένοις ἡμῖν· δι'
ἣν περιέκειντο ἀκληρίαν τῆς
ἡμετέρας ἐπάγοι συμφορᾶς:

ᾠδὴ τοῦ ρκγ ψαλμοῦ τῶν ἀναβαθμῶν:

Μετὰ τὴν ἀπὸ βαβυλῶνος ἐπάνο-
δον ἅπαντες οἱ πλησιόχωροι δυσ-
χεράναντες τὴν τῶν ἰουδαί-
ων ἐλευθερίαν· κοινῇ τὸν πρὸς
αὐτοὺς ἀνεδέξαντο πόλεμον·
καὶ [...]
τες κατὰ ταὐτὸν αὐτοῖς ἐπε-
στράτευσαν· ἐλπίσαντες καὶ αὐ-
τὴν αὐτῶν καταβαλεῖν τὴν
μνήμην· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα τὸν ὅ-
ρον θεὸς τοῖς μὲν οἰκείοις ἐπήρ-
κεσε· τοὺς δὲ πολεμίους κατη-
κόντισεν ἅπαντας· μέγα δὲ
ταῦτα τῶν προφητῶν οἱ πλεῖστοι·
καὶ ἰωὴλ καὶ ἰεζεκιήλ· καὶ μι-
χαίας· καὶ ζαχαρίας· καὶ ἕτεροι
πρὸς τούτοις πολλοί· ταῦτα
καὶ ὁ μακάριος προθεσπίζει δαυίδ: ἱστορία

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν· εἰπάτω
δὴ ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν
ἐν ἡμῖν· ἐν τῷ ἐπαναστῆναι
ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς:

Ἡ τῆς ἑτέρας φησὶν ἐπικρα-
τείας ἐπιδεῖξαι τὴν νίκην· θεὸς
ταύτης ἐγένετο χορηγός· εἰ
πάντες οἱ [...] πρὸς ἀλλήλους
χορεύοντες· εἰ μὴ τῆς θείας ἐ-
πικουρίας ἐτύχομεν· τοσοῦτ-

διωκόντων καθ' ἡμῶν συνεδραμόντων· οὐκ ἂν οὖν ταφῆς ἠξιώθημεν· ἀλλὰ καθάπερ ὑπὸ θηρίων ζῶντες ἂν κατεπόθημεν. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Τὸν φθόνον καὶ τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν [illegible] τῶν ἐθνῶν διὰ τούτων ἐδήλωσεν· διέκειντο γὰρ καὶ τὴν Ἰουδαίων [illegible] τες ἐναντίαν. Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

[illegible] ἅπαν τὸ ἔθνος [illegible] ἂν κατέπιον ἡμᾶς. δείκνυσι τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολήν· χειμάρρου δίκην προσκαλοῦντος [illegible] τὰς πρὸ [illegible]· ἁρμοδίως δὲ τοῦ χειμάρρου τέθεικε τὴν εἰκόνα· καθάπερ γὰρ ὁ χείμαρρος ἐκ πολλῶν ἀθροιζόμενος ὀχετῶν σφοδρότερος γίνεται, οὕτως οἱ τηνικαῦτα τὴν Ἱερουσαλὴμ [illegible] ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἐθνῶν συνηθροίσθησαν· ἀλλὰ κατελύθησαν ψήφῳ θείᾳ· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ προφήτης διδάσκει. Εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Κατὰ ταὐτὸν καὶ τὴν ἐκείνων ὠμότητα· καὶ τοῦ θεοῦ τὴν ἐπικουρίαν ἐδήλωσεν· τοῖς γὰρ ὀδοῦσι τὰς [illegible] τέθεικε· διὰ δὲ [illegible] τὴν ἐκείνων ὠμότητα. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Εὐγνωμόνως τὴν οἰκείαν ὁμολογοῦσιν ἀσθένειαν· στρουθοῖς γὰρ αὑτοὺς ἀπεικάζουσι· καὶ τὴν τοῦ θεοῦ κηδεμονίαν [illegible]· τῶν πολεμίων [illegible] ἰσχυρὸν θηρατὰς ἐκείνους ἀποκαλοῦσι· διδάσκει δὲ καὶ τῆς σωτηρίας τὸν τρόπον. Ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Οὐ γὰρ μόνης ἀπηλαύσαμεν σωτηρίας· ἀλλὰ καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸν ὄλεθρον εἴδομεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Τούτου χάριν πάσης ἀπελαύσαμεν [illegible] τῆς δυνάμεως· τὸν οὐρανοῦ καὶ τῆς ποιητὴν ἐπίκουρον ἔχοντες· οὗ καὶ ἡ προσηγορία ἡμῖν εἰς σωτηρίαν ἀρκεῖ.

Ἑρμηνεία τοῦ ρκδʹ ψαλμοῦ. ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Οἱ τῆς [illegible] τετυχηκότες τὸν ἐπινίκιον ᾄδουσιν ὕμνον· καὶ τὴν εἰς θεὸν ἐλπίδα κηρύττουσι τὴν ἰσχυράν. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιών.

Οἱ πεισθέντες τῷ θεῷ [illegible] ὡς τὸ Σιὼν ὄρος ἀτρεμεῖ [illegible] καὶ ἀκλόνητοι [illegible] ἐπίσημοί τε καὶ περίβλεπτοι. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Κατοικοῦντα τὴν Ἱερουσαλήμ· κατὰ τοὺς νόμους τῆς Ἱερουσαλὴμ πολιτευόμενον δηλοῖ· τοῖς γὰρ οὕτω κατοικοῦσι καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου [illegible] τὸ ἀσάλευτον ὁ προφήτης ὑπέσχετο. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς· καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Καθάπερ γὰρ τὰ ὄρη τὴν πόλιν κυκλοῖ, οὕτως ἡ θεία κηδεμονία τοὺς [illegible] περιφρουρεῖ. Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Οὐ γὰρ πρόσκαιρος ἡ τοῦ θεοῦ [illegible]· ἀλλ' αἰώνιος· καὶ ταύτης ἀξιοῖ τοὺς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ περὶ πολλοῦ ποιουμένους. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων.

Καὶ τοὺς Ἀσσυρίους ῥάβδον θυμοῦ διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου προσηγόρευσεν· οὐαὶ γάρ φησιν Ἀσσυρίοις· ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ τῆς ὀργῆς μου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τὴν ὀργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ· καὶ ἐν τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομήν. ἀντὶ τοῦ καθάπερ τινὶ ῥάβδῳ τοῖς Ἀσσυρίοις κέχρημαι· τοὺς ἀξίους παιδεύων. μέχρι τοίνυν ὁ προφήτης [illegible] κεχρημένος ψήφῳ τῶν ὅλων ὁ κύριος· οὐ συγχωρήσει τὴν παράνομον ψῆφον τῇ τῶν δικαίων ἐπαγαγεῖν [illegible] μοίρᾳ. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἵνα μὴ νομίσαντες [illegible]· οἱ τοῦ προσήκοντος ἐπιμελούμενοι [illegible] πάντα καὶ [illegible] ἐκτείνωσι [illegible] χεῖρα· καὶ τὴν [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] κύψωσι [illegible]. Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Δείξας τοῦ θεοῦ τὸ δίκαιον δικαίαν ποιεῖται τὴν δέησιν· ἱκετεύει γὰρ τῶν ἴσων τυχεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ἀντιδόσεων· τοῦτο δὲ καὶ ὁ κύριος ἔφη· ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· καὶ μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Στραγγαλιὰς ὀνομάζει [illegible] σκολιότητι [illegible] ὁδοὺς [illegible] ὁ προφήτης· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἀγαθὴν [illegible]· τοῖς δὲ τὴν εὐθεῖαν καταλιποῦσι τὴν ὁδόν, καὶ στραγγαλιαῖς καὶ διαπλοκαῖς κεχρημένοις τὸ κατάλληλον [illegible]. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ἐκείνων δὲ [illegible] τὸν ὄλεθρον· οὗτοι τῆς εἰρήνης ἀπολαύσουσι· προσήκει μὲν τοῖς εἰδόσιν ὡς ταύτης ἀπολ[illegible]

μους τῆς προσηγορίας διακω-
τῆς θείας ἀξίους θείας θεωρίας.
ὁμωνύμοις τοιγαροῦν ἐχρήσατο
ὁμοτρόποις· καὶ καθαρὰν
πίστιν κεκτημένοις ψυχήν· οὐ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραήλ· ἀλλ' οἱ τοῦ
Ἰσραὴλ ὀνομαζόμενοι τὴν ἀρετὴν ζηλοῦντες:

[illegible]
... Σιών ...

Ἅπαντας μὲν ὁ Κῦρος ἀνεῖναι
ἐπανελθεῖν Ἰουδαίους προσέ-
ταξε· μοχθηρᾷ δὲ οἱ πλείους
χρώμενοι γνώμῃ, καὶ εἰς ἀπαν-
τοῖς θείοις ἀντιτείνοντες νόμοις
ἐπανελθεῖν οὐκ ἠθέλησαν· ὅ-
σοι δὲ τῆς προσηγορικῆς ὀνομασίας
ἐπεμελοῦντο· καὶ τῆς κατὰ
νόμον πατρῴας εὐσεβ-

[illegible]

μου· ἀσπασίως ἐποιήσαντο
τὴν ἐπάνοδον· οὗτοι τοίνυν
ἐν τῷδε τῷ ψαλμῷ τὴν οἰκεί-
αν ἐλευθερίαν ὁρῶντες γεγηθό-
σιν· εὔχονται δὲ ταύτης καὶ τοῖς
ὁμοφύλοις τυχεῖν·

Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Τὸ ὡς ἐπιτάσεως ἐστὶ τοῦ θαυ-
μαστικοῦ· πολλῆς φησὶν ἀπη-
λαύσαμεν εὐμενείας· λύσαν-
τος τοῦ θεοῦ τὴν τιμωρίας τοῦ
ὅρου· καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῖς
αἰχμαλώτοις δωρησαμένου:

[illegible]

μα αὐτῶν· καὶ ... ἐπ' αὐτοὺς
ἀλλοιώσεως:

Ἐν θυμῷ γὰρ ὑπὸ τῆς θυμηδίας ταχύ·
ἐκινήσαμεν ... εὐφροσύνης τὰς
γλώσσας· τὴν γὰρ ἀγαλλίασιν
ὁμόνοιαν ἀκούουσαν εἶναι· ὅτι οὐ μό-
νον ... φημὶ ... ἡμᾶς:

τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνεν Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Τοσοῦτον ἡμᾶς πολυθρύλλητους παρ-
έσχεν ἡ ἀπαλλαγή φησιν· ἀπαρτὶ γὰρ
τὴν τοῦ θεοῦ μεγαλουργίαν θαυ-
μάζουσιν· ὅτι τῆς πικρᾶς ἡμᾶς
ἐκείνης δουλείας ἀπήλλαξε· καὶ
ἡμᾶς ἐμὲ μὲν τοιοῦτον μόνον:

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἀτόπον γὰρ τοῖς μὲν τῆς θείας
γνώσεως ἐστερημένοις τὴν
ἡμετέραν ἐγνωκέναι θαυμα-
τουργίαν· ἡμᾶς δὲ τοὺς τῆς
θεοσεβείας τετυχηκότας ἀχα-
ριστεῖν πρὸς αὐτόν:

Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Ὧν ἐτυχομεν ἀγαθῶν· καὶ τοῖς ἄλλοις
ὁμοφύλοις ἀπολαῦσαι ποθοῦσι·
καὶ τὴν κοινὴν δεσποτὴν ἀντιβολοῦσι,
μεταδοῦναι τῆς ἐλευθερίας κἀ-
κείνοις· ὡς τις χείμαρρος μιγνάς
θαι τοῦ ἐναντίου τὸν πλῆθος·
μὸνον δὲ τὴν ἐλπίδα καὶ ἀπὸ
τῆς θέσεως τεθεικὼς τὴν προ-
σηγορίαν· οὕτως αὐτὴν καὶ τὸ
ξενικὸν καλοῦμεν κοινῶς ὄνομα ζε-
φυροί· καὶ ἕτερον ὁ λόγος· ἀγὰρ
μόνος ἄνεμος, ὑγρὸς ὢν μετὰ

ἄρουραν ἀποπληροῖ· καὶ ὄμβροις ἐπι-
γεῖς σφοδροῖς· οὕτω τοιγαροῦν
φησί· καὶ τοῖς ἡμετέροις ὁ-
μοφύλοις· πανταχοῦ διεσπαρ-
μένοις καὶ μάλα σποράδην θρηνοῦσι
καὶ χειμάρρου δίκην τὴν πο-
ρείαν ποιήσασθαι:

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν:

Ὁμοιότητα δὲ τὴν ἰκετείαν ποιού-
μεθα· ἀλλὰ τοῖς τῶν δακρύ-
ων εἰδότες καρποῖς· οἱ γὰρ
μετὰ τούτων τὰ σπέρματα
καταβάλλοντες δακρύων τὸν
ἀμητὸν ὁρῶντες εὐφραίνον-
ται:

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν:

Διαφόρως τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἀ-
ρηκε· τῇ ποικιλίᾳ τῆς διδασ-
καλίας· πείθων ἀπὸ τῶν ὀφθέν-
των πραγμάτων ὁ μέντοι:

[illegible]

Ὑπόθεσις τοῦ ρκϛ ψαλμοῦ· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Πάλαι μὲν τὸν θεῖον νεὼν Σολο-
μῶν ᾠκοδόμησε· κατεπίμπρα-
το δὲ ὑπὸ Βαβυλωνίων· Ζοροβά-
βελ ἀνέστησε· τοῦτον οἱ μαισο-
γομῶν τὸ ἀνομάζεσθαι· καὶ
ὡς ἐκ τοῦ ὄνομα τὸ γένος
κατάγοντα· καὶ ὡς σύγγονον
τοσ ἀναμένουσι μὲν ἐρύθρον· ὁ
δὲ γὰρ τῆς σωματικῆς οἰκοδο-
μίας ὁ προφητικὸς ἁρμόττει
λόγος· ἀλλὰ τὴν μετὰ ταύτην ἐπα-
νόδου ὑπὸ τοῦ Ζοροβάβελ ἀ-
μημένην· τηνικαῦτα αὐτοὶ μὲν
οἰκοδομεῖν ἐπειρῶντο· δι' ἐκώ-
λυον δὲ καὶ τοῖς πέριξ ὑμῖν κα-
τ' αὐτοὺς ἐρεθίζοντες ἀνελεῖν·
καὶ ταῦτα ἡ τοῦ Ἔσδρα σαφῶς ἐ-
φερεν δεδήλωκε γραφή· οἱ περὶ
τὸν Ζοροβάβελ τοίνυν· καὶ
Ἰησοῦν τὸν τοῦ Σαραθιὴλ· καὶ
οἱ μετ' αὐτῶν διακονεῖν κοσμού-
μενοι· τὴν δὲ τὴν εἰσήγησι
προσφέρουσι τοῦ ψαλμοῦ:

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων:

Πᾶσαν ἐπιμέλειαν οἰκοδομοῦμεν
τε πῶς φυλάττομεν τῆς οἰκεί-
ας ... μὴ θαρρεῖτε· ἀλλὰ τὴν
θείαν ἐπικαλεῖσθε ῥοπήν· τῶν
γὰρ συνεργούσης ἕκαστος ἔργων
δίον· ἀναιρουμένης δὲ τοῦ θεοῦ
τῆς εὐμενείας μάταιος ἡ τῶν ἀν-
θρώπων σπουδή:

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.

Τὸ ἐγείρεσθαι οὐκ ἔστι προστακτικόν·
ἀλλ' ἀπαρέμφατον λέγει ὅτι παντάπα-
σι τοῦ θεοῦ τῶν ὀργάνων μὴ συνερ-
γοῦντος· καὶ τὸ ὀρθρίζειν· καὶ
τὸ ἀγρυπνεῖν· εἴτε φυλακὴν τῆς
πόλεως· καὶ εἰς τὴν προκειμένην
οἰκοδομίαν· διὸ παραινεῖ τοῖς
μετ' ὀδύνης τὸν ἄρτον ἐσθίου-
σι· διὰ τὰς τῶν πολεμίων ...

μαρτύρησεν· ἐπὶ τὸν θεὸν τὰς ἐλπίδας
ἔχειν· ὅτι γὰρ δώσει τοῖς ἀγαπητοῖς
αὐτοῦ ὕπνον· ἰδοὺ ἡ κληρονομία
κυρίου υἱοί· ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς
πρὸς δὴ ταῦθα [illegible] γαστρός
καὶ ὡς τὴν ἀνάπαυσιν μὲν προσηκό-
ρας σου· ἀνάπαυσιν γὰρ καὶ ὁ ὕπνος
τοῖς ἁγίοις παρέχει· τοῦ θεοῦ τοί-
νυν φησὶν ἡ τῆς οἰκείας ἀξιώσει
κηδεμονίας· δυνησόμεθα τὸν
πολέμιον τοῦτον περιγενέσθαι·
καὶ ἀπόνως οἰκοδομῆσαι καὶ
διαφυλάξαι· καὶ δίχα φρο-
ντίδος καθευδῆσαι· καὶ πληθόμενοι
παίδων γενέσθαι πρὸς κατὰ
τὴν θείαν ὑπόσχεσιν· ὑπέσχε-
το γὰρ ποιήσειν ὡς τὸ γένος
ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ
χεῖλος τῆς θαλάσσης· τοῦτο
καὶ δὴ ταῦθα ἔφη· ἰδοὺ ἡ κλη-
ρονομία κυρίου υἱοί· ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστρός· τουτέστιν
ἡ θεία ὑπόσχεσις· καὶ ἡ περὶ
τοὺς παῖδας ἀρετή· καθά-
περ τις ἡμῖν μισθὸς τοῖς εἰς
αὐτὸν ἠλπικόσι δέδοται:
ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ· οὕ-
τως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων:
ὁ Θεοδοτίων· ὡς ὁ βέλη ἐν χειρὶ
δυνατοῦ οὕτως οἱ υἱοὶ νεότη-
τος· κατὰ ταύτην δὲ τὴν διά-
νοιαν· καὶ ὁ Ἀκύλας· καὶ ὁ Σύ-
μμαχος ἑρμηνεύουσιν· λέγει δὲ ὅτι ἐ-
σόμεθα τῷ θεῷ πεποιθότες·
οὐ μόνον πολλοί· ἀλλὰ καὶ δυ-
νατοί· οἷον τινα βέλη παρὰ
δυνατοῦ τινος ἀφιέμενα·

καὶ οἱ ἐν γνώσει ἀσθενεῖς· καὶ οἱ σφό-
δρα ταλαιπωρούμενοι· τοῦ-
τοις γὰρ ἡ ῥοπὴ ἐκτετιναγμένων·
ἰσχυροὶ γίνεσθαι ἐσόμεθα· τῆς
ἄνωθεν ῥοπῆς ἀπολαύσοντες:
μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐ-
πιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν:
πέσιν τῶν πολεμίων· οὐ μόνον
γὰρ οὐ καταισχυνθησόμεθα· ἀλλὰ
καὶ περιγενησόμεθα τούτων·
καὶ ζηλωτοὶ παρὰ πᾶσι γενησό-
μεθα: οὐ καταισχυνθήσονται
ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐ-
τῶν ἐν πύλαις:
τέως μὲν γὰρ ἐν ἀπορίᾳ ὄντες τοῖς
παρὰ τῶν πολεμίων περιπεπτω-
μένοις πρὸς ὀνείδη λέγομεν·
τοῦτο δὲ εἶπε κατὰ τὸ παλαιὸν
ἔθος· οὐ γὰρ ἐδίκαζον τοῖς ἐν ταῖς
πύλαις τοῖς τὴν πολιτείαν μένοις
ὄνειδος· ἀλλ᾽ ἐξ ὄντας ἀποκρί-
σεις ἐποιοῦντο· διὰ [illegible] τῶν
δὲ τῆς ἐς θεὸν ἐλπίδος τὸ αἰσχυ-
νόμενον ἐξέφυγον:
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ρκζ΄ [illegible]
ὁ τῶν προξενουμένων ἀγαθῶν τὸ πλεῖ-
θεν αὐτῷ· διδάξας δὲ ἐν τῷ προτέ-
ρῳ μόνῳ ψαλμῷ· ὁ δὲ ἐν τῷ τῷ
μακαρίζει τοὺς μετὰ τῆς ἐλπί-
δος τὸν θεῖον ἔχοντας φόβον·
διὸ καὶ τῆς ἀρετῆς ἡ κτῆσις
προσγίνεται· ἀνάλογον δὲ
τοῖς τῷ θεῷ πεπιστευκόσι μὲν
κατὰ θεὸν πολιτεία· οὕτω γὰρ
ἡ σκιὰ σῶμα τὸ ὄρος:
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
ὁ οὐ τὸν ἐκ γένους Ἀβραάμ· οὐδὲ

τὸν ἐκ σπέρματος Ἰσραήλ· ὁ προφη-
τικὸς ἐμακάρισε λόγος· ἀλλὰ
τὸν τῷ θείῳ φόβῳ κοσμούμενον·
τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Πέτρος ἐν
ταῖς πράξεσι λέγει· ἐπ᾽ ἀληθείας
καταλαμβάνομαι· ὅτι οὐκ ἔστι
προσωπολήπτης ὁ θεός· ἀλλ᾽ ἐν
παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος
αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην
δεκτὸς αὐτῷ ἐστιν· ὑπέδειξε δὲ
ὁ προφητικὸς λόγος· καὶ τοῦ
θείου φόβου τὸν χαρακτῆρα·
ἐπήγαγε γάρ· οἱ πορευόμενοι
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ:
ὁ οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
ἀλλ᾽ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πα-
τρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ἴδιον τοίνυν
τῶν φοβουμένων τὸν κύριον· τὸ
μὴ μόνον ἔχειν τὸν θεῖον νόμον·
ἀλλ᾽ ἐν αὐτοῖς ποιεῖσθαι τὴν πο-
ρείαν διηνεκῶς: τοὺς πόνους
τῶν καρπῶν σου φάγεσαι:
ὁ δὲ οὐ μάτην, κόποις χρώμενον συνεσ-
θίειν· ὡς εἰκὸς δηλοῖ ὅτι καὶ
οἱ τῶν καρπῶν οὐ τὴν ἐπικαρπίαν
ἐκάλεσαν· ἀλλὰ τὸ μόριον τῶν
χειρῶν· λέγει δὲ ὅτι τῶν ὑπὸ σοῦ πονου-
μένων ἀγαθῶν τοῖς καρποῖς
τρυφήσεις· τοῦτο δὲ καὶ ὁ θεσπέσιος
πρόγονος ἔφη· ὅσα γὰρ σπείρων φειδό-
μενος, φειδομένως καὶ θερεῖ·
καὶ ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις, ἐπ᾽ εὐ-
λογίαις καὶ θερίσει· μακάριος εἶ
καὶ καλῶς σοι ἔσται:
ὁ γὰρ μόνον λέγω ὡς ἐσθίει ὁ καὶ
περιλείπεται πόνος· ἀλλὰ καὶ ἕτερος ἐ-

ξεις τὴν εὐλογίαν: ἡ γυνή σου
ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου:
ε πρὸς δὴ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τὴν
τινα ἀπραξίαν ἐνόμιζον· ὑπισ-
χνεῖται αὐτοῖς ὁ λόγος· καὶ γυ-
ναικῶν εὐκαρπίαν· ὥσπερ καὶ
ἀμπέλοις παραβάλλεσθαι τε-
θηλυίαις· καὶ βρυούσαις τοῖς
βότρυσιν: οἱ υἱοί σου ὡς νεό-
φυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης
Κ καὶ ἐν τῷ νβ΄ ψαλμῷ [illegible]
δίκαιον ἐλαίαν παρεικάζων· ἐγὼ
γὰρ ἔφη ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρ-
πος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ· καὶ ἐνταῦ-
θα τοῦ φοβουμένου τὸν κύριον τοὺς παῖ-
δας, νεοφύτοις ἐλαιῶν ἀπεικά-
σεν· ὡς τῆς ἀγαθῆς συνηθείας τὴν ἀρ-
δείαν δεχομένοις· καὶ τὸν καρ-
πὸν ὡς ἐν ἐμφέροντας· καὶ
τὸ φύλλον οὐκ ἀποβάλλοντας·
κατὰ τὸν ἐν τῷ α΄ ψαλμῷ μα-
καριζόμενον ἄνδρα: ἰδοὺ οὕτως
εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον:
ὅπου γὰρ ὁ θεὸς οὐ γίνεται ἀκρι-
τής· οὕτως τὸν ἴσον ἐκ τοῦ ἡττᾶσθαι
τὸ γένος καταφέρονται, [illegible]
ἡ ξένος· οὕτως τὸν ἄμπελον
πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπιδείκνυ-
σιν· οὕτως τὸν μόσχον· οὕτως τὸ
κορυμβῶν· οὕτως πάντα τῷ ἔ-
θνει: εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών·
Κατὰ τὴν τότε κατέχουσαν δόξαν· ἐ-
κεῖ γὰρ ᾤκει τὸν θεὸν νομίζοντες:
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πά-
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·
τοσαῦτα ἰδεῖν ἐπόθουν· οἱ ἐκ [illegible]

θυμὸν ὡς εἰ παρελθόντες· καὶ
τῆς πορθούσης τὴν ἐρημίαν ὀρ-
γῆς· καὶ ἰδίοις υἱοῖς τὸν υἱὸν σου·
Εὐμενείας γὰρ μεγάλης μεμόνηκεν ἀ-
εὶ στρέψας ἐθέλησας μαθεῖν· καὶ π(ερὶ)
δὰς παίδων αὐτῶν· συμμαχ(ή)-
σας τοῖς νῦν ταῖς γνώμαις·
ὁρίζει τὰς ἀλγεινάς· ὅτι δὲ οὐ
κ(αὶ) ἐν τούτοις εἶδε τὸν ἀγαθὸν
τὴν κτίσιν· ὁ μακάριος Ἡσαΐας
ἐδίδαξε· μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς
ὅτι ἐγώ εἰμι ξύλον ξηρόν· ὅτι
τάδε λέγει κ(ύριο)ς τοῖς εὐνούχοις
τοῖς φυλάττουσι τὰ σάββατά μου·
καὶ ἐκλεγομένοις
ἃ ἐγὼ θέλω· δώσω αὐτοῖς ἐν
τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχει
μου τόπον ὀνομαστόν· καὶ ὄ-
νομα ἀγαθόν· κρεῖττον υἱῶν
καὶ θυγατέρων: εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσ(ραήλ):
Πάλιν ἐπάγει ταύτῃ τὸν Ἰσραὴλ
ῥῆμα· ἀληθινὴ δὲ εἰρήνη· ἡ π(ερὶ)
θ(εὸ)ν εἰρήνη· ὁ δὲ σαρκικὸς Ἰσραὴλ
κείνης ἐκπεσών, κ(αὶ) τῆς ἄλλης ἐ-
στέρηται:

ψαλμὸς τοῦ ρκη ψαλ(μοῦ)· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς πρόρρησιν
ἔχει τῶν μετὰ τὴν ἐπάνοδον
ἐπαναστάντων Ἰουδαίοις ἐ-
θνῶν· κ(αὶ) διδάσκων τὰς χ(άριτας):
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ
νεότητός μου· εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·
πλεονάκις ἐπολέμησάν με
ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ
οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.
Νεότητα καλεῖ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ
διατριβήν· κ(αὶ) τὴν ἐκεῖθεν

ἀπαλλαγήν· καὶ τὴν εὐθὺς μετὰ τὴν
ἔξοδον· τὰς θείας ἀπαριθμεῖ-
ται χάριτας· ὅτι πάμπολλοι καὶ
ἐξ ἀρχῆς πολλοί μοι διαφόρως
ἐπανέστησαν· καὶ παντοδα-
ποῖς μοι παραναλωμένη κακοῖς
ἐπειράθη· διὰ δὲ τῆς θείας ἐ-
πικουρίας διέφυγον τὰς ἐ-
κείνων ἐπιβουλάς. ἀληθέ-
στερον μέντοι ταῦτα τῇ νῦν
ἁρμόττει γραφῇ· πολλὰς μὲν
δεξαμένη προσβολὰς πο-
λεμίων· πάντων δὲ περιγε-
νομένη· καὶ τοὺς πολεμίους
προσκυνητὰς ἀποφήνασα:
ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον
οἱ ἁμαρτωλοί:
Ὁ νῶτος καὶ ὁ θεὸς ὅτι ἐφόρε-
σαν κατὰ μῆκος αὐτῶν· δηλοῖ δὲ ὁ
λόγος τὰς μάστιγας καὶ τὰς
αἰκίας· τὰς τοῖς νικηφόροις
μάρτυσιν ἐπενεχθείσας· ὑ-
πὸ τῶν δυσσεβῶν· ταῦτα
δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν μακάριον
ὑπέμειναν Δανιήλ· καὶ οἱ περὶ
Ὀνίαν Μακκαβαῖοι: ἐμάκρυ-
ναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν:
Ὁ δὲ ἀκύλας· ἐμήκυναν· ὁ δὲ σύμμαχος·
παρέτειναν κακοῦντες· ἀντὶ
τοῦ ἐπὶ μακρὸν μέχρι πολλοῦ
πολεμοῦντες· καὶ τὴν οἰκείαν
αὔξοντες ἀνομίαν: κ(ύριο)ς δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρ(τωλῶν):
Τοὺς αὐχένας ὑψηλούς· ὁ δὲ ἀκύλας
καὶ ὁ σύμμαχος· ἐμήκυνα· ὁ δὲ
θεοδοτίων· κλοιούς. πάντα
δὲ ἀληθῆ· καὶ γὰρ οἱ κατὰ καιρὸν

τοὺς βρόχους τοῖς ἄλλοις. κατέ-
κοψεν ὁ τούτων θεός· καὶ τοὺς περι-
τεθέντας αὐτοῖς κλοιοὺς συνέ-
τριψεν· καὶ αὐτοὺς τοὺς αὐ(χένας)
τοὺς αὐχένας συνέκοψεν:
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφή-
τωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες
οἱ μισοῦντες Σιών:
Διαμαρτυροῦμεν φησὶ τῶν πονηρε(υ)-
χειρημάτων καὶ τρέπονται τὸ
ἀσφαλῶς· οἱ τὴν Σιὼν πολεμοῦν-
τες: γενηθήτωσαν ὡς χόρ-
τος δωμάτων· ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπα-
σθῆναι ἐξηράνθη· οὗ οὐκ ἐπλή-
ρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων·
κ(αὶ) τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δρά-
γματα συλλέγων:
Μὴ τοσοῦτον φησὶ γράφων οὐκ ἐξαν-
θῆσαι ἔχει· ἀλλ' ἀποσβῆναι· ὅτι
ἐπὶ τῶν ἡλιουμένων ὀρθῶν μόνον εἰμὶ
μόνον ἔχει· οὐδὲ γὰρ ὑγρὸν ἔχον
τὴν ἄρδευσιν θερίζεσθαι δύναται·
ἀλλὰ μόνον πεπάνθη καὶ
τότε τὴν δὲ παρ' ἡλίου ἀπόλλυται. ἡ δ(ὲ)
ἐπὶ τῶν δωμάτων φυομένη
πόα, πρὶν ἀκμάσαι καρπόν, τῇ
τοῦ ἡλίου ξηραίνεται προσβολῇ·
τούτοις τοὺς πολεμίους τὰς
ἀγχιρήσεις ἀπεικασθῆναι παρ-
ακαλεῖ. καὶ ταῦτα ὡς παραινέ-
σεως, ἀφορμὴν δέξασθαι τέλος:
καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·
εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· εὐλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου:
Οἱ τὰ κομῶντα θεασάμενοι λήια
θαυμάζειν εἰώθασι τοὺς γεωργοὺς
τὴν ἐπιμέλειαν· καὶ ἀγορεύουσι

παρ' ὅμοιον τοὺς τὰ τοιαῦτα θερί-
ζοντας· τοῖς δὲ τῶν δωμάτων
τὸν χόρτον συλλέγουσιν, οὐδεὶς
τοιοῦτον ἐπιφθέγξατο πώποτε:

ψαλμὸς τοῦ ρκθ ψαλ(μοῦ): ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Ὁ τῶν δικαίων χορός· ταύτην τῷ
θεῷ τὴν ἱκετείαν προσφέρει μὲν
δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ ψαλμοῦ τὸ προοί(μιον):
ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κ(ύρι)ε. Ἀντὶ
τοῦ κάτωθεν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς
καρδίας ἀναπέμπων τὴν ἱκε(σίαν)·
τῶν γὰρ μόνοις κεχρημένων
τοῖς χείλεσι, ἡ θεία κατηγορεῖ
γραφή. καὶ νῦν μὲν διὰ τοῦ προφή(του)
Ἱερεμίας πρὸς τὸν τῶν Ἰουδαί(ων)
θ(εὸ)ν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶ(ν)·
καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐ-
τῶν· νῦν δὲ αὐτὸς ὁ θ(εὸ)ς διὰ Ἡσαΐ(ου)
τοῦ προφήτου Ἰουδαίων κατη-
γορεῖ λέγων· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς
χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία
πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· οἱ δὲ νῦν
ἱκετεύοντες ἀπὸ τοῦ βάθους
τῆς καρδίας τὴν αἴτησιν ἀναπέ-
μπουσιν: κ(ύρι)ε εἰσάκουσον τῆς φω-
νῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προ-
σέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου:
Καὶ ἀμφότερα τοῖς λόγοις χρησάμενος
οὐ δὲ τὸ θεῖον ὡς σώματος· τὴν
ἀκουστικὴν ἐνέργειαν καὶ ὅτι
κηδεμονικὴν δύναμιν· τὰ δ' ὦτα,
τὴν ἀκουστικὴν ἐνέργειαν ἐπι-
στάθη· ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ἀκούει, ταύτην
κ(αὶ) λέγει· καὶ ἡ ψυχή, ταύτην καὶ ἀ-
κούει: ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κ(ύρι)ε:
Ὁ τῶν δικαίων χορὸς ἱκετεύει τὸν κ(ύριο)ν

μὲν ταῖς ἁμαρτίαις μεγίστης ἔτυχον τῆς
τιμωρίας· οὕτω καὶ οἱ περὶ τὸν
Μακκάβαιον [illegible] τοῦ λαοῦ τῆς
παρανομίας τὸ πρόσωπον
αὐτῶν περιέθεσαν:

κύριε τίς ὑποστήσεται:

Ἂν γὰρ δικαίως τὰ τῆς δίκης καὶ
[illegible] τίς ἱκανὸς τῶν
[illegible] ἐκφυγεῖν [illegible]
[illegible] ἀλλὰ
ὑπομεῖναι τὸν ὄλεθρον:

ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν:

Ἔχεις φιλανθρωπίαν τῆς δικαιοσύνης
μεμιγμένην· καὶ ταύτῃ μᾶλλον
πέφυκας ἢ ἐκείνῃ κεχρῆσθαι:

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου:

Ἀντὶ τοῦ ὀνόματος, ὃ μόνον αἰχμ[illegible]
καὶ ὁ θεὸς [illegible]
[illegible] δηλαδὴ
ὅμως· τοῦτ' ἔστι τοῦ [illegible]
καὶ ταῖς [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible]
[illegible] τὰς χεῖρας
[illegible] ἀλλ' οὐκ [illegible]
μένων τῶν [illegible] ὑπο-
σχέσεων· λόγον γὰρ [illegible]
[illegible] ὑποσχέσεων [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]
πιστεύω:

ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός:

Ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς ἡμέρας· [illegible]
[illegible] πρωΐα [illegible]
[illegible] τῆς νυκτός· οἱ γὰρ [illegible]
ταῖς φύλακες, μέχρις ἐκείνου
[illegible] τοῦ καιροῦ:

ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν κύριον:

Οὐκ ἀρκοῦμαι τοῖς οἰκείοις μόνον τῆς
[illegible] ἐλπίδος [illegible] τοῦτον·
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐπὶ
τὴν ὁμοίαν κτῆσιν προτρέπω·
[illegible]
[illegible] κέρδος:

ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος· καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις:

Φιλοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος ὁ δεσπότης
καὶ τοῖς μεταμελομένοις πα-
ρέχει τὴν σωτηρίαν:

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ:

Πρέπει [illegible] ἔχει τὴν κατὰ τὸν [illegible]
[illegible] αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἀμνὸς
τοῦ θεοῦ· ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου· οὕτω καὶ ὁ ἄγγελος ἔφη
Γαβριὴλ πρὸς τὴν [illegible]
[illegible] καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν:

[illegible]
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Ταπεινοφροσύνην ὁ προφήτης ἐκ [illegible]
[illegible] καὶ τῆς ταύτης [illegible]
εἰσάγει τὸ πρόσωπον προσα-
γομένων [illegible] θεῷ [illegible]:

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου:

Τῆς καρδίας τὸ ὕψος· οὐ μόνον τοῖς
[illegible] ἀλλὰ καὶ τοῖς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
τοῦ [illegible] τῆς καρδίας αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

παρὰ [illegible] ταῖς [illegible]
ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· καὶ
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται:

οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου:

[illegible] τῶν ὑπερηφάνων τὰς ὀ-
φρῦς ἐπαίρειν καὶ τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ὑπερφρο-
νεῖν· οἱ δὲ τοῦ πάθους ἀπηλλαγ-
μένοι· οὐχ οὕτως [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] μετὰ
τυφίας:

οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις· οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ:

[illegible] οὐ [illegible] ὑπὲρ
ἐμέ· [illegible] τοῦ ἐμαυτοῦ [illegible]
καὶ τοῖς [illegible] μου τὴν
ἀξίαν οὐκ ἐπεχείρησα:

εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν· ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου· ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου:

[illegible] εἰ μὴ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὴν ψυχήν μου ἀπὸ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] τὴν ψυχήν μου· [illegible]
[illegible] ἀπαλ[illegible]
[illegible] καὶ τὴν [illegible]
[illegible] καὶ ἐμαυτόν σοι
ὑποτάξαι· ἀλλ' [illegible]
[illegible] τῆς αὐτῆς [illegible]
τυχεῖν ἀξίως:

ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος:

[illegible] ὁ προφητικὸς λόγος· τίνος
χάριν ἐποιήσατο τὴν [illegible]
[illegible]· οὕτω
[illegible] ἑαυτοῖς [illegible] δίκαιοι

διὰ [illegible]· ἀλλὰ [illegible]
[illegible]
[illegible] τῆς ἐλπίδος
[illegible] παρεκάλεσαν· καὶ [illegible]
ταύτην [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ταύτης
[illegible] συλλέγειν καρπούς:

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Πολλὰ μὲν ὁ ψαλμὸς οὗτος πρὸς [illegible]
[illegible] καὶ γὰρ καὶ [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς τὸν Δαυὶδ [illegible]
[illegible] ὑποσχέσεις· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ κατὰ σάρκα [illegible]
[illegible] Δαυίδ· [illegible]
[illegible]:

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ:

[illegible] πολλὰ [illegible]
[illegible] παρρησίαν
[illegible] τοῦ
Δαυὶδ [illegible] καὶ τοῦ Δαυὶδ
τῆς πραότητος καὶ [illegible]
[illegible] ψαλμὸς
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ φρονήματος αὐτοῦ με-
τριότητα:

ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ· ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ· εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου· εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν· καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ· σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ·

Ταῦτα σαφέστερον ἡ τῶν Παραλειπομένων ἱστορία διδάσκει· περὶ τὸν μὲν γὰρ ἱκέτευσε Σολομὼν τὸν θεὸν οἰκοδομήσας ναόν· ἐπειδὴ δὲ [illegible] τοῦ προφήτου μάθοιμεν [illegible] ὁ θεὸς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος [illegible] οἰκοδομίαν [illegible] τὴν οἰκοδομίαν· οὐκ [illegible] ἀλλὰ καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ σίδηρον καὶ χαλκὸν καὶ ξύλα καὶ λίθους συνήγαγεν· καὶ ταῦτα ἐθέλων ἅπαντα σαφέστερον ἡ Βίβλος τῶν Βασιλειῶν διδάσκει τοῖς ἐντυγχάνουσιν: ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ:

Ὁ μὲν οὖν μακάριος Δαυὶδ ἱκέτευσεν οἰκοδομηθῆναι ναὸν τῷ θεῷ· ὁ δὲ [illegible] τοῦ θεοῦ λόγος ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν [illegible] ὑπέσχετο· διό φησιν ὁ προφήτης· ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. [illegible] ἐκεῖ γὰρ [illegible] τοῖς [illegible] τὸ οἰκεῖον σῶμα [illegible] ἔφησε· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· δρυμοῦ δὲ πεδία καλεῖ τοὺς [illegible] ναοῦ [illegible] καὶ οἰκοδομίαν [illegible] ἐκεῖ γὰρ τὸν [illegible] τὴν αἰτίαν δὲ [illegible] ἱκετείας ἐπισχὼν ὁ μέγας Δαυὶδ καὶ

ναὸν ἔστησε καὶ θυσίαν προσήνεγκε καὶ [illegible] τὴν οἰκοδομίαν [illegible] σκηνὰς ἢ μὲν ἐκ λίθων καὶ ξύλων [illegible] καὶ ἡ μὲν ἐν [illegible] ὑπὸ Σολομῶντος ἐγένετο· τὴν δὲ [illegible] τοῦ παρθενίου [illegible] ἡ χάρις ἐξύφηνεν· οὐ [illegible] εἰκότως ὁ προφητικὸς λόγος ἔφη· ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, τουτέστι τὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς [illegible] εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ, τὴν ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς οἰκοδομηθεῖσαν ὑπόσχεσιν: εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ:

Τὸν χρόνον ἐνήλλαξε [illegible] εἰσιόντες [illegible] θεραπείας [illegible] ταῦτα [illegible] διάνοιαν [illegible] οὐκ [illegible] μόνον· ἀλλὰ καὶ [illegible] τὸ θεῖον εἶναι [illegible] ἡ θεία γραφὴ [illegible] ἀνθρωπίναις ἀκοαῖς μετρίοις τοῖς λόγοις: ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου:

Ἀνάπαυσιν τοῦ θεοῦ καλοῦσι τὴν κατὰ τὸν νόμον λατρείαν· [illegible]

[illegible] οὕτως καὶ ὁ μακάριος Πέτρος ἐν ταῖς Πράξεσι λέγει· προφήτης ὑπάρχων ὁ Δαυὶδ καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἀναστήσει τὸ κατὰ σάρκα τὸν Χριστὸν καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ: ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου:

Λύχνον πάλαι ὁ προφητικὸς λόγος τὸν ἐκ Δαυὶδ [illegible] τὸ τῆς θεότητος ὑποδεξάμενον φῶς: τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου:

Τὴν μὲν οὖν αἰσχύνην [illegible] Ἰουδαῖοι τὴν ἔχθραν ἀσπασάμενοι καὶ τὴν αἰσχύνην ἐνδυσάμενοι· τοῦ δὲ ἁγιάσματος αἱ κατὰ [illegible] ἐκκλησίαι [illegible] τοῦ Χριστοῦ χρηματίζουσαι [illegible] τοῦ κοσμιζόμεναι:

ἑρμηνεία τοῦ ρλβ' ψαλμοῦ· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Ἐπὶ τοῦ Ῥοβοὰμ διῃρέθησαν αἱ φυλαί· καὶ αἱ μὲν δέκα τῷ Ἱεροβοὰμ ἠκολούθησαν· αἱ δὲ δύο τὴν Δαυιτικὴν ἠσπάσαντο βασιλείαν. μετὰ μέντοι τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καὶ [illegible] συνῆλθον· καὶ τὴν [illegible] μίαν ἠσπάσαντο· καὶ μίαν [illegible] ἡγεμονίαν· καὶ κοινὴν τὴν κατὰ νόμον [illegible] λατρείαν· [illegible] προθεσπίζει:

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν [illegible] τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό:

Διὰ τούτων ἡμᾶς [illegible] τῆς ἀδελφικῆς [illegible] συμφωνίας. ἀδελφοὺς δὲ καλεῖ τὰς φυλάς· ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων ἐπώνυμοι φύλαρχοι ἑνὸς ὑπῆρχον πατρός: ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών:

Τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐκ διαφόρων ἡδυσμάτων συνεκέκρατο· ἀλλ' οὐχ ἕκαστον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ [illegible] τὴν εὐωδίαν ἠφίει· [illegible] πάντων μίξις καὶ κρᾶσις [illegible] τὴν εὐωδίαν [illegible] τοῦτο τὴν ἀδελφικὴν [illegible] συμφωνίαν [illegible] πλειόνων [illegible] εἰσφορὰ τῆς [illegible] τὴν εὐωδίαν ἐργάζεται: τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ:

Ἐκεῖνο δὲ ἔφη ἔοικε τὸ μύρον [illegible] τὸ χρίσμα [illegible] τῆς τοῦ ἀρχιερέως κεφαλῆς· οὐ μέχρι δὲ μόνον τοῦ γενείου κατῄει, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ χιτῶνος [illegible] ἔσταζεν· [illegible] καλουμένου περιστηθίου· τοῦ [illegible] εἴρηκε· καθάπερ [illegible] τῆς κεφαλῆς διὰ τοῦ γενείου [illegible] τὴν ἐσθῆτα [illegible] χρίσματος [illegible] ἐπλήρου· οὕτως ἀπὸ τῆς ἀρχ

μέχρι τῶν ὑπηκόων ἡ ἀπὸ τῆς συμφωνίας ὠφέλεια χωρεῖ. ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Πάλιν μετ' εἰς ἑτέραν εἰκόνα μεταβαίνει τῆς συμφωνίας διδάσκων τὸ χρήσιμον. καὶ ταύτην ἔφησεν ἐοικέναι τῇ δρόσῳ τῇ ἀπὸ τοῦ Ἀερμὼν τῆς Σιὼν ἐπιφερομένῃ. τοσαύτη δὲ αὕτη ὡς καὶ ταπεινοῖς τοῖς κεράμοις ἐκ πέμπεσθαι. τὸ δὲ Ἀερμὼν ὄρος ἐστὶ καὶ αὐτὸ τῆς παλαιστίνης τῆς διαφόρου τοῦ Ἰσραήλ: ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Οὐκέτι ὡς ἐρήμων, ἀλλ' ἐν τῇ Σιὼν ὄρει καὶ τοῦ παναγίου ναοῦ. ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἀποφαινομένοις εἰδὼς ὅτι ποιοῖς κατεπέμφθη δρόσος. δι' ἧς αὐτὰ πάντες οἱ πιστοὶ ἀνθρώποι τὴν αἰώνιον εὐλογίαν καρποῦνται:

ἑρμηνεία τοῦ ρλγ' ψαλμοῦ: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:

Ἐρημότερα μὲν καὶ οὗτος τοῖς ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανελθοῦσι. πρὸ φέρει δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ἀεὶ εὐσεβέσι παραίνεσιν. ὡς τε μὴ μόνον μεθημέραν, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τὸ θεραπεύειν ἡμᾶς: Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου:

Οὐ πάντων τῶν ἡμῶν, ἀλλὰ τῶν τὴν θείαν δεσποτείαν αἰσθανομένων. καὶ τοῦ δεσπότου τὴν θεραπείαν περὶ πολλοῦ ποιουμένων. τῶν γὰρ τῆς αὐτῆς δὲ χαιρομένων τὸ παραιτεῖσθαι ἰδεῖν ἐστὶ τὸ δακρύειν καὶ ὀλοφύρεσθαι. καὶ τὴν θείαν φιλανθρωπίαν αἰτεῖν: οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Παρεσκεύασας ὑμνεῖν. ἐδίδαξε καὶ τῶν ὑμνῳδιῶν τὸν τρόπον. παντὸς χοῦ μὲν γὰρ αἰρεῖν ὁσίας χεῖρας ὁ θεσπέσιος ἐνομοθέτησε Παῦλος. οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς ἀφιερωμένοις προσήκει χωρίοις. τὴν ὀφειλομένην τῷ θεῷ προσφέρει προσκύνησιν: ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

Διδάξας τὸν τόπον διδάσκει καὶ τὸν καιρὸν ἁρμόδιον γὰρ ἡ ὑμνῳδία ἡ νύξ. πολλὴν παρέχουσα τὴν ἡσυχίαν. καὶ τῶν πολλῶν θορύβων ἀπαλλαττομένη. τὸ δὲ τὰς χεῖρας αἴρειν κατὰ τὸ κρατῆσαν ἔθος παρακελεύεται: εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἱμαίγαρ μήτις ὑπολάβοι τῆς ὁρίζεσθαι τὸν ὅλον θεόν. εἰκότως αὐτὸν ἔδειξε τῶν ὅλων δημιουργόν. δι' ὧν γὰρ οὐρανοῦ καὶ γῆς πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέλαβε. καὶ φησίν· ὁ μόνος γὰρ ἄξιος ἐπὶ γῆς ἐγένοντο. καὶ τὰ δι' αὐτοῦ γινόμενα:

ἑρμηνεία τοῦ ρλδ' ψαλμοῦ: ἀλληλούϊα:

Αἶνος οὗτος ἐστὶ καὶ αὐτός. ὑπὸ τῶν τῆς ἐλευθερίας τετυχηκότων. προσφερόμενος τῷ θεῷ. τοῦ δὲ ἀλληλούϊα καὶ ἤδη τὴν ἑρμηνείαν εἰρήκαμεν: αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον.

Ἐπειδὴ ἀκόρεστον ἡ θεία φύσις. ὑπὲρ ταύτην παρακελεύεται. εἰκότως ἡ πρὸς αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. ἀρκέσθη τῇ φωνῇ τοῦ θεοῦ προσηγορίαν. καὶ μὴ ζητήσῃς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. μὴ θέμις εἰδέναι: οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου. ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Πῶς ἀνωτέρω χωρίσομεν φησὶν ἀπαλλαγέντων τῶν δυσχερῶν. καὶ τῆς τῶν θείων ναῶν ἀπολαύοντες ἐνεργείας. τὸν τούτων χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν ἀνυμνήσατε: αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος.

Ἀφορμὴν τῆς ὑμνῳδίας ποιήσασθε τοῦ ὑμνουμένου τὴν ἀγαθότητα: ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

Πολὺ δὲ καὶ τοῦτο τὰ θεῖα μὴν πρὸ γινόμενον κέρδος. εἰ ταῦτα τῶν εἰς αὐτοὺς γεγενημένων ἀγαθῶν γεσθιῶν ποιήσεται τὴν μνήμην: ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος. Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ:

Ὁ δὲ σύμμαχος οὕτως. καὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς ἐξαίρετον ἑαυτοῦ. πλείονος αὐτὸν φησὶν ἐπιμελείας ἠξίωσε. καὶ οἰκεῖον λαὸν ἀπεκάλεσε. καὶ πάντων ἀνθρώπων κηδόμενος τούτου διαφερόντως ἐπεφρόντισε. τοῦτο δὲ καὶ ὁ μακάριος ἔφη Μωσῆς·

ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ. ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ: ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι μέγας ὁ κύριος. καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

Διὰ τοῦτον φησὶ μεμαθήκαμεν τῶν πραγμάτων τοῦ ἡμετέρου θεοῦ τὴν ἰσχύν. καὶ ὅτι οὐδαμῶς αὐτῷ παραμετρηθῆναι δυνήσονται. οἱ παρὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν προσκυνούμενοι θεοί. οὐδὲ γὰρ τοῦ ὀνόματι. καὶ ἀξίων τῆς συγκρίσεως. τὸ μηδαμῶς ὄν. ἐνταῦθα πὸ τῆς δημιουργίας ὑποδείκνυσι τὸ τοῦ θεοῦ δυνατόν: πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν. ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις:

Οὐ γὰρ δὴ ὡς ἀνάγκῃ συμμετρεῖ τὰς γνώμας ἀλλ' αὐτῇ τῇ ἐνεργείᾳ. ἡ δύναμις γὰρ καὶ πολλὰ πλείω σιάτους. καὶ πολλῶν μείζονα δημιουργῆσαι. ἀλλ' αὐτὰ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα εἶναι ἠθέλησεν. αὐτοῦ δὲ ὅμως πάντα ποιεῖ. ὁ ἄνωθεν καὶ τὰς οὐσίας. γῆν καὶ τὰς ἐπὶ γῆς. θαλάσσας καὶ τὰς ἐν τῇ. αἱ ἄβυσσοι δὲ καλεῖ τὸ ἀπειρότατον τῶν ὑδάτων πλῆθος. πληθυντικῶς δὲ θαλάσσας ἐκάλεσεν. ἐπειδὴ εἰς πολλὰ πολλαχοῦ διήρηνται θάλασσαι. ἀτλαντικὸς γὰρ κόλπος. καὶ ὠκεανός. καὶ τυρρηνικός. ἰόνιός τε. καὶ

γαῖος· καὶ ἀρραβικός· καὶ ἰν-
δικός· καὶ ἄλλη ζειρὴ ποντικὴ· καὶ
προποντίς· καὶ ἑλλήσποντος·
καὶ ἐντὸς ὥσπερ μεγάλη πολλαπλα-
σίαν τῶν εἰρημένων: ἡ θάλασσα
ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω:
Τὰ γὰρ θείῳ νεύματι ἡ κατὰ φύσιν
τῶν ὑδάτων φύσις ἀφέλκεται· καὶ
μετέωρος γίνεται· καὶ ἀντὶ
τῶν ἄπειρον· ἐξ ἐσχάτου τῆς
γῆς ταύτας τὴν ἀνάβασιν·
ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν θαλαττίων
ὑδάτων συνίσταται: τὰ ὄρη
ἐσκίρτησαν ἐποίησεν:
Προμηνύει δὲ τῶν ἐθνῶν τὴν χο-
ρείαν ταῖς αὐγαῖς τῆς· καὶ
δὴ καὶ θαῦμα παρὰ τῶν
ῥαδιεστάτων· ἐν ὕδασι καρπὸν
ἀγριέλαιον πυρὸς δίκην
οὔτε ἐκεῖνο θερμαίνει οὔτε
κατασβέννυται: ἀπὸ προσώπου
... ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ:
Θησαυροὺς δὲ ἀνέμων οὐ καὶ ποθὲν
ἐν ταμείοις τισὶν· ἀλλ' ἐπειδὴ αὐ-
τὸς ἐκείνων ὁ δημιουργός· ὡς
ἀλλ' ἐκ ... ἐθέλησεν· κινεῖ
τὸ κοινὸν μὴ ... θαῦμα· θησαυροὺς
ἀνέμων ἐκάλεσεν· ἀεὶ μὲν γὰρ
... καὶ πανταχόθεν προΐασιν·
οὕτω τῶν κοινῶν δημιουργοί·
καὶ πρόνοιαν ὑποδείξας· τῶν
ἰουδαίων μὲν πολλὰ προσεσίας
διεξεισιν: ... ἐπάταξε τὰ πρω-
τότοκα αἰγύπτου· ἀπὸ ἀνθρώπου
ἕως κτήνους:
Ἄπαντα τὰ παλαιὰ πλὴν ἐκεῖ τὰ ...
ἐπειδὴ μεγάλη ταύτη περιέλαβε

ρίαν ἐδείξατο: ἐξαπέστειλε σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε:
Πάντα τοῦ δεσπότου θαυμαστοῦ ἔ-
πραξε διὰ δὲ ἰσ(ραὴλ) αὐτοῦ· τῶν ἐδίδαξε:
ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ:
Οὐ γὰρ ἠρκέσθη μόνον ἐκεῖ τῶν θεο-
μαχούντων αὐτὸν ἀπαλλάξαι μό-
νον· ἀλλ' αὐτοῖς αὐτοῖς· καὶ
οἱ καὶ ὅμοροι· καὶ ὅμοροι
... · καὶ τοῖς πόρρω ἔθνεσιν·
οὕτω καὶ πρὸς τὸν μέγαν αὐτῷ
... τῶν θεῶν· ἰδοὺ
... ἐπὶ ... πρωτό-
τοκον τῆς αἰγύπτου· ἀπὸ πρω-
τοτόκου φαραὼ τοῦ καθημέ-
νου ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ· ἕ-
ως πρωτοτόκου τῆς αἰχμα-
λωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ:
... καὶ
... :
Τῶν παλαιῶν ... οἰκούντων:
τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραί-
ων· καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς
βασάν:
Τῶν ὁ θεὸς μόνος ... κατέχων:
καὶ πάσας τὰς βασιλείας χαναάν:
Τοῖς δὲ μακαρίοις ... ἐχαρίσατο
... ὑπ' ἐκείνων κατεχομένας
χώρας καὶ πόλεις· διὰ μειζό-
νων ... τούτων· καὶ δὴ ταῦτα
ὁ προφήτης φησί: καὶ ἔδωκε
τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν· κλη-
ρονομίαν ἰσραὴλ δούλου αὐτοῦ:
Καθάπερ γάρ τινα κλῆρον προσέ-
νειμεν ὑπ' ἐκείνων τῶν δυναστευ-
όντων βασιλέων πάλαι κατασχεθέντα

κλήρον· τοῖς ἰσραηλίταις δέδωκεν ὁ τούτου θεός:
κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:
Τὸ μὲν γὰρ μέγεθος τῶν ὑπὸ σοῦ γε-
γενημένων θαυμάτων, τὸ σὸν
ἅπαντας ἐκδιδάξει ὄνομα·
μένοντα καὶ εἰς τοὺς ἐσομένους
μετὰ ταῦτα μνήμην ... παραπέμ-
ψει: ὅτι κρινεῖ
κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθή-
σεται:
Ὁ γὰρ περιόψει παρὰ τῶν δυσμενῶν
ἡμᾶς πολεμουμένους· οὐδὲ
ἀξίας τῶν ἡμετέρων ἁμαρ-
τάδων τιμωρίας ἐπάξει· ἀλ-
λ' οἰκτείρας ... · οὐδὲ
δείξας τοῦ ὄντος θεοῦ τὴν δύνα-
μιν ... καὶ συνεμπεσόν-
των τῶν θεῶν ... ·
ἐπειδὴ δὲ θεοῖς ... ·
δείκνυσι γὰρ αὐτοῖς ... πρά-
γματος καὶ τὰς προσηγορίας
ἐρήμους· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν
Ὁ μὲν ἡμέτερος θεὸς τῶν ἀνθρώπων:
ἁπάντων ἐστὶ ποιητής· ἐ-
κεῖνοι δὲ οὐ μόνον δημιουργικὴν
οὐκ ἔχουσιν· ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸ τὸ εἶδος
παρ' αὐτῶν ἔχουσιν ... ἐδέ-
ξαντο· ἐξύησε γὰρ αὐτοῖς καὶ τὸ
χρυσίον ... : στόμα ἔχουσι
καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς
ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα
ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται:
Εἰκόνας ... αἰσθήσεως ἔχουσι· τῆς
δὲ ἐνεργείας ... :

... ὀσφρανθήσονται:
Τοῦ δὲ καὶ τῶν ἀλόγων ἡ φύσις
... ἕκαστον· τὰ δὲ εἴδωλα· οὐδὲ τοῖς
ἀλόγοις παραπλησίως τούτου
μετέχει: ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιν-
το οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς:
Τῆς ἀναισθησίας ἄξιοι τῆς ἐκεί-
νων ... καὶ οἱ δημιουργοῦν-
τες αὐτά· καὶ οἱ προσκυνοῦντες.
τοῖς γὰρ μόνον ... καὶ
θεοῖς ... καὶ
... καὶ μόνου δί-
καιον ... ἐκείνων μετασχεῖν
ἀλογίας: οἶκος ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ
Ἐκεῖνοι μὲν φησί· τοσαύτην ἀπο-
νέμουσι θεραπείαν τοῖς ἀψύχοις
εἰδώλοις· ὑμεῖς δὲ τὸν τῶν ἁπάν-
των ὑμνήσατε ποιητήν:
οἶκος ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον:
Διέκρινε τοῦ λαοῦ τοὺς ἱερέας· καὶ
καθ' ἑαυτοὺς ὑμνῳδεῖν παρεσκεύ-
ασε· ταύτην δὲ ... διαφοράν:
οἶκος ... εὐλογήσατε τὸν κύριον:
Ἐπειδὴ πολλὴ μὲν τῶν διαφορά· οἱ
γὰρ λαοὶ ... μὲν ἄλλων ...
... · τῶν δὲ ἱερέων ὑποδε-
έστεροι· ... οὗτοι τὴν
ἱερατικὴν ἀξίαν ἀρπάσωσιν·
ἐτόλμησαν γὰρ καὶ τὸ τοῦ θεοῦ
... · ἀμέλει καὶ
καὶ τούτοις ἀπὸ τῶν ἱερέων ...
... : οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
εὐλογήσατε τὸν κύριον:
Ἕτερον καὶ τοῦτο τάγμα· ...
ἰακὼβ οὐκ ... · ἐκεῖν

δὲ τῶν Δαυιτικῶν ᾀσμάτων ψαλλομένων· ὥς
που δὲ καὶ τοῖς Δαυιτικοῖς προση
μέτοις ἁρμόζειν· ἱκανὸν δὲ καὶ τὸ
τοιοῦ δαιμονίου διδάξαι· ὡς ὄντων
ὁμογενῶν τῆς σωματικῆς συγ
γενείας τῶν προκειμένων προ
κείμενον συνθήκην· [illegible]
[illegible] ἔχων:

Εὐλογουμένων ὁ θεὸς δαυιτικῇ φωνῇ· ἀλλὰ
λογουμένων ἔργων· εὐλογεῖται γὰρ ὁ
θεὸς· καὶ οἱ ὑμνοῦντες περι
φερόμενοι· αὐτὸς δὲ τὴν διὰ τῶν
πραγμάτων ἀπόδειξιν εὐλο
γοῦσι καὶ αὐτὸν ὁμολογοῦσιν ἐ
κείνου τὴν θείαν ἐκείνην δειγ
ματοφανίαν· ἀλλ' ἐκ τῆς μακαρίας
τῆς θείας ἐπιφανείας εἰδότες
γενομένην: [illegible]
[illegible]:

Καὶ τοῦ δὲ τὸν ὕμνον τοῖς αὐτοῖς
ὁ προφητικὸς χορὸς ἐπιτελεῖ χάριν
διὰ πραγμάτων αὐτοῖς παιδεύσας
τῶν πραγμάτων διοικοῦντων ὁ θεός:
[illegible]
[illegible]:

Προσεμφαίνει δέ φησι τοῦ θεοῦ τῆς χρη
στήριον ὕμνον· τῶν ὑπ' αὐτοῦ
χορηγηθέντων ἀγαθῶν μεμνη
μένοι· καὶ τὴν ἀμετρίαν αὐτοῦ
θαυμάζοντες ἔμελλον: [illegible]
[illegible]
[illegible]:
Θεῶν δὲ τοῦ θεοῦ ὄντων εἰδώλων
μέγα· οὐ γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἐκάλεσε
τῶν οὐκ ὄντων θεῶν· οὐ γὰρ ἔ
στιν ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν· ἀλλὰ ζών
των· καλεῖ τοίνυν θεοὺς τοὺς

ἱερεῖς συνάπτει τιμωμένους τῷ
υἱοὺς θεοῦ χρηματίσαντι· οὕτως
δὲ τῶν νόμων φησί· θεοὺς οὐ
κακολογήσεις· καὶ ἄρχοντα τοῦ
λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς· καὶ ὁ
προστάτης κόσμου Ἰσραὴλ· καὶ διὰ
Ἡσαΐου· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕ
ψωσα· καὶ ἐν τοῖς ψαλμοῖς· ἐγὼ
εἶπα θεοί ἐστε· καὶ υἱοὶ ὑψίστου
πάντες· τούτοις θεοὺς ἐκάλεσε
ὡς υἱοὺς θεοῦ χρηματίσαντας:
[illegible]
[illegible]:

Κυριεῖς καὶ ἄρχοντες παρὰ
θεοῦ λαβόντες τὴν ἐξουσίαν· τῶν
ὑπηκόων δεσπόζουσιν· οὕτω καὶ
ὁ κύριος ἔφη· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ
οἱ ἄρχοντες κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄγγελοι τινὲς
ὀνομαζόμενοι κυριότητες· δι
ὰ τοῦτο καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἔ
φη· καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι
θεοὶ πολλοί· λεγόμενοι μὲν
ὄντες· ὀνόματος μετέχοντες
πράγματος. εἴτε ἐν τῷ οὐρανῷ εἴ
τε ἐπὶ τῆς γῆς· ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ
πολλοί· οὕτως καὶ κύριοι πο
λλοί· ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ· ἐ
ξ οὗ τὰ πάντα· καὶ ἡμεῖς εἰς αὐ
τόν· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ
πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· τὸ
τὸν ἐκεῖνον μὲν ὄντα κύριον τῶν
ἀληθῶν κυρίων: [illegible]
[illegible]
[illegible]:
Μεγαλουργίαι· καὶ αὐτῶν ὕμνον

αὐτοῦ θεράποντων· ἀλλ' ὁ θεῖ
ος Μωϋσῆς καὶ τὰ μὲν διὰ Μωσέως,
καὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Ἠλιοῦ θαυ
ματα· ὡς αὐτὸς δὲ καὶ τὰ ὑ
πὸ τῶν ἱερέων ἀποστόλων
γενόμενα σημεῖα· εἰκό
τως τοίνυν αὐτὸν ὁ προφήτης
μόνον ἔφη τῶν μεγάλων
θαυμάτων δημιουργόν· εἰ
ταῦτα κτίσιν αὐτοῦ καὶ τὰ
μεγάλα ποιήματα:
[illegible]
[illegible]:

Κηρύττει γὰρ καὶ μόνον ὅρος
μὲν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ τὴν σοφίαν,
πολὺ γὰρ καὶ τὸ μέγεθος καὶ ὁ
κάλλος· καὶ ἡ ἐπὶ πλεῖστον δι
αμονή: [illegible]
[illegible]:

Καὶ τοῦτο δὲ ἀξιάγαστον· καὶ
τὴν ἀμήχανον σοφίαν ὁμοῦ
διανοίας· τὸ πανταχόθεν
τὴν γῆν περικλυζομένην
τοῖς ὕδασι μὴ ἀφανίζεσθαι· καὶ ἐ
πὶ τῆς οἰκείας φύσεως δι
αμένειν· εἰκότως δὲ τοῖς ῥη
τοῖς ἅπασι τὸν αἰώνιον ἔ
λεον ὁ μέγας ὁ γράφος συνάπ
τει· ἐπειδὴ οὐ διά τινα χρεί
αν οἰκείαν· ἀλλὰ διὰ μόνην φι
λανθρωπίαν ἐδημιούργησε τὰ
πάντα· [illegible]
[illegible]:

Τὰ θεῖα σημεῖα ταραχθέντες προνοί
αι, ἐξ ἀστέρων λαμπάδας
εἰς βάσιν· ἀλλ' ὡς τὸ πῦρ
φέρον, ἴνα ὡς ἀστέρων μικρὰ

φαίνει ὁ πρόσθεν ταλαίπωρος· πάντων δὲ
ἀστέρων καὶ σελήνης αὐτῆς
φανότατος ὁ ἥλιος· κἀκεῖνον
γὰρ φαινόμενον κρύπτει· καὶ αὐ
τῆς τὰς ἀκτῖνας ἀμαυροῖ:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Διένειμε φησὶ τοῖς φωστῆρσι τὸν
χρόνον· καὶ τὸ μὲν ἡλίου
ἀκτῖσι τὴν ἡμέραν ποιεῖ·
σελήνῃ δὲ καὶ ἄστροις κατα
τάξει τὴν νύκτα· διῃρημένου τ
οῦ νόμου τὴν οἰκείαν διὰ
κινήσεως ἀγαθότητα: [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἄλλος ὥσπερ τις ἐπανορθώσεις
ποσὶν ἐν τῇ γῇ τῶν Αἰγυπτίων.
σκοπὸς τοίνυν ὅτι τὴν μὲν
τῶν προνοιῶν θεῶν
ὅτι τοῖς ἀδικουμένοις οἰκτείρει·
τοὺς ἀδικοῦντας κολάζει·
τοιγὰρ καὶ ἐν τῷ ὁ προφήτης
ἐπήγαγε: [illegible]
[illegible]:

Ὁ ἐπὶ τούτου ἐμεῖ· ἐκείνοις τὴν
τιμωρίαν ἐπήγαγε· κἀκεῖνος
δὲ καὶ αὐτοῖς δικαιοσύνῃ συγ
κέκραται· καὶ τούτοις γὰρ δι
καίως ἠμύνεσθαι· κἀκείνοις ἐν
δίκως ἐκόλασεν: [illegible]
[illegible]

Ἡ χεὶρ αὐτῶν ἐν δυναστείᾳ ἐκάλεσε
βραχίονα δὲ τὴν ἰσχύν· διὰ
φοβερῶν μὲν τοι ἐδήλωσεν

οὐ δὴ ταῦτα ὡς γεγενημένα μόνον τοῦ λαοῦ στερήσας· τὴν οἰκείαν ἀπεκαλύψατο δύναμιν· [illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ:

Αὗται παρ᾽ αὐτοῦ προφητ[illegible] δὲ ὁ σκοπὸς τοῦ μέλους· ἵνα τὴν τῆς ἱερᾶς πόλεως ἄληστον ἔχωσι μνήμην· καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς ἐπανόδου ψυχαγωγούμενοι· τῶν ἀνδραποδισάντων μὴ μάθωσι τὴν ἀσέβειαν· λέγει τοίνυν ὅτι [illegible] πόρρω σου τυγχάνων σοῦ [illegible] λήθῃ τὴν μνήμην παραδέδωκα· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσαιμι, τοῦτο πάθοιμι· καὶ τῆς ἄνωθεν βοηθείας μὴ τύχοιμι· ταύτην γὰρ καλεῖ δεξιάν:

[illegible]

Τὸ κεφάλαιον φησὶ τῆς εὐφροσύνης τὴν σὴν [illegible] θεωρίαν· καὶ τὴν σὴν [illegible]ουργίαν· καὶ τὰς ἐν σοὶ πανηγύρεις· δι᾽ ἐκείνων γὰρ καὶ καρποῦμαι τὴν ἀληθῆ θυμηδίαν:

[illegible]

Ἐκ τοῦ Ἠσαῦ οἱ Ἰδουμαῖοι κατάγομενοι, δι᾽ ἐμφαίνοντες τὴν πρὸς αὐτοὺς συγγένειαν ἔχοντες· οὗτοι τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐμπιπραμένης καὶ καταδυομένης, ἔλεγον ἐφηδόμενοι· ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως τοῦ θεμελίου αὐτῆς· ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθρων αὐτὴν [illegible] μασσάσατε [illegible] αὐτὰ μέχρι τῶν θεμελίων ταῦ[illegible]:

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος:

Ὑπὸ παραδόσεως τοῦ θεοῦ τὴν τῶν Ἰουδαίων κρίσιν, προλέγει τὴν [illegible] τὴν ἰσόμετρον ὄλεθρον· ταλαίπωρον γὰρ αὐτὴν ὡς ἀληθῶς ἐσομένην καλεῖ· [illegible] ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρον, ἡ προλεγομένη μέλλουσα [illegible]:

[illegible] πρὸς τὴν πέτραν·

Τοῖς αὐτοῖς νηπίοις ἐχρήσαντο ὁμοίως, τὴν Ἰουδαίων τιμωρίαν ὁ προφήτης προείρηκε· μακαρίζει τοίνυν ὡς κς ἐκείνους κολάσαντας καὶ τούτοις [illegible] ἐπεὶ δὲ τῶν [illegible] κειμένοις [illegible] πρόθυμος [illegible] ἀλλ᾽ ὅτι τὴν σκυλαγωγίαν (?) τῆς [illegible] ἠξίωσε· καὶ τὸν θεῖον νεὼν οἰκοδομηθῆναι προσέταξε· δι᾽ ἐκεῖνο [illegible] καὶ τοῖς ὀλίγοις καρποῖς καὶ τὰς μεγάλας ἀντιδόσεις παρέχει· οὕτως τοῖς δύο τῆς χήρας ὀβολοῖς ἀνεκήρυξεν:

[illegible]

Μετὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον· ταῖς ἐπαγγελίαις (?) τοῦ θεοῦ Ἰουδαῖοι καταμύσαντες ἔθνη· διὰ τῆς θείας εὐτονίας (?) ὑμνῳδίαν χαριστήριον προσφέρειν τῷ θεῷ· ταῦτα γνωσθεῖσα προσφορᾶ [illegible]

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

[illegible]νεκε τὸν ὑπὲρ τὸν [illegible] ἀχάριστοι· ἀλλ᾽ ἐκ πείρας προσμαθόντες καὶ τῆς θείας τετυχηκότες· τοῖς δὲ ὅπλοις τὰς εὐεργεσίας ἀμειβόμενοι· καὶ ὕμνους ἀντὶ τῆς ἐπικουρίας προσφέρει: [illegible]

[illegible]

Ὑμνοῦμεν θαυμαστὰ (?) τοὺς ἀγγέλους· τοῖς δήμοις· καὶ καθάπερ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκεῖνοι χορεύοντες ὑμνοῦσι τὸν τῶν ὅλων θεόν· οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ἐπουράνιον συμφωνίαν προσοίσομεν: Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ἐπαιδεύομαι ἀντὶ τοῦ [illegible] ἀφιερωμένος τῷ ὀνόματί σου ναὸν· ὃν ἐκεῖνος προσκυνήσω· καὶ τὴν χαριστήριον ᾠδὸν ποιήσομαι· εἰς ἐμὸν [illegible]· καὶ τὴν κατὰ τῶν πολεμίων δικαιοσύνην ὁρῶν· τῶν μὲν γὰρ ἀδικούντων μεθείαν (?) χρησάμενος κατεψηφίσω τὸν ὄλεθρον· ἐμὲ δὲ τοὺς [illegible] ἐλεεῖσθαι ἔσωσας: ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

Διὰ πάντα γὰρ σὺ τὸ ὄνομα σου καὶ παρὰ πᾶσι μάλιστα τοῖς τὴν σὴν θεασαμένοις ἰσχύν: Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου·

Τῆς ἐπὶ τῆς εὐφροσύνης δικαίων ἀπολαβὼν ἀντιμισθῶν: Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει.

Τοῦτ᾽ ἔστιν ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν ψυχήν μου πολυωρήσεις· καὶ ψυχαγωγίας καὶ θάρσους ἐμπλήσεις· ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· σὺ ὢν τῆς ψυχῆς μου δύναμις· πολλῆς μὲν φησὶν ἐπικουρίας καὶ προμηθείας ἠξίωσας: Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ τὴν νίκην ταύτην μὲν ἅπαντες τῶν μεγίστην ἐκείνων ἐκείνου ἀνθ[illegible] τὴν νίκην ἐθαύμασαν· τοῦ θεοῦ τὸν ὅλων τὴν δύναμιν διαφόρους [illegible] μετὰ τὴν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφάνειαν· καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες τὸν μὲν πάντων ὑμνοῦσι ποιητήν· ἐπειδὰν γὰρ μόνον τοῖς τῆς νίκης ῥήμασι τῶν ἤκουσαν· ἀλλὰ πραγμάτων ἐθεάσαντο τὸ παράδοξον· μᾶλλον καὶ ῥήματα τῶν ἤκουσαν εὐαγγελικῶν· καὶ τῶν κηρυγμάτων ἀπολαύουσι: καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου.

Συγκλητικῶς [illegible] ἐσόμενα μέγα· καὶ τὴν τῶν πραγμάτων προμεμήνυκε ταῦτα· ὅτι τοῦ θεοῦ τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν οἰκονομίαν θαυμάσονται πάντες· ὁδοὺς γὰρ τὰς οἰκονομίας καλεῖ: ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ·

Τοῖς καὶ ἐμὲ τὸν ὑψηλὸν ἀνεβάλλω· οἱ μὲν τῇ μοίρῃ κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· μετὰ τὸ τῇ φύσει ὑψηλὸς ὢν καὶ ἄρρητος οὐ τὸν[illegible]

μὴ κρατοῦν αὐτὸ μόνον ... ἀλλὰ καὶ τοῦ
ποιεῖν τῆς οἰκείας ἀξιοῖ προνοίας:
καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν
γινώσκει:

Γινώσκει γὰρ πάντων γενομένων αὐτός,
καὶ πόρρωθεν τὰς ὀδύνας [illegible]
ὁρῶν· ἑκάστῳ προσφέρει φάρ-
μακον κατάλληλον: ἐὰν πορευθῶ
ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με:

Πιστὸς εἰ μὴ κρίμασιν ἀθρόως [illegible]
θαρρῶ φησὶν ὅτι κἂν πάντα τὰ χαλεπὰ
ὑπὸ συμφορῶν περιελκύσωμαι
κρείττων ἔσομαι τῶν δυσ-
χερῶν· καὶ ζωὴν ἀπὸ τῆς σῆς
ἐπικουρίας καρπώσομαι:
ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖ-
ράς σου καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου:

Ὥσπερ εἰς θεὸς γὰρ κατὰ τῶν ἐμῶν
δυσμενῶν· ἐκείνοις μὲν τὴν τι-
μωρίαν παρέδωκας· ἐμὲ δὲ
σωτηρίας ἠξίωσας· καὶ σὺν τῇ
βοηθείᾳ μου ὡς χειρῶν μὲν τῶν
ἐνεργειῶν καλεῖ· δεξιὰν δὲ τὴν
ἀγαθὴν ἐνέργειαν· τῇ γὰρ τι-
μωρίᾳ τῶν ἐχθρῶν τὴν χεῖ-
ρα συνεξέτεινε· τῇ δὲ σωτηρίᾳ
τὴν δεξιάν:
κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ:

Ἐκδικήσεις με ἀντὶ ὧν ἐμοί· καὶ αὐτὸς μαρ-
τυρίας ἐκείνων διδούς με, ἀμει-
ψασθαι τὰς δὲ ἀρετὰς οὐ δυ-
νάμενος· αὐτὸς δὲ ὅπως τούτων
γενομένων χορηγός, ἐμὸν ὀνόμασας
καὶ τὴν ἐμὴν φύσιν ἀμείνω
φῶς· τὸ ἐμὸν ἐκτίσει χρέος·
συμφέρει τούτοις καὶ ὁ θεῖος
ἀπόστολος· μέγαν τὸν δεσπότην

τὴν χάριν· ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν
χειρόγραφον: κε τὸ ἔλεός σου
εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
μὴ παρίδῃς:

Ἐπειδὴ τοίνυν αἰώνιον ἔλεός σου εἶ με·
καὶ τοῦ αἰωνίου σωτῆρος ἐκτείνομαι
μος· ταχεῖαν τοῖς σοῖς ποιή-
μασι παράσχου τὴν σωτηρίαν·
ταύτην δὲ ὁ προφήτης προσ-
μήνυσεν· ὑπὸ τῆς τοῦ πατρι-
άρχου πρὸς με μαθηκὼς χα-
ρισ· ὡς τὸ χρέος τῆς φύσεως
ὁ ποιητὴς ἔκτισεν:

[illegible] τοῦ [illegible] τῷ Δαυΐδ

Ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις πρόσκειται
Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ·
τοῦτο οὔτε παρὰ τῷ Ἑβραίῳ
οὔτε παρὰ τοῖς Ο· οὔτε παρὰ
τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς εὗρον.
ἀλλά τις ὡς ἔοικεν λήθη μέγα
κὼς τῶν ψαλμῶν τῆς ἐπιγραφῆς
ἐποιήσατο τὴν προσθήκην.
ὁ μέντοι ψαλμὸς τῆς τοῦ Ἰω-
σίου τοῦ βασιλέως ἀρετῆς
πρόρρησιν ἔχει· οὗτος γὰρ ἐν
δυσσεβείοις ὢν ἀνὴρ προ, τοῖς
δὲ καὶ πάππου νόμοις ἐκ γόνου τῶν
μὲν ἐκείνων ὡς ἀσεβῶν ἐμυ
σάξατο· διαπάσης δὲ ὥδευσεν
ἀρετῆς. καὶ ζήλῳ θείῳ πυρπο-
ληθεὶς· τοὺς τῶν εἰδώλων ἱ-
ερέας κατηκόντισεν ἀπάντων.
τοὺς δὲ τὴν ἀσέβειαν ἀσπαζο-
μένους, πάσῃ θεραπείᾳ ἐξέ-
ωσε· ταῦτα προλέγει ὁ ψαλμός.
εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ προφητικὸς

μένος προσαδόμενον· καὶ τὴν
πορείαν αὐτοῦ προγινώσκειν κτλ
τὸ μέλλον:

Κε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με:

Γ... ἀρετῆς οὐ μόνον τὸν ...
ἀθυμίαν· ἀλλὰ καὶ ἀσμενίαν καὶ
ἀπραξίαν· ὥσπερ γὰρ ὁ μὲν
ἐν ζάλαις δοκιμάζομεν ναυτικὴν
ῥεῖν γεγυμνασμένος· δυνάμεθα ταῖς
προσπίπτουσι ταραχαῖς, οὕτω
καὶ ἐν ταῖς δυσμορίαις γυμνα-
ζόμεθα· καὶ δεικνύμεθα εἴτε
ὅπως περιφερόμεθα ταῖς δυσχε-
ρείαις· εἴτε τῶν τούτων ἐπι-
στάμεθα φύσιν· ἀσμενίαν
τοίνυν ἐκεῖσε ὡς ἀληθῶς ὁ μακά-
ριος Ἰωσίας· καὶ μετὰ τῆς
αὐτῶν κυβερνήσεως, εἰ καὶ τὰ
ἔθνη· κε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔ-
γνως με: σὺ ἔγνως τὴν καθέ-
δραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου

Πάντα φησὶ μεμάθηκα κἀκεῖ διὰ
τῆς γνώσεως καθημένων.
τὴν δὲ ἔδραν ἀμφοτέρων. διὰ
γὰρ τῆς καθέδρας τὴν ἠρεμίαν τῆς
δὲ ἐγέρσεως, πάντα τὸν βίον
παρεδήλωσε· καθαρὰς δὲ ψυ-
χῆς καὶ συνειδότος ἐρρωμένου
τὰ ῥήματα. καὶ ἐπειδὴ εἶπε
πρότερον ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως
με· ἵνα μή τις ὑπολάβῃ με
τὰ τότε μόνον τῶν πραγμάτων
μαθεῖν τὸν θεόν τὰ γενόμενα,
ἁρμοδίως μᾶλλον ἐπήγαγεν:
σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς
μου ἀπὸ μακρόθεν:

Λ... μος θεῖν γὰρ καὶ ἐξ ἀρχῆς· καὶ

πρὸ πολλοῦ χρόνου τῆς ἐμῆς δι-
απλάσεως· οὐ μόνον τὰς ἐμὰς
προεώρακας πράξεις· ἀλλὰ καὶ
τοὺς ἐσομένους μοι προεθεώ-
ρησας λογισμούς: τὴν τρίβον
μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξι-
χνίασας:

Ὁ Θεοδοτίων οὕτως· τὴν τρίβον
μου καὶ τὴν ὁδόν μου ἐξιχνίασας.
ὁδὸν καὶ τρίβον, τὰς πράξεις
καλεῖ· σχοῖνον δὲ τὴν τούτων
ἀκρίβειαν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν
οἰκοδομούντων· καὶ ὥσπερ τι
τοῖς τοίχοις διὰ θεωρῶν τῶν
ἀκριβῶς μου τὰς πρά-
ξεις· καὶ οὐδὲν τῶν ἐμῶν σε
ἔλαθε γνῶσιν: καὶ πά-
σας τὰς ὁδούς μου προεῖδες ὅ-
τι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου:

Κατὰ προσθήκην κεῖται τὸ ὅμοιον ἐν
δὲ τῷ προφήτῃ· καὶ τῷ ἱε-
ρουργῷ ἐνθύοντι· καὶ ταῖς δια-
μάχεσι τὸ σὲ ὡς πρὸ φόβον τοῦ
προσεβέστατον ὡς ἀπαγγεῖλαι
ἡγοῦ τοῦ δὲ ἀνδρὸς Ἰωσίας ὁ μὲν
αὐτοῦ· καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων ἱ-
ερέας παραδοὺς θεραπεύειν·
καὶ τὰ τούτων ὀστᾶ ἐν ἐκείνῳ
τῷ ναῷ κατακαύσει:
ἰδοὺ κε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσ-
χατα καὶ τὰ ἀρχαῖα:

Δι' αὐτοῦ με μεμάθηκα τὸ τῶν πρα-
γμάτων ὡς ἅπασαν ἔχεις
τὴν γνῶσιν· καὶ τῶν παρα-
γεγενημένων· καὶ τῶν μὴ
γεγενημένων: σὺ ἔπλασάς με
καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου

Πῶς γὰρ οἷόν τε μαθεῖν τι τῶν ἐμῶν τὸν ἐμὸν ποιητήν, ἔνδον ὄντα τῇ μητρῴᾳ διέπλασας με δέ· τὸ γὰρ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου ἔοικε, τὸ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με σημαίνειν· καὶ ταῦτα καὶ τὴν μετὰ ταύτην διάπλασιν προμήθειαν·

ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν·

Ἐκ τῶν μειζόνων ἐμὲ τῶν εἰρημένων τὴν σὴν ἔγνων δύναμιν· καὶ ὑμνῆσαι τὴν σὴν θεόγνωσον σοφίαν εἰ καὶ τὴν ἀξίαν δι[illegible] ἁμαρτάνων τὴν ἐπὶ ταύτῃ ὁμο[illegible]· οὕτως καὶ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν πρόγνωσιν τοῦ θεοῦ τῶν μὲν θαυμάσας· καὶ ὅτι οὐδ' ἐμαυτὸν ἐμαθὼν οὔτε τῶν γινομένων οὔτε τῶν ἐσομένων· ἔφη ἐκραταιώθη, καὶ μεῖζον τὰ αὐτὰ διηγουμένων·

ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

Τοῦτο πάντως σαφῶς ἐπιστάμενον πῶς δυνατὸν μαθεῖν δραμόντα ἐπισημαίνεσθαι προσήκειν ὅτι τὴν αὐτὴν ὑπεργείαν ἐδίδαξεν ἔχει καὶ τὸν θεὸν καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα· ὥσπερ μίαν ἐνέργειαν, μίαν [illegible] καὶ ἡ δύναμις· μίαν ἄρα τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ πνεύματος φύσιν·

ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει·

Ἅπαντα φησὶ πληροῖς καὶ τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω· τὰ μέσα τοῦ ὕψους ἔσχατον· τὸ δὲ τοῦ καθ' ὅσον· καὶ ὁ μὲν [illegible] τὸ δὲ ἐκεῖ εἶ συνέζευξε· τὸ δὲ ᾅδῃ, τὸ πάρει· τοῖς γὰρ ἐν οὐρανῷ διαιτωμένοις ἀγγέλοις ἐμφανῶς ἐστιν· τοῖς δὲ ὑποχθονίοις πάρεστι· καὶ τοῖς πᾶσι παρίσταται· καὶ ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καί ἐσμεν·

ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου·

Ὄρθρον τὰς ἀνατολὰς ἐκάλεσεν· δυσμὰς τὰς θαλάσσης· τὸ ἔσχατον· τοῦ γὰρ ὕψους καὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν μῆκος καὶ τὸ πλάτος ἐπέδειξε· διδάσκων τὸ τῆς θείας φύσεως ἀπερίγραφον· ταύτης δὲ τῆς δυνάμεως τὴν πεῖραν ἔλαβε καὶ Ἰωνᾶς ὁ προφήτης· φυγὼν γὰρ τὸν τῶν ὅλων θεὸν ἐπιχειρήσας, καὶ ἠπείρου καὶ τοῖς κύμασιν ἐπεδόθη· καὶ ἔτι ... κήτει παρεδόθη τῷ κήτει· καὶ πρὸς ἣν ἀπεστάλη πόλιν ἐπεδήμησεν· ἀληθῆ τοίνυν δεικνὺς τὰ θεοῦ δὴ λέγονται τῆς προφητείας τὰ ῥήματα· ὅτι εἰ κατασκηνώσαιμι εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης· ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με· καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου· καὶ εἶπα

ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου·

Ὁ Σύμμαχος οὕτως· ἐὰν εἴπω ἴσως σκότος ἐπισκεπάσει με· ἀλλὰ καὶ νὺξ φῶς τὸ μὴ περὶ ἐμέ· κἂν γὰρ προσαμφισχόμεθα φησί· κἂν γὰρ πρὸς δυόμενον ἥλιον καταφύγω, τὴν σὴν οὐ διαφεύξομαι δύναμιν· κἂν τῷ σκότει πειραθῶ μου ὑποκρύψασθαι, οὐδ' οὕτως λήσομαι· σοὶ γὰρ φῶς ἐστι καὶ τὸ σκότος·

ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ· καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται·

Ὁ Σύμμαχος οὕτως· οὔτε σκότος σκοτεινὸν ἔσται ὑπὸ σοῦ· ἀλλὰ καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φανεῖ· τὸ σκότος φησὶ ἐμοὶ ἐστὶ σκότος· ἐγὼ γὰρ ἔχω φωτός· καὶ σκότους διαφόροις· σοὶ δὲ τὸ μὲν ὁρᾶ φωτεινὴ καὶ νὺξ φανοτάτου· καὶ πάσης μεσημβρίας φωτεινοτέρα·

ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς·

Καὶ θαυμαστὸν γὰρ ἐμοὶ ζοφώδης ἡ νύξ· οὕτως ἐστὶ σοὶ φωτεινή· ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου·

Ταῦτα δὲ ἔφη οὐχ ἁπλῶς μέγα· ἀλλὰ τῆς ἧς φωτίζόμενος χάριτι· καὶ τοῖς λογισμοῖς τὴν σὴν ἐπιγραφόμενος· νεφροῖς γὰρ ἐνταῦθα τοῖς λογισμοῖς προσηγόρευσεν· ἐπειδὴ τὸ ἐπιθυμητικὸν ἔγκειται τοῖς νεφροῖς· οἱ λογισμοὶ δὲ τὴν ταύτης προσδέχονται προσηγορίαν· λογισμοὺς ὥσπερ ἐκάλεσε τοὺς νεφρούς· ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου·

Ὑμεῖς ἐγὼ μας καὶ παιδοτρίβης· καὶ κηδεμὼν καὶ διδάσκαλος· καὶ διὰ θεὸς τῆς μητρὸς ἐξ ὅλων τῆς σῆς προνοίας ἀπήλαυσα·

ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην· θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα·

Τοῦ δὴ χάριν ὑμνῶν σε διατελῶ· ταῖς σαῖς μεγαλουργίαις καταπληττόμενος·

οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·

Ἅπαντα φησὶ ἀκριβῶς ἐπίστασαι κατ' ἐμέ· σὺ γὰρ ἔτι με τῇ μητρῴᾳ κειμένον νηδύι ἔπλασας· καὶ οἷον μὲν οὖν τὸ ἐκ χοὸς μόνον εἰς τῆς γῆς ὄντα, ἀφανῶς ἦσαν· οὕτως γὰρ καὶ ὁ Ἀκύλας ἡρμήνευσεν· οὐκ ἀπεκαλύφθη ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ· οἷς ἐποιήθην ἐν ἀποκρύφῳ· ἐποικίλθην ὡς ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· οὐδὲν γὰρ τῆς φύσεως ἐστι θαυμαστόν μαθεῖν· τὸν ἐν κρυπτῷ τῆς φύσεως ἐργαστηρίῳ διαπλαττόμενον τὴν ἡμῶν φύσιν·

τὸ ἀκατέργαστόν μου εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς·

Ὁ Σύμμαχος οὕτως· ἀμόρφωτόν με προεῖδον οἱ ὀφθαλμοί

σιν τοῖς ἐν τῷ βιβλίῳ σου πάντων
σι γεγραμμένοις· ἡμέρας πλα-
σσομένης σου καὶ μηδέπω οὔσης·
ἔτι μιᾶς. οὕτως με φησὶν εἶδες
πρὶν ἢ διαπλασθῆναι καὶ μορ-
φωθῆναι· ὡς τοῖς ἤδη συμπε-
φυκόσι καὶ τελείοις γεγενη-
μένοις. τούτων τῶν κειμένων·
καὶ ὁ μακάριος μέμνηται Παῦλος
μικρόν· [illegible] γάρ φησιν ὅτε
εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με
[illegible] καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱε-
ροῖς εὐαγγελίοις· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ
τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι
ἠριθμημέναι εἰσί. κύριοις
[illegible] τῶν πάντων [illegible]
ἔχει τοῦ θεοῦ γνῶσιν· καὶ τὴν
ἀληθινὴν [illegible]· οὕτως τὰ
θεῖα διηγήσομαι· τὸν οἰκεῖον
[illegible] σκοπὸν [illegible]
φιλοτιμίᾳ χρώμενος· ἀλλ'
[illegible] ἀρχέτυπον [illegible]
θεός· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν
οἱ φίλοι σου ὁ θεός· λίαν ἐκραται-
ώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·
Τοσαῦτα φησὶ καὶ ἡ ἱστορία διδά-
σκει. πάσης γὰρ τοῖς θείοις
ἱερέας ἠξίωσε θεραπείας.
ἤκουσε γὰρ πάντως τῶν
θείων ὑποσχέσεων. ἃ πρὸς
τὸν Ἀβραὰμ ὁ θεὸς ἐποιήσα-
το· εὐλογήσω λέγων τοὺς
εὐλογοῦντάς σε· καὶ τοὺς κα-
ταρωμένους σε καταράσομαι. τοῦτο ἐκραταιώθησαν αἱ
ἀρχαὶ αὐτῶν. ὁ θεῖος δὲ τίθησιν οὐ
τῶν ἡγεμόνων. ἐκραταιώ-
θησαν οἱ πρῶτοι ὄντες αὐτῶν· οἱ
γὰρ παλαιοὶ δίκαιοι τῶν δυσ-
σεβῶν ὑπῆρξαν κρείττους· παρανομί-
αις περιέπεσον καὶ πενίᾳ δια-
γενόμενοι, πάσης ἀπήλαυσαν
τιμῆς· Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ
ἄμμον πληθυνθήσονται· [illegible]
Γὰρ τοὺς ὑπομείναντας καὶ
καὶ οἱ παλαιοὶ δυσσεβεῖς
διαφόροις [illegible] πα-
ραδόσεσι [illegible] καὶ τὴν
[illegible] τὸν νόμον πολιτείαν ἠσπά-
σαντο· καὶ οἱ παλαιοὶ ἀριθ-
μητοὶ [illegible] ἀριθμοῦ κρείττους
γενόμενοι· προθεσπίζει καὶ
τὰ [illegible] τοῦ λόγου. καὶ τὴν
μετὰ ταῦτα ἐπιφάνειαν τοῦ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν. γεγενημένην
τῆς οἰκουμένης μετάνοιαν·
[illegible] καὶ τῷ ἔθνει [illegible]
[illegible] καὶ χώραν τὸν ἀριθμὸν
οἱ [illegible] τοῦ θεοῦ θεραπείας
ἐπιμελούμενοι· Ἐξηγέρθην
καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ·
Ἐγὼ δὲ καὶ οὕτως ἐξυπνισθεὶς
εἰς ἀεὶ ἔσομαι παρὰ σοί. ἀεὶ
γὰρ ἐμαυτὸν διεγείρω. καὶ τὴν
ῥαθυμίαν [illegible] ἀποσο-
βοῦμαι. καὶ τὴν σὴν μνήμην
ἐν τῇ διανοίᾳ φυλάξω. οὕτως
γὰρ τῆς σῆς ἀπολαύσομαι
προμηθείας: Ἐὰν ἀποκτείνῃς
ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός· ἄνδρες
αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ·
Ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν·
Ἴδιον τῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπώντων

των· τοῖς ἐναντίοις ἀηδῶς
[illegible] διό φησιν· ὅτι σοῦ
τοῦ φιλανθρώπου τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς ἀναιροῦντος· πολλῷ
μᾶλλον ἐγὼ τὴν τούτων
ἀποστραφήσομαι συνουσίαν.
τῶν φιλονεικούντων ἐπι-
[illegible] γνώμην. οὐ γὰρ
[illegible] παραθεωρεῖν
[illegible] ἀλλὰ τῇ δυσσε-
βείᾳ τῆς γνώμης ἀποσείε-
ται ταῦτα:
[illegible]
Ἀποκτενεῖς αὐτούς· οὐ καὶ δι-
καίως δέ. ἀλλ' ἐπειδὴ ματαίως
[illegible] καὶ οἱ κοῦσιν. ὁ
[illegible] οὐδὲ μίαν· ἐκ τούτων
[illegible] καρπούμενοι:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Τοῖς ἀπηχθημένοις αὐτοῖς· ταῦτα
σοι [illegible] καὶ φίλον καὶ
[illegible] διά τοι τοῦτο τῆς μὲν
σῆς ἀντεχομένοις θεραπεί-
ας καὶ φίλος καὶ γεραίρω· τοὺς
μισοῦντάς σε, οὐ μόνον μι-
σῶ. ἀλλὰ καὶ ἀρνοῦμαι ὡς ἐ-
χθροῖς. καὶ τὴν κοινὴν δια-
[illegible]· μισῶ γὰρ ὡς παρανό-
μοις· οἰκτείρω δὲ ὡς ἀθλίους.
καὶ πενθῶ μὲν αὐτοὺς διὰ
[illegible] καὶ συμπάθειαν
[illegible]. [illegible]
[illegible] αὐτοῖς. [illegible]
πονηρίαν: Δοκίμασόν με ὁ θεός
καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου·
[illegible] καὶ γνῶθι τὰς τρίβους
μου· καὶ ἴδε [illegible]
[illegible]
[illegible]
Ταῦτα ὁ μὲν οὕτως εἶχεν ὑπο-
λαβών· σὺ δὲ παρακαλῶ τὸ
ἀκριβὲς τῶν ψυχῶν ἰατρέ· τὰ
ἐμὸν ἰδὼν κατὰ μάθημα ἀκρι-
βῶς. καὶ ταύτης διανοίας ἐ-
ξετάσας κινήματα. καὶ ἤν τι
τῶν σῶν νόμων ἐναντίον
ἐν τούτοις εὑρεθῇ. ὑπὸ τῆς
σῆς ἰαθῆναι σοφίας αὐτίκα
λαῶ. καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον πο-
δηγηθῆναι πορείαν. ταῦτα
ἐρρήθη μὲν ὑπὸ τοῦ μακαρί-
ου Δαυίδ. προσερρήθη δὲ φοιτῶσαν
τὸν ἀπὸ Σιών· πρόκειται δὲ πᾶ-
σι τοῖς κουμένοις ἀφορμή:
[illegible]
[illegible]
Διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ὁ
μακάριος Δαυὶδ· εἰς ἐπικουρί-
αν καλεῖ τὸν τῶν ὅλων θεόν:
Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ
ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με·
Ἄδικος Σαοὺλ καὶ πονηρὸς καὶ
ἀχάριστος. οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν
ἠδικηκότα τὸν θεῖον Δαυίδ· ἀλ-
λὰ καὶ πολλῶν αὐτῷ γεγονότα
πρόξενον ἀγαθῶν, ἐπεβού-
λευσεν ἀνελεῖν: Οἵτινες ἐλο-
γίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ
[illegible]
Οὐ γὰρ μόνον πονηρὸς [illegible]

χρήσατο λογισμοῖς· ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα προσέθηκε τοῖς λογισμοῖς· τὸν γὰρ ὄλεθρον τῶν ἡμετέρων συμμάχων, κατὰ τὴν πᾶσαν ἡμετέραν [illegible]:

ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν:

Δόλοις γὰρ χρησάμενοι πολλάκις αὐτὸν ἀνελεῖν ἠθέλησε· καὶ πολλάκις ὀμωμοκὼς καὶ δι᾽ ὑμνικοῖς χρησάμενος λόγοις παρέβη τοῖς ὅρκοις· τὴν ὕπουλον τοίνυν γνώμην καὶ τὸν ἐγκείμενον δόλον εἰκότως ἀπείκασε τῷ τῶν ἑρπηστικῶν θηρίων ἰῷ:

φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με:

Δικαίως ὑπερέποισαν ἡ δ᾽ χ᾽· οὐ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς ὄλεθρον, ἀλλ᾽ ἑαυτοῦ σωτηρίαν αἰτεῖ:

οἵτινες ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου:

Ἐξελαυνόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ ὁ μακάριος Δαβίδ, πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους κατέφυγε· δυσσεβεῖς δὲ ἐκεῖνοι καὶ πᾶσαν παρανομίαν ἐργάται· καὶ διὰ τοῦτο ἀξίαν ταύτης, ὡς πανταχοῦ φυλάξας τῆς δ᾽ εὐσεβείας τὸν νόμον· ἄλλος δέ φησιν οὕτως· ὁ ἐξεγείρων με, μὴ ἱερουργῶ· ὑπεσκέλισέ μου τῆς δ᾽ εὐσεβείας τὰ διαβήματα:

ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου· ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι:

Ὑπερήφανον αὐτὸν καλεῖ τὸν Σαούλ· παγίδας δὲ καὶ σχοινία καὶ σκάνδαλα, τὰς διαφόρους ἐπιβουλάς· τοῖς λόγοις τὰς ἐνέδρας· εἰ γὰρ καὶ τούτων προσηκόντως ἐκ μεταφορᾶς τῶν θηρευόντων· καὶ ἀρπεδόνας καὶ ποδάγρας καὶ δίκτυα διατιθέντων:

εἶπα τῷ κυρίῳ θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου:

Σὲ τὸν ὄντως ὄντα καὶ παντοκράτορα προσκυνῶ· ἐμαυτὸν σοι ἀνέθηκα· καὶ ὅτι σὺ εἶ καὶ κύριος καὶ θεός· καὶ τὴν παρὰ σοῦ περιμένω σωτηρίαν:

κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου:

Πιστὰ ὄντα καὶ ποθεινῶς τοῖς ὁδηγηθεῖσι παρ᾽ αὐτοῦ· ὡς οἱ θῆς ἔχων τῆς σωτηρίας ἐλπίδα· σὺ γὰρ μόνος παρέχεις τὴν σωτηρίαν ἰσχύειν:

ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου:

Καὶ τοῦτο τῇ πείρᾳ μεμάθηκα· καὶ γὰρ ἡνίκα τὴν πρὸς τὸν Γολιὰθ ἀνεδεξάμην μονομαχίαν· καὶ ὅτε τοῖς ἀλλοφύλοις παρεταξάμην· καθάπερ ἀσπίδι με τῇ σῇ ῥοπῇ περιέφραξας:

μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ:

Ὁ δὲ Σύμμαχος οὕτως· μὴ δῷς κύριε τὰς ἐπιθυμίας μου τῷ παρανόμῳ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀκύλας καὶ ὁ Θεοδοτίων· τῆς ἐμῆς σφαγῆς ἐφίεμαι σφαγῆς· μὴ δῷς τὴν τῆς ἐπιθυμίας ἀπόλαυσιν· καὶ κατὰ τοῦ οὕτως ὄντος· μὴ δὲ ἐμοῦ ἀπ[illegible]

[illegible] ἐλέγχεσθαι· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐπιθυμῶ σωθῆναι· ἐκεῖνος δὲ ἐπιθυμεῖ ἀφανισθῆναί με· μὴ τοίνυν τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν ἐκείνου παράσχῃς:

διελογίσαντο κατ᾽ ἐμοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς με μήποτε ὑψωθῶσιν:

Πάντα λογισμὸν κινοῦσι καὶ τὰ τῆς ἐμῆς σφαγῆς· μὴ τοίνυν με τῆς σῆς στερήσῃς προνοίας· ἵνα μὴ πρόφασιν αὐτοῖς ἀλαζονείας παράσχῃς:

ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν· κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς:

Ἐντα θεὸν προλέγει τὰ ἴσα ὧν αὐτοὶ οἷς κακά· τοῦτο δὲ σαφέστερον ὁ Σύμμαχος ἡρμήνευσεν· ὁ πικρασμὸς τῶν κυκλούντων με· ὁ μόχθος τῶν χειλέων αὐτῶν π[illegible]μασάτω αὐτοῖς· ταῖς δ᾽ ἐκεῖ φησὶν ἐπιτιμίαις περιπέσοιεν· καὶ ἃ κατ᾽ ἐμοῦ ἐτεκτήναντο, ταῦτα ὑπομείναιεν· καὶ ἣν κατ᾽ ἐμοῦ τυραννικῶς ἐπιβουλὴν [illegible], τοῖς ταύτῃ χρωμένοις πάντως συγκαλύψαι· τοῦτο ἐοικε τῷ ὀρύξαντι τὸν βόθρον ὃς εἶπεν ὁ ψαλμός· λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν· καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο:

πεσοῦνται ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς:

Τιμωρίαν γὰρ τὴν ἐπινενευσμένην κατ᾽ ἀλλοτρίας αὐτοῖς:

ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν:

Περιπεσοῦνται ταῖς συμφοραῖς καὶ οὐ περιέσονται τούτων· ταῦτα δὲ συνέβη τῷ Σαούλ· ὁ μὲν τῷ κατὰ τοὺς ἀλλοφύλους πολέμῳ· ἐκεῖ γὰρ σφαγέντες ἔδοξαν οἱ τοῦ υἱοῦ τὸν πατέρα:

ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς:

Τοιοῦτον δὲ αὐτὸν ἄλλον τὸν αὐτοῦ συμμαχοῦντα παρὰ τοῦ Σαοὺλ διὰ τοῦτο νομοθετεῖται· τὸν Δωὴκ· τοὺς Ζιφαίους· τοὺς ἄλλους· οἳ πολλάκις κατ᾽ αὐτοῦ συκοφαντίαν ἐκέχρηντο· καὶ διδάσκει ὡς διαμαρτάνουσι τοῦ σκοποῦ οἱ τὴν τούτου χάριν καὶ δυναστείαν κολακείαις χρώμενοι· καὶ οὐ τυγχάνουσι ὧν ἐφίενται:

ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν:

Τοῦτο καὶ ὁ Σαοὺλ ὑπέμεινεν· ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ καὶ δι᾽ ἑαυτοῦ τὴν θανατηφόρον πληγήν:

ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων:

Μεμάθηκα φησὶ τῆς θείας γραφῆς τὸ δίκαιον· καὶ οἶδα ὅτι τοῖς πᾶσι τῆς θείας ἀμείβεται ἐρήμοις, οὐκ ἐᾷ σοι προχείρως τοῖς πολεμοῦσιν ἅπασι παραδοθῆναι· ἀλλὰ πράξεται δίκας τοὺς ἀδίκους ἀξίας:

πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου:

Τούτου δὴ χάριν· ὅτι τῶν δικαίων ὑμεῖς ἐχορὸς· ταύτης τῆς

παρὰ σοῦ καὶ δι' ἐμονίας τυχὼ
νων· καὶ τὴν ᾠδὴν προσεδέ
ξαμεν ἀπωσθῆ· ἀεὶ σε ψάλτην τὸ
μόνοι· καὶ τὸ σὸν ὄνομα ὑπο
μείναντα πρόσωπον· τοι
γαροῦν ἐν τῷ ἱερεῖ εἶναι
τὸν ψαλμόν· πρόσω ῥομμάτων
κρίνειν πιστὸν μοῦ διὰ τὸν
τόσ· ὅτι ἐκδέξηταί μου ἐστὶ
ἵνα μὴ σαρκὶ θεοῦ:

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς τὴν αὐτὴν
ἔχει τῷ προτεταγμένῳ δι
άνοιαν· διωκόμενος γὰρ ὑπὸ
τοῦ Σαοὺλ ἀντιβολεῖ τὸν θεόν:

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.

Κραυγὴν καλεῖ τὴν τῆς ψυχῆς
προθυμίαν· οὕτω γὰρ καὶ μω
ϋσῆ σιγῶντι ὁ θεὸς ἔφη· τί βοᾷς
πρός με:

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ὑμνῶν ὡς φησί, δέξαι
τὴν ἐμὴν ἱκετείαν:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Τὴν προσευχὴν συνέζευξε τῇ πρά
ξει τῆς ἀρετῆς· ἐπάρσει γὰρ
τῶν χειρῶν, ταύτην παραδη
λοῖ τὴν ἐργασίαν· γὰρ αἱ χεῖρες
ἠξίωσε δὲ εἰσδεχθῆναι τὴν ἱκετείαν
τοῦ θυμιάματος ἀπαιτεῖ
ραπλησίως· ἀναπεμφθεῖ
σαν τὴν προσευχήν· καὶ τὴν
ἐκείνου δ' ὀσμὴν μεμνημένος

ψαλτικὸς καὶ τῶν χειρῶν τὴν
ἔπαρσιν, ἑσπερινὴν θυσίαν φησί·
μὴ μὴ παραπλησίως· ἐπειδὴ
μεμνημένοι καὶ οὐκ ἔθος ἐν
ἐμμνημόνευσεν· ἐπειδὴ νόμου
μεμφορᾶς ἦν καὶ μυστικαῖς σκό
τους εἶναι κινήσου μεμφορᾶς καὶ
κτί:

Θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Δυόμενον ὁ δημιουργὸς ἔδωκε τῇ
γλώττῃ τειχεῖα· τὸν τῶν ὀδόν
των καὶ τὸν τῶν χειλέων·
ἀλλότριος αὐτῆς ἐπέχων ὁρμάς·
ἀλλ' ὅμως ὁ προφήτης καὶ ἐ
τέρως ἀπολαῦσαι παρακα
λεῖ φυλακῆς· δέδιε μήτι φθέγ
ξηται σχετλιαζόμενος κατὰ τοῦ
Σαούλ· ὅτι γὰρ οὐχ ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ
διωκόμενος εἶπεν τι μάταιον
ἐμὲ χρόνον ποτέ· μαρτυρεῖ
ἡ ἱστορία· ἄλλοτε γὰρ ἀμέλει
αὐτὸν περιελθόντα, αὐτὸς
χρηστοὺς ὠνόμαζεν· καὶ πρὸ
αὐτοῦ δὲ λαβόμενος, διὰ τὴν
ἀπέκλεισε· καὶ πρὸ μηνύσαντα
τὴν σφαγὴν αὐτοῦ, τοῦτον ἀπέ
κτεινε· καὶ ἔφη· σὺ ἐμὲ διό,
ἀπειλοῦμαι· τὸ αἷμά σου
ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου· ὅτι σὺ
εἶπας, ἐγὼ ἀνεῖλον τὸν χριστὸν κυρίου:

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Ὁμόνοιαν τῶν λόγων ταμιεύειν
θῆναι παρακαλεῖ, ἀλλ' ἀκριβῆ
ταύτην τῆς διανοίας κίνησιν.

ἵνα μὴ δὲ ἐμὲ κειμένοις ἐν τῷ
παρ' αὐτοῖς θείοις νόμοις εὑ
ρεθῆ μοι λογισμός· ἀντὶ τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁ
μαρτίαις. ὁ σύμμαχος εἴρηκε
ἐμμοσφθέντα ἐννοίας παρανόμους·
καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς οὕτω ποιοῦντας·
ἐδιδάσκοντο λογίσασθαι ὁ μακά
ριος Δαυὶδ ὅτι ἐχθρὸς καὶ πο
λέμιος ὁ Σαούλ· καὶ τῆς ἐμῆς
σφαγῆς ἐφιέμενος· οὐκ ἀδίκως
τοίνυν ἀμείψομαι τὸν τοιοῦτον·
τοῦ νόμου διαγορεύοντος·
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου·
ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἀγγελικὴν προ
θέμενος πολιτείαν, καὶ τὸ κεί
μενον ἠθέλησεν οὐ καταλιπεῖν
μηδεμίαν πρόφασιν εἰς ἁ
μαρτίαν λαμβάνων:

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν· καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Τουτέστιν, ἀνδρῶν τῶν οἷς τὴν πονηρίαν
ἐργάζονται· ἐμοὶ δὲ μηδὲ εἴη ποτὲ
αὐτοῖς κοινωνεῖν· κἂν τὴν ἄκραν
ἔχωσι δυναστείαν· ἐκλεκτοὺς
γὰρ ὀνομάζει τοὺς πονηρίᾳ
διαφέροντας τῶν ἄλλων:

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Αἱρετώτερα μοι φησὶ τὰ παρὰ
τῶν δικαίων παιδείας χρεία
γινόμενα· καὶ ὠφελείας αἴτια
πικρὰ τῶν παρὰ τῶν ἁμαρτωλῶν
προσφερομένων ἡδέων· κἂν
διὰ κηρίων μαινόμενα ἐπαλείφῃ τὴν κε
φαλήν μου. θυμηρεστέρα μοι ταῦτα
παρ' ἐκείνων· αἱροῦμαι γὰρ παρὰ
τῶν δικαίων παιδεύεσθαι ἢ
παρὰ τῶν ἁμαρτωλῶν θεραπεύ
εσθαι:

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

Ὁ σύμμαχος οὕτως· ἔτι γὰρ καὶ ἡ
προσευχή μου ἐν τοῖς κακοῖς
αὐτῶν· τοσοῦτον γὰρ ἀ
πέχω τοῦ τὴν ἐκείνων ἀγαπᾶν
μοχθηρίαν ζηλῶσαι· ὅτι καὶ αἰτῶ
καὶ εὔχομαι μεταμεληθῆναι· ἵνα
μεταμεληθεὶς τῆς ἀπραξίας, μάθῃ
καταλύσασθαι τὴν
κακίαν:

Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Οὐκ εἰς μακρὰν φησὶ φροῦδοι γε
νήσονται· καὶ οἱ τῆς ἀκράτου δυνα
στείας ἐπειλημμένοι· καὶ πέ
τραις προσβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων
ποντούμενοι, ὑποβρύχιοι παν
τελῶς ἔσονται· ἀντὶ τοῦ
καταποθήσονται:

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡδύνθησαν.

Πείρᾳ μαθόντες τῶν ἐμῶν
ῥημάτων τὸ ἀληθές, καὶ τῆς
τούτων ἡδονῆς τι καὶ ὠφελείας
αἰσθήσονται:

Ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Παρ' ἑαυτοῦ τὸ σῶμα τῆς ἐκκλη
σίας τοῦ ἀρότρου τεμνόμενον εἰς ὁ
μοίως διαιρεῖται· ταῦτα σφησὶ
τοὺς ὑμᾶς παραπλησίως
οἱ μὲν ἐκ τοῦ τὰ κακὰ πάθουσιν
διαλυθήσονται θανάτῳ· καὶ

ἐν τοῖς τάφοις ταύτους τῶν ὀφ(θαλμῶν)
σκεδασθήσονται· παρ' αὐτοῖς αὐ
δὴ γὰρ τοῖς τάφοις ἐκλάσθη:
ὅτι πρὸς σέ κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· μὴ ἀντανέλῃς
τὴν ψυχήν μου:
Ἐπειδὴ οὐ δι' ὅπλων τῶν ἀνθρώπων θαρρ(εῖ)
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἄνωθεν πρὸς μόνον κ(ύριο)ν
ἣ θείαν· καὶ παρακαλεῖ τοῦ αὐτ(οῦ)
τὴν ἐμὴν ψυχὴν ... θῆναι ψυχ(ήν):
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι· καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν:
[illegible]

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω:
[illegible]

Φωνῇ μου πρὸς κ(ύριο)ν ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς κ(ύριο)ν ἐδεήθην:
[illegible]

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ:
[illegible]

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου:
[illegible]

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι:
[illegible]

[illegible]

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με:
[illegible]

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου:
[illegible]

Ἐκέκραξα πρὸς σέ κ(ύρι)ε· εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου· μερίς μου ἐν γῇ ζώντων:
[illegible]

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα:
[illegible]

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ:
[illegible]

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου:
[illegible]

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι:
[illegible]

ἀλλοίως ὑφήνησαν ταῖς· ταύτην ἄρτι κατὰ τὴν προσθήκην μὲν ὡς τὰ ἐγγὺς τῆς ἀληθείας. αὐτὴν γὰρ ἔχει τὴν ὑπόθεσιν ὁ ψαλμός: Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου:

Δίκαιος μὲν τὴν ψῆφον ὁ θεὸς ὁ Δαβὶδ ὧν ἐπλημμέλησεν· ἐκ ἀγνοίας περιέπεσε τοῖς κακοῖς· ἄδικος δὲ ὁ μόνος καὶ παράνομος· καὶ δυσσεβὴς καὶ πατραλοίας· Ἀβεσσαλὼμ· τῆς τοῦ γεγεννηκότος ἐπιθυμήσας σφαγῆς· διά τοι τοῦτο τὸν θεὸν ἱκετεύει ὁ μακάριος Δαβὶδ· ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τῆς προσευχῆς ἐπακοῦσαι· Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν:

Ἐν ἀληθείᾳ φησὶ καὶ δικαιοσύνῃ τοῖς ἐμοῖς σε προσέχειν ἱκετεύσας λογισμοῖς· οὐ τῇ ἐμαυτοῦ δικαιοσύνῃ θαρρῶν· ἀλλὰ τῶν πολεμίων τὴν παρανομίαν εἰδώς· οἶδα γὰρ ὡς ἀδύνατον ἀθῷον τινα τῶν σῶν δικαστηρίων ἐκφυγεῖν· εἰ γὰρ τὰ κατὰ μόνας τῶν ὑπὸ σοῦ τεθέντων νόμων· τῶν τὸν ἄνθρωπον παραιτεῖσθαι [illegible] οὐδεὶς ὀφθήσεται· κατὰ τοῦτο μὲν [illegible]. εἰ δὲ καὶ τὰς [illegible] εἰς μέσον [illegible]

ὅσα τοῖς ἀμοιβοῖς ἐχορήγησας ἀγαθά· ποίαν πάλιν ἂν εἴην δικαιοσύνην ταῖς σαῖς ἐξισωθῆναι δωρεαῖς: Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου:

Ἱκετεύω σε τῆς σῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης τυχεῖν· οὐκ ἐμοῦ καὶ σοῦ κρινομένων· ἀλλ' ἐμοῦ καὶ τῶν πολεμίων δικαζομένων· ἐκεῖνοι γὰρ ὑπὲρ κειμένων [illegible]· ἐμηχανῶντο γὰρ τῆς [illegible] ταύτην αὐτοῦ τὴν ταπείνωσιν· καὶ τὴν ἀπορίαν δεδήλωκεν· ἄνω [illegible] πόδες [illegible] συγκεκαλυμμένος καὶ δακρύων ἐβάδιζεν: Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος:

Οὐδὲν γὰρ διαφέρω νεκροῦ· ἐν σκότει καθειργμένου· ἐρημαῖς μόνος καὶ ἐρήμοις χωρίοις διαιτώμενος: Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου:

Τοιγαροῦν ἀθυμίας πολλῆς καὶ ἀλγηδόνος ἐμπέπλησμαι· πνεῦμα γὰρ ἐνταῦθα τὴν ψυχὴν καλεῖ: ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Πανταχόθεν φησὶν οἱ λογισμοί μου ταραχῆς καὶ ζάλης ἐπλήσθησαν: Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων:

Ἐμαυτὸν φησὶν εἰς διάνοιαν ὅσων τοῖς ἡμετέροις προγόνοις [illegible] συμφορῶν·

ἀπήλλαξας [illegible] πολεμίοις οὐκ εἴασας· καὶ ἀνεμνήσθην τῶν κατὰ τὸν Ἀβραάμ· τῶν κατὰ τὸν Ἰσαάκ· τῶν κατὰ τὸν Ἰακώβ· τῶν κατὰ τὸν Ἰωσήφ· τῶν κατὰ τὸν Μωϋσέα· καὶ [illegible] παραμυθίαν ἐκ τούτων ἐρανισάμην. Διεπέτασα πρός σε τὰς χεῖράς μου:

Ἀντὶ τοῦ σοὶ πᾶσαν τὴν προθυμίαν· τὴν ἱκετείαν ἐποιησάμην: ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι:

Οὕτως δέομαι σου διψῶ τὴν σὴν βοήθειαν· καθάπερ ἡ ἄνυδρος γῆ προσμένει τὸν ὑετόν· Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου:

Τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀθυμίας διὰ τούτων ἐδήλωσεν· τῶν γὰρ λίαν ἀσχαλλόντων ἴδιον τοῦτο τὸ πάθος: μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον:

Εἰ γὰρ μὴ δέξῃ μου τὴν ἱκετείαν διὰ τὴν ἁμαρτίαν· παραυτίκα τῷ θανάτῳ παραδοθήσομαι· θάνατον δὲ λάκκον ἐκάλεσε τροπικῶς· καθάπερ γὰρ τὸν καθειργμένον ἐν λάκκῳ οὐκ ἔστι δίχα τῶν ἐπικουρούντων διαφυγεῖν· οὕτως ἀναβιῶναι τὸν τεθνηκότα· τῶν ἀδυνάτων μὴ κινουμένου τοῦ θεοῦ: Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα:

Ταχεῖάν μοι φησὶ τὴν φιλανθρωπίαν [illegible]· καὶ τῆς ἐλπίδος μὴ διαμαρτεῖν· πρωῒ γὰρ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ταχέως εἴρηκεν: Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι· ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου:

Γενοῦ μοι φησὶ ποδηγὸς καὶ τὰ θεῖα δὸς ὑποδείξων· πάντων γὰρ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἐμὴν ἀποστήσας ψυχήν· σοὶ ταύτην προσήγαγον δεόμενος: Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον:

Φεύγων τοὺς πολεμίους, σὲ καταφυγῆς τόπον ἔχω· καὶ τῆς ἐκείνων ἐπιβουλῆς ἀπαλλαγῆναι παρακαλῶ: Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου:

Ἱκετεύω πρὸ τούτου μὴ μόνον [illegible] τὸ θέλημα· ἀλλὰ καὶ πράττειν [illegible]· ἐπειδὴ [illegible] τοῦ καὶ δεσπότην ἐπιγράφομαι: Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ:

Καὶ σὺ μὲν [illegible] τοῦ πνεύματος ἀξί[illegible] [illegible] ὡς ἀγαθὸς, οὕτως καὶ τὸ πνεῦμά σου [illegible] ἀγαθόν· καὶ καθάπερ [illegible] ἱκέτης σου· οὕτως καὶ τῆς τοῦ πνεύματος ὁδηγίας ἀπολαῦσαι παρακαλῶ· ὡς μὴ [illegible] προσάπτεσθαι [illegible]· ἀλλὰ θείαν τὴν ὁδὸν ὁδεῦσαι καὶ [illegible] καὶ [illegible]: Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με:

Εὐμενῶς [illegible] ψήφου καὶ χειροτονίας ἀπήλαυσα· καὶ [illegible] μὴ παροφθεὶς ὑπὸ σοῦ· [illegible] πρὸ [illegible] ὀνόματι [illegible]· μὴ [illegible]

ἀμελῶ τοίνυν ὧν αὐτὸς μὲ ἔπεισας ἀξίαν·
ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ σοῦ ὀνόματος εὐ-
φημίαν, μετάδος μοι τῆς σῆς:
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου:
Ἐμοὶ γὰρ καὶ τοῖς πολεμίοις δί-
καιος δίκαιος· τῶν ὑπ' ἐκείνων
ἐπιφερομένων ἀπαλλάξεις με
συμφορῶν: καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου:
καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλί-
βοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού εἰμι:
Τοῦτο καὶ ἐν τῷ ρλε' ἔφη ψαλμῷ· τῷ
πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς
πρωτοτόκοις αὐτῶν· καὶ ἐν-
ταῦθα ἔφη· ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξο-
λοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· ὁ
γὰρ περὶ τὸν ἀδικούμενον ἔ-
λεος· ἐπάγει τῷ ἀδικοῦντι τὸν
ὄλεθρον· οὕτω καὶ γεωργὸς τῆς ἀρ-
ούρας· προσεριζομένας τὰς ἀκάν-
θας ἐκτέμνει· ἀρδεύει καὶ γεωργεῖ
τὰ φυτά:

ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:

Ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν εὕρομεν τὴν ἐπι-
γραφὴν προσκειμένην πρὸς
τὸν Γολιάθ· οὔτε δὲ παρὰ τῷ Ἑβραί-
ῳ· οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμη-
νευταῖς· οὔτε μὴν παρὰ τοῖς ο'
ἀνδράσιν ἐν τῷ ἑξαπλῷ· ἔχει δὲ ὑ-
πόθεσιν ταύτην· τῶν ἐπιστρα-
τευσάντων Ἰουδαίοις ἐθνῶν μετὰ
τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον·
πολλοὶ τῶν προφητῶν ἐμνη-
μόνευσαν· πρὸ αὐτῶν δὲ τῶν
ἄλλων ὁ θεσπέσιος Ἰεζεκιήλ· μετὰ δὲ

καὶ δὴ ταῦτα μετὰ ἑτέρων προ-
λέγει· ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἑτοι-
μασθήσεται· καὶ ἥξει εἰς γῆν τὴν
ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας·
ἢ θροισμένην ἀπὸ λαῶν πολλῶν·
ἐπὶ γῆν Ἰσραήλ· ἥτις ἐγένετο ἔρη-
μος δι' ὅλου· καὶ αὐτοὶ ἐξ ἐθνῶν
ἐξελήλυθασιν· καὶ κατοική-
σουσιν ἐπ' εἰρήνης πάντες αὐτοί·
καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετός· καὶ ἥ-
ξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι
γῆν· καὶ ἔσῃ σύ· καὶ πάντες οἱ περὶ σέ·
καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ· εἶτα
μετ' ὀλίγα διδάσκει καὶ τοῦ
θανάτου τὸν τρόπον· καὶ συγ-
καλέσω ἐπ' αὐτὸν φόβον μαχαί-
ρας· ἐπὶ πάντα τὰ ὄρη μου, λέ-
γει Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐ-
πὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται· καὶ
κρινῶ αὐτὸν ἐν θανάτῳ· καὶ
ἐν αἵματι· καὶ ὑετὸν κατακλύ-
ζοντα· καὶ λίθοις χαλάζης· καὶ
πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν·
καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ·
ἐξ εἰκότος τοίνυν ὁ μέλλων ταῦτα
μαθεῖν ἀκριβῶς ἔσεσθαι τυχὸν
μόνον τῇ προφητείᾳ ταύτῃ·
καὶ οὗτος ὁ ψαλμὸς προθεσπίζει·
κλῖνον γάρ, φησιν, οὐρανούς καὶ κατά-
βηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ κα-
πνισθήσονται· ἄστραψον ἀ-
στραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς·
ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ
συνταράξεις αὐτούς· σαφέστερον δὲ
ταῦτα ἡ κατὰ μέρος ἑρμηνεία διδάξει:

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου ὁ διδάσκων
τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν·
τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον:
ἄρτι γὰρ ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανελ-
θόντων καὶ πόρρω μόνον ἐλευθε-
ρωμένων· διὰ τὴν θείαν ῥοπὴν
τῶν ἐπαναστάντων περιγενο-
μένων τοσούτων· ἁρμόττει δὲ
καὶ ἡμῖν ταῦτα εἰρημένα· τῆς γὰρ
τοῦ διαβόλου τυραννίδος ἀπ-
αλλαγέντες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· πολε-
μοῦμεν ἔτι δι' αἰσχρῶν· ταῖς χερ-
σὶ μὲν ἐργαζόμενοι δικαιοσύ-
νην· διὰ δὲ τῶν δακτύλων οἷς
μετώποις ἐπιτιθέντες τοῦ
σταυροῦ τὴν σφραγῖδα: ἔλεός μου
καὶ καταφυγή μου· ἀντιλήπτωρ
μου καὶ ῥύστης μου: ὑπερασπιστής
μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ἀ-
πὸ τῶν πραγμάτων τὰς προ-
σηγορίας ἐποιήσατο· σὺ γάρ
φησιν ἔλεός μου· παρὰ σοῦ γὰρ ἐ-
δεξάμην τὰς τοῦ ἐλέους πηγάς·
σὺ καταφυγή μου· πρὸς σὲ γὰρ
καταφεύγων διεσώθην· σὺ
ἀντιλήπτωρ μου· τῆς γὰρ σῆς
ἀπολαύσας ῥοπῆς, κρείττων
ἀνεδείχθην τῶν πολεμίων· σὺ ῥύ-
στης μου καὶ ὑπερασπιστής μου.
σὺ γάρ με καὶ περιέφραξας πο-
λεμούμενον· καὶ ἐρρύσω πο-
λιορκούμενον: ὁ ὑποτάσσων
τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ:
Τοῦτο τῷ Ζοροβάβελ ἁρμόττει·
καὶ Ἰησοῦ τῷ ἱερεῖ· οὗτοι γὰρ
ἡγοῦντο τηνικαῦτα τοῦ λαοῦ:
Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ·

ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν:
Ἀντὶ τοῦ ἐπεμελήθης, ἐγνώρισας ὅσου
μνήμης ἠξίωσας. σφόδρα φησὶν
ἄγαμαι τὴν ἀμετρίαν τῆς σῆς φιλανθρωπίας·
ὅτι Θεὸς ὢν καὶ τῶν ἁπάντων δη-
μιουργὸς τοσαύτην τοῦ ἀνθρώπου
τούτου ζώου κηδεμονίαν ποιεῖ·
εἶτα τῆς φύσεως τὸ ἐπίκηρον
διδάσκει: ἄνθρωπος ματαιότητι ὡ-
μοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ
σκιὰ παράγουσιν:
Ὁ Θεὸς δὲ ὄντως· ἄνθρωπος φησὶν ἀλμίδι ὡ-
μοιώθη· ὃ δὴ σύμμαχος, ἀτμῷ·
ἀτμοῦ γὰρ δίκην σκεδαννύμενον
καὶ διαλυόμενον· ῥᾳδίως φθεί-
ρεται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις· καὶ σκιᾷ
τούτων ὁ βίος παραπλήσιος·
ὅδε ἐστι· ἐπειδὴ τοίνυν οὕτω μό-
νιμος ἐστι τῶν ἐπικήρων ἀνθρώπων:
Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι:
Ἀνθρωπίνοις τοῖς λογισμοῖς ἀνθρώπων ἐχρήσατο·
οὐ κοινωνῶ περιεκλημένην
θείαν ἀμφιβολίαν εἴδωλου· ἀλλ' εἰς τιμω-
ρίαν μᾶλλον τῶν πολεμίων, τὸν
ἐπίκουρον: ἅψαι τῶν ὀρέων
καὶ καπνισθήσονται:
Τὸ γὰρ καὶ ἐν τῷ Σινᾷ γεγενημένον ὄρει·
τὸ γὰρ ὄρος ἔφη ἐκαπνίζετο: ἄστραψον
ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς:
Συνήθως τοῖς προφήταις σχηματίζει τοὺς λό-
γους· προλέγει τὰ ἐσόμενα· ἀλλὰ
διὰ τοῦ προφήτου ἰεζεκιὴλ προ-
ειρημένος ὁ Γώγ· οὕτω γὰρ ἀπαρτίας
ἐκείνοις κατανάλωσεν: ἐξαπό-
στειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους:
Διδάσκων ὡς ἀρκεῖ μόνον παρ-
αχεῖν τοῖς αὐτοῦ σωτηρίαν· χάρ

ἢ τινὰ ἐμὸν ἔργον ἐφαμὲ καλέσομεν, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν: ἐξέγειρόν με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν:

Πολλὰ ὕδατα τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων ἐκάλεσεν· οὕτως καὶ ἐν τῷ ρκγ´ ἔφη ψαλμῷ· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. καὶ διδάσκει ὅτι τροπικῶς τοὺς ἐχθροὺς ἐκάλεσεν ὕδατα, ἐπήγαγεν: ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων:

Ἀλλοτρίους δὲ αὐτοὺς οὐχ ὡς ἀλλοφύλους· ἀλλ' ὡς δυσσεβεῖς προσηγόρευσεν: ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα:

Βλασφημίας φησὶ διὰ ταύτης καὶ ταύτης οἱ ἐχρήσαντο τοῦ δεσπότου: καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας:

Τῇ μὲν γλώσσῃ συμβαίνει τὰ πεπραγμένα· ὥσπερ γὰρ τοῖς λόγοις δυσφημοῦσιν, οὕτως τοῖς ἔργοις ἀδικοῦσιν· αὕτη γὰρ αὐτῶν ἡ δεξιά, οὐδὲν ὑπεργάζεται δεξιόν, ἀλλὰ ἀδικίας πέφηνεν ὄργανον: ὁ θεός, ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι:

Οὐκ ἔσομαι γὰρ ἀψύχοις μόνον τῆς σῆς εὐχαριστίας, ἀλλὰ τοῖς συνήθεσιν ὀργάνοις χρησάμενος, τὸν χαριστήριον ὕμνον ἐκτίσω: τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι:

Οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνον καὶ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις ὑπὸ σοῦ τὴν βασιλείαν ἐχειροτόνησας δὲ ἴσως· καὶ πολεμίων ἐπαναστάντων νικηφόρους ἀπέφηνας· τὸν Δαυΐδ· τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ ἑτέρους τῶν σὴν ἐπικουρίαν ἐξῃτηκότων: τὸν λυτρούμενον Δαυῒδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ:

Διὰ γὰρ τὰς πρὸς σὲ συνθήκας πᾶσαν ἡμῖν κηδεμονίαν ποιῇ: ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων:

Ῥομφαίαν πονηρὰν τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ τὸν μανικὸν καὶ θηριώδη δεσποτικὸν καλεῖ· τοῖς δὲ αὐτοῖς υἱοῖς ἀλλοτρίοις ὡς δυσσεβεῖς: ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας:

Ταυτολογία οὐ μάτην ἔχει· ἀλλὰ τὴν ἀμετρίαν αὐτῶν δηλοῖ γλώσσης μᾶλλον. τὴν τῆς πονηρίας κατηγορίαν ἀνέλαβον· φησὶ ἐπικουρίαν τὸν θεὸν δέχεσθαι· οἱ γὰρ οὕτως ἐφησυχάζοντες μονῶντες καὶ πονηρεύοντες καὶ ἀδικίαν οὐ ζῶντες· ἐχθρῶν φθορὸν ταῖς παρὰ σοῦ δεξαμένοι τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀφθονίαν· ἐφόδιον ἔχει τῆς ἀδικίας τὴν ἀπραξίαν: ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἡδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν:

Ἀπέραντον φησὶ πολυπαιδίαν καὶ εὐπαιδίας· καὶ ὑπὸ τῶν υἱῶν κυκλουμένων· νεοθαλεῖς μονομένων φυταί: αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι περικεκοσμημέναι καὶ καλλωπισμέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ:

Ὑμνῶν γὰρ αὐτὰς τῆς φύσεως ὡραΐζει τὸ κάλλος· ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπιτηδεύσεως πολὺν περίκεινται κόσμον· ὡς ἀπεικάζεσθαι τοῖς ἐπὶ τιμῇ τῶν εἰδώλων κεκαλλωπισμένοις ναοῖς. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ κομμωτικὸν καὶ ἑταιρικόν: τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη· ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο:

Οὐ γὰρ εἰς μόνον ὅσον τὴν χρείαν· τὰ δὲ ὑστέρα πεπληρωμένα, εἰς ἕτερα πάλιν ταμιεῖα μεταφέρει· κατὰ τὸν λέγοντα· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω: τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν. οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς:

Πίονα γὰρ αὐτῶν καὶ πολύτοκα τὰ κτήνη: οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ· οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν:

Ὁ γὰρ σύμμαχος οὕτως· οὔτε διακοπή, οὔτε ἐκφορά· οὔτε κωκυτὸς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταί· δηλοῖ γὰρ τὴν πολλὴν ἀδείαν καὶ τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀφθονίαν, ἐν τρυφῇ καὶ σφόδρα διατελοῦσι· τῶν λυπηρῶν οὐδὲ ὄναρ πεῖραν. ταῦτα καὶ ἐν τῷ οβ´ ἔφη ψαλμῷ· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν· καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν· ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί· καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται:

Ἀνευρίσκομεν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις προφήταις συνῳδὰ τούτοις πολλά· ἀλλ' ἀπαρτήσας ἐπὶ φθόνου τὸ ἐπιστημονούμενον τὴν λύσιν· τοῦτο δὲ καὶ ἐν ταύτῃ ἐποίησεν ὁ θεῖος Δαυΐδ· ἐπήγαγεν: ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ:

Οἱ γὰρ τῆς ἀληθείας ἀμύητοι οὐκ ἐπίστανται τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν διακρίνειν· ἀλλὰ καὶ πλοῦτον καὶ τρυφὴν καὶ δυναστείαν τὴν εὐκληρίαν ὁρίζονται· καὶ τοὺς τούτων ἀπολαύοντας ζηλωτοὺς ἀποκαλοῦσι, καὶ μακαρίους· οἱ δὲ μύσται τῆς ἀρετῆς τῆς θείας σοφίας μεμαθηκότες, τὸν ὑπὸ σοῦ προμηθούμενον λαὸν μακαρίζουσι· καὶ τοῦ θείου παντὸς τὴν σὴν προτιμῶσι κηδεμονίαν· τοῖς τοιούτοις ἡμᾶς μακαρισμοῖς καὶ ὁ κύριος ἐξεπαίδευσε· μακάριοι λέγων οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. καὶ μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· καὶ μακάριοι οἱ πενθοῦντες. καὶ μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ τοῦ θείου τὴν ἡδονὴν προαιρούμενοι, πρὸς ὀλίγον ταύτην ἀπολαύσαντες, τὴν μακρὰν ὀδύνην ἐκ τῆς πρόσκαιρου τρυφῆς ὠδίνουσιν:

Αἴνεσις τῷ Δαυΐδ· ψαλμὸς ρμδ´

Ἀληθὴς καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ψαλμοῦ,

τὸν σκοπόν· ὑμεῖς γὰρ παρα-
κεκλῆσθαι τὸν τῶν ὅλων θεόν· τῆς
τοῦ θεοῦ δυνάμεως καὶ μεγαλειότητος
καὶ νικητηρίας· καὶ μεγαλοπρεπείας
μεμνημένοις· πεποίηκε δέ
καὶ ἑτέροις τοιούτοις ψαλμοῖς·
ἡ χάρις τοῦ πνεύματος εἰσάγει γνωμοσύ-
νην· καὶ τὸν λαὸν ἐκεῖνον καὶ ἡ-
μᾶς δὲ ἀναφέρουσα· ἔχει καὶ προ-
γνῶσιν· τῶν τῶν ἐθνῶν ἐκκλη-
σιῶν ὥσπερ καὶ ἐπιγνώσεως·
κατὰ στοιχεῖον καὶ οὕτως ὁ ψαλ-
μὸς συγκεῖται· καὶ διὰ τῆς
παντολογίας διδάσκει τοῦ προ-
φήτου τὸν πόθον:

[illegible]

Ὑψωμένον ὅτι ἅγιος ὁ θεός· καὶ οὐκ ἐ-
πεισακτὸν ἔχει τοῦτο· καὶ αὐ-
τοὶ τοῦτο τὴν ἁγιωσύνην
οἱ τρόφιμοι· καὶ τοῖς ἀγνοοῦ-
σι διδάσκουσι· τοιοῦτον ἐστὶ
τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐν τοῖς ἀρχι-
ερεῦσι ἀρκούμενον· πάτερ δόξα-
σόν σου τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ μετ' ὀλίγον διδάσκει· ὡς
οὐ δόξαν ἐδόκει αὐτοῦ· ἣν μὴ
πρότερον εἶχεν· ἀλλ' ἣν εἶχε
γνώμην· ἔφη γάρ· ἐφανέρω-
σά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις·
σά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις·
τίς ὁ πατὴρ τῶν ἁγίων· οὐκ ἔ-
δοκει δόξαν εἶναι πρότερον αὐ-
τοῦ· ἀλλ' ἣν εἶχε τοῖς ἀγνοοῦσι
ἐδίδαξε· δόξασόν με γάρ φη-
σι· τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον παρὰ σοὶ
πρὸ τοῦ τὸν κόσμον γενέσθαι.

οὐ τοίνυν ἐγκαινισμὸν ἔχει· ἀλ-
λ' ὃ εἶχεν· δηλοῖ τοῖς οὐκ εἰδό-
σιν ἐγένετο· καὶ ὅταν τοίνυν ἀνθρω-
πίνως ὁ προφήτης λέγει· οὐχ ἅπλῶς
ποιεῖν τὸν θεὸν ἐπαγγέλλεται·
ἀλλ' αὐτὸ δεῖξαι αὐτοῦ τοῖς ἀγνοοῦσι
ὡς ὅτι οὕτως ὑπισχνεῖται δει-
κνύναι· καὶ τὸν αὐτὸν τὸν
θεὸν καὶ νῦν ἰδίῳ ὀνόματι
ζει· ὑπὸ τοῦ φίλτρου τούτου
ποιεῖ προσφερόμενος:

[illegible]

ᾄσατε τῷ ὀνόματι κυρίου ὅτι ὑψηλὰ
ἐποίησε· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ
τῇ γῇ· ἀντὶ τοῦ ὑμνῳδίας:

[illegible]

Τί δὴ πολὺ μέγεθος αἰσθητὸν·
μήκει καὶ πλάτει· καὶ νοεῖ-
ται μόνον διείκνυται μέγα·
ἀλλ' ὅτι τοῦ ἐπιτάττειν ὅτι τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι
πέρας· ἵνα καὶ ἀσώματον
δείξῃ· καὶ ἀπερίγραφον τῶν
ὑμνουμένων· μέγαν μὲν γὰρ
αὐτὸν φησὶν οἶδα· οὐ μὴν ἐφικτόν
οὐ μὲν τὸ ἀτρεπτὸν· οὔτε γὰρ ἀρχὴν
οὔτε τέλος· τοῦ μεγέθους αὐ-
τοῦ εὑρίσκω· ἄπειρον γὰρ τοῦτο καὶ
πᾶσαν ὑπερβαῖνον κατά-
ληψιν:

[illegible]

μετὰ θεὸν τὸν θεὸν· προσέκει-
ρυξε τὴν θείαν ἐπίγνωσιν·

οὐ γὰρ μόνον φησὶν ἡ μακρὰ οἰκου-
μένη· κατὰ τὴν δὲ τὴν γῆν
σε τὸν θεὸν ὑμνήσουσιν·
ἀλλὰ καὶ ἑτέρα γέγονεν ἐκ τῶν
ἐθνῶν ἐκκλησία· τὸν ἑαυτῶν
σου τὴν μεγαλουργίαν κηρύ-
ξει:

[illegible]

Νικῶν τοῦ προφήτου τὴν δύ-
ναμιν τοῦ ὕμνου μόνου ἡ φύ-
σις· ἀξίας γὰρ ἐπιζητῶν καὶ
προσφυεῖν προσηγορίας·
εἶτα διηπορήσαμεν· πολλὰ
κατὰ ταυτὸν ἐπιπλέκει ὀνό-
ματα· ἀγαθωσύνης δόξαν· καὶ
δόξης μεγαλοπρέπειαν ὀνο-
μάζων· ταῦτα μὲν τοι προ-
λέγει ὑπὸ τῆς ἑτέρας κηρυ-
χθήσεσθαι γενεᾶς:

[illegible]

Δοκεῖ μὲν παντολογικὰς ἔχειν θ·
διαφορὰς ὁμοίως σημαίνειν·
θαυμάσια μὲν γὰρ χρ· ταῦτα
ἐπαγγέλλεται· ἐπιγνῶναι θαυμα-
στὰ ἃ δυνάμει θαυματουργοῦ
πᾶσιν ἐπὶ τιμωρίαις ἑτέρων
δειχθείσας μεγαλουργίας·
οἷον διὰ τοῦ θεσπεσίου μωϋσῆ
τὰς αἰγύπτου πάσας πάσι
πληγὰς ἐπιμαστίξας· εἶτα μετὰ
ταῦτα δυνάμει θαυματουργῶν· ὅτι
τὴν ἐρημον μάνναν ἐχορήγησεν·
καὶ ὅρτυγομήτραν ἐπέ-

δησε· καὶ τὴν ἄβυσσον ἐπ' αὐτοὺς ἐπήγαγε·
σε· ταῦτα ἃ θαυματουργῶν εὐεργέ-
τησεν· ἀγαθοποιῶν· πᾶσι γὰρ πάσας
κίνησιν· ταύτην καὶ ὁ θεὸς ἀ-
πόστολος ἐποιήσατο τὴν δι-
αίρεσιν· ἔφη γὰρ ὑπὸ τοῦ πνεύ-
ματος διδόσθαι τισί· οὐ μόνον
χαρίσματα ἰαμάτων· ἀλλὰ
καὶ ἐνεργήματα δυνάμεων·
καὶ καλεῖ μὲν χαρίσματα ἰαμά-
των τῶν χωλῶν τὸν δρόμον·
καὶ τῶν ἀρρώστων τὴν ὑγείαν·
καὶ τῶν νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν·
καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐνεργήματα
καὶ δυνάμεων· τὴν τοῦ ἐλύμα
τυφλότητα· τοῦ ἀνανίου καὶ
τῆς σαπφείρας τὸν θάνατον· τῶν
τοῦ σατανᾶ παραδοθέντας· ἰ-
μαντας δι' ὧν ἐσωφρονίσθη:

[illegible]

Οὐ μέγα μόνον ὁ προφήτης τῆς
θείας ἀγαθότητος καὶ δυνά-
μεως ὑποδεῖξαι τὸν πλοῦτον·
ἀμείνονι χρώμενος γλώττῃ· καὶ τὴν
χάριν οὐ δυναμένην τοῦ πόθου μὴ
πλείονα πάλιν συναπεῖπον ὀνό-
ματα· καὶ προλέγει τῆς ἐσομένης
τῆς ἐσομένης τοῖς ἔθνεσι γνώσεως·
ὅτι τοῖς θείοις ἐντρυφήσουσι λο-
γίοις· καθάπερ τινὰς ἱερουργὰς
προσφέρει· τὴν τῆς θείας φι-
λανθρωπίας διήγησιν· τοῦτο μέντοι
καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ὑπομένει·
καὶ ἄξιος οὐ δυνάμενος διηγήσα-
σθαι τὰ θεῖα· διὰ πραγμάτων μόνων

μάτων τοῦτο ποιεῖν πειρᾶται·
τὴν ὑπὲρ καὶ ἄλλων τῶν γάρ φησι τῶν
των τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ
δι' ἑτέρων τὴν παρ' ὁμολογίας· ὥσπερ ἀνε-
ξερεύνητα λέγων τὰ κρίματα
αὐτοῦ· καὶ ἀνεξιχνίαστοι
αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ· οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων ὁ κύριος· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
Τὸ καὶ ἐν τῷ θαυμάζειν ὁ προφή-
της ὑπερμεγέθη· εἰ μὴ ὁμοίως γὰρ
λαβόντων· ὅπως τοσοῦτον τὴν
φιλανθρωπίαν ἔπλασεν· ὅ σημαίνει
καὶ προμηθείας ἠξίωσεν· ὅτι
πᾶσαν τὴν ὁρωμένην κτίσιν
αὐτοῖς προσφέρειν τὴν χρείαν
ἐνομοθέτησεν· ὅτι καθ' ἑκάστην
ἡμέραν πλημμελούντων μὲν
μέχρι νῦν· καὶ ἀνατέλλει τὸν ἥλι-
ον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀ-
γαθούς· καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους
καὶ ἀδίκους· οὐ μόνον οἰκτίρ-
μων καὶ ἐλεήμων, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων
καὶ μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
ἀμέτρῳ γὰρ χρώμενος ἀγαθό-
τητι· ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τ-
ὰς ἀνομίας ἡμῶν· καθόσον ἀπέ-
χουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν·
ἠγάπησε γὰρ οὕτως τὸν κόσμον·
ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ
δοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ· χρηστὸς κύριος τοῖς
σύμπασι· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Οὐ γὰρ μόνον Ἰουδαίων ἐποιήσα-
το πρόνοιαν· ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων
ἀμοίρους τὴν φιλανθρωπίαν ἔδειξεν·
οὐκ ἀνθρώπων μόνον· ἀλλὰ καὶ τῶν
ἀλόγων ἐπιμελεῖται· καὶ τοῖς

σι παρέχει τὰς τροφάς·
ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάν-
τα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου
εὐλογησάτωσάν σε·
Οὐ τὰ ἄψυχα τὸν θεὸν ὑμνεῖ· οὐδὲ
τὰ ἄλογα φωνὴν ἀφίησι λογι-
κήν· ἀλλ' ἡ διὰ τούτων ὁρωμένη
κοινὴ καὶ φιλόσοφος τῶν ἀνθρώπων
ἀναφαίνουσιν· εἰς ἕκαστον γὰρ
ἀφορῶντες τῶν ὑπ' αὐτοῦ γε-
γενημένων· καὶ τῆς σοφίας
τὴν μεγαλουργίαν θεώμενοι
δοξολογίαν κινοῦσι τῷ κτί-
σαντι· δόξαν τῆς βασιλείας σου
ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου
λαλήσουσι· τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱ-
οῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν
σου· καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρε-
πείας τῆς βασιλείας σου·
Οὐ γὰρ τοῖς ὁσίοις· εἰς τοὺς προφή-
τας ἀποστόλους καὶ οἱ μετ' ἐκεί-
νους τὴν τοῦ κηρύγματος δια-
κονίαν ἀναδεξάμενοι τὴν αἰώ-
νιόν σου βασιλείαν καὶ τὴν ἄ-
ρρητον δύναμιν πάντας ἀν-
θρώπους διδάξουσιν· οὐ γὰρ
μόνοις Ἰουδαίοις· ἀλλὰ καὶ
πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τῇ φύσει· τὴν
δὲ τῶν ἰδίων διδασκαλίαν προσοί-
σουσιν· ἡ βασιλεία σου βασιλεία
πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ
δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ·
Ἀπέραντον ἔχεις τὸ κράτος· ἀΐδι-
ον τὴν βασιλείαν· οὔτε ἀρξα-
μένην οὔτε λήξουσαν· πιστὸς
κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ

καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
τὴν μὲν γὰρ τῶν λόγων ἀλήθειαν
πληροῦμεν τοῖς ἔργοις· καὶ
ταῦτα δὲ τοῦ δικαίου κοσμεῖται·
ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς κα-
ταπίπτοντας· καὶ ἀνορθοῖ
πάντας τοὺς κατερραγμένους·
Οὐ γὰρ μόνον τὸν τοῦ δικαίου
ὡς τρόφιμον ἐπιμελεῖται
ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀλισθαίνοντας
καὶ κατερρηγμένους· καὶ
τοὺς ἁμαρτίας δεχομένους τὰ
τραύματα· τοῖς μὲν γὰρ ὀρέγει
τὴν καταπεσεῖν οὐκ ἐῶν· τοῖς
πεσοῦσι τὰς ἀνίστησιν· ὀρέγων
τὴν δεξιάν· οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων
εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ σὺ δίδως
τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ·
Σὲ ἐλπίζειν ἐνταῦθα, οὐκ ἐπὶ
διαθέσεως τέθεικεν· οὔτε γὰρ
οἱ δυσσεβεῖς οὔτε ζῶα πιστεύ-
ειν ἔχουσι τὴν ἐλπίδα· οὔτε
τῶν ἀλόγων τὰ γένη φυσικὴν
αἴσθησιν ἔχει· ἀλλὰ διδάσκει
ὡς ἕκαστον παρ' αὐτοῦ τὴν κα-
τάλληλον ὑποδέχεται χρείαν·
ἔστι καὶ τὴν ἀναλογίαν ὑποδέ-
χεται τῆς χρείας· ἀνοίγεις σὺ
τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν
ζῷον εὐδοκίας·
Ἄφατε γὰρ καὶ πολλὴ καὶ ἀπόλαυσις
τῶν παρὰ σοῦ χορηγουμένων
ἕκαστον ἀγαθῶν· καθάπερ γὰρ
ἡμῖν ῥᾴδιον τοῖς σωματικοῖς
μόνοις ἐκτεταμένοις δακτύλοις καὶ
ἁπλῶσαι τὴν χεῖρα, οὕτως σοὶ
καὶ πᾶσι ἐμακάρισε παρασχεῖν

τῶν ἀγαθῶν τὴν φοράν· δίκαιος
κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ
ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
Ἐν ἁπάσαις ὁδοῖς σου ταῖς οἰκονομίαις
διαλάμπει τὸ δίκαιον· οὐδὲ διὰ γὰρ
τὰς οἰκονομίας ἐκ τοῦ ἐλέους·
ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ·
Τὸ δὲ ἐγγὺς οὐ τοπικὸν ἀλλὰ διάστημα·
φύσει γὰρ πανταχοῦ πάρεστιν ὁ
θεός· αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμε-
θα καὶ ἐσμέν· κατὰ τὸν θεσπέσιον ἀ-
πόστολον· τὴν σχέσιν καὶ τὴν διάθεσιν
διὰ τούτων ἐδήλωσεν· καὶ μὴ δὲ
καὶ ἡ προσθήκη τῆς ἀληθείας·
οὐ γὰρ τοῖς ἁπλῶς ἐπικαλουμέ-
νοις πελάζει· ἀλλὰ τοῖς σὺν ἀλη-
θείᾳ τοῦτο δρᾶν προαιρουμένοις· οὐ
πᾶς γάρ φησιν ὁ λέγων μοι κύριε κύ-
ριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
διὸ ἐπήγαγε· θέλημα τῶν φοβουμένων
αὐτὸν ποιήσει· καὶ τῆς δεήσεως
αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς·
Οἱ τὸν θεῖον ἔχοντες φόβον πρόσφορα
ποιοῦσι τοῦ θεοῦ τὸ θέλημα· ἐπει-
δὴ τοίνυν συμβαίνει αὐτοὺς ὁσίως
πρὸς τῷ θείῳ θελήματι, ἀμείβεται καὶ
αὐτοὺς ὁ δεσπότης πληρῶν τὰ αἰτή-
ματα· οὐδὲν γὰρ ἐναντίον
οἷς αὐτῷ συνδοκεῖ· φυλάσσει
κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει·
Ἐγγὺς ὡς δίκαιος κύριος ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· ἴδιον γὰρ τοῦ δικαίου

μάτων τοῦτο ποιῶν πειρᾶται· [illegible] ὑπὲρ μᾶλλον ταῖς [illegible] τὸν τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἀλλὰ [illegible] δὲ τὴν [illegible] παρομοιοῖ(?)· ὡς ἀνεξερεύνητα λέγων τὰ κρίματα αὐτοῦ· καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ: [illegible]

Τὸ καὶ ἐν τῷ θαυμάζειν ὁ προφήτης ὑπερμαχεῖν(?)· εἰς [illegible] ῥάβδον(?)· ὅπως τὸν [illegible] φύσιν διέπλασεν· ὅσης τῆς καὶ προνοίας θείας ἠξίωσεν· ὅτι πᾶσαν τὴν ὁρωμένην κτίσιν αὐτοῖς προσφέρειν τὴν χρείαν ἐνομοθέτησεν· ὅτι καθ' ἑκάστην ἡμέραν πλημμελούντων ἡμῶν [illegible]· καὶ ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς· καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· οὐ μόνον οἰκτίρμων καὶ [illegible], ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος· καὶ πολυέλεος· [illegible] ἀγαθότητι· ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν· ἠγάπησε γὰρ οὕτως τὸν κόσμον· ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ δοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ: [illegible]

Οὐ γὰρ μόνον Ἰουδαίων ἐποιήσατο τὴν πρόνοιαν· ἀλλὰ καὶ [illegible] ἐξέχεεν· οὐ καθ' [illegible] μόνον· ἀλλὰ καὶ [illegible] ἐπιμελεῖται· καὶ πᾶσι παρέχει τὰ πρὸς τροφάς: [illegible]

Οὐ [illegible] ὑμνεῖ· οὐδὲ τὰ ἄλογα [illegible] ἀφίησι [illegible]· ἀλλ' αὐτὸς διὰ τούτων [illegible] καὶ [illegible] τῶν [illegible]· εἰς ἕκαστον [illegible] ἀφορῶντες [illegible] γενόμενον· καὶ τῆς σοφίας τὴν μεγαλουργίαν θαυμάζομεν· [illegible] δοξολογίαν κινοῦσι [illegible] σαν· [illegible]

Οἱ γὰρ ὅσιοι· εἴτε προφῆται εἴτε ἀπόστολοι· καὶ οἱ μετ' ἐκείνους τὴν τοῦ κηρύγματος διδασκαλίαν ἀναδεξάμενοι τὴν αἰωνίαν σου βασιλείαν καὶ τὴν [illegible] δύναμιν πάντας ἀνθρώπους διδάξουσιν· οὐ γὰρ μόνοις Ἰουδαίοις· ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῶν ἀνθρώπων τῇ φύσει τὴν [illegible] διδασκαλίαν προσοίσουσιν: [illegible]

Ἀπέραντον ἔχει τὸ κράτος· ἀΐδιον τὴν βασιλείαν· οὔτε ἀρξάμενον οὔτε λήξουσαν: [illegible]

[illegible] ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ: [illegible] γὰρ τῷ λόγῳ ἀληθεία [illegible] τοῖς ἔργοις· καὶ ταῦτα δὲ τοῦ δικαίου κοσμεῖ: [illegible]

Οὐ γὰρ μόνον τῶν τῆς δικαιοσύνης [illegible] ἐπιμελεῖται ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλισθαινόντων καὶ κατερρηγνυμένων· καὶ τῆς ἁμαρτίας δεχομένων τὰ τραύματα· τοῖς μὲν γὰρ [illegible] καταπεσεῖν οὐκ ἐᾷ· τοῖς [illegible] πεσοῦσιν [illegible] ὀρέγει τὴν δεξιάν: οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων [illegible]

Τὸ ἐλπίζειν ἐνταῦθα, οὐκ ἐπὶ διαθέσεως τέθεικεν· οὔτε γὰρ οἱ δυσσεβεῖς [illegible] τὴν ἔχουσι τὴν ἐλπίδα· οὔτε τῶν ἀλόγων τὰ γένη λογικὴν αἴσθησιν ἔχει· ἀλλὰ διδάσκει ὡς ἕκαστον παρ' αὐτοῦ τὴν κατάλληλον ὑποδέχεται χρείαν· ἔνεστι καὶ τὴν [illegible] ὑποδεῖξαι [illegible] χορηγίας: [illegible] σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας:

Ἅμα τε γὰρ βούλει καὶ ἀπολαύει τῶν παρὰ σοῦ χορηγουμένων ἕκαστον ἀγαθῶν· καθάπερ γὰρ ἡμῖν ῥᾴδιον τοῖς [illegible] δακτύλοις καὶ ἁπλῶσαι τὴν χεῖρα, οὕτως σοι [illegible] παρασχεῖν τῶν ἀγαθῶν τὴν φοράν: δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ:

Ἐν πάσαις ταῖς διαφόροις(?) [illegible] οἰκονομίαις διαλάμπει τὸ δίκαιον· ὁδοὺς γὰρ τὰς οἰκονομίας ἐκάλεσεν: [illegible] πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ:

Τὸ ἐγγὺς οὐ τοπικὸν [illegible] διάστημα· φύσει γὰρ πανταχοῦ πάρεστιν ὁ θεός· αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν· κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον· ἀλλὰ τὴν σχέσιν καὶ τὴν διάθεσιν διὰ τούτων ἐδήλωσεν· καὶ ἡ προσθήκη τῆς ἀληθείας· οὐ γὰρ τοῖς ἁπλῶς ἐπικαλουμένοις πελάζει· ἀλλὰ τοῖς [illegible] τοῦτο δρᾶν προαιρουμένοις· οὐ πᾶς γάρ φησιν ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. διὸ ἐπήγαγε· θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς:

Οἱ τὸν θεῖον ἔχοντες φόβον πρὸ [illegible] ποιοῦσι τοῦ θεοῦ τὸ θέλημα· ἐπειδὴ τοίνυν συμβαίνει αὐτῶν ὁ σκοπὸς πρὸς τὸ θεῖον θέλημα [illegible] καὶ αὐτῶν [illegible] τὰ αἰτήματα· οὐδὲν γὰρ ἐναντίον οἷς βούλεται θέλουσι: φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει:

Ἔδειξε πῶς δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· ἴδιον γὰρ δικαί[illegible]

τὸ προσφορον ἀπὸ μέλους ἑκάστου· οὗ δὴ χάριν· τοῖς μὲν ποθεινὸν αὐτὸν διακειμένοις, φοβερὸν καὶ φυλάττει· καὶ τοὺς μὲν ἐλεᾷ, θεραπεύει· τοῖς δὲ τὴν ἁμαρτίαν ἀσπαζομένοις ὁδὸν τιμωρίας δίδωσιν:

αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Ἐγὼ μὲν οὖν φησὶ τὸν ὕμνον συγγράψω· προσήκει δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρώπων φύσιν ἀφ᾽ ἧς τὸ ἁρμόττον σέβειν ποιητήν· καὶ τὸ προσφορον σέβας τῷ σωτῆρι προσφέρειν νόμῳ. ἐπισημειώσασθαι δὲ προσήκει· ὡς καὶ ἐνταῦθα οὐκέτι Ἰουδαίοις τὸν ὕμνον ἀπονέμει· ἀλλὰ πᾶσαν σάρκα ἐς τὴν ὑμνῳδίαν ἐκάλεσε. δηλοῖ τοίνυν ἡ προρρησις τὴν ἐκκλησίαν μαρτυρουμένην· ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἔθνεσι κατὰ τὴν προφητείαν ὁ τῶν ὕμνων [illegible]:

[illegible] Ἀλληλούια·

Ἐν μέν τισιν ἀντιγράφοις πρόσκειται Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου· τοῦτο δὲ οὔτε παρὰ τῷ Ἑβραίῳ, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς, οὔτε παρὰ τοῖς ο´ εὕρομεν ἐν τῷ ἑξαπλῷ ὑμνεῖν [illegible]. οὗτος ὁ ψαλμὸς παράκειται τῶν ὁμοίων· τοῦτο γὰρ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ δηλοῖ· τὸ γὰρ ἀλληλούια αἰνεῖτε τὸν κύριον ἑρμηνεύεται, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν:

αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω:

Ἡ χάρις τοῦ πνεύματος πᾶσι μὲν ἡμῖν παρεγγυᾷ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ δοξολογίαν ἡμᾶς αὐτοὺς διεγείρειν ἐκ τῶν ἐφημέρων ἐλπίδων· ὅτι γὰρ καὶ ἐπ᾽ αὐτῶν τῶν θανάτων ὁμολογεῖν συνεῖναι· ἡμεῖς δὲ τὸν ἀδηλον ἐξομολογεῖσθαι· τοῦτον χάριν καὶ τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ὑμνῳδίᾳ διδασκόμεθα τὸν θεόν· ἕως ἂν τοῦ δὲ τοῦ βίου τὸ πέρας δεξόμεθα: μὴ πεποίθατε ἐπ᾽ ἄρχοντας:

Ἀγαθὴ ἡ παραίνεσις· οὔτε γὰρ οἱ ἄρχοντες ἀλλὰ πρόσκαιρον ἔχουσιν ἐξουσίαν· οὔτε πάντες οἱ ἄρχοντες τιμῶσι τὸ δίκαιον· ἴσμεν δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἀμείβοντας χεῖρον τῆς φύσεως ἰδεῖν τὸ ἐπίκηρον· τοῦτο γὰρ ἐπιφέρει: ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία:

Βλέπετε τὴν φύσιν· καὶ μὴ θαρρεῖτε τῇ ἐξουσίᾳ· ἄνθρωπος γὰρ ματαιότητι ὡμοιώθη· καὶ ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ: ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ:

Πάλιν ἐνταῦθα τὴν ψυχὴν καλεῖ πνεῦμα· τῆς γὰρ ἐξιούσης ἀπὸ τῆς οἰκείας συνόδου τὸ σῶμα χοῦς κατὰ τὴν θείαν ἀπόφασιν· καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ:

ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται

πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ:

Τῆς γὰρ ψυχῆς ἀποχωρισθείσης καὶ τοῦ σώματος διαλυθέντος τὰ σκότη μὲν ἐλύθη ματαία τῶν λογισμῶν ἡ φαντασία· τοῦτο καὶ διὰ τῆς παραβολῆς ἡμᾶς ὁ κύριος ἐδίδαξεν· εἰσάγει γὰρ τὸν πλούσιον οὗ ἡ χώρα εὐφόρησεν, λογιζόμενον καθαιρῆσαι τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομῆσαι· ἐπήγαγεν· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀπαιτοῦσι τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται· καὶ τῶν ἄλλων δὲ ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀρχὰς καὶ δυναστείας, ἄλλοι δὲ καὶ κτήσεις ἀγρῶν καὶ οἰκοδομὰς φαντάζονται· οἱ δὲ τὰς ἐν πολέμοις ἐν τῷ ἔργῳ πολλοῖς νίκας· ἄλλοι δὲ ἀθρόοις τεκταίνονται ὄλεθρον· ἀλλ᾽ ἐπιὼν ἐξαπίνης ὁ θάνατος ἀτελεστον τὴν λογισμῶν τὴν φαντασίαν ἐᾷ· οὕτως δεῖξας τοῖς ἐν ἀνθρώποις ἐλπίδος τὸ μάταιον· εἰς τὸν θεὸν πεποιθέναι τὸ ὄνησιφόρον ἐπιδείκνυσι: μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ· ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ:

Θεὸν Ἰακὼβ οὐχ ἁπλῶς ὠνόμασεν· ἀλλ᾽ ἀναμιμνήσκων ἡμᾶς ὅσων ἀπήλαυσεν Ἰακὼβ εἰς τὸν θεὸν ἐλπίσας· καὶ οἵους καὶ ὅσους ἐδρέψατο τῆς ἐλπίδος καρπούς· εἰς τὸν τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν παραγγέλλει· καὶ κύριον αὐτὸν καὶ θεὸν ὀνομάζει· καὶ ἀκριβέστερον τὴν δύναμιν αὐτοῦ· ἐκ τῆς τῶν ποιημάτων μεγαλουργίας διδάσκει αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν δύναμιν: τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς:

Ἐκ τοσούτων ἁπάντων τὴν ὁρωμένην καὶ ἀόρατον τῷ λόγῳ περιέλαβε κτίσιν· οὐ γὰρ μόνον οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θάλατταν ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ἐν αὐτοῖς δὲ τὰ ἄγγελοι καὶ τὰ οὐράνια ἄστρα· καὶ ἥλιος καὶ σελήνη· καὶ τῶν ἀστέρων τὸ πλῆθος· ἐν γῇ δὲ καὶ θαλάσσῃ ἀνθρώπων ἀλόγων τὰ γένη· τοσαύτην γὰρ τοῦ ποιητοῦ τῶν ὅλων μεγαλωσύνην [illegible] διάφορον τῶν θεραπευόντων αὐτὸν καὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ἁπάντων· οὕτως δεῖξας αὐτὸν τῶν ὅλων δημιουργόν, δεικνὺς αὐτοῦ καὶ προμηθοῦ μόνον ὧν ἐποίησε:

τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα· ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις· διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι:

Ἃ δὲ ἡμῖν παρέσχεν ὑπισχνούμενος· φιλαλήθως τὰς ἐπαγγελίας πληροῖ· ἐπαμύνει δὲ τοῖς ἀδικουμένοις καὶ κρίνει δίκαια· παρέχει δὲ καὶ τοῖς πεινῶσι τὴν κατάλληλον τροφήν· ὅντινα δὲ καὶ διὰ τῆς ἐμαυτοῦ [illegible] γεγεννημένας ἀρετὰς προλέγει: κύριος λύει πεπεδημένους· κύριος σοφοῖ τυφλούς· κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους:

τὸ πρόσφορον ἀπονέμων ἑκά-
στῳ· οὐδὲ ἡ χάρις τοῖς μὲν ἀ-
πόρει αὐτοῦ διακειμένοις φέ-
ρει καὶ φυγάς ἐστι· καὶ τοῖς ἐπι-
μονοῦσιν ἐλα[...]θόροι· τοῖς δὲ τὴν
ἁμαρτίαν ἀσπαζομένοις ὁδὸν
τιμωρίας ἐκδίδωσιν: αἴνε-
σιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ
εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

Ἐγὼ μὲν οὖν φησὶ τὸν δὲ τὸν ὕμνον
συγγράφω· προσήκει δὲ καὶ
πᾶσαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν·
ἀφ᾽ ἧς τὴν δοξολογίαν [...] τῷ
ποιητῇ· καὶ τὸ πρόσφορον
σέβας τῷ θεῷ προσφέρειν ὀνό-
ματι· ἐπισημειώσασθαι δὲ προ-
σήκει· ὡς καὶ ἐνταῦθα οὐκ Ἰ-
ουδαίοις τὸν ὕμνον ἀπένειμεν·
ἀλλὰ πᾶσαν σάρκα ὡς τὴν
μὲν ὠδὴν ἐκάλεσε· δηλοῖ τοίνυν
ἡ πρόρρησις τῆς ἐκκλησίας μαρ-
τυρουμένη· ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς
κατὰ τὴν οἰκουμένην ἔθνεσι
κατὰ τὴν προφητείαν τὸν
ὅλον ὑμνήσουσι θεόν:

ρμε΄ τοῦ ... ψαλ(μός)· ἀλληλούϊα:

Ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις πρόσκειται
Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου· τοῦτο
δὲ οὔτε παρὰ τοῖς Ἑβραίοις· οὔτε
παρὰ τοῖς ἄλλοις ἑρμηνευταῖς,
οὔτε παρὰ τοῖς ο΄ εὗρον· ἐν
τῷ ἑξαπλῷ· ὑμνεῖν μὲν τοίνυν
οὗτος ὁ ψαλμὸς παρακελεύεται
τὸν τῶν ὅλων θεόν· τοῦτο γὰρ καὶ
ἡ ἐπιγραφὴ δηλοῖ· τὸ γὰρ ἀλληλού-
ϊα· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἑρμηνεύεται·
ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν:

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· αἰνέσω κύριον ἐν
τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρ(χω):

Ἡ χάρις τοῦ πνεύματος πᾶσι μὲν ἡμῖν
παρεγγυᾷ ἀεὶ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ δο-
ξολογίαν ἡμᾶς αὐτοὺς διεγείρειν·
ἐν τῷ ἕκτῳ ἔφη ψαλμῷ· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνη-
μονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς
ἐξομολογήσεταί σοι· τούτου
χάριν κατὰ τὸν τῆς ζωῆς χρό-
νον ὑμνεῖν διδασκόμεθα τὸν
θεόν· ἕως ἂν τοῦ δὲ τοῦ βίου τὸ
πέρας δεξώμεθα: μὴ πεποί-
θατε ἐπ᾽ ἄρχοντας:

Ἀγαθὴ ἡ παραίνεσις· οὔτε γὰρ ἄρ-
χοντες· ἀλλὰ πρόσκαιρον
ἔχουσιν ἐξουσίαν· οὔτε παρὰ τῶν
ἀρχόντων τιμωμένοις τὸ δικαιο-
ῦμαι δὲ προσήκει καὶ ἀμφοτέρων
χρὴ καὶ τῆς φύσεως εἰδέναι τὸ ἐπί-
κηρον· τοῦτο γὰρ ἐπιφέρει:
ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία:

Μὴ πρὸς τὴν φύσιν· καὶ μὴ θαρρεῖ-
τε ἐξουσίᾳ· ἄνθρωπος ματαιότητι
ὡμοιώθη· καὶ ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ: ἐξελεύσεται
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ:

Πνεῦμα ἐνταῦθα τὴν ψυχὴν καλεῖ· ταύ-
της γὰρ ἐξιούσης, ἣ τὴν οἰκεί-
αν συνεῖχεν ἁρμονίαν τὸ σῶμα χωρεῖ
κατὰ τὴν θείαν ἀπόφασιν· ὅτι
γῆ εἶ· καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ:
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται

πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ:

Τῆς γὰρ ψυχῆς ἀποχωρισθείσης καὶ
τοῦ σώματος διαλυθέντος ἀσκό-
μιν· ἐδιήχθη μάταιοι τῶν λογισ-
μῶν ἡ φαντασία· τοῦτο καὶ
διὰ τῆς παραβολῆς ἡμᾶς ὁ κύριος
ἐδίδαξεν· εἰσαγαγὼν γὰρ τὸν
πλούσιον οὗ ἡ χώρα εὐφόρησεν ἐν χώ-
ρᾳ· νομιζόμενον καταλῦσαι
τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας
οἰκοδομῆσαι, ἐπήγαγεν· ἄφρον
ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀπαιτοῦσι
τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡ-
τοίμασας, τίνι ἔσται· καὶ τῶν
ἄλλων δὲ ἀνθρώπων· οἱ μὲν ἀρχὰς καὶ
δυναστείας· ἄλλοι δὲ καὶ κτῆ-
σιν ἀγρῶν· καὶ οἰκοδομὰς φαντά-
ζονται· οἱ δὲ τὰς ἐν πολέμοις ὀ-
νειροπολοῦσι νίκας· ἄλλοι δὲ τοῖς
ἐχθροῖς τεκταίνουσιν ὄλεθρον·
ἀλλ᾽ ἐπιὼν ἐξαπίνης ὁ θάνατος
ἀτελεῖς τοὺς λογισμοὺς τὴν φαν-
τασίαν ἐᾷ· οὕτω δὲ ἔχοντος τοῖς ἐν
παροῦσιν ἐλπίδας τὸ ματαίωμα· τὸ
εἰς τὸν θεὸν πεποιθέναι τὸ ὀνησι-
φόρον ἐπιδείκνυσι: μακάριος οὗ
ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλ-
πὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ:

Θεὸν Ἰακὼβ οὐχ ἁπλῶς ὠνόμασεν·
ἀλλ᾽ ἀναμιμνήσκων ἡμᾶς πόσης
προμηθείας ἀπήλαυσεν Ἰακὼβ·
εἰς τὸν θεὸν ἐλπίσας· καὶ οἵοις καὶ
ὅσοις ἐδρέψατο τῆς ἐλπίδος
καρποῖς· εἰς τὸν τοῦ τὸν θεὸν ἐλ-
πίζειν παράγγελμα· καὶ κύριον αὐτὸν
καὶ θεὸν ὀνομάζει· καὶ ἀμφότερα
κηρύττει τὸ δίκαιον αὐτοῦ· εἶτα ἐκ
τῆς τῶν ποιημάτων μεγαλουργί-
ας δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἀγαθότητα
καὶ τὴν δύναμιν: τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς:

Ἐν τούτοις ὡς ἅπασαν τὴν ὁρατὴν
καὶ ἀόρατον τῷ λόγῳ περιέλα-
βε κτίσιν· οὐ γὰρ μόνον οὐρανοῦ
γῆς καὶ θαλάττης ἐμνημόνευσεν· ἀλλὰ
καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς· ἐν
οὐρανῷ δὲ ἄγγελοι· καὶ τῶν ἀοράτων
τὸ ἀνήριθμον· καὶ ἥλιος καὶ σε-
λήνη· καὶ τῶν ἀστέρων τὸ πλῆ-
θος· ἐν γῇ δὲ καὶ θαλάσσῃ· ἄφθονα
τῶν ἀλόγων τὰ γένη· τοσαύτη
γὰρ τοῦ ποιητοῦ τῶν ὅλων ἡ δύνα-
μις· κλέπτει τοίνυν πόσον εἶναι τὸ
διάφορον τῶν φθειρομένων ἀρ-
χόντων· καὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν
ἁπάντων· οὕτω δὲ ἔχοντος αὐτῶν τὸν
ὅλον δημιουργὸν ὁ ψαλμὸς αὐτὸν
καὶ προμηθούμενον ὧν ἐποίησε:
τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν
αἰῶνα· ποιοῦντα κρίμα τοῖς
ἀδικουμένοις· διδόντα τροφὴν
τοῖς πεινῶσι:

Ἀληθὴς γάρ ἐστιν ὑποσχόμενος καὶ
φυλάττει τὰς ἐπαγγελίας ἀλη-
θεῖς· ἐπαμύνει δὲ τοῖς ἀδικουμένοις
καὶ κρίνει δίκας· παρέχει δὲ καὶ πᾶ-
σι τοῖς πεινῶσι τὴν κατάλλη-
λον τροφήν· ἐν τούτοις δὲ καὶ τὴν
διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σωτῆρος
γεγενημένας διδασκαλίας προ-
λέγει: κύριος λύει πεπεδημένους·
κύριος σοφοῖ τυφλούς· κύριος ἀνορθοῖ κα-
τερραγμένους:

Ταῦτα καὶ διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου προηγόρευσεν ὁ τῶν ὅλων Θεός· εἴρηκε γὰρ δι' αὐτοῦ· καὶ ἔδωκά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, ἐπὶ [illegible] ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει. Καὶ ἑτέρωθι ἐκ προσώπου ἔφη τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. Καὶ ἀλλαχοῦ· τότε ἀκούσονται κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται.

Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Εἰκότως τοὺς δικαίους ἀγαπᾷ ὁ δίκαιος Κύριος· καὶ τοὺς μὲν μιμουμένους αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην ἴσοις ἀμείβεται· καὶ αὐτὰ τὰ πλείω τοῖς καὶ φιλοσοφεῖν [illegible] προσηλύτους δὲ [illegible] τοὺς ἐξ ἐθνῶν πατρῴαν ἀσέβειαν καταλιπόντας καὶ αὐτῷ προσιόντας, πάσης ἀξιοῖ φυλακῆς τε καὶ προμηθείας. Προσηλύτους δὲ τοὺς ξένους καλεῖ· οὕτω καὶ ὁ μακάριος ἔφη Παῦλος· ὅτι ἦτε μέν ποτε ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ χωρὶς Χριστοῦ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας· ἀλλ' οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθημεν.

Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Ἀπὸ τῆς καθόλου προμηθείας ἐπὶ τὴν μερικὴν τὸν λόγον μετήγαγε· καὶ φησὶν ὡς οὐδὲ προσαιτοῦντα [illegible] ὀρφανὸν περιορᾷ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐρήμους ἀνθρώπων κηδεμονίας πάσης ἀξιοῖ ἐπιμελείας· καὶ τὰς κατὰ τούτων ἐπιβουλὰς διαλύει.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Αἰώνιον γὰρ ἔχει τὸ κράτος· καὶ τὴν βασιλείαν ἀΐδιον· ὃν ὡς ἐπὶ τῶν ὑμνῶν [illegible] σου Θεὸν νομιζόμενον.

[illegible] ἀλληλούια.

Ἐν τῷ σαφῶς ἐδήλωσεν ἀρχὴ μὲν τοῦ ἀλληλούια τὴν ἑρμηνείαν· τὸ γὰρ αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἀλληλούια ὁ Ἑβραῖος λέγει· ὅτι σύμμαχος καὶ ἀντὶ τοῦ αἰνεῖτε, ἀλληλούια τέθεικεν· ἀλληλούια· ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· ὅτι θεοῦ δεῖ τὸν ψαλμόν· αἱ μὲν ταῦτα, αἱ μὲν τῶν ποιμένων καὶ οὕτως ὁ ψαλμὸς παρακελεύεται. Προθεσπίζει δὲ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα γενομένην τῆς Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομίαν. Οὐ γὰρ ὡς Ἰουδαῖοι προσδοκῶσιν αὖθις ἡ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθήσεται· ἀλλὰ τὴν ἤδη γενομένην ὑπὸ τοῦ Ζοροβάβελ οἰκοδομίαν ὁ προφητικὸς προθεσπίζει λόγος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός·

τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

Ἡ μὲν σύμφωνος ὑμνῳδία καὶ προσφέρεται ἀνθρώποις· θυμήρης δὲ τῷ Θεῷ ὁ ὕμνος· ἀλλ' ὁ τῶν ὑμνούντων σκοπός· αὐτὸς γὰρ ἀρέσκει ὁ Θεός· χαίρει δὲ τῇ σφετέρᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

Καὶ διὰ τοῦτο φησὶν αὐτὸν ὑμνεῖσθαι προσήκει· ὅτι καὶ τὴν καταλυθεῖσαν Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομήσει, καὶ τοὺς διεσπαρμένους τοῖς τόποις ἀθροίσει. Τῆς δὲ ἐπανόδου εἰ καὶ μὴ πάντες ἐπαπήλαυσαν· χθεσινὸς δὲ καὶ ψαλτὸς ὁ λόγος· ἀλλ' ἐκείνων μὴ θελησάντων πονηρίᾳ· αὐτὸς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Κύρου πᾶσιν ἐπανελθεῖν παρεσκεύασεν· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τόπων σχηκότες ἐρώτων τὴν ἀλλοτρίαν ἀντὶ τῆς πατρίδος προείλοντο.

Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

Οὐ μόνον τοῖς σωματικοῖς ταῦτα· καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν οὐ μόνον τοῖς αἰχμαλώτοις τὴν ἐλευθερίαν δωρούμενος· ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆς ἁμαρτίας τραύματα δεξαμένοις τὴν ἴασιν χαριζόμενος.

Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Διὰ πάντων τοῦ Θεοῦ κηρύττει τὴν δύναμιν· ἀριθμὸν δὲ ὄντων ταῦτα τὴν γνῶσιν ἐκάλεσεν· καλεῖ δὲ ὀνόματα, τὰς τῶν ἀστέρων διαφοράς· καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ τάξιν· καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν. Οὐ γὰρ ὀνόμασι κέχρηται ὁ τῶν ὅλων Θεός τοὺς ἀστέρας καλῶν· ἀλλ' ἡμῖν γὰρ ταῦτα καὶ μόνον ἐγνωρισμένα· ἄνθρωποι δὲ ἀσεβεῖς γνώσει καὶ χρησάμενοι ματαίοις προσώπων ὑπὸ πάντων ἐπηρμένοι ἔθεσαν τοῖς ἄστροις ὀνόματα.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Ἀμέτρητος γάρ, καὶ τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ σύνεσις, ὡς ἄχραντος· οὐ μετρουμένη δὲ ὅμως ὑμνουμένη.

Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

Τοὺς ἀναγκαίους ὁ Σύμμαχος ἀνακτώμενος εἴρηκε· καὶ τοῦτο δὲ τῆς θείας εἶδος προμηθείας· τοὺς μὲν γὰρ διὰ ἐπιεικείαν ὑπὸ τῶν πολεμίων ὁμοφύλων κατὰ δημοσίας ἀξιοῖ· τοὺς δὲ ἀδίκως αὐτοῖς ἐπιόντας παραπέμπει θανάτῳ· καὶ τοὺς μὲν περιφανεῖς ποιεῖ· καὶ περιφανεῖς· τοὺς δὲ τῇ τῶν μνημῶν παραδίδωσι λήθῃ. Οὕτω τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀοίδιμος ὁ χορός· οὕτω πολυθρύλητοι τῶν μαρτύρων δῆμοι· τῶν δὲ τούτοις πεπολεμηκότων ἡ μνήμη παραδέδοται λήθῃ.

Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει· ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

Τὴν ποικίλην εἰδότες τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα καὶ σοφίαν καὶ δύναμιν, ἀρχέτω τῆς ὑμνῳδίας ὀργάνοις τοῖς συνήθεσι χρώμενοι.

Τῷ περιβάλ[λοντι]

[illegible] τοῦ ἑτοιμάζοντος τῇ γῇ ὑετόν:

Ἀμφότερα καὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀγαθότητος δείγματα· ὡς ἀγαθὸς γὰρ καὶ φιλάνθρωπος, [illegible] ἐπιμελεῖται· ὡς παντοδύναμος δὲ, μετέωρον φέρει τὴν [illegible] φύσιν· καὶ τοῦ ἀέρος [illegible] τὴν θέαν· ὅρος φορτίον [illegible] μέσον [illegible] διὰ τῶν μεθόδων [illegible] καὶ τοῖς [illegible] τούτων [illegible] ἔστιν τῶν [illegible] φυομένων δεῖ [illegible] χρείαν: τοῦ ἐξανατέλλοντος ἐν ὄρεσι χόρτον· καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων:

Οὐ γὰρ μόνον [illegible] γονυμένων ἀρδείαν· ἀλλὰ καὶ τὰ ὄρη· καὶ τὰς ἐρήμους χώρας· τὸν ἐκ τούτων φυόμενον χιλὸν [illegible] προσφέρων τοῖς κτήνεσι· καὶ τοῦτο μὲν [illegible] τῶν [illegible] ἐπιτηδειότητα ποιεῖ· τοῖς ἀλόγοις [illegible] ὑπουργεῖν [illegible] προσέταξε: διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν· καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν:

Ὁ λογικὸς τῶν κοράκων ἡ φύσις· [illegible] ἐπικαλεῖται τὸν θεόν· ἀλλ' [illegible] κραυγὴν [illegible] ἀντὶ τῆς [illegible] ἡγοῦμαι καὶ τὸν [illegible] τῶν ἄλλων [illegible] καταλιπόντων [illegible] κοράκων [illegible] καὶ τοῖς [illegible] ἀπὸ [illegible] τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ [illegible]

οὔτε [illegible] ἀποθανὼν· καὶ [illegible]: οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει· οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ· εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

Οὐ [illegible] σώματος [illegible] καὶ [illegible] καὶ ταχύτητος ποδῶν [illegible] ἐπιστρέπεται· ἀλλὰ γὰρ [illegible] ἀρέσκεται πράξεσιν· [illegible] οὐ μόνον [illegible] τούτων [illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible] μαρτυρίας [illegible] καὶ [illegible] οὐ γὰρ μόνον τοῖς [illegible] τῆς ἀρετῆς [illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible] τοῦ θείου [illegible]

ψαλμὸς [illegible]: ἀλληλούϊα:

Ὑμνεῖν καὶ ἐνταῦθα ὁ προφητικὸς παρακελεύεται λόγος· προλέγει καὶ τὴν μετὰ τὴν ἐπάνοδον [illegible] νίκην· πρὸς δὲ ταύτην καὶ τὸ [illegible] ἀποστόλων [illegible] κηρύγματα· [illegible] τὴν οἰκουμένην:

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον· αἴνει τὸν θεόν σου Σιών· ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου:

Διὰ τῶν [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] καὶ τῶν πολεμίων [illegible] καὶ ἀπολιορκήτους [illegible]

[illegible] ἀμείνους τοὺς [illegible] οὐ τὰς οἰκοδομίας [illegible]· ἀλλὰ τοὺς [illegible] κήτορας: εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί:

[illegible] καὶ πολυπαίδους [illegible] εἰς πλῆθος ηὐξήθησαν: ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην:

[illegible] καὶ παντοδαπῶν [illegible] ἐρήμων [illegible] τῶν δὲ [illegible] ἑτέροις [illegible] ἀπολαύουσιν: καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε:

[illegible] καὶ τοῖς [illegible] ἀγαθοῖς· στέαρ γὰρ πυροῦ [illegible] καρπῶν τὴν ἀφθονίαν ἐκάλεσε· ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ πυροῦ ὄνομάσας· πυρὸς γάρ ἐστι [illegible] στέαρ δὲ πυροῦ ὁ κάλλιστος ἄρτος [illegible] καὶ τοῖς ἄλλοις καρποῖς· ἀλλὰ ταύτης [illegible] τῆς προνοίας ἀπήλαυον ἰουδαῖοι· καὶ [illegible] ἔρημοι [illegible] πολέμων [illegible] διὰ τοῦτο καὶ ὁ προφητικὸς λόγος ταῦτα [illegible] τῶν ἐθνῶν [illegible] τὴν σωτηρίαν: ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ:

Λέγομεν ἐνταῦθα τὸ ἀγγελικὲ [illegible] κήρυγμα· τοῦτο γὰρ οὐκ [illegible] μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις· ἀπέστειλε· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· [illegible] καὶ τὴν [illegible] τοῦ δρόμου. ἐν ὀλίγῳ γὰρ χρόνῳ, τὴν γῆν καὶ θάλασσαν [illegible] ἐπλήρωσαν· τοῦτο γὰρ [illegible] ὁ προφήτης ἔφη· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ [illegible] οὐδὲ [illegible] παράδοξον [illegible] γὰρ [illegible] τοῦ θείου [illegible] αὐτίκα [illegible] τῶν [illegible] φύσιν [illegible] εἰς [illegible] κυβερνηθεὶς [illegible]: τοῦ διδόντος χιόνα αὐτοῦ· ὡσεὶ ἔριον· ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος· βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς:

[illegible] τῶν [illegible] χιόνα [illegible] κρύσταλλ[illegible] καὶ [illegible] ἐρίου [illegible] καὶ [illegible] τοιαύτη γὰρ τῆς ὁμίχλης ἡ φύσις: κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται:

Καὶ τὸν [illegible] καὶ τὸν [illegible] κρυμώδη ποιεῖ: ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα:

Ἀλλὰ πάλιν κυβερνηθεὶς [illegible] διαλύει [illegible] καὶ [illegible] τοῦτο ποιεῖ· [illegible] καὶ χιόνα [illegible] διαλύσας [illegible] τοῦτον [illegible] ἀλλὰ [illegible]

τούτων σημαίνων. καθάπερ γὰρ ἦχοι τῶν καταφερομένων [illegible] ῥεῖν [illegible] τοῖς παρακειμένοις χωρί[οις] [illegible] ποταμοῖς. καὶ χωρίοις ξηροῖς ἀρδεία προσφέρεται, οὕτως τῶν θεοσδότων χαρισμάτων [illegible] φοραί. πρὸ τοῖς μὲν [illegible] σημαίνει τοῖς ἰουδαίοις. ἐκεί[νων] [illegible] παραπεμπομένων τῶν χαρισμάτων [illegible] ἱερῶν [illegible]. ὥσπερ [illegible] ποταμῶν [illegible] ἀρδείας προσημαίνει τοῖς ἔθνεσιν: [illegible]

Π[illegible] τὸν νόμον. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τὴν χάριν. ἀλλὰ [illegible] καὶ [illegible] ἐπληρώθησαν:

[illegible]

Οὐδεμία [illegible] τῶν προφητῶν [illegible] ὁ νόμος [illegible] χάριτι [illegible]

Διπλῶς ἐποίησαν [illegible] προφήτην [illegible] θεὸς [illegible] κτίσιν [illegible] αἰσθητὴν [illegible] νοητὴν [illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

Αὐτοῖς [illegible] ὁ μέγας [illegible] τοῦ [illegible] ἀνθρώπου [illegible] πνευματικῶν [illegible] τὸν θεὸν [illegible] τοῦτον [illegible] τοῦ [illegible] ἀσωμάτων [illegible] φύσεως [illegible]

ὡς ὁ προφήτης ἔφη· ἐνταῦθα καὶ τὴν τούτων ἐποιήσατο μνήμην· διὸ καὶ πρὸ φθέγγεται ὁ ποιητὴς τὸν ὕμνον παραγγελῶν. τοῦτο δὲ αὐτοῦ παρὰ τῶν ποιημάτων τὸ χρέος ὀφείλεσθαι. καὶ παρὰ πάντων [illegible] γενόμενον καὶ μόνον [illegible] προσήκειν τῷ [illegible] κτίσιν [illegible] εἰ δὲ τὰ κτίσματα [illegible] οὔτε [illegible] τοῖς ὑμνοῦσιν. οὔτε τὸ παράδοξον [illegible] ὅτι τῆς κτίσεως [illegible] φύσεως. [illegible] τὸν ἄλλον τὸν ποιητὴν [illegible] καὶ [illegible] ἀλλ᾽ οὔτε [illegible] οὔτε τὸ παράδοξον [illegible] κτίσεως [illegible] φύσεως [illegible] τὸ παράδοξον [illegible]

[illegible]

Ἀγγέλοι καὶ [illegible] φύσει [illegible] θεῖα [illegible]

Ὅσοι [illegible]

Τ[illegible]

ἀρρήτοις σοφίαν· τὴν ἐπὶ πλεῖ-
στον αὐτοῖς διαμονὴν μηχανώ-
μενον· καὶ ἐπὶ τῶν πεπηγότων
ὑδάτων τὸ ἄπειρον τῶν φθαρ-
ρων ὅ δὴ ἂν προσέταξε πῦρ·
ὕδωρ τε καὶ πῦρ ἐναντία ἀλ-
λήλοις· ἀλλ' ὅμως οὔτε τοῖς ὕ-
δασι τὸ πῦρ κατασβέννυται,
οὔτε τὸ πεπηγὸς ὕδωρ τῷ
ἁπτομένῳ πυρὶ κατατήκεται·
δεῖ λέγειν τε ταῦτα τοῦ θεοῦ τὴν ἀ-
ρετὴν τὸν δὲ ἰὼ ἀμείνω· πληθυντι-
κῶς τε τοῖς ὁμοίοις ὀνόμασι.
οὐ πολλοῖς τούτοις εἴδεσιν· ἀ-
λλ' αὐτῇ εὐρωστίᾳ ἀκολουθήσας
φωνῇ· πληθυντικῶς γὰρ τοῦ-
τοις ἑλληνικοῖς καλοῦσιν· ὥσπερ
μέχρι τὰς Ἀθήνας· τὰς Θήβας·
καὶ τὰς Μυκήνας· ἀμέλει γε
ρωθεὶ· οἱ δ' ἂν τοῦ θεοῦ ὁμοίως
ὁμοίως ἐκάλεσεν· ὁ μὲν οὐ-
ρανοῦ προσηγόρευσεν. ὁ ὁμοίως
γὰρ φησὶ τοῦ ὁμοίου τόσκω:

[illegible]

Ἄξιον γὰρ φησὶν ὑμνεῖν· τὸ μόνον τοῦ
τὰ ἅπαντα τὰ κτησάμενον:

[illegible]

Οὐ μόνον δὲ δημιουργῆσαι· ἀλλὰ
καὶ προμηθοῦ μένειν αὐτῶν διατε-
λεῖ· ὅθεν καὶ τὸ διαρκεῖν ἕως
ἂν αὐτὸς ἐθελήσῃ· οὐδὲ γὰρ
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ τεθεῖσι τοῖς ὅ-
ροις παραμένειν δύναται.

τὰ μὲν οὖν ἄστρα καὶ μένειν
τὰ καὶ τοὺς αἰῶνας τοὺς ἐν τῇ
τεθεῖσιν αἰσχύνεται νόμοις· μό-
νη δὲ τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις ἡ λόγω
τεταγμένη παραβαίνει τοὺς
νόμους· καὶ ἡ μὲν θάλασσα τοῖς
ὅροις ἐφίσταται· καὶ τὴν ψάμ-
μον αἰσχύνεται· καὶ νὺξ
ἡμέραι τοῖς τεθεῖσι φυλάττουσι μέτρα· ἄνθρωποι δὲ τῶν
θείων νόμων καταφρονοῦ-
σιν· οὕτως τὰ ἐπουράνια ἐς
κοινωνίαν τῆς ἁρμονίας
καλέσας, ἔπειτα τὴν γῆν μεγάλῃ
καὶ τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων
καὶ τῶν ἀλόγων μερίδα:

[illegible]

Εἶτα κατὰ μέρος: [illegible]

Μέρος τῆς γῆς ἡ θάλασσα· ἐν
δὲ ταύτῃ τὰ κήτη· ἄξιον γὰρ
καὶ τοῦ δημιουργοῦ αὐτῆς ἡ
πρόνοια· ὅτι τὰ ὑπερμεγέθη
καὶ ὑπέρογκα ζῷα δημιουρ-
γήσας, τοῖς ἀποζῶσι τοῖς ἄλλοις
θρέψει ποτὲ μᾶλλον· δείξας μὲν
τῇ δημιουργίᾳ τὸ δυνατόν·
καὶ τῇ τούτων μνήμῃ δεδοι-
κότας μὲν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ
τὴν ἐν τῷ θεῷ κοινῶσαι μό-
βιν, κηρύττοντα τὴν ἀγαθό-:

[illegible]

Καὶ ταῦτα ἐξ ἐδάφους ἔχει τὴν
ἀφορμήν· βρασθεῖσι εἰς ἐμβαίνει
χιόνων· καὶ χάλαζαι· καὶ κρύσταλ-
λος· καὶ τὰ σφοδρὰ πνεύματα

ταῦτα γὰρ κατ' εἴδη ἐκά-
λεσε. καὶ τὸ πῦρ δὲ ὡσαύτως γί-
νεται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀέρι
φαινόμενον ἐστὶν ἰδεῖν· καὶ γὰρ
ἀστραπαὶ καὶ κεραυνοὶ· καὶ
πρηστῆρες· ἐξ ἀέρος ἐπιφέ-
ρονται: [illegible]

Καὶ ταῦτα δὲ ἔφη τοῖς αὐτοῦ νεύ-
μασιν ὑπείκει· γλῶσσα ἀρκεῖ
γὰρ καί· ἄλλως ἐπόμενα τῷ
κουφίσματι· μετὰ πάντα γὰρ τοῦ
θεοῦ· τούτων ἕκαστον γίνεται:

[illegible]

Καὶ ταῦτα δὲ χαρίζεται
ἀνακινήσας ἡμῶν τὰς γνώ-
μας· οὐ γὰρ μόνον τὸ τούτων
μέγεθος ἄξιον θαυμάζειν· ἀλλὰ καὶ
ἡ ἐν τῷ θεῷ φιλονεικεῖν χρεία·
πλείω ἡ γὰρ καὶ πάντα τὰ δ' αὐτοῦ:

[illegible]

Κατὰ διαίρεσιν καὶ ταῦτα· οὐ
γὰρ ἁπλῶς εἶπε τὰ τετράπο-
δα· ἀλλὰ διέκρινε τῶν ἡμέτε-
ρον τὰ ἄγρια· καὶ διὰ τούτων
μὲν τοι καὶ διὰ ἐκείνων· κελεύ-
ει τὸν ποιητὴν ἀναγορεύειν·
ὁ δὲ γὰρ ποιεῖ τὸν οὐρανὸν ἀστέ-
ρων· εἰ καὶ τὴν ἡμέραν ἑτέραν δὲ
ἀφάγεις μόνοις: [illegible]

Καὶ πετεινὰ πτερωτά:

Τὸ μὲν ἡμῖν τῶν ἑρπετῶν· καὶ τὰ
κτήνη μόνον ἡ φύσις συνέλαβεν.
ἐν πείρᾳ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασιν· οὕ-
τως γὰρ αὐτὰ καὶ ὁ θεὸς προση-
γόρευσεν· ἐξάγαγε τὰ γὰρ ἔφη

τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν·
καὶ πετεινὰ πετόμενα κατὰ
τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· μετὰ
ταῦτα πάντα· τὸ διὰ τούτων
ἀπάντων ὑμνούμενον καθά-
μετὰ πάντα γὰρ τῆς θείας
ἠξιώθη δημιουργίας ὁ ἄνθρωπος.
καὶ τοῦτον δὲ κατὰ συμμορίας
ἀγείρει· πρῶτον δὲ τοὺς τῶν λα-
ῶν βασιλέας εἰς πάντα χορόν· εἶτα τὰς
ὑπηκόους τοῖς δήμοις· φησί:

[illegible]

Συνάπτει ἀρχάς τε εἶδε τὴν [illegible]
ἡγεμονίας· οὔτε τοῖς δὲ ἄρχοις
ἄρχοντας· οὔτε τοῖς μετὰ τὰ
τοῖς κριταῖς· ἀλλὰ καὶ τούτοις
τὴν ἐν τῷ θεῷ μετὰ δικαιοσύνης
ἀθροίσας: [illegible]

Καὶ ἡλικίαν δὲ ἑκάστην· καὶ γένος
ἑκάτερον· τό τε ἄρρεν καὶ θῆ-
λυ· τοῦτο κεφάλαιον ποιεῖν· καὶ
πρὸς τοῖς μὲν καὶ πρὸς τὰς· τὴν
τελείαν ἄγοντας τὴν ἡλικίαν:

[illegible]

Εἶτα ἑκατέρων ἄκρον: [illegible]

Καὶ ἡ δοξολογία· καὶ ἐξομολόγησις
κεῖται τοῦ θεοῦ μόνου: [illegible]

Ἔσονται γὰρ ἡ μνήμη τῶν ἀγα-
θῶν ὑμνούντων· καὶ μόνου γὰρ
ὄντος θεοῦ· σέβειν τὸ ὄνομα πε-
φυκότων: [illegible]

Οὐκ ἔστι γὰρ αὐτοῦ μόνον ὑμνεῖν

ταῖς ἐπωδίναις· ἀλλ' ἐπληρώθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας: καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ·

Ἄμαχον δέ φησι δείξει καὶ περίβλεπτον τὸν οἰκεῖον λαόν· κέρας γὰρ τὴν ἰσχὺν ἐκάλεσεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν κερασφόρων ζώων· ἃ τὴν ἰσχὺν ἔχει ἐν ἐκείνοις σεμνύνεται:

ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·

Οὐ μόνον γὰρ ἰσχυροὺς καὶ τῇ εἰς αὐτὸν πεποιθήσει κρατοῦντας· ἀλλὰ καὶ ἀοιδίμους παρὰ πᾶσι ποιεῖ: τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ·

Τῆς δὲ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὃ ἐκ λαοῦ ἀπέραντον (?)· ἡμῖν καὶ ἐπέρασε τοῦ θεοῦ· μετὰ γὰρ ἡμῶν μετὰ τῆς δ' (?) οἰκειώσεως ἡ προσηγορία, καὶ οἱ μὲν ἐγγὺς ἐπωνομάσθησαν τῷ θεῷ (?)· ταῖς δὲ ἔθνη ταῖς θείαις ἠξιώθησαν δωρεαῖς:

[illegible]

ᾌσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν· [illegible]

Τὸν προσφόρειν τὸν ὕμνον παρακελεύεται· ἐπειδὴ καινὴν ἐπαγγελίαν ἐδέξαντο πολλὰ ἔθνη· ἐκεῖνα δὲ διὰ τῆς θείας μεμύηκε κατὰ (?) τρόπον· ἔχρῃ δὲ προσρεῖν (?)· καὶ τῶν μὲν ὑπὸ τῶν Μακκαβαίων κατορθωθέντων:

ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων·

Οὐ γὰρ τῶν παρανόμων· ἀλλὰ τῶν ὁσίων ἴδιον τὸν θεὸν ὑμνεῖν: εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·

Πάλιν τὸν μὲν θεὸν ποιητὴν ὀνομάζει· τὸν δὲ αὐτὸν καὶ βασιλέα· αὐτίκα γὰρ τὴν χαριστήριον μέμνηται ᾠδήν· καὶ ἐπήρθη (?) αὐτοῖς αἰτῆσαι τὸν βασιλέα ὑπὸ θεοῦ· φησὶ πρὸς τὸν Σαμουήλ· ὁ θεὸς· οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν· ἀλλ' ἐμὲ τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν:

[illegible]

Διὰ πάντων τοῖς ὀργάνοις φησὶ καὶ τὸν μόνιμον ἡμῖν (?) ἔσται ὑμνεῖν τὸν δεσπότην ὡς ἀρεστέον (?):

[illegible]

Πολλοὺς ἡμᾶς φησι μυρίων ἠξίωσε καὶ τὴν οἰκείαν ἡμῖν ἐπεδείξατο ἀγαθότητα: καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ·

Καὶ τοῖς ἐρήμοις καὶ πενομένοις καὶ πάλαι (?) καταθλιβομένοις, ὑψηλοῖς ἀποφανεῖ καὶ περιβλέπτοις:

καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ·

Κατὰ τὴν ἱστορίαν πρότερον ταῦτα ἐν τοῖς Μακκαβαίοις ἐπληρώθη· τέλος τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα καὶ ἀναγωγικῶς περὶ τούτων διαλαμβάνει (?)· προλέγει τοίνυν καὶ τὰ τῶν προγόνων μακαρίων (?) περὶ τῆς τῶν ἑβραίων νίκης· ἡνίκα ἐνίκησαν τὰ περὶ ξ αὐτὰ ἔθνη· καὶ λύσαντα (?) ἐπὶ τὴν αὐτοῖς οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως· καυχήσονται δέ φησιν οἱ ἀφωσιωμένοι τῷ θεῷ Ἰσραηλῖται· ἐν δὲ δόξῃ τῆς ἀπὸ τῆς θεόθεν γενομένης νίκης· ἣν τὴν ἀπὸ τῆς θείας συμμαχίας: καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν·

Οὐ μόνον ἀδεῶς κοιμηθήσονται· ἀλλὰ καὶ ἡδέως· ἅτε τῶν πολεμίων ἀπαλλαγέντες: αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

Τοῦτο νοοῦμεν τὸ ἐμὲ (?) ὅτι τὴν ὑμνῳδίαν τοῦ θεοῦ πολεμήσονται τοῖς ἐχθροῖς· ἀεὶ τὴν ὑμνολογίαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν συγκόψουσι τοὺς πολεμίους: τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·

Ὑπὲρ τοῦ ποιῆσαι τὸν θεὸν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἀνθ' ὧν ἠδίκουν τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐλεγμὸν ἐν τῷ λαῷ· πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ· ἐλεγχομένων ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν μέχρι τότε κατεπονοῦντο· καὶ οὐ διὰ ἀσθένειαν τοῦ θεοῦ· ὅ τε γὰρ ἐν μαθεσὶ μόνον (?)· ὡς θαυμασίως ἦλθε τὰ πράγματα μεταβολήν: τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς:

Ὑπὲρ τοῦ μὴ κτείνειν μόνον (?) ἀπὸ τῶν τοῖς πολεμίοις· ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλέας αὐτῶν· καὶ τοὺς ἄλλους ἐνδόξους ἐν αὐτοῖς δεσμοῖς περιβαλεῖν: τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·

Τοῦ ποιῆσαι τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κρίσιν ἀναγραπτον μνήμαις· καὶ μέχρι παντὸς ᾀδομένην μνήμην· μεμνῆσθαι τῆς ἐγγράπτου κρίσεως· καὶ ἀνεξαλείπτου· καὶ ὅσον ἐν γραφομένην· κρίσιν δὲ ἐνομίσθη τὴν εἰς δίκην ἀπονέμειν τῶν ἐχθρῶν: δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·

Αὕτη ποία· τὸ νικῆσαι· μᾶλλον δὲ τὸ οὕτω νικῆσαι παραδόξως διὰ τῆς συμμαχίας τοῦ θεοῦ· ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἱστορίαν:

[illegible]

ὁ ἐπὶ τοῦ ρν ψαλμοῦ: ἀλληλούϊα·

Εἰς ὕμνον καὶ χαριστήριον σὺν μέλλησεν τὸ βιβλίον· παιδεύων ὑπὲρ πάντων· ἀχρειῶν πόρας δ' (?) χαριστήριον τῷ θεῷ: αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

Διὰ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὅτι τοιαύτην πολιτείαν εἰς τὰ ὕψος ἐνεστήσατο (?)· ἢ τίς αὐτοῖς ἀγγέλους ἐξαίσιον ἐποίησαν: αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ·

Διὰ τὸ στερέωμα τὸ περὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ γεγονὸς τοιοῦτον· λέγει δὲ τὸν δ' ἕτερον οὐρανὸν ὡς φαινόμενον· καὶ θαυμάζειν ὡς

τοῖς ὁρῶσι τὸ μέγεθος αὐτοῦ·
καὶ κάλλος· καὶ τὰ ἄλλα τὰ πε-
ρὶ αὐτόν· ὁρᾶται καὶ τὴν τάξιν
τῶν παρ' ἑκάστων ἀξιωμάτων
μᾶλλον τὸ ἕτερον μὴ· οἱ ἄγγελοι μετὰ
δὲ τούτοις θαυμαζόμενοι οὕτως
οὕτως: αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς
δυναστείαις αὐτοῦ·

Διὰ τὰς δυναστείας ἃς ἐπεδείξατο
κοινῇ· καὶ ἰδίᾳ τὰς ὑπὲρ αὐτούς·
ἢ καὶ διὰ τὰς δυνάμεις ἃς ἐν-
εφαίνοντο τοῖς κτίσμασιν αὐτοῦ·
μεγάλου δυνάμεως καὶ παντο-
δυνάμου αὐτὸν ἀνακηρύτ-
τονται ἐκ μόνης τῆς ὄψεως:
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ·

Διὰ τὸ ἄπειρον τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας:
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ
κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ
καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖ-
τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ:

Παρακελεύεται τοῖς μὲν Ἰουδαί-
οις ἐν πᾶσι τοῖς ὀργάνοις μου-
σικοῖς ἀνυμνεῖν τὸν θεόν· τοῖς δὲ
χριστιανοῖς· ἐν πᾶσι τοῖς ὀργά-
νοις μέλεσι τοῖς σωματικοῖς· ἐν
ὀφθαλμοῖς· ἐν ἀκοῇ· ἐν γλώσσῃ·
ἐν χερσίν· ἐν ποσίν· ὅτε γὰρ
οἱ μὲν ὀφθαλμοὶ μὴ βλέπωσιν
ἀκόλαστα· πρὸς ...
καὶ χεῖρες δὲ ... ἡ δὲ ἀκοὴ
μὴ δέχηται πονηροὺς λογισμούς·
ἀλλὰ χρησιμώδεις καὶ ψυχωφε-
λεῖς· τὸ στόμα δὲ· μὴ φθέγγηται
ἀκάθαρτα· χρήσιμα δὲ καὶ
πνευματικά· αἱ χεῖρες δὲ μὴ πλεο-
νεκτῶσιν· ἢ ἁρπάζωσιν· ἢ
πλήττωσιν· ἀλλ' εἰς ἀγαθὰ ἐκ-
τείνωνται πράξεις· οἱ πό-
δες δὲ, μὴ τρέχωσιν εἰς κακί-
αν· ἀλλ' εἰς τὴν θείαν ὁδόν· τὸ τέ-
λειον ἁπάντων· ἁρμονίως ὄργανον
παναρμόνιον τῷ θεῷ προσᾳ-
δόμενον γενέσθω διὰ πάν-
των· ἐπειδὴ μόνον μουσικῶν
ὀργάνων· ἐκείνοις ᾖδον Ἰουδαῖ-
οι τῷ θεῷ· περὶ ὧν ἐν προοιμί-
οις τῆς παρούσης ὑμνῳδίας πα-
ραδεδώκαμεν· χορὸν δὲ ἐνταῦ-
θα φησὶ τὴν μετὰ χορείας ᾠδήν·
ἕτερον γὰρ τοῦτο μέλους ἰδιάζον
εἶδος· χωρὶς ὀργάνων γινόμενον·
αἱ δὲ χορδαὶ πάλιν ἑτέρου ὀν-
τος ᾠδῆς παρὰ τὰ ῥηθέντα·
ὄργανον ἰδικῶς εἶπε· τὸ καὶ
παρ' ἡμῖν ἰδικῶς οὕτω καλού-
μενον· διττὰ δὲ τὰ εἴδη τῶν
κυμβάλων· τὰ μὲν εὔηχα
καὶ μαλακὰ· ἃ ταῖς ᾠδαῖς προσῆκον-
ται· τὰ δὲ τραχύφθογγα· ἢ καὶ
εὔφθογγα· καὶ τοῖς ἐν πολέ-
μοις ἀλαλαγμοῖς ἐπιτήδεια·
καὶ γνωσθῇ ταῦτα παρ' αὐτῶν μὲν
ἐπὶ τούτοις ἄλλη τις ἑρμηνεία·
παρέλιπον δὲ ταῦτα καθάπερ
καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ψαλμοῖς πολ-
λὰ τοιαῦτα· διὰ τὸ ἀναγκαῖον
τῶν ὑμνῳδιῶν παραδεκτοῦ:

ποιήσασθαι· ἐν ᾧ τὴν κοσμικὴν ἀποθέμενος τρίχα, τὸν
λοιπὸν τῆς ζωῆς διήνυσε χρόνον· θεοφύλακτον δὲ τὸν πρε-
σβύτερον τὸν τούτου ἀδελφὸν ἐκτεμὼν, συναμαρτήματι
τοῖς ἀδελφοῖς, ἐξορίαν παρέπεμψε· καὶ ταῦτα μὲν, ἐπ' αὐ-
τῷ τελεῖ, ταῦτα δέ· ἄξιον δὲ καὶ τῆς τοῦ μοναχοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἀφιμο-
μακλιον ἀσκουμένου ἐπιμνησθῆναι προρρήσεως· ἀνήρ τις
τῶν ἀστῶν διαφανῶς ... ἀνθρώπους ... τοὔνομα· τοῦ ῥητὴν τὴν προση-
γορίαν ἐν τοῖς πρώτοις τῆς συγκλήτου τελῶν· πατρικιό-
τητι τετιμημένος· καὶ δομέστικος τυγχάνων τῶν σχολῶν
τῆς ἀνατολῆς· ἀντιτυραννίδι ἔμελλεν ἐπιθέσθαι· καὶ τὴν
βασιλείαν ἀδικίως ... ὑπομένεσθαι ... καὶ ἐναντίους δι-
ώσας τοὺς καλουμένους λογισμοὺς κατέφλεξε ὁ μόνος μόνον
ὑπὸ τοῦ τῆς κασιγνήτης ... δεδιὼς δὲ καὶ φρίσσων
πρὸς τὸ τοῦ συμπτώματος ἄδηλον· ἐπειδὴ παρέπεμψε
τοῦ κατὰ τὸ ἀφιμομακλιον, ἐκεῖ λέγουσί τινα ἅγιον μοναχὸν· ἀρε-
τῆς τε καὶ ὁσίου ἀληθινοῦ ... κεκτῆσθαι καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα
φήμην ἔχοντα, ἀπροσδόκητος ... κοινώσασθαι τούτῳ
τὸ κρυφθὲν ἐν ψυχῇ ... ἐξ αὐτοῦ διδάξασθαι κρίσιν· σκεψά-
μενος δὲ οὕτως· καὶ σκηψάμενος κενὴν πρόφασιν· μετὰ τῶν
συμβάντων τὸ μέλλον διαφορεῖ, ... πρὸς τὸν τόπου
ἄφθαρτον καταστῆναι· καὶ τὸ πολλοῖς ἐμπορεύεσθαι πολιτι-
κοῖς πρὸς τὰ μέγιστα ἀφικνουμένοις, ὥσπερ ... αὐτοῦ· καὶ τὸν ἰππο-
κόμον κατάρχοντα· σὺν τούτῳ δὲ καὶ μηχανὴν τὸν τρό-
πον ὃν προσάπτομεν· καὶ τί μαντεύσῃ τούτοις θαυμαστὸν· ἐν λόγῳ
ταμείῳ, τὸν γνῶμος ἐξ αὐτῶν μεμαθηκὼς· τὴν οἴκησιν δὲ ἔχοντι, καὶ
τὰ τέλη λίμνην τοῦ γαζουροῦ· τὸ παρεπόμενον αὐτῷ πο-
λὺ πλῆθος ἐν τῷ τόπῳ προσμένειν παραγγείλας, αὐτὸ
μετ' αὐτοῦ εἰσερχόμενος ἀνδρῶν, τὸν φόλλεον καταλαμβάνει
τοῦ μοναχοῦ· πρὸς ἐκεῖνον δὲ μόνος ἀπελθὼν, καὶ μοῦνα τὰ
τῆς μελέτης· καὶ ὁ μοναχὸς· τούτων ἐνθύμημα αὐτοῦ, ἀεὶ

[illegible] τοῦ δὲ δορυφόρου· καὶ δὴ ἐμαρτύρετο· ὡς ἡ [illegible]
[illegible] ἀπολέσθαι τοῦ Κύρου· τοῖς τε φίλοις τοῖς αὐτοῦ [illegible] ὀφ-
θαλμὸν ἀπο[illegible] καὶ περιουσίας ἐκ πεσόντων [illegible]
[illegible] τούτων μὲν θεῖον, ὁ στρατηγὸς ἀθυμίαν τε καὶ
[illegible] πολλῇ· καὶ μὴ [illegible] καὶ αὐτοὺς ἐξεστηκὼς [illegible]
τούτων φέρων· ὅμως [illegible] τὰ ἀποδοθέντα [illegible]
καὶ μέλλοντος αὐτοῦ [illegible] τοὺς στρατιώτας [illegible]
[illegible] ἀποχρήσασθαι [illegible] οὐ τὸν μὲν χαλινὸν καὶ τῇ
χειρὶ [illegible]· τὴν δὲ [illegible] τῆς ἐφεστρίδος [illegible] ὅθεν
[illegible]· ὁ δὲ λέων [illegible] [illegible] τοῦτον [illegible]
τὸν στρατηγὸν [illegible] τῆς θυρίδος ὁμολογος [illegible]
καὶ ἀποθέμενος [illegible] τοῖς ἀνδράσι [illegible] ἔφειμεν [illegible]
[illegible] Καρδάμιον· ὁ δὲ μετὰ τοῦτο [illegible] ἔδοξα
[illegible] καὶ θάπτων ἡ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] εἰς [illegible] μονάζων [illegible] καὶ
κατατεθυμένος [illegible]· [illegible] τοῦτο [illegible]
παραιτησάμενος, [illegible] στρατηγὸς ἐφ[illegible]
καὶ πάλιν [illegible] [illegible] [illegible]
ὅλως [illegible] [illegible] ὑμᾶς [illegible]
[illegible] οὐσίας ἀφαίρεσις [illegible]
[illegible]· οἱ δὲ τρεῖς ἄνδρες οἰκονόμους [illegible] τὸν [illegible]
ὁ [illegible] ἐπιχειρεῖσθαι μᾶλλον [illegible] προόντος·
καὶ ὁ τὸν χαλινὸν δὲ κατέχων [illegible], ἐπὶ [illegible]
τῆς βασιλείας· καὶ ὅτι [illegible] οὐδ' ἐξ [illegible]
[illegible] βασιν κατέχων, ἐ[illegible] [illegible]ξεται μὲν ἀναρ[illegible]σεως
[illegible] τε καὶ βασιλείας· ἀλλ' οἰκτίστως θανάτου κατα[illegible]
[illegible] τὸ ζῆν· τούτων δ' ἀκούσας ὁ Καρδάμιος, [illegible]
τῷ [illegible] ἐπίθετο· καὶ τῆς ἐπὶ τῶν μοναχῶν [illegible]
[illegible] ὑπολειφθείσης· ἀντὶ θεοῦ τρόπου καὶ τῶν μᾶλλον
τῶν [illegible] [illegible] τοῦτον ἀποκαλῶν· καὶ

exigitur [illegible] [illegible]